Diệp Sáp

Xuân Thiên lai liều tựa Đãng dạng

Editor: Tiêu Ngân (1 - 60) & Girl_sms

Mục lục

Giới thiệu và Văn án

Chương 1. Thù này nhất định phải trả...

Chương 2 Thù này luôn ghi nhớ!

Chương 3 Chuyện chính là hiểu lầm như vậy...

Chương 4 Sinh khí

Chương 5 Có áp bức thì sẽ có phản kháng...

Chương 6 Thề độc..

Chương 7 Cừu hận chính là như vậy chất chứa cho nhiều...

Chương 8 Chậm rãi tra tấn...

Chương 9 Cười lên sẽ rất đẹp...

Chương 10 Tiểu Thảo muốn dùng lực...

Chương 11 Mê hoặc lòng người

Chương 12 Bộc phát

Chương 13 Tiểu ô quỳ

Chương 14. Khả năng tiềm tàng

Chương 15. Sống chung với nhau...

Chương 16 Để ý rồi...

Chương 17 Trong lòng thấy đau...

Chương 18 Thất súng

Chương 19 'Hai vợ chồng'...

Chương 20 Tiểu Thảo trả thù

Chương 21 Lắng nghe tâm động!

Chương 22 "Cô nhớ kỹ, tôi không có bạn trai!"

Chương 23 Một chút ấm áp..

Chương 24 "Cô cứ như vậy mà đi sao?"

Chương 25 Cho ngươi tâm động

Chương 26 Đã khoa trương thì cứ khoa trương đi..

Chương 27 Không che dấu

Chương 28 Nhịn không được...

https://thuviensach.vn

Chương 29 Mâu thuẫn.. ngọt ngào!

Chương 30 Động tình a...

Chương 31 Lộ ra sơ hở...

Chương 32. Tiểu Thảo cũng chỉ muốn quyến rũ một chút thôi...

Chương 33 Hạ bài đi! Cô muốn gì?

Chương 34. Phong tổng, thật đáng sợ quá đi!

Chương 35 Năm mới vui vẻ!

Chương 36 Quỷ tha ma bắt... thật là ái muội mà...

Chương 37 Asss... cạnh tranh công bằng!!!

Chương 38 Chỉ muốn cùng với em...

Chương 39 Một khắc lãng mạn...

Chương 40 Là tiểu tam sao?

Chương 41 Đi từ chức

Chương 42 Ly biệt

Chương 43 Cưỡng hôn

Chương 44 Nghiên cứu thảo luận về một vấn đề sâu sắc

Chương 45 Một chút thử thách

Chương 46 Dạy cô như thế nào là quyến rũ

Chương 47 Xong rồi đi

Chương 48 Đi công tác

Chương 49 Nói thật cho tôi biết

Chương 50 Chung một cảm giác

Chương 51 Tiểu Thảo, bắt đầu tà ác

Chương 52 Muốn hôn chị

Chương 53 Thời gian để suy nghĩ

Chương 54 Khoai tây chiên!

Chương 55 Càng ngày nói chuyện càng láu lỉnh

Chương 56 Gặp lại tình địch

Chương 57 Cãi nhau

Chương 58 Đúng và Sai!

Chương 59 Từ bỏ

Chương 60 Xem kịch vui

https://thuviensach.vn

Chương 61 Không buông tha

Chương 62 Nữ cường nhân

Chương 63 Nghĩ thông suốt

Chương 64 Rốt cuộc ai với ai

Chương 65 Cảm tình thuần tuý

Chương 66 Say rượu liền biến thành cầm thú

Chương 67 Phong tống khả ái

Chương 68 Trong sáng nhất thế giới

Chương 69 Vạn năm thụ

Chương 70 Oan gia đáng chết

Chương 71 Dùng sức

Chương 72 Mắc bẫy

Chương 73 Xem phim

Chương 74 Không để chị bị đói

Chương 75 Ôn lại chuyện cũ

Chương 76 Bắt gian

Chương 77 Ủy khuất

Chương 78 Tranh cãi

Chương 79 Nguyện ý [H]

Chương 80 Có tỷ tỷ ở đây

Chương 81 Nhớ nhung

Chương 82 Nhìn lén cảnh xuân

Chương 83 Dập tắt lửa tình

Chương 84 Tin nhắn

Chương 85 Gặp mặt

Chương 86 Muốn cùng lên giường

Chương 87 Vào khách sạn

Chương 88 Tiểu Thảo muốn ở mặt trên

Chương 89 Lăn giường [H]

Chương 90 Phong tống quá phúc hắc [H]

Chương 91 Ăn sạch Tiểu Thảo [H]

Chương 92 Uyển Tư là 'Tra công'?

https://thuviensach.vn

Chương 93 Lẩn tránh

Chương 94 Xuất quỹ

Chương 95 Giam lỏng

Chương 96 Mỹ nhân cứu Thảo

Chương 97 Vui vẻ

Chương 98 Hạnh phúc đến rồi

Chương 99 Áo ngủ dễ thương

Chương 100 Tiểu Thảo trở mình [H]

Chương 101 Ma nhập

Chương 102 Múa cột

Chương 103 Đi rình trộm

Chương 104 Tất chân gợi cảm

Chương 105 Kế hoạch của Tiểu Thảo

Chương 106 Kết thúc đại đoàn viên

Phiên ngoại

[ĐNPN] Chương 1 Có thai

[ĐNPN] Chương 2 Tiêu Mỹ Nhân

[ĐNPN] Chương 3 Sinh con

[ĐNPN] Chương 4 Vắt sữa bò

[ĐNPN] Chương 5 Mỹ Nhân đáng yêu

[ĐNPN] Chương 6 Cãi nhau

[ĐNPN] Chương 7 Không khí căng thẳng

[ĐNPN] Chương 8 Hồ li tinh

[ĐNPN] Chương 9 Nụ hôn nồng nhiệt

[ĐNPN] Chương 10 Dùng nồi sinh em bé

[ĐNPN] Chương 11 Lễ tình nhân

[ĐNPN] Chương 12 Một nhà đoàn tụ

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Giới thiệu và Văn án

Tác phẩm : Xuân Thiên Lai Liễu Tựu Đãng Dạng

Tác giả : Diệp Sáp

Thể loại : Hiện đại, ấm áp, oan gia, hài hước, HE

Tình trạng bản raw : 106 chương - Hoàn

Editor: Tiêu Ngân (60 chương đầu), girl_sms(còn lại)

Tốc độ Edit: Cố gắng lết đến hơi thở cuối cùng =)) May quá lết xong rồi =)))

Bản Edit 60 chương đầu mình dùng của Tiêu Ngân, mình đã liên hệ và được sự đồng ý của bạn í cho sử dụng 60 chương đầu cho câu chuyện liền mạch ^^

Văn án:

Lần đầu tiên gặp mặt đã đặt 'ngoại hiệu' cho nàng

Làm nàng xấu hổ trước mặt mọi nhân viên...

Làm cho phong thái " cao cao tại thượng" của nàng bị dìm hàng...

Làm chết con cá yêu quý của nàng...

https://thuviensach.vn

Có thể nói chỉ có một người mới khiến Phong Uyển Nhu cảm xúc rối loạn, đứng ngồi không yên, vô cùng bực mình trước mọi tình huống...

Khiến nàng tức giận nhưng lại không thể làm gì được hơn. Không ai khác là Dương Tiểu Thảo

Rốt cuộc

Một người vừa hậu đậu, vừa suy nghĩ đơn giản, ngây ngây ngốc ngốc...

Một người vừa thông minh, vừa xinh đẹp, lại vô cùng lạnh lùng...

Lại có duyên phận với nhau!

Nhân vật chính:Dương Tiểu Thảo x Phong Uyển Nhu ~ Phong Uyển Tư x Lăng Sương

Nhân vật phụ: Mẹ của Tiểu Thảo, Lương Nhiên, Vương Oánh Oánh, Dạ Ngưng, Tiếu Vũ Hàm, Tiêu tổng (Người hay lo chuyện bao đồng ngang ngửa mình =)))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 1. Thù này nhất định phải trả...

Khẩn trương ngồi ở trên ghế, Dương Tiểu Thảo nhìn nhìn những người trước mắt đang cúi đầu vội vàng kí kí lật lật giấy tờ trên bàn, dường như hoàn toàn không để ý nàng đang ngồi chờ phỏng vấn, mọi người vẫn bận rộn như không có việc gì.

Tổng cộng có ba người phỏng vấn, hai phụ nữ và một người đàn ông, ah, người đàn ông nhìn có vẽ không khó khăn lắm, nhìn dáng vẽ cũng không phải là dân IT điển hình, chân mang giày da, một bộ quần áo toàn màu trắng thoạt nhìn giống như tiểu Bạch mã vậy, cô gái kế bên cũng nhìn còn rất trẻ, nàng cúi đầu kí các giấy tờ bên cạnh thoạt nhìn rất giống một trợ lý. Cuối cùng là người phụ nữ còn lại, khuôn mặt không chút thay đổi, lạnh lùng như băng, nhìn thái độ này, hẳn phải là lão bản a.

"Tên gọi là gì"

"Dương Tiểu Thảo"

"Cái gì?!"

"... Dương Tiểu Thảo!"

"Ý tôi hỏi là đại danh!"

Nam nhân ngồi đối diện ngẩng đầu, có chút khó chịu nhìn Tiểu Thảo, dường như cũng không muốn quan tâm quá nhiều, ngay cả đại danh cũng

https://thuviensach.vn

báo cáo không xong?

Tiểu Thảo hơi rụt rè cái cổ nhìn hắn một cái không nói gì.

Một bên nữ nhân khuôn mặt lạnh như băng ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nhẹ giọng nói:

"Hắn cũng là tên này"

Giọng nói thật là dễ nghe, Tiểu Thảo có chút nghi ngờ không biết nàng có học qua khóa huấn luyện thanh giọng nào không, tại sao lại có giọng nói dễ nghe đến như vậy. Nam nhân nghe nàng nói như vậy cũng không tiếp tục truy cứu, đẩy cặp kính trên sống mũi, hỏi " Vừa mới tốt nghiệp đại học sao?"

Tiểu Thảo gật đầu, đúng vậy, nếu không phải mới tốt nghiệp thì làm sao lại đến công ty nhỏ của các người đây.

Nam nhân nghe xong gật đầu, chỉ qua nữ nhân khuôn mặt từ đầu đến cuối vẫn không có gì thay đổi nói

"Đây là Phong tổng của chúng ta, Phong Uyển Nhu"

"Vâng!"

"Tôi tên là Lương Nhiên, phó tổng"

"Vâng!"

Tiểu Thảo rất nhanh đáp lại, trong mắt một chút dao động cũng không có, người đàn ông đang giới thiệu cho nàng hôm nay giống như là đang bán cải trắng, không có chút cảm giác gì. Tiểu Thảo từ nhỏ đến lớn đều như vậy, trong lòng nàng tuyệt đối không hề để ý hay lãng phí một chút tế bào trí nhớ nào, quản lý là Lương tổng chính là Sơn tổng, Phong tổng vẫn là Vũ tổng, về sau gặp mặt trực tiếp nên gọi là 'biệt đội tổng hợp' thì tốt rồi.

https://thuviensach.vn

"..."

Lương Nhiên thấy Tiểu Thảo trả lời thái độ có chút thờ ơ liền trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái sau đó tiếp tục nói:

"Tôi giới thiệu cho cô biết Phong Tổng, là muốn cho cô biết Phong Đằng vẫn luôn coi trọng các cuộc phỏng vấn"

Là bởi vì nhân lực công ty quá ít đi... Tiểu Thảo trong lòng thầm nghĩ tới, lúc này bất thình lình một ánh mắt lóe sáng chợt phóng tới, Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu chợt run lên một chút, khuôn mặt liền đỏ lên, ngại ngùng cúi đầu.

"Phong Đằng tuyển nhân viên điều quan trọng nhất chính là muốn nhân viên đối với công ty có lòng trung thành"

Chứ không phải là do công ty không có tài giữ được nhân viên vì thế họ mới đi ăn máng khác sao...

"Chúng tôi phỏng vấn cũng rất đơn giản, trước tiên là hỏi ba vấn đề, sau đó nói về một ít tri thức chuyên ngành là được, chỉ có một yêu cầu, đó chính là phải ăn ngay nói thật..."

Lương Nhiên sau khi nói xong, Tiểu Thảo máy móc gật đầu, ăn ngay nói thật sao, chuyện vô cùng đơn giản.

"Câu hỏi thứ nhất, thích khóa học gì nhất?"

Tiểu Thảo có chút ngạc nhiên một chút, ngẩng đầu dò xét Lương Nhiên, câu hỏi này với công việc có quan hệ sao? Lương Nhiên vẫn chăm chú nhìn nàng, dùng ánh mắt nói cho nàng biết đây không phải nói giỡn. Hắn cần biết rõ vì vậy mới hỏi trọng điểm khóa học Tiểu Thảo thích là gì để sắp xếp vào đúng bộ phận.

https://thuviensach.vn

" Khóa thể dục ạ..."

Tiểu Thảo trả lời rất thành thật, người trợ lý bên cạnh còn thiếu chút nữa là đem cây viết đâm thủng tờ giấy đang viết, một bên Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, vẫn không hề nói gì.

Lương Nhiên ho khụ một tiếng, gật đầu, đã rất lâu cũng chưa từng thấy được đứa nhỏ nào thành thật đến như vậy.

"Nói tiếp đi, từ nhỏ đến lớn tự hào nhất là chuyện gì?"

Tiểu Thảo suy nghĩ nghiêm túc, trả lời: "Đó là thời gian học Trung học tham gia cuộc thi kéo co, lúc đó đang tới tuổi dậy thì, cho nên rất khỏe, vì vậy nhờ vào dáng người có ưu thế nên đã giúp lớp chúng tôi đạt được thành tích nhất trường"

Trợ lý lúc này nghe xong cười đến nghẹn đỏ cả mặt, Lương Nhiên cũng không kìm được trực tiếp cười lên tiếng, còn Phong Uyển Nhu thì có hơi kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, nhưng vẫn như cũ không nói chuyện.

"Được, câu hỏi cuối cùng, cảm thấy cuộc sống đại học như thế nào?"

"Rất bận rộn..."

"À... Có rất nhiều môn còn muốn học sao?"

Lương Nhiên có chút hoài nghi xem xém Tiểu Thảo, nhìn nàng như thế nào cũng không ra dáng một sinh viên mới tốt nghiệp.

"Không có, chỉ là vẫn phải vội vàng thi lại"

"..."

"Dương tiểu thư"

https://thuviensach.vn

Từ đầu đến cuối Phong Uyển Nhu ở một bên không hề lên tiếng, lúc này lại mở miệng, Tiểu Thảo nghe thấy liền vội vàng gật đầu. Phong Uyển Nhu nhìn nàng, bởi vì trong phòng mở điều hòa, áo khoác bên ngoài chỉ khoác một nữa, để lộ ra bên trong chiếc áo lót màu trắng, bên ngoài chiếc áo len cashmere bao bọc hai bộ ngực có đường cong cực mê người, khuôn mặt nàng vẫn không có biểu tình gì, khắp người tỏa ra hơi lạnh như băng làm cho người ta dường như cảm thấy được có một áp lực vô hình vây chặt, nàng nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, nhìn đến khi thấy Tiểu Thảo mặt đỏ tai hồng cúi đầu xuống thì Phong Uyển Nhu lúc này mới mở miệng

"Cô đến để biểu diễn tạp kỷ sao?"

"..."

Tiểu Thảo bị giây giết, khuôn mặt xấu hổ đỏ lên nhìn chằm chằm Phong tổng, xem xét thấy ánh mắt đang lạnh lùng nhìn nàng, nàng liền nhặt túi, đứng dậy, nhìn chăm chú ba người một lượt rồi nhanh chóng liền bỏ chạy.

Cánh cửa kia vừa đóng lại, Lương Nhiên gục xuống bàn cười một tràng muốn không đứng dậy nổi "Ai uiii nhân tài a, quả thực là nhân tài mà, haha"

Phong Uyển Nhu trừng mắt nhìn hắn liếc một cái, vẫn không nói gì, nhưng trong mắt nàng lại có nhè nhẹ ý cười.

Người trợ lý bên cạnh cầm lấy sơ yếu lý lịch của Tiểu Thảo sơ lược nhìn qua, liền lắc đầu, buồn bực nói "Cô Tiểu Thảo này đúng là kỳ quái, rõ ràng lý lịch sơ lược rất tốt nào là đàn dương cầm cấp chín, tin học cấp bốn, tiếng anh cấp sáu... tinh thông như thế này, nàng viết như thế này chỉ muốn thổi phồng thôi sao?"

"Ha ha"

https://thuviensach.vn

Lương Nhiên chợt cười, bên cạnh Phong Uyển Nhu ngoéo một cái môi, liền lấy lý lịch sơ lược của Dương Tiểu Thảo xem kỹ.

"Nhìn cô ấy xem, tôi thấy đứa nhỏ này đúng là rất thú vị, dù sao tuyển dụng một người giúp vui như vậy cũng tốt. Gần đây công ty có chút ảm đảm, nếu tuyển cô ấy vào thì sẽ giúp cho bầu không khí trở nên sinh động hơn đấy chứ"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Lương Nhiên. Lương Nhiên vừa thấy nàng như vậy, vội vàng lắc đầu giải thích "Uyển Nhu, cô xem đi, công ty chúng ta quy mô dù sao cũng còn nhỏ, ngươi có năng lực như vậy không thể không lưu lại được. Nhưng xem xét lại cái tên Tiểu Thảo, chỉ là nhìn tên thì có vẽ chịu làm, nhưng nói đến vừa rồi người ta giới thiệu cũng không sai biệt lắm, thích thể thao hẳn là rất chăm lao động, lại là người thành thực nữa"

Phong Uyển Nhu không phản ứng Lương Nhiên, cầm lý lịch sơ lược của Tiểu Thảo cần thận xem qua.

**

Tiểu Thảo mang theo túi xách rời khỏi một đống người khuôn mặt chán chường đang ngồi chờ phỏng vấn mà chạy mất dép, nàng vừa mới rời khỏi cửa, Tiểu Thảo liền gọi điện thoại cho mẹ báo cáo.

"Mẹ ơi, phỏng vấn lại hỏng"

"Cái gì? Lại hỏng?! Đứa nhỏ này, sao lại thế này, đây là lần thứ mấy rồi?!"

"Đúng vậy, lần này đích thân Tổng giám đốc tự mình phỏng vấn, hỏng cũng là chuyện bình thường"

"Cái gì? Tổng giám đôc? Tên là gì?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nắm di động, nhíu mày suy nghĩ, gọi là gì... Gọi là gì nhỉ? Suy nghĩ một hồi liền nói:

"Tên cũng rất không hay, gọi là 'Phong Cắt Thịt'"

"Cái gì? Làm gì có ai tên gọi như vậy?"

"Được rồi, mẹ, mẹ đừng nói gì cả, con cúp máy đây, đúng rồi... con phỏng vấn không đạt tâm tình thật không tốt lắm, mẹ có thể làm cho người ta khoai tây chiên để ăn được không?

"Không được!"

Điện thoại liền tắt, Tiểu Thảo nhìn di động, thở dài, lắc lắc đầu, lê bước chân nặng nề hướng đến chợ,nàng đành chuẩn bị đi mua vài củ khoai tây để đem về nhà làm.

Bởi vì yêu nhất món khoai tây chiên giòn, thế nên Tiểu Thảo vô tư nói chuyện không để ý đến xung quanh, lúc này có một vẽ đẹp vô cùng lộng lẫy đang đứng ở cửa chính của Phong Đằng, chính là Phong Uyển Nhu nhu hòa lương thiện.

Lương Nhiên cười đến miệng mở to cả mòm, hắn quay sang nhìn khuôn mặt như muốn chuyển xanh của Phong Uyển Nhu, thở gấp nói:

"Cắt thịt a, đừng quá nóng giận, người ta dù sao cũng không phải cố ý"

Phong Uyển Nhu không nói lời nào, nhìn chằm chằm bóng dáng Tiểu Thảo, liền nheo lại ánh mắt.

"Ai... đứa nhỏ này đúng là, nói làm chi cho người thính tai nghe, một chút ý tứ cũng đều không có, quên đi Uyển Nhu,cô cũng đừng quá nóng giận, dù sao cũng không tuyển nàng. Tôi có xem qua vài người sau đó, có

https://thuviensach.vn

một số chàng trai và các cô gái khác cũng được lắm, sẽ không nhận cô ấy đâu"

Thật ồn ào, Lương Nhiên vẫn cho rằng lúc nào cũng cho rằng hắn có chừng mực, Phong Uyển Nhu ôm lấy hai tay khoanh trước ngực, nhìn xa xa thân ảnh gầy cao của Tiểu Thảo liền lắc đầu.

"Không, chọn nàng!"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 2 Thù này luôn ghi nhớ!

Tiểu Thảo phải phỏng vấn một lần nữa, phải chịu sự sàng lọc, dù rất tức giận nhưng đây cũng không phải lỗi của nàng, là lỗi ở mẹ Tiểu Thảo. Cơ bản trong lúc sinh ra Tiểu Thảo, đặt tên là Tiểu Thảo bởi vì nàng rất thích cỏ, cỏ tuy rất nhiều nhưng cũng rất có sức sống, mà vừa hơi hướng hoang dã, cũng đúng lúc vào mùa xuân cũng sinh ra đứa nhỏ này.

Đứa nhỏ này khi sinh ra đã không giống những đứa trẻ khác, không hề la khóc, bình thường có chuyện gì cũng không quá quan tâm, ai nói gì nàng cũng được, dù có tức giận thì cũng chỉ cải nhau vài câu nhưng trong lời nói cải nhau với người ta cũng vài phần bối rối, haizz, đứa nhỏ này cơ bản giống như một quả hồng vậy, hiện tại đến công ty phỏng vấn, ai cũng muốn chọn loại người mạnh mẽ và tự tin, nhưng đứa nhỏ này... Tiểu Thảo a, xem ra có thể bóp nát trong tay.

Mẹ Tiểu Thảo ăn năn hối hận suy nghĩ cả nửa ngày, ngẩng đầu thì thấy đồng hồ cũng đã bốn giờ, nàng thấy sốt ruột. Đứa nhỏ này như thế nào còn chưa trở về? Hay là phỏng vấn thất bại tâm tình không tốt lại luẩn quẩn đi lòng vòng? Có thể nào lại đi bơi không? Hôm nay trời lạnh mà đi bơi thì có nước bệnh mất!

Tiểu Thảo có thói quen, nếu tâm tình không tốt hoặc là chịu ủy khuất, nếu chỉ có một mình thì nàng sẽ ra bờ sông bơi lội, hơn nữa còn chẳng phân biệt được thời tiết hay địa điểm, chỉ cần mặc một bộ đồ màu xanh đậm

https://thuviensach.vn

trông giống như một con ếch và một cái áo tắm mỏng đi bơi, dù nàng có kiệt sức cũng không bao giờ muốn bỏ qua.

Đợi đến bốn giờ rưỡi, mẹ Tiểu Thảo lại ngồi không yên, tay cứ nắm lại một cách máy móc, càng nghĩ càng thấy sợ hãi, rốt cuộc cũng không chờ nổi, chuẩn bị ra đổi giày muốn đi tìm Tiểu Thảo, giày vừa mới mang xong thì cánh cửa đã bị đẩy ra.

"Con bé này, ngươi đã đi đâu vậy hả?

Mẹ Tiểu Thảo nổi giận, rống lên muốn nổi gân xanh.

Tiểu Thảo bị rống lại có chút run run, tay giơ lên túi nilong, mê mang nhìn mẹ một cái, không biết vì sao mẹ lại phát tiết lên như vậy.

"Mua khoai tây a"

!!!

Mẹ Tiểu Thảo cơ hồ bị tức chết, hung tợn trừng mắt nhìn Tiểu Thảo, thật là muốn xông lên nhéo vào mặt nàng.

Tiểu Thảo không vội không hoãn mà đổi giày, đi đến phòng bếp, đầu tiên là rửa sạch tay sau đó đem khoai tây ra gọt vỏ, nàng cười tủm tỉm.

"Mẹ, thật nóng tính, lớn như vậy rồi lại cùng ba cãi nhau?"

"..."

Mẹ Tiểu Thảo lười không muốn nói chuyện cùng nàng, bị cục tức mà ngồi trên ghế sa lon.

"Ai dà... mẹ cũng đừng quá nóng giận, con làm cho mẹ một ít khoai tây chiên để ăn nha"

https://thuviensach.vn

"Ha ha ăn ăn ăn, ngươi chỉ có biết ăn thôi! Ngươi suốt ngày chỉ biết ăn chơi!"

Mẹ Tiểu Thảo thực sự nổi giận, đem điều khiển từ xa vứt trên ghế sa lon, Tiểu Thảo có chút buồn bã nhìn nàng một cái liền lắc đầu, nàng cũng không muốn cùng mẹ tranh cải, nàng chầm chậm đi xuống phòng bếp, mở lấy ngăn kéo, lấy ra con dao rồi bắt đầu thái khoai tây.

Nếu Tiểu Thảo trở về mà cùng nàng cải vài câu thì nàng trong lòng cũng cảm thấy thoải mái hơn, cứ như vậy mà im lặng lại giống như nàng đang bắt nạt con gái mình vậy. Mẹ Tiểu Thảo trộm ngắm con gái một cái, sau đó ho một tiếng " Chuyện này, Tiểu Thảo à, mẹ không có ý trách cứ con, nhưng kỳ thật là mẹ muốn nói với con, dù có làm chuyện gì cũng phải thực nghiêm túc, không thể cẩu thả giống như lúc Đại học được"

Tiểu Thảo chuyên tâm thái khoai tây của nàng, mẹ Tiểu Thảo nhìn nàng, cầm dao thái qua thái lại thật lâu, Tiểu Thảo đem khoai tây đưa vào bên trong, nhẹ giọng nói

"Mẹ có thể đánh con, có thể mắng con nhưng cũng không được nói con chỉ biết ăn chơi!"

Thực là tổn thương lòng tự trọng...

Mẹ Tiểu Thảo bị nàng thiếu chút nữa là làm cho muốn khóc, liền gọi điện thoại cho ba Tiểu Thảo một cú xin giúp đỡ, ba Tiểu Thảo vừa nghe mẹ Tiểu Thảo bị khi dễ như vậy thì ở trong điện thoại cũng không bình tĩnh liền muốn giáo huấn Tiểu Thảo, điện thoại cũng nhanh chóng được chuyển đến bên tai của Tiểu Thảo.

"Tiểu Thảo à, con sao lại như thế? Mẹ con đã bao nhiêu tuổi rồi, con còn khi dễ nàng? Con không biết thân thể nàng không tốt hay sao? Tìm việc làm không được nhận vào lại còn không biết nhận sai, nói con như thế nào

https://thuviensach.vn

con cũng phải nghe có biết không? Ta xem con còn dám cùng nàng tranh luận nữa không, ta liền ngồi máy bay trở về đây.."

"Ba"

"Sao?"

"Khoai tây chiên phải dùng bao nhiêu dầu mới được?"

"...Bình thường so với xào rao cũng giống nhau"

"Nga, cám ơn!"

"..."

Ba Tiểu Thảo mơ màng đúng lúc cúp điện thoại, Tiểu Thảo nghe điện thoại bên kia truyền đến âm thanh yên lặng, liền đưa điện thoại di động cho mẹ, thở dài "Không hiểu vì sao lại cúp máy rồi"

Nhìn mẹ biểu tình có chút mất mát, trong lòng Tiểu Thảo cũng có chút tiếp thụ, cha cũng thật là, thật vất vả lắm gia đình mới một lần gọi điện thoại, như thế nào trọng tâm đều muốn nói chuyện với nàng, cũng không biết quan tâm mẹ một chút nào, làm cho người ta không ít thì nhiều cũng thấy mất mát a. Mẹ Tiểu Thảo thật sự là một câu cũng chưa kịp nói được lời nào, cầm lấy di động nhẹ nhàng quay về phòng khách xem tv, còn Tiểu Thảo vẫn chuyên tâm chiên khoai tây của nàng, một lúc sau nhìn ra một đĩa khoai tây tràn đầy, nghe mùi vị thơm phức lại cảm thấy cực kỳ thỏa mãn.

Trước giờ cơm, Tiểu Thảo cũng phải dỗ dành mẹ lại một lần nữa, hai người vừa ăn cơm, vừa hàn huyên.

"Tiểu Thảo a, buổi chiều con phỏng vấn sao lại như thế? Đề quá khó hay là do con không chuẩn bị tốt đây?"

"Con cũng không biết"

https://thuviensach.vn

Dường như là đắc tội với lão bản của người ta cho nên đem mình đuổi đi rồi...

"Con không biết? Bản thân con trả lời như thế nào cũng không biết?"

"Được rồi mà.." Tiểu Thảo mè nheo

Người ta chỉ dựa theo câu hỏi mà trả lời thôi, tất cả đều nói thật, nhưng lão bản lúc ấythật đáng sợ, nàng nhìn cứ giống như là mẹ kế của công chúa bạch tuyết, một bên yêu cầu nói thật, vừa nói thật lại bị lão bản mở miệng ra phản bác, làm cho người yếu tim như nàng làm sao sống được đây.

"Được rồi cái gì? Ngươi đã làm gì? Đã bao nhiêu lần ta nói tìm công việc chính là một chuyện đại sự. Vậy mà còn không tìm thấy một công việc đàng hoàng, tìm không được thì đi Mexico luôn đi, khoai tây chiên cũng đừng nghĩ được ăn!"

"Vâng!"

Tiểu Thảo gật đầu, tiếp tục ăn cơm, mẹ nàng tức giận tay đều muốn run lên, cơm cũng không ăn, dường như ăn không khí no rồi.

"Có bao nhiêu người phỏng vấn"

"Ba người, một quản lý, một chủ tịch và một trợ lý"

"Đều là nữ sao?"

"Không phải, tổng tài là một phụ nữ, phó tổng là nam"

"Nga, nói như vậy họ là một đôi à?"

"Một đôi?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nghi hoặc nhìn mẹ, là một đôi sao? nàng như thế nào cũng không biết a

"Tuổi tương đương sao?"

"Dạ!"

"Vậy là đúng rồi!"

Tiểu Thảo gật đầu, trong đầu dần hiện ra khuôn mặt lạnh lùng của Phong tổng và khuôn mặt tươi cười của Lương tổng, cảm thán! Nguyên lai là một đôi sao? Cũng xứng...

"Haizz, bất quá cũng không nói chính xác được, người xem hiện tại loại phụ nữ cường nhân này tỷ lệ ly hôn đều rất cao, chắc chắn là áp lão công không thở nổi. Đúng rồi, chân của cái người Phong tổng kia như thế nào"

"Rất đẹp!"

"Vậy hoàn hảo rồi, về sau ngươi đi làm công ty thì phải cẩn thận, nhiều người thích ngươi, ngươi cũng không nên vui mừng, giống như cái người Phong tổng vậy, phụ nữ tiếp nhận nam nhân của nàng cũng sẽ không ít, nhưng nàng cũng phải có rất nhiều tiền để bao dưỡng"

"Điều này con biết, đó gọi là phụ nữ giàu có"

"Đúng rồi, đúng rồi!"

Mẹ Tiểu Thảo lại tiếp tục suy luận, Tiểu Thảo vừa ăn khoai tây chiên vừa nghe mẹ nói cũng cảm thấy như thật, từ nhỏ đến lớn cũng đều như vậy, mẹ nói nàng nghe, hai người đều có thể trôi qua rất vui vẻ. Cứ như vậy, chỉ một bài phỏng vấn rất đơn giản, Tiểu Thảo đem chuyện nội bộ phỏng vấn được nói qua một lần, rốt cuộc đem Phong tổng và Lương tổng ghép thành một đôi thành công, thuận tiện còn thảo luận một chút về nữ cường nhân ly hôn

https://thuviensach.vn

nên cặp kè cùng Lương tổng, rốt cuộc mấu chốt câu chuyện vẫn rất coi trọng Phong tổng, mọi chuyện đều hướng đến nữ cường nhân là nàng. Đến cuối cùng, một buổi ăn no nê cũng kết thúc, nàng thành công khi trợ giúp mẹ quên mất nàng có một buổi phỏng vấn thảm bại mới là chuyện thật sự xảy ra.

Cơm nước xong, Tiểu Thảo thu dọn chén bát đi rửa, sau đó tiến đến phòng tắm, nàng là người sạch sẽ, hôm nay đã đi ra ngoài khá nhiều, nên cả người đều bẩn hết, khó mà không khó chịu được, nàng nhanh vào tắm rửa. Trong lúc cởi quần áo, trần truồng đi vào phòng tắm, mở ra nước ấm, dòng nước chảy qua cơ thể, hơi nước bốc lên mờ ảo cả phòng, Tiểu Thảo vui vẻ tắm rửa, nhìn trong gương hình ảnh phản chíu chính mình, nàng đưa cánh tay lên làm một động tác kiểu phụ nữ quyến rũ, sau đó lại không khỏi nhếch miệng cười tươi.

Mình xinh đẹp như vậy, lại còn là cô gái khỏe mạnh, cũng không lo là tìm không được công việc!Tiểu Thảo, không cần phải lo lắng...

Nàng trong phòng tắm nhìn gương tự nói chuyện với mình một hồi thì mới đi ra, trong lúc nàng lau khô tóc liền lấy một miếng dưa hấu leo lên giường ăn, nàng đang ăn vui vẻ thì di động chợt vang lên.

"Xin chào! Có phải Dương Tiểu Thảo không? Tôi là Trưởng phòng Nhân sự của Phong Đằng, muốn báo tin cho cô biết mười giờ sáng ngày mai đến công ty để làm một số thủ tục trước khi vào làm việc."

Tiểu Thảo nghe được có điểm mơ hồ, nàng nhớ rõ lão bản lúc đó thực sinh khí a, như thế nào lại muốn nhận nàng vào làm đâu? Nghĩ như vậy, Tiểu Thảo thở dài:

"Đúng là kẻ lừa đảo"

Nàng khẳng định như vậy, bởi vì lần trước đang đi trên đường thì có người gọi điện thoại muốn nàng gửi thông tin để điền vào thương hiệu mì

https://thuviensach.vn

ăn liền nổi tiếng nào đó... nàng cũng không biết tám phần là người này muốn đem tin tức cá nhân của nàng tiết lộ ra ngoài, nàng sớm biết như vậy sẽ không tham ăn.

Đầu dây điện thoại bên kia vẫn không được đáp lại,ngay lúc đó lại truyền đến một âm thanh khác, dường như là được người khác đẩy qua đường dây khác, Tiểu Thảo nghe được liền tưởng thật, mặt mày nhăn lại thực nhanh, chẳng lẽ lại gặp được một đội quân lừa đảo?

"Alo, Tôi là Phong Uyển Nhu!"

"Phong Uyển Nhu?"

Tiểu Thảo sửng sốt một chút, dùng sức nhớ lại, tên này rất quen thuộc, dường như nàng đã nghe qua ở đâu đó.

Điện thoại bên kia trầm mặc một hồi, lúc này mới tiếp tục nói "Phong Cắt Thịt"

Ách!

Tiểu Thảo xấu hổ, tay liền nắm chặt, từ trên giường ngồi dậy

"Đúng là Phong tổng a!"

"Buổi sáng ngày mai đến nhận chức, nghe không hiểu sao?"

"Đã hiểu.. đã hiểu!"

Cụp một tiếng, điện thoại liền cúp, Tiểu Thảo nhìn chằm chằm điện thoại hồi lâu rồi từ trên giường nhảy dựng lên, dậm chân, nắm tay, như gió liền xông ra ngoài.

"Mẹ, con có công việc rồi, sáng ngày mai con muốn ăn bánh khoai tây a"

https://thuviensach.vn

Trước kia không đi làm, mẹ rất hay làm bữa sáng còn nóng hổi cho nàng, nhưng nàng lúc nào cũng dậy muộn, vì vậy luôn bị lỡ mùi vị nóng ấm ngọt ngào của mẹ, lúc này nàng luôn cảm thấy thực xin lỗi mẹ, hiện tại rốt cuộc có thể thoải mái yên tâm mà ăn nhiều một chút đồ ăn nóng hổi rồi!

Bên này Tiểu Thảo vui vẻ vì được công việc, nhưng nội bộ phòng Nhân sự ở Phong Đằng lại là một mảnh im ắng.

Phong Uyển Nhu gắt gao nắm điện thoại, sắc mặt có chút tái nhợt, mọi người xung quanh ngay cả thở mạnh cũng không dám thở, hai mặt nhìn nhau, rốt cuộc nhân vật Tiểu Thảo này là ai a? Như thế nào lại làm cho sếp Tổng có một cái ngoại hiệu a? Quá dữ...

Được, tốt lắm... Dương Tiểu Thảo!

Phong Uyển Nhu cắn chặt răng, thật mạnh đem điện thoại gác lên, vén một loạn tóc trước trán, xoay người nhón giày cao gót đi ra khỏi phòng Nhân sự, đúng vậy, hãy chờ đấy!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 3 Chuyện chính là hiểu lầm như vậy...

Hưng phấn quá độ kết quả chính là mất ngủ, cặp mắt cũng như con gấu trúc.

Sáng sớm, Tiểu Thảo cuối đầu, ghé mặt lên bàn cơm buồn ngủ. Thật không tốt a, thà không đi làm còn tốt hơn.

"Tiểu Thảo, mẹ mua cho con một đôi giày cao gót, một chút nhớ mang đi nhé!"

Mẹ Tiểu Thảo một bên đem lên bàn dĩa khoai tây nói, trong nháy mắt cơn buồn ngủ của Tiểu Thảo ngay lập tức biến mất, Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn mẹ, mặt lộ vẻ khó xử, nàng nhỏ giọng nói "Không mang được không?"

"Không được!"

"Nhưng mang vào nhìn cứ như chim cánh cụt"

"Cũng không cao lắm, đi làm thì phải ra dáng một chút, cái gì gọi là chim cánh cụt? Con không thấy mấy cô người mẫu cũng đều đi như vậy sao? Con gái mang giày cao gót nhìn mới xinh xắn, con có hiểu không?"

"Cảm giác thật ngốc!"

"Ngươi nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

Mẹ Tiểu Thảo tức giận nhìn Tiểu Thảo, ngươi còn nói thêm câu nào nữa ta sẽ lấy cái bánh quẩy mà đánh ngươi!

Tiểu Thảo liền nhấp nháp miệng, cúi đầu chuyên tâm ăn bánh khoai tây, tâm tình cũng tốt hơn một chút. Vì cái gì nhất định phải mang giày cao gót chứ? Vóc dáng cao thì có gì tốt, người cao to lực lưỡng cuối cùng cũng không bằng người tuy nhỏ nhắn nhưng xinh đẹp có sức hấp dẫn mê người a. Nhưng nhìn mẹ đang tức giận Tiểu Thảo cũng không được tự nhiên mang đôi giày cao gót vào, cũng phải rất khó khăn mới đi vững vì vậy nàng phải dìu vào bức tường để đi ra ngoài.

"Mẹ con đi đây!"

Mẹ Tiểu Thảo nhìn thấy con gái bộ dáng run rẩy trong lòng có chút không đành lòng, ôn nhu dặn dò " Nhớ cẩn thận đó"

Tiểu Thảo gật đầu, hướng đến mẹ cười cười.

"Không có việc gì đâu, mẹ trở vào đi, con sẽ đi làm thật tốt, sẽ cố gắng kiếm thật nhiều tiền mua cho mẹ một cái kẹp tóc bằng vàng"

Mẹ Tiểu Thảo cảm động thiếu chút nữa là rơi lệ, bắt đầu có cảm giác lưu luyến không muốn xa con gái, nàng lo lắng nhìn Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo liền phất phất tay an ủi ý bảo mẹ vào nhà, mẹ Tiểu Thảo nhìn thấy con gái túm ống quần thật cẩn thận đi xuống cầu thang, nàng cũng thấy hài lòng, chờ hơn nữa phút cũng đoán chừng Tiểu Thảo đã đi xuống lầu an toàn thì nàng mới yên tâm xoay người trở vào nhà, nhưng đúng lúc mẹ Tiểu Thảo đóng cửa lại nghe một tiếng "Bịch bịch" nghe ấm thanh giống như là có một vật nặng bị rơi xuống. Mẹ Tiểu Thảo sắc mặt thay đổi đột ngột liền vội lao ra cửa, xắn tay áo chạy xuống.

"Tiểu Thảo!!!"

https://thuviensach.vn

Thời khắc này tình thương của mẹ thật vĩ đại, mẹ Tiểu Thảo lấy tốc độ sét đánh vội vàng chạy xuống dưới lầu, Tiểu Thảo lúc này đang nằm trên sàn, nàng vội đỡ Tiểu Thảo đứng dậy ôm vào lòng.

"Tại sao lúc nào cũng không cẩn thận vậy hả? Đã lớn như thế này mà lúc nào cũng làm mẹ quan tâm?"

Tiểu Thảo nước mắt lưng tròng nhìn cỏ mẹ, chỉ chỉ lên gót giày.

"Gãy rồi!"

"..."

Không mang giày cao gót, Tiểu Thảo đành phải thay bằng một đôi giày vải khác, trên trán còn dán một cái băng cá nhân nhưng nàng hiển nhiên vẫn còn cười được, sau đó liền phất tay với mẹ rồi tiếp tục đi làm. So với lúc bình thường mang giày vải với lúc này thì đúng là có sự khác biệt a, rất thoải mái, tâm trạng cũng tốt hơn rất nhiều. Nàng ngân nga hát một bài, thoáng chốc đã tới Phong Đằng, Tiểu Thảo vừa đẩy cánh cửa ra đã được cô gái trợ lý nàng đã gặp lúc phỏng vấn dẫn đi.

"Tên chị là Vương Oánh Oánh, em cứ gọi chị Vương tỷ là được!"

Vương tỷ tỷ rất được, lúc cười có hai cái lúm đồng tiền, nhìn dáng người lại nhỏ xinh khiến người ta nhìn thấy thật là rất thoải mái.

"Vương tỷ!"

"Uh, Phong tổng đặc biệt dặn dò, đào tạo em vào vị trí của chị"

"Hả?"

Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Vương Oánh Oánh, sao lại cho nàng làm thư ký chứ?

https://thuviensach.vn

Vương Oánh Oánh biết Tiểu Thảo đang suy nghĩ gì liền cười nói "Đúng vậy, hãy làm cho thật tốt nhé, Phong tổng nhất định sẽ không bạt đãi em đâu"

Không muốn làm thư ký... Tiểu Thảo trong lòng gạt lệ, làm thư ký lúc nào cũng phải tiếp xúc trực tiếp với người quản lý và tổng tài, đúng là không tốt chút nào, nàng thực sự không muốn tham gia vào cái lốc xoáy mơ hồ này, nhưng trong lòng thầm nghĩ nếu vị trí này mức lương cao hơn một chút là tốt rồi.

"Sau này em sẽ ngồi bên cạnh bàn chị, đúng rồi, em có QQ không? Nói cho chị biết một chút, về sao trao đổi công việc cũng tốt hơn"

Vương Oánh Oánh chỉ cái bàn bên cạnh nàng, Tiểu Thảo liền gật đầu, chầm chậm đi qua cũng thuận tiện đem dãy số QQ nói cho nàng.

Vương Oánh Oánh cúi đầu đưa vào dãy số QQ, mắt nhìn nick name, nở nụ cười.

"Như Cỏ? Có ý nghĩ gì?"

A, đứa nhỏ này cũng thật khá lắm, xem ra cũng chưa có bạn trai a, đến lúc này cũng thật đúng lúc.

Tiểu Thảo ngồi xuống bàn, lắc lắc đầu "Không có ý nghĩ gì cả"

"..."

Vương Oánh Oánh ngạc nhiên, nhìn chằm chằm Tiểu Thảo từ trên xuống dưới hơn nữa ngày, nói "Đúng rồi, một chút em đến chào hỏi Phong tổng đi, phòng ở bên trong đi thẳng là tới"

"Vâng! Đúng rồi, Vương tỷ"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo có chút không được tự nhiên nhìn Vương Oánh Oánh, hôm qua có một số điều khiến nàng phiền muộn nên mới bị mất ngủ.

"Uh!"

Vương Oánh Oánh nhìn Tiểu Thảo bộ dạng trở nên nghiêm túc, còn đứng thẳng dậy nhìn nàng, Tiểu Thảo mặt có chút hồng, nhỏ giọng hỏi "Phong tổng rốt cuộc gọi là gì a?"

Vương Oánh Oánh vừa nghe liền cười lăn lộn, nhớ tới hôm qua Phong tổng bị Tiểu Thảo làm cho tức giận đến xanh mặt, vui nói "Không phải là 'Cắt thịt' là Uyển Nhu"

"Nga..."

"À, hôm qua sau khi bị em gọi là 'Cắt thịt', thì hiện tại toàn bộ mọi người trong công ty cũng gọi theo như vậy, Tiểu Thảo thật có tài"

Thật có tài... Tiểu Thảo đỏ mặt hận không thể đem đầu lưỡi mình cắn đứt, nhìn ánh mắt chế nhạo của Vương tỷ tỷ, Tiểu Thảo rốt cuộc cũng không ngồi được, nàng đứng dậy chuẩn bị đi đến phòng của Tổng tài chào hỏi, thuận tiện liền muốn nhận sai mà giải thích. Bởi vì nàng thật không nhớ đến tên của của Phong tổng như thế nào, nên vẫn phải đến để nói lời xin lỗi.

Lúc này Tiểu Thảo chỉ lo nhìn chằm chằm dưới chân nên không hề để ý, trong lúc quẹo qua hành lang lại đâm sầm vào người trước mặt. Nàng vốn ban đầu cũng không giữ được thăng bằng mà lại đang ở cua quẹo nên cú va chạm này cứ thế là bất ngờ ập đến, hoàn hảo người kia nhanh tay lẹ mắt liền một phen giữ chặt eo nàng theo bản năng ôm vào trong ngực.

Một cỗ nhẹ nhàng mùi hương vải đánh tới khứu giác nàng, Tiểu Thảo đỏ mặt, thân mình cứng đờ vội từ trong lòng người nọ thoát ly.

https://thuviensach.vn

"Không sao chứ?" Lương Nhiên nhìn nhìn Phong Uyển Nhu lại nhìn nhìn Tiểu Thảo, làm gì đây? Đi bộ mà cũng xém ngã sấp xuống? Phong tổng lắc đầu, nhìn nhìn Tiểu Thảo

"Lương tổng, thật xin lỗi"

Tiểu Thảo sợ sệt nhìn Lương Nhiên, cũng mai là không đụng hắn té a, nhìn Lương tổng vậy mà lại yếu đuối ghê.

Lương Nhiên nhìn Tiểu Thảo cười không ngừng, ngược lại Phong Uyển Nhu ở bên cạnh mặt lạnh xuống.

"Ha ha người bị đâm là Uyển Nhu, không phải tôi"

Tiểu Thảo lập tức đỏ mặt, nàng lúc đó thật quá lo lắng, căn bản là thấy xấu hổ nên không nhìn kỷ là ai đã vội xoay người lại. Lúc này Tiểu Thảo thấy có lỗi nhìn Phong Uyển Nhu

"Thực xin lỗi, Phong tổng"

Phong Uyển Nhu hừ một tiếng, không nói gì liền nhón giày cao gót đi qua người Tiểu Thảo, dường như cũng không liếc nhìn lấy một cái. Thật ra Lương Nhiên lại có hứng thú nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, nói:

"Haizz, cô đừng để ý, Phong tổng là vậy đó, ở chung lâu thì sẽ thấy tốt thôi. Đúng rồi, cô tên là Tiểu Thảo"

"Vâng, cám ơn Lương tổng đã an ủi tôi"

Tiểu Thảo chính là dùng toàn tâm toán ý để đến xin lỗi, nhưng lúc này trong đầu nàng chỉ nhớ mãi ánh mắt của Phong tổng vừa rồi. Không xong rồi, còn chưa bắt đầu công việc mà đã đắc tội với lão bản, cái này nàng sẽ không đuổi việc mình chứ? Cái này thật không tốt lắm, ngay cả chào hỏi cũng chưa chào. Tiểu Thảo hướng đến Lương tổng phất phất tay chào tạm

https://thuviensach.vn

biệt, nàng không mấy vui vẻ liền quay về văn phòng, hướng đến Vương tỷ tỷ thuật lại chuyện lỳ kỳ vừa trải qua.

"Tiểu Thảo, em quả thật lợi hại, có thể đem Phong tổng biến thành như thế, toàn bộ người trong công ty đều biết đến em.."

"Em không phải là cố ý"

Tiêu Thảo như muốn khóc, nàng là muốn hảo hảo đi làm, mỗi ngày đều hướng về lý tưởng và khát vọng phía trước, như thế nào ngày đầu tiên đi làm lại xảy ra chuyện không hay ho a.

"Haiz, không có việc gì đâu, đúng rồi, buổi chiều Lương tổng đi ra ngoài muốn chị đi theo cùng, Phong tổng ở bên kia cho em chăm sóc đấy, giữa trưa nhớ mang cho nàng một ly cà phê, buổi chiều cũng vậy, cà phê đặt lên bàn bên cạnh tổng tài, nhớ kỹ không cần quá nhiều nước, cũng không cho đường nhiều..."

"Nga!"

Tiểu Thảo chăm chú nhớ kỹ, cho tới giờ trưa trong lòng vẫn còn nhớ rõ phải pha cà phê cho Phong tổng, cơm nàng cũng chưa ăn, đợi đến buổi trưa nàng nhanh chóng chạy đi pha cà phê, sau đó thì đến phòng của Phong tổng, nàng thật cẩn thận đi vào phòng làm việc

Đem cà phê đặt ở trên bàn, Tiểu Thảo đứng nhìn nhìn xung quanh, không thấy Phong tổng đâu, lại nhớ tới lời dặn dò của Vương tỷ, nàng đoán chừng là đang ở phòng họp, lại cầm cà phê hướng tới phòng họp đi vào. Tới phòng họp rồi, Tiểu Thảo quay đầu nhìn nhìn, nở nụ cười, thật đúng là đang ở đây a.

Người đúng là ở đây, tiếc là đang ngủ!

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo đem cà phê đặt trên chiếc bàn dài, nghiêng đầu nhìn Phong Uyển Nhu đang nằm ngủ trên bàn.

Thật sự rất xinh đẹp a, mái tóc đen dài thả tán loạn trên bàn, Phong tổng cũng có làn da trắng như tuyết, nhưng mày không biết tại sao cứ nhíu lại chứ không như bình thường tuy trong trẻo nhưng có phần lạnh lùng, thế nhưng hai mắt nhắm nghiền lại làm tăng thêm vài phần điềm đạm đáng yêu, lông mi vừa dài vừa cong có hơi rung động, mũi thẳng thanh toát nhưng lại kín đáo, tuy đôi môi nàng có một chút tái nhợt nhưng vẫn hiện ra vài phần quật cường và tự tin.

Tiểu Thảo ở một bên nhìn có chút đau lòng, nữ cường nhân quả nhiên không phải người bình thường nào cũng có thể làm a, ngủ một giấc mà vẽ mặt lại thống khổ như vậy, hay là ngủ không được thoải mái đây? Trong lòng nghĩ nghĩ, Tiểu Thảo nhớ khi ở nhà nàng rất thích ôm gối ngủ, nghĩ vậy liền đi lấy một cái gối hình con dê màu đỏ ôm qua đặt vào long Phong tổng, lúc này liền nhìn thấy mày của nàng dần dần giản ra, Tiểu Thảo cười cười, tâm tình thấy vui vẻ, bởi vì rốt cuộc cũng nàng cũng làm được một chuyện tốt!

Phong Uyển Nhu vẫn vô ý ngủ một cách bình thản, cánh tay bị ép tới có chút tê dại, nhưng đã mấy ngày liên tiếp công việc khiến nàng mệt mỗi nên nàng cũng không thể mở mắt ra, trong lòng chỉ mơ hồ cảm giác được có một thứ mềm mại ở dưới cánh tay nàng, nàng theo bản năng cọ cọ, líu ríu một tiếng rồi lại ngủ qua, trong giấc ngủ nàng tựa hồ còn nghe được âm thanh chụp ảnh, nhưng nàng thực sự quá mệt mỏi, có như thế nào cũng không muốn mở mắt ra được, phải chờ đến lúc nàng tỉnh giấc ngủ, ngẩng đầu lên, sẽ nhìn thấy phòng họp lúc này mọi người đều đã đến.

Phong Uyển Nhu quơ quơ cánh tay, thở dài, đã lâu rồi nàng không ngủ tốt như vậy, nàng nghiêng người nhìn nhìn chung quanh, nhìn thấy rất nhiều người đang cầm di động che miệng cười không ngừng, nàng nhíu

https://thuviensach.vn

mày, lạnh lùng hỏi "Như thế nào lại còn không hiểu, khi đi họp là phải tắt điện thoại à?"

Mọi người vội cúi đầu tắt điện thoại di động, nhưng trên mặt vẫn khe khẽ cười làm cho Phong Uyển Nhu rất là khó hiểu, đang trong lúc buồn bực, tay nàng dường như chạm phải một vật thể mềm nhũn, nàng ngẩn người, ngước đầu xuống liền nhìn thấy bản thân đang ôm một cái gối màu đỏ hình con dê rất sặc sỡ, sắc mặt nàng sa sầm xuống.

Cái gối này!!! Là ai? Ai lại..?

Chẳng lẽ từ trưa đến giờ nàng cứ nghĩ là đang ôm gối ngủ như ở nhà, sau đó lại bị mọi người nhìn thấy, cuối cùng còn bị nhân viên chụp lại hình ảnh này lưu trong di động nữa sao?!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 4 Sinh khí

Sau sự kiện nổi tiếng Phong tổng ôm gối ngủ trong phòng họp thì mọi người trong toàn bộ công ty lại tràn trề bầu không khí rất phấn khích, vì thế Lương Nhiên cố ý chạy tới để khích lệ Phong Uyển Nhu

"Uyển Nhu, có phải cô cố ý ôm gối ngủ để cho mọi người nhìn thấy mà hớn hở như thế không? Bây giờ công ty cứ như được uống thuốc kích thích vậy, vui vẻ cứ như công ty đang ăn lễ mừng năm mới ấy, nhìn xem mọi người gần đây làm việc, một đám đều trở nên hưng phấn, hiệu suất cũng cao lên không ít"

Phong Uyển Nhu đang cúi đầu xem bản ghi chép của hội nghị hôm qua, nghe Lương Nhiên nói xong cũng không ngẩng đầu lên, lạnh nhạt nói:

"Vậy hôm nào cậu thử cạo đầu xem?"

"Hơ... Nói đùa thôi mà!"

Lương Nhiên cười mỉa, ho khụ một tiếng, hỏi "Vậy rốt cuộc chủ nhân cái gối là ai? Cô điều tra sao rồi?"

"Uh"

Phong Uyển Nhu gật đầu, nàng nghĩ rằng là do Tiểu Thảo đã lấy cái gối bên phòng của mình đem qua, nhìn biểu hiện rõ ràng ngớ ngẩng sợ hãi của Tiểu Thảo nàng có chút buồn cười.

https://thuviensach.vn

"Không hợp lý, tuyệt đối không hợp lý"

Lương Nhiên nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu lắc đầu, Phong Uyển Nhu là đang mỉm cười, ngẩng đầu nhìn hắn "Cái gì?"

"Uyển Nhu, cô có biết bao lâu rồi cô không nở nụ cười không? Cô vừa rồi..."

"Cậu thực rất rãnh rỗi?"

Phong Uyển Nhu chọn mi nhìn Lương Nhiên, Lương Nhiên bị nghẹn cũng không dám nói nhảm, đúng là lòng dạ phụ nữ thật khó nói a. Vừa ra đến trước cửa, Lương Nhiên mắt còn nhìn thấy cái gối con dê còn ở trên ghế salon, vẫn chưa bị ném đi sao? Hắn có chút nghi hoặc... Uyển Nhu để lại làm gì? Để lưu giữ làm kỷ niệm sao?

Sau khi cửa đóng, Phong Uyển Nhu sắc mặt mới dần dịu đi, ngồi ở trên ghế nhìn chằm chằm cái gối trên ghế salon bị mình ôm, chăm chú nhìn hồi lấu lại lắc đầu cười khẽ. Thật là trẻ con, nàng bình thường là ôm cái gối này ngủ sao?

"Tiểu Thảo, gần đây tâm tình Phong tổng không được tốt lắm, làm việc phải thực sự cẩn thận"

Vương Oánh Oánh một bên sửa sang lại văn kiện một bên dặn dò, Tiểu Thảo kinh hồn bạt vía gật đầu, một câu cũng không dám nói. Từ sau vụ Phong tổng bị chụp ảnh, nàng đã có vài ngày ngủ không ngon giấc, nhớ lại hôm đó hớn hở đem cái gối qua phòng, chỉ sợ nàng đã nhìn thấy mình a. Mấy ngày nay tay nàng đều có chút run rẩy, nhìn cái gối trên ghế salon kia sợ tới mức muốn tè ra quần.

Phong Uyển Nhu dù sao cũng điều hành cả một công ty, nàng ở trước mặt mọi người ít nhiều gì đều phải có chút uy nghiêm, trước kia đừng nói là phát giận, cho dù nàng nàng ánh mắt liếc qua cũng không ai dám nói gì,

https://thuviensach.vn

hiện tại thì tốt lắm, mỗi lần nàng sinh khí trầm mặt xuống thì đều có thể nhìn thấy mọi người đang cười trộm, không cần nghĩ cũng biết rõ là nhớ đến việc nàng ôm gối mà ngủ, vì thế Phong tổng mới phát hỏa không ít, làm sao mà có thể chịu được.

Khoảng một tuần sau, nàng mới biết đến diễn đàn của công ty, định bụng sẽ vào xem một chút nổi lòng của các nhân viên, nhưng vừa vào tới trang đầu đã nhìn thấy một bức ảnh màu hồng rất Hot.

Vương Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo " Chị đem văn kiện này đưa qua cho Phong tổng"

"Vâng!"

Tiểu Thảo gật đầu đáp lời, sau đó đem đầu chôn vào sau màn hình máy tính, nhìn trên diễn đàn kia không ngừng post bài, lượng view đều rất lớn. Ngô, ai có thể nói cho nàng biết chuyện gì đang xảy ra không? Nàng chính là có hảo tâm mới lấy cho Phong tổng một cái gối thật đáng yêu để ôm, sự tình liền diễn biến đến loại trình độ này sao? Nữ hài tử không phải đều thích mấy thứ đáng yêu sao? Nàng ôm lấy cũng thấy êm dịu mà, như thế nào Phong tổng ôm lại có sự tương phản đến như vậy. Tiểu Thảo thất thần buồn khổ nhìn chằm chằm máy tính, nghĩ muốn nổ tung đầu cũng không ra đáp án.

Chỉ chốc lát, Vương Oánh Oánh đã trở lại, đem văn kiện trong tay đặt trên bàn, nhìn Tiểu Thảo.

"Tiểu Thảo a, Phong tổng cho gọi em qua"

"A?"

Tiểu Thảo hoảng sợ nhìn Vương Oánh Oánh, tay chợt run lên, đầu thiếu chút nữa là trực tiếp đập trên bàn. Ngô, không phải sự việc đã bị bại lộ a.

https://thuviensach.vn

Vương Oánh Oánh nhìn bộ dáng Tiểu Thảo như vậy liền lắc đầu nở nụ cười, nàng cũng có chút không đành lòng, nàng biết là Tiểu Thảo cũng không phải người có lỗi. Nhưng nàng theo Phong tổng nhiều năm như vậy nên ít nhiều cũng có thể đoán ra được tâm ý của Phong tổng, Phong tổng chỉ cần dùng chân cũng có thể nghĩ ra được là ai làm. Ngay cả nàng cũng có thể đoán ra, Phong tổng thông minh như vậy làm sao mà đoán không ra đây?

Tiểu Thảo nhìn chằm chằm Vương Oánh Oánh một hồi, thấy nàng không thể giải cứu được mình nên liền mạnh dạng đứng dậy, thân mình cứng đơ đi ra ngoài.

(*)

Phong tiêu tiêu hề dịch thủy hàn,

Tráng sĩ nhất khứ bất phục hoàn.

[Dịch nghĩa:

(Gió hiu hắt thổi, sông Dịch lạnh,

Kẻ tráng sĩ ra đi không trở về)]

Tiểu Thảo thu hết can đảm gõ cánh cửa phòng của Tổng tài, vào phòng, Tiểu Thảo nhìn thấy Phong tổng liếc mình một cái thì lập tức cúi đầu.

Vì sao... vì sao lại dùng ánh mắt đáng sợ như vậy mà nhìn tôi chứ?

Phong Uyển Nhu trong tay đang cầm ly cà phế, híp mắt nhìn Tiểu Thảo. Đúng vậy, Dương Tiểu Thảo cô thật không tồi, cô vừa tới công ty đã giúp cho tôi có ngay một cái ngoại hiệu, ngày đầu tiên đi làm thì đã giúp cho tôi làm phá vỡ hình ảnh nữ cường nhân, về sau cô còn muốn làm ra nhiều sự tình gì nữa đây?

https://thuviensach.vn

"Ngẩng đầu!"

Giọng nói lạnh như băng khiến cho người khác không thể chống đối, Tiểu Thảo ngẩng đầu, khiếp sợ nhìn Phong tổng. Phong tổng tôi sai rồi, lần sau tôi có để cái gối tôi nhất định sẽ chọn hoa văn phù hợp hơn, cô tha tôi đi...

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, hỏi "Đến công ty làm một tuần rồi,đã thấy quen việc chưa?"

Hả? Hey, có thể nào nàng không biết là ta?

"Àh..ưhm!"

Tiểu Thảo vội gật đầu đáp lời, Phong Uyển Nhu uống ngay một hơi cà phê "Quen việc thì tốt rồi, trợ lý của Lương Nhiên nghỉ thai sản rồi, vì vậy tôi đã tính toán điều Oánh Oánh làm thay vị trí"

Ý gì đây?

"Về sau cô phải một mình đảm đương mọi chuyện"

Tiểu Thảo buồn bực nhìn Phong Uyển Nhu, nàng không phải loại người giỏi che giấu cảm xúc, bởi vì trên mặt của nàng hiện ra một vẻ mặt khổng khổ và buồn bực.

"Sao vậy? Có ý kiến gì không?"

Có! Muốn chết...

Phong Uyển Nhu bây giờ càng nhìn Tiểu Thảo càng sinh khí, biết rõ chuyện Tiểu Thảo là người đặt cái gối ấy nhưng nàng lại không thể trách được. Lấy năng lực gì mà trách đây? Cấp dưới quan tâm lãnh đạo, muốn cho lãnh đạo có một giấc ngủ ngon nên mới đặt cái gối, nàng lấy lí do gì

https://thuviensach.vn

mà lại giận dữ? Nhìn Tiểu Thảo sắc mặt ngơ ngác, Phong Uyển Nhu nhấp mím môi, vẫn còn nhiều thời gian, món nợ này tôi sẽ từ từ tính toán với cô.

Tiểu Thảo lúc này tự suy ngẫm hơn một phút, liền ngẩng đầu chăm chú nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu biểu tình cũng thật nghiêm túc, nháy mắt cũng không nháy nhìn Tiểu Thảo, ân, suy nghĩ lâu như vậy tôi thật muốn nghe xem cô muốn nói gì?

.

.

.

"Không có ý kiến"

"..."

Phong Uyển Nhu cơ hồ tức chết, trong lòng hừng hực lửa giận nghẹn ở ngực. Nàng cố gắng khắc chế muốn xông lên đá bay Tiểu Thảo, nhưng Phong Uyển Nhu kềm lại được, hơi dựa vào sau, lưng dựa vào ghế, mười đầu ngón tay nắm chặt ở hai bên thành ghế, nhìn Tiểu Thảo. Người này rốt cuộc đến Phong Đằng sở trường gì nàng cũng làm được sao?

Tiểu Thảo bị nhìn chăm chút liền đỏ mặt cúi đầu, ánh mắt thật đẹp a, thật trong trẻo, nghe nói Phong tổng tuổi cũng đã lớn, vì sao lại không có túi mắt nhỉ?

"Đừng ngại, trong lòng cô muốn gì cô có thể nói"

Phong Uyển Nhu hết sức hạ giọng, hai mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, nàng nghĩ rằng Tiểu Thảo là đang sợ sệt nên cái gì cũng không

https://thuviensach.vn

dám nói, nhưng ai biết được khi nói Tiểu Thảo không chỉ nói ý kiến mà mở miệng ra câu nào cũng đều khiến toàn thân có cảm giác muốn bị nổ tung.

"Nga, Phong tổng, có thể hay không cho ta làm việc với Lương tổng di, Oánh Oánh lưu lại đây?"

Ở với cô thật khủng khiếp, Lương tổng tuy rằng hơi xấu một chút, nhưng nếu cười lên thì cũng rất đẹp trai mà

"..."

Phong Uyển Nhu hít một hơi thật sâu, ánh mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, một chữ vừa phun ra "Không..... đi....."

Đang nói, thì điện thoại lại vang lên, Phong Uyển Nhu nhìn màn hình, thở dài. Là một trong những người bạn của nàng, hiện đang làm ở một công ty trang phục, mỗi ngày đều gọi điện thoại cho nàng để bàn bạc về việc đẩy mạnh tiêu thụ quần áo, nói cái gì cần phải cho Phong Đằng trên dưới thống nhất mặc đồng phục. Thật ra Phong Uyển Nhu cũng không thích kiểu cách cứng nhắc lập khuôn như thế, nhưng lại không muốn làm bạn mất lòng bạn nàng, lại chưa nghĩ ra phải nói với bạn nàng như thế nào, cho nên vẫn còn trì hoãn đến bây giờ.

Tiểu Thảo ở một bên buồn bực nhìn Phong tổng, như thế nào lại không nghe?

Phong Uyển Nhu trong lúc đau đầu thì thoáng nhìn Tiểu Thảo, trong lòng nghĩ nghĩ, nói "Tiểu Thảo, cô nghe đi, nói cho nàng rằng công ty chúng ta không có nhu cầu may đồng phục"

Như vậy, thì cũng thấy tốt hơn!

"Nga~~"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo liền nhanh đáp lời, tiến lên vài bước cầm lấy điện thoại, đầu dây bên kia giọng một nữ nhân líu ríu nói một hơi, cái gì mà hiện tại công ty đều phải thống nhất mặc a, cô xem có nơi nào giống như Phong Đằng không? Nhân viên thoạt nhìn đều lười nhác a... Tiểu Thảo nắm điện thoại thực kiên nhẫn nghe, chờ nữ nhân kia lấy hơi để thở thì nàng mới có cơ hội chen vào một câu nói:

"Thực xin lỗi a, công ty của chúng tôi thống nhất không mặc quần áo đi làm"

"..."

Phong Uyển Nhu ở một bên nghe được, thiếu chút nữa đem cà phê trong miệng phun ra ngoài.

-

(*) Trích từ bài thơ: Dịch thủy tống biệt

Nguyên tác: Lạc Tân Vương

Thử địa biệt Yên Đan

Tráng sĩ phát xung quan.

Tích thời nhân dĩ một,

Kim nhật thủy do hàn.

**Dịch nghĩa của Tản Đà:

Phong tiêu tiêu hề, Dịch thuỷ hàn,

Tráng sĩ nhất khứ hề, bất phục hoàn.

(Gió hiu hắt thổi, sông Dịch lạnh,

https://thuviensach.vn

Kẻ tráng sĩ ra đi không trở về)

-

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 5 Có áp bức thì sẽ có phản kháng...

Buông ly cà phê trên tay, Phong Uyển Nhu nháy nháy mắt, thấy Tiểu Thảo còn thật sự nghiêm túc nắm lấy điện thoại. Chưa từng phát hiện ra đứa nhỏ này lại có tài như vậy, tuy mấy ngày nay làm không ít chuyện khiến mình sinh khí nhưng xem xét kỹ thì cũng có kỹ năng mạnh đây, về sau phải tập trung bồi dưỡng, nếu có gặp chuyện khó giải quyết thì trực tiếp đưa cho nàng làm.

Tiểu Thảo cúp điện thoại, vừa chuyển đưa lại cho Phong tổng thì thấy nàng nhìn mình cười, trong lòng lại có chút kỳ quái, rốt cuộc là có gì đáng cười đâu? Hay vì người ta không bán quần áo nên mới vui vẻ a~~

"Phong tổng, người nọ một câu còn chưa nói hết liền cúp, hẳn là không muốn chào hàng"

"Không tồi!"

Tiểu Thảo có chút ngượng ngùng nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo cúi đầu bộ dáng giống như con chó nhỏ chờ đợi chủ nhân khen ngợi, tay vuốt ve trán nhẫn nại cười.

"Sao ạ?"

Tiểu Thảo theo bản năng hỏi, nàng tuy rằng coi như hoàn thành nhiệm vụ, nhưng cũng chưa từng nghĩ tới sẽ nhận được khen ngợi.

https://thuviensach.vn

"Cô làm tốt lắm!"

Phong Uyển Nhu gật đầu khen ngợi, cố gắng khắc chế trong lòng dâng lên ý cười. Tiểu Thảo nghe xong lại có chút kích động, chưa đến Phong Đằng được bao lâu, đây là lần đầu tiên Phong tổng khích lệ nàng.

"Thật sao?"

Từ trước đến nay Tiểu Thảo không có nhiều lần lắm mở miệng hỏi lại một lần, thanh âm có chút run run, tràn ngập chờ mong nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu nhìn ánh mắt Tiểu Thảo, tay dùng sức nắm lại, gật đầu.

"Đúng vậy, có thể một mình đảm đương công việc rồi!"

Tiểu Thảo nở nụ cười, cảm giác giống như đang xếp bằng ngồi ở trên mây, tâm trí giống như là đang ăn một cái bánh gạo, hạnh phúc nói không nên lời. Phong tổng khen ngợi mình... Phong tổng rõ ràng khen ngợi mình~~~~~

"Cô đi làm việc đi"

Phong Uyển Nhu ho một tiếng rồi phất phất tay đuổi người đi, Tiểu Thảo gật gật đầu, hai mắt đăm đăm nhìn trôi dạt bên ngoài, lúc cửa đóng lại, Phong Uyển Nhu không nhịn được liền cười lớn tiếng, nãy giờ kiềm chế thật khó khăn, lúc này nàng mới cười thỏa mãn như vậy, cươi một hồi nàng liền đứng dậy đi đến ghế sô pha, cầm lấy cái gối hình con dê, túm túm lấy cái lổ tai dê ve vẩy.

Như thế nào lại đáng yêu như vậy a?

Tiểu Thảo được Phong tổng khen ngợi nên cảm thấy thực hưng phấn, hai má đỏ bừng, ánh mắt cũng không giống bình thường mà lười biếng, cả

https://thuviensach.vn

người tựa hồ trong mắt như tràn ngập điện lực, đối với ai cũng đều cười a a.. làm cho Vương Oánh Oánh vẻ mặt nghi hoặc, đứa nhỏ này làm sao vậy? Phong tổng cho em nó ăn kẹo sao?

Tan việc, Tiểu Thảo bay nhanh về nhà, khẩn cấp đẩy cửa ra, nàng ngay cả giày cũng quên thay đổi, hướng thẳng đến phòng khách, lập tức nhào vào lòng mẹ đang ngồi ở trên ghế salong xem tv.

"Mẹ!"

Thanh âm kích động có chút run rẩy, đã bao nhiêu năm rồi Tiểu Thảo cũng chưa được ai khen ngợi, nàng nhớ rõ lần cuối cùng nàng được khen đó chính là lúc đi học nhà trẻ được khen thưởng.

Mẹ Tiểu Thảo đang cầm chiếc điều khiển từ xa đều bị Tiểu Thảo làm cho giật mình xém đánh rơi xuống đất.

"Làm sao? Làm sao vậy?"

Mẹ Tiểu Thảo sốt ruột nhìn đầu con gái chôn vào lòng ngực nàng, Tiểu Thảo a, con có ủy khuất gì thì nói, cớ sao phải khóc?

"Mẹ ~~~~~~~~ con đã được khen ngợi"

Tiểu Thảo từ trong lòng mẹ liền đứng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn cười thật tươi rối

"Đã được khen ngợi?"

Mẹ Tiểu Thảo kích động chợt run run, thiếu chút nữa là làm rớt cái điều khiển từ xa. Được khen ngợi? Tiểu Thảo được khen ngợi ? ? ?

"Đúng vậy, chính là Phong tổng của chúng ta, người mà lần trước con đã nói với mẹ đó!"

https://thuviensach.vn

Nghe giọng nói thật hưng phấn của con gái, mẹ Tiểu Thảo tâm cũng một đường mà bay lên, Cỏ mẹ liền từ trên ghế salon bật ngồi dậy, nắm lấy cánh tay Tiểu Thảo "Mẹ đã nói là Tiểu Thảo nhà chúng ta không sai được mà, chờ a, hôm nay mẹ làm cho con thịt kho tàu khoai tây ăn"

"Vâng!"

Mình chính là thích điều này!

"Đên đây đến đây... nói cho mẹ nghe cái người Phong tổng kia khen con cái gì? Con cẩn thân nói lại cho mẹ nghe một chút"

Mẹ Tiểu Thảo một bên đến phòng bếp đi, một bên hỏi, Tiểu Thảo cũng đi theo sau lưng nàng, cố gắng nhớ lại "Phong tổng nói không tồi, cô làm tốt lắm, đúng vậy, hoàn toàn có thể một mình đảm đương công việc, cô đi làm việc đi"

"...Là ý gì? Chậm châm một chút, mẹ nghe không hiểu, muốn con giải thích, nàng vì sao khen con a?

Mẹ Tiểu Thảo đeo tạp đề, đem mấy củ khoai tây đặt lên thớt thái, trong lòng miễn bàn tất nhiên vui vẻ rồi. Nàng đã nói là cây cỏ nhà nàng không hề kém mà, tuyệt đối là con gái nàng có năng lực tiềm tàng, bình thường hay nói nàng ngu si này nọ đúng là tuyệt đối không có mắt nhìn xa mà, hừ! Cũng không nhìn xem Tiểu Thảo mang dòng máu của ai a, mẹ nàng thông minh thì tất nhiên nàng cũng không thể kém được chổ nào đi! Được lão bản khích lệ tinh thần hay gì đi nữa, cũng không bằng Tiểu Thảo nhà nàng, về sau nhất định sẽ càng thăng tiến a.

"Là như vậy!"

Tiểu Thảo cầm chiêc ghế nhỏ ngồi xuống bên cạnh, trong tay cầm một trái táo cắn.

https://thuviensach.vn

"Có một người gọi tới muốn Phong tổng đẩy mạnh tiêu thụ quần áo, nhưng Phong tổng ngượng ngùng cự tuyệt nên liền đưa cho con nói"

"Nga? Con nói như thế nào?"

Nhìn xem! Cái gì mà thế kỷ hai mươi mốt không có nhân tài? Nhìn đi, không lên tiếng thì thôi, lên tiếng một cái liền nổi tiếng! Cái này không phải Tiểu Thảo nhà nàng sao? Ngay cả lão bản cũng làm không xong công việc, lăng la cho con gái nàng giải quyết!

"Con liền nói không cần, công ty của chúng tôi thống nhất không mặc quần áo đi làm, sau đó người nọ liền cúp"

"Công ty của chúng tôi thống nhất không mặc quần áo?"

Mẹ Tiểu Thảo run run một chút, tay cầm dao cũng chợt run lên, không thái khoai tây, mà trong lòng cuồn cuộn một bên.

"Đúng vậy a!"

Máu chảy ngược lên đầu, Mẹ Tiểu Thảo có cảm giác như đang luyện Cửa âm thần công làm cho tẩu hỏa nhập ma.

"Chờ ~~~ chậm đã, con nói lại cho mẹ nghe một lần nữa, con nói như thế nào?"

"Con nói: công ty của chúng tôi thống nhất không mặc .."

"Ách..." Chết cha...

Vừa cắn miếng táo liền bị ngặn ở cổ họng, Tiểu Thảo một câu cũng không nói nên lời, tay bóp trên cổ, thống khổ nhìn mẹ.

Mình nói gì nhỉ?!

https://thuviensach.vn

"Con..."

"Mau uống nước!"

Mẹ Tiểu Thảo vội vàng bước xông lên, từ trong bồn rửa múc ra một chén nước, đè lấy đầu Tiểu Thảo đổ nước xuống.

"Mẹ..."

Tiểu Thảo bị sặc ho khụ, nước mắt đều nhanh chóng chảy ra, ngón tay chỉ chỉ khoai tây tuyệt vọng lắc đầu.

"Ăn! Ngươi chỉ biết ăn thôi! Ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, lãnh đạo nói gì ngươi đều phải nhận thức thật cẩn thận, phải thật nghiền ngẫm. Ngươi không có việc gì phải theo ta chọc cười đâu?!"

"Không phải, mẹ ~~~~"

"Mẹ cái gì mẹ, nhanh chóng uống đi, đem miếng táo nuốt xuống"

"Ngô, mẹ, nước này vừa rồi mẹ dùng để rửa khoai tây..."

"..."

(=)) đó là lí do cỏ nhỏ rất thông minh :">)

Sau khi ăn xong thịt kho tàu khoai tây, mẹ Tiểu Thảo liền mở một khóa giáo dục tư tưởng cho Tiểu Thảo, từ nữ nhân đến nữ cường nhân rồi đến nữ lảo bản đem từng người ra phân giải, yêu cầu Tiểu Thảo phải nghe theo ý kiến của nàng, không có việc gì phải đọc nhiều sách một chút, nhất là loại sách nghiền ngẫm tâm tư của lão bản. Tiểu Thảo nghe mẹ thuyết giảng xong, liền quyết định sau này sẽ thay đổi triệt để, từ ngay mai trở đi phải làm một thư ký tiêu biểu.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, sáng sớm hôm sau Tiểu Thảo vô dụng lại bị mẹ kêu rời khỏi giường, nàng tùy tiện ăn vội vàng hai cái bánh rồi chạy đến công ty, tự giác ôm lấy một quyển sách thật dày, chính là muốn thật sự nghiên cứu.

Phong Uyển Nhu ngồi một hồi cũng không thấy Tiểu Thảo đưa cà phê đến, nhíu nhíu mày, đứng dậy đi ra ngoài.

Người này làm gì đây? Hôm qua mới khen nàng một câu thì hôm nay muốn lười biếng sao?

Đẩy ra cửa phòng ra, Phong tổng hướng xung quanh nhìn nhìn, trong phòng chỉ còn một người, là Tiểu Thảo, nàng chính là đang ôm một quyển sách thật dày chăm chỉ xem, Phong Uyển Nhu ít nhiều có chút vui mừng, nàng luôn thích người chăm chỉ đọc sách, xem ra là nàng đã hiểu lầm Tiểu Thảo, người ta đang ở đây cố gắng dày công học tập. Phong Uyển Nhu có chút ngạc nhiên nhìn Tiểu Thảo, chậm rãi cước bộ, tới gần một chút.

Tiểu Thảo chăm chỉ xem là thật, trong tay còn cầm một cây bút thỉnh thoảng còn viết lên vài cái.

Nàng có tư thế này làm cho Phong tổng ít nhiều thấy hài lòng, chắc hẳn là đang chuẩn bị ôn tập muốn thi cử. Ân, đúng là người tích cực, Phong Uyển Nhu muốn nhìn một chút xem nàng ôn tập bài vở gì, ngẩng đầu nhìn lấy tựa sách, liếc mắt một cái... Liền từ thiên đường té xuống địa ngục.

[Thánh kinh Thư ký: Mười phút giúp bạn lấy lòng với ông chủ lạnh nhạt]

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 6 Thề độc..

Tiểu Thảo đọc sách luôn luôn rất chăm chú, thế nên Phong tổng ở bên cạnh nhìn nàng đọc suốt năm phút đồng hồ nàng đều không phát hiện ra.

"Thánh kinh Thư ký tinh túy tổng kết: nên nhẹ nhàng dùng bàn tay nhỏ bé để hòa tan trái tim băng sơn giá lạnh của tổng tài! Dùng đôi môi đỏ mọng để đốt lấy thân thể tổng tài! Thể xác và tinh thần kết hợp, nhất định Thiên hạ vô song!"

Cái gì a, Tiểu Thảo nhíu mày, cái này là vô cùng muốn cưa đổ tổng tài, chỉ cần dùng bàn tay nhỏ bé là có thể thu phục được tổng tài trong mười phút, đúng là không tin được, nàng có chút phiền toái liền lật đến trang cuối, Tiểu Thảo quyết định xem còn có chiêu gì?

"Thánh kinh Thư ký chiêu cuối cùng: nếu những phương pháp trên cũng không dùng được, thì hãy trút hết quần áo trên người trực tiếp xông lên!"

...

Tiểu Thảo sắc mặt trương hồng một mảnh, cái này rốt cuộc là gì a, loại sách mà mẹ nàng đưa cho... là ..hảo...háo sắc nga!

Nhìn tựa sách, Phong Uyển Nhu hạ mặt lạnh, trật nghiêng đầu nhìn Tiểu Thảo, thở dài, vừa muốn đứng dậy rời đi, thì chợt nghe Tiểu Thảo đang gọi điện thoại cho mẹ nàng, nghe xong vài câu, Phong Uyển Nhu khóe môi chợt méo mó...lắc đầu đẩy cửa đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Mẹ à, mẹ như thế nào lại cho con một quyển sách đồi trụy đây?"

"Cái gì đồi trụy, tiểu hài tử đang nói cái gì đó?"

"Còn không phải đồi trụy thì là cái gì, thật không trong sáng!"

"Biết cái gì gọi là dâm giả tự dâm sao? Ta như thế nào lại dạy dỗ một đứa con hỗn đản như ngươi"

"Ách...Mẹ, mẹ đưa con quyển sách này mẹ đã xem qua chưa?"

...

"Vậy sách gì đó nội dung nói cái gì, ngươi nói qua một chút"

Đây là lần đầu tiên Tiểu Thảo lớn như vậy đối với Cỏ mẹ nghi ngờ, nàng tuy rằng ngốc, nhưng cũng không ngốc đến nổi không biết sách này rõ ràng có vấn.

"Con chờ một chút a, mẹ bảo dì Ba tìm cho con, để mẹ hỏi lại nàng một chút. Tam nhi a, ngươi lấy đâu ra quyển sách kia vậy hả ~~~~ "

"Đợi một chút... à trước đây nó bị tịch thu từ cô thư ký lẳng lơ của anh trai kiệt xuất đấy, làm sao vậy?

"...cái này...Tiểu Thảo a.."

"Được rồi, mẹ đừng nói nữa! Trừ phi buổi tối làm khoai tây cho con ăn, bằng không con sẽ không tha thứ cho hai người!"

"..."

Cúp điện thoại, Tiểu Thảo đem cuốn sách ném qua một bên, buồn bực tựa vào ghế. Thật là, cả buổi trưa đều bị lãng phí, cái gì mà Thánh kinh Thư ký? Không phải toàn bộ đều là nội dung đồi trụy sao?

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ ngợi, Vương Oánh Oánh ôm túi hồ sơ vô cùng mệt mỏi đi đến "Tiểu Thảo a, qua giúp ta viết chữ nổi"

Tiểu Thảo tuy rằng mơ hồ, nhưng nàng cũng không lơ mơ lắm, vẫn còn tinh thần, dù sao mới đến vài ngày đã được người ta khích lệ qua mà.

"Nga. Chờ em tìm mắt kính đã, buổi trưa ngủ nên không đeo"

Tiểu Thảo cúi đầu trở mình mở ngăn kéo, Vương Oánh Oánh phất phát tay "Không sao đâu, thời buổi này đâu đến nổi mắt kém như vậy, cứ viết lên là được rồi..."

"Nhưng..."

"Nhanh lên đi"

Tiểu Thảo gật đầu đáp ứng, rồi đi qua, Vương Oánh Oánh chỉ chỉ túi hồ sơ trên bàn, nói "Viết cái này đi"

"Nga"

Tiểu Thảo lên tiếng, từ trong ống đựng bút, xuất ra một cây bút rồi cúi đầu nghiêm túc viết.

Qua vài chữ, Vương Oánh Oánh thở dài" Tiểu Thảo, em đeo mắt kinh vào đi, em toàn viết trên bàn..."

...

Tiểu Thảo đỏ mặt, lại chạy về mở ngăn kéo.

"Đúng rồi, Tiểu Thảo à, em có phải hay không lại đắc tội Phong tổng?

"Em làm sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo đeo mắt kính, cúi đầu còn nghiêm túc viết chữ, nàng như thế nào với Phong tổng đâu, một ngày hôm nay đều không gặp nàng a.

Nhìn nhìn Tiểu Thảo viết xuống, Vương Oánh Oánh vừa lòng cười cười, thật là không tồi, nàng xoay người đem túi hồ sơ bỏ vào trong tủ treo quần áo "Chị mới vừa đến văn phòng của Phong tổng, thấy nàng tựa hồ đang sinh khí, lúc ra cửa còn nghe Tiểu Trương nói là nàng vừa rồi có đến phòng của chúng ta, như thế nào mà em lại không nhìn thấy được?"

"Cái gì?"

Tiểu Thảo sắc mặt đều bắt đầu tái lên, Phong tổng đến đây, liền vừa rồi sao?

"Đúng vậy a, làm sao vậy?"

Xong rồi..xong rồi!

Tiểu Thảo tâm lập tức rớt vào dưới đáy cốc, Phong tổng vừa rồi tới, không phải là thấy mình đang xem mấy cái linh tinh đồi trụy sao? Cái tên sách... nàng có thể hay không là hiểu lầm?

"Em làm sao vậy? Đừng nóng vội, chậm rãi nói a"

Vương Oánh Oánh thấy Tiểu Thảo như vậy cúng sốt ruột, Tiểu Thảo lắc đầu, cắn môi nói không ra lời.

"Lần này thực là xong rồi, em lúc nào cũng cảnh giác, nhưng làm sao lần này lại đắc tội rồi"

Ngô, làm sao bây giờ, có thể hay không là bị đuổi a, chính là rất vất vả lắm bắt đầu quen tuyến tàu điện ngầm, thật sự là không nghĩ muốn đổi công ty.

https://thuviensach.vn

"Em đừng vội, Phong tổng không phải là người không phân rõ đúng sai, có chuyện gì hiểu lầm em cứ tận lực giải thích cho nàng rõ là được"

"Thật sao?"

Tiểu Thảo mắt không nháy mở to nhìn Vương Oánh Oánh, Oánh Oánh gật đầu: "Đúng vậy a, em tốt nhất là nên đi ngay bây giờ, Phong tổng ngày mai có thể sẽ đi Bắc Kinh"

"Vậy... phải nói gì đây?"

Tiểu Thảo có chút nói năng lộn xộn, lần này nàng thật sự sợ a, bình thường phạm sai lầm nàng đều hiểu đến ở trường hợp gì, nhưng lần này, nàng có thể rành mạch hiểu được bản thân nàng đúng là phạm phải tội rồi.

"Ăn ngay nói thật là được!"

Vương Oánh Oánh cố gắng an ủi Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nhìn nàng gật đầu "Ân, cám ơn Vương tỷ tỷ, tôi phải đi đây"

Tuy rằng cố gắng tự nói với mình đừng sợ, trong lòng còn có chút bối rối, nàng gõ cửa phòng làm việc, đẩy cừa đi vào nhìn đến Phong tổng hé ra khối băng trên mặt, Tiểu Thảo có thể rõ ràng cảm giác được tay tay chân mình run rẩy.

"Phong tổng..."

Phong Uyển Nhu ngồi ở chiếc ghế tổng tài nhìn nàng. Ân, vẫn là đến đây, tôi thật muốn biết cô sẽ nói gì.

"Tôi...vừa rồi, cuốn sách đó không phải như sếp nghĩ đâu"

Tiểu Thảo khẩn trương hai tay cuộn vào nhau, Phong Uyển Nhu nhìn về ánh mắt nàng, hỏi:

https://thuviensach.vn

"Sách gì?"

"...Thánh kinh Thư ký"

Tiểu Thảo mắt nhìn ánh mắt Phong Uyển Nhu, nhanh chóng liền rời đi sự chú ý.

"Thì ra là vậy..."

Nuốt nước miếng, Tiểu Thảo cố gắng giải thích "Hôm qua về nhà, mẹ có giáo dục tôi, nói tôi không hiểu chuyện, không được đoán mò tâm ý của cấp trên..."

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo không nói gì. Cô không phải còn nhỏ, cũng không cần phải hao tâm tổn trí mà đi đoán mò đi.

"Mẹ nói tôi phải hảo hảo học tập, tối qua liền đưa cho tôi một quyển tài liệu. Nhưng tối qua tôi tắm rửa xong liền đi ngủ quên xem qua, sau đó sáng thì liền đem vào công ty, không nghĩ tới người lại nhìn thấy... Chính là tôi thực sự không biết sách đó như thế, sau đó mẹ mới cho ta biết xuất xử của quyển sách"

Phong Uyển Nhu ánh mắt sáng ngời nhìn Tiểu Thảo, chăm chú lắng nghe nàng giải thích. Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn mắt Phong Uyển Nhu, nhìn thấy nàng biểu tình cũng dần dịu đi thì mới thở dài một hơi.

"Đây là chuyện của cô, không cần hướng tôi giải thích"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo nói, Tiểu Thảo xem xét nàng gật đầu, thần kinh trầm tĩnh lại "Tôi chính là rất sợ sếp sẽ hiểu lầm tôi đối với sếp có ý gì đó..."

"Cô đối với tôi có ý gì không?"

Phong Uyển Nhu hơi hơi nheo lại ánh mắt

https://thuviensach.vn

"Ân!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, đúng vậy, Phong tổng hiểu lầm sẽ không tốt. Tiểu Thảo ngẩng đầu, nhìn vào mắt Phong Uyển Nhu, nói:

"Phong tổng, cô cứ yên tâm a, tôi thích ai cũng sẽ không thích cô, bằng không sẽ bị khi dễ cả đời, vĩnh viễn không có cuộc sống sung sướng!"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 7 Cừu hận chính là như vậy chất chứa cho nhiều...

Tiểu Thảo lời thề son sắt nhìn Phong tổng, trong mắt tràn ngập hai chữ chân thành, còn kém chút là đem lời thề viết lên đầu, Phong Uyển Nhu sắc mặt tức giận xanh mét cả mặt mày, nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, nhìn hồi lâu. Từ nhỏ đến lớn đều không ai dám nói với nàng như vậy, thích ai cũng sẽ không thích nàng? Nàng như vậy sao không chịu nổi? Được, tốt lắm, Dương Tiểu Thảo.

"Phong tổng!"

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu, có điểm sốt ruột.

Phong Uyển Nhu hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm mắt kính Tiểu Thảo, mới phun ra một câu "Nói như vậy, tôi còn muốn cảm ơn cô?"

"Nga, không cần cám ơn, thật là không cần"

Tiểu Thảo chăm chú nhìn Phong tổng, Phong tổng cô yên tâm, tôi tuyệt đối không nghe theo cái Kinh thánh Thư ký gì đã nói, từ thư ký biến thành hồ ly tinh a, tôi chính là muốn giữ mình là thanh niên nghiêm túc.

"Vậy...Phong tổng còn có việc gì không?"

Không có việc gì thì tôi đi ăn đây!

"Không có việc gì!"

https://thuviensach.vn

"Nga, vậy tôi đi đây, đêm nay dường như là công ty có liên hoan, Phong tổng đừng quên, xin chào"

Tiểu Thảo phất tay đẩy cửa đi ra ngoài, Phong Uyển Nhu gắt gao cắn môi dưới, tay nắm chặt hai bên thành ghế, toàn bộ cơ thể tức giận đến run rẩy cả lên. Dương Tiểu Thảo, cô có phải thật là không cho rằng tôi không dám đụng đến cô? Để cô mỗi ngày ăn uống no nê rãnh rỗi đến để bắt nạt tôi đây? Được!

Phong Uyển Nhu tức giận máu muốn dồn lên thái dương, tay phủ lấy trán, hai mày gắt gao nhíu chặt, một đống bảng biểu báo cáo bài ra trên bàn nàng nhìn thấy thật không vô, trong óc nàng lúc này đều là hình ảnh Tiểu Thảo kia tươi cười làm cho lòng nàng vô cùng bứt rứt, nàng phải cố gắng thật bình tĩnh, phải vất vả một hồi lâu mới bình ổn trở lại, Phong Uyển Nhu cầm lấy bút, chuẩn bị xử lý văn kiện trên bàn, mới vừa viết thì âm thanh gõ cửa lại truyền đến.

Không phải là đứa ngốc kia nữa chứ?

"Vào đi!"

"Phong tổng!"

Tiểu thảo tủm tỉm cười đi vào.

!!!

Phong Uyển Như có một chút hận muốn nghiến răng nghiến lợi, nàng gắt gao nhìn chằm chằm Tiểu Thảo,ánh mắt nghiêm nghị lại phun ra. Trong tay Tiểu Thảo lúc này đang bưng một khai trái cây, thấy Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn mình một cái, nàng sửng sốt đặt xuống "Phong tổng nghỉ ngơi đi, tôi có vài quả táo"

https://thuviensach.vn

Quả là Phong tổng, đúng là làm sếp thật không dễ dàng, xem văn kiện thôi mà ánh mắt cũng thay đổi, nhất định là quá mệt mỏi rồi, nếu mình có thể chia sẽ giúp nàng một chút thì tốt thật!

"Buổi tối công ty có liên hoan,tôi rất tốt nên mọi người mới tặng tôi một trái táo, tôi đem qua đây cho sếp một nữa"

"Không ăn, để một bên đi"

Phong Uyển Nhu sắc mặt có chút hòa hoãn nhưng vẻ mặt vẫn như trước bực mình.

"Nga"

Tiểu Thảo nghe lời liền đem khai táo để qua một bên, nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, rồi ngoan ngoãn đi ra ngoài. Phong Uyển Nhu tựa vào lưng ghế, thở phào một hơi, nàng nhìn đĩa táo trên khai, buông bút, rồi đi qua. Mới vừa cầm lấy một miếng thì cánh cửa lại gõ, Phong Uyển Nhu lập tức muốn bộc phát đến nơi.

Mai mắn là lần này không phải Tiểu Thảo, Vương Oánh Oánh cầm trong tay một tệp văn kiện rồi đưa Phong Uyển Nhu ký tên.

"A, Tiểu Thảo thật đúng là đem táo đến cho chị à?"

Vương Oánh Oánh nhìn trên bàn đĩa táo cười cười, nàng theo Phong Uyển Nhu nhiều năm như vậy, sinh hoạt thường ngày chủ yếu đều do nàng phụ trách, vì vậy cũng không giống như những người khác mà sợ nàng.

"Đúng vậy! Chưa cho cô sao?"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, cúi đầu ký tên, câu được câu không hỏi đến.

https://thuviensach.vn

"Cho a, nàng đi trung tâm mua sắm, mua một thùng táo trở về liền đi hết mọi nơi phát cho mỗi người một quả"

Tay Phong Uyển Nhu đang ký qua văn kiện nghe vậy liền dừng lại một chút, mắt nhìn trên bàn nữa quả táo kia, ngẩng đầu nhìn Vương Oánh Oánh "Mỗi người đều một quả?"

"Đúng vậy a"

Vương Oánh Oánh nghĩ đến, Tiểu Thảo chắc cũng cho Phong tổng một quả, nhưng căn bản là không biết Tiểu Thảo bổ một nữa quả táo của mình cho Phong tổng, nhưng khi nàng phát giác ra thì Phong Uyển Nhu sắc mặt lại có điểm không bình thường chậm rãi hiện lên.

"Phong tổng, cái kia, Tiểu Thảo nàng..."

Vương Oánh Oánh xấu hổ nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu phất phất tay "Cô đi ra ngoài đi"

Tốt, Dương Tiểu Thảo, rõ ràng là mua về, còn nói dối là được người khác cho ngươi, còn nữa, đều cấp cho mỗi người một trái, chỉ cấp cho ta phân nữa, cô quả nhiên là yêu ai cũng không muốn yêu tôi.

Ấn ấn hai bên nguyệt thái dương, Phong Uyển Nhu cố gắng làm cho mình không suy nghĩ thêm nữa, dù sao cũng chỉ là một nhân viên ngốc nghếch, nàng cũng không muốn cùng Dương Tiểu Thảo chấp nhặt.

Phong tổng là người rất độ lượng, liền muốn quên đi sự việc đọc sách, cũng tha thứ cho nàng nói dối vụ nữa quả táo. Sau đó tan tầm liền tắt đèn, mang theo túi xách đi ra.

"Phong tổng"

"..."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu thực sự hiện tại không thích nhe thấy âm thanh của Tiểu Thảo, Tiểu Thảo hoàn toàn không biết tự giác a, còn cười đi tới "Oánh Oánh tỷ đi với Lương tổng, vì vậy đêm nay tôi đi theo sếp"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, nói

"Cô không cần đi theo tôi, cứ tùy ý..."

"Thật vậy sao? Thật tốt quá"

Không đợi Phong Uyển Nhu nói xong, Tiểu Thảo liền vội vàng xoay người đi, thật tốt quá, không cần nhìn thấy Phong tổng, nàng có thể thoải mái ăn ngon một chút, nghe nói có khoai tây ti, rồi khoai tây hầm, khoai tây nghiền, caramelized khoai tây, nàng thực sự hảo chờ mong a...

Phong Uyển Nhu lạnh lùng nghiêm mặt nhìn bóng lưng Tiểu Thảo, mắt thấy nàng đang nhảy dựng lên sắp biến mất ở cua quẹo hành lang liền kêu một tiếng "Quay lại"

"Vâng?"

Tiểu Thảo sửng sốt một chút, quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu.

"Tám giờ mới bắt đầu, hiện tại mới sáu giờ, cô đi theo tôi"

"Nhưng vừa rồi..."

"Cô có ý kiến gì?"

Ánh mắt Phong Uyển Nhu sau cặp kính hơi nheo lại.

"Không có"

Ngô, tại sao lại có thể nói mà không giữ lời, là nữ cường nhân thì liền có thể không giữ lời hứa sao? Bữa tiệc khoai tây của ta có còn được phục vụ

https://thuviensach.vn

nữa hay không đây?

Tiểu Thảo cúi đầu đi đến bên cạnh Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, không nói chuyện, hướng đến khu trung tâm đi, Tiểu Thảo ngoan ngoãn đi theo sau lưng nàng, thật không có hứng thú.

Quản lý hành lang thấy Phong Uyển Nhu đến liền vội chào đón

"Phong tổng, ngài đã tới"

"Chuẩn bị thế nào?"

"Vâng, tổng cộng năm bàn, tám giờ đúng bắt đầu, ngài cứ yên tâm"

"Được! Ông cũng nên đi chuẩn bị đi"

Phong Uyển Nhu cúi đầu nhìn nhìn đồng hồ, chỉ mới bảy giờ, nàng ở mặt bên nghiêng đầu nhìn nhìn vẻ mặt không vui của Tiểu Thảo, không nói chuyện, liền lập tức đi đến ghế sô pha ở hành lang ngồi xuống.

"Lại đây!"

Vỗ vỗ lên nệm sô pha, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo

"Nga"

Tiểu Thảo chậm chạp tiêu sái đi qua, nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, bĩu môi, dán mông ngồi xuống.

Phong Uyển Nhu thấy nàng lười phản ứng như vậy cũng không muốn để ý, liền lấy di động ra xem xét bưu kiện, lúc Phong Uyển Nhu đang làm việc, Tiểu Thảo cũng không dám xem di động, càng không dám nhìn Phong tổng, nàng nhìn chung quanh, nhìn nhìn, ánh mắt mê ly, đầu trầm xuống, có chút mệt rã rời.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu đang chăm chú nhìn di động, thình lình cảm thấy đầu vai ngã xuống, nàng nhíu nhíu mày, nhìn Tiểu Thảo đang gối đầu lên cánh tay nàng

"Dương Tiểu Thảo"

".."

"Dương Tiểu Thảo"

"..."

Tiểu Thảo ngủ có một khái niệm. Đó là đối với người bình thường uống phải thuốc ngủ không có gì khác nhau, Phong Uyển Nhu kêu một hồi không thấy nàng phản ứng, đưa tay ra đẩy, hy vọng đẩy được, nhưng Tiểu Thảo liền dễ dàng ôm lấy cánh tay nàng, cả người thiếp qua.

"Mẹ, đừng chạm vào tôi, buồn ngủ!"

"..."

Hít sâu một hơi, Phong Uyển Nhu tay nắm chặt quyền, quyết định không muốn cùng nàng chấp nhặt, quay đầu tiếp tục xem di động, qua nữa giờ, Phong Uyển Nhu có cảm giác không được bình thường, xuyên thấu qua cánh tay áo lại có cảm giác ẩm ướt. (Lạy hồn :)))

"..."

Phong Uyển Nhu sắc mặt cực kỳ khó coi, chậm rãi quay đầu nhìn Tiểu Thảo, nhìn thấy nàng bên môi nước miếng còn chưa khô, cái gì cũng không muốn nói.

Tiểu Thảo ngủ mơ mơ màng màng cảm giác có người đẩy nàng, cau mày lại không muốn dụi mắt "Ai dà...? Vương tỷ?"

https://thuviensach.vn

Mới vừa mở ra ánh mắt, liền thấy Vương Oánh Oánh sắc mặt khẩn trương nhìn nàng, ánh mắt có điểm tà, còn không ngừng nháy mắt. Nàng quay đầu nhìn lại, đã thấy xuất hiện rất nhiều người, nhưng mấy người ấy trên mặt lại có chút quái, tựa hồ là muốn cười lại không dám cười.

Làm sao vậy?

Tiểu Thảo vốn không thanh tỉnh, cái này nàng thấy thật mơ hồ, nàng hướng theo ánh mắt Vương Oánh Oánh nháy mình mà hướng nhìn qua.

"A~~~~"

Tiểu Thảo trong nháy mắt liền thét chói tai, từ trong lòng ngực ném cánh tay đi ra, khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ lên.

"Phong tổng, tôi ~~~"

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, ngồi ở trên ghế salon mặt đóng băng, nghiêm lại nhìn nàng.

Xung quanh có tiếng cười trộm vang lên, Tiểu Thảo nhìn một bên tay áo màu trắng đắt tiền của Phong Uyển Nhu một bãi màu vàng rõ ràng, hai lổ tai nàng đề đỏ, liền lắc đầu, nói năng không đầu đuôi liền giải thích:

"Phong tổng, thực xin lỗi, tôi không nên ôm cô ngủ, lại đem áo cô làm ướt!"

"..."

"..."

-

P/S: :"> đọc này mới thấy là ta cũng đang rất chú ý đến tổng tài công ty ta, nàng hơn 40 rùi nhưng thực là nhìn rất đẹp a, dáng người mảnh mai, nói

https://thuviensach.vn

chuyện nhẹ nhàng, dù là tổng tài nhưng vẫn hay xuống căn tin ngồi cùng bàn với phòng ta ăn cơm a :">.

Thật đẹp, thật quyển rũ, thật nhẹ nhàng... là tổng tài công ty ta =))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 8 Chậm rãi tra tấn...

Phong Uyển Nhu cảm thấy được nàng sớm hay muộn cũng bị Tiểu Thảo làm cho tức chết.

Vừa rồi khuôn mặt còn xấu hổ mà đỏ bừng lên, một câu 'xin lỗi' hai câu 'xin lỗi' không ngừng, nhưng hiện tại liền một cái, nhìn thấy một mâm party khoai tây liền trở nên vui vẻ, ăn cũng thấy hạnh phúc, nàng đúng là người yêu khoai tây? Có phải hay không sau này cũng không cần kết hôn, trực tiếp mua khoai tây về ôm ngủ là được?

Phong Uyển Nhu bị tức đến cả đồ ăn cũng chưa hề ăn qua, ánh mắt lãnh nhìn Tiểu Thảo ăn rất vui vẻ.

"Phong tổng, ăn không?"

Tiểu Thảo không hổ danh là thư ký, trăm chuyện cũng không quên quay đầu chiếu cố Phong tổng, mặt vẫn còn đỏ bừng.

Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn Tiểu Thảo một cái, thấy nàng không phản ứng, đang định muốn ăn một chút đồ, thì đối diện có vài người bưng ly rượu đi tới, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn lên, mặt không thay đổi cũng hiểu ra...

"Phong tổng, chúng tôi kính ngài một ly rượu"

https://thuviensach.vn

Tuy rằng trong ngày thường mọi người đối với Phong Uyển Nhu có chút e ngại, nhưng hôm nay là liên hoan, nên cũng phải thả lỏng một chút, bình thường có không dám nói chuyện thì hôm nay cũng phải nói a.

Phong Uyển Nhu lịch sự cười cười, nhìn nhìn một bên nước trái cây, vừa định muốn nói người lấy rượu mang tới, thì bên cạnh Tiểu Thảo đã liền lập tức đem tới một ly rượu đầy mang qua.

"Cái này.. Phong tổng!"

Tiểu Thảo cười nhìn Phong Uyển Nhu, trên mặt có chút đắc ý, thế nào, nàng làm thư ký còn chưa đủ tư cách sao?

Phong Uyển Nhu xả ra một nụ cười nhẹ ở khóe miệng, đối với Tiểu Thảo bài trừ một tia cười "Cảm ơn!"

Hai từ cảm ơn mọi người bên cạnh đều nghe thấy, lại quay sang nhìn Tiểu Thảo có chút đồng tình, Tiểu Thảo thì rất vui vẻ a, đặc biệt còn hào phóng lắc đầu "Không cần cảm tạ, đây là chuyện phải làm" Cảm tạ cái gì a, thư ký rót rượu cho lão bản, là chuyện phải làm mà, đúng vậy, chị cứ tiếp tục uống đi, uống xong tôi liền rót, nhất định sẽ hầu hạ chị thật tốt.

Có người thứ nhất sẽ có người thứ hai... thẳng tiến tới mời rượu Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu uống đến hai má ửng đỏ, trong mắt đã gợn vài tia ướt át mơ hồ, Tiểu Thảo lúc này liền nhận ra,nhưng tay cũng ngừng rót rượu, nàng chần chờ nhìn Phong Uyển Nhu.

Uống khá nhiều rồi a, còn uống nữa Phong tổng có thể hay không say đây?

Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn nàng một cái, xem xét Tiểu Thảo bộ dạng do dự nên liền nhíu mày, như thế nào, cuối cùng cũng có chút nhận ra rồi sao? Nhanh đem rượu này đổi thành nước khoáng cho tôi đi...

https://thuviensach.vn

Phong tổng đã chuẩn bị tốt lắm, nhưng đáng tiếc là đối với Tiểu Thảo một chút ăn ý cũng không có.

Tiểu Thảo vừa nhìn thấy Phong tổng chọn mi, trong lòng lại nghi hoặc sau đó cười cười xoay người lại rót cho nàng một ly rượu đầy.

Phong tổng quả nhiên là nữ trung hào kiệt, không chỉ là mạnh mẽ hơn người bình thường, ngay cả uống rượu tửu lượng cũng mạnh đến như vậy, dù đã uống không ít mà còn tự nhiên chọn mi thúc giục nàng nhanh đến rót rượu, hơn nữa lợi hại hơn chính là đã uống qua nhiều rượu như thế mà nãy giờ cũng chưa đi WC qua một lần, cái này thật quá lợi hại.

Phong Uyển Nhu hết chổ nói rồi, nàng nhìn ly rượu được rót đầy mà căm tức Tiểu Thảo.

"Ai dà, Tiểu Thảo, đừng rót cho Phong tổng nữa, cô cũng nên uống một ly"

Cũng mai là còn có người hiểu được tâm ý của Phong tổng, nên liền chuyển ly rượu qua cho Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cười lắc đầu "Không được, Phong tổng uống rượu, tôi còn phải rót cho nàng"

"..."

Chỉ một câu nói làm cho mọi người liền im lặng, Phong Uyển Nhu dừng một chút, môi mấp mím nghiêng đầu nhìn Tiểu Thảo một chút cũng không nháy mắt, nàng cảm thấy được nàng không thể kiên nhẫn mà nhịn được nữa, Tiểu Thảo không hổ danh là Tiểu Thảo, thực sự là luôn cố ý làm chuyện tốt cho nàng đó mà...

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, thấy nàng ngoắc ngoắc mắt nhìn chằm chằm mình khiến bản thân cũng có chút ngượng ngùng, lại thẹn thùng mà cúi thấp đầu. Làm gì mà lại nhìn tôi như vậy, dù tôi có rót rượu tốt thì Phong tổng cũng không cần nhìn tôi bằng ánh mắt quyến rũ như vậy a.

https://thuviensach.vn

Một bàn tay chống đầu, Phong Uyển Nhu nghiêng thân mình nhìn Tiểu Thảo, môi hé mở, dẫn theo vài phần hơi men ngà ngà.

"Cô ~~~ làm như thế nào để chăm sóc tôi?"

Một tia câu nhân, một tia hỏi mập mờ, Phong Uyển Nhu híp mắt nhìn Tiểu Thảo, cố ý muốn đùa nàng.

Tiểu Thảo nhìn nàng, nở nụ cười. Rốt cuộc là làm sao vậy? uống say rồi sao?

"Chị ói ra đi, tôi sẽ chăm sóc chị, trước kia mẹ tôi mỗi lần ói đều do tôi chăm sóc..."

Mọi tức giận liền giống nhu quả bóng bị đâm thủng, đập một phát không còn dấu vết, Phong Uyển Nhu thật sự là một câu cũng không nghĩ Tiểu Thảo sẽ nói như thế.

"Bất quá nói thật, Phong tổng à, là con gái cũng không nên uống nhiều rượu, đối với thân thể không tốt a"

Phong Uyển Nhu hừ lạnh một tiếng, nếu không phải ngươi làm trò trước mặt nhiều người hết lần này đến lần khác rót đầy rượu cho ta như vậy thì ta sẽ uống nhiều sao?

Tiểu Thảo nhận ra Phong Uyển Nhu ánh mắt không thiện cảm nhìn nàng, nàng cảm thấy được bản thân mình có thể đã nói lỡ điều gì rồi, liền vội vàng giải thích "Nghĩ lại cũng đúng, chị dù sao cũng không phải con gái, uống nhiều cũng không có việc gì.." (=)) chỉ có ẽm mới nghĩ ra những câu nói như thế này thôi)

"Dương Tiểu Thảo!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu tức giận đến đỏ mặt lên, Lương Nhiên nãy giờ đứng bên cạnh muốn mời rượu sợ tới mức muốn run run, rượu thiếu chút nữa là đổ lên đầu tên đầu hói ngồi bên cạnh.

"Ấy, đừng lớn tiếng, Tiểu Thảo à ngươi lại đắc tội với Phong tổng?"

Tiểu Thảo buồn bực nhìn Lương Nhiên, bạn gái của ông tính tình cũng quá hung dữ đi.

Lương Nhiên bị Tiểu Thảo nhìn bằng đôi mắt nhỏ nhắn có phần bất mãn cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng sửng sốt một hồi quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu "Mấy chén rồi?"

"Bảy!"

"Ai dà như thế nào lại uống nhiều như vậy?"

Lương Nhiên ngạc nhiên nhìn Phogn Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không nói gì mà liếc mắt nhìn Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo đỏ mặt lên, vừa rồi nàng chỉ là đáp ứng và làm theo trách nhiệm mà thôi. Nhưng lúc này nàng mới nhận ra, phải hay không là bản thân mình lại hại Phong tổng a? Nhưng mà... nếu không muốn uống thì tại sao lại không nói thẳng chứ?

"Tiểu Thảo, một hồi cô đưa Uyển Nhu về nhà, rượu này có tác dụng chậm a..."

"Nga"

Tiểu Thảo gật đầu đáp lời, Lương Nhiên vỗ vỗ bả vai Tiểu Thảo rồi đi, Phong Uyển Nhu vẫn không nói chuyện, nhắm chặc hai mắt, tay vỗ vỗ ngực nghỉ ngơi. Tiểu Thảo nhìn thấy nàng bộ dáng khó chịu lại bắt đầu tự

https://thuviensach.vn

trách mình, ngẩng đầu chung quanh nhìn nhìn, nói: "Phong tổng, hay tôi đưa cô về trước, tôi cũng không uống nhiều lắm"

"Được!"

Phong Uyển Nhu thấp giọng đáp lại, đỡ lấy cái bàn đứng dậy, vừa bước đi thì mới phát hiện bản thân thật sự có chút say, dưới chân dường như không còn chút sức lực, Tiểu Thảo thấy Phong tổng như vậy liền bước lên phía trước đỡ nàng, nàng vừa đỡ lấy thì bộ mặt lại trướng lên chút ửng hồng.

Ngoài có mùi rượu hỗn loạn, thì trên người Phong tổng đặc biệt còn có mùi hương phấn phất lẫn vào trong mũi nàng, Phong Uyển Nhu uống cũng đã nửa phần say, nên cũng đành vô lực tựa vào nàng, ngày thường tuy lạnh lùng như băng, nhưng bây giờ bộ dáng lại yếu đuối như thế, nơi mềm mại lại còn tựa vào trong lòng Tiểu Thảo, làm cho tim Tiểu Thảo một phen biểu tình giống như là đang có lễ hội đánh trống diễn tấu a, thật không như bình thường, cơ thể lại trở nên cứng nhắc vô cùng.

"Cái này..Phong, Phong tổng..."

Tiểu Thảo đỏ mặt ngập ngừng gọi tên Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu lên tiếng, mở to mắt, nhìn Tiểu Thảo "Chúng ta đi thôi"

"Nga..."

Tiểu Thảo giúp đỡ nắm lấy một bên cánh tay Phong Uyển Nhu dìu nàng ra ngoài, trong lúc đi vô tình cơ thể đụng chạm vào các điểm nhạy cảm cũng không ít, trong mũi vô tình lại có hương khí kia một lúc càng đậm, Tiểu Thảo đầu óc có phần bấn loạn, nghiêng đầu nhìn nhìn khuôn mặt Phong Uyển Nhu dưới ánh đèn, nàng cảm giác bản thân mình cũng uống quá nhiều rồi a.

https://thuviensach.vn

Thật rất vất vã mới dìu được ra tới cửa chính, Tiểu Thảo vừa ra đến bên ngoài liền hít thở một hơi lấy sức.

Tuyết a, ngươi tới cũng thật không đúng lúc quá đi!

Bên trong phòng ấm áp như mùa xuân, còn bên ngoài lại đang có tuyết mờ mịt, nhìn trên mặt đất đã muốn phủ đầy tuyết trắng, Tiểu Thảo rụt lui cổ, nghiêng đầu nhìn nhìn Phong Uyển Nhu đang mang giày cao gót có chút khó khăn.

Gió lạnh thổi, Phong Uyển Nhu cũng tỉnh rượu không ít, nàng híp mắt nhìn chung quanh, rồi quay đầu nhìn Tiểu Thảo.

Ngươi đứng đó làm gì?

Tiểu Thảo khẩn trương nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng, không lộ ra biểu tình gì.

Ngô... cô rốt cuộc là muốn làm gì đây?

"Tuyết rơi rồi!"

Phong Uyển Nhu thản nhiên nói, Tiểu Thảo xem xét rồi nhìn nàng gật dâuf

"Đúng vậy a, tuyết rơi thật không đúng lúc, Phong tổng uống rượu không thể lái xe, tôi cũng không biết láy, nhưng mà taxi nơi này lại quá ít đi.."

"Uh, chính là còn phải về nhà!"

Phong Uyển Nhu nháy mắt thấy Tiểu Thảo, đưa tay lên vỗ vỗ tuyết bám trên cổ áo Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bị lạnh chợt run lên, hoảng sợ nhìn nàng.

Tôi tất nhiên cũng biết là phải về nhà, nhưng Phong tổng cô muốn gì thì cứ nói thẳng, cũng đừng làm hành động như vậy, tôi thật không quen a.

https://thuviensach.vn

"Không có xe, tôi lại không thể láy, vậy phải làm sao bây giờ?"

Phong Uyển Nhu ánh mắt nhìn Tiểu Thảo hỏi, Tiểu Thảo chợt nghiêng đầu "Đúng vậy a, bây giờ tôi phải chăm sóc cho cô"

Phong Uyển Nhu nghe xong lời này liền nhếch khóe môi một cái, trong mắt hiện lên ý cười, lúc này Tiểu Thảo thân mình cương cứng một chút, nghiêng đầu nhìn Phong Uyển Nhu.

Ách... Ngươi không phải là muốn?

Phong Uyển Nhu trong lòng thực thoải mái, nhìn Tiểu Thảo giận mà không dám làm bộ dáng ra mặt. Ân, tất nhiên là tôi biết phải cần đến cô rồi, nhưng tại sao lại còn không đi gọi cho tôi một chiếc taxi?

"Nhìn cái gì? Đã hiểu còn không nhanh chóng làm đi?"

Phong tổng bắt đầu rống người, Tiểu Thảo ủy khuất nhìn Phong Uyển Nhu, xem xét bộ dáng nghiêm túc của nàng, liền cắn cắn môi, tiến lên từng bước, vung tóc, thảo mở thắt lưng , bộ dạng anh dũng tiến về phía trước mặt Phong Uyển Nhu

"Ngươi đi đâu?"

Lưng hướng trước mặt nàng

Cái này lại khiến Phong Uyển Nhu ngây ngẩn cả người, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn bộ dạng kiêu ngạo của Tiểu Thảo vừa rồi.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 9 Cười lên sẽ rất đẹp...

Phong Uyển Nhu cảm thấy được nàng nhất định là uống say rồi nên mới để cho Tiểu Thảo cõng mình.

"Phong tổng, có lạnh hay không?"

Tiểu Thảo mặt trướng lên một chút hồng hồng, thở cũng không đều, Phong Uyển Nhu nhìn miệng nàng nói lại phun ra chút bạch khí, nhẹ nhàng nhìn lắc đầu.

"Tôi nhẹ lắm sao?"

Tuy rằng mệt, nhưng tâm tình Tiểu Thảo thật tốt lắm, đã lâu như vậy cũng không có đi bộ trên tuyết, hơn nữa trên lưng còn cõng theo một người, cả đời này cảnh tượng lãng mạn như vậy thật là cũng không có cơ hội lần thứ hai a. Phong Uyển Nhu đầu có chút nhức, nên ghé vào trên lưng nàng muốn ngủ.

"Tôi trước đây mỗi lần đi ra ngoài chơi, khi mệt đều do mẹ cõng tôi, tôi rất nặng nhưng mẹ một câu cũng không nói lời nào. Do lúc đó không hiểu chuyện, nhưng hiện tại ngẫm lại cũng tưởng lúc đó mình không có béo lắm, ai ngờ làm hại cho mẹ mệt mõi như vậy"

"Đừng nói là cô muốn ám chỉ tôi béo?

"Không có... Tôi chỉ là tùy tiện nói thôi!"

https://thuviensach.vn

"Hừ!"

Phong Uyển Nhu lười phản ứng, nhắm mắt lại không phát ra tiếng.

"Cô đừng ngủ a, ngủ nhất định sẽ bị cảm mạo mất, đừng ngủ, như vậy đi, tôi kể truyện cười cho cô nghe, được không?"

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, chính là có hơi hơi mở mắt, Tiểu Thảo cảm giác được ý kiến của mình có tác dụng liền nhếch miệng cười cười "Hắc hắc. Phong tổng, tôi nói nha. Có một người phàm nhân, hắn đi leo núi, lúc gần đến đỉnh núi lại gặp một con sói lớn cầm một ngọn nến muốn đem dây thừng đốt đi, người kia nói một câu thì con sói liền đem cây nến thổi tắt, cô đoán xem người nọ nói câu gì?"

Phong Uyển Nhu trở mình xem thường, hảo ngây thơ chê cười, còn không phải hăm dọa là ngươi nếu đem dây thừng đốt đoạn ta sẽ bò lên mà giết ngươi.

"Ha ha, người nọ nói: Happy Birthday!"

"..."

Lạnh quá, Phong Uyển Nhu ngã nghiêng đầu, buông ra một bàn tay đem áo kéo lên trên một chút.

"Có phải tức cười lắm không?"

"Không buồn cười, cái khác đi"

"Ách.."

Tiểu Thảo ủy khuất biểu môi, cái gì a, lại muốn nghe cái khác sao?

"Được rồi, Phong tổng, lần này tôi sẽ cho cô cười chết luôn. Gia Cát Lượng không những tinh thông kỳ môn bát thuật, nhưng miệng mòm thật

https://thuviensach.vn

ra cũng rất lanh lẹ. Trong lúc Gia Cát Lượng đang cùng Lưu Bị bàn chuyện nghị sự, thì Gia Cát Lượng đột nhiên muốn xì hơi, nhưng lại sợ bị Lưu Bị nghe thấy sẽ ngượng ngùng. Hắn linh động suy nghĩ được một sáng kiến nên liền nói "Chủ công, vì điều tiết một chút không khí, tôi có học được cách của chim gõ kiến kêu thử một tiếng cho người nghe, người thấy như thế nào?" Lưu Bị liền gật đầu. Gia Cát Lượng sau đó bắt chước chim gõ kiến kêu hai tiếng, nhân cơ hội đem khí xì ra ngoài. Sau đó hỏi "Thế nào chủ công? Tôi học có giống không?" Lưu Bị nói "Ngươi kêu thêm một lần nữa đi, vừa rồi ngươi địch âm thanh quá lớn, ta nghe không rõ"...

"..."

Phong Uyển Nhu thân mình run lên một chút, ghé vào trên vai Tiểu Thảo nhẹ cười, Tiểu Thảo thấy được thì rất vui vẻ, bước chân cọ cọ đi phía trước. Chung quanh tuyết trắng thật đẹp, Tiểu Thảo thấy trong người rất ấm áp , ở bên cạnh Phong Uyển Nhu đang tựa tựa bả vai mình.

Phong Uyển Nhu cảm nhận được Tiểu Thảo tim dồn dập tiếng đập, mỗi một tiếng đều rât thuần khiết, rất sạch sẽ.

"Tiểu Thảo!"

Phong Uyển Nhu không nhịn được mở to mắt nhìn khuôn mặt ửng hồng nhỏ nhắn củaTiểu Thảo.

"Hủm?"

Tiểu Thảo hí mắt cười cười, bất quá cũng mệt một chút a.

"Cô không sợ tôi sao?"

"Nói thật, vừa mới đi làm ai mà không sợ, tôi từ nhỏ đến lớn đều rất sợ lãnh đạo..."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu trên mặt có chút lo lắng, nói như vậy hiện tại là không sợ nàng? Coi như tiểu ngốc tử này cũng có chút lương tâm.

"Bây giờ thì cũng vẫn rất là sợ"

"..."

Phong Uyển Nhu hận không thể một hơi cắn chết nàng.

"Sợ sao còn cõng tôi?"

Phong Uyển Nhu sinh khí, một nữa là tức giận Tiểu Thảo, một nữa là tức giận bản thân nàng, Tiểu Thảo khi nào thì lại bắt đầu tác động đến cảm xúc của nàng như vậy?

"Chị là lãnh đạo của tôi mà"

"Thả tôi xuống, không cần cô cõng!"

Phong Uyển Nhu nổi giận, nàng không thấy hiếm lạ điểm này của Tiểu Thảo. Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu không vui, vội hỏi "Phong tổng, tôi lại nói gì không đúng khiến cô giận sao? Cô đừng để ý có được không?"

"Biết mình ngốc còn không chịu học hỏi?"

"Học có cái nào tốt đâu? Tôi đã nghĩ cả đời vui vẻ là được!"

"Không có mong muốn gì sao?"

"Có a, muốn hảo hảo công tác, không bị đuổi việc. Mỗi tháng đúng hạn đem tiền lương giao cho mẹ, thấy nàng nhận được tiền lương thì tinh thần sẽ thật vui vẻ..."

Phong Uyển Nhu không lên tiếng, Tiểu Thảo vừa đi vừa nói vừa thở phì phò, trên trán đã ẩn ẩn có chút mồ hôi toát ra.

https://thuviensach.vn

"Phong tổng, có thể hay không cảm thấy tôi quá vô dụng?"

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, nàng có tư cách gì nói Tiểu Thảo, hiện tại người ở công ty có mấy ai có được tính cách giống như Tiểu Thảo. Không phải không nghĩ là muốn vui vẻ, nhưng cơ bản bao nhiêu dục vọng của Tiểu Thảo đều bị vùi lấp hết thảy, làm cho người ta hết lần này đến lần khác đều thấy ngỡ ngàng, cũng không biết mỗi ngày nàng sẽ làm ra những chuyện gì bất ngờ nữa.

"Phong tổng! Chị có hài lòng với cuộc sống của mình không?"

"Tôi không biết, Hiện tại tôi chỉ dành thời gian cho công việc, về sau sẽ tìm một người yêu thích sống cả đời với nhau, người đó cũng phải khiến ba mẹ tôi hài lòng"

"Người đó như thế nào?"

Phong Uyển Nhu không tự giác nhăn mi lại, Tiểu Thảo lắc lắc đầu, trên mặt có chút ửng hồng.

"Không trả lời cũng được... A! Thúy lộ hoa viên, Phong tổng, là nơi này sao?"

Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn nhìn, gật đầu "Đúng rồi, thả tôi xuống đây đi"

"Chờ tôi cõng đến tận cửa rồi sẽ buông cô xuống, cô mang giày cao gót nếu đi trong tuyết thì không tốt lắm"

"..."

[I]Nói hay là chỉ đạo đây?[/I]

Tới đến hiên cửa, Tiểu Thảo thật cẩn thật ngồi chổm hổm xuống, từ từ canh chừng Phong Uyển Nhu, nàng lau mồ hôi, quay đầu lại nhìn Phong

https://thuviensach.vn

tổng ngây ngốc cười.

Phong Uyển Nhu vừa được buông xuống cũng liền nhìn Tiểu Thảo, rõ ràng còn đang ngây ngô cười, cười đến làm cho lòng ngực nàng cảm thấy ấm áp, không những thế tim lại có chút đập nhẹ.

"Tôi đưa chị lên trên, rồi nấu cho chị một chén nước gừng để tỉnh rượu"

Tiểu Thảo lo lắng nhìn Phong Uyển Nhu, mặt còn có chút ửng hồng, có phải hay không còn chưa tỉnh rượu đây?

"Tùy tiện!"

Phong Uyển Nhu nhanh chóng xoay người không nhìn Tiểu Thảo, còn có chút bối rối đi lên lầu, kết quả là bất ngờ lại bị trượt chân.

"Làm sao vậy? Như thế nào lại không cẩn thận?"

Tiểu Thảo lo lắng liền chạy lên bên cạnh Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu bám lấy tường để giữ thăng bằng, thống khổ nhíu mi.

"Tại sao lại không cẩn thận chứ? Đã nói là coi chừng bị ngã mà còn không chú ý"

Tiểu Thảo vì sốt ruột nên nói chuyện cũng không để ý nể nang lão bản, Phong Uyển Nhu vì chịu đau nên nghĩ muốn bỏ qua cho Tiểu Thảo đang lôi kéo tay nàng, Tiểu Thảo dùng sức dìu lấy tay nàng.

"Đừng nhúc nhích a, nhanh vào nhà xoa thuốc, tôi đỡ chị"

"Không cần!"

"Như vậy sao được?"

"Tôi nói không cần, cô không nghe sao?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu cao giọng, bộ dáng lạnh lùng làm cho Tiểu Thảo có chút ủy khuất, tay nàng đang cầm lấy tay Phong Uyển Nhu cũng rụt trở về, nhỏ giọng nói "Vậy được rồi, một mình chị cẩn thận một chút"

Không nhìn Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu bám lấy tường chậm rãi hướng lên lầu đi, trong lòng cũng không hiểu rốt cuộc là bản thân bực bội cái gì, nàng vừa rồi là làm sao vậy? Tại sao lại đối với Tiểu Thảo mà xúc động cơ chứ? Là do uống nhiều quá sao? Nhất định là vậy...

Tiểu Thảo đứng ở một chỗ ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu, cũng không biết tại sao thái độ của nàng lại quay ngoắc một trăm tám mươi độ như vậy, trong lòng cơ bản có chút xíu bất mãn và ủy khuất, lại nhìn thấy bộ dạng mờ nhạt dưới ánh đèn của Phong Uyển Nhu đang cực khổ bám lấy tường nhích từng bước chân thì lòng lại có chút khó chịu. Nàng mím môi, chạy lên đỡ lại cánh tay Phong Uyển Nhu.

"Tại sao còn chưa đi?"

Phong Uyển Nhu chọn mi nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo không dám nhìn nàng "Dù sao cũng muộn rồi, chị xinh đẹp như vậy, đi một mình thật nguy hiểm a, tôi đưa chị lên nhà"

"Cô lấy gì để bảo vệ tôi?"

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dạng nhỏ nhắn có phần yếu ớt của Tiểu Thảo xem thường, phỏng chừng chỉ cần một phần tử xấu như Tiểu Thảo thì cũng đủ vướng víu rồi.

"Tôi... tôi có mang theo đèn pin a"

Tiểu Thảo đem từ trong túi xách ra một cái đèn pin đưa ra cho Phong Uyển Nhu xem, Phong Uyển Nhu đau đầu nhìn nàng.

"Cô mang theo đèn pin thì có lợi ích gì?"

https://thuviensach.vn

Gặp được lưu manh đừng nói là đèn pin, dù có chích điện cũng còn chưa chắc hạ được a.

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu không chút ủ rượi nào mà ngược lại còn vui vẻ cười cười " Ai bảo không có việc gì a, gặp bọn lưu manh tôi sẽ dùng đèn chiếu vào mặt mình, hắn nhìn thấy sẽ sợ mà bỏ chạy hắc hắc"

"..."

Phong Uyển Nhu một lần nữa lại được mở mang kiến thức, nhìn Tiểu Thảo hài hước nàng lại phóng ra cặp mắt như băng lạnh, không có biểu tình gì nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, tập tễnh đi về phía trước, dưới chân lại ẩn ẩn cảm giác đau nhức truyền đến, Phong Uyển Nhu thở dài, xem ra chân nàng đúng là bị thương rồi, ngày mai còn muốn đi thị sát công trường đang thi công, còn phải tổ chức hội nghị, xem ra lại phải lùi lại một lần nữa.

Tiểu Thảo ở một bên cẩn thận giúp đỡ Phong Uyển Nhu, nhìn bộ dáng nhíu mi của nàng làm cho Tiểu Thảo có chút đau lòng, có phải hay không lại đang lo lắng cho chuyến công tác ngày mai đây?

Trăm cay nghìn đắng cuối cùng cũng đến trước cửa nhà, sau khi mở cửa vào Tiểu Thảo còn chu đáo đưa Phong tổng đến tận ghế salong ngồi, sau đó nàng còn như nhạc trưởng đem hết rèm cửa sổ mở ra, còn rót một ly nước ấm đem đến cho Phong Uyển Nhu, có thể nói là rất tận tình chăm sóc.

"Phong tổng, tôi đi đây, nếu có việc gì thì gọi điện thoại cho tôi nhé!"

Tiểu Thảo nhìn nhìn chung quanh, cảm thấy bản thân mình cũng không còn việc gì nữa, nàng sốt ruột về nhà, xem ra Cỏ mẹ lại đang đặt nghi vấn tại sao nàng lại về trễ như thế.

Phong Uyển Nhu uống xong một ly nước, liền đem ly để qua một bên, khí định thần nhàn nhìn Tiểu Thảo

https://thuviensach.vn

"Cô.... chưa gì đã muốn về rồi sao?"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 10 Tiểu Thảo muốn dùng lực...

Không về chứ làm gì?

Tiểu Thảo ngờ vực nhìn Phong Uyển Nhu "Phong tổng còn việc gì cần tôi sao?"

"Có!" Phong Uyển Nhu nhếch nhẹ khóe môi, vỗ vỗ một bên ghế sô pha "Lại đây!"

Tiểu Thảo chưa bao giờ thấy hình ảnh Phong Uyển Nhu quyến rũ như thế, máy tóc đen dài như tơ phủ dài trên bả vai trắng ngần, da vẽ như bông tuyết, trên trán lại có vài sợi tóc thả rơi, nhìn khóe môi Phong Uyển Nhu như ẩn ý cười... nhan sắc đúng là như đang câu hồn người khác.

Tiểu Thảo ngơ ngác nhìn nàng, theo bản năng nuốt hạ nước miếng.

Phong Uyển Nhu trong mắt có ý cười "Còn không lại đây?"

"Nga..."

Tiểu Thảo lên tiếng, chậm chạp đi đến sô pha nhìn vị trí bên cạnh Phong Uyển Nhu, nàng sờ sờ mặt mình, nhìn Phong Uyển Nhu không dám ngồi xuống.

Không xong, mặt mình nóng vậy.

"Chân của tôi không thể di chuyển, cô nên ở lại chăm sóc tôi"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu tựa vào ghế so lon, làm như thân thể không có xương, thoạt nhìn lại rất yếu đuối.

"Chỉ là, tôi..."

"Cô không phải muốn chuyên tâm nhất quyết phải làm một thư ký tiêu biểu sao?"

Nhìn đôi mắt Phong Uyển Nhu dưới ánh đèn có chút long lanh thật mê người, nàng không một chút nháy mắt nhìn Tiểu Thảo, làm cho tim Tiểu Thảo lại gấp gáp đập không ngừng.

"Đúng là vậy, nhưng..."

Tiểu Thảo nhìn khuôn mặt còn chút ửng hồng của Phong Uyển Nhu, vẫn cảm thấy đêm nay Phong tổng có chút kỳ quái...

"Không có gì, chỉ là..."

Cô càng như vậy thì tôi lại càng khi dễ cô! Phong Uyển Nhu mang theo một chút tia tức giận nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo có chút kích động, ánh mắt có phần né tránh, không dám nhìn thẳng Phong Uyển Nhu.

"Vậy được rồi, tôi gọi điện thoại về nhà một chút"

"Được!"

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, ngửa đầu nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngắm nàng liếc mắt một cái, nhìn thấy Phong Uyển Nhu đang nhìn mình chằm chằm thì mặt liền đỏ lên, từ trong túi áo lấy ra điện thoại di động, vừa nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, sau đó hơi quay người lại bắt đầu gọi điện thoại cho Cỏ mẹ.

"Lắc trái ba lần~~ lắc phải ba lần~~ lắc lư cái mông nè~~lắc lư cái cổ nè~~ kìa sao bé không lắc~~~!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nghe được muốn đổ mồ hôi lạnh, mẹ nàng từ lúc nào lại cài nhạc chờ như vậy a, hơn thế nữa nhạc chờ cứ lặp đi lặp lại sống động hơn mười lần Cỏ mẹ mới bắt máy.

"Dương Tiểu Thảo, ngươi chết đi đâu vậy?"

Tiểu Thảo vội che che tay lại, nhỏ giọng nói "Mẹ, mẹ nói nhỏ một chút, con đang ở nhà của lão bản a"

"Cái gì? Là cái tên Lương Nhiên gì đó sao? Mẹ đã nói cho con bao nhiêu lần rồi, chúng ta bổn phận đi làm chỉ bán sức chứ không bán than, ngươi đúng là một tiểu hài tử, thật là làm ta tức chết vì ngươi"

"Không phải, là Phong tổng!"

"A! Nữ lão bản à? Nếu là nữ thì con gọi làm gì?"

"...Nàng bị trặc chân nên con phải ở lại chăm sóc"

"Vậy gọi điện thoại cho mẹ để làm gì ?"

"Không phải là phải gọi về xin phép mẹ một tiếng sao?"

"Nữ thì xin phép làm gì? Nàng cũng không ăn thịt ngươi, thật là đáng ghét, quấy rầy ta xem TV, cúp đây!"

"..."

Tiểu Thảo không nói gì liền tắt điện thoại, bĩu môi, nhìn chằm chằm màn hình một hồi mới quay sang nhìn Phong Uyển Nhu đang tựa vào ghế salon có vẻ hứng thú nhìn nàng, trong lúc này nhất thời nàng lại đỏ mặt.

"...Phong tổng!"

"Xin phép rồi chứ?"

https://thuviensach.vn

"Vâng..."

"Được, vậy quay về phòng ngủ!"

Hả? Cái gì?

Tiểu Thảo đỏ mặt nhìn Phong Uyển Nhu, phòng ngủ? Đi phong ngủ làm gì a?

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dạng xấu hổ của Tiểu Thảo liền thở dài, xem ra đúng thật là ngốc mà.

"Tôi không thể để tổng tài ngồi ở đây?"

"Cũng đúng"

"Tôi đỡ chị?"

"Không được, đau chân" Phong Uyển Nhu cự tuyệt một cách dứt khoát.

Tiểu Thảo nhíu mày "Vậy phải làm sao bây giờ?"

Phong Uyển Nhu không nói gì, nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, nhìn đến Tiểu Thảo liền có chút đỏ mặt hơi cúi đầu thì nàng lúc này mới mở miệng "Vậy theo cô nói, hiện giờ phải làm sao bây giờ?"

"..."

Vừa rồi không phải là còn biết cõng tôi sao? Tại sao bây giờ lại trở nên đần độn như vậy?

"Được rồi!"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu bĩu môi, vươn đôi tay ra, Phong Uyển Nhu vừa lòng nhìn nàng, vừa định bám lấy cánh tay chuẩn bị câu lấy bả vai

https://thuviensach.vn

của nàng, nhưng thân mình nàng lúc này lại bị nâng lên, đúng vậy, chính xác hơn là đang bị bế đứng lên.

Mặt nàng trong nháy mắt liền đỏ, Phong Uyển Nhu nhéo Tiểu Thảo, kinh hô một tiếng "Cô làm gì vậy?"

"Quay về phòng ngủ a~~"

Tiểu Thảo kỳ quái nhìn Phong Uyển Nhu,chẳng lẽ còn chưa tỉnh rượu ? Không phải cô muốn cho tôi ôm sao?

Nhìn ánh mắt Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu một câu cũng không nói nên lời, cánh tay bất lực quàng lấy cổ áo Tiểu Thảo, trong lòng nàng lúc này cũng không khỏi tâm phục Tiểu Thảo. Ai nói Tiểu Thảo ngốc đây? Cái này mà gọi là ngốc à? Bảo nàng gọi xe, thì nàng cõng, lúc muốn nàng cõng thì nàng lại ôm, nếu.... Phong Uyển Nhu cắn cắn môi, cố gắng làm cho bản thân không suy nghĩ sâu xa thêm nữa.

"Phong tổng, rẽ trái hay rẽ phải đây?"

"... Không phải chỉ thấy có một bên trái thôi sao?"

Phong Uyển Nhu không nói gì nhìn Tiểu Thảo, thật là muốn bổ đầu nàng ra nhìn xem bên trong có phải hay không đều là khoai tây đây!

Cuối cùng cũng đến phòng ngủ, Tiểu Thảo đá văng cánh cửa, ngay cả đèn cũng chưa mở, liền bước nhanh đi đến bên giường, cẩn thẩn đặt Phong Uyển Nhu xuống dưới.

Mệt chết đi được!

Tiểu Thảo ngửa mặt nằm trên giường lớn, Tiểu Thảo thở hổn hển.

"Đi bật đèn!"

https://thuviensach.vn

Không, mệt quá đi, phải nằm nghỉ một chút.

"Đi bật đèn!"

"...Nga"

Mở đèn, Tiểu Thảo nhìn chung quanh, phòng ngủ tổng thể chính là một gam màu lạnh, rất hài hòa, nội thất cơ bản không nhiều, nhưng lại không quá qua loa, đúng là rất có phong thái của Phong tổng.

"Đi đến ngăn kéo lấy cái hòm thuốc ra đây!"

Tiểu Thảo còn chưa nhìn ngắm xong, Phong Uyển Nhu liền ra lệnh

"Ngăn kéo ở đâu?"

"...Ở dưới chân cô"

"Nga... nãy giờ tôi lo dòm tới nên không nhìn đến"

"..."

Tiểu Thảo ngồi chòm hổm xuống, mở ngăn kéo, lấy ra một cái hòm thuốc, nàng đứng dậy đi đến bên giường giao cho Phong Uyển Nhu, vẽ mặt có chút kỳ lạ.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, liền mở ra hòm thuốc, từ trong tay lấy ra một lọ rượu thuốc màu đỏ đưa cho nàng.

"Làm gì?"

Tiểu Thảo ngây ngốc nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không phản ứng nhìn nàng, hai tay khởi động thân mình hơi hơi nhích thân về phía sau, tựa đầu vào đầu giường, nâng chân lên...

"Xoa bóp!"

https://thuviensach.vn

Ngươi là Lão phật gia sao?

Tiểu Thảo cắn môi nhìn Phong Uyển Nhu, trong lòng cực kỳ không phục, Phong Uyển Nhu cũng không nói gì, liền như vậy mà híp mắt nhìn Tiểu Thảo, mười giây đồng hồ sau Tiểu Thảo mới cúi đầu, bắt đầu tiến hành mở nắp chai rượu thuốc.

Coi như mẹ nói đúng vậy, mấy nhà tư bản đều khi dễ người khác, chúng ta là người lương thiện đi làm công ăn lương cho bọn tư bản, mà bọn họ chỉ cho chúng ta ăn toàn rau xanh, nhưng chúng ta một chút quyền tự do ngôn ngữ cũng không có.

"Cô không muốn?"

Phong Uyển Nhu ánh mắt biến đổi, lạnh lùng hỏi, Tiểu Thảo sợ tới mức phát run run, thuốc rượu ở trong tay thiếu chút nữa là đổ trên giường.

"Không phải..."

Đúng vậy, tôi không muốn, tôi vô cùng không muốn!

"Sao?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, không nháy mắt nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nhìn ánh mắt của nàng gật đầu.

"Phong tổng, tôi đã sẵn sàng..."

Tôi thật ra là muốn về nhà!

"Được!"

Phong Uyển Nhu mỉm cười, gật đầu "Cuối cùng cũng ra dáng một thư ký"

https://thuviensach.vn

Ra dáng thư ký? Thư ký giúp tổng tài cởi tất chân sao? Tiểu Thảo giận nhưng không dám nói gì, dùng rượu thuốc xoa xoa lên tay, ôm lấy chân Phong Uyển Nhu đặt lên đùi mình. Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, nhìn thấy nàng đang thực tiếp nhướng mắt nhìn mình chằm chằm, Tiểu Thảo mặt có chút đỏ, nuốt nước miếng, xắn tay áo lên và kéo lấy ống quần của Phong tổng lên.

Da thịt trắng noản nà của Phong Uyển Nhu nhẫn nhịu bại lộ ra trước mặt Tiểu Thảo, lúc này hô hấp của nàng lại không được tự nhiên,có phần lơ đãng, làm cho Tiểu Thảo khi chạm tay vào tay có chút run run. Ngược lại Phong Uyển Nhu nhìn bộ dáng khẩn trương của Tiểu Thảo, khóe môi liền nhếch lên. Cuối cùng Tiểu Thảo cũng đem ống quần vấn lên thật tốt, sau đó lại bắt đầu chịu mệt nhọc nhìn đôi tất chân của Phong Uyển Nhu.

"Tôi nhớ ra, cô rất ngốc sẽ không nghĩ tới việc cởi tất ra mà xoa rượu thuộc, cứ như vậy mà xoa bóp!"

"Ngô..."

"Ngô cái gì? Nhanh lên!"

"...Vâng"

Tiểu Thảo cẩn thận cởi bỏ tất của Phong Uyển Nhu, cái tất màu trắng nhung vừa được cởi ra liền lộ ra mắt cá chân tinh xảo xinh đẹp, nhưng nhìn mắt cá chân có chút sưng đỏ, Tiểu Thảo liền cảm thán.

"Quao... thật đúng là bị trật khớp a"

"..."

Phong Uyển Nhu thật muốn lấy chai rượu thuốc kế bên ném vào mặt Tiểu Thảo, nàng đau như vậy muốn nửa ngày mà Tiểu Thảo còn tưởng nàng giả vờ sao?

https://thuviensach.vn

Nghe nói nếu dùng rượu thuốc chỉ tiêu được một chút đau thôi, Tiểu Thảo nhìn xuống bàn chân trắng nõn ở trên đùi mình, trong lòng chợt dựng dậy, hít thở một hơi, nhìn thẳng vào ánh mắt Phong Uyển Nhu nói "Phong tổng, kiên nhẫn một chút, tôi sẽ dùng lực..."

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 11 Mê hoặc lòng người

Tiểu Thảo đúng thật là dùng lực.

Chỉ một chút mà Phong tổng cũng chịu không muốn nổi, mày liền nhíu lại, tay nắm chặt lấy cái ga giường phía dưới. Đau quá ....

"Phong tổng, kiên nhẫn một chút , xoa xong sẽ thấy tốt hơn"

Tiểu Thảo bú sữa mẹ từ nhỏ đến giờ cũng chưa bao giờ dùng lực nhiều đến vậy, hai tay nàng dùng hết lực tập trung vào bàn chân của Phong Uyển Nhu mà xoa nắn, Phong Uyển Nhu vô cùng đau đớn đến nổi một tiếng cũng không thốt nổi ra khỏi cổ họng, cơ thể run rẩy gắt gao cắn môi dưới mà cố gắng chịu đựng, chóp mũi dường như đã có mồ hôi chảy ra.

"Cô... Cô rốt cuộc là có biết xoa bóp không... a~~~"

Lúc này trên chân, mày xanh tím không bớt đi mà ngược lại mắt cá chân lại càng thêm sưng lên, Phong Uyển Nhu nhịn không được mở miệng hỏi, Tiểu Thảo cũng có chút khẩn trương, nghe nàng nói như thế liền cẩn thận đem chân nàng buông ra đặt lên giường.

"Hẳn là không sai biệt lắm, trước kia chân tôi bị thương tôi cũng xoa như vậy mà, ngày mai nhất đính sẽ tốt hơn!"

"Thật sao?"

Hy vọng... Hy vọng là vậy đi!

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu hoài nghi nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, dùng rượu thuốc xoa xoa tay, thờ dài. Ai da, làm thư ký thật đúng là tiêu hao tinh lực quá mà.

"Tôi đi nấu cho chị một chén nước gừng, chị nằm đợi một lúc nha"

Sau khi đem hộp thuốc bỏ vào ngăn kéo, Tiểu Thảo rời đi khỏi phòng thì Phong Uyển Nhu vẫn cảm thấy chân mình vẫn còn đau, nàng vô lực lên tiếng tựa vào bên giường mà nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Tiểu Thảo mở tủ lạnh ra nhìn một lượt rồi nhíu mày, Phong tổng này thật là người không biết hưởng thụ là gì, có tủ lạnh lớn như vậy chỉ để trưng bài mà chẳng biết dùng đến sao? Ngoại trừ mấy quả dưa chuột và sữa chua ra thì không có gì khác. Tiểu Thảo thở dài, liền đi ra phòng khách cầm lấy chìa khóa, sau đó thay đổi giày rời đi xuống dưới nhà.

Tiểu Thảo mua một cân gừng, rồi lại nhìn nhìn xung quanh, chọn một vài thứ cần mua, mãi một lúc mới nhớ đến Phong Uyển Nhu ở nhà một mình nên không dám ở bên ngoài quá lâu, nàng tính tiền rồi vội vàng chạy về nhà Phong tổng, vào phòng thay đổi giày, rửa sạch tay rồi bắt đầu nấu nước gừng.

Mai mắn là bình thường Cỏ mẹ thường xuyên bực bội Tiểu Thảo nên không làm cơm cho nàng ăn, nàng nhờ vậy mà rèn luyện được cả ý chí cả phẩm hạnh, nấu một chén nước gừng cũng không quá khó khăn ngược lại nhìn màu sắc rất hữu hiệu. Từ lúc về đến giờ Tiểu Thảo làm khá nhiều việc, nên cũng có chút đói bụng, từ trong túi liền lấy ra một que kẹo, mở miếng bọc bên ngoài ra ngậm vào trong miệng.

"Phong tổng, nước gừng đến đây, uống xong rồi ngủ tiếp"

Tiểu Thảo đang ngậm que kẹo nên miệng mòm nói cũng không được rõ ràng, Phong Uyển Nhu mơ mơ màng màng từ từ mở to mắt, nhìn Tiểu Thảo cười cười.

https://thuviensach.vn

Nàng trong lúc mê mang chưa tỉnh hẳn, nhìn có chút yếu đuối, yếu đuối mang theo một tia quyến rũ. Nụ cười này càng khiến cho Tiểu Thảo trong tay bị lấy đi chén gừng mà cũng không hề hay biết, miệng nàng đang ngậm kẹo ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu.

"Không tồi, mùi vị không quá đậm"

Phong Uyển Nhu cau mày uống ngay một ngụm, nhưng kỳ lạ là nữa ngày cũng không thấy Tiểu Thảo phản ứng, ngẩng đầu nhìn nàng "Làm sao vậy?"

"Không có gì! Không có gì!"

Bắt lấy kẹo que, Tiểu Thảo lắc đầu, Phong Uyển Nhu nhìn thấy bộ dáng nàng ngớ ngẩn liền nhếch khóe môi cười một cái "Nước gừng thật ngon, đưa tôi một cây kẹo?"

"A?"

Tiểu Thảo cảm thấy khó tin nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu chọn mi nhìn nàng. Như thế nào? Tôi không thể ăn kẹo sao?

"Nhưng chỉ còn đúng một cây"

Tiểu Thảo có chút khó xử, sớm biết như vậy nàng đã không ăn, Phong Uyển Nhu lơ đểnh cười cười, tiếp tục cúi xuống uống hết canh gừng, tràn đầy một chén cũng uống xong, nàng ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo.

"Chén cô cứ để lại trong bồn rửa là được"

Tiểu Thảo rối rắm nhìn cây kẹo trong tay nàng, đối với lời nói vừa rồi của Phong Uyển Nhu cũng không mấy quan tâm.

" Cô lại đang thả hồn đi đâu đó?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhăn lại mi, đứa nhỏ này, thật không có điểm gì tự hào được.

"Cho chị!"

Tiểu Thảo đưa que kẹo lên, viên kẹo đỏ tròn sững sờ trước mặt Phong Uyển Nhu.

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn nàng, Tiểu Thảo mặt có chút hồng "Không phải chị muốn ăn sao?"

Ta muốn ăn nhưng cũng không muốn ăn nước miếng của ngươi a! Nghĩ sao ta nói muốn ăn kẹo... ngươi liền như vậy muốn nữa ngày ngây ngốc rối rắm suy nghĩ rằng ta muốn ăn kẹo của ngươi sao? Phong Uyển Nhu vừa tức vừa buồn cười nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngơ ngác bộ dáng nhìn nàng, ánh mắt có chút ủy khuất lộ ra.

Phong tổng nhìn quả thật rất đẹp a...

Phong Uyển Nhu nửa quỳ ở trên giường, lại mặc trên người chiếc áo len Cashmere Chende đắt tiền, lộ ra làn da trắng như tuyết, tiếp đến là khuôn mặt trái xoan cổ điển rất thanh tú, nếu so sánh thì vẽ đẹp này lại giống như bước ra từ trong tranh. Có thể vì đang bị chấn thương nên ánh mắt lại thiếu đi một phần lợi hại, tuy nhiên đôi mắt lại gợn lên một chút ướt át, ủy mị mê hoặc lòng người, hòa vào đó là chiếc mũi thẳng kiên nghị, kín đáu duyên dáng, nhưng điều quan trọng chính là.... Tiểu Thảo nuốt nước miếng, chính là đôi môi đỏ mọng như anh đào kia, gần như trong suốt một màu hồng nhạt, bất cứ lúc nào cũng có thể bóng mịn như thế, giống như chỉ cần hở nhẹ môi một cái đều có thể khiến người ta say mê không nguôi. Thêm vào mái tóc dài đen nhánh như làn nước thanh thủy xõa dài ở một bên, cứ như vậy nàng trông thật ôn nhu yếu đuối ngồi nơi đó, Tiểu Thảo lúc này cảm thấy trong cơ thể mình dường như đang có một dòng nước ấm đang lưu

https://thuviensach.vn

động, chưa bao giờ nàng cảm nhận qua cảm giác này, thấy thật kỳ quái, còn rất khó chịu trong người.

Không ổn rồi! Không ổn rồi....

"Ngô, Phong tổng, tôi muốn về nhà"

"Cô vừa nói gì?"

Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, giờ này đã hơn nữa đêm còn muốn đi đâu? Tiểu Thảo đỏ mặt, liếc nhanh nàng một cái sau đó liền quay đầu chạy trói chết ra ngoài.

"Mặc kệ, tôi phải đi"

"Cô quay lại cho tôi!"

Phong Uyển Nhu lớn tiếng gọi Tiểu Thảo lại, lúc này đã hơn nữa đêm, một tiểu cô nương như thế lại đi ra ngoài, nàng thật là là không nghĩ có thể dùng đèn pin là có thể dọa được người sao?

"Tôi..."

Tiểu Thảo mặt trướng một màu hồng, không dám quay đầu nhìn Phong tổng.

"Bên cạnh là phòng dành cho khách, cô qua đó nghỉ ngơi đi"

Phong Uyển Nhu khôi phục lại âm thanh trong trẻo nhưng lại vô cùng lạnh lùng, mặt cũng không chút thay đổi nhìn Tiểu Thảo

"Chính là..."

Tiểu Thảo còn muốn nói chuyện, nhưng Phong Uyển Nhu xoay người không nhìn nàng, Tiểu Thảo bĩu môi, đem cánh cửa đóng lại đi về phòng

https://thuviensach.vn

bên cạnh.

Sau khi cửa đóng lại, Phong Uyển Nhu lúc này mới hơi hơi nhắm hai mắt lại, khóe môi chợt cong lên. Rốt cuộc vẫn là như vậy, vô luận là người nào cũng đều sợ nàng, trừ bỏ chuyện công việc ra thì cũng không muốn ở cạnh nàng một giây một phút nào, nàng rốt cuộc là mong đợi cái gì đây?

Tiểu Thảo ở bên này lại vô cùng đáng thương và bối rối, Phong Uyển Nhu ở bên kia đã đem nàng nhốt vào vực sâu không đáy rồi, lăn qua lộn lại cả đêm cũng không thể nào ngủ được, còn chưa tới sáng thì Tiểu Thảo đã lục đục thức dậy.

Tiểu Thảo rửa mặt qua loa rồi mới nhìn mình trong gương một hồi, nàng muốn đi nhìn xem Phong Uyển Nhu thế nào, có thể tưởng tượng được bộ dáng nàng ấy hôm qua thì Tiểu Thảo lại đỏ mặt, đứng một chỗ mà bối rối một lúc, Tiểu Thảo cũng quyết định là không đi xem nàng.

Tuy không nhìn đến người, nhưng Tiểu Thảo là người thiện lương, vẫn chuẩn bị làm một chút đồ ăn sáng cho Phong Uyển Nhu, trong lúc nàng đi ngang qua hồ cá, thấy có con cá la hán thật to, nghĩ rằng nó vẫn chưa được ăn sáng nên nàng liền nắm một nắm to thức ăn cá ném vào bên trong, sau khi thấy đã hoàn thành mọi chuyện thật tốt Tiểu Thảo mới đứng ở trước cửa Phong Uyển Nhu một hồi, giơ tay lên, nhưng sau khi đối mặt với cánh cửa một lúc thì lại nhẹ nhàng phất phất tay lắc đầu...

Tiểu Thảo lấy một tờ giấy Note dán lên cánh cửa ghi ghi "Phong tổng, tôi về đây, cô phải hảo hảo bảo trọng thân thể, nhớ phải ăn cơm , buổi chiều tôi sẽ.... " "

"Á...."

Mũi nàng lúc này bị cánh cửa đập trúng, truyền đến cảm giác đau nhức, Tiểu Thảo giật mình giật lui về phía sau, bưng kín mặt.

https://thuviensach.vn

"Cô tại sao lại đứng đây?"

Phong Uyển Nhu một tay nắm lấy tay cầm cánh cửa, một tay hướng lên mặt Tiểu Thảo.

...Cái mũi của tôi... Chị mở cửa như thế nào lại không phát ra âm thanh?

"Đụng phải cô?"

Phong Uyển Nhu buồn cười nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo lắc lắc đầu, nhìn nàng một cái, lúc này mặc lại bất giác đỏ lên.

Sợi tóc tán loạn, tóc mây lượn lờ, trong phòng ánh mặt trời rọi vào trên người Phong Uyển Nhu, vốn làn da đã trắng nõn nà, bây giờ lại dường như trở nên trong suốt, cổ áo ngủ thập phần mở rộng, nhũ hoa như ẩn như hiện, tay lại còn xoa xoa trên mặt nàng, Tiểu Thảo lúc này nói không nên lời, trong lòng tâm tình vạn phần bất ổn. Tiểu Thảo nhìn người trước mắt có phần si mê, nhìn đến Phong Uyển Nhu mặt có hơi hơi đỏ lên thì mới giựt mình phát giác ra.

"Bữa sáng tốt lành, Phong tổng tôi có làm bữa sáng cho chị, chị nhớ ăn, tôi đi làm đây, tạm biệt!"

Ngay cả thở cũng chưa kịp thở, Tiểu Thảo liền bỏ chạy, Phong Uyển Nhu phải vịn tường đứng một chỗ suy nghĩ một lúc, nàng nghĩ Tiểu Thảo vừa rồi có nói là làm bữa sán cho nàng, Phong Uyển Nhu cố gắng chịu đựng chân bị đau, khập khiễng bước đến bàn ăn, liền nhìn thoáng qua một lượt, nhìn xong lại thở dài, vừa rồi tim nàng có chút đập nhanh, hồi họp chờ đợi cũng liền biến mất.

Bánh khoai tây, cháo khoai lang, khoai mì nướng, khoai tây chiên, khoai tây đường... Ân, quả nhiên là thực đơn phong phú.

Phong Uyển Nhu thở dài, cầm di động lên.

https://thuviensach.vn

"Alo, Oánh Oánh, gọi thầy thuốc Trương đến nhà tôi, đúng vậy, sẵn tiện mua cho tôi một phần điểm tâm"

Sau khi tắm xong, Phong Uyển Nhu lại ngồi trên ghế sa lon, đợi tầm mười phút sau thì thầy thuốc Trương và Vương Oánh Oánh cũng đều tới.

Vương Oánh Oánh giúp đỡ Phong Uyển Nhu cởi hài, thầy thuốc Trương vừa nhìn thấy mắt cá chân nàng đã sưng to như quả trứng gà, ông liền hít sâu một cái.

"Uyển Nhu, là do con tự xoa sao?"

Phong Uyển Nhu lắc đầu.

"Không có!"

"Vậy tại sao lại sưng to như vậy?"

"Ân, có người nói xoa bóp xong sẽ thấy tốt hơn"

Phong Uyển Nhu nhìn Trương thầy thuốc, biểu tình cắn cắn môi, Dương Tiểu Thảo!

Trương thầy thuốc nhìn mắc cá chân của Phong Uyển Nhu lắc đầu "Vậy mà cô cũng chịu đựng được sao?"

"Như thế nào?"

Vương Oánh Oánh ở một bên sốt ruột "Thầy thuốc Trương, ngày mai Phong tổng phải đi Bắc Kinh... ông xem..."

"Không được, nếu lúc đầu không xoa chân thì hai ba ngày có thể tốt hơn rồi, nhưng nhìn vết sưng hiện tại thì ít nhất cũng phải một tuần!"

"..."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu ngồi trên ghế sa lon một câu cũng không nói nên lời, trong đầu đều đều tràn ngập sắc mặt của Tiểu Thảo.

'Phong tổng, kiên nhẫn một chút a, xoa bóp xong sẽ thấy tốt hơn'

"Eo, Phong tổng, mấy con cá này như thế nào đều chết hết?"

Vương Oánh Oánh kinh ngạc nhìn vào hồ cá, nàng nếu nhớ không lầm, đây chính là cá mà Phong tổng thích nhất: Cá La Hán!

Phong Uyển Nhu sắc mặt lập tức trắng bệt, con cá kia nàng đã nuôi năm năm, rất có linh tính, mỗi lần nàng cho nó ăn, nó cũng vô cùng thân thiết mà tiến gần, lúc thì cuộn tròn, bơi lên bơi xuống làm trò với nàng. Có một lần Lương Nhiên cũng muốn thân cận với nó, rốt cuộc là nó không chút lưu tình cắn hắn một hơi. Khi cha mẹ không ở bên cạnh nàng, thì mấy năm nay cũng liền có con cá này bầu bạn cùng nàng.

Nhìn thấy bụng cá hướn lên trời, Vương Oánh Oánh nhìn kỹ xem, liền ú ớ, một câu cũng không nói nên lời, cái này... đừng nói là... Tiểu Thảo.

Phong Uyển Nhu ngồi ở trên ghế salon, xanh mặt chỉ tay vào hồ cá hỏi:

"Có phải là ăn no đến nổi sình bụng mà chết không?"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 12 Bộc phát

Giận hờn nếu tích góp từng tí một thì sẽ có một ngày nhất định bùng nổ, lúc đó lực sát thương sẽ vô cùng khủng khiếp.

Tiểu Thảo sau khi làm điểm tâm sáng ở nhà Phong Uyển Nhu vội vội vàng vàng về nhà, ngay cả quần áo cũng chưa kịp thay, chỉ ăn một ít điểm tâm đơn giản rồi đi thẳng ra tàu điện ngầm, trên đường đi liền mua một gói khoai tây ti, nhưng vừa đến công ty chưa kịp ăn đã bị kêu vào văn phòng.

"Dương Tiểu Thảo!"

Tiểu Thảo kinh ngạc khó hiểu nhìn Phong Uyển Nhu. Rốt cuộc là làm sao đây? Buổi sáng không phải vẫn rất tốt sao? Phong Uyển Nhu cắn chặt răng thở sâu, cố gắng khắc chế cảm xúc của mình, nhưng vừa nghĩ tới con cá yêu quý của mình bị chết thảm thì trong lòng lại tràn đầy lửa giận, muốn áp chế cũng áp chế không nổi, hai mắt nàng trợn to, lộ ra cả các sợi máu li ti vô cùng đáng sợ nhìn Tiểu Thảo.

"Làm sao vậy? Rốt cuộc có chuyện gì vậy?"

"Ngươi đối với ta có thù hận sao? Người đối với ta rốt cuộc có bao nhiêu ác ý đây?"

Ngày thường, cho dù có tức giận, Phong Uyển Nhu cũng tuyệt đối không có như thế mà gào thét, Tiểu Thảo kích động nhìn lên nàng, muốn biết tại

https://thuviensach.vn

sao Phong tổng lại kích động như vậy, nhưng nàng lại không dám hỏi, sắc mặt nàng lúc này trắng bệch

"Tôi.."

"Tôi.."

" Tôi hỏi cô, con cá kia có phải do cô cho nó ăn?"

"Cá? À... là con cá ở trong nhà chị sao? Là tôi, tôi nghĩ chị phát sốt"

"Ngươi.. ngươi cái gì cũng nói là nghĩ, rốt cuộc là làm cái gì tốt? Bình thường đi làm, làm việc cũng vô cùng bất cẩn, đi họp thì ngủ gật, đi làm trộm đồ ăn, uống rượu cũng không biết, láy xe cũng không biết, ngươi biết cái gì đây? Con cá ấy, có phải hay không do ngươi cố ý?! Ngươi rốt cuộc biết làm cái gì? Nếu không làm được thì rời khỏi đây đi!"

Tiểu Thảo không nói chuyện, gắt gáp níu lấy góc áo nhìn Phong Uyển Nhu, nước mắt ở trong vành mắt bắt đầu vây quanh.

Phong Uyển Nhu thở phì phò, ngực nhanh chóng phập phòng từng nhịp sau đó liền nghiêng đầu không nhìn lấy Tiểu Thảo.

"Thực xin lỗi..."

Tiểu Thảo cúi đầu gắt gao cắn môi, cố gắng nuốt nước mắt vào trong, tự nhủ với lòng 'Không được khóc, Tiểu Thảo, cô không thể khóc!"

"Kỳ thực tập này kéo dài nữa năm, cô đi ra ngoài!"

Phong Uyển Nhu buồn bực phất tay, Tiểu Thảo hít hít cái mũi, ngẩng đầu nhìn nàng một cái "Thực sự xin lỗi!"

Câu xin lỗi yếu ớt nhất lại đâm vào trong tâm Phong Uyển Nhu, nàng vốn tưởng Tiểu Thảo sẽ giống những người khác, nếu có vấn đề gì xảy ra

https://thuviensach.vn

sẽ cố gắng trình bày để giải thích rõ ràng, nhưng Tiểu Thảo lại ngay cả một câu cũng không nói, nhưng lúc này trong lòng nàng tràn đầy lửa giận đang phát tiết ra, vì vậy bản thân nàng cũng không cảm nhận được suy nghĩ của Tiểu Thảo lúc này.

Tiểu Thảo cúi đầu từ bên trong phòng Tổng tài đi ra, mọi người xung quanh tất cả đều ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo thương hại, từ đó đến giờ Phong Uyển Nhu chưa bao giờ quát lớn đến như vậy, dù có là thực tập sinh làm được nửa năm cũng chưa bao giờ có, đây không phải là vấn đề tiền lương, mà liên quan đến thể hiện. Tiểu Thảo nắm chặt tay, cúi đầu thật thấp không dám nhìn ánh mắt của mọi người, bước đi thật nhanh ra ngoài.

"Tiểu Thảo..."

Vương Oánh Oánh nhìn thấy Tiểu Thảo, muốn nói gì đó lại thôi, trong lòng cũng không chịu nổi. Tiểu Thảo chịu đựng nước mắt, nhìn nàng một cái, lắc đầu "Oánh Oánh tỷ, em không sao, đều là lỗi của em"

"Em... Em phát bệnh sao?"

Vương Oánh Oánh nhìn chằm chằm khuôn mặt Tiểu Thảo không có chút máu, mặt trắng bệch xanh xao, Tiểu Thảo vừa nói, nước mắt kiểm soát không được liền lăn dài xuống, Tiểu Thảo liền cầm lấy điện thoại trên bàn sau đó chạy nhanh ra ngoài.

Người mà trong lòng đang có thương tâm thì luôn nhớ tới người thân cận nhất của mình, huống hồ đây là lần đầu tiên từ nhỏ đến lớn Tiểu Thảo bị người ta răn dạy và quở mắng như vậy, trên tay di động của Tiểu Thảo chợt run lên, nghe được giọng nói quen thuộc của Cỏ mẹ từ trong điện thoại truyền đến thì Tiểu Thảo nước mắt nhịn không được liền chảy thành hai hàng xuống.

"TIểu Thảo a, đến công ty thấy sao rồi? Có lấy thuốc uống chưa?"

https://thuviensach.vn

Bình thường nghe giọng thì không sao, nhưng trong lúc đang bị uất ức thâm tâm như thế này thì Tiểu Thảo không thể kiềm chế nổi, nàng che miệng ngồi chồm hổm trên mặt đất nói không ra lời.

"Làm sao vậy?"

Không ai hiểu con gái bằng mẹ, Cỏ mẹ lập tức liền cao giọng " Sao vậy? Có phải bị đâu đầu không?! Tiểu Thảo, nói chuyện với mẹ, đừng dọa mẹ..."

"Mẹ..."

Chỉ là một thanh âm, nước mắt liền như quân lính tan rã, Tiểu Thảo thanh âm run rẩy nói đứt quảng " mẹ... con... con có phải... vụng về lắm không..."

"Làm sao vậy? Ai nói con ngu ngốc?! Tiểu Thảo, con khóc cái gì? Nói cho mẹ nghe, rốt cuộc là có chuyện gì?"

"Con cho cá của Tổng tài ăn, vì ăn nhiều quá nên chết... Mẹ, con cái gì cũng đều làm không tốt..."

"Bởi vì một con cá mà nàng liền chửi mắng ngươi?"

"Không phải! Vì con vô dụng, mẹ, con có thể làm được cái gì chứ?"

Tiểu Thảo khóc, trên mặt như bị trét đầy nước, đùi thì không còn chút khí lực, lại còn đặt mông ngồi ở trên nền ximăng lạnh lẻo.

"Ai cũng như vậy hết, mới đi làm đều không thể làm tốt! Con từ từ có thể học a. Mà cái người Phong tổng kia sao lại cư xử như thế, chẳng phải tối qua con đã chăm sóc nàng cả đêm sao, buổi sáng hôm nay ngay cả cơm cũng chưa ăn mà lại đi làm, phát sốt cũng không để ý, nàng còn muốn thế nào nữa?"

https://thuviensach.vn

Cỏ mẹ cực kỳ đau lòng, nhớ tới buổi sáng Tiểu Thảo về nhà, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch. Lúc này Cỏ mẹ lại tiếp tục nghe giọng nói của con gái run run, nước mắt rất nhanh đều nhanh chảy xuống.

"Tiểu Thảo, con xin nghỉ việc đi, mẹ đi tìm bác Trương nhờ hắn giúp đỡ!"

"Không cần!"

Tiểu Thảo lau nước mắt, dùng sức lắc đầu, nàng tuy rằng ngu ngốc nhưng cũng không phải là không có chí hướng, ít nhất thì một chút danh dự nàng cũng muốn có, nàng có thể từ chức, nhưng không thể bị sa thải.

"Mẹ, con chỉ là khó chịu, muốn cùng mẹ nói chuyện một chút, Phong tổng nói không sai, con chính là vô dụng, cái gì đều cũng không làm được, từ đây về sau con sẽ không như vậy nữa..."

Nhắc tới Phong Uyển Nhu, trong lời nói Tiểu Thảo lại có chút run run, nước mắt lại dâng lên, Cỏ mẹ biết rõ tính cách Tiểu Thảo nên cũng không nói gì, chỉ biết thở dài.

Bên này Tiểu Thảo khóc thảm thiết, bên kia công ty cũng bắt đầu bàn luận dữ dội.

"Vương tỷ, rốt cuộc sao lại thế này, tôi còn chưa bao giờ thấy qua Phong tổng quát lớn như vậy"

Sau khi Tiểu Thảo rời khỏi phòng Phong Uyển Nhu, thì mọi người liền tụ tập lại.

"Phong tổng có nuôi một con cá la hán đã năm năm, do ăn nhiều quá nên sình bụng chết!"

"A...cố ý?"

https://thuviensach.vn

"Không phải, chắc nàng chỉ tùy tay mà nắm một đống thức ăn cá vào"

Vương Oánh Oánh cúi đầu thở dài, kỳ thật việc này nàng cũng có trách nhiệm, ngày hôm qua đáng lẽ ra nàng nên đưa Phong tổng về.

"Nga, đứa nhóc này cũng thật đáng thương, mới ra trường đi làm chắc cũng chưa bao giờ chịu qua ủy khuất như vậy, mà lại còn bị Phong tổng trách mắng, tôi vừa rồi nhìn thấy sắc mặt nàng thật là không tốt"

"Hẳn là có chút phát sốt a, sáng sớm đã liền chạy ra ngoài chắc muốn mọi người không nhìn thấy"

Lúc này Phong Uyển Nhu đang đứng ở góc quẹo vào văn phòng, lắng nghe mọi người bàn tán, tay nắm chặt lấy vạt áo trắng, cắn cắn môi.

"Tiểu Thảo đã đi đâu vậy?" Mọi người tiếp tục;

Vương Oánh Oánh lắc lắc đầu, "Đi xuống dưới lầu, trong lòng chắc là rất khổ sở, thôi được rồi!! Tất cả giải tán đi, nhanh chóng đi làm viêc"

"Nga~~~~"

Một đống người cuối cùng cũng tãn đi hết, Vương Oánh Oánh ôm một bộ văn kiện hướng tới phòng Tổng tài, mới vừa sang cua quẹo đã trông thấy Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng!"

"Uhm!"

Phong Uyển Nhu không yên lòng gật đầu " Nàng ở dưới lầu sao?"

"Chắc là vậy"

https://thuviensach.vn

Vương Oánh Oánh nhìn thấy Phong Uyển Nhu, mấp máy nói "Phong tổng, chị đừng trách tôi lắm miệng, kỳ thật chuyện đó cũng không thể đổ hoàn toàn trách nhiệm cho Tiểu Thảo, nàng chỉ là... có lòng tốt"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái không nói chuyện, đóng cửa lại đi ra ngoài, nàng muốn nhìn Tiểu Thảo một chút.

Ngoài cửa, trời bắt đầu đổ tuyết, Phong Uyển Nhu chỉ mặc một cái áo hơi mỏng, liền nhìn chung quanh một lượt, thở dài. Tiểu Thảo đang ngồi ở bồn hoa xi măng trên mặt đất, cúi đầu lấy ngón tay viết viết trên tuyết, cũng không biết là nàng viết gì, Phong Uyển Nhu chậm rãi đi tới, chỉ còn cách Tiểu Thảo vài bước chân. Tiểu Thảo thấy Phong tổng, liền chống đỡ đứng lên, Tiểu Thảo nhút nhát nhìn nàng một cái, hai mắt vẫn còn hồng hồng, cúi đầu theo bên người nàng chạy đi.

Sát bên người mà chạy qua trong nháy mắt, Phong Uyển Nhu muốn đưa tay nắm lấy Tiểu Thảo, nhưng tay vừa nâng lên chung quy chỉ là dừng ở giữa không trung, tuyết cứ vậy mà bay tán loạn, Phong Uyển Nhu chán nản cũng một phần tự trách nảy lên trong lòng.

Đứng tại chỗ một hồi, Phong Uyển Nhu đi đến nơi Tiểu Thảo vừa ngồi, cúi đầu nhìn nhìn năm chữ xiêu xiêu vẹo vẹo trước mặt, nàng liền thở dài.

'Cá Cá, thực xin lỗi'

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 13 Tiểu ô quy

Tiểu Thảo khóc một hơi xong cảm thấy thật không tốt, hai mắt hồng hồng không nói đi, bên cạnh giấy hít mũi cũng dần dần tăng lên. Trong đầu nàng lúc này, một hồi là Phong tổng, một hồi là con cá kia chết thảm, cả đầu nàng dường như muốn sắp rối tung lên rồi.

"Oánh Oánh tỷ, em ra ngoài một chút!"

"Đã sớm nói cho em về nhà sớm rồi, cả cái mũi đều lau đỏ lên"

Tiểu Thảo nhìn nàng, ngây ngốc cười cười, Vương Oánh Oánh nhìn thấy Tiểu Thảo cười có chút sững sờ, liền bán tính bán nghi hỏi "Tiểu Thảo, em có giận Phong tổng không?"

Tiểu Thảo đang đội trên đầu một cái mũ len nhỏ, nghe thấy Vương Oánh Oánh nói như vậy liền lắc lắc đầu, mũi bị nghẹt nên giọng nàng rất nặng nề "Không có, em cảm thấy rất có lỗi với Phong tổng, càng xin lỗi con cá kia... Oánh Oánh tỷ, em như thế nào cũng không nhớ nổi tại sao con cá đó lại chết nữa. Chị có biết tại sao không?"

Tiểu Thảo một bên mặc áo khoác ngoài một bên hỏi, Vương Oánh Oánh mở to hai mắt nhìn nàng.

"Em! Tiểu Thảo, em đừng nói với chị là trời lạnh như thế này lại đi mua cá cho Phong tổng đấy chứ?"

https://thuviensach.vn

"Uhm"

Tiểu Thảo gật đầu phản ứng, thật thông minh, chẳng thể trách Phong tổng nói nàng ngu ngốc, đúng là chỉ có Oánh Oánh tỷ như vậy lại rất thông minh mới phân phối cho nàng làm thư ký.

"Em đừng đi a, trời lạnh như thế này em chạy ra bên ngoài sẽ bị cảm cúm mất, hơn nữa, con cá la hán của Phong tổng kia là do Lương tổng đi công tác từ Hải Nam mang về, ở đây không có đâu!"

Vương Oánh Oánh nói lời này là muốn an ủi Tiểu Thảo, nhưng Tiểu Thảo là người nếu nghe người ta nói gì sẽ tin cái đó, với lại nàng là người cố chấp, nếu nàng muốn đi mua cá, thì trừ bỏ Phong tổng ra, dù có là Thiên hoàng lão tử cũng đều ngăn không được nàng.

Rút lấy khăn tay nhét vào túi quần, Tiểu Thảo chuẩn bị xuất phát.

Đúng vậy, Phong tổng, tuy rằng cá tôi mua so với của người yêu tặng có phần không giống nhau, nhưng tôi nhất định sẽ mua một con cá khỏe mạnh về đền cho chị.

Vốn là khi xuất phát thì tràn đầy niềm tin, như khi vừa đến chợ hải sản thì Tiểu Thảo liền muốn choáng váng.

Quá rộng lớn!

"Bác gái, ở đây có bán Cá la hán không?"

"Có a, cô muốn chưng hay là kho tàu đây?"

"Tôi muốn nuôi!"

"...Cá kiểng sao? Ở đây không có!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo buồn bực, đầu càng ngày càng nặng nề, cố gắng dùng sức kéo mũ, tiếp tục bước đi phía trước.

"Bác gái, ở đây có bán cá kiểng La Hán không?"

"Ở đây tôi chỉ có cá vàng..."

"Ách"

"Cá vàng cũng tốt lắm a, cô đến xem xem"

"Không được, quá nhỏ"

"Ngươi ăn hay sao? Còn ngại nhỏ!"

"..."

Tiểu Thảo có chút kìm nén, đi rất nhiều tiệm rồi mà vẫn không có kết quả, trời thực sự quá lạnh, không nói được một câu, chỉ thở thôi là đã phả ra làn khói trắng, cả đầu lưỡi cũng đều cảm thấy được lạnh vô cùng.

"Chị ơi, ở đây có bán cá kiểng La Hán không? Tôi không cần cá vàng"

Đang muốn dọn quán, cô gái nghe Tiểu Thảo nói thế liền nở nụ cười, nhìn nàng chằm chằm một hồi, nói "Có, cô muốn mua loại nào, cá Lá Hán thì có rất nhiều giống, cấp bậc giá cũng hơn kém nhau rất nhiều"

"Tôi muốn mua loại nào mà ăn no không dễ chết"

Cô gái vẽ mặt hắc tuyến "Cá nào mà ăn no lại không chết?"

Tiểu Thảo không còn hy vọng, cúi đầu, mím môi nói không ra. Nàng không hề nghĩ tới việc mua một con cá lại khó khăn đến như vậy.

"Cô muốn mua loại ăn no mà không chết?"

https://thuviensach.vn

Cô gái nhìn Tiểu Thảo bộ dạng đáng thương nên có chút không đành lòng, Tiểu Thảo vừa nghe nàng nói thì ngay lập tức nhìn lại phía nàng gật gật đầu.

"Cô hướng về bên trong, đi thẳng, sau đó đi đến ngõ nhỏ phía cuối rồi quẹo trái, có một gian hàng, đến đó mà mua, đa số đều rất khỏe mạnh, không dễ chết đâu. Nhưng ở đó có hơi xa, đoán chừng cô phải đi mất nữa tiếng"

"Cảm ơn!"

Tiểu Thảo cả ngày hôm nay cho tới bây giờ đây là câu nói khiến nàng cảm thấy hứng thú mà nghe nhất. Vừa nghĩ có thể mua được cá thì có mất nữa tiếng cũng chẳng sao. Trong đầu Tiểu Thảo luôn nhớ rõ từng lời chỉ dẫn của cô gái kia.

Tiểu Thảo bên này sốt ruột mua cá, Phong Uyển Nhu ở bên đây lại đi tìm nàng muốn điên lên.

Mua cá! Giờ này còn mua cá! Cô đang phát sốt mà còn đi ra ngoài mua cá, cô có phải điên rồi hay không? Dương Tiểu Thảo, cô rốt cuộc muốn như thế nào đây?

Phong Uyển Nhu vừa chạy xe vừa vung một tay đánh mạnh vào tay lái, nàng nôn nóng nhìn ngoài cửa sổ, lại nhìn đồng hồ, giờ này cũng đã 5:00 giờ, Tiểu Thảo muốn cá, chắc cũng mua được cả một thùng.

Nhắc tới chợ hải sản lớn như vậy, muốn kiếm cũng khó vô cùng, Phong Uyển Nhu lái xe vòng vo mấy lần cũng không tìm được. Vương Oánh Oánh bên kia một chút tin tức cũng đều không có, Phong Uyển Nhu cắn chặt răng, cũng không thể không quan tâm thấp thỏm, nàng đem xe hướng đến bên đường, xuống xe chuẩn bị tự mình đi tìm người.

https://thuviensach.vn

Chợ thật sự quá lớn, Phong Uyển Nhu đi tròn nữa giờ cũng không tìm được, ở chân bị tổn thương mơ hồ vẫn còn làm đau, nhưng nàng cũng không bất chấp nhiều như vậy, trong đầu nàng lúc này đều là hình ảnh Tiểu Thảo chạy qua người nàng, đôi mắt kia hồng hồng ủy khuất, nàng cảm thấy tự trách bản thân cũng không hiểu tại sao lại lên ngọn lửa giận nảy lên trong lòng như vậy. Phong Uyển Nhu nắm chặt tay, nàng quyết tìm được Tiểu Thảo, sau đó sẽ chặt đứt chân của Tiểu Thảo ra làm khoai ti..

"Làm phiền anh một chút, anh có nhìn thấy một cô gái cũng cao giống tôi, mái tóc dài, thân hình có hơi gầy, khuôn mặt tròn... cô ấy tới đây để mua cá?"

Chàng trai nhìn thấy Phong Uyển Nhu xinh đẹp nhịn không được liền trêu chọc, nhưng liền ngay tức khắc lại nhận được một cái nhìn lạnh lùng xem thường, sau đó vội lắc đầu nói không gặp. Phong Uyển Nhu lúc này trong lòng như lửa đốt lại tìm chung quanh, có lẽ phải đi từng gian hàng mà mô tả Tiểu Thảo sẽ tiện hơn.

"Chú hai, hôm nay chú có nhìn thấy một cô gái trông có vẽ đang bệnh đến mua cá không?

"Không có!"

Hỏi hết mọi người xung quanh cũng không có kết quả, Phong Uyển Nhu nản chí, nàng quán tính đi lên phía trước, nhìn thấy một cửa hàng không quá lớn, như quầy hàng khá thu hút, nàng cũng không đặt hy vọng quá lớn liền đi tới hỏi thăm.

"A... cô gái có khuôn mặt tròn, có vẻ bệnh. Mua cá!"

Cô gái nghĩ nghĩ, nở nụ cười "Tôi có ấn tượng, có phải là muốn mua một con cá La Hán không phải cá vàng và có thể ăn no mà không chết?"

Phong Uyển Nhu lập tức kích động, lời này thì chỉ có Tiểu Thảo nói.

https://thuviensach.vn

"À, cô ấy đi về phía Tây của chợ"

"Phía Tây, được rồi, cô có thể chỉ tôi đường đi không?"

Sau khi cám ơn cô gái bán hàng, Phong Uyển Nhu liền nhanh đi về xe, mở cửa xe ngồi xuống.

Lúc này nhìn xuống, chân đã muốn sưng lên không nên hình dạng, nhưng Phong Uyển Nhu vẫn cố gắng gượng, đưa một tay nắm lấy tay lái, một tay gọi điện thoại cho Oánh Oánh, nói nàng đến khu chợ phía Tây.

Sang bên kia đường ngừng xe, Phong Uyển Nhu lại giống như ngựa không ngừng vó, vẫn tiến vào bên trong đi, nhẫn nại chịu đau, lúc này trên trán đã chảy ra ti ti mồ hôi, trong tâm cơn tức giận sớm sắp nổ mạnh.

Dương Tiểu Thảo, cô tốt nhất là đừng để tôi tìm được cô!

Cho tới bây giờ cũng không ai có thể tạo cho Phong Uyển Nhu có cảm xúc, làm nàng như vậy mà thất thố, lo lắng cùng nổi giận rất nhiều.

Nàng vội vàng hướng trong chợ đi, hỏi một sạp đến một sạp, rốt cuộc, ở quầy hàng cuối cùng nàng thấy được người mà nàng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tiểu Thảo ngồi chồm hổm trên mặt đất, trong tay đang cầm một cái rương thủy tinh màu lam, cúi thấp đầu giống như là đang khóc.

"Dương Tiểu Thảo"

Phong Uyển Nhu lớn tiếng kêu tên nàng, bước nhanh đi lên phía trước.

Tiểu Thảo đang khóc đến thương tâm, thình lình nghe được Phong Uyển Nhu gọi tên mình, nhanh liền ngẩng đầu ngước lên, nước mắt ràn rụa trên mặt, vô tình lại như ngọn gió nhỏ đi vào trong tâm Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đứng lên!"

Phong Uyển Nhu tức giận cả người phát run, chỉ vào Tiểu Thảo nói không nên lời. Tiểu Thảo thấy nàng đến nên khóc càng thương tâm hơn, ngồi chổm hổm trên mặt đất không đứng dậy.

"Ngô, lừa ta, đều lừa gạt ta"

"Lừa ngươi? Ai lừa ngươi, ngươi đứng lên cho ta!"

Phong Uyển Nhu đầu đều nhanh nổ, Tiểu Thảo kịch liệt khóc khiến xung quanh không ít người vây xem, Phong tổng chưa bao giờ gặp tình cảnh như vậy, mặt xanh một mảnh.

Tiểu Thảo khóc đến có chút bớt, một bên lau nước mắt vừa lau vừa nói "Tôi, tôi mua cá cho chị... Đau đầu, rất đau đầu, hỏi hết mọi nơi, đến đại tỷ kia cũng nói đi vào trong đây sẽ có cá ăn no không chết... tôi... tôi đã đi đến đây, đi hơn một giờ, chỉ là... chỉ là chị ấy gạt tôi...."

TIểu Thảo khóc bù lu bù loa, Phong Uyển Nhu tức giận nói không nên lời, hơn nữa mọi người xung quanh càng tụ càng nhiều, nàng chỉ còn biết hạ cơn giận, hỏi "Chị ta lừa cô, lừa cô cái gì?"

"Ngô...."

Tiểu Thảo giơ tay lên bảng hiệu "Thủy tộc rương", nước mũi muốn chảy xuống miệng "Gạt tôi nói là có cá ăn no không chết, rõ ràng chỉ là rùa, chị xem a!"

Phong Uyển Nhu sửng sốt, liền chớp chớp mắt nhìn vào con rùa trong rương đang nhàn nhã hoạt động tứ chi, là một con tiểu ô quy, lúc này khóe miệng Phong Uyển Nhu hơi run run, một lúc nhịn không được liền cười lên tiếng.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 14. Khả năng tiềm tàng

Cuối cùng Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu mang đi, sau khi lên xe, Tiểu Thảo ngồi ở vị trí kế bên tài xế, ôm trong lòng cái rương rùa ngơ ngác nhìn ra ngoài cửa sổ, không nói câu nào.

Đã quen với bộ dạng này của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu cũng không để trong lòng, thắt chặt dây an toàn, thản nhiên nói:

"Gọi điện thoại về nhà đi!"

Không hề nhắc về chuyện cá chết, cũng không tiếp tục nhắc đến cả chiều hôm nay vì tìm nàng mà mất rất nhiều sức lực, hai người dường như lại trở về trạng thái thờ ơ như lúc ban đầu, trong một tháng qua, người này đối với người kia cũng có một điểm gì đó quen thuộc, vì vậy cảm thấy cái chết của cá kia cũng theo gió mà phiêu tán rồi.

Tiểu Thảo nghe xong gật gật đầu, lấy ra trong túi quần điện thoại di động, vừa nhìn thì cũng không biết từ lúc nào đã tắt âm thanh, vì vậy có sáu cuộc gọi nhỡ chưa nghe, bảy tin nhắn. Tiểu Thảo cuống quít liền gọi về nhà, Cỏ mẹ ở bên kia nhanh chóng đều muốn phát điên, nhận được điện thoại của Tiểu Thảo, đầu tiên bất chấp tất cả la mắng nàng một chút.

"Ngươi đã chết ở đâu vậy con bé kia? Ta như thế nào lại sinh ra cái đứa chết bầm như ngươi, thật là tức chết mà!"

"Mẹ, bình tĩnh"

https://thuviensach.vn

"Còn bình tĩnh?! Ngươi đang ở nơi nào đây?"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, nhìn thấy nàng vẫn thờ ơ quay mặt, Tiểu Thảo liền bĩu môi.

"Con ở bên ngoài tản bộ một vòng!"

"Tản bộ? Ngươi đừng nói dóc, không phải ngươi đang phát sốt hay sao?"

"Mẹ, hiện tại con mới biết được mẹ rất yêu thương con, yêu đến cỡ nào ý nhỉ? chờ con..."

"Ngươi tạm thời đừng có nịnh bợ! Được rồi, ta tức chết đi mất.. Đúng rồi, ta không có tâm tình mà nấu cơm cho ngươi, ngươi tùy tiện mà ăn bên ngoài đi. Cúp máy đây!"

'Ba' một tiếng một, điện thoại bị dập máy, Tiểu Thảo nhìn chằm chằm di động sửng sốt một lát, mấp máy miệng, đôi khi thực hâm mộ lão mẹ đúng là có năng lực thích ứng, đang sốt ruột nhưng lại nhanh chóng biến thành lười nấu cơm, trong thời buổi này có cường đại nội lực như vậy nàng làm sao một chút chân truyền cũng chưa học được nhỉ?

"Cái kia, Phong tổng..."

Tiểu Thảo thật cẩn thận nói xong, Phong Uyển Nhu liếc mắt nàng một cái.

Như thế nào? Không muốn tôi làm tài xế?

Từ nay về sau nếu không muốn bị rời chức thì nói chuyện hay làm việc gì cũng phải cẩn thận khách khí, đặc biệt là cùng với tổng tài!

Nghĩ đến đây, Tiểu Thảo run run một chút, muốn nói với Phong Uyển Nhu là ở phía trước có tiệm mì sợi... nhưng chưa kịp nói thì đã vội nuốt

https://thuviensach.vn

xuống bụng, nghiêm túc nghĩ một lát, Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu nói:

"Phong tổng, tôi nghĩ sẽ mời chị ăn cơm"

Đúng vậy, Phong tổng nhất định sẽ không đáp ứng, mình sẽ nói "vậy được rồi, đến giao lộ phía trước ngay cua quẹo nên dừng xe" sau đó cúi chào Phong tổng ra về sẽ tốt hơn.

"Được, ăn cái gì?" Phong Uyển Nhu gật đầu đáp ứng.

! ! !

Tiểu Thảo nuốt nước miếng, thanh âm có chút phát run "Mời chị mà, chị muốn ăn gì?"

Phong tổng như vậy khéo hiểu lòng người, nhất định sẽ không để cho mình phô trương lãnh phí, nhất định!

"Toàn Tụ Đức đi, lúc trưa tôi đi hơi vội nên cũng có chút mệt mỏi"

Phong Uyển Nhu tùy ý nói xong, ánh mắt cũng không nhìn lấy Tiểu Thảo liếc một chút, Tiểu Thảo nín một hồi, tay trộm chạm vào trong túi quần, cảm giác một chút là sáng nay mẹ nàng đã cho nàng bao nhiêu tiền.

Thật nhỏ hé mở túi quần ra... Tiểu Thảo lắc lắc thân mình cúi đầu vừa nhìn, vừa hít sâu một hơi, mười đồng!

Mẹ, người thật là hào phóng mà! T^T

Nhìn xuyên qua kính phản quang Phong Uyển Nhu đem hết những hành động mờ ám của Tiểu Thảo thu vào mắt, nhưng vẫn tỉnh bơ lái xe, một câu cũng không nói.

"Cái này... Phong tổng a"

https://thuviensach.vn

"Nói"

Ngô, có cần phải phải lạnh lùng như vậy không?

"Tôi cảm thấy ăn vịt quay rất béo, cũng không có dinh dưỡng"

"Khoai tây có dinh dưỡng?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, Tiểu Thảo cứng họng không lời nào để nói, cúi đầu ấp a ấp úng cả nửa ngày, yếu ớt nói:

"Tôi không có tiền"

"Không có tiền mà mời người ta ăn cơm?"

"..."

Tiểu Thảo cúi đầu không lên tiếng, nàng cũng cảm giác được, Phong tổng đâu có chút nào sinh khí đâu, nhưng nàng cùng mẹ kháng chiến bao nhiêu năm nay kinh nghiệm nói cho nàng biết, giờ khắc này chỉ có thể trầm mặc.

"Đi ăn chỗ nào?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo bộ dáng cúi đầu nhận tội cũng không muốn chấp nhất, biết nàng lúc này đang là mùa đông chạy cả một buổi trưa cũng đã mệt mõi lắm rồi, lúc này còn oán hận gì nữa, dù sao tương lai cũng còn dài, tận dụng thời gian các nàng vẫn từ từ chậm rãi mà tính hết nợ nần.

"Phía trước quẹo trái, có một tiệm mì sợi, ăn rất ngon lại dinh dưỡng!"

Tiểu Thảo như sống lại, hai mắt sáng lên nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu hừ một tiếng, đánh một phen tay lái.

"Tôi mời chị, Phong tổng!"

https://thuviensach.vn

Nếu nhớ không lầm thì mì sợi chỉ có bốn đồng một chén, hai người ăn vẫn còn dư a!

Phong Uyển Nhu không phản ứng Tiểu Thảo, cũng không cự tuyệt, nàng cũng quả thật mệt mõi, không muốn về nhà nấu cơm, lại càng không muốn gọi thức ăn bên ngoài, tạm thời cũng muốn thử xem tiệm mì mà Tiểu Thảo giới thiệu có mùi vị như thế nào.

Vừa dừng xe, hai người một trước một sau đi xuống, Tiểu Thảo nhìn thấy chân phải Phong Uyển Nhu, liền cắn cắn môi

"Phong tổng!"

Phong Uyển Nhu quay mặt nhìn nàng, làm gì đây?

"Thực xin lỗi!"

"Ăn xong nói sau"

Ăn xong rồi cũng không thể trực tiếp về nhà tôi sao? Tôi còn đang phát sốt, chân cô chẳng phải cũng đâu còn đau...

Nhìn thấy sắc mặt Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo cũng không dám nhiều lời, đi phía trước dẫn đường, chỉ cách vài bước là đi tới tiệm mì.

Tiệm mì không lớn nhưng rất tinh tế, bên ngoài còn có treo bài cổ tự được viết bằng bút lông màu đỏ, trông rất mạnh mẽ mà trang nhã. Tiểu Thảo đẩy cửa, cười nhìn Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng, vào đi"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, thở dài, nếu mỗi người đều có thể giống như Tiểu Thảo như vậy mà không mang thù, không oán hận thì tốt biết bao, xem bộ dạng này, sáng nay trong lời nói cũng không làm cho nàng hận mình.

https://thuviensach.vn

"Ồ, Tiểu Thảo đến đó à?"

Mới vừa vào cửa, một ông già chống gậy bước ra, nét mặt già nua, khuôn mặt các nếp nhăn lộ rõ.

"Triệu gia gia!"

Tiểu Thảo không khỏi nhảy nhót, vui vẻ chào hỏi. Phong Uyển Nhu giữ im lặng ở một bên nhìn thấy, cũng không nói lời nào.

"Triệu gia gia, vẫn như cũ nhé, hai chén nước luộc rau củ, đúng rồi, trong đó có một chén không thêm hành thái không thêm rau thơm!"

Phong Uyển Nhu có chút kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, không nghĩ tới nàng sẽ ghi nhớ rất rõ chỉ một chi tiết nhỏ, Oánh Oánh theo nàng lâu như vậy nhưng cũng do nàng nói nhiều lần mới nhớ kỹ.

"Được rồi!"

Tiểu Thảo vui vẻ xoay người, nhìn thấy Phong Uyển Nhu "Phong tổng, chúng ta ngồi bên trong đi"

"Được!"

Phong Uyển Nhu gật đầu đi theo Tiểu Thảo hướng bên trong đi, ngồi vào chỗ ngồi, Tiểu Thảo cởi áo khoác ra, thuận tay liền nhận lấy áo khoác của Phong Uyển Nhu, cùng nhau mắc áo lên trên giá treo.

Phong Uyển Nhu yên lặng nhìn hết thảy động tác của Tiểu Thảo, không nói chuyện, trong lòng cũng đã có tính toán.

Trước mặt Phong tổng thức ăn liền rất mau đã đem lên, Tiểu Thảo ân cần đem đũa cho nàng, tràn ngập chờ mong nhìn lên nàng.

"Ăn đi!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, cúi đầu gắp một đũa lên, thổi thổi, ăn một cái rồi gật đầu.

"Không tồi!"

Hắn là nước cốt súp được nấu rất kỹ, nước có vị thơm nồn, thịt nhai vào không dai mà còn được ướp kỹ, đích thật là cửa hiệu lâu đời.

Nhìn thấy Phong Uyển Nhu hài lòng, Tiểu Thảo thấy Phong tổng ăn so với bản thân mình ăn còn vui vẻ hơn, trên mặt nở nụ cười sáng lạn, Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, lắc đầu, vẫn là thực tế, dễ dàng thỏa mãn.

Nhưng bát mì của Phong tổng đều rất nhanh muốn ăn xong rồi, còn của Tiểu Thảo trước mắt vẫn còn chưa có, lúc này nàng lại ngồi không yên.

"Lão gia, mì của ta đâu?"

"Đang làm đây!"

"Làm chưa xong? Tôi chết đói mất!"

"Khi nào làm xong thì đến cô"

"Làm nhanh lên, tôi muốn ăn khi còn nóng"

Ngồi một bên ăn mì, Phong Uyển Nhu nghe hai người đối thoại xong liền ho khụ một chút, thiếu chút nữa là nghẹn, bàn bên kia mọi người nghe xong cũng cười vang lên, Tiểu Thảo vội đem khăn giấy đưa cho Phong Uyển Nhu.

"Sao vậy? Làm sao vậy?"

Phong Uyển Nhu lắc đầu không nói lời nào, nhưng thật ra bàn bên kia mọi người cười không ngừng "Ai nha , kì nha, lão gia làm xong sẽ cho cô ăn a"

https://thuviensach.vn

"..."

Tiểu Thảo đen khuôn mặt, căm tức nhìn mấy người bàn bên cạnh, rốt cuộc là gì đây? Đây là nhà hàng, có thể văn minh một chút không?

Phong Uyển Nhu trong mắt rốt cuộc có ý cười, Tiểu Thảo vừa trừng mấy người bên cạnh, vừa nghiêng đầu đã nhìn thấy Phong Uyển Nhu bộ dạng đang cười nhật, trong lúc nhất thời liền có chút sửng sốt.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 15. Sống chung với nhau...

Thật xinh đẹp ...

Phong Uyển Nhu ngày thường không nói cười tùy tiện, là người khá nghiêm túc, đừng nói là đối với Tiểu Thảo, ngay cả Lương Nhiên có quan hệ nhiều năm như vậy với nàng cũng rất ít khi thấy nàng như vậy, nhìn có một chút giống Liễu Diệp Mi, cùng với đôi môi thật quyến rũ. Tiểu Thảo nhìn có chút si mê, đúng là quá xinh đẹp, không làm diễn viên thật đáng tiếc...

"Thức ăn đến đây!"

Tiểu Thảo đang ngẩn người, phục vụ liền bưng tô mì ra đặt trước mặt, hơi nóng hầm hập hương khí xông vào mũi nàng, khuôn mặt tròn của nàng ngay lập tức liền nở ra như hoa.

"Phong tổng, tôi ăn đây!"

Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu không nói gì, liền nhanh chóng cầm lấy đũa rồi gấp một đũa to cho vào miệng, mì vẫn còn nóng, Tiểu Thảo liền hà hơi khí, tay không ngừng quạt quạt vào miệng.

Quá ngon!

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, kỳ thật đôi khi nàng thực sự hâm mộ tiểu nha đầu này, tuy rằng không thông minh, nhưng cũng

https://thuviensach.vn

không có đối nhân xử thế, luôn luôn sống tự nhiên phóng khoáng, không mang thù, không oán hận, đơn giản mà sống cuộc sống vui vẻ cả đời. Còn hơn chính mình, mỗi ngày bận rộn, đến cúi cùng chẳng qua chỉ có một cuộc sống vật chất hư vô mờ mịt, ngay cả một người bạn thân cũng không có, cha mẹ cũng không ở bên cạnh, người ở công ty thì đối với nàng luôn kính sợ, đối xử phân cấp bậc, chung quy cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Tiểu Thảo được ăn món nàng ưa thích, nên trong lòng rất say mê mà thưởng thức, từ đầu, không hề phát hiện ra Phong Uyển Nhu có sự mất mát, chờ đến khi ăn no một bụng trọn vẹn, nàng mới ngẩng đầu nhìn, trông thấy vẻ mặt Phong Uyển Nhu có một sự mất mát.

"Phong tổng"

Tiểu Thảo nhỏ giọng gọi một tiếng, nhìn nhìn Phong Uyển Nhu

"Sao? Ăn xong rồi vậy chúng ta đi thôi!"

Phong Uyển Nhu nghiêng nghiêng đầu che dấu cảm xúc, xoay người đi lấy túi nhỏ, Tiểu Thảo mấp máy môi, nhìn thấy nàng trong mắt có sự mất mát, trong lòng đột nhiên không khỏi có cảm giác trống trãi, muốn nói cái gì đó an ủi nhưng lại không biết phải mở miệng nói như thế nào.

"Tiểu Thảo, cái này đều cho cô"

Khi thu tiền, Triệu lão gia đã chuẩn bị tốt một cái túi nhựa giao cho Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cười híp mắt cảm ơn, mang theo gói to đi ra ngoài.

"Đây là cái gì?"

Phong Uyển Nhu tò mò nhìn trong tay nàng có gói to, đừng nói là chỉ ăn hai tô mì lại dễ dàng được tặng đồ như vậy?

"Là xương cốt, xương dùng để luộc mì còn thừa dư lại"

https://thuviensach.vn

"Lấy cái này để làm gì?"

"Một lát chị sẽ biết"

Tiểu Thảo còn mua thêm một vài món ăn vặt tới, Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái mấp máy môi.

"Phong tổng, dù sao cũng vừa mới ăn xong, chúng ta nên đi dạo phía trước một chút đi, nếu không sẽ có bụng dưới mất!"

Phong Uyển Nhu nhíu mi, được a, Dương Tiểu Thảo, cô ăn no rồi thì mua thêm đồ ăn vặt, được, bản thân tôi cũng muốn xem trong hồ lô của cô giấu cái gì?

Tuyết đã muốn ngừng, không khí bắt đầu có hơi khô lãnh, Tiểu Thảo vừa mới ăn hết tô mì vì vậy cơ thể vẫn còn nóng hổi, đi với Phong Uyển Nhu một đoạn, thì có một vài con chó nhỏ không biết từ đâu nhảy dựng lên, miệng còn sủa vang vang, trên mặt tràn đầy hạnh phúc, đuôi ngoắc nguẩy tiến lại gần Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu vốn là bất mãn Tiểu Thảo mua thêm đồ ăn vặt, nhưng cũng chìu ý đi theo nàng, đến đây thấy cảnh tượng này cũng không khỏi bất ngờ.

"Vốn trước đây ở khu vực này có rất nhiều quán ăn ngon, có thể do năm nay đã bị phá bỏ và dời đi nơi khác, phần lớn đều dọn đi hết rồi"

Tiểu Thảo vừa nói vừa đi, miệng còn phả ra làn khói trắng. Phong Uyển Nhu ở một bên nghe, cũng không nói lời nào.

"Trước kia khi học đại học, tôi cùng bạn học thường đến đây chơi đùa, bởi vì ở đây lúc trước đều là trệt, đa số ai cũng đều nuôi chó, nhưng sau khi phá bỏ và xây dựng lại, rất nhiều người đều xây nhà lầu vì vậy cũng rất nhiều con chó bị bỏ đi"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo thanh âm cũng thấp xuống, Phong Uyển Nhu cũng nhíu mi lại.

"Bị chết cóng, cán chết, đói chết đều có... nhìn thấy trong lòng rất khó chịu, mỗi tuần tôi đều đến đây vài lần, đến để cho chúng ăn"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo đối với nàng miễn cưỡng cười cười "Tôi từng nghĩ qua là bắt hết bọn chúng về nhà nuôi, nhưng vẫn còn lo lắng mẹ sẽ không cho phép, bình thường tôi cũng không ở nhà, không thể chăm sóc mẹ, tuổi mẹ cũng đã lớn... mà bản thân mình cũng đi làm, còn lo cho mình chưa xong... Những con đẹp, thì tôi đều ôm đi cho bạn học, còn sót lại số này, đa số đều có khuyết điểm, lớn lên cũng bình thường, không xinh đẹp nên chẳng ai muốn nuôi"

Tiểu Thảo thanh âm thấp dần, Phong Uyển Nhu nhìn nàng, nhẹ nhàng thở dài... mọi người là như thế, đẹp thì ưa, xấu thì ghét, đôi với người còn như thế huống chi chỉ là chó.

Dừng lại bước chân, Tiểu Thảo tháo xuống cái găng tay bằng nhung, cuộn lên hai ngón tay đặt ở bên miệng, khẽ thổi mạnh.

. . .

Âm thanh phát ra giống như tiếng đánh rắm, Tiểu Thảo xấu hổ, mặt liền đỏ bừng lại, ánh mắt rất nhìn đều nhìn xuống đất "Phong tổng, do tôi..., thật xấu hổ... tôi.."

Phong Uyển Nhu nhìn thấy nàng lắc lắc đầu, khóe môi mỏng khẽ nhúc nhích, cuộn lên hai ngón tay một tiếng huýt gió vang lên rõ to và dễ nghe.

"Ngaa~~~!"

Tiểu Thảo vẽ mặt sùng bái nhìn Phong Uyển Nhu, thật là lợi hại! Huýt sáo điêu luyện như thế này chắc hẳn là nàng học đã lâu...

https://thuviensach.vn

" Như vậy sẽ tốt hơn?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo gật đầu "Đúng vậy!" Chờ xem, chó của tôi đều do tôi rất là nghiêm chỉnh huấn luyện.

Quả nhiên, rất nhanh, bốn phía liền ồ ạt tiến tới, nào là màu vàng, xám trắng, đen cùng màu đất... Phong Uyển Nhu trợn mắt nhìn nhìn, trong lòng có phần chật vật.

Cẩu cẩu trên người đều bị thương, nhìn bề ngoài thì hầu hết các vết thương đều do con người gây ra, vừa nhìn thấy Tiểu Thảo, các cẩu cẩu phun phấn đầu lưỡi hồng, thẳng vẫy đuôi mong chờ.

Tiểu Thảo ngồi chồm hổm trên mặt đất, cũng không chê cẩu bẩn, trực tiếp lấy tay vuốt ve bọn chúng, vui đùa ầm ĩ một hồi, nàng mở ra một bên túi nhựa, lẩm bẩm.

"Năm mới sắp đến rồi, ta hứa sẽ cho các ngươi ăn ngon hơn, chờ tới lúc đó ta sẽ mang đồ ăn đến cho các ngươi"

Nói xong Tiểu Thảo cũng hít thở thật sâu, nàng đem xương thừa rãi trên mặt đất, nhìn thấy chúng nó ăn, hốc mắt dần dần đỏ lên.

"Làm sao vậy?"

Tiểu Thảo ngẩng đầu, nhìn Phong Uyển Nhu, hít hít cái mũi "Không có Đại Hắc"

"..."

Phong Uyển Nhu nhìn thấy bộ dạng đáng thương của Tiểu Thảo không biết nói gì hơn, Tiểu Thảo lắc lắc đầu, âm thanh ngạnh ngạnh "còn nhớ lúc Đại Hắc còn nhỏ, mỗi lần tôi cho nó ăn, nó lúc nào cũng vây quanh lấy tôi"

"Có lẽ bị người khác nhân nuôi rồi!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhẹ giọng an ủi, Tiểu Thảo nhìn nàng miễn cưỡng cười cười , cúi đầu vuốt lấy tiểu cẩu đang gặm xương không nói gì.

Nhận nuôi? Năm mới đến gần, các quán thịt chó xung quanh cũng hoạt động sôi nổi hơn, hơn phân nữa cẩu cẩu ở đây sẽ bị bắt làm thịt...

Tiểu Thảo không muốn khóc, nàng không muốn khiến cho Phong Uyển Nhu khinh thường nàng, mấy ngày nay đã muốn khóc rất nhiều lần, nàng ôm lấy một con tiểu cẩu bị què chân bỏ vào trong lòng.

"Tiểu Hắc, nếu không có Đại Hắc bầu bạn, ta sẽ mang người về nhà!"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo thở dài, đi đến bên người nàng, ngồi chồm hổm xuống.

Tiểu Thảo quay đầu ngạc nhiên nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu ở trong mắt nàng luôn luôn là người ngồi ở trên nàng, như thế nào lại có thể sẽ bồi nàng ngồi xổm đây?

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, ánh mắt ôn nhu, đôi mắt giống như giữa hè sáng rõ, xuyên thấy băng tuyết, hòa tan lấy trái tim nhỏ nhắn của Tiểu Thảo.

"Phong, Phong tổng, rất bẩn"

Tiểu Thảo không thể tưởng tượng nổi, Phong Uyển Nhu còn chạm nhẹ cái trán của tiểu cẩu...

"Bốn con tiểu cẩu này ngươi luôn nuôi sao?"

Phong Uyển Nhu xoa đầu tiểu cẩu hỏi, Tiểu Thảo gật gật đầu.

"Đúng vậy, trước kia rất nhiều, hiện tại chỉ còn bốn con"

https://thuviensach.vn

Tiểu cẩu thực thích Phong Uyển Nhu, phấn phấn đầu lưỡi càng không ngừng liếm tay nàng.

Nhìn chằm chằm tiểu cẩu một hồi, Phong Uyển Nhu đứng lên, Tiểu Thảo ngạc nhiên ngước lên nhìn nàng, nàng từ trong túi xách lấy ra khăn tay, lau lau tay sau đó lấy điện thoại di động ra, nhấn gọi.

"A Văn, ta đây, ở đây có bốn tiểu cẩu, đúng vậy, trong đó có ba con ngươi đưa xuống nông thôn nuôi đi. Uh! Ta ở Huệ Lâm Đông, đường số 14″

"Phong tổng, người nhận nuôi bọn chúng?"

Tiểu Thảo lập tức nhảy dựng lên, con tiểu hắc ở trong lòng nàng nãy giờ bất ngờ bị kinh động, sợ tới mức cả người phát run lên.

Phong Uyển Nhu nghiêng qua nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái "Không nuôi chẳng lẽ để cô ở đây ôm chúng ngồi khóc sao?"

"Tôi... làm gì có..."

Tiểu Thảo ngượng ngùng cúi đầu, xong rồi, xem ra hình tượng mít nước của nàng đã muốn cắm rễ thật sâu trong lòng Phong tổng.

"Bà ngoại tôi ở nông thôn, có khoảng sân rất lớn, bà lại là người rất yêu thích động vật"

"Phong tổng, chị thật tốt! Tôi thật yêu chị chết đi mất!!!"

Tiểu Thảo đem Tiểu Hắc thả lại mặt đất, kích động nhào về phía Phong Uyển Nhu, muốn ôm nàng một cái ôm thật cảm kích, bởi vì Tiểu Thảo hiện giờ thật sự rất vui, rất là vui!

"Phong tổng, tôi..."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu ghét bỏ nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, nhanh chóng nghiêng người, Tiểu Thảo đang có đà hướng tới, thân mình theo quán tính ngã về phía trước, thiếu chút nữa là ngã sấp xuống đất.

Mấy con cẩu cẩu thấy Tiểu Thảo như vậy liền vây quanh đi lại, Tiểu Thảo xoay người, buồn bực nhìn lên Phong Uyển Nhu, chân không phải là đang bị thương sao? Như thế nào thân thủ lại còn tốt như vậy?

Hai người đang đứng gây náo loạn một hồi thì có một chiếc xe màu đen nhanh chóng ngừng lại, từ trên xe bước xuống một cô gái mặc y phục đen, tóc ngắn. Tiểu Thảo đoán hẳn người kia là A Văn, Phong Uyển Nhu chỉ chỉ trên mặt đất cẩu cẩu, đối với nàng công đạo vài câu, A Văn gật gật đầu, đi đến bên cạnh Tiểu Thảo xoay người ôm cẩu.

Thình lình nhìn thấy người lạ, mấy con cẩu cẩu liền cảnh giác lui về phía sau, toàn thân lông đều bị dựng đứng lên, gầm gừ không ngừng, Tiểu Thảo vội cúi đầu sờ chúng nó.

"Ngoan nào!"

A Văn xoay người nhìn lấy Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu gật gật đầu "Tiểu Thảo, đem bọn chúng lên xe đi"

"Uhm.."

Tiểu Thảo nhanh nhẹn một tay ôm lấy một con chó hướng lên xe, vừa đi tới A Văn đã mở cửa xe giúp Tiểu Thảo đưa vào. Chờ đến khi ôm lấy Tiểu Hắc, Phong Uyển Nhu mở miệng.

"Con này, lưu lại"

Lưu lại? Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, A Văn gật đầu đáp ứng, đóng cửa xe, không nói lời nào liền đạp ga rời đi, Tiểu Thảo lập tức xoay người lại, chạy đuổi theo vài bước.

https://thuviensach.vn

"Tôi còn có chuyện muốn nói, ngươi đừng đi a~~~~"

"Cô trở lại cho tôi!"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, Tiểu Thảo dừng bước chân, nhìn nàng, trong mắt tất cả đều hiện lên sự không đành lòng.

"Tôi sẽ cho cô biết địa chỉ, sau đó cô muốn đi thăm bọn chúng thì đi, thật phiền phức!"

"Thật sao?"

Tiểu Thảo hưng phấn, không hề để ý đến ba chữ cuối cùng của Phong Uyển Nhu vừa nói, Phong Uyển Nhu không phản ứng nàng, xoay người lại hướng đến bãi đổ xe mà đi.

"Phong tổng, Tiểu Hắc chị muôn như thế nào?"

"Nuôi!"

"Cái gì?"

"Cô nghe không hiểu tiếng Trung Quốc sao?"

"Không phải, thế nhưng Tiểu Hắc..."

"Đừng kêu Tiểu Hắc, khó nghe muốn chết!"

Phong Uyển Nhu dừng lại bước chân, nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo đang ôm Tiểu Hắc rụt rụt cổ, nhỏ giọng hỏi "Vậy gọi là gì?"

Ánh mắt Phong Uyển Nhu hết nhìn chằm chằm Tiểu Hắc rồi lại nhìn Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu gật đầu, nói "Gọi là Hắc Ngưu đi"

Hắc - Ngưu???

https://thuviensach.vn

Bò Đen sao? Tên gì đây?

Tiểu Thảo hóa đá nguyên tại chỗ!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 16 Để ý rồi...

Cuối cùng, Bò Đen và tiểu ô quy đều tạm thời ở nhà của Phong tổng.

Tiểu Thảo lúc này lại vô tình kiêm luôn hai chức, thư ký và bảo mẫu động vật vì vậy công việc cũng càng trở nên bận rộn, Tiểu Thảo mỗi ngày 6 giờ rưỡi rời giường, đúng giờ cố định đến nhà Phong Tổng cho Bò Đen ăn.

Phong Uyển Nhu chưa bao giờ làm điểm tâm, vì vậy trọng trách làm điểm tâm sáng cũng rơi vào trên người Tiểu Thảo, Phong tổng ăn tròn một tuần bánh nướng khoai tây thì đều muốn bộc phát.

"Dương Tiểu Thảo!"

Tiểu Thảo bên hông buộc lên tạp đề, một tay đang lấy chảo sắt đặt lên, vội vàng mà bận rộn.

"Dậy rồi à? Hôm nay tôi chiên trứng, trong nhà không còn khoai tây nữa, để xế chiều tôi sẽ đi siêu thị mua"

Hít sâu một hơi, Phong Uyển Nhu quyết định không cùng Tiểu Thảo mà chấp nhặt, cúi đầu từ từ ôm lấy Bò Đen. Bò Đen được Phong Uyển Nhu nuôi vô cùng tốt, mớ lông rách nát dần dần mọc lên, bụng cũng trở nên có mỡ có thịt, tuy rằng hàng ngày thường rất bận rộn không có thời gian chăm sóc Bò Đen, nhưng kết quả là Bò Đen lại càng ngày càng yêu Phong tổng, không còn thích quây quần bên Tiểu Thảo như lúc trước, vừa thấy Phong Uyển Nhu đi ra liền vẫy vẫy đuôi không ngừng, lưỡi lè ra liến lấy bàn chân

https://thuviensach.vn

cô, nhưng sau đó vừa nhìn thấy TIểu Thảo đi ra nó liền ba chân bốn cẳng chạy ra bên ngoài.

"Ăn cơm đi!"

Tiểu Thảo gọn gàng đem đĩa trứng chiên đi ra, xoa xoa trên trán mồ hôi.

"Cô ăn chưa?"

Phong Uyển Nhu thuận miệng hỏi, Tiểu Thảo lắc đầu, cười nói "Vẫn chưa, tôi nghĩ sẽ ở đây cùng ăn với nhau luôn"

Phong Uyển Nhu mím môi nhìn Tiểu Thảo, tốt lắm, rất tự nhiên!

Tiểu Thảo đem dưa muối cùng cháo trứng đem lên, sau đó lại múc một phần vào khai thứu ăn cho Bò Đen, ném một ít cá con vào rương cho tiểu ô quy. Tiếp đó đi rửa tay thật sạch mới kéo ghế ngồi xuống bàn ăn.

"Phong tổng, chân chị như thế nào rồi?"

"Tốt hơn rồi!"

"Nga~~~"

Tiểu Thảo lên tiếng, Phong Uyển Nhu múc thêm một chén cháo nữa đưa tới.

"Như thế nào?"

Phong Uyển Nhu thấy Tiểu Thảo đang nhìn mình, hơi hơi nhíu mi, đừng nói là lại muốn làm cho nàng ăn cái loại bánh nướng khoai tây kỳ lạ nữa chứ?

"Cái kia... Phong tổng...."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo có chút khó chịu nhìn lên Phong Uyển Nhu "Chân của chị đã tốt hơn như vậy, vậy sau này Bò Đen cùng tiểu vương bát có thể hay không chị có thể một mình chăm sóc, tôi...."

"Cô có ván đề gì sao?"

Phong Uyển Nhu đặt chén cháo trong tay xuống nhìn Tiểu Thảo, cơ bản mà tâm trạng khá tốt đều bị biến mất.

"Uh, có chút vấn đề"

Tiểu Thảo đỏ mặt gật đầu, xấu hổ chịu không được. Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo một bộ dạng mắc cỡ thì hơi hơi nheo lại ánh mắt.

"Mẹ của tôi nói, tôi cũng không còn nhỏ, đến bây giờ cũng chưa bao giờ nói qua chuyện yêu đương, nên có chút rốt ruột, vì vậy nghĩ là sang năm sẽ giới thiệu cho tôi một chàng trai"

Thật xấu hổ kinh khủng a, Tiểu Thảo cả khuôn mặt cũng giống như con tôm bị nấu chín, cứ cúi đầu nhìn lấy cái trứng chiên trên bàn, không dám nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu cắn một miếng trứng, gật gật đầu "Cũng đúng, hắn là nên gặp mặt nói chuyện"

"Đúng a, mẹ của tôi cũng nói như vậy"

Tiểu Thảo vừa nhìn thấy Phong tổng có phần buông lỏng, nên vội ngẩng đầu nhìn nàng.

"Nói như vậy là chị cũng đồng ý sao?"

Phong Uyển Nhu nhai lấy miếng trứng, nhíu mày... Đây là trứng chiên sao? Tại sao lại khó ăn như vậy?

https://thuviensach.vn

"Cũng không tính là có thích hay không, mấy ngày trước mẹ giới thiệu cho tôi một học trưởng, tuy rằng không có cảm giác gì, nhưng cũng không ghét, muốn cùng nhau đi uống trà hay làm gì đó"

"Uhm, không sai"

"Nói như vậy là Phong tổng đáp ứng rồi?"

"Chuyện này có liên quan gì tới tôi?"

Sao lại không liên quan? Nếu chấp nhận thì tôi sẽ không cần đến đây sớm để chuẩn bị bữa sáng cho Bò Đen và tiểu vương bát nữa T^T

"Được, cứ như vậy đi.."

Phong Uyển Nhu nhìn trong ánh mắt chờ mong của Tiểu Thảo, xem ra khó được thỏa hiệp. Tiểu Thảo vui vẻ nhìn lên nàng, dùng sức gật đầu, Phong tổng sắp xếp nhất định sẽ không sai.

"...để không chậm trễ buổi trà chiều của cô, tôi sẽ cho cô về sớm để cho Bò Đen và tiểu quy ăn, sau khi làm xong thì đi.."

"Uh..hả?"

TIểu Thảo ngơ ngác nhìn lên Phong Uyển Nhu, như vậy là như thế nào? Tại sao lại có cảm giác cũng chẳng có gì thay đổi đây?

"Không ý kiến gì nữa, cứ quyết định vậy đi!"

Để đũa xuống, Phong Uyển Nhu nhìn như không nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, đứng dậy rời đi. Tiểu Thảo ngồi ở trên ghế, nhìn trứng chiên nhỏ giọng nói "Tôi có ý kiến a..."

Không biết tại sao, ăn trứng chiên của Tiểu Thảo xong, Phong Uyển Nhu luôn có cảm giác buồn bực

https://thuviensach.vn

Trên bàn, trước mặt là một đống văn kiện cần xử lý, nàng nhìn cũng không muốn làm, vào văn phòng rốt cuộc là nhìn cái gì cũng không vừa mắt, vô duyên vô cớ mà phiền lòng.

Đến trưa, Lương Nhiên sau khi xử lý xong tài liệu liền đến gõ cửa phòng Tổng tài, rủ nàng ra ngoài tản bộ.

Vừa nhìn đến bộ dạng Phong Uyển Nhu, Lương Nhiên liền nở nụ cười

"Chà, rốt cuộc là làm sao vậy? Khó có cơ hội từ trước tới giờ mới thấy Phong đại tiểu thư của chúng ta phiền lòng nha"

Phong Uyển Nhu nghe Lương Nhiên nói như vậy liền nhíu mày.

"Được rồi a, dù sao cũng mười một giờ rưỡi rồi, đi thôi, xuống lầu cùng nhau ăn cơm đi, tôi muốn chết đói rồi!"

"Không đi!"

"Haiz, đi thôi, vừa đúng lúc tôi muốn kể cho cô nghe chuyến đi Bắc Kinh tôi trêu chọc mọi người"

Phong Uyển Nhu thở dài, đem văn kiện trên bàn sữa sang lại rồi hạ xuống, cầm lấy áo khoác rồi đi theo Lương Nhiên hướng dưới lầu đi. Coi tâm tình của hắn hiện tại, nàng cái gì cũng làm không được, có thể là do quá mệt mỏi, cũng nên nghỉ ngơi một chút sẽ thấy tốt hơn.

Lương Nhiên đưa Phong Uyển Nhu xuống dưới lầu, có một quán trà mới vừa mở, vào phòng, đón lấy áo khoác Phong Uyển Nhu, Lương Nhiên cười nói "Quán mới mở, Oánh Oánh giới thiệu, Tiểu Thảo cũng nói là không tệ lắm"

Đang xem thực đơn, Phong Uyển Nhu dừng một chút, lông mày của nàng thật vất vã lắm mới được giãn ra một chút, bây giờ tiếp tục nhau lại

https://thuviensach.vn

với nhau.

"Ơ, vừa nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo liền tới"

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu lặng đi một chút, khó hiểu nhìn lên Lương Nhiên, Lương Nhiên cười cười, nâng lên cánh tay, dùng sức phất tay.

"Tiểu Thảo!"

"..."

Buông lấy menu trên tay, Phong Uyển Nhu xoay người nhìn, liếc mắt một cái liền trông thấy Tiểu Thảo đang cùng một nam nhân hào hoa phong nhã cùng ngồi một chỗ.

"Ngô, Phong tổng..."

Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu trên mặt như một khối băng nên cực kỳ hoảng sợ, cúi đầu, cố gắng đem đầu giấu sau chén trà.

"Tiểu Thảo, những người này là..."

Học trưởng bất đắc dĩ nhìn lên Tiểu Thảo.

"Cô không nhìn thấy tôi sao?" Lương Nhiên tiếp tục.

Tiểu Thảo dùng sức hướng mặt sau chén trà thoái lui, cực kỳ hồi hộp.

"Chuyện này... "

Học trưởng tò mò nhìn lên Tiểu Thảo, hôm nay lại chơi ảo thuật gì sao? Khoảng cách gần như vậy làm sao lại nhìn không thấy chứ? Ở trong tiệm trà mà lại hướng Tiểu Thảo hai lần hô to, học trưởng cũng đã sớm đối với Tiểu Thảo có thối quen làm ảo thuật nên cũng cười lạnh mà tận hưởng.

https://thuviensach.vn

"Thật kì quái!"

Bên này Lương Nhiên không được Tiểu Thảo đáp lại nên có phần nghi hoặc "Bình thường luôn chào hỏi rất tích cực a, hôm nay như thế nào lại còn trốn tránh nhỉ?"

Phong Uyển Nhu mặt lạnh như băng, trong lòng lửa giận vô danh dường như lại đang phừng lên.

"Vậy là ai?"

Lương Nhiên đánh giá quan sát Tiểu Thảo và vị học trưởng kia, nửa ngày, cười cười "À, chẳng thể nào trách không dám để ý đến ta, tiểu nha đầu thì ra là đang hẹn hò với bạn trai nên mới thẹn thùng như vậy!"

"Ngươi nói nhiều quá!"

Phong Uyển Nhu lạnh lùng mở miệng, câu nói đầu tiên đem mọi hào hứng đang tràn trề của Lương Nhiên đem xuống địa ngục.

"Không phải tôi nói cô, Uyển Nhu, cô làm sao vậy? Đầu tiên là buổi sáng đã bắt đầu có khuôn mặt này, rốt cuộc là có ai đang chọc giận cô sao?"

Phong Uyển Nhu uống một ngụm trà, không nói lời nào, tay nắm thật chặc chén trà.

Lương Nhiên vừa nhìn Phong Uyển Nhu như vậy, chỉ biết là nàng tâm tình thực không tốt, trong mắt hắn Tiểu Thảo từ trước đến nay luôn là một người rất hài hước, nàng ở chỗ nào chỗ đó luôn có tiếng cười, mấy ngày hôm nay xem làm việc cận lực như vậy nên Lương Nhiên liền nghĩ muốn kéo nàng lại để không khí vui vẻ hơn. Lương Nhiên cười cười, giơ tay lên, tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo, đừng lẩn trốn nữa, tôi nhìn thấy cô rồi, mau mang theo tiểu bạn trai của cô đến đây, cùng nhau ngồi, tôi mời khách"

"Tiểu bạn trai?!"

Học trưởng vẻ mặt vui vẻ nhìn lên Tiểu Thảo "Đang nói tôi sao?"

Tiểu Thảo vội lắc đầu, giải thích:

"Đừng để ý a, hắn hiểu lầm"

"..."

Không thèm để ý, kỳ thật là ta không thể không để ý.... Dường như bị Tiểu Thảo tạt một chậu nước lạnh vào mặt, học trưởng hứng thú đều giảm đi một nữa, nhìn Tiểu Thảo hỏi:

"Chúng ta có qua không?"

Người ta là Lương tổng, đã chỉ đích danh, nếu còn không qua thì Tiểu Thảo cũng quá không nể mặt người ta a, còn có Phong tổng... Tiểu Thảo trong lúc chần chờ thì học trưởng đã muốn bưng cả chén trà bước đến Lương Nhiên, không những thế còn ngồi xuống bên cạnh, cùng với Lương Nhiên nhìn nhau cười rồi quay sang nàng.

Ách... Học trưởng đối với nàng từ trước đến giờ là người rất quen thuộc, nếu nói là bạn trai thì cũng không thể nhận, quan trọng là ngày mai sẽ không có buổi trà chiều được.

Muôn người chờ mong, Tiểu Thảo bưng chén trà chầm chậm đi tới, chỗ bên cạnh Lương Nhiên học trưởng đang ngồi, lúc này cũng chỉ có thể ngồi vào bên cạnh Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nghiêng thân, cười như không cười nhìn lên Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, dùng sức nuốt nước miếng.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 17 Trong lòng thấy đau...

Tiểu Thảo chưa bao giờ biết Phong tổng có ánh mắt như vậy lại vô cùng xinh đẹp mê người, vừa ngồi cạnh ngay cả mùi thơm ngát của nước trà cũng giống như bị mất đi hương vị.

"Đúng vậy, chúng ta quen biết nhau được năm năm, có phải không, Tiểu Thảo?"

Bên này học trưởng đang cùng Lương Nhiên nói chuyện, vẽ mặt tươi cười nhìn lên Tiểu Thảo. Tiểu Thảo ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu, tuy rằng Phong Uyển Nhu lúc nào cũng giống như không có biểu hiện gì, nhưng Tiểu Thảo có thể thấy trong mắt nàng có chút ý cười, một cái cười khẽ cũng giống như một tiểu phi đao phóng ra làm cho người ta có cảm giác bị trúng thương mà say mê.

"Tiểu Thảo!"

Sư huynh cùng Lương Nhiên đều ngờ vực, đứa nhỏ này nhìn chằm chằm Phong tổng đề làm gì? Trên mặt nàng có hoa sao?

Tiểu Thảo là người nếu bị cái gì thu hút, thì thời gian lúc đó đều tập trung vào điều mà nàng đang chú ý, đối với hai người bên cạnh, có nói gì thì nàng cũng giống như là mắt điếc tai ngơ, sững sờ mà ngẩn người nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong tổng cười lên đẹp quá, giống như một đóa hoa đang nở rộ vậy!

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, cầm lấy ly trà xanh đặt lên miệng, uống lấy một ngụm, mím mái môi, đôi tay trắng nõn chuyển động, giơ tay nhấc chân, phong thái hành động vô cùng tao nhã, nói nhỏ "Gọi cô đấy!"

Âm thanh nhẹ nhàng bên tai Tiểu Thảo giống như một làn gió khiến Tiểu Thảo ánh mắt không thể rời khỏi Phong Uyển Nhu, nàng sững sờ, ngẩn người nhìn "Ah!"

Rốt cuộc là tại sao gần đây càng nhìn Phong tổng lại càng thấy xinh đẹp a, ánh mắt và cả lông mi kia có phải hay không đều trải qua photoshop đây?

Thấy Tiểu Thảo phản ứng như vậy Lương Nhiên cảm thấy có phần không hài lòng, trên cơ bản là đang hào hứng trò chuyện, nhưng từ lúc đến tới giờ Tiểu Thảo một câu cũng chưa nói, đến lúc nói lại như râu ông nọ cắm cằm bà kia. Lương Nhiên tất nhiên cũng có chút không yên lòng, hết nhìn Tiểu Thảo lại nhìn Phong Uyển Nhu, mày nheo lại thành một đoạn.

Tiểu Thảo thật biết điều, nãy giờ nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu không nói đi, thấy Phong Uyển Nhu vừa uống trà xong, nàng liền lập tức cầm bình trà châm vào, tận tâm hết sức, học trưởng nhìn mà thấy cảm thán!

"Trước kia nghe Tiểu Thảo nói là nàng làm thư ký, tôi thật không tin lắm đâu, nhưng hôm nay nhìn thấy nàng đúng là thực sự rất tận tâm"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo không nói gì, Lương Nhìn cũng nhìn Tiểu Thảo khô khốc cười cười, nói:

"Chính xác là không tồi, phỏng chừng toàn bộ trong công ty từ cao tới thấp cũng biêt Tiểu Thảo không hề sợ Uyển Nhu"

Uyển Nhu! Hai chữ này lọt vào trong tai, Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu tay đang châm trà bỗng nhiên dừng lại một chút, nàng thiếu chút

https://thuviensach.vn

nữa là quên, Phong tổng là bạn gái của Lương tổng, lúc này Phong Uyển Nhu liền buông bình trà, Tiểu Thảo trong đầu buồn bực ngồi ở một bên.

Lương tổng thật không hiểu a, Phong tổng không thích công khai như vậy, cũng không hề biết chú ý đến hình tượng.

"Phong tổng và Lương tổng quả thật là ân ái a"

Sư huynh hâm mộ nhìn lên hai người, không biết khi nào thì hắn và Tiểu Thảo cũng có thể được như vậy.

Ân ái? Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, không cần hỏi cũng biết lời này là từ miệng ai nói ra.

Lương Nhiên và Phong Uyển Nhu vốn là bạn tâm giao từ nhỏ đến lớn, bạn gái hắn thực ra là ở nước ngoài nhiều năm, bình thường công ty trên dưới đều bàn luận hai người có phải hay không là một đôi, nhưng hắn cũng chưa bao giờ phủ nhận, Phong Uyển Nhu tính khí như vậy cũng không đi giải thích. Một nửa là vì Phong Uyển Nhu muốn nhờ đó mà loại bớt những người có ý định theo đuổi nàng, một nửa là vì nam nhân ai cũng có lòng hư vinh, đúng vậy, có một người bạn gái xinh đẹp như vậy bên cạnh ai mà không muốn.

"Khá tốt, bình thường cũng nhờ Tiểu Thảo nhà cậu giúp ta chăm sóc Uyển Nhu rất tốt"

Lương Nhiên cười vô cùng thoải mái, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn hắn, nói lời phiến diện.

Nhìn Tiểu Thảo ở bên cạnh, thấy Tiểu Thảo đang cúi đầu hai tay vặn cùng một chỗ, rầu rĩ không nói câu nào. Không có cô chăm sóc, tôi còn tạ hơn trời!

"Tiểu Thảo, thật không nghĩ ra em lợi hại như vậy?"

https://thuviensach.vn

Sư huynh bắt đầu nịnh nọt, Tiểu Thảo cúi đầu giữ im lặng, trong lòng ê ẩm khó chịu cực kỳ, chưa bao giờ có cảm giác giống như muốn hắc hơi mà bị người ta dọa một câu lại phải nhịn lại. Trước kia tuy rằng Cỏ mẹ từng có lời tiên đoán qua Phong Uyển Nhu và Lương Nhiên là một đôi, nhưng đó chỉ là điều Tiểu Thảo tùy tiện nghe qua, cũng không để trong lòng, nhưng hôm nay sự thật lại hiện ra trước mắt, nàng nhất thời lại có chút khó chịu.

Có là ai làm thư ký cũng đều như vậy a, sợ lão bản, trong lòng lại đối với lão bản của mình nhất mực cao quý, sợ rằng ai cũng không xứng đáng với nàng.

Tiểu Thảo bộ dạng hối hận thường hiện ra, quả thật là vô cùng xấu hổ, sư huynh ở một bên không ngừng gọi người thay trà, Lương Nhiên ánh mắt lâu lâu lại dừng ở trên người Phong Uyển Nhu và Tiểu Thảo, Phong tổng luôn luôn rất lãnh đạm, một câu cũng không nói, thường hay nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái. Tiểu Thảo lại càng rõ ràng hơn, cúi đầu như giả chết.

Một ấm trà rất nhanh bị sư huynh uống cạn sạch, người phục vụ lại xách lên bình mới, sư huynh nhìn thấy trong chén trà của Tiểu Thảo gần như trống không, vội ân cần châm trà, bất thình lình Tiểu Thảo ngẩng đầu, hai mắt tràn ngập ai oán nhìn sang, sư huynh từ trước tới giờ chưa bao giờ nhìn thấy ánh mắt bi thương của Tiểu Thảo như vậy, liền bối rối, tay chợt run lên, vô tình chuyện không mai lại xảy ra.

Phong Uyển Nhu đang an vị ở bên cạnh Tiểu Thảo, bình trà do vừa mới châm nước sôi nên nhiệt rất cao, mắt vừa trông thấy nước trà đã đổ xuống tay Tiểu Thảo, ở bên cạnh Lương Nhiên há hốc mồm, cả sư huynh cũng hoàn toàn ngây người.

Ai cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, đôi mắt ngơ ngác nhìn Tiêu Thảo như một 'Super Thảo'!

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo không biết là mình như thế nào, một tiếng thét chói tai vang lên, tay nàng mạnh bạo vung lên, chạm về phía ấm trà, bình trà lúc ấy theo bàn tay của nàng đang vung lên liền bay đi, mọi thứ ngổn ngang trên mặt đất, tiếng vang thất thanh khiến toàn bộ mọi người chú ý.

Đúng là một trận hoảng loạn, mấy người phục vụ liền vội vàng chạy tới, Phong Uyển Nhu lấy lại tinh thần, lập tức bắt lấy cánh tay Tiểu Thảo, khẩn trương hỏi " Tay cô có bị bỏng không?"

Tiểu Thảo cố nén cơn đau, lại có chút nhút nhát sợ hãi nhìn Phong Uyển Nhu

"Cái bình trà..."

Đem bình trà làm cho vỡ vụn, thoạt nhìn dường như rất mắc tiền, Phong tổng liệu có tức giân hay không a. Ngô, nhất định lại mắng nàng ngu ngốc đần độn cho coi.

"Xin lỗi, thực xin lỗi, Phong tổng, Tiểu Thảo, cô có sao không?"

Sư huynh phản ứng chậm chạp, nửa nhịp vọt tới, muốn nắm lấy cánh tay Tiểu Thảo nhìn xem, nhưng Phong Uyển Nhu nhanh hơn một bước, nắm lấy cánh tay kéo đến bên cạnh mình, nhíu mày nhìn hắn.

Bạn trai rốt cuộc là làm được cái gì đây?

Phong Uyển Nhu lợi hại hơn, mắt tràn đầy lửa giận, sư huynh bị Phong Uyển Nhu làm cho sợ tới mức trong nhất thời không phát ra được thanh âm gì, Lương Nhiên nhìn Phong Uyển Nhu, vội nói "Cậu về trước đi, buổi chiều không phải còn đi làm sao? Không có việc gì đâu, Tiểu Thảo để tôi và Phong tổng lo..."

"Vậy... Tiểu Thảo, tôi đi trước"

https://thuviensach.vn

Sư huynh rầu rĩ không vui nói một câu, xoay người rời khỏi, Tiểu Thảo bả vai còn bị Phong Uyển Nhu bấu chặt, nhíu chặt lông mày, nàng rất muốn hỏi qua một chút xem Phong tổng có hay không luyện qua 'Bạch cốt trảo', bấu vai nàng so với cánh tay bị bỏng còn đau hơn a...

"Uyển Nhu, cái kia..."

"Tránh ra!"

Phong Uyển Nhu trên người lúc này đều tản ra một loại sinh khí khiến người ta lại gần có hơi ớn lạnh, nhìn thấy ánh mắt Tiểu Thảo, nàng liền kéo tay nàng lên, nhìn thấy vết bỏng, mày liền nhíu lại thành một đường.

Tiểu Thảo sợ hãi cực kỳ, nhìn Phong Uyển Nhu, nhỏ giọng giải thích "Phong tổng, lúc ấy do tôi muốn bắt bình trà, không ngờ do quá nóng cho nên mới vô tình hất bay nó, tôi..."

"Cô là đồ đần!"

Phong Uyển Nhu nhịn không được nghiến răng nghiến lợi, Tiểu Thảo giật mình lặng đi một chút, ngơ ngác nhìn thấy tay nàng đang nắm tay mình

"A?"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 18 Thất sủng

"Uyển Nhu, cô có biết cô đang làm gì không?"

Không đợi Tiểu Thảo đáp lại, một bên Lương Nhiên mở miệng trước, giọng nói phối hợp với sắc mặt vô cùng thâm trầm.

Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn về phía Lương Nhiên, ngày thường đã quen với bộ dạng cười đùa cợt nhã của Phó tổng vì vậy lúc này thật thấy không quen. Nhưng cũng mặc kệ nguyên nhân là gì, trong lòng nàng có phần không thoải mái, mặc kệ hai người có quan hệ như thế nào, nàng cũng không muốn Lương tổng dùng giọng điệu này nói chuyện với Phong tổng a. Bạn gái chỉ dùng để yêu thương, cả đạo lý này ngay cả bản thân nàng cũng biết.

"Chuyện của tôi cũng không cần người khác quản!"

Phong Uyển Nhu sắc mặt lạnh lùng, không nhìn tới Lương Nhiên, cầm chặt lấy tay Tiểu Thảo không buông ra, cẩn thẩn xem xét chỗ bị phỏng, mày liền nhíu thành một đoạn, Tiểu Thảo làn da rất trắng, bình thường chỉ vui đùa dùng một chút lực thôi cũng đã lưu lại vết trầy, đừng nói là bị người khác làm phỏng, vết thương bắt đầu sưng đỏ và lên bọt nước, nhìn vô cùng thê thảm.

Lương Nhiên nâng mắt kính trên sống mũi, lắc đầu "Được, tôi không nói cô, nhưng có thể cô chưa nghĩ tới hậu quả sao?"

https://thuviensach.vn

Chú đã xuất ngoại từ trước để cho tôi chăm sóc cô, cô hiện tại lại đi yêu thích một tiểu nhi đồng, còn là nữ nhân, như vậy tôi phải làm sao ăn nói với hắn đây?

Tiểu Thảo ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Lương Nhiên, cái gì hậu quả? Rốt cuộc là đang nói cái gì? Lương Nhiên không nhìn nàng, ánh mắt luôn luôn dừng lại ở trên người Phong Uyển Nhu.

"Anh suy nghĩ nhiều quá!"

Phong Uyển Nhu rốt cục cũng chịu ngẩng đầu nhìn Lương Nhiên, Tiểu Thảo nhìn thấy được, trong mắt Phong tổng vẫn là hình ảnh quen thuộc, lạnh lùng như tảng băng, nhưng lần này, nàng không biết ngọn băng lạnh lùng này bắt nguồn từ đâu. Hai người này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Không phải là chỉ là do nàng bất cẩn nên bị phỏng tay thôi sao?

"Tôi nghĩ nhiều lắm"

Lương Nhiên giễu cợt, nhún vai "Tôi với cô cùng nhau lớn lên, khi nào thì cô..."

"Lương Nhiên!"

Phong Uyển Nhu lớn tiếng ngăn cấm lời nói của hắn, mặt lạnh như băng cắt. Lương Nhiên nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, thở dài "Bản thân ngươi nghĩ đi!"

Lương Nhiên nói một câu cũng không quay đầu lại liền bỏ đi, Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, vẫn không nói gì, Lương Nhiên nói câu vừa rồi là ý gì? Rốt cuộc nàng vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Đi thôi, trở về phòng làm việc của tôi"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu thở dài, cầm lấy túi xách đi ra ngoài, Tiểu Thảo làm thư ký cũng không phải vô ích, tay dù bị phỏng vẫn còn biết đi tính tiền, sau khi tính xong tiền trà thì lúc này mới vội vàng hướng đến Phong tổng mà chạy theo. Do mới bị phỏng nên thời gian lúc này cũng không có cảm giác gì, nhưng chỉ cần một lúc sau thì sẽ thấy tay càng đau, không phải là cái loại đau bình thường, mà vừa đau vừa có chút nóng rát, làm cho Tiểu Thảo không chịu được muốn khóc lên tiếng, nàng muốn đi nhà vệ sinh dùng nước lạnh xông lên một cái, nhưng lại vừa nghĩ tới Phong tổng có thể đang đợi nàng nên Tiểu Thảo liền nhịn đau đẩy cửa đi ra ngoài.

"Phong tổng"

Tiểu Thảo nhỏ giọng gọi, Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, đưa lưng về phía nàng, ôm tay vào trong ngực nhìn ngoài cửa sổ, cầm trong tay một cái bình thủy tinh màu lam, ánh mắt có chút mờ ảo mê ly, bản thân Tiểu Thảo cũng chưa bao giờ nhìn thấy qua.

"Lại đây!"

Phong Uyển Nhu xoay người nhìn Tiểu Thảo.

"Uhmm"

Tiểu Thảo gật đầu đi tới, tay phải cố gắng hướng về phía sau có phần che giấu, bọc nước đã phồng to hơn, nàng không muốn để Phong tổng nhìn thấy.

"Đưa tay cho tôi"

Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn Tiểu Thảo một cái, Tiểu Thảo cắn cắn môi "Tôi..."

"Tôi cái gì? Giấu cái gì mà giấu, nếu không muốn thoa thuốc thì chặt bỏ luôn đi"

https://thuviensach.vn

"..."

Tiểu Thảo nhút nhát nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu sắc mặt thoạt nhìn cũng đã không tốt, bộ dạng nàng như vậy thì có ai dám làm trái ý nàng, Tiểu Thảo ngoan ngoãn vương tay ra.

"Quay đầu lại lấy cái ghế dựa bên kia qua"

"Nga~~"

Tiểu Thảo gật đầu, kéo cái ghế lại gần. Phong Uyển Nhu gật gật đầu, nói "Ngồi xuống đi"

Rốt cuộc là muốn làm gì?

Phong Uyển Nhu đầu tiên là dùng một cái khăn tay nhẹ nhàng xoa lên tay, tiếp đến là mở nút một cái chai, Tiểu Thảo nghi hoặc nhìn nàng, hỏi "Đây là cái gì?"

"Nước rửa xác"

"..."

Tiểu Thảo cố gắng đem ghế tựa đẩy về sau, cố gắng rời xa Phong Uyển Nhu, mở ra nắp chai, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo đang cách nàng một khoảng, nàng không nói gì, vươn tay ra kéo cái ghế lại gần.

Ghế dựa do ma xát với mặt đất tạo ra âm thanh cùng tiếng hô kinh ngạc của Tiểu Thảo giao thành một chỗ, Tiểu Thảo kinh hoàng nhìn Phong Uyển Nhu, nàng không nghĩ tới sé có lúc lại có khoảng cách gần Phong Uyển Nhu đến như vậy, nàng đưa tay lên vừa định đở lấy cái bàn giữ thăng bằng, nhưng mùi thơm nhàn nhạt đã trực tiếp xông vào trong mũi, nàng tiếp tục ngẩng đầu, Phong Uyển Nhu đã cùng với nàng khoảng cách gần đến có thể cảm nhận được hơi thở của nhau.

https://thuviensach.vn

Tay Tiểu Thảo bị nắm lại, bởi vì Phong Uyển Nhu đang cúi xuống khiến cho cả người nàng dường như bị vây ở trong ngực Phong Uyển Nhu, thấy thẹn thùng nên Tiểu Thảo đỏ mặt dùng sức cúi đầu, Phong Uyển Nhu không để ý nàng, liền đem thuốc mỡ thoa lên chỗ bị phỏng của Tiểu Thảo, ngón trỏ nhẹ nhàng thoa lên, thật nhẹ nhàng.

Cám giác mát lạnh lan tỏa, đầu ngón tay của Phong Uyển Nhu đi đến đâu, cảm giác cũng dần bớt nóng rát đi chỗ đó, Tiểu Thảo từ hơi thở đều là mùi hương trên người của Phong tổng, nàng thậm chí có thể cảm giác được Phong Uyển Nhu tóc dài quét ở trên mặt, thật ngứa, nhưng trong thâm tâm nàng đều không thể nói lên sự thoái mái được.

Không biết là từ lúc nào tầm mắt chú tâm vào vết phỏng đã dời đi, Tiểu Thảo lúc này ngẩng đầu lên xuất thần nhìn Phong Uyển Nhu, mái tóc dài đến cái trán, từ trán đến thái dương, rồi đôi mắt kia, cả đôi môi và cặp đồng tiền tinh túy, đúng là làm cho người nhìn thấy chỉ muốn...

"Được rồi!"

Sau khi bôi thuốc xong, Phong Uyển Nhu đem nắp bình đậy vào, ngước nhìn Tiểu Thảo đang ngẩng đầu lên, thình lình nhìn thấy biểu tình ngơ ngác của Tiểu Thảo, nàng có chút ngẩn người.

Tiểu Thảo chưa bao giờ thấy qua bộ dáng của Phong tổng như vậy, trong ánh mắt không phải ngày thường rất sắc và lạnh như băng, mà có một tia mê mang cùng sự luống cuống, giống như là dùng lông chim xẹt qua trái tim, cả người có cảm giác tê tê dại dại nói không nên lời.

Phong Uyển Nhu cũng chưa bao giờ thấy qua bộ dạng của Tiểu Thảo như vậy, trong mắt không còn là vẻ ngây thơ không biết gì, ánh mắt kia có vài tia lửa khiến cho tim nàng đập nhanh kịch liệt, nàng thấy khuôn mặt mình bắt đầu nóng lên.

"Tốt lắm, cô đi ra ngoài đi"

https://thuviensach.vn

Gượng gạo quay đầu đi, Phong Uyển Nhu lên tiếng đuổi người đi, có thể trong thanh âm của nàng hơi run rẩy, nhưng bất kể có như thế nào thì nàng cũng không cách nào che dấu.

Tiểu Thảo còn đang nhìn nàng, ánh mắt kia không hề ý tứ mà thu liễm.

"Tôi cho cô đi ra ngoài"

Phong Uyển Nhu nhíu mày đi lấy văn kiện trên bàn, một cái phất tay làm cho bình thủy tinh màu lam đặt trên bàn rơi xuống mặt đất, âm thanh thanh thúy vang lên kéo dậy nổi lòng của Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo hoảng hốt vội cúi đầu đi kiểm tra cái chai nhỏ, khuôn mặt đỏ như mặt trời, nàng vừa rồi là làm sao vậy? Như thế nào lại giống như là sắc lang đây?

Phong Uyển Nhu ngồi ở ghế lão bản không nhúc nhích, nhìn thấy Tiểu Thảo nhặt cái chai lên bàn, khuôn mặt đã định thần lại như trước.

"Phong tổng, tôi, tôi đi ra ngoài"

Tiểu Thảo biết nàng nhất định đã làm Phong Uyển Nhu không vui, liền đẩy ra cái ghế vừa mới ngồi, lúc tay vừa nắm lấy tay cầm cánh cửa thì Phong Uyển Nhu từ phía sau thanh âm truyền tới:

"Tay cô còn đang bị thương, vừa đúng lúc ngày mai có một nhóm thực tập sinh mới tới, tôi sẽ cho một người tạm thời thay vị trí của cô, sắp tới tôi sẽ giao công việc khác cho cô, chờ thực tập sinh mới làm như thế nào!"

Tại sao chứ?

Tiểu Thảo xoay người nhìn Phong Uyển Nhu với bộ dạng bi thương, nàng chỉ là bị phỏng cũng đâu phải bị tàn phế, tìm người giúp nàng, không

https://thuviensach.vn

giống như là nàng đến giúp Oánh Oánh tỷ giống nhau sao? Chờ người nọ quen thuộc, nàng có hay không bị đuổi đây?

Phong Uyển Nhu cúi đầu lật qua lặt lại văn kiện trong thấy, không nhìn Tiểu Thảo.

"Không có việc gì thì đi ra ngoài đi"

Nói một câu lạnh lùng như vậy đưa Tiểu Thảo từ thiên đường kéo xuống địa ngục, nguyên bản mà nói Phong Uyển Nhu chỉ bôi thuốc cho nàng, nàng được sủng ái mà có phần lo sợ, nhưng tại sao? Tại sao Phong tổng lại nói như vậy?

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 19 'Hai vợ chồng'...

Từ ngày Tiểu Thảo rời khỏi vị trí công việc, Phong Uyển Nhu không mấy yên lòng lắm, hình ảnh Tiểu Thảo bị thương, đôi mắt nhỏ thất thần ấy luôn hiện hữu trong tâm trí nàng, nàng đi toilet số lần càng ngày càng nhiều, chỉ là muốn nhìn xem Tiểu Thảo hiện tại có bộ dạng gì, thế nhưng mỗi lần đi ngang qua, chính là một lần ngẫu nhiên gặp mặt cũng đều không có. Phong Uyển Nhu không khỏi có chút phát khí, con người này, tay chỉ bị phỏng chẳng lẽ đã muốn lười biếng nghỉ ở nhà rồi sao?

Đang lúc nghĩ ngợi, có âm thanh gõ cửa truyền tới, Phong Uyển Nhu khắc chế cảm xúc xuống, nói nhỏ: "Mời vào"

"Phong tổng, báo cáo tổng kết cuối năm tôi đem tới cho chị"

Cũng không thể không nói qua, đây là Dạ Ngưng người tạm thời trợ giúp Tiểu Thảo, một người đang rất được yêu thích, là người thẳng tính, rất có tố chất, thoạt nhìn thì rất khả ái, lại xinh xắn. Dạ Ngưng mặc một cái áo sơ mi màu lam, quần bò, làm cho người ta cảm giác như tuổi trẻ lại tràn ngập tinh thần phấn chấn, cũng là người từ Bắc Kinh tới. Lương Nhiên lần đầu tiên nhìn thấy cô bé này cũng có cảm giác không tầm thường, cùng với Tiểu Thảo hoàn toàn là hai thái cực, là người có con mắt nhìn xa khiến cho người ta phải để mắt tới, thường nói ngọc thô có thể mài, nếu giữ lại đào tạo thì chắc chắn sẽ nằm trong hàng ngũ dẫn đầu.

"Được, đặt ở đó đi"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, Dạ Ngưng đứng ở một bên, nhìn nhìn cái ly bên cạnh trống không, liền bước tới pha trà cho nàng.

Nhìn thấy một màu xanh biếc, lá trà lênh đênh trên mặt nước, Phong Uyển Nhu nhíu mày lại, nàng không có thói quen uống trà, điểm ấy Tiểu Thảo là người hiểu nhất. Tiểu Thảo... lại là Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu lại thở thật dài.

"Phong tổng không thường uống trà đúng không? Đây là do Tiểu Thảo đã dặn dò riêng cho tôi"

Dạ Ngưng cười nhìn Phong Uyển Nhu Phong Uyển Nhu có chút giật mình "Ân?"

"Cô ấy nói như thế!"

Dạ Ngưng vừa nói vừa đi đến phía trước cửa sổ, giật mạnh bức màn màu đen, quang mang chói mắt, ánh sáng chiu rọi khắp vào phòng, Phong Uyển Nhu không thích ứng liền nheo mắt lại, mày nhíu lại càng lúc càng chặc hơn. Chẳng lẽ đây cũng là do Tiểu Thảo nói?

Dạ Ngưng nhún vai cười cười, một chút cũng không hề nghi kỵ Phong tổng trên mặt như khối băng, nàng nhớ lấy những gì Tiểu Thảo dặn dò, cong miệng lên, ánh mắt đăm đăm nhìn lên Phong Uyển Nhu. Nhép miệng:

"Ngưng Ngưng, mấy ngày nay tay tôi có thương tích, cô nhất định phải hảo hảo giúp tôi chăm sóc Phong tổng"

... Tuy rằng Dạ Ngưng đúng là có đọng lại cho người ta có chút cảm tình, nhưng cũng khiến người ta rất có ác cảm, đặc biệt là Phong Uyển Nhu lúc này.

Dạ Ngưng nhìn Phong Uyển Nhu bộ dạng ngẩn người, trong mắt hiện lên một tia dị sắc, rất nhanh ẩn tàng rồi, nàng lại tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

"Cô không biết đâu Ngưng Ngương, nàng mỗi ngày ít nhất phải uống bốn ly cà phê, ngủ cho tới bây giờ cũng không nỡ ngủ, trong phòng mặc kệ dù là thời tiết cũng che đi bức màn, rất âm u, đôi khi tới lúc thị sát, đi công tác bên ngoài cả ngày lại lao vào làm việc, có lúc cũng không ăn cơm, chỉ uống một chút nước, không thích có người đi theo hầu hạ, đôi khi tôi có cảm giác Phong tổng rất sợ sét đánh a. Cô nhất định phải giúp tôi hảo hảo chăm sóc nàng, nếu có thể, có thể giúp tôi đem ly cà phê đổi đi, đem bức màn kéo ra, thử mời nàng đi ăn vài thứ, nhắc nhở nàng nên đi ngủ a!"

Phong Uyển Nhu im lặng, mắt nhìn Dạ Ngưng "Nàng tại sao lại không nói trực tiếp?"

"Vì cô ấy sợ chị a"

Đều biết ta sợ sét đánh, nàng còn dám nói cho ngươi nghe? Không sợ ta cho ngươi một chưởng cho nàng một cước sao?

"Có cái gì sợ?"

Phong Uyển Nhu nhìn Dạ Ngưng nhíu mày, Dạ Ngưng thấy Phong tổng như vậy liền bĩu môi, chẳng thế trách Tiểu Thảo như vậy lại sợ cô, cô như vậy ai mà không sợ.

"Tôi đi ra ngoài trước, Phong tổng có việc gì cứ gọi tôi!"

Dạ Ngưng phất phất tay đi ra ngoài, bước chân nghiêm trang, thân người cố gắng thẳng tắp, thái độ thực rất đúng mực.

"Ngưng Ngưng, Phong tổng hôm nay thế nào rồi? có còn ho nữa không?"

Vừa tới nơi, Tiểu Thảo liền đặt câu hỏi, vội vàng muốn biết ngay đáp án, Dạ Ngưng liếc mắt "Bồ hỏi mình?"

https://thuviensach.vn

"Mình chỉ là muốn hỏi một chút..."

Tiểu Thảo cúi đầu, vẽ mặt ủy khuất, Dạ Ngưng thở dài "À, khá tốt, trà mình đem lên cũng uống qua"

"Thật sao?"

Tiểu Thảo lập tức ngẩng đầu kinh hỉ nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nhìn nàng bĩu môi, cũng không biết là nàng có hay không vẫn còn ho. Nhớ mới vừa tới công ty, người đầu tiên nhìn thấy đồng sự chính là Tiểu Thảo, lúc ấy là Vương tỷ giới thiệu, bảo nàng đi theo Tiểu Thảo học việc, hai người trong lúc vừa vào Tiểu Thảo đang ngồi trước máy vi tính, chỉ dùng một tay nhưng tốc độ đánh máy cũng rất nhanh, Dạ Ngưng vừa nhìn điệu bộ này liền cảm thấy Tiểu Thảo khẳng định so với nàng có kinh nghiệm lẫn tuổi đời, hơn nữa còn một tay đánh máy thì nhất định là một người siêng năng, nàng bước lên phía trước gọi một câu "Dương tỷ!"

Đợi một phút đồng hồ, Tiểu Thảo cũng như trước một tay đánh chữ, ngay cả đầu cũng không nhúc nhích, Dạ Ngưng có chút méo mó nhìn Vương Oánh Oánh, Vương Oánh Oánh cười cười, lắc đầu "Tiểu Thảo"

"Vâng!"

Cuối cùng Tiểu Thảo quay đầu lại, nhìn Vương Oánh Oánh vui vẻ cười cười, lập tức nhanh chóng nhìn người bên cạnh nàng, Dạ Ngưng.

"Dương tỷ, xin chào, tôi là Dạ Ngưng!"

Tiểu Thảo nhìn từ trên xuống dưới nàng đánh giá, ánh mắt ngỡ ngàng, Dạ Ngưng bị nàng nhìn có chút quẫn bách, trong đầu suy nghĩ muốn nói cái gì đó, nhưng Tiểu Thảo cuối cùng lại lên tiếng

"Tôi với cô tương đối với nhau!"

https://thuviensach.vn

"..."

Tiểu Thảo câu đầu tiêng mở miệng đối với Dạ Ngưng thì bao nhiêu đáng yêu đều chân thật như một tiểu nhi đồng, từ đó về sau, Phong Đằng không còn có "Dương tỷ" không còn có "Dạ Ngưng", chỉ có Tiểu Thảo và Ngưng Ngưng, các nàng tay trong tay, vai trong vai, cùng nhau thường xuyên đi cùng nhau.

"Bồ lại đang suy nghĩ cái gì a?"

Tiểu Thảo chu môi, Ngưng Ngưng này lại đang suy nghĩ cái gì a?

Dạ Ngưng phục hồi lại tinh thần, ngượng ngùng cười cười, "Haizz, mình đều giúp bồ làm tốt, đem trà rót, vén bức màn ra"

"A! Nàng chưa phát cáu với bồ sao?"

"Sẽ phát cáu sao?"

Dạ Ngưng buồn bực nhìn lên Tiểu Thảo, Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, ánh mắt trừng giống như bóng đèn "Đúng vậy, lần trước tôi giúp nàng châm trà, nàng liền đem hộp trà lá ném xuống cửa sổ!"

"Không biết a, mình chính là ở trong văn phòng lấy trà mà"

"Đúng vậy sao?"

"Bồ không phải nói là bị ném sao?"

"Sau đó mình lại chạy xuống lầu nhặt lại"

"..."

Dạ Ngưng hết chỗ nói rồi, ghét bỏ nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, phất phất tay "Tránh ra, tránh ra, mình còn có việc vội"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cầu khẩn nhìn lên nàng "Ngưng Ngưng, một hồi mình đi xuống lầu mua một phần đồ chay thập cẩm, bồ đem lên cho Phong tổng được không?"

"Để làm gì? Bản thân bồ đi đi, tay bồ chỉ là bị phỏng đâu phải là bị chặt đứt, động chuyện gì cũng nhờ mình hết sao?"

Dạ Ngưng không vui, nàng cũng không giống như Tiểu Thảo, cũng không muốn khơi khơi mà không có việc gì lại đi đụng phải núi băng.

Tiểu Thảo giống như cầu khẩn Dạ Ngưng mà không được, đột nhiên nhăn lại mi, đặc biệt là nghiêm túc nhìn lên nàng.

"Dạ Ngưng!"

"A?"

Dạ Ngưng kinh ngạc, cái này chạm trúng dây gì sao?

"Tôi lấy thân phân tiền bối, yêu cầu cô, trong 10 phút, phải lập tức mua một phần cơm chay thập cẩm đem lên cho Phong tổng"

Tiểu Thảo nói xong cũng liền xoay người chạy đi, Dạ Ngưng đứng nguyên tại chỗ sững sờ một hồi, cười lên tiếng, cái gì a, nếu người nào không biết còn nghĩ cô đến tặng cho tôi thánh chỉ a. Cái này đúng là học theo Phong tổng mà, chưa gì mà đã muốn có da có thịt rồi. Bất quá cô là thư ký cũng quá dụng tâm đó chứ, thư ký... Dạ Ngưng tươi cười dần dần càng sâu, đúng vậy, thư ký, ân, Phong tổng... đúng là rất sâu sắc a~~

Cơm chay thập cẩm rốt cuộc cũng được mua, hơn nữa nghe nói Phong tổng còn ăn được hai miếng liền để một bên, Tiểu Thảo liền vui vẻ, dùng một tay còn lại cố sức vuốt ve Dạ Ngưng, còn ngâm một bịt trà sữa hương đào, lại đem món khoai tây chiên nàng yêu thích nhất cống hiến ra.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, được rồi, đừng cho mình mấy thứ này, Tiểu Thảo, chúng ta đi nhà ăn ăn cơm đi, mình đã sớm đói bụng rồi!"

"Nga... được!"

Tiểu Thảo nhìn khoai tây chiên ở trong lòng Dạ Ngưng, không động đậy.

Phiền chết đi được, Dạ Ngưng nhíu mày, đem khoai tây chiên ném lại trên bàn Tiểu Thảo "Được rồi đi thôi khoai tây muội!"

"Ngưng Ngưng, bồ thật là tốt"

"Ghê tởm chết được!"

Hai người trên đường tới nhà ăn, hảo hảo vui vẻ nói chuyện, nhìn nhìn món ăn, Dạ Ngưng và Tiểu Thảo rất vui vẻ, nào là khoai tây thịt bò, đây quả là giống như làm đúng theo yêu cầu a.

Lúc này Phong Uyển Nhu bên này đã muốn cùng với Lương Nhiên tìm một cái bàn gần cửa sổ ngồi xuống, Lương Nhiên cẩn thận đánh giá sắc mặt Phong Uyển Nhu, mấy ngày nay Uyển Nhu tâm tình tựa hồ lên xuống thất thường, không thể không trêu chọc được.

"Làm sao cô ăn ít vậy?"

"Vừa rồi đã ăn"

Phong Uyển Nhu thản nhiên đáp, hơi cúi đầu, vẻ mặt mệt mõi, sang năm, công ty còn rất nhiều việc, mấy ngày nay buổi tối đều thức đêm, ghê tởm hơn chính là cả thời gian nghỉ ngơi ít nhất nàng cũng không bình yên đi vào giấc ngủ, trong đầu đều là khuôn mặt tròn như củ khoai tây kia.

Ăn? Lương Nhiên không thể tưởng tượng được nhìn Phong Uyển Nhu, con người này không phải ba bữa cơm cũng không ăn đúng quy luật sao? Hôm nay thực sự biết ăn?

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo, bồ có thể hay không nhanh lên a?"

Dạ Ngưng lớn giọng truyền đến, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu lên, lướt qua Lương Nhiên, hướng đến nơi phát ra âm thanh vọng tới. Lương Nhiên cũng liền quay đầu nhìn, chứng kiến Tiểu Thảo và Dạ Ngưng vô cùng thân mật, có phần ngạc nhiên.

"Trước kia tôi còn cảm thấy Tiểu Thảo là một hũ nữ, nhưng lúc này thực là không đúng a, cô nhìn xem Dạ Ngưng mới đến có vài ngày, hai người dính với nhau giống như là hai vợ chồng"

Hai vợ chồng?!

Không biết là Lương Nhiên cố ý hay là Phong Uyển Nhu thực sự có tâm, tóm lại là ba chữ kia đâm thẳng vào trong lòng của nàng.

Bên này, Phong tổng bị 'hai vợ chồng' kia làm cho cực kỳ đau khổ, thì bên kia 'hai vợ chồng' họ rất là vui vẻ.

"Khoai tây là của bồ, thịt bò là của mình, khoai tây của mình, thịt bò của bồ, của bồ, của mình..."

Dạ Ngưng cầm đũa ăn đích thực là vui vẻ, Tiểu Thảo thì tràn ngập chờ mong nhìn lên trong khai đồ ngày càng nhiều khoai tây.

"Này, tốt lắm"

Cuối cùng tới lượt Tiểu Thảo đều đem hết thịt bò của mình trong khai cơm chuyển sang hết cho Dạ Ngưng, Dạ Ngưng sờ sờ đầu Tiểu Thảo, cười nói:

"Ăn vui vẻ nào... Không cần cảm ơn mình, nhanh ăn đi!"

-

https://thuviensach.vn

P/s: "Ngưng Ngưng" =))) tởm lợm thiệt a :]], cô Tiếu hình như còn chưa gọi tên Dạ Ngưng như vậy :v.. ơi i i i Hai Vợ Chồng.

Hai người này nếu là 'vợ chồng' chắc đọc truyện cười vỡ bụng mất :3

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 20 Tiểu Thảo trả thù

Tiểu Thảo cúi đầu ăn rất chăm chỉ, Dạ Ngưng nhìn thấy nàng cả khuôn mặt đều muốn chôn ở trong hộp đựng cơm, bộ dạng của Tiểu Thảo khiến nàng cười không ngừng, lúc này Dạ Ngưng không để ý nghiêng nghiêng đầu, cảm giác như bị đóng băng.

Ách... Phong tổng, làm gì mà nhìn dữ vậy?

"Tiểu Thảo a!"

Dạ Ngưng phản ứng rất nhanh, rất nhanh cũng liền thu hồi tầm mắt, nàng nhìn ra khoảng cách của bốn người lúc này, xa cũng không xa mà gần cũng không quá gần, lúc này nàng còn lắng tai nghe hai người bên kia ngồi đối thoại những gì cũng có thể nghe được.

"Chuyện gì?"

Tiểu Thảo vẫn như trước không ngẩng đầu, tay vẫn liên tục hoạt động, Dạ Ngưng nhìn nàng như vậy liền nhíu mày.. cái này, không phải là tôi không giúp cô, ai bảo cô trong mắt chỉ có khoai tây mà không có Phong tổng a...

"Bồ có phải hay không rất sợ Phong tổng a?"

Tiểu Thảo còn chưa đáp lại thì bên kia Lương Nhiên sắc mặt liền thay đổi, liền lướt mắt qua nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu vẫn không

https://thuviensach.vn

nói gì, liếc mắt nhìn hắn, Lương Nhiên lập tức ngồi thẳng lên tiếp tục ăn cơm.

" Xong rồi!"

Tiểu Thảo sau khi ăn xong, nói một câu, liền phóng đũa tới hộp cơm của Dạ Ngưng, động tác cực kỳ tự nhiên, vẽ mặt như thường, một chút khách khí cũng không có.

"Này, bồ làm ít mà ăn nhiều như vậy làm gì?"

"Bồ ghét bỏ mình?"

Tiểu Thảo ngẩng đầu lên, vẻ mặt vô cùng bi thương nhìn Dạ Ngưng. Dạ Ngưng liền nhanh giải thích "Không có, không có, tùy ý bồ... ăn thoải mái đi"

"Chỉ có Ngưng Ngưng là tốt nhất!"

Tiểu Thảo cười vui vẻ liền lấy một muỗng cơm thật to, Dạ Ngưng đen mặt lên nhìn nàng, nhíu mày

"Cơm cũng ăn, còn không nói thật cho mình biết"

"Cái gì?"

"Bồ có sợ Phong tổng không? Cảm thấy nàng là người như thế nào?"

"Có chút sợ, là người tốt lắm!"

Tiểu Thảo nghĩ như thế nào liền đáp lời như thế.

Vì để cho Phong tổng nghe được mà hiểu rõ nên Dạ Ngưng liền mở trừng hai mắt, ho khụ một cái làm màu, bắt đầu giả vờ làm tiểu nhân.

" Nhưng mình lại cảm giác Phong tổng rất khi dễ bồ a?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ngẩng đầu lên nhìn Dạ Ngưng "Không a~~"

"Vậy bồ nghĩ xem..."

Dạ Ngưng rất có kiên nhẫn, giải thích từng bước ".. bình thường đối với bọn mình, nàng tuy rằng lạnh lùng nhưng cũng không quá khó khăn, nhưng mỗi lần đối mặt với bồ đều nhíu mày, mặt thì lạnh lùng vô cùng, cũng không buồn mà phản ứng bồ"

Lương Nhiên ở một bên nghe xong liền nở nụ cười, nhìn nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu mặt không chút thay đổi nhìn hắn, Lương Nhiên bèn rụt rụt cổ, ráng nhịn cười.

"Hình như là..có!"

Tiểu Thảo nhìn nhìn Dạ Ngưng gật gật đầu đồng ý, Dạ Ngưng dưới đáy lòng muốn cười to, đúng là tiểu bạch thỏ mắc câu rồi, còn kém là chưa dùng nàng để chọc giận 'Lang nương nương'!

"Tiểu Thảo a, kỳ thật có một số loại người lại dùng cách lạnh lùng để thể hiện nhằm che dấu đi cảm giác thật trong lòng mình, nói đúng hơn là người đó càng khát khao ai thì ngoài mặt lại càng lạnh lùng..."

Tiểu Thảo rốt cục nghe cũng hiểu điều thâm sâu mà Dạ Ngưng muốn nói, cũng vì vậy mà một ngụm cơm liền bị nghẹn ở cổ họng, đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng lên.

Ý của Ngưng Ngưng là Phong tổng khát khao mình?

"Mau uống miếng nước...."

Dạ Ngưng không nghĩ tới Tiểu Thảo lại như vậy mà phản ứng, vội lấy chén canh bên cạnh đưa cho nàng, đúng lúc ấy một cái khăn tay đưa tới, bên cạnh là một cánh tay trắng noãn đem tới một chiếc túi.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn!"

Dạ Ngưng cuống quít nhận lấy, hai tay tiếp xúc trong nháy mắt, nàng liền ngẩng đầu nhìn người đang nhiệt tình giúp đỡ, chỉ liếc mắt một cái, cả người liền đóng băng.

"Phong... Phong tổng!"

Không phải chứ, thật không ngờ lại đi tới?

Phong Uyển Nhu cười như không cười nhìn Dạ Ngưng, không nói chuyện nhưng lại đem nụ cười này giống như muốn lăng trì nàng ngàn vạn lần. Mắt thấy Dạ Ngưng như đang hi sinh tại chiến trận nên Phong Uyển Nhu bình tĩnh ngồi ở một bên, tầm mắt theo Dạ Ngưng trên người di chuyển sang trên người Tiểu Thảo, ánh mắt cũng không hề nháy, liền như vậy mà gắt gáp nhìn nàng chằm chằm.

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu ở một bên nhìn đến quẫn bách vô cùng, đỏ mặt nhìn Dạ Ngưng cầu cứu.

Ngưng Ngưng cứu mình a~~~, mình thật là không biết chuyện gì đang xảy ra...

Dạ Ngưng sớm đã ở một bên giả chết, nàng thiên toán vạn biến cũng không nghĩ tới Phong tổng sẽ trực tiếp qua giết giặc a, quả nhiên là, nữ cường nhân, người bình thường thật không đoán ra được suy nghĩ.

"Tay cô cũng tốt lắm!"

Nói một câu không chút cảm tình nào, lại phối hợp thêm khuôn mặt lạnh lùng của Phong Uyển Nhu lộ ra. Tiểu Thảo cũng dùng sức gật đầu " Cũng tốt hơn rồi!"

"Một hồi đến phòng làm việc của tôi!"

https://thuviensach.vn

"Nga... được!"

Tiểu Thảo vội đáp, Phong Uyển Nhu quay đầu nhìn Dạ Ngưng liếc mắt một cái "Trước kia Lương Nhiên khen cô thông minh lanh lợi, tôi còn không hề để ý, nhưng sau hôm nay được chứng kiến, quả nhiên không phải người bình thường, đúng là cần phải đặc-biệt-đào-tạo!"

'Đặc biệt đào tạo' bốn chữ này được Phong Uyển Nhu đề cao thêm âm lượng, làm cho Dạ Ngưng cảm giác như bị sét đánh ngang tai, Phong Uyển Nhu nhìn nhìn nàng, lại liếc mắt nhìn sang Tiểu Thảo một cái sau đó mới đứng dậy rời đi.

"Ngưng Ngưng, bồ không sao chứ?"

Tiểu Thảo lo lắng nhìn lên Dạ Ngưng,trước kia nàng nghĩ người sợ Phong tổng nhất chính là mình, nhưng hiện tại nhìn thấy Ngưng Ngưng, so với bản thân mình còn không hơn, Phong tổng mới vừa nói một câu thì cả khuôn mặt giống như là bị dọa thành màu đất.

"... Người đàn bà này... thật ác độc!"

"Cái gì?"

Tiểu Thảo thấy khó hiểu nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nhíu nhíu mày, nhìn chằm chằm Phong Uyên Nhu đang bước đi lắc đầu " Có nói cho mấy người thì mấy người cũng không hiểu, mà chị ta gọi bồ đấy, còn không mau nhanh chóng đi, mấy ngày nay không phải có ai đó tha thiết mong nhớ Phong tổng sao?"

"Được, mình đi đây!"

Tiểu Thảo hoàn toàn không nghe thấy âm thanh Dạ Ngưng đang cười nhạo, đem hộp cơm ăn xong dẹp đi nàng vỗ vỗ mông liền rời đi, Dạ Ngưng không nói gì nhìn lên nàng, tận hưởng đi, Tiểu Thảo a cô hãy tận hưởng đi,

https://thuviensach.vn

thật sự là cô có bị Phong tổng ăn sạch sẽ thì sau này cũng đừng nói là tôi không ám chỉ cô a... hắc hắc

Tiểu Thảo đi toilet súc miệng rửa mặt xong liền đi thẳng đến phòng Tổng tài, đây là từ sau khi tay nàng bị thương Phong tổng lần đầu tiên mới gọi nàng đến, đừng nói là có chút sợ nhưng trong lòng nàng thật đúng là còn rất vui vẻ.

Tiểu Thảo gõ cửa một cái rồi đẩy cửa đi vào, Phong Uyển Nhu đang ngồi ở trên ghế salon uống cà phê, nhìn Tiểu Thảo vừa bước vào nói:

" Trên bàn có có các bộ tổng kết cuối năm của mỗi chi nhánh, cô đi kiểm tra lại số liệu đi!"

"Nga~~!"

Tiểu Thảo đáp rồi đi đến trước bàn cúi đầu lật xem, thiệt là nhiều quá đi, có làm hết buổi tối cũng không xong.

" Hôm qua máy tính đang cài đặt lại hệ thống, nên phần mềm không sử dụng được!"

Tiểu Thảo lập tức ngẩng đầu hoảng sợ nhìn lên Phong Uyển Nhu, ý của cô là....

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, đúng vậy, không sai, so với lúc vừa tới thì thông minh hơn rồi.

"Cô gần đây không phải là rất nhàn rỗi sao? Giao cho cô..."

Tôi làm sao mà nhàn rỗi...? Tiểu Thảo bĩu môi, Phong Uyển Nhu liền phất phất tay "Được rồi, không có việc gì thì ra ngoài làm việc tiếp đi!"

Tiểu Thảo ôm mớ tài liệu tổng kết đi ra, mới vừa đi tới vị trí của mình thì Dạ Ngưng liền chạy tới chào đón, cười híp mắt nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"Thế nào? Phong tổng có nói gì không?"

"Để cho ta kiểm tra tài liệu tổng kết cuối năm của chi nhánh, thiệt là nhiều a!"

"Ân, đoán chừng là hôm nay do lúc nói chuyện trêu chọc phải nàng"

"Đều tại ngươi!"

Tiểu Thảo tức giân, đêm nay lại phải tăng ca, Dạ Ngưng nhún vai "Trách mình bồ có thể trách mình sao?"

Nói xong Dạ Ngưng thè lưỡi, xoay người dùng mông đối với Tiểu Thảo lắc lắc phe phẩy rồi mới rời đi.

Tiểu Thảo ngồi trên ghế tức giận đỏ cả khuôn mặt, sao lại có thể như vậy mà khi dễ a!

"Tui sẽ trả thù!"

"Cứ việc thoải mái a!"

Dạ Ngưng thậm chí không để tâm đến Tiểu Thảo, nàng giống như đang làm bộ dạng ức híp kẻ khác, nàng thoải mái mở ra trang web bắt đầu chơi Tam Quốc Chí, đang chém giết vui vẻ thì di động vang lên, Dạ Ngưng không hài lòng bắt máy

"Alo, ai đó?"

"Xin chào, xin hỏi phải cô Dạ Ngưng không? Tôi là người chuyển hàng của nhà hàng Kim Kê, tôi đến giao mười phần gà rán, gà giòn cay, bốn miếng thịt bò, hai ly milkshake cà phê, hai ly cà phê đen, bốn gói khoai tây chiên... Hiện tôi đang đứng ở cổng bảo vệ, cô vui lòng ra ký nhận hàng"

https://thuviensach.vn

Trong đầu oanh một tiếng, Dạ Ngưng sắc mặt xanh mét, tay nắm điện thoại phát run...

Dương Tiểu Thảo! ! !

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 21 Lắng nghe tâm động!

Tiểu Thảo chưa bao giờ được ăn hạnh phúc như vậy. Ăn khoai tây chiên, gà rán, uống thật nhiều milkshake cà phê... có thể nói là muốn đắm chiềm trong mỹ thực hải sản, tâm tình hiện tại giống như là đang ngồi trên đám mây, hết thẩy mọi sự vật đều rời xa nàng, nếu lúc này nàng ngồi co chân lại, nói một tiếng A di đà phật, thì nàng có thể tự mình thăng thiên a...

"Này, hai cô đang ăn gì đây?"

Mới vừa đẩy cửa ra thì đã nghe được nồng nặc mùi vị gà rán, Vương Oánh Oánh cười cười, liếc mắt một cái liền trông thấy Tiểu Thảo đang ăn rất hạnh phúc, còn một bên là Dạ Ngưng thì sắc mặt vô cùng đen đang ngồi đánh máy vi tính.

"Oánh Oánh tỷ, chị về rồi à, mau tới đây ăn đi, Ngưng Ngưng mời khách a"

Tiểu Thảo nhiệt tình cực kỳ, Vương Oánh Oánh thật ra cũng không từ chối liền cầm một ly cà phê, nàng phỏng chừng Dạ Ngưng chắc chắn là trúng chiêu, cái này tính ra thì nữa tháng tiền lương đều bị ăn sạch, Vương Oánh Oánh cắm lên ống hút uống một ngụm, nàng mỉm cười nhìn Dạ Ngưng.

"Hôm nay như thế nào lại tốt như vậy, còn muốn mời mọi người a"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng hừ một tiếng, nàng có thể không có hảo tâm sao? Đã đến dưới lầu chỉ thẳng tên họ, khó có phải khong muốn mọi người ở trong công ty biết nàng ăn cơm Phách Vương? Ghê tởm hơn chính là Tiểu Thảo, nàng thanh toán tiền nhưng người ta lại ăn vô cùng vui vẻ, một chút cũng không biết ngượng ngùng.

"Đúng rồi, Tiểu Thảo, lúc nãy nghĩ trưa có một thông báo phát đến văn thư, công ty hiện có chút vấn đề, thông báo cho các phòng ban biết là phải tắt hết các máy tính, vì bảy giờ cần phải cắt điện để bảo trì sửa chữa"

Tiểu Thảo gật đầu đáp ứng, cũng không hỏi nhiều mà xoay người bắt đầu gõ thông báo, đã làm việc ở đây một thời gian, mấy việc này xảy ra cũng đã sớm quen thuộc, nhưng thật ra Dạ Ngưng lại có chút kỳ quái nhìn lên Vương Oánh Oánh.

"Tỷ, giờ đó mọi người đều tan ca, vậy thì viết thông báo để làm gì?"

Vương Oánh Oánh uống một ngụm cà phê cười cười, "Không phải là đang cuối năm sao? Có rất nhiều người sẽ phải ở lại tăng ca, sợ lúc đó cắt điện thì mọi người đang làm tài liệu thôi!"

"À.."

Dạ Ngưng lên tiếng, âm thầm thở dài, nàng quả nhiên không thích hợp làm thư ký, thư ký rất cẩn thân, nàng vẫn tương đối thích hợp làm lão bản.

Tiểu Thảo ngồi bên nghe trúng thông báo như vậy thì trong đầu liền hiện lên hình ảnh Phong Uyển Nhu, người khác nàng không dám khẳng định nhưng Phong tổng luôn nhất định sẽ tăng ca, theo tính cách của nàng thì chắc là không sợ tối, nhưng chính là... Nàng, một người ở đây có phải là rất cô đơn không đây? Công ty lớn như vậy, liền cúp điện toàn bộ thì coi như có gan lớn như cọp cũng phải sợ hãi đi... bây giờ muốn hay không ở lại đây? Nếu ở lại thì làm gì a? Hơn nữa về nhà về nhà nhất định sẽ bị mẹ trách móc, làm thư ký không biết hướng đến cấp trên, mà.. Lương Nhiên có ở

https://thuviensach.vn

đây không? Tên bạn trai này sẽ thể hiện sự quan tâm của mình?.. Ây da thật là vẫn không yên lòng mà.

Tiểu Thảo thiếu chút nữa là muốn nổi điên, Dạ Ngưng ở một bên chơi trò chơi cũng bắt đầu viết kế hoạch họp thường niên để chuẩn bị. Nàng trước kia ở trường học không có việc vì liền bày ra kế hoạch cho đệ tử làm việc, đến đây làm việc công việc muốn tràn ngập, công ty nhân tài văn nghệ thật đúng là không nhiều lắm, vốn chuyện đơn giản này lại đâm ra có chút khó giải quyết. Dạ Ngưng như vậy mà rất vội cũng không phát hiện ra Tiểu Thảo thất thần, đợi đến lúc tan việc thì nàng mới đem thức ăn dư và xương gà bỏ vào túi nhựa rồi đưa cho Tiểu Thảo.

"Cho bồ, hôm nay mình có việc, bồ một mình đi cho chó ăn đi!"

"Nhaaa"

Tiểu Thảo có chút thẫn thờ lên tiếng, từ sau khi Dạ Ngưng đến đây, hai người thường xuyên cùng đến các quán ăn của các bác gái làm quen, cầm về không ít đồ ăn thừa để đến các vùng lân cận cho các cẩu cẩu vô gia cư, Tiểu Thảo tiếp nhận xương thừa, ánh mắt có chút phát tán, Dạ Ngưng nhìn nàng nhíu nhíu mày "Bồ đang nghĩ gì vậy? Có đi hay không?"

"Chờ một chút, mình nhớ ra là ở nhà ăn còn một ít thức ăn, để mình đi trộm một ít đã"

Tiểu Thảo rất ít nói dối, nếu nói dối thì mặt liền đỏ, Dạ Ngưng nghi hoặc nhìn nàng, đến nỗi phải đi trộm đồ ăn sao? Hay là muốn đi trộm nhìn Phong tổng?

Dạ Ngưng không bận tâm đến Tiểu Thảo, liền lấy chiếc áo khoác rồi rời đi. Tiểu Thảo một mình đối diện với máy tính ngây người, Phong tổng nếu về nhà sẽ đi ngang qua bên này, nàng hẳn là có thể nhìn thấy, bất kể như thế nào, trước khi về cũng chờ một chút a.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo đã hơn hai mươi năm, lần đầu tiêm nếm qua cảm giác nóng ruột nóng gan, trong lòng nhất thời giống như lửa cháy, đứng ngồi không yên.

Bởi vì có máy tính, tuy rằng trong lòng có chút khốn khổ, nhưng chung quy thời gian cũng liền trôi đi, Tiểu Thảo nhìn đồng hồ, đã sáu giờ năm mươi, Phong tổng bên kia vẫn còn không có động tĩnh gì, tiếp qua năm phút thì đúng là cúp điện, Tiểu Thảo ngẫm lại công ty lớn như vậy, một chút ánh sáng đều không có, Tiểu Thảo rùng mình một cái, liền bắt đầu mở ngăn kéo. Tìm năm phút đồng hồ mới tìm ra ở ngăn dưới cùng một ngọn nến, Tiểu Thảo lại đi đến bên bàn Dạ Ngưng mở ngăn kéo lấy một cái bật lửa, sau khi chuẩn bị xong thì mới đốt ngọn nến lên.

Thời gian mất điện cũng thật chính xác, nói bảy giờ là đúng bảy giờ, tuy rằng đã muốn chuẩn bị kỹ càng, nhưng khi nhìn lên bốn phía đều tối đen Tiểu Thảo vẫn là nuốt nước miếng có phần run sợ, xung quanh mọi vật im ắng không có chút âm thanh gì phát ra, Tiểu Thảo cầm lấy ngọn nến, một bên lảm nhãm "Quỷ thần lui tán" một bên liền hướng đến phòng Tổng tài mà đi, tim nàng đập kịch liệt, thân thể cũng có chút phát run. Nàng cũng rất sợ tối, nếu ở trong nhà mất điện, nàng nhất định sẽ đi theo mẹ. Vừa nghĩ tới Phong tổng, Tiểu Thảo cố lấy dũng khí tiếp tục đi lên phía trước, nương theo ngọn đèn nàng gõ cửa, kêu một tiếng "Phong tổng!", đợi ba mươi giây không ai để ý nàng thì Tiểu Thảo lại gõ cửa, có chút kinh ngạc, chẳng lẽ đi rồi?

Vẫn là không ai lên tiếng, Tiểu Thảo do dự một lúc liền nắm vặn cửa dùng sức mở ra, cánh cửa lại có thể mở.

Thật cẩn thận đẩy cửa ra, tiếp theo ánh sáng mà đi vào, Tiểu Thảo hướng bên trong nhìn, lập tức sợ ngây người.

Nàng đã nghĩ tới rất nhiều giả thiết, ví như Phong tổng lúc tan tầm đi ngang qua nàng mà nàng không phát hiện, lại quên đóng cửa, hoặc là

https://thuviensach.vn

Phong tổng bình thường rất bình tĩnh, nêu có cắt điện căn bản mà nói là vẫn không quá để ý, từ đầu, luôn luôn không thường phản ứng nàng nên mới không lên tiếng, nhưng khi nhìn đến Phong tổng như lúc này thì Tiểu Thảo lại cực kỳ đau lòng.

Phong Uyển Nhu một người ngồi ở trên ghế salon, song chưởng ôm thật chặc bản thân, vùi đầu ở hai gối, trong lúc đó mái tóc đen dài theo cổ trợt xuống che hết nửa mặt, Tiểu Thảo mơ hồ có thể nhìn thấy một bên mặt của nàng, mày cau chặt, hạ răng cắn môi, thân mình giống như là đang hơi hơi run lên, cả người như là rất sợ, bên người vẫn còn bày ra một xấp văn kiện, hẳn là đang xem xét trong lúc điện bị cắt.

Nàng như thế lại sợ tối? Tiểu Thảo lúc này thật thấy đau lòng, cũng thấy bản thân thật mau mắn vì bản thân mình lưu lại, đã bất chấp nhiều như vậy, Tiểu Thảo liền cầm ngọn nến đi đến vài bước rồi ngồi ở bên người Phong Uyển Nhu, nhẹ giọng kêu nàng

"Phong tổng!"

Nghe được âm thanh, Phong Uyển Nhu chậm rãi ngẩng đầu, mặt nàng tái nhợt, trong mắt hoảng sợ và có vài tia nước mắt còn lưu lại ở khóe mi, lúc này mọi thứ đều rơi vào trong tầm mắt Tiểu Thảo, Tiểu Thảo trong tâm chợt thấy đau, lập tức liền muốn phát ra lửa giận, Phó tổng thật là không phải một bạn trai tốt!

"Tiểu Thảo!"

Phong Uyển Nhu giống như không tin vào mắt mình, kêu lên một tiếng Tiểu Thảo, âm cuối có chút phát run, Tiểu Thảo vội vàng gật đầu, thần mình hướng về phía trước chạm chạm "Tôi ở..." Phong tổng thật đôi lúc thật ngốc như quả dưa, đã biết rõ mất điện rồi mà còn tăng ca, không để công việc mai làm được sao?

https://thuviensach.vn

Đau lòng xen lẫn tức giận, Tiểu Thảo từng bước muốn đi nắm lấy tay Phong tổng để nói cho nàng biết là đừng sợ, nhưng nàng vẫn thật nhát, là không có can đảm để làm, tay Tiểu Thảo vẫn dừng lại ở giữa không trung vừa định nói gì đó thì ở góc áo nàng chợt căng ra, Tiểu Thảo kinh ngạc cúi đầu nhìn, lúc này chỉ thấy Phong Uyển Nhu đang gắt gao nắm được góc áo của nàng, sắc mặt mặc dù còn tái nhợt, nhưng có thể thấy trong mắt sợ hãi đã hơi dần dần vơi đi.

Tiểu Thảo cũng không nói chuyện, một tay giơ ngọn nến, nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu. Nàng từ lúc đến đây cũng chưa từng thấy qua Phong tổng như vậy... Yếu đuối làm cho người ta muốn ôm vào lòng, nàng bình thường luôn lạnh lùng nghiêm khắc, Tiểu Thảo chưa bao giờ nghĩ tới nàng lại sợ tối như vậy, chính là Tiểu Thảo lại quên, Phong Uyển Nhu cũng là nữ nhân, luôn sẽ có thứ mà nàng sẽ sợ.

"Thật là ngốc a, biết mất điện mà còn tăng ca, rõ ràng bản thân cũng sợ, đúng là người ham mê công việc mà"

Lời nói trong lòng buột miệng nói ra, không chỉ có Phong Uyển Nhu ngây ngẩn cả người, ngay cả Tiểu Thảo cũng thấy bản thân mình muốn ngây dại, cắn cắn môi, ngây ngốc nhìn Phong Uyển Nhu, nàng nói gì đó? Nàng ăn gan hùm hay sao lại dám giáo huấn Phong tổng?

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, đôi mắt nhìn chằm chằm nàng một hồi, không nói gì, chính là lại cầm lấy góc áo nàng chặc hơn.

"Tôi sẽ không đi đâu!"

Tiểu Thảo cuối cùng cũng lớn gan hơn vỗ vỗ lấy tay Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu vẫn không nói lời nào, chính là lại nhìn nàng.

Nàng sợ tối, từ nhỏ đã như thế.

https://thuviensach.vn

Nàng vẫn không quên được đêm hôm đó, một bầu trời đen mực không có chút ánh sáng, không khí lại tràn ngập đau thương, không ai chú ý nàng kêu gào, mẫu thân cũng không nói gì mà mang theo em gái nàng rời đi, biệt thự to như vậy chỉ còn lại nàng ngồi đó một mình, ngồi một mình ôm chặt bản thân mình, một cử động nhỏ cũng không dám, một tiếng cũng không thốt ra, tiếng khóc nức nở lúc đầu càng về sau lại càng im lặng, Phong Uyển Nhu không biết đêm hôm đó đã trôi qua như thế nào. Nhưng bắt đầu từ ngày hôm đó, về sau Phong Uyển Nhu bắt đầu thay đổi, trở nên không hề yếu đuối, làm người khác cảm giác thấy sợ hãi, bởi vì chỉ có thể như vậy thì nàng mới có thể bảo vệ mình, chỉ như thế mới có thể làm cho cha nàng hài lòng!

Hơn mười năm qua, nàng ngủ cũng không dám tắt đèn, không dám một mình đối mặt với bóng tối u ám, ngẫu nhiên mất điện là vô cùng sợ hãi, nhưng cũng không dám xin giúp đỡ, nàng chỉ biết gắt gao ôm lấy thân mình, cố gắng nhẫn nại, chỉ cần nhẫn nại, toàn bộ rồi sẽ qua đi. Nhưng hôm nay... trên tay nàng một sự ấm áp tiếp xúc, nàng cảm giác an tâm, Phong Uyển Nhu ngơ ngẩn nhìn Tiêu Thảo, Tiểu Thảo nháy mắt một cái cũng không nháy, nhìn lại nàng, ánh sáng của ngọn nến mong lung, làm hai má Tiểu Thảo hiện lên một tầng mềm mại quang mang, đôi mắt kia bình thường có chút uy nghiêm giờ phút này lại có chút thương tâm.

Tay Phong Uyển Nhu chậm rãi xoa ngực, cảm nhận được tim đập liên hồi không phải là do sợ hãi, lúc này Phong Uyển Nhu chậm rãi cúi đầu.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 22 "Cô nhớ kỹ, tôi không có bạn trai!"

"Không cần sợ, một hồi sẽ có điện"

Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu cúi đầu, nghĩ đến nàng là sợ hãi, vội lên tiếng an ủi. Phong Uyển Nhu tựa đầu chôn ở hai gối, mày nhíu lại thật chặt "Cô tại sao còn chưa về?"

Tại sao cô chưa về? Vì sao lại xuất hiện ở đây?

"Tôi.. tôi lo lắng cho chị!"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu nói chân thật, nàng bình thường sẽ không giỏi nói dối, chứng kiến thấy Phong Uyển Nhu như vậy trong lòng lại khó chịu và tức giận vô cùng.

Phong Uyển Nhu ngẩng đầu, không nháy mắt nhìn Tiểu Thảo "Cô lo lắng cho tôi?"

Tâm từng chút một bị tác động, Phong Uyển Nhu ở tận đáy lòng đang tự miêu tả rất sinh động câu trả lời của Tiểu Thảo vừa rồi, trong đôi mắt dường như có nhiều điểm điều là hi vọng.

"Uhm!"

Tiểu Thảo gật gật đầu, chăm chú nhìn Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

Đúng là tôi thực sự rất lo lắng cho cô, may mắn đến đây, bằng không sẽ hối hận chết mất, Lương tổng như thế nào lại không hiểu phong tình, cô cũng nhanh chóng quên hắn đi.

"Vì sao?"

Phong Uyển Nhu cố gắng khắc chế thanh âm run rẩy, Tiểu Thảo có chút kỳ quái nhìn nàng, rất nhanh đã trả lời "Tôi.. vì tôi là thư ký của chị!"

Phong tổng hôm nay làm sao vậy?

Tiểu Thảo nhìn nhìn... từ trên xuống dưới... Phong Uyển Nhu, như thế nào lại có điểm gì đó rất dị thường.

Thì tôi chẳng phải đã nói rồi sao? Muốn là một thư ký tiêu biểu, mất điện kiểu này chính là thời khắc để ghi điểm, tôi đương nhiên là phải chăm sóc cô a...

Phong Uyển Nhu ánh mắt ảm đạm, giống như là bị đánh một quyền cho tỉnh giấc mộng, trong lòng tràn đầy hi vọng lại hóa thành hư ảo, mắt nhìn Tiểu Thảo, tự giễu bản thân nên liền bật cười, thanh âm có chút lơ mơ " Thì ra là vậy.."

Đúng vậy, nàng bình thường đối với Tiểu Thảo rất hung... Còn có thể là vì cái gì? Vì cái gì chứ?

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu bộ dạng có chút đơn côi nên cũng không biết tại sao trong lòng có phần thương cảm, tay giơ ngọn nến từ nãy đến giờ thì có chút bắt đầu ê ẩm, nàng liền lập tức đem ngọn nến đặt lên bàn trà, đặt mông ngồi bên cạnh Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu từ góc áo nàng sớm buông tay ra, cả người cũng khôi phục lại trạng thái lạnh lùng như ban đầu, chính là ánh mắt vẫn còn chút trống rỗng, không biết là đang suy nghĩ gì.

https://thuviensach.vn

"Phong tổng, Lương tổng tại sao lại không ở cạnh chị?"

Đang có khí, nên Tiểu Thảo không nhịn được trong đáy lòng liền nói ra, âm thanh có chút bực, khó mà không sinh khí.

"Hắn vì sao lại phải ở cạnh tôi?"

Phong Uyển Nhu chú ý nhìn Tiểu Thảo, trong mắt ánh sáng lạnh băng, thật vọng đi quá chính là không có lửa giận, nàng hiện tại một chút cũng không muốn nhìn lấy Tiểu Thảo.

Eo.. hỏi cái này lại đắc tội chị sao?

Tiểu Thảo khó hiểu nhìn Phong Uyển Nhu, không phải vừa rồi còn nói là rất tốt sao? Hắn vì sao phải ở cạnh cô? Hắn không phải là bạn trai của chị đó thôi...

"Nói!"

Phong Uyển Nhu cao giọng, tóc dài màu đen lộ ra da thịt trắng như tuyết, hùng hổ dọa người.

". . ."

Tiểu Thảo sợ a, đã lâu như vậy nàng cũng biết nhận thức trạng thái Phong tổng như vậy là điềm báo đang nổi bảo ~~ ... nàng nhút nhát nhìn Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo đầy bụng ủy khuất.

Để làm chi a? Tại sao lại rống tôi?

Nhìn ánh mắt Tiểu Thảo ủy khuất, Phong Uyển Nhu hít sâu một hơi, đặt tay chống lên trán.

Nha đầu này! Không có việc gì thì tới bắt hồn phách của nàng, bắt xong rồi lại còn giả bộ ngu ngốc, thật sự nghĩ nàng rất dễ bị bắt nạt sao?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ở một bên ấp úng nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn Phong tổng bộ dạng kia thì có chút sợ hãi, nàng không hối hận, nhưng bây giờ thật sự muốn nhanh chóng rời đi.

Tiểu Thảo dưới đay lòng dưới đáy lòng tính toán, Phong Uyển Nhu đột nhiên ngẩng đầu nhìn nàng.

Ách...

Tiểu Thảo ý thức được nên liền hướng về phía sau ghế sopha rụt rụt lại, liếm liếm môi, nhỏ giọng giải thích

"Phong tổng, tôi không có ý gì khác, tôi chỉ là muốn nói Lương tổng là bạn trai chị, đáng lẽ phải ở cùng chị!"

Cần bạn trai để làm gì? Không phải là lúc buồn thì làm mình vui, cô đơn thì ở bên cạnh sao? Phong tổng như vậy sợ hãi mà Lương tổng lại không ở bên cạnh chăm sóc, làm bạn trai kiểu này thật là không thích hợp mà.

"Ai nói với cô hắn là bạn trai của tôi?"

Phong Uyển Nhu âm lượng hạ thấp, sắc mặt cực kỳ không tốt nhìn Tiểu Thảo.

Là mẹ tôi nói...

Tiểu Thảo bị Phong Uyên Nhu nhìn mà cúi đầu, hai tay theo quán tính vặn cùng một chỗ.

"Tôi không có bạn trai, cô hãy nhớ kỹ!"

Phong Uyển Nhu âm thanh cũng như trước lạnh lùng vô cùng, mang theo một chút mùi vị ra lệnh, Tiểu Thảo ủ rủ ba ba gật gật đầu, không phải bạn trai cô thì là không phải, làm gì mà phát cáu lên chứ!? Phụ nữ cũng không

https://thuviensach.vn

nên thường phát cáu, bằng không sẽ không tốt cho cơ thể, tức quá sẽ nổi mụn.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo như vậy cũng biết trong lòng nàng đang nghĩ đến cái gì, phải hay không là đang nghĩ đến gã sư huynh của nàng? Phong Uyển Nhu lúc này không hiểu lửa giận lên vì lẽ gì chỉ lạnh lùng quăng một câu

"Cô đối với người kia cũng rất bận tâm"

"Bận tâm?"

Tiểu Thảo lặng đi một chút, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu

Cái gì mà bận tâm?

"Đều thể hiện ở công ty mà còn che giấu?"

"Sư huynh sao? Không hề che giấu a, bọn tôi quang minh chính đại"

Phong Uyển Nhu cắn cắn môi, không nói chuyện. Tiểu Thảo nhìn nàng bộ dạng như vậy có chút khó hiểu, nghĩ nửa ngày, liền đỏ mặt lên, cuống quít giải thích

"Tôi... Tôi rất tinh khiết!"

" . . . "

Tiểu Thảo thực là rất sốt ruột, lời này nói ra cũng đều rất rõ "Do mẹ tôi giới thiệu, tôi cuối cùng chỉ gặp một lần, mấy ngày hôm trước liền đuổi rồi!"

"Cô giải thích với tôi làm gì?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu thản nhiên nói, Tiểu Thảo lập tức giống như là cái bóng bị xì hơi "Sưu" một tiếng không còn thở.

Đúng vậy a. nàng tại sao lại đi giải thích với Phong tổng làm gì?

Nghĩ tới thật hối hận, lúc này bóng đèn phát ra tiếng tách tách, ngay sau đó hai mắt chợt tỏa sáng, Tiểu Thảo bị chói liền dùng tay che lại mắt.

"Có điện rồi!"

Tiểu Thảo âm thanh vui sướng một chút cũng không có, ngược lại mang theo một tia nói không nền lời mất mát, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, nhưng Tiểu Thảo không nhìn nàng, một cổ trí nhớ liền từ trên ghế salon bò lên, thôi tắt ngọn nến.

"Phong tổng, lại sáng rồi, tôi đi đây, chị cũng nên về nhà sớm một chút đi!"

Nói xong Tiểu Thảo liền định cất bước đi ra ngoài, Phong Uyển Nhu mím môi nhìn nàng chằm chằm, chờ Tiểu Thảo đi đến cửa thì mới mở miệng.

"Tôi còn chưa ăn cơm!"

Tôi cũng chưa ăn cơm a... từ lúc tan ca tới giờ tôi đều đợi cô, kết quả còn bị cô rống tôi.

Tiểu Thảo ủy khuất dừng lại.

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, con người này, nói đến nước này còn không hiểu sao?

Đợi một hồi cũng không thấy Phong Uyển Nhu nói gì thêm, Tiểu Thảo bản thân xoay người lại, nhìn nàng nói

https://thuviensach.vn

"Vậy hai chúng ta cùng nhau ăn đi, về nhà tôi làm cho chị"

'Về nhà' hai chữ này khiến trong lòng Phong Uyển Nhu thấy ấm áp, hai chữ này đối với nàng đã lâu rồi không ai nhắc đến.

Phong Uyển Nhu chính là như vậy, ngầm đồng ý chuyện này, có thể Tiểu Thảo ngày hôm nay quả thật là phi thường không hề có chút yếu ớt nào. Tiểu Thảo cảm thấy Phong tổng phản ứng nàng, bản thân lúc này lại da mặt dày muốn nói là đi nhà hàng, lầm tưởng giống như ai cũng mê mình.

Nghĩ nghĩ, Tiểu Thảo liền nói thêm "Phong tổng, kỳ thật là tôi không đói lắm, chỉ là muốn nấu cho Bò Đen và tiểu vương bát"

" . . ."

Phong Uyển Nhu thân mình như bị đóng băng, nhìn Tiểu Thảo, mấp máy môi, tâm tình tốt liền tan thành mây khói.

-

P/s: Tiểu Thảo thật chẳng biết phong tình mới đúng :]]

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 23 Một chút ấm áp..

Tiểu Thảo cũng không biết nàng rốt cuộc là làm sai chỗ nào lại khiến cho Phong tổng tức giận đến vậy, Tiểu Thảo cảm thấy thật không yên.

Sau khi cho tiểu vương bát ăn và ôm xong Bò Đen thì Tiểu Thảo đi rửa sạch tay, nhìn ngắm lấy sắc mặt không tốt của Phong Uyển Nhu, nàng liền thối lui về phòng bếp, đứng ở sát mép cửa hướng tới phòng khách, được rồi, vị trí này thật an toàn.

"Phong tổng, chị muốn ăn gì?"

Phong Uyển Nhu ngồi ở ghế salon, tay nắm lấy cái điều khiển từ xa, híp lại song mắt nhìn Tiểu Thảo, tốt lắm a, tránh né cũng thật xa.

"Sủi cảo!"

"Hả?"

Hôm nay là chưa đến Tết mà đã muốn ăn Tết rồi sao? Buổi tối ăn sủi cảo?

"Có vấn đề gì?"

Phong Uyển Nhu nhăn mi lại, Tiểu Thảo vừa nhìn vội lắc đầu, rửa rửa lại đôi tay "Vậy tôi đi xuống mua chút đồ"

Sủi cảo thì sủi cảo, ai bảo muốn làm cho Phong tổng vui chứ T^T

https://thuviensach.vn

"Đợi một chút!"

Phong tổng lại lên tiếng, Tiểu Thảo lập tức dừng động tác, nhìn Phong Uyển Nhu, chờ đợi mệnh lệnh, bộ dạng vô cùng nghiêm chỉnh, tuyệt đối không phải là một hai ngày thể hiện được thành tích như vậy.

" Cô đi làm gì?"

"Mua sủi cảo a!"

Tiểu Thảo nháy mắt nghi hoặc nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, hừ nhẹ:

"Tôi không ăn loại đông lạnh"

Không ăn sủi cảo đông lạnh? Vậy còn gọi tôi tới làm gì?

"Có ý gì đây?"

Tiểu Thảo chợt sửng sốt, nhìn thấy Phong Uyển Nhu nhíu mày.

A.. chị có ý gì đây?

Không phải chứ.... Tiểu Thảo nhìn nhìn Phong Uyển Nhu lại cúi đầu nhìn chính đôi tay trắng noản nhỏ bé của mình, đừng nói với tôi là muốn tôi làm bằng tay đó chứ?

Phong Uyển Nhu gật đầu, biết Tiểu Thảo đã lĩnh hội được, đầu liền quay lại tiếp tục xem TV.

Tiểu Thảo nuốt nước miếng, nhìn Phong Uyển Nhu một cái "Phong tổng, tôi..."

Cũng không hề được đáp lại một tiếng!

"Tôi đang rất bận..."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu bộ dạng có chút không kiên nhẫn, Tiểu Thảo bĩu môi, bận gì chứ chẳng phải là bận xem TV đó sao? Đúng là rõ ràng đang ức hiếp người nhaa.

Tiểu Thảo giận mà không dám nói gì, từ bộ dạng đứng nguyên tại chỗ nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu một hồi, nhìn Phong tổng không nghĩ ra cần phải phản ứng nàng như thế nào, cắn cắn môi, Tiểu Thảo cuối cùng cũng lùi lại phòng bếp tìm bột.

Thấy Tiểu Thảo ngoan ngoãn đi làm việc, Phong Uyển Nhu cười cười, đem Bò Đen ôm vào trong lòng sờ sờ lông của nó, ôn nhu nói "Thật ngoan nha!"

Bò Đen rất vui vẻ, lè ra cái đầu lưỡi màu đỏ hồng hưng phấn nhìn lên Phong Uyển Nhu, bỏ mặc Tiểu Thảo trong bếp đang buồn bực.

Nàng chưa bao giơ làm qua sủi cảo, chính là chỉ thấy mẹ nàng từng gói qua, ai mà có thể lường trước được 'lão phật gia' lại muốn ăn đâu, mặc kệ, đành phải thử một lần vậy.

Này thì thử một lần, không chỉ có Phong tổng kinh ngạc, mà ngay cả Tiểu Thảo nhìn mình cũng kinh ngạc.

Tiểu Thảo cảm giác mình muốn bê cả phòng bếp dời đi.

Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo đi tới đi lui, đem hết mọi thứ bài trước mặt, nào là bột bánh, chài cán bột, thớt, đũa, cả cái máy xay cà phê cũng đem đến phòng khách đặt trên bàn trà, sau khi chuẩn bị xong nàng hớn hở ngồi xuống đối diện Phong Uyển Nhu, thiên vị che đi TV phía sau.

"Cô làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, lại muốn đùa giỡn cái gì nửa đây?

"Mẹ của tôi nói, làm sủi cảo cần ở phòng khách một bên xem TV một bên gói, như vậy mới có không khí"

" Không khí gì?"

"Không khí gia đình a"

Phong Uyển Nhu không nói gì, ánh mắt ảm đạm, Tiểu Thảo không nhú ý nhiều như vậy, trên trên mặt đều là bột, liền đứng lên, chia hai cái cánh tay, cười nhìn Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng, giúp tôi đem tay áo vắn lên đi, trên tay tôi toàn bột rồi!"

Chưa gì đã muốn ra lệnh?

Phong Uyển Nhu liếc Tiểu Thảo một cái, nhưng vẫn đứng lên, vắn tay áo cho nàng.

Tiểu Thảo nhìn nàng cúi đầu cẩn thận vắn tay áo cho mình thì nhìn Phong Uyển Nhu cười cười, kỳ thật là làm sủi cảo cũng tốt, còn có thể hỗ trợ lẫn nhau đó chứ!

Phong Uyển Nhu vừa ngẩng đầu lên đã nhìn thấy Tiểu Thảo đang nhìn mình chằm chằm ngây ngô cười, nàng mấp máy môi, sắc mặt không đổi buông lỏng tay ra.

"Được rồi!"

Tiểu Thảo thỏa mãn ngồi lại trên ghế đẩu, lấy đũa rồi vít một ít nhân bánh ra gói.

"Nhân là gì?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo hỏi, nếu như là nhân khoai tây thì nàng nhất định không nói hai lời đem hết nhân này của Tiểu Thảo mà đổ ra ngoài cửa sổ.

"Thịt bò cà chua!"

Phong Uyển Nhu có chút kinh hỉ nhìn Tiểu Thảo, nàng làm sao biết mình yêu nhất món này?

"Bò Đen rất thích ăn thịt bò, nếu chúng ta ăn không hết vừa lúc có thể cho nó ăn, một chút cũng không lãng phí"

Tiểu Thảo cười giải thích, Phong Uyển Nhu như bị đóng băng. Được rồi, nàng tốt nhất là không nên đối với Tiểu Thảo mà ôm bất kỳ ảo tưởng nào.

"Tôi gói rất kỹ bột sủi cảo, chị thấy gói như vậy thế nào, Phong tổng?"

Tiểu Thảo đem sủi cảo đã gói xong ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, đúng là cán bột so với gói có phần mệt hơn a, nếu việc nặng thì liền giao cho nàng đi, Phong tổng nếu gói sủi cảo sẽ tốt hơn. Nàng đúng là một thư ký tiêu biểu....

Phong Uyển Nhu nắm lầy điều khiển từ xa cũng không đáp lời, liền như vậy nhìn Tiểu Thảo, sắc mặt không có chút thay đổi.

Tiểu Thảo lặng đi một chút, nhìn Phong Uyển Nhu sắc mặt như bài tú lơ khơ, liếm liếm môi, liền hỏi: " Nếu không thì chị trước tiên nên gói thử, nếu mệt thì tôi sẽ gói"

Hay là không nên nói chuyện?

Phong Uyển Nhu vẫn ấn lấy điều khiển từ xa, đến kênh 'Hệ thống pháp luật' thì dừng lại, hiện TV đang được phát sóng một vụ giết người đẫm máu
.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo mắt nhìn TV, dùng sức nuốt nước miếng, không nói, cúi đầu cán bột, cán xong, rồi một mình làm sủi cảo.

Phong Uyển Nhu nghiêng nghiêng liếc nhìn Tiểu Thảo một cái. Tiểu Thảo cũng không tệ lắm, có thể sủi cảo gói cũng sẽ không lớn lắm, Phong Uyển Nhu chỉ vừa mới bắt đầu xem TV, sau đó lại thực sự nhịn không được, liền nhìn thấy trên mặt bàn các viên tròn núc ních nên liền hỏi

"Cô đang làm bánh bao sao?"

"Không phải, là cái đại sủi cảo a"

Tiểu Thảo trả lời vô cùng chắc chắn, tuyệt không mang một chút ngượng ngùng. Dù sao nàng cảm thấy chỉ cần có thể ăn no là được, hình dạng thì không cần quá xem trọng.

"Cô gói to như vậy làm sao có thể nấu chín được!"

"Vậy nấu lâu thêm một chút a"

"Cô đúng là đồ ngốc!"

". . . "

Tiểu Thảo buồn bực nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu mặt không đổi sắc nhìn nàng, Phong tổng dạo này tần suất mắng nàng là đồ ngốc ngày càng nhiều, căn bản là không hề giống thời gian đầu còn chút ý tứ... Tuy nhiên đối với nàng, dường như nàng cũng từ từ quen với cách Phong tổng nói nàng như vậy, thật là kỳ quái a, đây là kiểu loại mình thích được ngược đãi sao?

"Đem đũa ra đây!"

Phong Uyển Nhu giận Tiểu Thảo liếc mắt một cái, lại nhìn chằm chằm nàng đang ngây người ra! Tiểu Thảo thoảng qua thần trí, mặt liền đỏ lên,

https://thuviensach.vn

vội đem đũa đẩy tới.

"Đây!"

Tiểu Thảo biểu tình vô dụng tràn ngập chờ mong nhìn Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng, người trước kia đã từng gói qua?"

Phong Uyển Nhu liếc nàng một cái, cầm lấy một cái da sủi cảo, cho vào một ít nhân, đem hai bên mép ngoài da bột gấp lại, ngón trỏ cùng với ngón cái vừa dùng lực vừa gấp lại thành nếp uốn vô cùng đẹp mắt, còn lại một bên cũng tiếp tục theo thứ tự mà nắn thật tốt, Tiểu Thảo ở một bên nhìn xem lại có chút ngây ngốc, vừa nhìn thấy đôi tay trắng nõn cùng các ngón tay thon dài của Phong Uyển Nhu múa may, nhìn một hồi lại nghĩ Phong tổng có tay nghề này có thể làm sủi cao nuôi cả gia đình.

"Tốt lắm!"

Cái sủi cảo tinh xảo đặt trên đĩa, Tiểu Thảo nhìn liền gật gật đầu, đúng vậy, thật không sai a, so với cái của nàng làm thì đúng là đẹp hơn.

Sau đó nàng liền cán da, để Phong tổng làm sủi cảo, hai người phối hợp hoàn hảo.

"Cô ngồi học đi, tôi đi rửa tay!"

". . ."

Vỡ mộng!

Phong Uyển Nhu một câu liền đánh vỡ ảo tưởng của Tiểu Thảo, Tiểu Thảo rầu rĩ cúi đầu, cầm lấy cái da bánh, chậm chạp bắt đầu gói.

Nhà tư bản đúng là nhà tư bản, thiện tâm cũng không quá nhiệt tình, thật không có hi vọng mà.

https://thuviensach.vn

Phong tổng cuối cùng cũng không quá vậy, sau khi rửa tay sạch nhìn thấy phòng bếp càng thấy kinh hoàng hơn, phòng bếp giống như là bị Tiểu Thảo đánh cướp, Phong Uyển Nhu cũng tiện tay nên liền thu dọn rồi cầm lấy chén đũa đi rửa sạch, lúc này nàng mới quay trở lại phòng khách.

Bởi vì không tăng nhiệt độ nước, nên đôi tay trắng noãn của Phong tổng bị nước lạnh làm cho ửng đỏ lên, Tiểu Thảo nhìn nàng một cái, nhíu mày "Để đó tôi rửa là được rồi, tại sao lại đi rửa làm gì?", lại rửa với nước thật lạnh a, cô không phải còn đang ho sao, một chút cũng không biết chăm sóc bản thân.

Trong giọng nói của Tiểu Thảo không hề cảm giác được có chút nào nịnh nọt, nhưng Phong Uyển Nhu lại cảm thấy nao nao, không chớp mắt nhìn nàng.

"Lạnh không?"

Tiểu Thảo nhìn đôi tay Phong Uyển Nhu hỏi, Phong Uyển Nhu gật gật đầu, Tiểu Thảo bĩu môi, để đũa xuống, đi lên trước, cầm lấy đôi tay Phong tổng thổi thổi, sau đó đặt lên trên cổ mình, cười nói "Như vậy sẽ ấm lên a"

-

P/S: Tiểu Thảo a... cứ tiếp tục tự nhiên như vậy đi cưng :">, rồi trái tim băng giá cũng được sưởi ấm hắc hắc

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 24 "Cô cứ như vậy mà đi sao?"

Tiểu Thảo rụt rụt cổ, bị lạnh làm cho nổi da gà, có thể thấy trên mặt nàng vẫn là nụ cười tươi, nàng nhìn Phong Uyển Nhu hỏi:

"Thế nào? Rất ấm đúng không?"

Phong Uyển Nhu cắn cắn môi dưới, nhìn về đôi mắt nàng, trong mắt đều là một loại cảm xúc thật phức tạp.

Tiểu Thảo, cô có biết cô đang làm gì không?

"Mẹ của tôi trước kia khi đi tắm cũng hay đặt tay như vậy lên cổ ba tôi"

Cơ thể kích thích còn chưa đủ, Tiểu Thảo lại còn tăng thêm một câu làm cho thâm ý trong lời nói trở nên quan trọng hơn, nàng vốn là người vô tư, nói như vậy cho Phong Uyển Nhu nghe cũng giống như tán gẫu việc trong nhà, Tiểu Thảo thật ra lại nghĩ đơn giản hơn, coi như là cảm tình bằng hữu bạn bè vì vậy trong lời nói hay cử chỉ cũng thoải mái, việc ôm ấp sưởi ấm đôi tay như vậy cũng thật bình thường a!

Ba mẹ của cô là quan hệ gì?Còn tôi và cô là quan hệ gì?

Phong Uyển Nhu vốn là đang dao động lại bị Tiểu Thảo châm ngòi nên toàn bộ cảm giác đều trở nên biến mất, nàng nhìn chằm chằm ánh mắt Tiểu Thảo, có thể ở nơi đó trừ bỏ ra nụ cười ấm áp thì tiếp tục cũng không còn chuyện gì nữa, tâm nàng không tự giác liền trầm xuống.

https://thuviensach.vn

"Tốt rồi!"

Phong Uyển Nhu hơi cường ngạnh thu tay về, đi đến trước ghế sopha ngồi xuống, trong lòng buồn đau đớn.

Đôi lúc tôi thật không hiểu, cô vì cái gì lại đến để câu dẫn tôi đây? Cô có biết là cứ như vậy trong lòng tôi rất là khó chịu hay không...

Tiểu Thảo hai tay còn đặt ở trên cổ mình chưa thu hồi về, lại có chút sững sờ nhìn Phong Uyển Nhu "Mệt rồi sao? Lần sau nếu rửa chén thì cứ gọi tôi tới"

Cái này, nếu đối với công việc thư ký bình thường thì nghe rất quen thuộc, nhưng trong lúc này lại nghe như có phần chói tai, trong lòng một trận nhiệt như được phát lên, Phong Uyển Nhu nhíu mày, nhìn Tiểu Thảo

"Cô tới? Cô không phải không thích tới đây sao? Tại sao còn muốn tới?!"

Giọng điệu lạnh giá lại đâm thẳng vào trong lòng Tiểu Thảo, Tiểu Thảo đầu ngẩng một chút, mơ hồ nhìn Phong Uyển Nhu, bị trách cũng không hiểu tại sao. Đây rốt cuộc là làm sao vậy? Rốt cuộc tại sao lại mắng nàng, còn lại dùng thái độ này để nói chuyện

"Không có a..."

Tôi đâu có nói là không thích!

"Vậy thì đúng rồi, cô là thư ký tốt, thật đúng là một thư ký tận tâm!"

Phong Uyển Nhu cứ thế nói xong, Tiểu Thảo nhìn nàng rùng mình một cái, đây rốt cuộc là tại sao? Như thế nào trong lòng lại có cảm xúc phập phòng như vậy... Cái này, Tiểu Thảo cũng không dám nói, cúi đầu, chăm

https://thuviensach.vn

chút làm thật nhanh sủi cảo, thầm nghĩ có thể làm mau cho nàng ăn để có thể rời đi.

Kỹ thuật vốn đã không có, lại nóng lòng đẩy nhanh tốc độ rốt cuộc một nồi sủi cảo cũng xong, Tiểu Thảo ngay lập tức đun nước, bất quá cũng khá tốt, những cái sủi cảo bị vỡ dược chuyển qua trực tiếp trong khai cho Bò Đen.

Phần đẹp đẽ còn lại liền bưng lên bàn, Tiểu Thảo cũng làm thêm nước tương và dấm chua đem lên, Phong tổng kiêng tỏi, mặc dù nàng cũng ưa nhưng cũng không muốn làm át đi không khí thơm ngát.. Haizz tốt nhất là quên đi.

Phong Uyển Nhu lấy một chai rượu, rót ra một ly cho mình, cũng không hề rót cho Tiểu Thảo.

"Còn uống rượu..."

Tiểu Thảo nhỏ giọng hỏi, sức khỏe còn không đủ mà lại uống rượu, nàng thực không hi vọng Phong tổng uống rượu, dù sao ho khan vẫn còn chưa hết, như vậy mà uống không khéo lại muốn phát sốt mất, nhưng Tiểu Thảo nhìn Phong tổng như vậy lại không dám khuyên, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn. Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo đang nhìn chằm chằm ly rượu của mình, thản nhiên nói "Uống một ly không?"

"Không uống..."

Tiểu Thảo cúi đầu gấp sủi cảo, Phong Uyển Nhu cũng không thèm nhắc lại, trong đầu buồn bực uống rượu.

Rốt cuộc là tại sao, mới vừa rồi còn rất tốt, như thế nào lại đột nhiên phát cáu chứ? Có phải hay không gần đây Phong tổng có nhiều chuyện áp lực? Đúng vậy... nhất định là vậy.

https://thuviensach.vn

Nếu tính toán mà nói, thì Tiểu Thảo và Phong Uyển Nhu cũng coi như quen thuộc, ngày thường cùng nhau ăn một bữa cơm chẳng hạn, mặc dù Tiểu Thảo ngày thường nói nhiều lắm, nhưng hôm nay lần đầu tiên lại quái dị đến cực độ, Tiểu Thảo ăn mà im lặng đến kỳ lạ, ngay cả nàng nhai sủi cảo còn có thể nghe được, Tiểu Thảo thì đoán chừng chắc là nuốt luôn cả cái sủi cảo, trộm nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, nhìn thấy nàng uống rượu giờ đây hai má ửng đỏ, trong lòng có chút buồn lòng. Nữ cường nhân cũng là người mà, tại sao lại phải tạo cho mình áp lực đây?

Một ly tiếp theo rồi lại một ly, lần này không phải là vì xã giao cũng không có bất luận kẻ nào bức nàng, Phong Uyển Nhu chính là muốn uống, nàng theo cảm giác mơ hồ của mình đối với Tiểu Thảo ngày đó mà hiện lên, trong lòng nàng liền cảm thấy hiểu rõ hơn. Phong Uyển Nhu luôn luôn là một người kiêu ngạo, không ít nam nhân theo đuổi nàng, nhưng nàng chưa bao giờ nghĩ tới bản thân mình có một ngày cũng sẽ giống như bọn hắn, lại đi thầm mến ai đó, một người kiêu ngạo như nàng, như thế nào lại cho phép sự tình này phát sinh chứ? Chính là có cảm tình a... Thở dài, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo, mắt say lờ đờ mông lung, bắt đầu từ khi nào?

Rốt cuộc thích vẫn là thích... làm sao mà biết được khi nào mới xuất hiện?

Cảm xúc lộn xộn một loạt trong lòng, hơn nữa mấy ngày liên tiếp mệt mỏi tra tấn Phong Uyển Nhu vì vậy rất nhanh nàng liền say, ly rượu cũng bắt không trúng, sủi cảo cũng ăn không vô nữa, nàng đem đũa hướng bên cạnh rớt xuống, nàng cau mày dựa trên ghế salon, tay phải vuốt ve cái trán, liền như muốn ngất đi...

Tiểu Thảo, cô là đồ ngốc, vẫn còn muốn ăn sao?

Tiểu Thảo vốn đang ăn trong lòng run sợ, vừa nhìn thấy Phong tổng ngã xuống vội đem hết toàn lực đem mấy cái cảo trong chén ăn sạch, sau đó

https://thuviensach.vn

nàng mới để đũa xuống, đi lên phía trước nhìn Phong Uyển Nhu "Phong tổng?"

Đè thấp âm lượng một chút, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, lông mi nháy mắt, tóc dài tán loạn, cánh tay dán tại cái trán.

"Tiểu Thảo!"

"Ân, ta ở đây!"

Tiểu Thảo vội vàng tiến đến, rất tốt, không uống nhiều lắm, vẫn còn nhận được nàng.

"Tiểu Thảo..."

Phong Uyển Nhu say ngà ngà mông lung nhìn Tiểu Thảo, thì thào kêu tên của nàng, uống qua rượu nên đôi môi nàng đỏ hồng gợi cảm, khiến người ta nhìn vào thèm chảy nước miếng, Tiểu Thảo nhìn đôi môi Phong Uyển Nhu theo bản năng lại liếm liếm môi của mình, Phong Uyển Nhu vẫn nhìn nàng, chậm rãi vươn tay, vuốt lấy hai má Tiểu Thảo.

Trong nháy mắt, chỉ là một nháy mắt, Tiểu Thảo cảm thấy cả cơ thể như bị đóng băng.

Đây là...

Tiểu Thảo mở hai mắt nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không nói gì, chỉ dùng tay nhẹ nhàng vuốt lấy làn da trên khuôn mặt Tiểu Thảo, quả nhiên là tuổi trẻ, da thật trơn tru, nàng còn muốn vuốt cả nửa ngày, Phong Uyển Nhu cánh tay chợt rơi xuống ghế salon, ánh mắt cũng gắt gao nhắm lại.

Là mộng sao?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo còn đang cứng đờ nguyên một chỗ cũng không hoàn hồn, cả người hoàn toàn ngây dại, lâng lâng nhìn Phong Uyển Nhu, nâng lên tay phải sờ sờ mặt mình.

Chuyện gì a.. Phong tổng sờ nàng?

Cái ghế salon màu lam dài và hẹp, Phong Uyển Nhu thân mình phải một chút co lên, giống như là con tôm khô, cuộn thành một đoàn, lông mi không ngừng nháy mắt, mày nhíu lại càng nhanh.

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn nàng, trong lòng dường như nghĩ ra được điều gì. Cứ mỗi lần Phong tổng say rượu đều có gì đó rất yếu đuối, có một điều gì đó thật thống khổ, đúng hay không có liên quan với gia đình? Hay Phong tổng là đứa trẻ bị vứt bỏ?

Không biết a... Tiểu Thảo nhớ rõ Oánh Oánh tỷ từng cùng nàng đề cập qua chuyện Phong lão gia, cũng rất là khó a!

Tiểu Thảo trong đầu nháy mắt tưởng tượng ra một màn, lúc này bóng đêm chiếu rọi, một nam nhân tuấn mỹ cao ráo mang theo một cái sọt, trong lúc đang đi hắn liền nghi hoặc bốn phía nhìn nhìn, mở ra vải đỏ trong sọt, hướng vào trong nhìn, kinh ngạc, đó là một đứa bé cực kỳ xinh xắn, lại còn là một nữ hài tử! Làm sao bây giờ? Nam tử lo âu nghĩ, cuối cùng cắn cắn môi quyết định thu nhận và cưu mang nàng. Vì đứa trẻ này bị vứt bỏ, nên nam nhân mới kết hôn với một nữ tử khác nhưng nữ tử này vẫn còn trằn trọc vì cô gái được nam tử thu nhận... Hai mươi bảy năm sau, nàng biến thành Phong Uyển Nhu, biết rõ thân thế mình, nên rất đau buồn...

Cái gì a!

Tiểu Thảo dùng sức lắc đầu, cô cũng uống rượu sao? Đoán mò cái gì kinh thế?

https://thuviensach.vn

Trở về hiện thực, Tiểu Thảo nhìn lên người đang nằm trên ghế salon ngủ, dáng người ngủ cũng thật cực khổ, nàng hít sâu một hơi, đứng lên vận động cánh tay, trong trí nhớ còn rất rõ đã từng bế Phong Uyển Nhu như vậy.

"Ngô..."

Phong tổng như thế nào lại rất nặng, Tiểu Thảo mới vừa ăn xong sủi cảo thiếu chút nữa là đã nôn ra, nghẹn đỏ mặt nên cố gắng nhắm tới phía phòng ngủ.

"Đừng chạm vào ta!"

Ai bảo cô chạm vào tôi?!

Phong Uyển Nhu định vung lên cánh tay muốn đẩy Tiểu Thảo ra, nhưng Tiểu Thảo vội nhanh hơn nên đã bước đi "Đừng nhúc nhích, như vậy cũng tốt mà".

Tới phòng ngủ, nàng cũng bất chấp tất cả, vọt vào phòng, trong trí nhớ liền hướng đến giường Phong Uyển Nhu rồi quăng nàng xuống giường.

Dương Tiểu Thảo... Ngươi là đồ khốn kiếp!

Phong Uyển Nhu bị ném xuống đầu lại càng đau đầu hơn, liền nắm lấy khăn trải giường cố gắng chịu đựng từng đợt choáng váng đẩy tới.

Sau khi mở đèn ở đầu giường, Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, đi toilet cầm chậu rửa mặt cùng khăn mặt đi ra lau mặt cho nàng. Tiểu Thảo vốn là muốn giúp nàng đem quần áo cởi ra, nhưng sau đó nàng lại tự hành mà bổ não mình ra một chút mà suy nghĩ, nếu sáng hôm sau Phong tổng sau khi đứng lên, chứng kiến bản thân mình quần áo biến đi đâu hết thì... nàng rùng mình một cái, Tiểu Thảo đem khăn mặt để qua một bên, ngăn mền đắp lại cho Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

Thiệt là, mới uống mấy ly đã say, nhớ rõ là trước kia Phong tổng có thể uống được khá lắm a.

Nhìn đồng hồ giờ này đã không còn sớm, Tiểu Thảo đoán chừng Cỏ mẹ bên kia đã sớm giận điên lên, không dám rề rà, nàng liền đem chậu rửa mặt bưng trở lại toilet, quay trở ra nhìn nhìn Phong tổng, xác định không còn việc gì mới dự định rời đi.

Lúc nàng vừa mới vừa chuyển động, đứng lên, tay dủi thẳng thì bị Phong Uyển Nhu kéo lại

"Cô cứ như vậy mà đi sao?"

Phong Uyển Nhu híp mắt nhìn nàng, hai má còn lộ ra một chút ngà ngà say, trong lòng nàng khó chịu vô cùng, nàng không thầm mến qua ai, cũng chưa bao giờ chính thức yêu thích ai, cô đơn nhiều năm như vậy, chưa bao giờ có cảm giác thực tế như thế này, không phải là yêu đương vui sướng, mà là một loại chua xót vội vàng, nàng phải cố tình ép buộc Tiểu Thảo ở cạnh nàng.

Tiểu Thảo nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu một hồi, biết lúc say rượu con người ta thường trở nên yếu đuối nhất, huống chi là say rượu cũng không có gì thoải mái, nàng vươn tay đắp lấy cái chăn của Phong Uyển Nhu cho thật tốt, hạ lại tính khí, ôn nhu nhìn nàng.

Trong lòng đã muốn tan biến đi cái hi vọng ấm áp này, nhưng trong lúc đang ngà ngà say, Phong Uyển Nhu lại để cho bản thân tự do tùy ý nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, trong ánh mắt nàng đã quá rõ ràng, tình ý lộ ra đều không có một tia che dấu.

Bất chợt,

Nàng hôn nhẹ lên môi Tiểu Thảo..

https://thuviensach.vn

-

P/S: Tiểu Thảo dễ thương quá đi "Tôi đâu có nói là không thích" :v

Đáng yêu quá à :">, hai cái người này phải có một người chủ động thôi :3. Bản thân Phong tổng thì do sỹ diện, còn Tiểu Thảo thì do ngốc và nhát quá à ==

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 25 Cho ngươi tâm động

Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo làm cho tức giận cả đêm không hề ngủ được, trằn trọc một lúc lại đến bình minh.

Nhìn vào gương, tóc tai tán loạn, hai mắt thăm quầng, Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng thở dài.

[I]Tiểu Thảo! Dương Tiểu Thảo, phải chăng kiếp trước tôi mắc nợ cô...

[/I]

Sáng sớm, Tiểu Thảo hắt xì không ngừng, mỗi lần hách xì liền uống một ngụm nước

"Ngưng Ngưng, bồ nói xem là ai đang nhắc đến mình đây?!"

Xoa xoa mũi, Tiểu Thảo nhìn Dạ Ngưng

[I]Thiệt là, không nghĩ ra ai lại đang nhớ nhung mình a, cả buổi sáng hắt xì không vẫn chưa dứt.

[/I]

Dạ Ngưng bên này căn bản là đang tập trung làm kế hoạch hàng năm quá bận rộn nên cơ bản là không đáp lời.

https://thuviensach.vn

"Bồ nói xem, Phong Đẳng cũng không phải là nhỏ, tính cả công nhân thì có đến vài trăm người, như thế nào mà không tìm ra người có năng khiếu chứ?!"

"Có năng khiếu gì?"

Tiểu Thảo uống ngụm trà, nghiêng đầu hướng đến phòng Tổng tài lén nhìn, hôm nay tại sao Phong tổng như thế nào tốt như vậy, lại không kêu nàng đi bưng trà rót nước hầu hạ, nàng đúng là còn có chút không quen.

"Haizz.. thì không phải là ca nhát nhảy múa đó sao"

Dạ Ngưng thuận miệng đáp, Tiểu Thảo vừa nghe vội rụt rụt đầu lại không lên tiếng.

"Đợi một chút, để mình xem Oánh Oánh tỷ bên này có lưu giữ lý lịch sơ lược không, tôi phải nhìn xem cả một đám người này có hay không có năng khiếu!"

Dạ Ngưng vừa nói liền ở một bên trở mình vớ lấy bìa hồ sơ, Tiểu Thảo lúc này liền đem mặt giấu ở sau máy tính xem tư liệu, Dạ Ngưng lật ra một hồi, nhíu nhíu mày, chính là đang xem lý lịch sơ lược của Tiểu Thảo.

"Piano cấp 9, thích thổi sáo hồ lô (1).. Dương Tiểu Thảo, bồ làm sao lại có thể lợi hại như vậy!"

[I]Một thân tài nghệ mà lại không giúp đỡ!

[/I]

"Cái gì chứ..."

Tiểu Thảo chậm chạp trả lời, thực hối hận vì mình không đem lý lịch trộm về, Dạ Ngưng như muốn phát điên, nàng chính là muốn điên lên a,

https://thuviensach.vn

nàng vì lo lắng làm kế hoạch liên hoan cuối năm mà tổn thất không ít tinh thần, Tiểu Thảo tài nghệ như vậy một câu cũng không nói..

Dạ Ngưng căm tức nhìn Tiểu Thảo, hai mắt tất cả đều nổi lửa, Tiểu Thảo nhìn thấy liền yếu ớt giải thích "Mình không phải không giúp bồ, chỉ là..."

"Chỉ là cái gì?"

Dạ Ngưng phất phất cái hồ sơ lý lịch, chứng cớ đều ở trong tay nàng mà còn dám ngụy biện sao?

[I]Hừ, tội đáng chém đầu!

[/I]

"Mình chỉ là không muốn biểu diễn..."

"Bồ thật ngốc, cảm giác bỗng nhiên nổi tiếng cũng không muốn sao? Dạo một bản Piano liền rung động toàn công ty, thật tốt..."

"Mẹ của mình nói, làm ngươi không nên quá khoa trương!"

". . ."

Dạ Ngưng thật muốn đem hồ sơ trên tay toàn bộ nện lên đầu Tiểu Thảo "Mặc kệ, bồ nhất định phải biểu diễn, sẽ đàn Piano, nhưng... còn biết nhạc cụ khác hay không?"

Tiểu Thảo mím môi không nói, Dạ Ngưng nhận ra liền lắc đầu "Tiểu Thảo, mình biết bồ luôn không cần nổi bật, nhưng đã đến công ty lâu như vậy, tổng yếu cũng nên khoe khoang chút đi, để cho người khác nhìn thấy sự lợi hại của bản thân mình!"

"Mình không có gì lợi hại cả!"

https://thuviensach.vn

". . . coi như không vì mình, thì bồ cũng không thể làm cho Phong tổng mất mặt chứ! Bồ dù gì hiện tại cũng là thư ký của Tổng tài a"

Dạ Ngưng không hổ danh là tay già đời, thấy nói thẳng với Tiểu Thảo vô dụng thì liền đem Phong Uyển Nhu vào làm mồi nhử, nàng đã trộm quan sát sắc mặt Tiểu Thảo, quả nhiên là vừa nhắc tới Phong tổng thì cả khuôn mặt có chút động tâm, vừa định nói gì đó nhưng lại nhịn nuốt xuống bụng, Dạ Ngưng thấy vậy liền thêm chút lửa.

"Như vậy đi, mình cũng không muốn gây khó khăn cho bồ, chúng ta liền cùng nhau phối hợp, bồ đàn mình khiêu vũ, thế nào? Mình so với bồ vất vả hơn nhaa"

"Mình đàn, bồ khiêu vũ?"

Tiểu Thảo tro tàn lại cháy, hai mắt sáng lên nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng chưa bao giờ thấy qua Tiểu Thảo như vậy, có chút chần chờ nhưng không dám đáp lời, có thể tưởng tượng ra trừ bỏ Phong Uyển Nhu ra thì người khác cũng không dùng được, Tiểu Thảo bộ dạng cắn cắn răng, xem ra đã đáp rồi.

.

.

.

Đến ngày họp tất niên cuối năm...

Tiểu Thảo không muốn quá khoa trương, nhưng trang phục tham dự lại vô cùng lộng lẫy, phối hợp lấy với Piano hoa lệ, nàng chính là mặc một bộ váy dạ hội dài, còn có đồ trang sức rất trang nhã phối trên người, vầng trán hàng ngày bị che bởi mái tóc hôm nay được bới lên gọn gàng, lộ ra vài phần sáng sủa và thanh tú, làn da vẫn như cũ, trắng nõn nà và mịn màng

https://thuviensach.vn

như làn nước thanh thủy, chiếc mũi cao kín khéo léo, đôi môi thì như anh đào nhỏ nhắn đáng yêu, hái má còn thản nhiên đỏ ửng. Tiểu Thảo tiến lên sân khấu cuối chào, chuẩn bị bắt đầu khảy đàn.

Vì cùng với Dạ Ngưng phối hợp, nên Tiểu Thảo chính là lựa chọn cẩn thận các bài hát, bài hát đầu tiên là

[I]Swan Lake! [Hồ Thiên Nga]

[/I]

Cùng lúc, Dạ Ngưng đã mặc xong bộ quần áo vũ công, từ trong cánh gà nhón chân nhảy ra sân khấu, cùng lúc những tràng pháo tay của khán giả vang lên, la hét có vỗ tay có... thậm chí có một vài thanh niên ở dưới kêu réo tên nàng, lúc này ở dưới khán đài có hàng trăm cặp mắt chăm chú theo dõi.

Dạ Ngưng vừa đệm bước nhảy thiên nga vừa nhìn lên đèn trên trần nhà, cố gắng đem bản thân khiêu vũ cho ra dáng một thiên nga hoa nhã, nhưng thật ra nàng muốn cắn chết Tiểu Thảo quá đi mất, nhìn bình thường như vậy làm sao lại có thể đàn một bài nhảy ác như thế!

Tiểu Thảo chơi đàn rất là nghiêm túc, ngón tay thon dài trắng nõn lướt trên các nốt nhạc như cá biển đang nhào lộn, cao thấp lên xuống làm cho người ta nhìn muốn hoa cả mắt, nàng say mê nhắm mắt đàn một hơi lại nhanh chóng thay đổi sang bài hát thứ hai.

Thiên nga trắng đã chết! Bây giờ biến thành trận đấu bò húc Tây Ban Nha.

Nhạc thay đổi, người bị khớp nhất chính là Dạ Ngưng, lúc này nàng đang kết thúc điệu múa thiên nga, nghe tới âm điệu 'đấu bò' thì liền bối rối sau đó thì nhanh trí rút lấy sợi vải ở thắt lưng múa may qua lại. Ở dưới khán đài bấy giờ lại cười thành một trận, Dạ Ngưng mặt xanh mét, một tay

https://thuviensach.vn

chống ở thắt lưng, một tay vung lên vải đỏ bắt chước giống như động tác đấu bò, vốn đã nghe Tiểu Thảo nói qua sẽ đàn hai bài hát trong một lần. Tiểu Thảo nước mắt lưng tròng nhìn lên nàng nói một câu " Cũng được coi là hợp tác tốt đó chứ?"

Nàng còn nói gì đây?

[I]Quên đi, quên đi, tiệc cuối năm không phải là giúp cho mọi người giải trí sao.

[/I]

Dưới đài mọi người cười vang một hơi, Phong Uyển Nhu thế nhưng vẫn không hề cười, tầm mắt dừng lại ở trên người Tiểu Thảo, mắt không hề nháy qua.

Nàng chưa từng thấy qua bộ dạng Tiểu Thảo như vậy, cũng chưa bao giờ thấy qua phong thái Tiểu Thảo như thế, trong lúc đàn, lại toát ra một loại hào quang khó tả, các ngón tay quay cuồng lã lướt, tuy rằng Dạ Ngưng ở một bên gây cười, nhưng Phong Uyển Nhu trong mắt tất cả đều chỉ chú ý Tiểu Thảo.

Điệu Matador Tây Ban Nha rốt cuộc đã xong, Dạ Ngưng ở một bên thở hỗn hển đi xuống sân khấu, lúc này có mấy chàng trai liền đến giúp đỡ Tiểu Thảo đem Piano dọn đi, sau đó lại đưa đến một cây saxophone.

Ánh đèn sân khấu dần dần mờ xuống, phía dưới khán giả vỗ tay cũng tắt dần, chỉ còn lại saxophone và Tiểu Thảo hiện hữu, Tiểu Thảo từ từ nhắm mắt lại.

Bài Tiểu Thảo thôi là [I]"Endless Love",[/I] Phong Uyển Nhu xác định khi nghe giai điệu đầu tiên. Nàng đối với âm nhạc cũng rất nhạy cảm, tâm trí nàng lúc nãy cũng lâng lang theo cảm xúc bài hát...

https://thuviensach.vn

[I]Nếu trái tim cũng đã mệt mỏi bởi những giọt nước mắt khô

Có hối tiếc tình cảm khó khăn này

Đã từng thuộc về nhau mãi mãi

Đã không cùng em nhìn thấy buổi tối hoàng hôn

Điều này vĩnh viễn thật khó khăn..

Ta đã sẵn sàng nắm tay nhau ở thế giới bên kia...

Yêu một người là như thế nào, để có thể sống mãi bên nhau.

Em không biết làm như thế nào để đối mặt với tất cả...

. . .

[/I]

Tiểu Thảo từ trước đến giờ trong mắt Phong Uyển Nhu là một người luôn vui vẻ khoái hoạt, chưa bao giờ thấy qua nàng lại có một phong thái như vậy, nhiều ngọn đèn giống như đều điểm hết vào Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu cũng như những ngọn đèn ấy, trong mắt nàng toàn bộ đều là hình ảnh của Tiểu Thảo, mỗi một âm thổi ra, mỗi một nhịp vang lên, đều đi thẳng vào trong trái tim Phong Uyển Nhu.

Có lẽ.. Chỉ trong nháy mắt, trái tim nàng đã rơi vào chính nơi này...

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 26 Đã khoa trương thì cứ khoa trương đi..

Tiểu Thảo lần đầu tiên cảm nhận được mùi vị hoan nghênh là như thế này.

Vừa bước xuống sân khấu, thì đã bị các tiền bối lớn tuổi vây lại khen ngợi, hôm nay tóc tai cũng khác với bình thường, ngày thường ngay cả tên cũng không nhớ, nhưng hôm nay các đồng sự phòng ban khác liền vây xung quanh khích lệ nàng, trong mắt còn có một chút ái mộ, Tuy nhiên Tiểu Thảo đối với tất cả đều xem nhẹ, ngày thường kẻ khác thường hay chà đạp nàng nàng cũng không phản kháng, khuôn mặt nhỏ nhắn bị béo thành một màu đỏ bừng, nàng cũng chỉ biết ngây ngô cười.

Cuối cùng sau khi qua loa chào hỏi nàng cũng nhanh chóng trở về văn phòng, Dạ Ngưng lúc này cũng lập tức bu lại " Thế nào? Cảm giác cũng không tệ đúng không?"

Tiểu Thảo vừa rồi bị mọi người vây kín, lại mặc trên người bộ váy lễ phục quá nóng nực, lúc này nàng cởi ra, lấy ra một cái áo sơ mi màu trắng, da thịt nàng lộ ra như hòa đào, trắng như bông tuyết trước tầm mắt người khác, nàng một bên sữa lại tay áo một bên hỏi "Phong tổng đâu?"

"Eo, đúng là bồ, như thế nào mở miệng ra là liền Phong tổng không thôi"

Dạ Ngưng không vui, Tiểu Thảo này đúng là thấy sắc quên bạn, nàng có thể thành công như vậy trong đó cũng có công lao của bản thân mình a, ngay cả một tiếng cảm ơn cũng không nói, chỉ biết tìm Phong tổng.

https://thuviensach.vn

Không trả lời Dạ Ngưng, Tiểu Thảo lại khom lưng xuống tìm kiếm gì đó trong thùng.

"Bồ tìm gì đó?"

Dạ Ngưng buồn bực, Tiểu Thảo hôm nay thật không giống với lúc bình thường, mà cũng không giống người bình thường a. Dạ Ngưng chính là thấy rất rõ, lúc xuống sân khấu, có bao nhiều ánh mắt ngắm nhìn Tiểu Thảo, còn béo má vuốt tóc, dù có là bông hoa đẹp cũng bị vùi hoa dập liễu rã rời, thế nhưng đứa nhỏ này một chút phản ứng cũng đều không có, thật so với nàng không có điểm gì giống nhau.

"Ngưng Ngưng, có thấy Sáo hồ lô của mình không?!"

Tiểu Thảo tìm nửa ngày cũng tìm không ra Sáo hồ lô, nàng còn nhớ rõ là nàng đã mang tới a. Dạ Ngưng liếc nàng một cái "Bồ còn tìm làm gì, thổi cái kia còn chưa đủ dọa người sao?"

"Bồ giấu nó?"

Tiểu Thảo nhíu mày nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng lắc lắc đầu "Đúng vậy, nhưng để làm gì, không phải đã biểu diễn xong rồi sao?"

"Mình chỉ muốn thổi..."

Tiểu Thảo mặt đỏ lên, lời còn lại định thốt ra liền nuốt vào trong bụng, Dạ Ngưng nhìn thấy Tiểu Thảo thẹn thùng bộ dạ, ý xấu cười cười "Muốn thổi cho Phong tổng?"

Tiểu Thảo mở to hai mắt nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng cười đắc ý "Được rồi a, ngoài Phong tổng ra còn ai làm cho bồ như vậy mà để bụng. Sáo hồ lô của bồ cũng đừng nhắc tới, nhìn mắc cỡ chết đi được"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nghĩ nghĩ cũng thấy đúng, Phong tổng đoán chừng sẽ không thích, nàng liền xoay người nhìn xung quanh một lần, từ trong rương lấy ra một cây đàn gui-ta.

"Không phải chứ . . ."

Dạ Ngưng kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo "Bồ rốt cuộc là còn biết chơi bao nhiêu loại nhạc cụ đây?"

Tiểu Thảo lấy đàn gui-ta ra, điều chỉnh âm, ngượng ngùng cười cười "Kỳ thật các nhạc cụ đều có chung thuộc tính, chỉ cần học tốt âm luật là có thể học rồi!"

Eo, Dạ Ngưng trừng nàng, ngươi cho là ai cũng như ngươi một mình có thể học bao nhiêu loại vậy a.

"Ngưng Ngưng, không thèm nói chuyện với bồ nữa, mình đi trước đây!"

Tiểu Thảo ôm đàn ghi-ta liền đi ra ngoài, Dạ Ngưng vội kêu nàng, chỉ chỉ cái áo sơ mi của Tiểu Thảo "Bồ mặc vậy đi ra ngoài không sợ lạnh sao? còn nữa, sao bồ biết Phong tổng ở đâu mà kiếm?"

Tiểu Thảo quay đầu lại nhìn nàng cười cười "Mình đương nhiên biết"

Nói xong cũng không để ý nhiều nàng liền ôm đàn ghi-ta rời đi, Dạ Ngưng huýnh cái mũi một cái, ngồi ở trên ghế nghĩ nghĩ rồi mĩm cười...

Dương Tiểu Thảo, xem ra bồ và Phong tổng cũng thật sự không tầm thường a.

Vừa đi vào hàng hiên Tiểu Thảo liền cảm giác được lạnh, rụt rụt cổ muốn trở về lấy lễ phục, nhưng lại sợ Dạ Ngưng cười nhạo, liền dậm chân, hướng đến sân thượng đi đến.

https://thuviensach.vn

Không có gì bất ngờ, Phong tổng chính là ở đây, có một thời gian mọi người trong công ty lại đồn ầm ĩ Phong tổng thích đến đây là vì Phong tổng yêu thương và chờ đợi một người nào đó, nên cứ thích lên sân thượng ngắm nhìn bầu trời.

Tiểu Thảo lén lút chạy lên sân thượng, liếc nhìn xung quanh, nhìn thấy người đang đứng ở xa xa, mặt liền cười như một đóa hoa.

"Phong tổng!"

Một tay ôm đàn ghi-ta, một tay giơ lên múa may, lúc này Phong Uyển Nhu đang ngửa đầu nhìn trời, nghe được âm thanh của Tiểu Thảo vang lên, liền nghĩ mình phát sinh ảo giác nên nghi hoặc quay đầu lại.

"Hello!"

Tiểu Thảo trong tíc tắc khuôn mặt đã gần trong gang tấc, Phong Uyển Nhu nhìn thấy nàng mặc áo mỏng manh, liền nhíu mi "Sao cô lại đây?"

Tiểu Thảo cười cười, chỉ chỉ trong lòng đàn ghi-ta "Tôi hát cho chị nghe!"

Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo ôm đàn ghi-ta "Cô đàn?"

"Đúng vậy!"

Tiểu Thảo dùng sức gật gật đầu, nghiêng thân nhìn xung quanh một lần, nhìn thấy cách đó không xa có hai cái ghết liền đem lại, một cái đưa cho Phong Uyển Nhu đặt nàng ngồi xuống, cái còn lại nàng đặt đối diện rồi chính mình ngồi xuống.

"Phong tổng, chị muốn nghe bài gì?"

Tiểu Thảo cúi đầu cầm đàn chuẩn bị, hắng giọng một cái.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo có chút buồn cười, vội vàng như vậy chạy tới đây chính là muốn đánh đàn ca hát cho nàng nghe sao?

"Gì cũng được!"

"Cũng được là như thế nào a"

Tiểu Thảo biểu môi hơi bất mãn nói, cái gì cũng được, hát cho người đặc biệt nghe làm sao có thể gì cũng được. Ngữ khí làm nũng của Tiểu Thảo làm cho Phong Uyển Nhu có chút kinh ngạc, nàng nhấp môi, hơi vương lên ý cười nhìn Tiểu Thảo.

Ách... Tiểu Thảo dường như cũng cảm thấy được giọng nios mình có phần khác so với trước, mặt có chút hồng, cúi đầu không dám nhìn Phong Uyển Nhu.

Nhìn thấy bộ dạng thẹn thùng của nàng, Phong Uyển Nhu tâm tình thật tốt, nghĩ nghĩ nói "Cứ lựa bài sở trường của cô đi!"

"Được!"

Cái này lại làm Tiểu Thảo vui vẻ, nhấc chân lên bắt chéo, ôm đàn ghi-ta, nhìn Phong Uyển Nhu bắt đầu đàn lên.

Âm thanh vừa nhảy ra, Phong Uyển Nhu chỉ vừa nghe vài nhịp đàn, liền nhìn Tiểu Thảo nhẹ nhàng cười, ngươi nga ~~~

Hôm nay , có lẽ là do phô trương quá trớn, nên Tiểu Thảo một chút cũng không thấy sợ Phong tỏng, trong lòng ôm đàn ghi-ta, hát lên ca khúc sở trường của mình.

[nghe bài hát của Tiểu Thảo nà :"> : http://www.youtube.com/watch?v=9GofnM1wJE0]

Cô gái đối diện .. Hãy nhìn qua đây

https://thuviensach.vn

Nhìn qua đây, nhìn qua đây nè!

Anh biểu diễn thật tuyệt vời lắm nha

Vậy nên xin em đừng giả vờ làm ngơ

Cô gái đối diện hãy nhìn qua đây

Nhìn qua đây ,nhìn qua đây nè...

Đừng thấy anh như vậy mà sợ nha

Thật ra anh dễ thương lắm đó...

. . .

Âm nhạc vui vẽ, giai điệu thoải mái, Tiểu Thảo lay đầu cười híp mắt nhìn Phong Uyển Nhu, đầu ngón chân nhịp theo điệu nhạc, hoàn toàn mở rộng nội tâm.

Phong Uyển Nhu khó mà được thả lòng, thân mình tựa vào phía sau dựa vào ghế, nhẹ tay gõ theo nhịp nhạc, mỉm cười nhìn vào ánh mắt Tiểu Thảo.

Nhìn Phong tổng cũng đang khích lệ, Tiểu Thảo vì vậy hát cực kỳ vui vẻ, cuối cùng nàng liền đứng lên đẩy cái ghế qua một bên, một bên đứng hát một bên ôm đàn gui-ta hướng đến Phong Uyển Nhu.

Nhưng trong lòng Phong Uyển Nhu nhìn thấy động tác của Tiểu Thảo lại có phần rối loạn nhịp, dường như có luồng điện theo thanh âm của Tiểu Thảo chảy quanh thân thể nàng, mà ánh mắt kia như lửa rực cháy lên mỗi một dây thần kinh của nàng, nàng chưa bao giờ có cảm xúc như vậy nảy lên trong lòng, đột nhiên Phong Uyển Nhu lại cảm thấy khẩn trương xen lẫn cả vui sướng, nàng có phần e thẹn cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được Tiểu Thảo từng bước tới gần, Phong Uyển Nhu tim đập càng thêm kịch liệt, tay liền bắt được lưng ghế dựa, hơi hơi cắn môi dưới.

Ngươi ...

Tiểu Thảo ngược lại vô cùng vui vẻ, căn bản là không hề để ý Phong tổng đang chật vật vì nàng, nàng vừa hát vừa cười vừa đi đến bên người Phong Uyển Nhu, thậm chí còn hướng đầu đến trước mặt Phong tổng theo điệu nhạc, mang theo vài phần khiêu khích nhìn vào mắt người trước mắt.

Anh nhìn trái, nhìn phải, nhìn lên nhìn xuống

Thì ra mỗi cô gái đều không đơn giản

Anh nghĩ rồi lại nghĩ, đoán rồi lại đoán

Tâm sự của các cô gái thật là kỳ lạ..

...

Phong Uyển Nhu mặt đỏ lên vô cùng, cảm giác Tiểu Thảo là đang trêu chọc nàng, nhất thời nàng vừa thẹn lại vừa giận, đã nói trước mặt rõ ràng như vậy cũng không trốn tránh, nàng cắn cắn môi rồi lại ngẩng đầu đối diện với ánh mắt của Tiểu Thảo.

-

P/S: Tiểu Thao aaa ... thiệt là dễ thương quá đi ^_^

Nhạc nghe thật vui a :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 27 Không che dấu

Tiểu Thảo thấy Phong tổng rốt cuộc cũng chịu ngẩng đầu nhìn nàng, nàng đàn hát vui vẻ lại càng hăng say hơn, Phong Uyển Nhu cũng không nói gì, nháy mắt một cái liền nhìn thẳng vào mắt Tiểu Thảo, ánh mắt vô cùng nóng, nóng giống như là ngọn lửa hỏa diệm sơn,

Ách...

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhìn có chút ngượng ngùng, nhịp đã rối loạn sau đó tiếng ca cũng liền rối, tiếp đó nàng mới phát hiện ra khoảng cách giữa hai người càng lúc càng gần, Tiểu Thảo đứng múa mai cũng không để ý là mặt càng lúc càng kề cận, ngay cả mùi thơm trên người Phong Uyển Nhu nàng cũng có thể ngửi được, Tiêu Thảo đang di chuyển liền phát giác mà lùi về sau, Phong tổng ngay lập tức lại đứng lên.

Nhạc tới đoạn nào Tiểu Thảo không thể nhớ được, lập tức rối loạn, chính xác là bấn loạn, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng liền đỏ bừng, Phong Uyển Nhu cũng không để ý nhiều như vậy, vẫn là nhìn chằm chằm nàng, Tiểu Thảo trong tâm đều bị nàng làm run lên, không tự giác được liền lui về phía sau.

Rốt cuộc làm sao vậy?

Tiểu Thảo lui về một bước, Phong Uyển Nhu cũng liền tiến một bước, từng bước tiếp theo từng bước, tiếng đàn cũng ngưng hẳn, Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn lên ánh mắt Phong Uyển Nhu, nhìn thấy nàng trong mắt không hề

https://thuviensach.vn

che dấu đi tình cảm, trong lòng Tiểu Thảo chợt run lên, đùi cũng bắt đầu mềm nhũn, lảo đảo một cái, nàng liền ngã ngồi ở trên ghế, đàn ghi-ta cũng theo đà ngã trên mặt đất.

"Phong tổng..."

Tiểu Thảo thanh âm có chút phát run, ngước lên luống cuống nhìn Phong Uyển Nhu...

Chị muốn làm gì a...

Hai tay vòng ở sau lưng ghế, Phong Uyển Nhu từ trên cao nhìn xuống Tiểu Thảo, dùng hai tay đem nàng khóa ở trong ngực của mình.

Eo, rốt cuộc là hoàn cảnh gì đây..?.

Tiểu Thảo hình dung không được, chỉ biết là trong tim giống như có một thanh đại chùy đập vào, từng cái từng cái một toát ra một loại cảm giác kì lạ, nàng trơ mắt nhìn Phong Uyển Nhu, lúc này bản năng của nàng cũng đã muốn bất động.

Hai tay nắm tại trên ghế dựa, Phong Uyển Nhu nhìn thẳng Tiểu Thảo

Hát à? Cô tiếp tục hát nữa đi. không phải là thích thú ca hát khiêu khích tôi nhìn sao? Cô nghĩ rằng tôi thật không dám làm gì sao?

"Cô có vẽ đang rất vui vẻ?"

Giọng nói trầm ấm mang theo hơi thở mùi vải hương, Tiểu Thảo cả hơi thở của Phong Uyển Nhu cũng nghe thấy, liền khẩn trương nhìn lên Phong Uyển Nhu, lại có vẻ ấp úng...

"Đúng vậy, nhưng... không phải là đang hát sao??"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu không nói lời nào, nhìn chằm chằm đôi môi đang khẽ hở của Tiểu Thảo, thực tế là Tiểu Thảo nói gì nàng đã hoàn toàn không nghe được, trong lòng loại một loại cảm giác nóng rạo rực như lửa đốt đang bốc cháy, ngực nàng cảm giác phập phồng như có gì đó rất áp bách, nàng lại không thể kìm nén được, mà ngược lại càng phát ra dày đặc hơn.

Tiểu Thảo dùng sức hướng về phía sau ghế mà lùi, Phong Uyển Nhu hai tay chống lên ghế dựa, thân mình một chút hơi hướng về xuống phía dưới, trong mắt tất cả đà đôi môi đỏ hấp dẫn đang mấp mái.

Tiểu Thảo mở to hai mắt, nàng có ngốc cũng có thể biết được tiếp theo đó Phong Uyển Nhu muốn làm cái gì, lúc này nàng mới chợt lên tiếng kinh hô.

"Phong.. Phong tổng"

Ngọn lửa bùng cháy ở trong lòng như muốn phát tiết ra lại bị dập tắt đột ngột, một tiếng "Phong tổng!" liền đưa lý trí Phong Uyển Nhu trở về, Phong Uyển Nhu lúc này liền nhanh trí khôi phục lại tinh thần, thân mình lùi về phía sau, giật lại khoảng cách giữa hai người.

Tiểu Thảo kinh hoàng nhìn lên Phong Uyển Nhu, không rõ vì sao lại như vậy, nàng tuy rằng từng suy nghĩ qua bản thân mình có thích Phong tổng, nhưng sau đó lại nghĩ nghĩ rằng người thư ký nào cũng đối với sếp mình như vậy, cảm giác thích đó cũng không hẳn là sai biệt lắm, hơn nữa còn là kính nể, nhưng hôm nay Phong tổng lại có thể...

Phong Uyển Nhu là ai? Một người đơn độc thương trường nhiều năm như vậy vì cái gì lại gặp phải một tình huống chưa từng thấy qua, khi phục hồi lại tinh thần, nhìn lại Tiểu Thảo đang lui thành một bộ dạng sợ hãi... Lúc này nàng liền lắc đầu, cười khẽ một tiếng.

"Cô..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo đã muốn xấu hổ chết,

Phong tổng còn cười cái gì a? Có phải hay không nàng chỉ là đùa giỡn, hay bản thân mình hiểu sai ý rồi? Tưởng ai cũng mê mình nên nghĩ ngay Phong tổng cũng yêu mến mình?

"Cô đang nghĩ gì vậy?"

Phong Uyển Nhu cười như không cười nhìn Tiểu Thảo, vuốt một chút tóc đang ở cần cổ bị gió thổi loạn, cố gắng bình phục lại nhịp tim đang đập.

Tiểu Thảo nuốt nước miếng, nhìn nàng "Không nghĩ gì cả..."

Xem ra cũng không phải là ngốc lắm!

Phong Uyển Nhu trên mặt ý cười càng rõ, trên mặt cơ bản đã khôi phục lại trạng thái bình thường, nàng lại nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, nhìn thấy nàng trên mặt đã một phiếm hồng, lúc này mới buông tay ra, thẳng đứng lên.

"Cô không đi xuống sao?"

"A?"

Phong Uyển Nhu thấy Tiểu Thảo cơ bản là đã không còn khẩn trương thẹn thùng, liền nói nhanh sang chuyện khác, nàng biết bây giờ vẫn không phải lúc để biểu đạt tình cảm của mình, nếu hiện tại liền nói ra, thì đứa ngốc này cũng không biết bộ dáng rối đến như thế nào nữa.

"Cô bị điếc sao?"

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, không kiên nhân nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo không hề buồn bực hay khẩn trương, nhưng lại có cảm giác mất mát không nói nên lời, khuôn mặt cũng không biết tại sao lại trở nên biến sắc thật nhanh.

https://thuviensach.vn

" Chị cứ xuống trước đi, tôi muốn ngồi lại một lát"

Tiểu Thảo trả lời, lại cúi đầu không nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu đứng ở một bên, khoát tay ôm lấy ngực nhìn Tiểu Thảo, cảm thấy đứa nhỏ này bộ dạng đang tức giận có chút vui vẻ, như vậy xem ra Tiểu Thảo đối với nàng một chút cảm tình cũng không phải không có!

Dù sao ngày vẫn còn dài, sẽ có một ngày nào đó đem cô đè chết luôn!

"Vậy cô cứ ngồi đi!"

Phong Uyển Nhu ngữ khí ôn hòa, xoay người nhón giày cao gót đi ra ngoài, nhưng vừa đi được hai bước lại ngừng, xoay người nhìn Tiểu Thảo đang mặc trên người chỉ mỗi chiếc áo sơ mi mỏng manh, liền thở dài, nâng lên tay phải, tiếp theo mở lấy nút áo khoác.

Tiểu Thảo sợ ngây cả người, mở to hai mắt nhìn Phong Uyển Nhu,

Lại.. lại muốn làm gì a?

Phong Uyển Nhu trừng mắt nhìn Tiểu Thảo liếc một cái, trong đầu cô đang nghĩ gì đây?

Tiểu Thảo bị Phong tổng trừng mắt liền lui về cúi đầu, Phong Uyển Nhu cũng không để ý nàng, cởi áo khoác, phất tay quăng ra, cái áo khoác len vẽ một vòng cung rồi hạ xuống trùm lên trên người Tiểu Thảo.

Cảnh tượng thật đẹp, nhìn cứ giống như trên một bộ phim thần tượng vậy!

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, hai mắt đều có phần ngỡ ngàng, nàng ôm áo khoác, cảm giác áo khoác mang tới một độ ấm áp, phản phất còn có mùi hương vải toát ra, a... Phong tổng thật tốt!

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu không nhìn nàng, trực tiếp xoay người rời đi, dù nàng có để lại một cái bóng lưng lạnh lùng cao ngạo, nhưng cũng khiến Tiểu Thảo vô cùng thỏa mãn, vừa rồi bao nhiêu mất mát và ủy khuất cũng biến mất, liền vui vẻ đem hai tay xỏ vào tay áo khoác của Phong tổng, đem áo khoác trùm lên người, sau đó còn cúi đầu dùng sức ngửi thật mạnh.

Thật thơm...

Dạ Ngưng mất sức của chín trâu hai hổ cuối cùng cũng tìm được Tiểu Thảo, tốn hết sức để leo lên đến mấy tầng lầu, vừa đi vừa ảo tưởng có thể chứng kiến thấy Tiểu Thảo trực diện hát cho Phong tổng nghe, đúng là một cảnh tượng vô cùng lãng mạn, nhưng kết quả là liền nhiền thấy Tiểu Thảo đang ôm cái áo khoác chui đầu vào ngửi, hành động giống như một con cún con quấn quýt mùi hương chủ nhân để nhớ mùi không khác biệt lắm.

"Bồ đang làm gì ở đây vậy?"

Dạ Ngưng hai tay sáp vào nhau đi tới, không nói gì nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nhìn thấy Dạ Ngưng liền rất vui vẻ "Ngưng Ngưng, sao bồ lại tới đây?"

Đoán xem làm sao tui tới được đây?

Dạ Ngưng thiếu chút nữa bốc khối, tức giận nhìn nàng một cái "Phong tổng đâu? Bồ làm gì lại một mình ngồi ở đây?"

Không phải là bị hố chứ?

Tiểu Thảo ôm áo khoác cười híp cả hai mắt "Phong tổng đi rồi!"

Vậy tại sao còn vui vẻ như vậy?

"Để lại áo khoác cho mình!"

"..."

https://thuviensach.vn

Để lại áo khoác...

Dạ Ngưng giảo hoạt nhìn Tiểu Thảo,

Mấy người nói lời này làm cho người ta nghe thật thấy mờ ám đi, lưu lại cho mấy người cái áo khoác, vậy còn mấy y phục khác thì sao đây?

"Ngưng Ngưng!"

Tiểu Thảo ôm áo khoác Phong Uyển Nhu, ngửa đầu nhìn lên trời, hai mắt bắt đầu mơ hồ.

Dạ Ngưng nhìn thấy bộ dáng Tiểu Thảo như vậy liền đoán ra là lại đang lo lắng điều gì đó nên não bắt đầu nỡ ra rồi đây! Dạ Ngưng kéo lấy cái ghế dựa lần lượt ngồi xuống đối diện Tiểu Thảo, hỏi

"Sao nào?"

"Bồ nói xem, thích một người có cảm giác gì đây?"

Tiểu Thảo cảm giác, bản thân mình có chút thích Phong tổng, nhưng lại không dám xác định. Bởi vì Tiểu Thảo làm gì cũng đều muốn bên nàng, thấy nàng khó chịu thì trong lòng lại đau, thấy nàng vui vẻ thì liền cao hứng.. luôn muốn... trông thấy nàng! Cái này rốt cuộc đâu phải là kiểu bổn phận hay nhiệm vụ của thư ký đâu!

Dạ Ngưng không nghĩ tới Tiểu Thảo lại nói đến chủ đề này, Dạ Ngưng đột nhiên trầm mặc, nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, từ trong túi quần lấy ra một gói thuốc lá.

"Không biết nữa..."

"Oh.."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo có biết Dạ Ngưng hút thuốc, nhưng Dạ Ngưng chưa bao giờ ở trước mặt nàng hút qua lần nào.

"Tiểu Thảo à..."

Dạ Nhưng sau khi nhả ra một vòng khói, liền nghiêng người nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo gật đầu nhìn nàng.

"Có thích hay không thích một người bản thân bồ biết rất rõ, nếu hỏi người khác là vì chỉ muốn chứng thực nội tâm của mình thôi, chính là..."

"Chính là cái gì?"

Tiểu Thảo có chút sốt ruột, nàng lại cảm thấy không quen với cách nói chuyện muốn nói lại thôi của Dạ Ngưng.

"Trước đó đã có ấn tượng tốt không phải tốt hơn so với việc hai người có khoảng cách, dù sao, nếu có được mà lại mất đi so với việc chưa bao giờ có được thì lại càng tổn thương hơn!"

"Ngưng Ngưng..."

Tiểu Thảo bị Dạ Ngưng làm cho cảm xúc có phần ủy khuất kéo theo, Dạ Ngưng ngửa đầu nhìn chằm chằm trời xanh, quay đầu đối diện với Tiểu Thảo cười cười, xoa nhẹ đầu của nàng.

"Được rồi, bồ đừng nghĩ lung tung,Tiểu Thảo à, bồ là một người may mắn lắm..."

"May mắn?!"

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nắm trong tay điếu thuốc, phả một làn khói trắng, rồi lại quay sang thấy Tiểu Thảo bị gió lạnh làm cho khuôn mặt ửng hồng, nàng cười nói:

https://thuviensach.vn

"Đi thôi, đứng ở chỗ này hóng gió, nếu bị cảm thì sẽ có người so với bồ còn đau lòng hơn a!"

"So với mình đau lòng hơn? Bồ rốt cuộc là đang nói gì vậy? Ngưng Ngưng!"

Tiểu Thảo nhíu mày bất mãn nhìn Dạ Ngưng,

Nói gì mà chẳng rõ ràng!

Dạ Ngưng không phản ứng nàng, quăng trên tay điếu thuốc xuống đất, dụi dụi, rồi đưa tay ra nắm lấy tay Tiểu Thảo, đem nàng từ trên ghế kéo lên, thuận tiện liền đem ghi-ta trên mặt đất nhặt lên.

"Đi nhanh nào!"

"Ngaaa!"

Tiểu Thảo cũng hiểu được lạnh, liền gắt gao ôm lấy áo khoác của Phong tổng, bị Dạ Ngưng kéo đi ra ngoài. Dạ Ngưng xoay người nhìn thấy Tiểu Thảo ôm áo khoác của Phong tổng như bảo bối bộ dạng còn cười cười, cái này đúng là: người trong nhà còn chưa tỏ mà người ngoài ngõ đã tường!?

Từ phía trên đi xuống, họp hàng năm vẫn còn chưa chấm dứt, các nữ tiền bối cấp trên vẫn đang hợp thành một dàn đồng ca ở trên sân khấu biểu diễn rất mãnh liệt màn hợp xướng Hoàng Hà tấu! Tiểu Thảo và Dạ Ngưng rất yêu thích ngồi lại coi hết cả tiết mục biểu diễn. Giữa chừng, Dạ Ngưng lại muốn đi ra ngoài mua thêm một ít đồ ăn để sau khi kết thúc chương trình cùng Tiểu Thảo ăn qua một chút, còn lại Tiểu Thảo thì ôm áo khoác của Phong Uyển Nhu hớn hở vui vẻ hướng đến phòng Tổng tài đi tới.

A a, thật không muốn trả lại cho Phong tổng..

Tiểu Thảo nhìn áo khoác ngây ngốc cười.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo?"

Đi chưa được mấy bước Tiểu Thảo liền dừng lại, lâng lâng nhìn nam nhân đang ôm một bó hoa to đứng ở trước mắt nàng, nam nhân mặc một bộ âu phục đứng thẳng, giày da sáng bóng, dáng người cao ráo, làn da màu đồng, ân, một nam nhân rất tuấn tú dễ nhìn!

Chính là... Ai vậy nhỉ?

Đại não hoạt động một vòng, Tiểu Thảo cố gắng nhớ thử xem người kia là ai, dường như là trước kia đã từng gặp qua, cũng là cùng công ty, hình như là bên bộ phận Tổng thanh tra, nhưng tên gì thì...

"Ha ha!"

Nam nhân nhìn thấy bộ dạng đang suy nghĩ của Tiểu Thảo liền cười nói "Tôi là Phương Chính Lâm, Tổng thanh tra bộ phận thiết kế!"

"Nha!"

Tiểu Thảo không yên lòng lên tiếng, nhíu mày nhìn theo trên tay hắn một bó hoa hồng to, đây là... Tặng cho Phong tổng? Thiệt là, Tiểu Thảo cảm thấy tâm tình lập tức không hề tốt, lại dùng sức ôm lấy áo khoác Phong Uyển Nhu, trừng mắt nhìn Phương Chính Lâm.

Tặng hoa? Ông rãnh rỗi quá hay sao? Sao ông không đi nghe các bác gái tiền bối ca hát đi mà lại đến đây làm phiền Phong tổng chứ?!

-

P/s: Ghen rùi ghen rùi :3...

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 28 Nhịn không được...

"Thời gian cô mới vào công ty chúng ta đã từng gặp mặt nhau!"

Phương Chính Lâm có chút buồn bực, hắn ngày thường quan sát Tiểu Thảo so với bất cứ ai cũng đều rất chú ý, nhưng lúc này Tiểu Thảo đang khoác ở ngoài áo của Phong Uyển Nhu, vì vậy đối với hắn đúng là một người phụ nữ...già dặn!

Tiểu Thảo cũng không có cảm giác mình là phụ nữ trưởng thành hay không, điều nàng cảm thấy lúc này chính là nàng càng nhìn Phương Chính Lâm càng thấy không vừa mắt, đẹp trai thì đẹp trai, con trai đẹp thường là mấy tên đại ngốc mà thôi, còn nữa màu da thì giống như khoai tây, mà hoa kia cũng thật là héo quá đi, một chút thành ý đều không có, Phong tổng sẽ không thích đâu.

"Tôi không nhớ rõ.."

Ai nhớ rõ anh là ai chứ!

Tiểu Thảo nói vô cùng thẳng thắn, Phương Chính Lâm ôm một bó hoa thầm nghĩ lau mồ hôi! Hắn quan sát Tiểu Thảo lâu như vậy, cảm thấy được em gái này hồn nhiên khả ái, lại không giống như các nữ nhân khác mà yếu ớt, hơn nữa ngay cả khi đàn dương cầm, thổi saxophone... dáng vẽ lúc ấy lại càng làm cho Phương Chính Nam trong tâm dao động, hắn sợ tên khác sẽ nhanh chân dành trước nên hắn liền cấp tốc đi ra cửa hàng bán hoa mua một bó hoa hồng để chuẩn bị thổ lộ với Tiểu Thảo. Nhưng sau khi mua hoa

https://thuviensach.vn

xong, khi trở về lại không tìm thấy người, hắn tìm hết cả Phong Đằng cuối cùng cũng tìm thấy, nhưng... làm sao cô gái xinh đẹp vừa rồi trong chốc lát lại như một phụ nữ 30 đây?

"Anh... có chuyện gì sao?"

Tiểu Thảo chắn ở trước cửa không muốn cho Phương Chính Lâm đi vào, nàng chính là thư ký bên người Phong tổng, có chuyện gì phải nói trước với nàng đã.

"À, tôi... hoa này .. -- "

Phương Chính Lâm đối với Tiểu Thảo lại có chút bối rối đỏ mặt, Tiểu Thảo nhìn thấy hắn như vậy sắc mặt nàng càng không tốt, vô dụng như vậy mà dám theo đuổi Phong tổng, hừ!

"Cứ đưa đây cho tôi!"

Tiểu Thảo đưa tay ra gọn gàng nhận lấy hoa từ Phương Chính Lâm. Lúc này Phương Chính Lâm hơi có phần ngớ ngẩn đưa hoa cho Tiểu Thảo..

Thời nay, các cô gái đều chủ động như vậy sao?

"Anh đi đi!"

Tiểu Thảo phất phất tay,

Tôi sẽ giúp anh giao cho Phong tổng, còn đứng đây làm gì? Phong tổng bận rộn nhiều việc sẽ không có thời gian tiếp đãi anh đâu a...

"Hơ!"

Phương Chính Lăm trước khi bị Tiểu Thảo đuổi đi còn ai oán nhìn thật sâu Tiểu Thảo liếc mắt một cái. Về phần Tiểu Thảo, nàng từ đầu tới cuối đều không hề để ý hắn, cúi đầu nhìn nhìn bó hoa trong lòng mình,

https://thuviensach.vn

Haizz, thật muốn theo cửa sổ mà vứt xuống cho rồi.

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng dù sao người ta cũng tặng cho Phong tổng, Tiểu Thảo cũng không thể xằng bậy, đứng kết luận một hồi, Tiểu Thảo nâng tay gõ cửa.

"Vào đi!"

Tiểu Thảo một tay ôm hoa một tay ôm quần áo mấp máy môi đẩy cửa đi vào, Phong Uyển Nhu đang ngồi ở ghế dựa xem văn kiện, nhìn thấy nàng vào liền ngẩng đầu lên, thấy nàng trong lòng ôm bó hoa thì ngay tức khắc liền nhíu nhíu mày, nhanh như vậy đã có hoa?

"Tôi tới trả lại cho chị áo khoác!"

Tiểu Thảo đem áo để qua một bên, đặt nó bên ghế sô pha, nhìn xung quanh một lần, nhìn thấy bên cạnh có một cái bình hoa trống, nên đi tới.

Haizz, tuy rằng trong lòng nàng không vui lắm, mà còn phải đem hoa cắm vào cho thật tốt... ai bảo nàng là thư ký bên người của Phong tổng làm chi.

Tiểu Thảo ở bên kia hành động cũng không hề đề cập đến lai lịch của bó hoa, Phong tổng cũng không hỏi, cúi đầu tiếp tục xem xét thư tín, trong mắt cũng có một chút ấm áp, em gái nàng từ nước ngoài gởi thư về, nói rằng đầu năm có thể sẽ trở về đón ăn tết cùng nàng, tuy rằng đã không gặp mặt ba năm rồi, nhưng dù sao đã sớm trở về thì cũng tốt! Vài năm đã không gặp, nàng hẳn đã trưởng thành nhiều!

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu có chút ngẩn người, hoa đang cắm bị lệch cũng không hề phát hiện, nàng chăm chú nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong tổng thật đẹp quá a, còn đang cười nữa, nhưng đang nhìn cái gì đây?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo đang nghĩ ngợi, di động liền vang lên, nàng ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng gật đầu một cái, nàng lúc này mới dám tiếp nhận điện thoại.

"A lo"

"Bồ chết ở đâu vậy? Mình mua đồ ăn xong đã về rồi đây!"

Dạ Ngưng đã mau giận điên lên, là người nào lười biếng không đi mua ăn, nàng xách mông đi rồi thì lại đi trốn a.

Tiểu Thảo mắt nhìn Phong Uyển Nhu đè thấp âm lượng "Mình đang ở trong phòng Phong tổng !"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn nhìn Tiểu Thảo, này di động nên thay đổi rồi, âm thanh phát ra thật lớn quá đi.

"Phong tổng! Bồ suốt ngày cứ Phong tổng, bồ làm như Phong tổng là con nít chờ bồ đến cho uống sữa sao?"

"Bồ.. nói nhỏ chút..."

Tiểu Thảo đỏ mặt, theo bản năng liếc mắt nhìn Phong Uyển Nhu, ngẩng đầu lên liền đối diện ánh mắt Phong tổng đang nhìn mình, Tiểu Thảo lập tức cúi đầu, cắn môi một câu cũng không dám nói.

"Bồ chừng nào thì trở về đây?"

Dạ Ngưng có phần không kiên nhẫn đợi. Tiểu Thảo trộm liếc Phong Uyển Nhu một cái, nhìn thấy nàng đã tiếp tục xem văn kiện, lúc này mới nhẹ nhàng thở phài, nói:

"Một hồi liền trở về, làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

"Chúc mừng bồ, Tiểu Thảo a, bên này có vài tiền bối đang chờ bồ đó, mình xem bộ dạng là muốn coi mắt bồ, nhanh nhanh trở về nha!"

Dạ Ngưng không biết xấu hổ mà còn cười một cách xảo quyệt, Tiểu Thảo trên mặt liền hiện lên một phiếm hồng, sau đó nhanh tay tắt điện thoại.

"Có vẽ bận rộn nhỉ?"

Buông bức ảnh đang cầm trên tay, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo không có biểu cảm gì.

"Không..."

Tại sao lại biểu cảm như vậy, tôi lại làm gì chọc giận chị sao.

Tiểu Thảo ủy khất nghĩ đến.

Phong Uyển Nhu không nói lời nào, híp mắt đánh giá nàng.

Tiểu Thảo cúi đầu, tóc phía trên bị rơi xuống, che hết cả mặt mày. Mà đèn huỳnh quang chiếu rọi xuống, nàng vốn trắng liền trắng hơn, ánh đèn rọi lên da thịt nàng phản phất màu hồng nhạt giống như mặt nước thấu đáo, Phong Uyển Nhu nhìn không chuyển mắt, quả nhiên càng ngày càng biết cách ăn mặc, lại biểu diễn hai thủ khúc như vậy làm run động và gây sự chú ý đến không biết bao nhiêu hoa bướm xung quanh, đúng vậy, thật quả không sai.

"Phong tổng, sắp tết rồi chị đã chuẩn bị gì chưa?"

Tiểu Thảo bị Phong tổng nhìn có chút sợ hãi, vội nói sang chuyện khác, Phong Uyển Nhu biết ý của nàng, nên cũng không vì vậy mà làm khó, trực tiếp trả lời câu hỏi:

"Ở nhà thôi!"

https://thuviensach.vn

"... Uh, nhưng... chỉ một mình sao?"

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, rồi lại nhanh chóng cúi xuống, Phong Uyển Nhu cũng theo phản xạ liếc mắt nhìn nàng, nàng vốn dĩ một mình đón Tết không phải một ngày hai ngày, cũng đã tập thành thói quen rồi.

"Đúng vậy!"

Một người ăn Tết thật cô đơn, Tiểu Thảo lại bắt đầu thấy đau lòng, nghĩ đến nhà người khác bày biện cúng kiến, tụ họp ăn mừng, thời gian cuối năm đón giao thừa, Phong tổng lại ở nhà một mình, như vậy cũng quá đáng thương đi chứ?

"Cô biểu cảm như vậy là ý gì?"

Phong Uyển Nhu nhíu mi nhìn Tiểu Thảo, thương hại sao? Nàng không cần bất cứ ai thương hại nàng!

"Không có!"

Tiểu Thảo vội vàng lắc đầu, nàng và Phong Uyển Nhu mấy ngày nay cũng coi như là tình cảm gần gũi, nàng biết Phong tổng luôn là một người mạnh mẽ, không cần người khác phải thương hại.

"Tôi... Tôi chỉ là đau lòng cho Tiểu Vương Bát và Bò Đen"

"Đau lòng cho chúng?"

Nói chưa dứt lời, Phong Uyển Nhu liền làm mặt lạnh, Dương Tiểu Thảo, cô lấy bọn chúng ra làm bia đỡ đạn! Xem ra tôi phải chuyển mũi tên về hướng cô thì cô mới ngoan ngoãn mà nói thật!

"Đúng vậy..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo túm lấy một đóa hoa, kỳ thật là nàng muốn Phong tổng đến nhà nàng ăn Tết, nhưng ngẫm lại thì tính khí Phong tổng lạnh lùng cao ngạo như vậy tuyệt đối sẽ không đi.

"Cô nghĩ... tôi sẽ ngược đãi chúng nó!"

Phong Uyển Nhu lại bỏ thêm một câu, Tiểu Thảo nghe xong run rẩy, lại làm gãi mất thêm một đóa hoa.

"Không có, tôi.. tôi không nghĩ như vậy"

Tại sao lại dữ như vậy a... Làm sao chị lại ngược đãi chúng nó? Đứng nói với tôi chị muốn Tết uống canh rùa và ăn thịt chó đi??

Phong Uyển Nhu sắc mặt không vui nhìn lên Tiểu Thảo, nàng vừa nhìn biểu cảm kia thì đoán được Tiểu Thảo vẫn nghĩ chưa ra sự tình.

"Tôi còn có việc, Phong tổng, hoa đã cắm xong, tôi đi ra ngoài!"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu một cái, thật nhanh rồi vội rời đi.

Phong Uyển Nhu nhíu mày "Cô cắm hoa hay là xén hoa đây?"

Trên bàn, đóa hoa rơi rụng cả một bàn, một bó hoa tốt như vậy, để cho nàng cấm thật là bi thảm.

Tiểu Thảo đoạn đi, nghe bị trách móc thì cúi đầu, không nó gì.

Thật là hung quá đi, chẳng phải chỉ là một đóa hoa thôi sao? Sau này tôi cũng có thể tặng cho chị mà, hơn nữa chắc chắn so với hoa vừa rồi còn đẹp hơn...

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo bộ dạng ủ rủ cũng hết giận một nửa, chỉ là nghĩ tới bên ngoài còn có một đám người chú bác trưởng bối đang

https://thuviensach.vn

chờ Tiểu Thảo thì tâm tình không tốt lắm, Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, nói:

"Đem bản hội nghị ghi chép trong năm nay đánh lại cho tôi một phần!"

"Toàn bộ sao?"

Tiểu Thảo lập tức ngẩng đầu lên nhìn Phong Uyển Nhu... thiệt là nhiều lắm a!

"Có vấn đề?"

Phong Uyển Nhu mặt lạnh nhìn nàng, Tiểu Thảo lắc đầu, hai tay vặn cùng một chỗ, hôm nay là họp hàng năm mà, còn muốn làm việc sao?

"Không thành vấn đề, tôi sẽ nhanh chóng đi làm!"

"Uhm hũm!"

Ác nhất vẫn là nhà tư bản T-T ...

Giân mà không dám nói gì, Tiểu Thảo xoay người đi ra ngoài.

"Cô đi đâu vậy?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo.

Vội vàng như vậy muốn đi ra ngoài, bộ muốn gặp mặt người theo đuổi sao? Sau đó lại đem tới một bó hoa to để đến khiêu khích tôi?

"Đi làm bản ghi chép hội nghị a"

Tiểu Thảo chớp mắt nhìn Phong tổng,

Đừng nói là muốn tôi sử dụng máy tính của chị làm nha...

https://thuviensach.vn

"Làm ở đây!"

". . ."

Không phải chứ... Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, dùng máy tính của chị?

Phong Uyển Nhu không nói, mím môi nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nhìn vội gật đầu "Nga, tốt, vậy trước tiên tôi đi lấy tài liệu cái đã"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái không nói gì, Tiểu Thảo cũng vội đi ra ngoài, Tiểu Thảo chân trước mới vừa đi thì Lương Nhiên sau đó liền cùng Phương Chính Lâm và Vương Oánh Oánh đi vào.

"Uyển Nhu, ở Bắc Kinh đang có một buổi triển triển lãm Thiết kế, sáng mai tôi dẫn theo Chính Lâm và Oánh Oánh cùng đi"

"Được! Năm trước cũng tổ chức mà chúng ta vẫn chưa tham gia đúng không?"

Phong Uyển Nhu hỏi, Lương Nhiên gật đầu đáp lời, bên cạnh Phương Chính Lâm nhìn chằm chằm bình hoa trên bàn, cái này.... không phải là hoa hắn tặng Tiểu Thảo sao? Vừa rồi đẹp rạng ngời như vậy, sao trong chốc lát lại trở nên vô cùng thê thảm như thế chứ?

Lương Nhiên cũng nhìn thấy hoa trên bàn, lại nhìn Phong Uyển Nhu trêu chọc, cười cười "Chà, lại có người tặng hoa?"

Phương Chính Lâm nghe xong rồi lại thở dài, Phong Uyển Nhu cũng không ngẩng đầu lên, thuận miệng đáp lời "Tiểu Thảo không biết từ đâu mang tới!"

Trong nháy mắt, Phương Chính Lâm tâm như cái bình bị vỡ, hắn tỉ mỉ có thành ý chọn hoa đẹp như vậy mà Tiểu Thảo lại tùy tiện mang đến đây...

https://thuviensach.vn

Lúc này sắc mặt Phương Chính Lâm trở nên xanh mét, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn hắn, ngẩng đầu đánh giá hắn một phen, nhìn thấy hắn sắc mặt khó coi như vậy, nghĩ nghĩ, lập tức liền sáng tỏ, tâm tình lập tức tốt lên, Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm hoa kia đang rơi rụng một bàn đầy hoa, nhìn một hồi liền lắc đầu.

Tiểu Thảo, kiểu giết người vô hình như vậy, chỉ có cô làm được.

Phương Chính Lâm sau khi cảm thấy lòng tự ái đàn ông trỗi dậy cũng liền nhanh tắt, có phần hụt hẫng rời đi, Tiểu Thảo liền nhanh ôm tài liệu đẩy cửa đi đến, vừa đi vừa chạy nên hai má đỏ bừng.

"Phong tổng, tôi tới rồi!"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, giống như không chút để ý hỏi "Hoa kia... là do ai tặng?"

"Cái kia à?!"

Tiểu Thảo chỉ chỉ hoa trong bình, nàng thực sự không muốn nói cho Phong tổng biết do Phương Chính Lâm mang đến tặng.

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày "Trong phòng này còn có hoa nào khác sao?"

"... Phương tổng, chuyển đến cho chị!"

Hảo hung a... Tiểu Thảo không vui bẩu môi lên, hoa này thật xấu xí, chị làm gì mà phải thích như vậy chứ?

. Phong Uyển Nhu giật mình, nhìn Tiểu Thảo, hỏi "Tặng cho tôi?"

"Ân, đúng vậy a!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, tâm tình thực buồn bực,

https://thuviensach.vn

Không lẽ lại tặng tôi sao?

Lúc này Phong Uyển Nhu không nói, khụ một tiếng, xoay người sang chỗ khác không nhìn Tiểu Thảo.

"Cô làm đi!"

"Nha"

Tiểu Thảo thấy kỳ quái nhìn lên Phong tổng,

Xoay qua chỗ khác làm chi chứ? Bả vai còn run lên như vậy, bộ bị cảm sao?

Phong Uyển Nhu cố gắng chịu đựng dâng lên ý cười, nàng cố gắng không cười lên tiếng!

Thiệt nhiều quá đi... Tiểu Thảo đảo một lượt xấp ghi chép, quyết định mở miệng "Phong tổng, có thể hay không giảm một ít?"

"Không được!"

Phong Uyển Nhu gọn gàng cự tuyệt thỉnh cầu của Tiểu Thảo, miệng Tiểu Thảo chu ra rất dài, Phong Uyển Nhu cũng không để ý nàng, xoay người đi đến trước ghế sô pha ngồi xuống, nàng cầm lấy cái tách trước bàn cà phê uống lên, Tiểu Thảo trộm ngắm nàng, liếc mắt một cái cũng không dám nhiều lời, nhíu mày đảo qua một ít bản ghi chép hội nghị rồi hướng đến máy tính gõ.

Vốn đã tập trung cho buổi họp tất niên hàng năm muốn hơn nữa ngày nên Tiểu Thảo cũng rất mệt mõi, lại tiếp tục đối diện với máy tính trong thời gian dài, nhưng nàng cũng không dám làm trái ý Phong tổng, chỉ trong chốc lát hai mắt liền dính ở cùng một chỗ, Tiểu Thảo lại dùng sức lắc đầu, lại gõ thêm một tờ giấy, nàng cố gắng xử lý cái đầu, cánh tay cũng không

https://thuviensach.vn

quản dùng, từng cái đầu nhắm thẳng xuống bàn, Phong Uyển Nhu ở một bên khó được thả lỏng tâm tình nhìn lên Tiểu Thảo, cứ mỗi lần đầu Tiểu Thảo trượt xuống bàn kêu một tiếng "cọc", nàng lại ghi nhớ.

Một lần, hai lần, ba lần...

Rốt cuộc, tới lần thứ mười hai thì đầu Tiểu Thảo đã nằm trực tiếp trên bàn, hai mắt nhắm nghiềm như đã ngủ, Phong Uyển Nhu nhếch khóe môi lên, buông cà phê trong tay, từ trên ghế salon đứng lên.

Sức chống đỡ thật tốt, nàng cũng chờ thật là lâu...

Nàng đi đến trước cửa, bấm khóa ngược lại, sau đó kéo bức rèm cửa xuống, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn qua người đang nằm ngủ gục ở trên bàn, liền nghĩ tới trước đó vài ngày Tiểu Thảo đã từng nói "Phong tổng, làm thế nào thì chị mới ngủ? Tôi mà ngủ thì không thể lay chuyển a"

Phong Uyển Nhu hít sâu một hơi, di chuyển cước bộ, đi tới...

-

P/s: Ố ồ :] chương sau cũng đáng coi lắm nga ^^

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 29 Mâu thuẫn.. ngọt ngào!

Mặc dù Tiểu Thảo từng nói qua nàng ngủ rất say, nhưng bản thân Phong Uyển Nhu vẫn có chút không yên lòng, nhỏ giọng đi đến bên người nàng, kéo dưới mặt nàng bản ghi chép hội nghị..

"Dương Tiểu Thảo!"

Phong Uyển Nhu cố ý dùng giọng nói lạnh lùng như bình thường để gọi Tiểu Thảo, nàng nhìn chằm chằm mặt Tiểu Thảo, thấy Tiểu Thảo đúng là không phụ sự mong đợi của nàng, Tiểu Thảo nằm bất động, ngủ rất ngon!

Hoàn toàn thả tâm, Phong Uyển Nhu tay chậm rãi hướng về phía mặt Tiểu Thảo.

Người ở trong tầm mắt, Phong Uyển Nhu khắc chế không được tay chợt run rẩy, nhìn chằm chằm khuôn mặt Tiểu Thảo, Tiểu Thảo lúc này hai mắt nhắm chặt, lông mi thật dài thỉnh thoảng mắt nháy động.

Tim Phong Uyển Nhu đập nhanh đến nổi nàng còn nghe thấy âm thanh, lúc này tay nàng dùng lực, chậm rãi nâng nhẹ khuôn mặt Tiểu Thảo hướng lên, Tiểu Thảo thì ngủ giống như lợn không có gì khác biệt, mặt ngã trên tay Phong Uyển Nhu, từ trong miệng phát ra âm thanh ư a một chút.

Cuối cùng, Phong Uyển Nhu cũng đưa được mặt của Tiểu Thảo rời khỏi mặt bàn, Phong Uyển Nhu một tay nâng mặt của nàng, tay kia thì một bên giữ ghế dựa, đặt lấy Tiểu Thảo ngã về sau một cách thoải mái nhất.

https://thuviensach.vn

Tâm nàng nhảy lên từng gợn sóng, Phong Uyển Nhu từ trước đến giờ chưa từng khẩn trương như vậy, hai tay giữ ở mặt Tiểu Thảo nhìn một hồi thì đầu ngón tay liền dời xuống, từ từ vuốt nhẹ lấy đôi môi của nàng.

Không giống với da mặt trắng mịn, mà đôi môi lại càng thêm mềm mại, Phong Uyển Nhu tầm mắt vô cùng lo lắng, chỉ cảm thấy hơi thở trở nên rối loạn, nàng cố gắng hít sâu một hơi, nỗ lực khắc chế lên tâm tình của mình.

Nàng tuy rằng đã sớm muốn hôn Tiểu Thảo, nhưng hôn có cảm giác gì thì nàng cũng không hiểu được, bình thường nhìn bộ dạng của Tiểu Thảo và Dạ Ngưng nói chuyện phiếm, cũng đoán ra được phần nào đây rất có thể là nụ hôn đầu tiên của Tiểu Thảo...

Phong Uyển Nhu chớp chớp mắt nhìn bộ dạng đang ngủ của Tiểu Thảo.. lòng thấp thỏm.

[I]Tiểu Thảo, cô có giận tôi không?[/I] [SIZE="2″](sao giận được :)) mừng còn chưa kịp nữa là)[/SIZE]

Trong tâm có phần do dự, ánh mắt bối rối, cuối cùng Phong Uyển Nhu cũng hơi hơi nhắm mắt lại, hai mảnh môi mỏng khẽ đụng chạm nhau.

Cả người Phong Uyển Nhu dường như có một luồng điện vô hình chảy qua, Phong Uyển Nhu vuốt nhẹ mặt Tiểu Thảo, nhẹ nhàng thích thú hôn môi nàng.

Môi Tiểu Thảo còn có một ít mùi sữa còn lưu lại, nàng vừa rồi nhất định mới ăn ngọt, nghĩ vậy, Phong Uyển Nhu khóe môi hơi cong lên, cẩn thận lại hôn lên phím môi mỏng của Tiểu Thảo, được một lúc sau thì mới chậm rãi mở mắt, nhìn Tiểu Thảo.

[I]Có oán hay hận gì cũng thế, cô đều là của tôi!

[/I]

https://thuviensach.vn

Ban đầu còn sợ Tiểu Thảo tỉnh giấc nên Phong Uyển Nhu chỉ dám lướt nhẹ trên đôi môi của nàng mà không dám có động tác mạnh, nhưng từ cái hôn nhẹ nhàng này lại làm dấy lên trong lòng khát vọng của Phong Uyển Nhu, nàng hôn rồi lại muốn hôn nữa, Phong Uyển Nhu chính là không khắc chế được dục vọng trong đáy lòng, một lần nữa nàng lại tiến tới gần hôn lên môi Tiểu Thảo, lưỡi nàng chậm rãi ngậm lấy vành môi, cạy mở rồi đi vào bên trong.

"Uhm.."

Trong lúc ngủ mơ Tiểu Thảo nỉ non một tiếng, nhăn nhíu mi, giống như là đang nằm ngủ gặp mộng đẹp bị người khác quấy rầy, Phong Uyển Nhu lúc này đã muốn hôn bị nghiện, cho dù Tiểu Thảo hiện tại có tỉnh lại, nàng cũng không dừng lại . [SIZE="2″](Ân, Phong tổng thật 'cường công' nha =)))[/SIZE]

Hôn nhau thật lâu Phong Uyển Nhu cũng không hề thấy mất tự nhiên, tự do phóng túng thả lòng, thả luôn cả khát vọng trong lòng, nàng không những hôn đơn thuần mà còn muốn hút hết cả vị ngọt trong miệng của Tiểu Thảo, còn tham lam truy đuổi lấy cái lưỡi, đem môi Tiểu Thảo ngậm trong miệng, mút nhẹ, cho dù Tiểu Thảo không hề có bất kỳ phối hợp nào nhưng Phong Uyển Nhu vẫn như trước đều thấy được vui vẻ, trong ngực cũng rất nhanh phập phồng, hai má liền đỏ ửng thành một mảnh.

[I]Thì ra cục thịt nhỏ nhắn này lại rất ngon miệng a...

[/I]

Hôn đến không thể thở Phong Uyển Nhu mới buông ra Tiểu Thảo, nhưng hai tay vẫn còn vương vấn trên khuôn mặt nàng, cánh tay lúc này cũng muốn ê ẩm tê dại đi.

Tiểu Thảo quả nhiên là hảo hài tử, đúng là không gạt người, môi và lưỡi bị hôn như vậy mà vẫn còn mộng đẹp được, ngủ thật rất tốt, hai tay Phong

https://thuviensach.vn

Uyển Nhu vẫn còn đặt ở hai má nàng vuốt ve.

Sau khi hôn đủ rồi thì Phong Uyển Nhu mới say mê nhìn Tiểu Thảo cười cười, chậm rãi đem đầu nàng dời ở trên bàn, cúi đầu nhìn chằm chằm nàng hồi lâu, bất chợt nàng đưa tay lên ngoéo nhẹ cái mũi nhỏ của nàng.

Em đó nha~~~ đem đi bán qua Châu Phi làm osin cũng không biết a.

[SIZE="2″](Ui Phong tổng thật ra là dễ thương ngầm á :3)

[/SIZE]

Chờ đến lúc Tiểu Thảo mở to mắt thì cũng đã xong hết rồi, nàng đưa mắt liếc nhìn xung quanh một lượt, tựa hồ còn không biết mình đang ở nơi nào, bất chợt, đầu nàng xoay một vòng sáu mươi độ nhìn lại cái người đang ngồi trên ghế sa-lon uống cà phê, nhìn thấy Phong Uyển Nhu thì Tiểu Thảo không chỉ thấy muốn bị dọa chết mà còn phát mồ hôi lạnh.

"Phong, Phong tổng - -"

[I]Xong rồi, xong rồi, vừa rồi tại sao mình lại ngủ như vậy? Cái này, Phong tổng mà không mắng chết mình nữa thì thôi! Thật là làm không xong còn ngủ như lợn T^T

[/I]

"Tỉnh rồi à?"

Phong Uyển Nhu đang cầm cà phê nhìn Tiểu Thảo, trên mặt nàng thực bình thản, không hề lộ ra tâm tình gì có vẽ tức giận.

"Thực... xin lỗi!"

Tiểu Thảo cúi đầu nhận sai, nàng không hải là cố ý đâu, thật sự là quá mệt mõi, Phong tổng đừng nóng giận, đêm nay nàng nhất định sẽ tăng ca

https://thuviensach.vn

làm việc cho xong!

"Được rồi, tỉnh rồi thì chuẩn bị đi, buổi tối đi ra ngoài"

Phong Uyển Nhu thanh âm rất bình thản, không có gì phập phồng, nhưng Tiểu Thảo lại không tưởng tượng nổi nhìn lên nàng.

Tại sao lại không giáo huấn? Hơn nữa nhìn Phong tổng tâm tình lại còn tốt hơn so với trước, đáy mắt hầu như đều có ý cười. Rốt cuộc là có chuyện gì đây?

Phong Uyển Nhu không để ý Tiểu Thảo, biết nàng lúc này vẫn không nghĩ ra được sự tình nên liền đứng dậy đi lấy áo khoác.

"Buổi tối đi gặp ai vậy?"

Tiểu Thảo quơ cánh tay hỏi, nhìn nhìn đồng hồ, nàng lại có thể ngủ tới một giờ, chẳng lẽ Phong tổng trong một tiếng đồng hồ ở bên cạnh lại không nhìn thấy nàng sao? Tại sao lại không gọi nàng tỉnh nhỉ?

"Tô tổng!"

"A! Là ông chú lần trước gặp sao?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái.

Ông chú! Người ta chỉ mới hơn ba mươi tuổi liền là ông chú rồi sao?

Lần này chủ yếu là cùng Tô tổng bàn chuyện hợp tác, Phong Đằng dù sao cũng chỉ là công ty nhỏ, Lương Nhiên đã đi Bắc Kinh một chuyến, cũng từng trở về nói với nàng muốn mở rộng ngoại giao ở bên ngoài, bởi vì sau chuyến đi Bắc Kinh khảo sát thị trường một vòng, thì Lương Nhiên đã kết luận rằng vô luận là vấn đề tài chính hay là phương diện nhân lực thì Phong Đằng thực sự so với các công ty đối tác còn kém rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo bĩu môi, trong lòng có chút không thoải mái. Nàng tháng trước từng đi với Phong tổng một lần, Tô tổng vừa nhìn thấy Phong tổng thì giúp như bốc trúng hủ rượu, say mê nhìn đắm đuối Phong tổng, Tiểu Thảo vừa nhìn cũng biết đó không phải loại người tốt rồi.

"Đúng vậy, có vấn đề gì sao?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo hỏi, Tiểu Thảo vội lấy khăn tay xoa xoa mặt và tay, hướng đến Phong Uyển Nhu di chuyển vài bước chân, quyết định đêm nay phải theo sát nàng "Không có! Đi thôi!"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, chính xác hơn là nhìn môi của nàng liếc mắt một cái, sau đó lại nhanh chóng quay đầu đi ra ngoài.

Tiểu Thảo bị nhìn lại có chút ngốc, liền đỏ mặt lên!

Loại này cảm xúc không hiểu tại sao lên tới trên xe cũng còn chưa dịu đi, Tiểu Thảo vốn là biết lái xe, nhưng mỗi lần chạy,cũng không hiểu vì sao lại khẩn trương, sợ sẽ xảy ra chuyện gì, lúc này đang điều khiển vô lăng còn thường thường nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, cứ mỗi lần Phong Uyển Nhu lường tầm mắt qua nàng mà vô tình nàng phát hiện ra thì Phong tổng lại cực nhanh né tránh ánh mắt, Tiểu Thảo một bụng cũng không hiểu tại sao, rốt cuộc là có chuyện gì đây, bình thường không phải là cũng không e dè nhìn nàng sao?

Dù sao cũng được hôn trộm nhưng nàng cơ bản vẫn là không biết rõ tâm tình của người đi hôn trộm là như thế nào, Phong Uyển Nhu chính là có phần chột dạ, có phần vui vẻ nhưng lại có phần biểu hiện giống như là 'tôi không biết gì hết', nhưng càng biểu hiện như vậy thì người khó hiểu nhất chính là Tiểu Thảo vô tội thôi!

Tới khách sạn, Tiểu Thảo dừng xe, vội vàng chạy xuống.

https://thuviensach.vn

"Phong tổng, đêm nay có phải là uống rất nhiều không?"

Tiểu Thảo lo lắng hỏi, tên Tô tổng kia mỗi lần đều rót rượu, nàng ở bên cạnh nhìn thấy đều thật tức giận.

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm ánh mắt Tiểu Thảo một hồi nhẹ nhàng đáp "Có cô ở đây là tốt rồi!"

"Uhm, coi như ... nếu chị uống nhiều quá tôi nhất định cũng ôm chị trở về nhà!"

[I]Tôi nhất định sẽ ở cạnh chị!

[/I]

Tiểu Thảo kiên định nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu đỏ mặt, giận yêu nàng liếc mắt một cái.

[I]Ôm trở về nhà? Cô từ lúc nào lại giống như bây giờ, nói mà cũng không biết che dấu vậy?

[/I]

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu trừng mắt một cái liền cúi đầu, đối diện bên kia là người đàn ông mặc âu phục mùa đông với cái đầu bóng lưởng đang đứng đón chào, đó chính là Tô tổng!

"Phong tổng a, đã tới rồi sao?"

Rất nhiệt tình đi lên bắt tay, Phong Uyển Nhu hơi hơi cười, lễ phép bắt tay chào, nhưng cũng liền rút trở về, tuy rằng vẫn có thể để hắn nắm một chút nhưng nhìn thấy Tiểu Thảo ở kế bên cũng có chút không thoải mái, ngược lại Tiểu Thảo đứng kế bên liếc Tô tổng một cái, ngay cả chào cũng không chào hỏi một cái.

https://thuviensach.vn

Sau màn chào hỏi thì mọi người bắt đầu tiến vào bên trong nội sảnh khách sạn, Phong Uyển Nhu liền đá nhẹ Tiểu Thảo một cước, Tiểu Thảo bị đá liền đau, ủy khuất nhìn nàng một cái, nhìn thấy Phong Uyển Nhu ánh mắt cảnh cáo, nàng liền cúi đầu, nhỏ giọng nói "Biết rồi!"

Vào đến phòng riêng, lúc này trên bàn một bàn đầy rượu và thức ăn, nến cũng đã được đốt lên. Tô tổng đích thực là rất ân cần, tay không ngừng rót rượu nói chuyện phiếm, khuôn mặt cũng không ngừng cười, cười đến khuôn mặt méo mó, Phong Uyển Nhu vẫn như cũ, không nói quá nhiều, vẫn rất lễ phép mỉm cười lắng nghe, sau mấy vòng rượu, thì cũng đã uống không ít.

"Em gái à, anh trước kia đều nhìn thấy em thật không phải tầm thường, tuổi còn trẻ mà bản lĩnh điều hành cả công ty, sau này có chuyện gì khó khăn thì cứ việc tìm anh, anh nhất định sẽ giúp đỡ!"

Tô tổng uống có một chút mà đã to mồm, mở miệng ra là một câu em gái, hai câu em gái, kỳ thật là hắn nhìn thấy Phong Uyển Nhu cũng không có suy nghĩ gian dối, chỉ là hắn tự do giải phóng tính cách mình, nhìn thấy mỹ nữ liền nghĩ đến muốn chiếm chút tiện nghi, dù sao ở trên thương trường này, có mấy đàn ông nào mà không phong lưu? Huống chi là nữ cường nhân có sự nghiệp thành công, sắc đẹp mỹ miều như thế nào đều khiến người ta thèm nhỏ cả dãi a.

Phong Uyển Nhu vẫn như trước, nghe xong chỉ cười nhạt, không hề để lộ ra biểu hiện gì, vẫn duy trì một khoảng cách, ngược lại Tiểu Thảo ở một bên chứng kiến không hề thấy vui, cúi đầu gấp cọng rau vào đĩa cho Phong Uyển Nhu. Nếu có thể, nàng thực sự rất muốn thay Phong Uyển Nhu uống hết cả một bình rượu kia.

Tiểu Thảo có phần không hiểu, rõ ràng là nói chuyện làm ăn, nhưng từ đầu đến cuối một câu cũng chẳng thấy bàn tới. Này là có ý gì đây, hơn nữa Tô tổng cũng không có ý định muốn bàn tới công việc, Phong tổng lại có

https://thuviensach.vn

thể không sinh khí mà chịu nhịn không đề cập tới, vậy sau này có phải hay không vẫn còn muốn bị hắn như vậy lợi dụng ?

Tiểu Thảo nhìn nhìn trợ lý bên người Tô tổng, cũng cùng một dạng, này chính là đi chung với nhau lâu ngày mới thành thói quen, nàng càng nhìn càng thấy trong lòng không thoải mái, chờ đến khi Tô tổng uống say mê mệt phải nhờ trợ lý giúp đỡ và Phong Uyển Nhu nhắc nhở thì mới chịu ra về, Tiểu Thảo lúc này vẫn không ngẩng đầu có ý đón chào, mà lại liếc nhìn Phong Uyển Nhu một cái.

Lên xe, cả hai đều trầm mặt, Phong Uyển Nhu liếc nhìn Tiểu Thảo nhưng cũng không nói chuyện, đơn giản là ngồi ở vị trí cạnh tài xế nhắm mắt như ngủ, được một lúc thì mày liền gắt gao nhíu lại, nàng cảm thấy không thoải mái.

Lái xe được một đoạn, Phong Uyển Nhu liền bảo Tiểu Thảo dừng xe, Tiểu Thảo vội mở cửa xe đi theo xuống, thấy Phong Uyển Nhu khom người nôn khan, nhìn thấy bộ dạng Phong tổng như vậy nàng cực kỳ đau lòng, nhưng nhịn xuống ánh mắt như phát hỏa.

"Không uống được tại sao lại không nói? Hắn là cố ý ép chị uống, chị còn không nhìn thấy sao?"

Phong Uyển Nhu vốn đang đau đầu, ngực thì lại nóng như hỏa thiêu, vô cùng khó chịu, căn bản là không có sức lực đi để ý Tiểu Thảo.

"Cái này có chỗ nào là nói chuyện làm ăn đâu!"

Tiểu Thảo mặt đỏ lên dồn dập, Phong Uyển Nhu thân mình cứng đờ, ngẩng đầu nhìn lên nàng.

"Cô nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Vốn dĩ hắn chính là muốn lợi dụng chị, chị không nhìn ra được sao? Vì cái gì lại không cự tuyệt chứ?"

Tiểu Thảo thực sự tức giân, nàng không rõ Phong tổng vì điều gì lại không từ chối hắn, vì cái gì lại như vậy mà không biết quý trọng thân thể của bản thân mình.

"Cô thì biết cái gì?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, đầu càng đau, Tiểu Thảo cũng như thế đã biết Phong Uyển Nhu khó chịu nhưng trong lòng tích tụ từ nãy đến giờ nên vẫn không vui lên dược, nàng lại bĩu môi than thở "Hắn không phải người tốt"

Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo ở một bên càm ràm thì thấy phiền lòng, liền đẩy nàng ra không cho nàng đỡ mình, vừa rời ra thì chân đứng không vững lại lảo đảo, thiếu chút nữa là ngã sấp xuống đất.

"Cô cứ như vậy, cái gì cô cũng nghĩ như vậy... Nếu chuyện gì cũng giống như cô suy nghĩ đơn giản thì..."

Phong Uyển Nhu bị tức ngực đến phập phồng, Tiểu Thảo thì nghiêng mặt không nhìn nàng, nàng chính là không quen nhìn Tô tổng rót rượu, nàng chính là không thích thấy Phong tổng cười với hắn.

"Kiểu làm ăn như thế này có nói chuyện cũng như không!"

Tiểu Thảo trong lòng suy nghĩ miệng liền nhanh nói ra, nói xong lại không biết lời này có bao nhiêu mạo ý đâm thẳng vào tâm Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nghe xong tâm nàng giống như bị ai đó đâm một nhát, thật đau đớn, nàng cắn cắn môi, cười lạnh nhìn Tiểu Thảo

"Dương Tiểu Thảo! Ý của cô là đồng tiền của tôi không sạch sẽ?"

https://thuviensach.vn

-

P/s: Ân... vừa ngọt vừa chua nga :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 30 Động tình a...

"Ý tôi không phải vậy!"

Tiểu Thảo vội vàng giải thích, trong lòng lành lạnh, Phong tổng tại sao lại cho rằng nàng nghĩ như vậy, đối với nàng Phong tổng luôn là tốt nhất!

Phong Uyển Nhu bên kia nội tâm cũng bị tổn thương vô cùng, lời này người khác nàng có thể vu vi nhưng chỉ riêng Tiểu Thảo thì không thể, nàng cũng mơ hồ hiểu được tính khí Tiểu Thảo, cho nên mỗi một câu Tiểu Thảo nói Phong Uyển Nhu từ trước đến nay đều phá lệ bỏ qua, nhưng hôm nay là trong câu nói là có ẩn ý đào móc, càng nghĩ lại càng thấy mẫn cảm, càng nghĩ lại càng thấy bản thân bị từng góc cạnh của tảng đá khứa vào làm cho tổn thương.

"Nếu chị không thích thì tôi sẽ rời đi..."

Phong Uyển Nhu chính là đang cười lạnh, hốc mắt phiếm hồng, quả nhiên là thất vọng đến cực điểm

"Cô muốn nghỉ việc để dọa tôi!"

Tiểu Thảo mở to mắt, nàng không rõ hôm nay tại sao Phong tổng vì cái gì lại cao ngạo như vậy, nàng bất quá chỉ nói có hai câu, nhưng Phong tổng lại phản ứng lớn đến như vậy.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu thực sự bị sốc, hôm nay Tiểu Thảo lại có thể dám cải lại nàng! Còn có ý muốn nghỉ việc nữa sao?

Tiểu Thảo một bên vừa nói vừa chảy nước mắt "Chị luôn nghĩ tôi ngốc, mỗi ngày đều mắng tôi là đồ ngốc, tôi nói cái gì chị cũng nghĩ rằng vô nghĩa, tôi làm gì cũng không tốt, tôi biết chị không thích tôi, tôi chính là ngu ngốc, chính là đã rất cố gắng rồi.. thực sự rất cố gắng rồi..."

Trời rất là lạnh, Tiểu Thảo khóc, mặc cho nước mắt nước mũi chảy xuống cũng không thèm lau đi, cố chấp nhìn Phong Uyển Nhu, mặc kệ nước mắt trên mặt có bị đông thành băng.

Không đề cập đến vấn đề thì thôi, vừa nhắc đến thì Phong Uyển Nhu đầu đều muốn tức điên lên.

Không thích? Tôi không thích cô thì sẽ không giữ cô ở lại bên người! Tôi không thích cô tôi sẽ chửi mắng cô? Dương Tiểu Thảo, cô nhất định là muốn bức tôi đến cùng cực đúng hay không?

"Nếu chị cảm thấy những lời tôi nói không phiền thì tốt rồi, tôi cũng không cần phải đôi co như vậy, chỉ có điều tôi không hiểu..."

"Không hiểu cái gì?"

Cô muốn nói thì cứ nói thẳng đi, còn muốn đôi co lòng vòng?!

"..tại sao lại phải uống rượu chứ? Không biết bản thân mình sức khỏe không tốt sao, lần trước đi bệnh viện Bác sĩ đã nói cho tôi biết dạ dày của chị có nguy cơ bị viêm... rốt cuộc kiếm nhiều tiền thì hữu dụng sao? Làm sao có thể trả lại cho chị một cái dạ dày thật tốt như trước, sau này về già thì sao đây? Lúc đó già rồi thì cũng không có ai trông nom chị, chị một mình mà đi viện dưỡng lão đi!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo bắt đầu lau nước mũi, một bên vừa lau vừa ủy khuất nói, mệt nhất chính là Phong Uyển Nhu biết rất rõ tính khí Tiểu Thảo, nàng nhíu lại mi, nhẫn nại nghe Tiểu Thảo nói. Nếu nhớ không lầm, lầm trước khi đi bệnh viện là Vương Oánh Oánh cùng đi với nàng, tại sao lại biến thành Bác sĩ cùng với Tiểu Thảo?

"Chị lại có nhiều bệnh mãn tính, đều là chờ về già thì mới phát bệnh, tôi lo nên nấu cho chị nước Lê Hoa Cao (1) nhưng chị lại ngại ngọt cũng không uống, tất cả đều đưa lại bảo tôi đỗ bỏ đi, tôi đi ra ngoài mua cả cân Lê mới nạo được một chút nước ép như thế, nấu rất lâu cũng không dám bỏ ra uống một ngụm"

Lê Hoa cao... Phong Uyển Nhu phủ trán, cái nước ngọt như đường kia mình còn tưởng là do Tiểu Thảo tự chế đồ uống., cô không nói thì làm sao tôi biết nó là gì chứ?

"Mọi việc đều bị tính cách nóng nảy của chị phá hỏng, chờ đến lúc chị già rồi về hưu xem còn ai có thể chiếu cố chị? Chị có tiền thì sẽ có người muốn làm quen sao? Mọi người ai cũng sợ chị giáo huấn nên không dám nói lời thật, đến lúc chị có ho đến chết cũng không ai dám quản... chị cứ như vậy lại còn đi bồi Tô tổng uống rượu, uống cho loét dạ dày mà thổ huyết đi!"

Tình huống này rốt cuộc là như thế nào đây? Cái gì mà về già không ai chiếu cố? Cái gì gọi là là đi bồi Tô tổng uống rượu? Loét dạ dày thổ huyết? Hừ, cô còn dám lên lớp tôi sao?!

"Đến lúc đó... chị có gọi tôi thì cũng đều không được"

Được, có mấy lúc Tiểu Thảo kiêu ngạo như vậy, Phong Uyển Nhu cũng hoàn toàn hết chỗ nói rồi, nàng vừa tức vừa cười nhìn Tiểu Thảo.

Cô rốt cuộc là mỗi ngày có những suy nghĩ gì đây? Cái gì mà già rồi về hưu? Cô đừng nói là cả đời đều muốn làm thư ký của tôi? Còn muốn nghĩ

https://thuviensach.vn

đến về già mà chăm sóc tôi,thư ký nào lại có suy nghĩ như vậy?

Tiểu Thảo nhìn Phong tổng bộ dạng đang cười nàng, nàng càng thấy ủy khuất, liền dùng sức lau nước mắt.

"Tôi không nói nữa, có nói chị cũng không hiểu!"

Từ nhỏ đã như vậy, không ai nghe lời nàng.

Phong Uyển Nhu mấp máy môi, ổn định cảm xúc, nhìn Tiểu Thảo, nhẹ giọng hỏi:

"Cô đi bệnh viện sao?"

"Đúng vậy!"

Như thế nào đột nhiên như vậy lại trở nên ôn hòa...

"Ai cho cô đi?"

"Chị bị sốt, tôi lo lắng nên mới cùng tới"

Tiểu Thảo dừng khóc, lau khô nước mắt nhìn Phong Uyển Nhu, có hơi sợ, Phong tổng sao đột nhiên lại kì quái nhìn nàng?

Phong Uyển Nhu trên mặt một chút ý tứ trách móc cũng không có, có phần tương phản, giọng điệu lại bình thản rất nhiều.

"Cô vì sao lại lo lắng?"

Tiểu Thảo bị hỏi chợt lặng người, hơi sững sờ nhìn lên Phong Uyển Nhu, không biết phải trả lời như thế nào.

Một cơn gió lạnh chợt thổi tới, còn xen lẫn vụn vặt bông tuyết, Phong Uyển Nhu trong tâm có một chút ấm xuống.

https://thuviensach.vn

Đầu gỗ cuối cùng vẫn là có cảm giác không phải sao?

"Trời lạnh rồi, trở về thôi!"

Phong Uyển Nhu biết tính cách Tiểu Thảo nên không bức nàng phải trả lời, nàng bó bó y phục thật kín rồi trở về xe, Tiểu Thảo thì vẫn ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, trong đầu tất cả đều nghĩ đến câu hỏi vừa rồi của Phong Uyển Nhu.

'Cô vì sao lại lo lắng?' , Đúng vậy a, mình tại sao lại lo lắng đây?

Trở lên xe, không khí cũng không như vừa rồi mà căng thẳng, tuy rằng vẫn còn chút trầm mặc, nhưng chính là trong lòng ai cũng có một tâm sự riêng, ít nhất Phong Uyển Nhu cũng có cảm giác như vậy.

Tiểu Thảo thì vẫn còn rất cố gắng suy nghĩ vấn đề vừa rồi Phong Uyển Nhu đã hỏi, trong đáy lòng ẩn một dấu hỏi lớn, trong đầu giống như là bọc kén muốn phá ra, nhưng thật ra lại phá rất khổ sở.

Phong Uyển Nhu tâm tình đã khá hơn nhiều, thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn Tiểu Thảo, mỗi lần nhìn một chút, Tiểu Thảo tâm đều khẽ run rẩy, mặt lại nóng lên.

Khóe môi chợt ngoéo lên, vì muốn để Tiểu Thảo an tâm lái xe nên Phong Uyển Nhu mới quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, tuyết cứ bay tán loạn, xem ra năm nay ăn Tết cũng rất lạnh.

Xe dừng trước nhà Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo cũng không dám nói lời nào, Phong Uyển Nhu quay đầu nhìn nàng một cái, nói:

"Muộn quá rồi sẽ rất khó đón được xe, cô cứ lái xe về, sáng sớm mai tới đón tôi!"

"Nha~~"

https://thuviensach.vn

Loại tình huống này cũng không phải là lần đầu tiên, Tiểu Thảo lại nhớ lại lần đầu tiên chở Phong tổng về nhà lại lâng lên cảm giác khó chịu, ngày hôm đó Phong Uyển Nhu đã muốn mở cửa xe đi xuống, nhưng trước khi đi còn lưu lại một câu làm cho Tiểu Thảo mất ngủ cả một đêm...

"Mặc kệ tôi ngủ ở chỗ nào, cô nhất định phải luôn ở cạnh tôi!"

Phong tổng này đúng là... vô cùng bá đạo a!

Tiểu Thảo thả hồn liền thu về, đem xe lái về nhà, lúc gõ cửa vào nhà thì Cỏ mẹ đã sớm nổi giận.

"Đi đâu vậy hả? Đừng nói với mẹ là lại đi cùng Phong tổng nữa?

"Vâng..."

Tiểu Thảo không yên lòng trả lời, Cỏ mẹ nhíu mày "Nếu không biết các ngươi là nữ, ta nhất định nghĩ là ngươi yêu nàng!"

Làm gì có người mẹ nào như vậy chứ, rõ ràng con mình còn nhỏ mà từ trong miệng lại phóng ra một đao đâm thẳng vào tâm Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cũng không biết trả lời như thế nào, liền chạy vào phòng tấm, lột hết quần áo tắm rửa, nàng tâm trí cứ bay phất phới ở đâu, vừa đi vừa phiêu trở về phòng ngủ, vểnh mông lên ghé vào trên giường nằm trằn trọc cả một đêm, cuối cùng sáng sớm hôm sau mới đem theo cả cặp mắt bị thâm quầng đi làm.

"Ai u, hôm qua bồ lao lực lắm phải không?"

Dạ Ngưng nhìn thấy mắt Tiểu Thảo như vậy liền cười xấu xa, Tiểu Thảo cong miệng lên bĩu môi nhìn nàng.

"Ngưng Ngưng, mình mất ngủ!"

... Mình biết a

https://thuviensach.vn

"Cả đêm đều không ngủ được!"

Thì sao...

Tiểu Thảo hít sâu một hơi, nhìn Dạ Ngưng, khó khăn nói

"Mình cảm thấy được hình như mình có điểm không bình thường"

Ha ha , bồ mới biết sao ~~

Dạ Ngưng vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, nhìn Tiểu Thảo, trêu chọc nàng "Đừng nghĩ như thế, bồ rất bình thường, vô cùng bình thường.

Tiểu Thảo rất tin tưởng Dạ Ngưng vì vậy cũng nói hết nỗi lòng "Mình thực sự cảm nhận được, mình hình như.. giống như là đang yêu thích một người!"

Mình biết a, là Phong tổng, haizz, cũng không phải là chuyện gì quá mới mẻ.

Dạ Ngưng mở to hai mắt, làm bộ dạng cực kỳ kinh ngạc "Ai? Ai khiến bồ yêu thích còn hơn cả ngủ đây? Là ai mà lại không nói cho mình biết?" Nàng cảm giác bản thân mình có thể đi Hollywood để nhận giải Oscar cho nữ diễn viên xuất sắc nhất a!

"Chỉ là.. mình lại không biết chính xác là có phải hay không thích nàng, bởi vì..."

"Bởi vì sao?"

Dạ Ngưng chọn mi nhìn Tiểu Thảo, nhìn bộ dạng của cô hôm qua có phải hay không lại bị Phong tổng làm cho động tình đây?

Tiểu Thảo đỏ mặt, nhìn chung quanh một lần, xác định là không có ai nghe thấy mới che miệng nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Bởi vì nàng là nữ!"

Tối hôm qua thức trắng cả đêm tới sáng Tiểu Thảo mới phát hiện ra mình chính là yêu người cùng giới vì vậy mới sợ hãi cực kỳ, nàng chính là con một của mấy đời Dương gia.... đã từng nói là sau này có lấy chồng sinh con thì một là mang họ nhà trai, còn một là phải mang họ của nàng, nếu như nàng thực sự thích Phong tổng thì dòng dõi mấy đời sẽ bị đứa con một là nàng.. thất truyền!

"A -"

Dạ Ngưng giả vờ một phen kinh ngạc bịt miệng lại, khiếp sợ nhìn Tiểu Thảo "Thích nữ nhân sao?"

Tiểu Thảo nhíu mày nhìn Dạ Ngưng, nghi hoặc hói "Ngưng Ngưng, bồ vì sao lại kinh ngạc như vậy, mình rõ ràng thấy ở trong ví tiền của bồ cũng có hình bồ ôm một tỷ tỷ rất xinh xắn chụp chung a"

" . . ."

Dạ Ngưng mặt tối sầm, cắn răng nhìn Tiểu Thảo.

Bồ đùa sao? Mình là đang phối hợp cùng bồ biểu diễn như vậy nửa ngày, kết quả là bồ lại phán cho một câu chặn họng như vậy, bồ được a, Dương Tiểu Thảo!

"Mình không phải là thẹn thùng sao?"

Dạ Ngưng vẫn là phản ứng rất mau, Tiểu Thảo cũng không để ở trong lòng, gật gật đầu, ánh mắt vừa lo vừa ngước lên nhìn Dạ Ngưng

"Bồ thích ai a?"

Dạ Ngưng nhỏ giọng hỏi, Tiểu Thảo lắc lắc đầu, có chút thương tâm.

https://thuviensach.vn

"Không thể nói!"

Vẫn không thể nói?! Mình đã sớm biết được rồi, không phải là Phong tổng sao!

Trong lòng nhịn xuống, Dạ Ngưng cố gắng khai thông cho Tiểu Thảo "Kỳ thật là thích nữ nhân cũng không có gì a, thích thì cứ thích, có quan hệ gì cũng không sao!"

"Chỉ là nàng thực sự quá ưu tú, sẽ không thích mình, hơn nữa mình không thể làm chuyện có lỗi với mẹ mình được!"

Dạ Ngưng liếc mắt, nghe xong một câu của Tiểu Thảo cũng không khó biết được người nàng thích là Phong tổng..

"Cứ như vậy đi, Tiểu Thảo, mình cho bồ biết, kỳ thật đôi khi bồ sẽ không thể đoán ra được tình cảm của mình, có lẽ bồ đối với nàng cũng không phải thích, chỉ là do bản thân bồ đang lẫn lộn thôi!"

"Là sao?"

Tiểu Thảo trơ mắt nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng gật đầu, đương nhiên là không biết tại sao!

"Vậy mình cần làm gì để xác định tình cảm của mình?"

Tiểu Thảo cầm lấy cánh tay Dạ Ngưng hỏi, Dạ Ngưng vừa nhìn nàng như vậy liền vội vàng đem cánh tay rút trở về.

Mình cũng không thể làm gì hơn nữa, nếu không, về sau bồ và Phong tổng cùng một chỗ, nàng sẽ biết là mình đã dạy bồ nhiều như vậy, lúc ấy còn không đem mình chém ra từng khúc mới là lạ!

"Lúc này không phải là thời đại thông tin phát triển sao? Cứ lên Baidu(2) tìm hiểu một chút cũng có a"

https://thuviensach.vn

(2)Baidu: trang web tìm kiếm khá lớn của TQ, cũng giống như Việt Nam mình sử dụng Google :)

Dạ Ngưng tìm cớ trốn chạy, Tiểu Thảo quả thực là không nghĩ Dạ Ngưng bình loạn mà chạy chữa, nghe xong lời này của nàng liền không chỉ tin mà còn làm theo, rất nhanh liền mở máy tính, mở trang Baidu tìm kiếm đáp án.

Nhưng tìm nửa ngày cũng không phát hiện ra cái gì so với tình huống của nàng giống nhau, không có biện pháp, Tiểu Thảo lại vào mục hỏi đáp, đăng câu hỏi chờ trả lời.

Hỏi: Nếu tôi nhìn thấy một người đầu óc liền trở nên trống rỗng, tâm tư dường như cũng bị người đó vét sạch, ngoài người đó ra thì không nghĩ đến ai khác, liền chỉ thích được trông thấy nàng. Mỗi lần nàng nhìn tôi, thì cả người tôi giống như bị điện giật giống nhau, rất là khó chịu. Nếu cả ngày không nhìn thấy nàng, thì liền nghĩ về nàng cả ngày. Rốt cuộc là vì sao?"

Vừa đăng câu hỏi xong, Tiểu Thảo khẩn trương ngồi chờ đợi đáp án, tay nắm chuột di chuyển mà muốn toát cả mồ hôi, nháy một cái cũng không dám cứ nhìn chằm chằm máy tính, lại một phút đồng hồ trôi qua, cuối cùng cũng có người trả lời, Tiểu Thảo thoáng nhìn qua, nháy mắt xúc động muốn đập vỡ cả màn hình máy tính.

Trả lời: Lần đầu tiên mới 'yêu' hãy sử dụng 'Mao Sơn tiên dược' (3) để yêu được lâu dài...

--

(3): Một loại thuốc kích thích của TQ, cũng như thuốc Minh Mãn của Việt Nam =]]

(1) Lê Hoa Cao: nước lê được bào ra rồi đem lọc pha với một chút mật ong... == nói chứ... ngồi bào gọt 1kg mới đc 1 chén đầy á.. tội Tiểu Thảo

https://thuviensach.vn

=))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 31 Lộ ra sơ hở...

Cách đó một máy tính, Dạ Ngưng nhìn thấy bộ mặt Tiểu Thảo biểu cảm có chút méo mó thì liền cười khoái chí, Tiểu Thảo nghe thấy tiếng cười của Dạ Ngưng, liền biết bị gạt nên nháy mắt dùng sức trừng nàng.

"Ngưng Ngưng, bồ thật là đồ đáng ghét!"

Dạ Ngưng vừa nghe liền nở nụ cười,

Tiểu Thảo này gần đây được Phong tổng bồi dưỡng thật là càng ngày càng tốt đi, Phong tổng cố lên, sau này Tiểu Thảo mới có sức chịu đựng không giới hạn haha

"Ai uiii đáng ghét, cái từ này không thể nào tùy tiện nói ra đâu nha.. thật nổi da gà!"

Bởi vì thường các cặp đôi đang yêu nhau rất hay sử dụng cụm từ này để mà trách yêu, nếu mà để cho Phong tổng nghe thấy, thì rắc rối to rồi. Còn nhớ lần trước Dạ Ngưng ôm Tiểu Thảo đi nghịch nước, đi được nửa đường thì liền thấy Phong Uyển Nhu, Dạ Ngưng thật không thể quên ánh mắt lạnh như băng đang nhìn nàng, nhìn khiến nàng muốn nổi da gà, sau đó tay đang ôm lấy cổ tay Tiểu Thảo vội "ba" một tiếng liền thu về... Đôi khi cũng thấy Tiểu Thảo thật xui xẻo, có một lần đi uống cà phê, vô tình để cà phê đổ vào người, đi kiếm cái áo thay ra thay vô cũng không phù hợp, cuối cùng cũng phải mặc đỡ cái áo khoác của nàng. Bất quá lúc ấy Tiểu Thảo cho đến bây giờ cũng không biết Phong Uyển Nhu vì cái gì lại tức giận, Dạ Ngưng thì

https://thuviensach.vn

cảm thấy được Phong tổng yêu cái đầu gỗ này cũng thật đáng thương. Haizz, chỉ có thể dùng hai chữ để tóm lược hoàn cảnh của hai người này, đó là: Nghiệt duyên!

"Đừng ồn ào nữa, công ty đang phát đồ, hai người nhanh chóng đi xuống lầu lấy đi!"

Vương Oánh Oánh đẩy cửa ra đi vào, trong tay còn ôm một cái thùng giấy lớn, trên áo khoác tất cả đều là bông tuyết, Tiểu Thảo mặt đỏ lên, lập tức đem trang web đóng lại, Dạ Ngưng nhìn Tiểu Thảo có tật giật mình liền lắc đầu.

Bồ không nói nhưng người khác nhìn cũng biết bồ ở đây là đang nghiên cứu đến Phong tổng à.

"Đi thôi!"

"Uhm, cũng không biết là chia cái gì. Đúng rồi, có cần phải lấy rồi mang lên cho Phong tổng không?"

Tiểu Thảo căng thẳng, trong đầu nghĩ gì thì liền nói đó.

". . ."

Dạ Ngưng trực tiếp liếc mắt không muốn nói chuyện.

Phong Đẳng là của Phong tổng! Dương Tiểu Thảo cô nương, Phong tổng không phải không thông minh đến việc phát quà mà cũng không tính luôn phần cho mình? Đầu bồ toàn bã đậu sao?

Hai người vừa xuống dưới lầu, lúc này mới phát hiện tuyết đang rơi, hơn nữa còn rơi rất nhiều, nhìn thấy Dạ Ngưng liền rất hưng phấn, đến đây lâu như vậy đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy trận tuyết lơn như vậy, nàng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy bông tuyết, bông tuyết rơi ở trên mặt lành

https://thuviensach.vn

lạnh, một chút một chút một.. cảm giác giống như có bàn tay ai đó đang nhẹ nhàng vuốt ve, dần dần bông tuyết tạo thành giọt nước theo gương mặt chảy xuống...

"Ngưng Ngưng, tại sao bồ lại khóc..."

Tiểu Thảo lôi kéo quần áo Dạ Ngưng lại, lo lắng nhìn lên nàng, rốt cuộc là làm sao vậy?

"Không có à!"

Vừa nói ra, giọng đã có phần khàn khàn, Dạ Ngưng giọng hơi ngạnh ngạnh, nước mắt từng giọt chảy xuống, hội tụ thành một điểm, rồi rơi xuống, theo bông tuyết phiêu tán biến mất không thấy gì nữa, Tiểu Thảo biết trong lòng nàng có gì đó đau khổ vô cùng, cũng không muốn hỏi lại mà đứng ở một bên nhìn nàng.

Ngưng Ngưng chắc hẳn là đang nghĩ tới chị gái xinh đẹp kia, các nàng rốt cuộc là làm sao vậy? Vì sao lại xa nhau?

Tiểu Thảo tò mò nhiều vấn đề cũng không dám hỏi, chỉ là biểu tình trên mặt so với Dạ Ngưng còn thống khổ hơn, Dạ Ngưng quay đầu nhìn Tiểu Thảo cười cười, trong lòng ấm áp, tới nơi này có thể kết giao với một người bạn như Tiểu Thảo thật là đáng giá.

"Tiểu Thảo, chúng ta chơi trò cõng người đi!"

Dạ Ngưng xoa xoa mặt cười nói, Tiểu Thảo khinh bỉ nhìn nàng một cái

Thật ngây thơ quá đi, bồ nghĩ là có thể vui vẻ lên là mình sẽ bỏ qua sao?

"Năm bước đổi lưng nha?"

"Năm mươi bước đi!"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng nhìn Tiểu Thảo cười xấu xa, Tiểu Thảo không phát hiện sự kì lạ của nàng, gật gật đầu.

"Được!"

"Đầu tiên bồ cõng mình trước"

"OK!"

Dạ Ngưng tốc độ rất nhanh, vừa nhấc chân đã nhắm lên lưng Tiểu Thảo sau đó nhảy lên, cánh tay ghìm chặt cổ Tiểu Thảo, hai chân thì câu lại vòng eo, Tiểu Thảo thiếu chút nữa là bị nàng lặc chết, nàng bị chúi người về phía trước, một lúc sau phải di chuyển một hai bước chân mới đứng vững thân mình, nàng cầm lấy chân Dạ Ngưng, cắn răng, khó khăn đi lên phía trước, miệng từng ngụm từng ngụm thở ra khói khí.

"Ngưng Ngưng, bồ làm sao lại nặng như vậy a?"

Tiểu Thảo cõng đến nổi mặt đỏ bừng, thật sự là rất nặng a, Phong tổng so với nàng còn nhẹ hơn rất nhiều.

"Bình thường thôi, bình thường thôi!"

Dạ Ngưng ghé vào trên lưng Tiểu Thảo cười thật vui vẻ, đối với chuyện thương tâm trong lòng cũng không như vậy mà để tâm nhiều, nàng nhìn thấy được bước chân gian nan của Tiểu Thảo, lần đầu tiên cảm giác được nếu Phong tổng có được Tiểu Thảo thì nhất đính sẽ rất hạnh phúc.

Đi đến bước chân thứ năm mươi, hai chân Tiểu Thảo đều phát run, giống như là thi điền kinh chạy 800m, Dạ Ngưng lúc này mới từ trên người nàng trườn xuống, cười cười nhìn Tiểu Thảo.

"Tới bồ cõng mình!:"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo xoa xoa mồ hôi trên trán nhìn Dạ Ngưng, trong mắt đều là ánh mắt chờ mong, một chút cũng không nhớ rõ vừa rồi là ai ghét bỏ 'cái tính ngây thơ' của đối phương. Dạ Ngưng gật đầu thật sảng khoái, thân mình hơi nghiêng tới trước, hai chân dang ra như đứng tấn, hét lớn một tiếng:

"Đến đây nào!"

Tiểu Thảo hoan hỉ, phấn chất ngây ngất cười, kéo quần áo lên cao, hưng phấn vô cùng, học bộ dạng của Dạ Ngưng vừa rồi, kêu hô một tiếng "Ta tới đây!"

Nói xong nàng hai chân một đạp dùng sức hướng đến lưng Dạ Ngưng lủi tới, Dạ Ngưng nghiêng đầu nhìn thấy Tiểu Thảo bay tới thì chân dưới liền biến đổi, thân mình linh hoạt né sang một bên, đột nhiên có tiếng kêu lớn, Tiểu Thảo lúc này từ trạng thái vui vẻ biến thành hoảng sợ, bộ dạng nàng lúc này tứ chi chẳng khác gì Tiểu Vương Bát, hai tay hai chân dang ra, chính xác là đang nằm trực tiếp úp mặt xuống tuyết.

Tuyết vẫn như trước rơi không ngừng, Dạ Ngưng ở một bên cũng không ngừng ôm bụng cười to, Tiểu Thảo thân thể bị chôn ở dưới tuyết đang rơi, mặt cũng úp vào trong đống tuyết, chỉ lộ ra nửa cái mông hiện ra ngoài, thực sự trông rất là đáng yêu.

"Hức, ngươi gạt taaa!"

Tiểu Thảo chuyển người lại, dùng tay áo lên lau mặt, Dạ Ngưng vẫn còn ôm bụng cười vừa định nói gì đó thì nhìn thấy đối diện có người đi tới, trong lòng cả kinh, vội hướng Tiểu Thảo nháy mắt.

Mau đứng lên đi, Phong tổng đến đây kìa!

Tiểu Thảo làm sao biết được Dạ Ngưng nháy mắt là có ý gì, hai chân trên mặt đất đạp đoán, nghĩ đến vừa rồi bị chơi xấu.

https://thuviensach.vn

"Mình cõng bồ năm mươi bước, bồ gạt mình, mình mặc kệ!"

Không được! Bồ nhất định phải cõng mình!

Dạ Ngưng thân mình muốn đóng băng, một cử động nhỏ cũng không dám, thở cũng không dám thở mạnh, đành để Tiểu Thảo còn ngồi ở dưới đất duỗi chân.

". . ."

Một âm thanh trong trẻo lạnh lùng, mang theo một khí âm lạnh lẽo đi tới, Tiểu Thảo giật mình, nàng dường như cảm giác được có chuyển động đi tới đầu, nhìn thấy người bên cạnh, liền nuốt khẩu nước miếng, không dám động.

Phong Uyển Nhu một thân màu trắng, áo khoác lông, đứng ở một bên nhìn Tiểu Thảo, trên mặt không có biểu cảm gì, hơi nâng lên khuôn mặt cao ngạo lạnh lùng, hình dáng vô cùng nổi bật, cảnh tuyết so với nàng còn muốn kém cỏi hơn vài phần.

"Tôi..."

Tiểu Thảo không duỗi chân, từ trí nhớ mà theo mặt đất bò lên, vỗ vỗ mông có chút sợ hãi nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu liền nhíu mày, như thế nào vừa nhìn thấy nàng liền hiện ra biểu cảm này, chẳng lẽ lại sợ nàng như vậy sao? Chẳng phải vừa rồi chơi đùa với Dạ Ngưng vui vẻ lắm sao?

Phong tổng chau mày làm Tiểu Thảo càng sợ, nàng theo bản năng hướng đến Dạ Ngưng ở phía sau rồi lùi từng bước, Phong Uyển Nhu từ đầu tới cuối không hề chớp mắt, mọi hoạt động diễn ra đều thu hết vào mắt, cảm thấy trong lòng chợt nhói, mặt lại trở nên lạnh nhạt vài phần.

"Vừa rồi có nói bên nào cần người?"

https://thuviensach.vn

Vương Oánh Oánh ở một bên bước lên phía trước đáp lời "Ở bên bộ phân kiểm tra, bên đó thiết bị kỹ thuật đang xảy ra vấn đề nên bộ phận kiểm tra phải ở lại làm, tạm thời không có thời gian xuống dưới nhận quà!"

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, liếc mắt nhìn Dạ Ngưng đang đứng một bên, Dạ Ngưng bất chợt thấy phía sau lưng ớn lạnh.

Đừng nói là tôi nha!

"Dạ Ngưng!"

"Vâng!"

Dạ Ngưng run run một chút,

Dương Tiểu Thảo à, đúng là bị cô hại chết rồi!

Tiểu Thảo ở một bên cũng có chút khẩn trương.

Sao vậy nè? Phong tổng vì sao lại tức giận như vậy?

"Cô qua đó hỗ trợ mang quà lên cho họ đi!"

"... được!"

Dạ Ngưng khóc không ra nước mắt, nhìn phía trước mắt có tới mấy thùng giấy, cắn chặt răng,

Dương Tiểu Thảo, sau này cô không được đến gần cơ thể của tôi a!Phong tổng, tôi thực sự là không có tình ý gì với người phụ nữ của chị đâu, chị phải tin tôi trong sạch chứ?

Dạ Nhưng bị bắn trúng đạn, phải đi dọn sạch thùng, Tiểu Thảo ở sau lưng nàng cũng muốn giúp đỡ, Phong Uyển Nhu nhìn thấy,liền liếc mắt một cái, nắm chặt áo lông trên người, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

"Dương Tiểu Thảo, giữa trưa có cuộc họp, cần rất nhiều media cô đi chuẩn bị đi"

"Nha..."

Tiểu Thảo dừng lại bước chân nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không nói gì nữa vẫn nhìn nàng một cái rồi xoay đó mới xoay người rời đi. Tiểu Thảo nhìn nàng ngạc nhiên, cũng không rõ là đã đắc tội nàng ở chỗ nào, rốt cuộc là làm sao vậy? Không phải là vẫn còn giận chuyện đêm qua? Nhưng nếu giận thì đâu có mở cửa xe cho nàng vào... thật là khó hiểu!

Vương Oánh Oánh nhìn Tiểu Thảo thở dài, lắc đầu, xoay người đi theo Phong Uyển Nhu rời khỏi. Nàng theo Phong Uyển Nhu nhiều năm như vậy còn chưa từng thấy qua Phong tổng để ý ai, nàng tuy rằng từ trước đến giờ chưa từng nhận thức qua tình yêu đồng giới nhưng vẫn có thể nhận ra được tình cảm của Phong Uyển Nhu là gì, chỉ là Tiểu Thảo thì... Sợ là so với nàng am hiểu thì thật quá ít đi!

Bởi vì phải chuẩn bị cho cuộc họp nên Tiểu Thảo cũng không thể giúp Dạ Ngưng hỗ trợ cho bộ phận Kiểm tra thiết bị, nàng mang các bản thông báo đặt lên bàn, đem điện thoại đặt ở một bên, còn thuận tiện quét dọn vệ sinh dùm bác gái, đem mấy lá trà còn rơi rớt trên bàn quét sạch, rồi lại đặt một nhúm trà nhỏ vào trong tách để Phong tổng khi cần uống chỉ cần chăm nước nóng là có thể thưởng thức. Tiểu Thảo cẩn thận lại mở ra xem lại các báo cáo một lần, xác định không có gì nhầm lẫn, sau đó nàng nhìn đồng hồ, cảm thấy thời gian vẫn còn sớm, nên liền nằm úp sáp xuống bàn chợp mắt một lát.

Trong lúc mông lung, Tiểu Thảo cảm giác dường như có một người đang kéo cánh tay của nàng, sau đó còn bị người ta nâng lên khuôn mặt, kì lạ hơn là miệng nàng bị bao trùm bởi một cái gì đó rất mềm mại, mà loại cảm giác này càng ngày càng mạnh, thở cũng có chút khó khăn, tuy nhiên cảm giác có phần hơi đau lại mang theo vài phần hưởng thụ, bởi vì nàng cảm

https://thuviensach.vn

nhận có một vật gì đó rất mềm và trơn đang quất quít lấy lưỡi nàng, cơ thể nàng bắt đầu như có nhiệt rất khó chịu, Tiểu Thảo nhịn không được ư a một tiếng, được một lúc thì nàng lại tỉnh giấc, nhưng kì quái là cảm giác tốt đẹp kì lạ kia lập tức không thấy nữa.

Tiểu Thảo ngồi một chỗ mắt nhìn nhìn đảo qua một vòng, nghĩ rằng mình nhất định là đang nằm mơ rồi .. ngồi nhìn đồng hồ thì thấy chỉ còn mười phút nữa là bắt đầu cuộc họp, mà hôm nay là cuộc họp cấp cao của Phong đằng, đối với nàng cũng không có quan hệ gì lắm, nàng liền đi ra ngoài rửa sơ mặt, sau đó mới đi tìm Dạ Ngưng, mãi tới bây giờ nàng còn chưa ăn cơm, đều muốn đói chết rồi!

Dạ Ngưng cũng không khá hơn, bộ phận Kiểm tra hôm nay 'giàu to' rồi, nhìn vào phòng toàn thùng là thùng, xung quanh toàn là sữa tắm, xà phòng và vài thứ linh tinh khác..nhìn như muốn chết chìm trong mớ quà tặng này. Tiểu Thảo chứng kiến thấy cảnh tượng này cũng rất là kích động.

"Đi ăn thôi, mình đói chết!"

Tiểu Thảo vội gật đầu "Mình cũng đói bụng!", nói xong cả hai liền đi ra ngoài, Dạ Ngưng đột nhiên bộc phát bắt được cánh tay nàng, nhìn nàng không chớp mắt.

"Chờ một chút!"

"Sao vậy?"

Tiểu Thảo quay đầu khó hiểu nhìn nàng,

Còn chờ gì nữa? Chẳng phải là sắp đói chết rồi sao?

Dạ Ngưng nhìn chằm chằm môi Tiểu Thảo, nhíu nhíu mày "Miệng bồ làm sao thế này, vừa rồi bộ ăn cay hay sao? Tại sao lại sưng lên?"

https://thuviensach.vn

"Không có, sưng lên?"

Tiểu Thảo có chút sững sờ nhìn Dạ Ngưng, theo bản năng liếm liếm môi dưới, Dạ Ngưng tinh tế nhìn thật kỹ môi nàng muốn nữa ngày, vươn tay sờ một chút.

"Ễ tại sao lại có son môi?"

Dạ Ngưng ngạc nhiên nhìn trên ngón tay lấp lánh màu son đỏ,

Dương Tiểu Thảo à bồ cũng thật là... tự nhiên lại còn tô son vẽ phấn nữa chứ!

Tiểu Thảo cũng vô cùng kinh ngạc, nàng đâu có thói quen dùng son môi, nàng liền nâng lên tay phải sờ sờ môi, nhìn kỹ, thật đúng là có son môi. Tiểu Thảo giơ tay lên đặt ở mũi ngửi ngửi, đầu oanh một tiếng, giống như là nồi cháo đang sôi trào.

Dạ Ngưng vừa nghe liền nở nụ cười, Tiểu Thảo này gần đây được Phong tổng bồi dưỡng thật là càng ngày càng tốt a, Phong tổng cố lên, sau này Tiểu Thảo mới có sức chịu đựng không giới hạn haha

"Ai uiii đáng ghét, cái từ này không thể nào tùy tiện nói ra đâu a.. thật nổi da gà!"

Bởi vì thường các đối yêu nhau rất hay sử dụng cái từ này để mà trách yêu, nếu mà để cho Phong tổng nghe thấy, lại rắc rối to a. Còn nhớ lần trước Dạ Ngưng ôm Tiểu Thảo đi nghịch nước, đi được nửa đường thì liền thấy Phong Uyển Nhu, Dạ Ngưng thật không thể quên ánh mắt lạnh như băng đang nhìn nàng, nhìn khiến nàng muốn nổi da gà, sau đó tay đang ôm lấy cổ tay Tiểu Thảo vội "ba" một tiếng liền thu về... Đôi khi cũng thấy Tiểu Thảo thật xui xẻo, có một lần đi uống cà phê, vô tình để cà phê đổ vào người, đi kiếm cái áo thay ra thay vô cũng không phù hợp, cuối cùng cũng phải mặc đỡ cái áo khoác của nàng. Bất quá lúc ấy Tiểu Thảo cho đến bây

https://thuviensach.vn

giờ cũng không biết Phong Uyển Nhu vì cái gì lại tức giận, Dạ Ngưng thì cảm thấy được Phong tổng yêu cái đầu gỗ này cũng thật đáng thương. Haizz, chỉ có thể dùng hai chữ để tóm lược hoàn cảnh của hai người này, đó là: Nghiệt duyên!

"Đừng ồn ào nữa, công ty đang phát đồ, hai người nhanh chóng đi xuống lầu lấy đi!"

Vương Oánh Oánh đẩy cửa ra đi vào, trong tay còn ôm một cái thùng giấy lớn, trên áo khoác tất cả đều là bông tuyết, Tiểu Thảo mặt đỏ lên, lập tức đem trang web đóng lại, Dạ Ngưng nhìn Tiểu Thảo có tật giật mình liền lắc đầu.

Bồ không nói nhưng người khác nhìn cũng biết bồ ở đây là đang nghiên cứu đến Phong tổng a.

"Đi thôi!"

"Uhm, cũng không biết là chia cái gì. Đúng rồi, có cần phải lấy rồi mang lên cho Phong tổng không?"

Tiểu Thảo căng thẳng, trong đầu nghĩ gì thì liền nói đó.

". . ."

Dạ Ngưng trực tiếp liếc mắt không muốn nói chuyện.

Phong Đẳng là của Phong tổng! Dương Tiểu Thảo cô nương, Phong tổng không phải không thông minh đến việc phát quà mà cũng không tính luôn phần cho mình? Đầu bồ toàn bã đậu sao?

Hai người vừa xuống dưới lầu, lúc này mới phát hiện tuyết đang rơi, hơn nữa còn rơi rất nhiều, nhìn thấy Dạ Ngưng liền rất hưng phấn, đến đây lâu như vậy đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy trận tuyết lơn như vậy a, nàng

https://thuviensach.vn

ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy bông tuyết, bông tuyết rơi ở trên mặt lành lạnh, một chút một chút một.. cảm giác giống như có bàn tay ai đó đang nhẹ nhàng vuốt ve, dần dần bông tuyết tạo thành giọt nước theo gương mặt chảy xuống...

"Ngưng Ngưng, tại sao bồ lại khóc..."

Tiểu Thảo lôi kéo quần áo Dạ Ngưng lại, lo lắng nhìn lên nàng, rốt cuộc là làm sao vậy?

"Không có a!"

Vừa nói ra, giọng đã có phần khàn khàn, Dạ Ngưng giọng hơi ngạnh ngạnh, nước mắt từng giọt chảy xuống, hội tụ thành một điểm, rồi rơi xuống, theo bông tuyết phiêu tán biến mất không thấy gì nữa, Tiểu Thảo biết trong lòng nàng có gì đó đau khổ vô cùng, cũng không muốn hỏi lại mà đứng ở một bên nhìn nàng.

Ngưng Ngưng chắc hẳn là đang nghĩ tới tỷ tỷ xinh xắn kia, các nàng rốt cuộc là làm sao vậy? Vì sao lại xa nhau?

Tiểu Thảo tò mò nhiều vấn đề cũng không dám hỏi, chính là biểu tình trên mặt so với Dạ Ngưng còn thống khổ hơn, Dạ Ngưng quay đầu nhìn Tiểu Thảo cười cười, trong lòng ấm áp, tới nơi này có thể kết giao với một người bạn như Tiểu Thảo thật là đáng giá.

"Tiểu Thảo, chúng ta chơi trò cõng người đi!"

Dạ Ngưng xoa xoa mặt cười nói, Tiểu Thảo khinh bỉ nhìn nàng một cái

Thật ngây thơ a, bồ nghĩ là có thể vui vẻ lên là mình không biết sao?

"Năm bước đổi lưng a?"

"Năm mươi bước đi!"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng nhìn Tiểu Thảo cười xấu xa, Tiểu Thảo không phát hiện sự kì lạ của nàng, gật gật đầu.

"Được!"

"Đầu tiên bồ cõng mình trước"

"Ân!"

Dạ Ngưng tốc độ rất nhanh, vừa nhấc chân đã nhắm lên lưng Tiểu Thảo sau đó nhảy lên, cánh tay ghìm chặt cổ Tiểu Thảo, hai chân thì câu lại vòng eo, Tiểu Thảo thiếu chút nữa là bị nàng lặc chết, nàng bị chúi người về phía trước, một lúc sau phải di chuyển một hai bước chân mới đứng vững thân mình, nàng cầm lấy chân Dạ Ngưng, cắn răng, khó khăn đi lên phía trước, miệng từng ngụm từng ngụm thở ra khói khí.

"Ngưng Ngưng, bồ làm sao lại nặng như vậy a?"

Tiểu Thảo cõng đến nổi mặt đỏ bừng, thật sự là rất nặng a, Phong tổng so với nàng còn nhẹ hơn rất nhiều.

"Bình thường thôi, bình thường thôi!"

Dạ Ngưng ghé vào trên lưng Tiểu Thảo cười thật vui vẻ, đối với chuyện thương tâm trong lòng cũng không như vậy mà để tâm nhiều, nàng nhìn thấy được bước chân gian nan của Tiểu Thảo, lần đầu tiên cảm giác được nếu Phong tổng có được Tiểu Thảo thì nhất đính sẽ rất hạnh phúc.

Đi đến bước chân thứ năm mươi, hai chân Tiểu Thảo đều phát run, giống như là thi điền kinh chạy 800m, Dạ Ngưng lúc này mới từ trên người nàng trườn xuống, cười cười nhìn Tiểu Thảo.

"Tới bồ cõng mình!:"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo xoa xoa mồ hôi trên trán nhìn Dạ Ngưng, trong mắt đều là ánh mắt chờ mong, một chút cũng không nhớ rõ vừa rồi là ai ghét bỏ cái tính ngây thơ của đối phương. Dạ Ngưng gật đầu thật sảng khoái, thân mình hơi nghiêng tới trước, hai chân dang ra như đứng tấn, hét lớn một tiếng:

"Đến đây nào!"

Tiểu Thảo hoan hỉ, phấn chất ngây ngất cười, kéo quần áo lên cao, hưng phấn vô cùng, học bộ dạng của Dạ Ngưng vừa rồi, kêu hô một tiếng "Ta tới đây!"

Nói xong nàng hai chân một đạp dùng sức hướng đến lưng Dạ Ngưng lủi tới, Dạ Ngưng nghiêng đầu nhìn thấy Tiểu Thảo bay tới thì chân dưới liền biến đổi, thân mình linh hoạt né sang một bên, đột nhiên có tiếng kêu lớn, Tiểu Thảo lúc này từ trạng thái vui vẻ biến thành hoảng sợ, bộ dạng nàng lúc này tứ chi chẳng khác gì Tiểu Vương Bát, tứ chi dang ra, chính xác là đang nằm trực tiếp úp mặt xuống tuyết.

Tuyết vẫn như trước rơi không ngừng, Dạ Ngưng ở một bên không ngừng ôm bụng cười to, Tiểu Thảo thân thể bị chôn ở dưới tuyết rơi, mặt cũng úp vào trong đống tuyết, chỉ lộ ra nửa cái mông hiện ra ngoài, trông rất là đáng yêu.

"Hức, ngươi gạt taaa!"

Tiểu Thảo chuyển người lại, dùng tay áo lên lau mặt, Dạ Ngưng vẫn còn ôm bụng cười vừa định nói gì đó thì nhìn thấy đối diện có người đi tới, trong lòng cả kinh, vội hướng Tiểu Thảo nháy mắt.

Mau đứng lên a, Phong tổng đến đây!

Tiểu Thảo làm sao biết được Dạ Ngưng nháy mắt là có ý gì, hai chân trên mặt đất đạp đoán, nghĩ đến vừa rồi bị chơi xấu.

https://thuviensach.vn

"Mình cõng bồ năm mươi bước, bồ gạt mình, mình mặc kệ!"

Không được! Bồ nhất định phải cõng mình!

Dạ Ngưng thân mình muốn đóng băng, một cử động nhỏ cũng không dám, thở cũng không dám thở mạnh, đành để Tiểu Thảo còn ngồi ở dưới đất duỗi chân.

". . ."

Một âm thanh trong trẻo lạnh lùng, mang theo một khí âm lạnh lẽo đi tới, Tiểu Thảo giật mình, nàng dường như cảm giác được có chuyển động đi tới đầu, nhìn thấy người bên cạnh, liền nuốt khẩu nước miếng, không dám động.

Phong Uyển Nhu một thân màu trắng, áo khoác lông, đứng ở một bên nhìn Tiểu Thảo, trên mặt không có biểu cảm gì, hơi nâng lên khuôn mặt cao ngạo lạnh lùng, hình dáng vô cùng nổi bật, cảnh tuyết so với nàng còn muốn kém cỏi hơn vài phần.

"Tôi..."

Tiểu Thảo không duỗi chân, từ trí nhớ mà theo mặt đất bò lên, vỗ vỗ mông có chút sợ hãi nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu liền nhíu mày, như thế nào vừa nhìn thấy nàng liền hiện ra biểu cảm này, chẳng lẽ lại sợ nàng như vậy sao? Chẳng phải vừa rồi chơi đùa với Dạ Ngưng vui vẻ lắm sao?

Phong tổng chau mày làm Tiểu Thảo càng sợ, nàng theo bản năng hướng đến Dạ Ngưng ở phía sau rồi lùi từng bước, Phong Uyển Nhu từ đầu tới cuối không hề chớp mắt, mọi hoạt động diễn ra đều thu hết vào mắt, cảm thấy trong lòng chợt nhói, mặt lại trở nên lạnh nhạt vài phần.

"Vừa rồi có nói bên nào cần người?"

https://thuviensach.vn

Vương Oánh Oánh ở một bên bước lên phía trước đáp lời "Ở bên bộ phân kiểm tra, bên đó thiết bị kỹ thuật đang xảy ra vấn đề nên bộ phận kiểm tra phải ở lại làm, tạm thời không có thời gian xuống dưới nhận quà!"

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, liếc mắt nhìn Dạ Ngưng đang đứng một bên, Dạ Ngưng bất chợt thấy phía sau lưng ớn lạnh.

Đừng nói là tôi nha!

"Dạ Ngưng!"

"Vâng!"

Dạ Ngưng run run một chút, Dương Tiểu Thảo a, đúng là bị cô hại chết rồi! Tiểu Thảo ở một bên cũng có chút khẩn trương.

Sao vậy a? Phong tổng vì sao lại tức giận như vậy?

"Cô qua đó hỗ trợ mang quà lên cho họ đi!"

"... được!"

Dạ Ngưng khóc không ra nước mắt, nhìn phía trước mắt mấy thùng giấy, cắn chặt răng, Dương Tiểu Thảo, sau này bồ không được đến gần cơ thể của mình a! Phong tổng, tôi thực sự là không có tình ý gì với nàng, cô cũng phải tin tôi trong sạch chứ?

Dạ Nhưng bị bắn trúng đạn, phải đi dọn sạch thùng, Tiểu Thảo ở sau lưng nàng cũng muốn giúp đỡ, Phong Uyển Nhu nhìn thấy,liền liếc mắt một cái, nắm chặt áo lông trên người, thản nhiên nói:

"Dương Tiểu Thảo, giữa trưa có cuộc họp, cần rất nhiều media cô đi chuẩn bị đi"

"Nha..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo dừng lại bước chân nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không nói gì nữa vẫn nhìn nàng một cái rồi xoay đó mới xoay người rời đi. Tiểu Thảo nhìn nàng ngạc nhiên, cũng không rõ là đã đắc tội nàng ở chỗ nào, rốt cuộc là làm sao vậy? Không phải là vẫn còn giận chuyện đêm qua? Nhưng nếu giận thì đâu có mở cửa xe cho nàng a... thật là khó hiểu!

Vương Oánh Oánh nhìn Tiểu Thảo thở dài, lắc đầu, xoay người đi theo Phong Uyển Nhu rời khỏi. Nàng theo Phong Uyển Nhu nhiều năm như vậy còn chưa từng thấy qua Phong tổng để ý ai, nàng tuy rằng từ trước đến giờ chưa từng nhận thức qua tình yêu đồng giới nhưng vẫn có thể nhận ra được tình cảm của Phong Uyển Nhu là gì, chỉ là Tiểu Thảo thì... Sợ là so với nàng am hiểu thì thật ít đi!

Bởi vì phải chuẩn bị cho cuộc họp nên Tiểu Thảo cũng không thể giúp Dạ Ngưng hỗ trợ cho bộ phận Kiểm tra thiết bị, nàng mang các bản thông báo đặt lên bàn, đem điện thoại đặt ở một bên, còn thuận tiện quét dọn vệ sinh dùm bác gái, đem mấy lá trà còn rơi rớt trên bàn quét sạch, rồi lại đặt một nhúm trà nhỏ vào trong tách để Phong tổng khi cần uống chỉ cần chăm nước nóng là có thể thưởng thức. Tiểu Thảo cẩn thận lại mở ra xem lại các báo cáo một lần, xác định không có gì nhầm lẫn, sau đó nàng nhìn đồng hồ, cảm thấy thời gian vẫn còn sớm, nên liền nằm úp sáp xuống bàn chợp mắt một lát.

Trong lúc mông lung, Tiểu Thảo cảm giác dường như có một người đang kéo cánh tay của nàng, sau đó còn bị người ta nâng lên khuôn mặt, kì lạ hơn là miệng nàng bị bao trùm bởi một cái gì đó rất mềm mại, mà loại cảm giác này càng ngày càng mạnh, thở cũng có chút khó khăn, tuy nhiên cảm giác có phần hơi đau lại mang theo vài phần hưởng thụ, bởi vì nàng cảm nhận có một vật gì đó rất mềm và trơn đang quất quít lấy lưỡi nàng, cơ thể nàng bắt đầu như có nhiệt rất khó chịu, Tiểu Thảo nhịn không được ư a một tiếng, được một lúc thì nàng lại tỉnh giấc, nhưng kì quái là cảm giác tốt đẹp kì lạ kia lập tức không thấy nữa.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ngồi một chỗ mắt nhìn nhìn đảo qua một vòng, nghĩ rằng mình là đang nằm mơ a.. ngồi nhìn đồng hồ thì thấy chỉ còn mười phút nữa là bắt đầu cuộc họp, mà hôm nay là cuộc họp cấp cao của Phong đằng, đối với nàng cũng không có quan hệ gì lắm, nàng liền mang đi ra ngoài rửa sơ mặt, sau đó mới tìm Dạ Ngưng, mãi tới bây giờ nàng còn chưa ăn cơm, đều muốn đói chết rồi!

Dạ Ngưng cũng không khá hơn, bộ phận Kiểm tra hôm nay 'giàu to' rồi, nhìn vào phòng toàn thùng là thùng, xung quanh toàn là sữa tắm, xà phòng và vài thứ linh tinh khác..nhìn như muốn chết chìm trong mớ quà tặng này. Tiểu Thảo chứng kiến thấy cảnh tượng này cũng rất là kích động a.

"Đi ăn thôi, mình đói chết!"

Tiểu Thảo vội gật đầu "Mình cũng đói bụng!", nói xong cả hai liền đi ra ngoài, Dạ Ngưng đột nhiên bộc phát bắt được cánh tay nàng, nhìn nàng không chớp mắt.

"Chờ một chút!"

"Sao vậy?"

Tiểu Thảo quay đầu khó hiểu nhìn nàng, còn chờ gì a? Chẳng phải là sắp đói chết rồi sao?

Dạ Ngưng nhìn chằm chằm môi Tiểu Thảo, nhíu nhíu mày "Miệng bồ làm sao thế này, vừa rồi bộ ăn cay hay sao? Tại sao lại sưng lên?"

"Không a, sưng lên?"

Tiểu Thảo có chút sững sờ nhìn Dạ Ngưng, theo bản năng liếm liếm môi dưới, Dạ Ngưng tinh tế nhìn thật kỹ môi nàng muốn nữa ngày, vươn tay sờ một chút.

https://thuviensach.vn

"Ễ tại sao lại có son môi?"

Dạ Ngưng ngạc nhiên nhìn trên ngón tay lấp lánh màu son đỏ, Dương Tiểu Thảo a bồ cũng thật là... tự nhiên lại còn tô son vẽ phấn a!

Tiểu Thảo cũng vô cùng kinh ngạc, nàng cũng không có thói quen dùng son môi a, nâng len tay phải sờ sờ môi, nhìn kỹ, thật đúng là có son môi. Tiểu Thảo giơ tay lên đặt ở mũi ngửi ngửi, đầu oanh một tiếng, giống như là nồi cháo đang sôi trào.

-

P/s: Lúc Edit chương này thì đọc Thật ra em rất trong sáng ... thấy đau lòng cho Ngưng Ngưng của tui T^T... xa cô Tiếu tận 3 năm lận a... haizz cũng nhờ vậy Tiểu Thảo có 'sư phụ' quá lợi hại trợ giúp há há

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 32. Tiểu Thảo cũng chỉ muốn quyến rũ một chút thôi...

Là Phong tổng... Đây là hương vị trên người Phong tổng!

Tiểu Thảo vỗ về môi, vẫn như cũ đứng chết trân một chỗ, đầu một trận trống rỗng, Dạ Ngưng đợi một hồi không thấy Tiểu Thảo phản ứng liền đưa tay kéo tay của nàng.

"Làm sao vậy?"

"Phong tổng.."

Tiểu Thảo thanh âm rất nhẹ, Dạ Ngưng vừa nghe xong liền hoảng sợ, tay vừa nắm lấy cánh tay Tiểu Thảo mạnh bạo thu về, đứng nghiêm trang, vươn cổ hướng xung quanh nhìn nhìn.

"Ở đâu? ở đâu?"

Nhìn ngó cả nữa ngày cũng không phát hiện bóng dáng Phong tổng, Dạ Ngưng liền nổi giận

Dương Tiểu Thảo, bồ đùa bỡn mình?!

Nhưng nhìn lại bộ dạng chết trân của Tiểu Thảo thì Dạ Ngưng có sinh khí cũng không phát ra, thở dài tiếp tục túm cánh tay nàng.

"Được rồi, đừng nói nhãm nữa, đi ăn đi"

https://thuviensach.vn

"Không phải, Ngưng Ngưng, ý của mình là..."

Tiểu Thảo mặt vô cùng đỏ, Dạ Ngưng hồ nghi nhìn nàng "Bồ rốt cuộc muốn nói gì đây?" Đúng là bị bồ làm cho tức chết mà!

"Nơi này..."

Tiểu Thảo chỉ chỉ môi của mình "Là.. Phong tổng.."

"Bồ nói là Phong tổng...?"

Dạ Ngưng trợn tròn mắt, cao giọng, Tiểu Thảo nghe được liền sợ tới mức đưa tay ra che miệng nàng lại "Bồ nhỏ giọng một chút!"

"Không phải, bồ, bồ chắc chắn sao?"

Dạ Ngưng lời này nói ra đúng là có phần không tin được, mặc dù nàng biết Phong tổng thích Tiểu Thảo nhưng thế nào cũng không nghĩ ra Phong tổng lại như con hổ đói khát thịt a... Hơn nữa... Phong tổng hôn trộm Tiểu Thảo, có bổ não nàng xuống, nàng cũng không nghĩ đến, nhưng nếu sự thật là vậy thì quá tốt rồi!

Tiểu Thảo do dự nhìn lên Dạ Ngưng, giọng điệu có phần không xác định "Mình không chắc , chỉ là cảm thấy trên mặt vẫn còn hương vị của Phong tổng, vậy có đúng hay không.." Nói xong liền đỏ mặt, Dạ Ngưng liền suy nghĩ, lại nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, đưa tay sờ sờ môi nàng, rồi ngửi lại tay mình, lại nhìn chằm chằm một hồi, đưa tiếp tục sờ môi Tiểu Thảo sau đó lại ngửi ngửi.

"Hai người đang làm cái gì?"

Phương Chính Lâm trong lòng thầm nghĩ trước khi đi Bắc Kinh cũng muốn đến gặp mặt Tiểu Thảo, nhưng vừa đi đến trước cửa, hắn liền nhìn

https://thuviensach.vn

thấy một cảnh tượng vô cùng kích thích ở trước mắt, trong lòng một cảm giác vô cùng khiếp sợ.

Tiểu Thảo ở một bên nghe thấy liền đỏ mặt, ngược lại Dạ Ngưng thì tức giận nhìn Phương Chính Lâm liếc mắt một cái, lạnh như băng nói:

"Đang làm gì? Anh không thấy sao?"

". . . "

Chỉ một câu của Dạ Ngưng liền khiến Phương tổng rơi vào tuyệt vọng, lúc này cả trái tim giống như bị bóp nát hoàn toàn. Hắn không biết nói gì hơn, ở lại chứng kiến cảnh này sao? Hắn thở dài liền quay người lập tức rời đi.

Tiểu Thảo đỏ mặt trừng Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nhìn nàng trợn tròn mắt.

Không phải chứ, Tiểu Thảo, cô cũng quá hào phóng rồi đấy, đối với ông chú này cũng có hứng thú?

"Ngưng Ngưng, bồ làm tổn hại danh dự của mình!"

". . .Bồ có danh dự gì mà tổn hại?"

Dạ Ngưng không quan tâm phản ứng của Tiểu Thảo, cũng không giống như những người bình thường có suy nghĩ là muốn quen nàng, vừa nghĩ, Dạ Ngưng liền nhìn chằm chằm nàng một hồi hỏi "Tiểu Thảo, bồ xác định đây là hương vị của Phong tổng?"

"Uhm!"

Tiểu Thảo cắn cắn môi dưới, gật đầu xác định, nàng như thế nào lại không biết rõ mùi vị của Phong tổng chứ?

https://thuviensach.vn

"Đợi một chút, làm sao bồ biết Phong tổng sử dụng mùi son gì? Chẳng lẽ ???"

Dạ Ngưng phát hiện ra điểm mấu chốt, trợn tròn ánh mắt nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vội phất tay giải thích "Không phải! Không phải! Ngưng Ngưng, mình không có trộm lấy son môi của Phong tổng sử dụng đâu, chỉ là có mở ra ngửi thử mùi thôi!"

". . ."

Thực là tốt như vậy sao ...

Dạ Ngưng dùng ánh mắt vô cùng khinh bỉ nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo mặt đỏ lên, dùng sức lắc đầu "Thật ra cũng không phải như vậy, là do lần trước Phong tổng uống nhiều quá, mình cõng nàng về, miệng của nàng không cẩn thân nên chạm phải mặt mình.."

Dạ Ngưng run run một chút, lặp lại "Không cẩn thận chạm tới mặt bồ sao?"

Bồ xác định là không cẩn thận sao?! Chị ta tại sao lại không cẩn thận đụng tới mặt của mình đi haha!

"Uh!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, Dạ Ngưng nhìn nàng thở dài, xong rồi, đứa nhỏ này thật hết thuốc chữa.

"Đúng rồi, Ngưng Ngưng, Phong tổng cho bồ dọn dẹp đồ đạc sạch sẽ, bồ đã dọn xong rồi sao?"

Tiểu Thảo liền lãng tránh qua chuyện khác, muốn hoàn hảo không đề cập đến vấn đề này, Dạ Ngưng lúc này liền có một bụng khí, cánh tay của nàng,

https://thuviensach.vn

giờ nghỉ trưa của nàng , cũng bởi vì một câu của Phong tổng mà biến mất hết!

"Thật ra... Tiểu Thảo a!"

Dạ Ngưng chớp chớp mắt nhìn Tiểu Thảo.

Được, Quân tử báo thù mười năm chưa muộn, Phong tổng, tôi cũng muốn cho cô nếm thử cái cảm giác gọi là 'mượn dao giết người'

"Sao?"

Tiểu Thảo thấy bộ dạng cười xấu xa của Dạ Ngưng nên liền lùi về sau vài bước, lại muốn gạt ta sao?

"Mình đã nói với bồ rồi, người hôn môi bồ, không chắc đã là Phong tổng hôn!"

"Nhưng hương vị kia..."

Tiểu Thảo đỏ mặt không nói được, Dạ Ngưng ở trong lòng liếc mắt

Hừ, tôi rõ thấy được trong lòng cô có bao nhiêu khát khao người hôn cô là Phong tổng rồi!

"Haizz, suy nghĩ cái gì, mình đã nói với bồ là son môi hiện tại có rất nhiều mùi vị, rất nhiều, khong thể nào khẳng định đó là của Phong tổng a, không chừng là Tiểu Hồng hay Tiểu Hoa nào hôn bồ a..."

"Tiểu Hồng... Tiểu Hoa!"

Tiểu Thảo nghi hoặc nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nhún vai "Mình sẽ chỉ cho bồ cách khác, nếu bộ thực sự muốn biết phải hay không phải Phong tổng cũng không phải không có biện pháp!"

https://thuviensach.vn

"Biện pháp gì?"

Tiểu Thảo sốt ruột nắm lấy cánh tay Dạ Ngưng, Dạ Ngưng cười cười.

Ai u, cá liền mắc câu rồi .

"Thật sự nếu nói là Phong tổng thì trong lòng nàng nhất định là đối với bồ có bao nhiêu là khát khao.. mới có thể hôn bồ thành cái dạng này.."

Tiểu Thảo trên mặt nóng bừng nói không ra lời,

Thật là Phong tổng sao? Chẳng lẽ vừa rồi ảo giác đều là sự thật?

"Cho nên, nếu muốn biết Phong tổng có phải hay không hôn bồ, thì bồ phải thông đồng với mình một chút!"

"Thông đồng... thông đồng cái gì?"

"Chính xác hơn là câu dẫn nàng, gây rối và quyến rũ cho nàng lộ ra"

"... Bồ?"

"Mình cái gì?"

Dạ Ngưng khinh bỉ nhìn Tiểu Thảo, cao thấp đánh giá một phên, nhíu mày

"Mình nhìn bồ như vậy lại rất quyến rũ đó nha, bồ cần phải đi câu dẫn một chút đi!"

"Có nhất thiết phải như vậy không?"

Tiểu Thảo các ngón tay vặn lại với nhau, có phần rối rắm, nếu quả thật là Phong tổng thì làm sao bây giờ? Nàng sau này phải làm sao đối mặt với Phong tổng? Nhưng... nếu không phải thì ... còn thảm hại hơn đi!

https://thuviensach.vn

"Có... với lại hôn bồ thực sự là Phong tổng thì tốt rồi, nếu là người khác thì sau này bồ nên cẩn thận một chút!"

"Uh..."

Tiểu Thảo ủ rủ lên tiếng, bị những lời Dạ Ngưng nói vừa rồi thì cơn đói của nàng cũng tiêu tan đi.

"Vậy phải câu dẫn như thế nào đây?"

"Thực sự rất đơn giản, chỉ cần tứ chi tiếp xúc là tốt rồi"

"Tứ chi tiếp xúc?"

Tiểu Thảo lặp lại một lần nữa, nuốt nước miếng, Dạ Ngưng nhìn thấy nàng không nói gì liền hiểu được lời này nói ra để nàng làm đúng là một chuyện phá lệ đối với Tiểu Thảo rồi.

Cuối cùng có quân sư bài mưu tính kế, khai thông hoàn toàn, Tiểu Thảo đúng giờ lại bưng cà phê gõ cánh cửa phòng Tổng tài.

Phong Uyển Nhu sắc mặt có một chút tái nhợt, trong mắt đều hiện lên tia mệt mõi, cuối năm hết hội nghị tổng kết, rồi các loại báo cáo, công việc vô cùng bận rộn, nàng đã muốn có vài ngày không ngủ, tinh thần đều là cố gắng chống đỡ, cơ thể dường như muốn mềm nhũn, vừa rồi hội nghị đã xong, nàng cũng cố gắng chống đỡ cơn đau đầu mà trở về.

"Phong tổng!"

Tiểu Thảo đem cà phê đặt lên bàn, Phong Uyển Nhu nhìn nhìn cà phê, nhíu mày, nàng hiện tại ngửi được mùi hương này thì liền muốn nôn.

"Chị làm sao vậy? Có chỗ nào khó chịu sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo không chỉ nói, còn đưa tay phải lên sờ vào trán Phong Uyển Nhu hỏi thẳng vào vấn đề, Phong Uyển Nhu giật mình sững sờ, chưa kịp hiểu ra chuyện gì thì bàn tay mềm mại kia đã dán ở trên trán nàng.

Thật mát a~~~

Tay Tiểu Thảo so với nhiệt độ trên người Phong Uyển Nhu đúng là nếu so sánh thì có vài phần chênh lệch nhiệt độ, nhưng... cái này gọi là da thịt tiếp xúc sao? Ngưng Ngưng nói, chỉ cần Phong tổng bị nàng đụng chạm vào da thịt thì nhất định sẽ liền đỏ mặt.

Phong Uyển Nhu quay đầu lên nhìn Tiểu Thảo.

Cô cảm nhận chút độ ấm cũng cảm nhận lâu như vậy sao? Tay rốt cuộc là muốn làm gì đây?

Tại sao mặt không có chút đỏ nào vậy... Rất bình thường...

Tiểu Thảo vẫn như trước, tay vẫn đặt trên trán Phong Uyển Nhu, kiên nhẫn chờ đợi,

Đúng vậy, sẽ không sai đâu, nhất định Phong tổng hôn mình chứ không phải là Tiểu Hồng hay Tiểu Hoa gì cả, nhất định sẽ nhanh liền đỏ mặt thôi!

"Cô làm gì vậy?"

Phong Uyển Nhu sức nhẫn nại lên tới cực điểm, trán bị Tiểu Thảo che lại có điều nóng lên, ngay cả cơ thể đều có chút không giống lúc trước, nàng hiện tại đang rất mệt mõi, cũng không như trước có thể chịu nổi khiêu khích như vậy, cho dù có là cảm xúc giống như mấy ngày qua bùng nổ thì đối với hiện tại nàng cũng đều buông xuôi.

Tiểu Thảo bắt tay rụt trở về, nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, mấp máy môi, cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Không phản ứng... Phong tổng không hôn nàng T^T

Ánh mắt kia có ý gì đây?

Phong Uyển Nhu nhìn thấy nàng như vậy cũng không quá để tâm, có thể là khoai tây bị ai đó lấy mất! Nên mới buồn bã như vậy?

Nhưng kia đúng thật là mùi vị của Phong tổng ...

Tiểu Thảo vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định, lại ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm môi Phong Uyển Nhu, đúng vậy,

Không sai, quả nhiên là có chút mùi thơm ngát, không cẩn thận sẽ không thể ngửi được.

Lúc này Tiểu Thảo cũng không biết khi nàng muốn xác nhận thì cơ thể cũng liền cúi gần với Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu mặt khác thì muốn kinh hãi rồi, mở to hai mắt nhìn Tiểu Thảo.

Dương Tiểu Thảo! Cô rốt cuộc là đang làm gì đây?

Tiểu Thảo ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Phong tổng không nói gì, mặt lại càng lúc càng kề gần, gần đến Phong Uyển Nhu có thể ngửi được mùi hương thoang thoảng trên người nàng, gần đến Phong Uyển Nhu có thể nhẹ nhàng cảm nhân được lông mi đang nháy động của nàng.

Ye! Chính là hương vị này...

Rốt cục cũng ngửi được mùi, Tiểu Thảo nở nụ cười, phục hồi lại tinh thì lúc này mới phát hiện nàng và Phong tổng đã muốn mặt kề mặt rồi, hơn nữa Phong tổng khuôn mặt chính là đang đóng băng, Tiểu Thảo liền rất nhanh mặt đã đỏ lên, sau đó thân mình mới lui mạnh về phía sau.

Phong Uyển Nhu khắc chế một chút đáy lòng đang gợn cơn sóng lớn, liền nghiêng người dựa vào phía sau cái ghế, híp mắt nhìn Tiểu Thảo.

https://thuviensach.vn

Thế nào đây? Dạ Ngưng lại ra chủ ý gì với cô? Cô vừa rồi là muốn làm gì? Câu dẫn tôi sao?

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu trừng, khuôn mặt nàng muốn đỏ như mặt trời, muốn giải thích lại không biết nói gì, mấp máy môi muốn nữa ngày một câu cũng không nói ra, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn Tiểu Thảo một cái, nhìn nàng bộ dạng quẫn bách cũng lười phản ứng. Phong tổng đứng lên, thế nhưng liền thấy mình như chao đão rất mãnh liệt, đầu một trận choáng váng ập tới, nàng vội vịn vào bàn chống đỡ cơ thể mình.

"Sao vậy?"

Tiểu Thảo hoảng loạn bước lên đỡ Phong tổng, vừa nhìn nàng như vậy thì trong lòng không có một chút lòng dạ nào thoải mái đi chơi cái trò chạm da thịt mà đón cảm xúc nữa, sau đó liền giúp đỡ nàng đến ghế salon, lúc này bản chất càm ràm của nàng lại trổi dậy.

"Tại sao lại như vậy? Có phải là buổi trưa lại không ăn gì mà đi họp không? Tôi trước đó không phải đã nói rồi sao? Phong tổng, thân thể của chị, chị có thể yêu quý một chú được không, tôi..."

"Câm miệng!"

Phong Uyển Nhu nhắm chặt hai mắt vô lực mở miệng, nàng hiện tại chỉ muốn nghỉ ngơi. Tiểu Thảo lập tức im miệng, giúp nàng nằm xuống ghế.

"Vậy được rồi, chị nên nằm một chút đi, Phong tổng, sau khi tan ca, ngày mai nên ở nhà nghỉ ngơi một chút rồi hãy đến, hắn cũng không có việc gì quan trọng chứ?"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu khuôn mặt tái nhợt thực đau lòng, Phong Uyển Nhu từ từ nhắm hai mắt gật gật đầu dựa vào trên ghế salon.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nghiêng đầu nhìn xung quanh một lần, muốn tìm một cái gối để Phong Uyển Nhu dựa vào, nàng nhìn ở cái ghế sôpha bên kia có cái gối con Dê của nàng lúc trước vẫn còn để đó, trong mắt nàng liền sáng ngời, đưa tay ra bắt lấy nó, dúng sức vỗ vỗ, rồi lại đặt xuống đầu Phong Uyển Nhu.

"Gối lên cái này mà ngủ..."

Dù sao hiện tại cũng không ai thấy, lần này cũng sẽ không ngại dọa người khác a.

Phong Uyển Nhu thực sự quá mệt mỏi, mơ hồ nghe trong lời nói vừa rồi của Tiểu Thảo, thân mình liền hạ xuống, nhìn cũng không nhìn liền nằm xuống ghế salon, Tiểu Thảo đứng dậy đi dọn sạch một cái ghế khác đặt ở bên cạnh, đem giày cao gót của Phong Uyển Nhu cởi ra, đem chân của nàng dũi thẳng, nhằm muốn cơ thể nàng có thể thoải mái, Tiểu Thảo lại đi lấy cái áo khoác của Phong Uyển Nhu treo ở trên giá, đem xuống trùm lên người nàng. Mọi chuyện đã xong xuôi thì Tiểu Thảo cũng có chút mệt nhọc, kéo một cái đệm trên ghế đặt mông ở bên người Phong Uyển Nhu canh chừng nàng, tiếp đến nàng dựa vào trên ghế sôpha nghỉ ngơi, trên mặt thỏa mãn cười.

Đúng vậy, Phong tổng chị cứ việc thư giãn đi...

Dạ Ngưng chờ đúng là không yên, ngồi chờ mãi không thấy Tiểu Thảo trở về nàng lại sợ làm ra cái gì sai lầm nên liền pha một ly cà phê nóng đặt trên khai làm bộ gõ cửa phòng Tổng tài, đợi nửa ngày cũng không có ai mở cửa hay cho vào, Dạ Ngưng tính thử đẩy cửa một cái, cửa cứ như vậy lại có thể mở ra.

"Phong tổng, tôi đưa..."

Câu tiếp trong lời nói của Dạ Ngưng chưa kịp nói ra thì mắt đã chứng kiến cảnh tượng này liền cứng họng nuốt về.

https://thuviensach.vn

Cái này... đây là sắc dụ sao? Dương Tiểu Thảo, xem ra bồ thật là người sỗ sàng a!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 33 Hạ bài đi! Cô muốn gì?

Phong Uyển Nhu cảm giác ngủ như thế này thật có gì đó không ổn, ngực giống như là có một tản đá đè nặng khiến nàng khó thở không thôi, mỗi lần muốn đẩy tảng đá ra thì nó lại càng gia tăng sức nặng một phần, trán nàng lúc này cũng đã lấm tấm mồ hôi, cả người vô cùng khó chịu. Ngược lại Tiểu Thảo lại có phần tương phản, trong mộng nàng còn thấy mình đang nằm trên một đám mây bay đi khắp nơi, đám mây kia thật là mềm mại, cảm giác thật là thích, nàng cảm thấy có ngủ cả đời như vậy mà không cần dậy rời khỏi giường thì tốt quá rồi!

Dạ Ngưng ở một bên nhìn hai người bộ dạng có phần kì lạ, ngó ngó liền thấy đây đúng là trời sinh một đôi, đúng là chỉ có Phong tổng và Tiểu Thảo! Phong tổng thì nằm trên cái gối của Tiểu Thảo, Tiểu Thảo thì gối đầu lên ngực Phong tổng, ai dà, thật là hài hòa mà cũng thật vô cùng tự nhiên trong sáng!

Vì muốn lưu lại cột mốc lịch sự quan trọng này, Dạ Ngưng móc điện thoại ra, khoa tay múa chân lựa chọn một góc độ đẹp nhất, đem hình ảnh Tiểu Thảo gối lên ngực Phong tổng híp mắt ngủ đắc ý chụp xuống, ngay lập tức liền có chứng cớ lưu lại, Dạ Ngưng lại híp mắt nhìn cười một hồi, đúng là rất xứng đôi, cuối cùng nàng quyết định không quấy rầy đến giây phút ngọt ngào của đôi tình lữ này, liền giúp hai người đóng lại cái cửa, lặng lẽ lui ra ngoài. Ra đến nơi thì Dạ Ngưng cười ha hả, vui vẻ quyết định là chờ tới sinh nhật Tiểu Thảo sẽ tặng cho nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc này Phong Uyển Nhu ở trong lòng ngực có chút ngạt thở, mắt nàng đã có phần chuyển động, sau một lúc giãy dụa cuối cùng nàng cũng giải thoát được cảm giác bị bóng đè này, ngay sau đó liền mở to mắt chứng kiến thấy một cái đầu đang nằm trên ngực nàng. Tiểu Thảo tay ôm lấy cổ nàng ngủ say sưa, Phong Uyển Nhu nhất thời khí huyết dâng len, đỏ bừng cả khuôn mặt thầm nghĩ muốn một cước đá nàng xuống.

Dương Tiểu Thảo, ngay cả ngủ cô cũng đều không muốn buông tha tôi?

Ánh mắt bởi vì có phần nghỉ ngơi không được tốt nên có vài tơ máu, ngực lại bị Tiểu Thảo đè nặng không cách nào đứng dậy được, Phong Uyển Nhu vương tay ra muốn gọi nàng dậy, nhưng lại thôi, cuối cùng lại cảm thấy ưa thích, liền đưa các đầu ngón tay chạm lên da thịt mềm mại của Tiểu Thảo, từ hành động muốn đánh thức liền biến thành nhẹ nhàng vuốt ve.

Từ cái trán cho đến đuôi lông mày, rồi đến mái tóc dài mềm mại, Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo chu miệng liền cười ngoéo một cái, đúng là đã lớn rồi mà còn ngủ giống như đứa trẻ.

Lông mi thật dài nhẹ nhàng nháy mắt lay động, cái mũi có tiết tấu thở nhẹ lên khí, ngẫu nhiên có tiếng ngáy nhẹ nhàng thoát ra, Tiểu Thảo cứ như vậy mà gối đầu lên Phong tổng, ngủ liền một mạch đến năm giờ rưỡi. Phong Uyển Nhu cứ như vậy nhìn Tiểu Thảo, mặc cho nàng gối đầu tròn hai giờ đồng hồ, thực sự là cũng có phần khó chịu, nàng vẫn chịu đựng liền thở sâu hòa dịu một chút, tóm lại là vẫn không muốn đem Tiểu Thảo đẩy ra.

Tiểu Thảo còn buồn ngủ dụi dụi mắt, liền ngồi thẳng lên ngáp một cái, đó là theo quán tính và thói quen của nàng.

"Phong tổng tỉnh rồi a?"

Liếc mắt qua nhìn Phong Uyển Nhu dựa vào trên ghế salon, Tiểu Thảo yên tâm, tiếp tục dụi mắt.

https://thuviensach.vn

". . ."

Đối với cái loại ngủ như chết như thế này Phong Uyển Nhu một chút cũng không muốn phản ứng, nhẹ tay xoa nhẹ ngực, đúng là cảm giác ê ẩm tê dại rất là khó chịu.

"A- mệt mỏi quá a!"

Tiểu Thảo duỗi lưng một cái rồi đứng lên.

Phong tổng được ngủ ngon thoải mái như thế tại sao lại còn thấy mệt mỏi như vậy chứ?

"Phong tổng, làm sao vậy, ngủ không ngon sao?"

Tiểu Thảo xoay người nhìn ánh mắt Phong Uyển Nhu hỏi, trước kia không phải là ở chỗ nào cũng có thể ngủ sao? Nay bản thân mình còn đặc biệt cầm cái gối kê đầu cho nàng, như thế nào lại ngủ không ngon?

Phong Uyển Nhu lười nói với nàng, đứng lên, đi đến trước bàn, cúi đầu thu thập văn kiện.

"Phong tổng, sáng mai là Tết rồi, chị có kế hoạch gì không?"

Tiểu Thảo xoa cổ hỏi, nàng hiện tại chính là có rất nhiều kế hoạch, đó là cùng gia đình bảy người quây quần chơi mạt trượt, còn phải đi ăn không hết bao nhiêu mỹ thực, xem hoàn hết tất cả phim điện ảnh, vừa nghĩ tới những ngày tiếp theo được nghỉ, miệng Tiểu Thảo liền giống như không khép lại được, chỉ duy nhất có một tiếc nuối chính là sẽ thật lâu không được gặp Phong tổng.

Phong Uyển Nhu tay bỗng nâng lên một chút, qua một hồi lâu mới nói "Vẫn như cũ"

"Lão tổng không trở về sao?"

https://thuviensach.vn

"Không!"

"Vậy là ăn Tết một mình?"

Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu,

Có ai lại đi ăn Tết một mình chứ?

Phong Uyển Nhu ngẩng đầu mặt không chút thay đổi nhìn nàng "Không được sao?"

"... Không... A... Vậy ăn Tết tôi đến thăm chị!"

"Thăm tôi?"

"Đúng vậy, thuận tiện chăm nom cho Bò Đen và Tiểu vương bát"

"Không cần!"

Tiểu Thảo bị từ chối tâm liền có chút tổn thương, Phong tổng làm sao vậy, dường như tâm tình có phần không được tốt lắm, bản thân nàng thật không thích Phong tổng như vậy chút nào.

"Nhà của tôi có thói quen, Tết đến thì phải đến nhà các trưởng bối chúc Tết"

"Tôi là trưởng bối của cô?"

Phong Uyển Nhu cao giọng, Tiểu Thảo vừa nghe vội lắc đầu "Không phải, ý tôi không phải nói chị già, tôi chỉ nói..."

"Ý cô là gì?"

Buông tay thả lỏng, Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Dương Tiểu Thảo, trong lòng kiên nhẫn đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

Dương Tiểu Thảo, cô nói một câu thật lòng sẽ chết sao?

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhìn liền cúi đầu, theo quán tính tay lại vặn cùng một chỗ, nhỏ giọng nói "Tôi chỉ là muốn tới thăm chị!"

"Vì sao lại muốn tới thăm tôi?"

Phong Uyển Nhu thái độ khác thường, khí thế sắc bén hùng hổ dọa người.

"Chỉ là muốn nhìn một chút thôi... Đúng rồi, vì một mình chị ở nhà, cái gì cũng không biết, thật là làm cho người ta lo lắng"

Một người ở nhà ăn Tết thật là cô đơn, tôi không muốn chị cô đơn.

"Tôi không biết cái gì?"

"... Sẽ không biết làm sủi cảo!"

Còn nữa... lại không biết chăm sóc cho bản thân, ăn Tết nhất định lại lôi văn kiện ra xem.

"Dương Tiểu Thảo, cô cho là khắp thiên hạ này chỉ có một mình cô biết làm sủi cảo thôi sao?"

Phong Uyển Nhu âm thanh lạnh lùng, một chút cũng không đón nhận tình cảm, Tiểu Thảo nháy mắt ủy khuất, ngẩng đầu nhìn Phong tổng. Phong Uyển Nhu hai tay ôm vào trong ngực nhìn nàn, khuôn mặt cực kỳ nghiêm túc, lại toát ra hàn khí bức người.

Tôi chỉ muốn nghe lời nói thật lòng, trong lòng chỉ nghĩ sẽ nghe được một câu thật lòng của cô!

"Tôi làm thì cô sẽ thích ăn..."

https://thuviensach.vn

Làm gì vậy, tự nhiên lại hung dữ, ngủ không ngon thì lại muốn giận cá chém thớt sao? Tôi cũng đâu phải là quả bóng đâu.

"Lí do gì cô làm tôi lại thích ăn?"

Phong Uyên Nhu vừa nói vừa tiến lên phía trước hai bước, ngày hôm nay nàng nhất định phải hỏi ra được đáp án. Tiểu Thảo trong lòng bàn tay đều muốn đổ cả mồ hôi, nàng không biết rốt cuộc là nàng làm gì chọc tới Phong tổng..

"Nói!"

"Chị tại sao lại rống tôi chứ?"

Tiểu Thảo mắt đã lưng tròng, trừng mắt với Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu ngơ ngác một chút, khiếp sợ nhìn Tiểu Thảo.

Hiện tại vẫn còn sức rống người khác sao?

Bị Phong Uyển Nhu nhìn như vậy, cơ bản là Tiểu Thảo đang tức giận cũng không có thần khí, đầu kéo rập xuống đất, mím môi không nói gì.

Phong Uyển Nhu cũng trần mặc, ánh mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thảo.

"Xin lỗi..."

Thật lâu sau đó Tiểu Thảo mới mở miệng nói xin lỗi, cảm xúc có chút trầm thấp, nàng như thế nào lại quên, Phong tổng và nàng là mối quan hệ gì? Nàng cũng chỉ là mối quan hệ bạn bè bằng hữu, trong công việc thì là bề trên và cấp dưới, nàng thật vọng tưởng, rốt cuộc là lấy thân phận gì đi bồi nàng ăn Tết?

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo trong lòng lại rất khó chị, thở một cái thật dài.

https://thuviensach.vn

"Dương Tiểu Thảo, tôi thật sự không hiểu cô!"

"Sao?"

Đang buồn khổ, Tiểu Thảo ngẩng đầu lên nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng.

"Cô nói đi, xế chiều hôm nay cô rốt cuộc tại sao lại tới đây?"

"Tôi chỉ muốn đem cà phê cho chị!"

Nguy rồi, bị phát hiện!

"Thật sao?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, hơi hơi nheo lại ánh mắt. Ánh mắt Tiểu Thảo có chút trốn tránh, không dám nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu xem chừng biết rõ Tiểu Thảo bổn phận là không muốn thẳng thắn, lại đi về phía trước vài bước, Tiểu Thảo xem điệu bộ của nàng lại lập tức nhớ tới ngày hôm đó ở sân thượng Phong Uyển Nhu muốn hôn nàng, mặt nàng lại đỏ lên, tay chắn ở trước ngực, vội vàng nói "Tôi... tôi chỉ là muốn kiểm chứng lại xem có phải là chị hay không?"

"Có phải là tôi hay không?"

Còn cách Tiểu Thảo không tới năm bước chân, Phong Uyển Nhu nghe Tiểu Thảo nói như vậy liền dừng, nhìn nàng...

Rốt cuộc là sao?

Tiểu Thảo mặt đỏ bừng như quả ô mai, gật gật đầu, biết rõ giấu diếm cũng không được nữa, hơn nữa đối với Phong tổng nói dối như thế này chính là tự mình chuốc họa vào thân, nàng cũng không có can đảm nhu vậy, nên chỉ có thể đành nói thật.

https://thuviensach.vn

"Buổi trưa hôm nay lúc tôi tỉnh ngủ, khi tôi tìm Ngưng Ngưng đi ăn cơm, liền bị nàng phát hiện ra miệng tôi bị sưng lên, sau đó tôi sờ sờ, thì cảm nhận được trên môi có son môi, mà hương vị kia..." Nói đến đây Tiểu Thảo giữ lại một chút, nhìn trộm Phong Uyển Nhu, tim đập thình thịch..

Phong tổng sẽ không tức giận chứ...

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm nàng, mặt không đổi sắc!

Đúng, điều này có thể trách tôi sao? Nếu không phải vì tôi đợi cô mang tài liệu đến lâu như vậy thì cũng không có vội vã...

"Sau đó tôi cảm thấy được.. Đúng vậy, chính là cảm thấy được som môi kia hương vị có chút giống của Phong tổng"

"Có chút giống?"

... Không phải, thật là giống!

"Sau đó Dạ Ngưng bảo cô đến dò xét tôi?"

Lời kế tiếp đã bị Phong tổng thay Tiểu Thảo nói ra, Tiểu Thảo ở một bên không phản đối, nhưng lại xấu hổ muốn đào một cái hố chui vào. Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, gật gật đầu.

Haiz, Tiểu Thảo thở một hơi nhẹ nhõm, cuối cùng cũng không tức giận!

"Vậy sau khi cô xác chứng thực được, kết quả nhận được là gì?"

Tiểu Thảo không nghĩ đến Phong tổng lại hỏi câu này, lúc này đứng chết trân đỏ mặt nhìn nàng.

Phong Uyển Nhu không hề né tránh, ánh mắt sáng lên nhìn nàng, làm tất cả không phải là muốn đáp án này sao? Quá lâu, nàng đã đợi quá lâu rồi, ngày đó cũng đã xác định chính mình yêu Tiểu Thảo, nàng cũng không

https://thuviensach.vn

nghĩ tới sẽ đem Tiểu Thảo tặng cho bất cứ ai, tất cả là của nàng, bất quá chỉ là vấn đề thời gian. Nhưng vì muốn có được nên nàng không nghĩ nhiều, muốn quang minh chính đại hôn môi nàng, nhưng Tiểu Thảo đứa nhỏ này, lại ngây ngốc chẳng hiểu sự tình gì.

Tiểu Thảo chỉ cảm giác mặt mình đỏ và nóng lên, nàng thật sâu cúi đầu, mơ hồ không nói rõ "Đúng, là do tôi hiểu lầm Phong tổng, chị đừng nóng giận như vậy, tôi không nên nghĩ Phong tổng như vậy, Phong tổng như thế nào lại - -"

Tất cả đều do Ngưng Ngưng, ăn phải cái gì lại nêu chủ ý như vậy chứ.

"Là tôi!"

"A?"

Cái, cái gì?

Tiểu Thảo mãnh liệt ngẩng đầu, có phần ngây dại nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu nhìn ánh mắt Tiểu Thảo gật gật đầu xác nhận ý nghĩ trong lòng nàng hiện tại.

"Đoán không lầm, là tôi hôn cô!"

-

P/s: Ú ù =)) mình thích PUN, ăn ngay nói thật, nói chứ... dù sao cũng ức chế Tiểu Thảo quá mà :s.. PUN thể hiện quá rõ luôn mà còn ko hiểu a :3

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 34. Phong tổng, thật đáng sợ quá đi!

"Chị..."

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu nói không nên lời, sự thật là Phong tổng hôn nàng, là sự thật... Nhưng nếu mọi chuyện thực sự như vậy thì... chẳng phải loại hôn môi như thế này chỉ phát sinh đối với các đôi tình nhân thân mật sao?

"Trong lòng cô không phải đã sớm nhận định tôi là người hôn cô hay sao?"

Phong Uyển Nhu liên tiếp buột miệng nói ra, không để cho Tiểu Thảo có thời gian để thở, nàng trước kia chính là đối với Tiểu Thảo quá nhân từ nên mới khiến cho nàng mơ hồ lâu như vậy.

"Tôi không có, chỉ là lần trước chị uống nhiều quá, không cẩn thận..."

"Cũng là cố ý!"

Phong Uyển Nhu ngắt lời Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngơ ngác một chút, liếm liếm môi.

"Hả?"

"Là tôi cố ý hôn cô!"

Nói đến nước này, thì còn có cái gì giấu diếm nữa đâu.,

https://thuviensach.vn

Dương Tiểu Thảo, bản thân tôi cũng muốn nhìn xem lần này cô làm sao mà trốn đây?

Tiểu Thảo không tin nhìn lên Phong Uyển Nhu.

Là cố ý sao? Rõ ràng là uống rượu say đến nổi bước chân đi cũng không muốn vững mà, hơn nữa lúc mở cửa phòng đem nàng ném lên giường,lúc sau không cẩn thận mới hôn trúng môi, như thế nào lại là cố ý?

(Thực sự là Edit đoạn này, ngồi nghĩ lại cũng không biết phải đoạn uống rượu say rồi Tiểu Thảo bê Phong tổng về phòng hay là đoạn nào đó phát sinh mà mình đã edit bị soát T^T... >.<)

Phong Uyển Nhu hai tay ôm trước ngực nhìn Tiểu Thảo, nhìn ra trong đáy mắt nàng có vài phần nghi hoặc.

"Tuy rằng tôi say, nhưng cũng biết là lưng ai cõng mình, là ai cởi áo khoác tôi, là ai đem tôi trực tiếp ném lên giường"

" . . ."

Gương mặt Tiểu Thảo lập tức đỏ lên.

Tôi không phải là cố ý đem chị ném lên giường, mà vì lúc đó không còn sức lực, còn nữa... Phong tổng hôm nay chị làm sao vậy, tại sao lại nói trực tiếp ra như vậy?

"Tôi chịu đựng đủ rồi!"

Tiểu Thảo tuy rằng không nói gì, nhưng Phong Uyển Nhu cũng biết rõ nàng suy nghĩ gì, vì vậy mới trực tiếp nhìn chằm chằm vào ánh mắt nàng.

"Dương Tiểu Thảo, cô có biết tôi mỗi ngày có biết bao nhiêu mệt mõi hay không? Tôi cơ bản không có chút sức lực nào mà đi chú ý ai cả, càng không có rãnh rỗi tâm trí mà suy nghĩ về ai..."

https://thuviensach.vn

Tôi biết...

Tiểu Thảo ánh mắt có phần né tránh không dám nhìn Phong tổng, nàng ở bên cạnh Phong Uyển Nhu lâu như vậy, nàng như thế nào lại không biết rõ tính cách Phong tổng. Ngay cả Chu tổng là người thích gây sự như vậy Phong tổng cũng không để ý, nàng rốt cuộc để ý cái gì?

"Chỉ riêng cô!"

Nghe xong, tim Tiểu Thảo đột ngột đập chậm một nhịp, ngẩng đầu đối mặt với đôi mắt như thu thủy của Phong Uyển Nhu.

"Chỉ riêng cô lại làm tôi trở nên không giống với chính mình"

Phong Uyển Nhu thanh âm còn có vài phần căm tức, nàng cũng không hiểu vì sao, vì sao ở trước mặt người khác nàng đều có thể khống chế được tâm tình của mình, nhưng nàng không hiểu tại sao ở trước mặt Tiểu Thảo nàng liền không khống chế nổi tâm tình của bản thân.

"Chị... chính là hôm trước..."

Hôm trước chúng ta tự nhiên lại đi cải nhau, chị còn sinh khí nói tôi lãm nhãm quá nhiều không phải sao? Tâm tình phụ nữ đúng là luôn thay đổi mà...

"Nếu những lời đó không phải cô nói thì tôi sẽ tức giận như thế sao?"

Phong Uyển Nhu giọng điệu lại sắc bén, Tiểu Thảo thì liên tiếp bị một chuỗi bom đạn oanh tạc bắn ra, khiến cho đại não nàng hoàn toàn không phản ứng kịp.

"Vì sao lại như vậy..."

"Không có vì sao, chỉ là tôi không muốn đợi thêm nữa"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn vào ánh mắt Tiểu Thảo, kiên định nói, lúc này nàng coi như minh bạch rồi, nếu nàng không nói thì tên ngốc này cả đời cũng đối với nàng giống như một thư ký đối với Tổng tài mình tận tâm thôi.

"Tại sao chị lại muốn...?"

"Cái gì?"

Tiểu Thảo luống cuống nhìn lên Phong Uyển Nhu, nàng lại có cảm giác có phần giống như là.. vẫn còn chưa suy nghĩ ra ...

"Cô bị điếc sao?"

Phong Uyển Nhu nhăn lại mi, sắc mặt lạnh xuống, nói như vậy muốn nửa ngày mà nàng còn muốn quanh co lòng vòng.

Tiểu Thảo biết Phong tổng đang tức giận, vội nói "Chị chậm một chút, tôi theo không kịp"

". . ."

Phong Uyển Nhu ức chế đến nổi muốn đem Tiểu Thảo ném ra ngoài cửa sổ.

"Tôi hỏi cô, tôi hôn cô, cô có khó chịu không?"

Phong Uyển Nhu có thể đoán được, hỏi câu này Tiểu Thảo một là không dám nói, hai là sẽ không thừa nhận, vì vậy chuyện kế tiếp nàng sẽ dễ dàng hơn.

"Không phải lúc đó tôi đang ngủ sao?"

Tiểu Thảo muốn nhắc nhở Phong Uyển Nhu là nàng bị hôn trộm, bản thân nàng cơ bản là không có cảm giác gì.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nghe vậy mặt không chút thay đổi nhìn lên Tiêu Thảo, tay nắm thành quyền.

Đang ngủ? Đang ngủ mà cô ư a cái gì? Cô nghĩ rằng tôi và cô cả hai đều là tên ngốc sao?

"Tôi thật sự không biết"

Tiểu Thảo cúi đầu thật nghiêm túc, nói thật là ngày hôm đó hôn có cảm giác gì nàng không rõ lắm. Dường như có chút ma mị, có chút nhiệt hỏa, nàng phải nói thế nào với Phong tổng đây? Đúng vậy, Tiểu Thảo thừa nhận nàng đối với Phong tổng không giống như... đại loại chính là... cắn cắn môi, nàng ngẩng đầu, nhìn Phong Uyển Nhu, nói:

"Phong tổng, tôi thật sự đối với nụ hôn kia ấn tượng không sâu, hơn nữa tôi thật sự không biết đối với chị tôi có cảm tình gì, nhưng đôi khi tôi... tôi cảm giác tôi rất để ý chị, tôi từ trước tới giờ cũng chưa bao giờ để ý ai như vậy, ví như chị bị bệnh tôi rất sốt ruột, chị buồn lòng tôi cảm thấy thương tâm, mỗi ngày đều thấy nhớ chị, trong lòng đều là chị, nhưng... một Thư ký có trình độ không phải như vậy sao !"

"Cô đạt tiêu chuẩn của một Thư ký sao?"

Phong Uyển Nhu cười lạnh, Tiểu Thảo vừa nhìn nàng liền sợ hãi, rụt rụt thân mình, chân liền lui lại hai bước.

Phong Uyển Nhu nhìn thấy hành động này của nàng tâm liền có chút tức giận, liền nhón gót giày tiến lên vài bước, từ trên nhìn xuống nàng.

"Dương Tiểu Thảo, cô có thấy người thư ký nào lại ngốc như cô không?"

Nguyên lai là trái tim đang đập thình thịch lại bị câu nói của Phong Uyển Nhu làm cho rơi xuống, Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, liền bĩu môi

https://thuviensach.vn

"Không có!"

Đúng là một người thư ký trung thực!

"Vậy cô nghĩ xem có người thư ký nào lại dám làm chết con cá tại nhà chủ không?"

"Không có..."

Đúng là một lão bãn nhớ rõ ân oán.

"Vậy cô nghĩ xem có người thư ký nào sau khi tan việc không trở về nhà lại đi về nhà lão bản làm sủi cảo không?

"Là chị ép tôi mà!"

Tiểu Thảo kháng cự, rõ ràng là chị áp bức tôi phải làm.

"Tôi ép?"

Phong Uyển Nhu lặp lại, Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, đúng vậy, chính là cô ép.

"Tôi vì sao lại muốn cô đi cô còn không hiểu sao?"

". . ."

Nói đến lời này, đầu Tiểu Thảo đang nâng lên lại cúi xuống.

"Cô ngẩng đầu lên, cứ cúi đầu xuống làm gì?"

Thật hung dữ quá đi...

Tiểu Thảo ngẩng đầu lên nhìn Phong Uyển Nhu, mắt lại hiện lên một phiếm ủy khuất.

https://thuviensach.vn

"Cô còn ủy khuất sao?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, Tiểu Thảo hai tay lại vặn lại với nhau, nàng muốn về nhà, nhớ... nhà quá đi, ngày mai muốn ăn Tết a.

"Cô có cái gì ủy khuất? Nếu không phải cô không có việc gì làm đi nhét cái gối cho tôi, tôi như thế nào lại sẽ sinh khí với cô, nếu không phải cô đem con cá của tôi cho nó ăn đến sình bụng chết, thì tôi như thế nào sẽ buồn bực cô, nếu không phải cô dẫn tôi đi thăm bầy chó hoang thì tôi như thế nào lại chú ý cô? Nếu không phải cô ở tiệc tất niên cuối năm đánh đàn thì tôi..."

Câu kế tiếp Phong Uyển Nhu lại không nói nên lời, căm giân nhìn Tiểu Thảo, mấy ngày nay nàng không một ngày nào nàng được ngủ một giấc yên ổn, chỉ cần nằm xuống trong đầu tất cả liền hiện lên hình ảnh Tiểu Thảo, nàng muốn đuổi cũng đuổi không đi. Nàng lúc này vừa nói hết tất cả lòng mình, kết quả lại bị một câu "làm một Thư ký có trình độ không phải như vậy sao?" phủ định hết toàn bộ.

Tiểu Thảo sợ hãi, nghe những lời vừa rồi của Phong tổng giống như tất cả mọi tội lỗi, đều là lỗi của nàng, là do nàng làm quá nhiều điều như thế cho nên mới vô tình quyến rũ Phong tổng.

"Tôi... thực xin lỗi!"

Tiểu Thảo cúi đầu yếu ớt giải thích, Phong Uyển Nhu lúc này đã để cho cảm xúc nổi giận trong lòng làm cho dịu đi, ngơ ngác ra một chút, nhìn nàng.

"Cái gì?"

"Xin lỗi, đều là lỗi của tôi!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo vô cùng bối rối, dùng sức hạ thấp đầu, thật lâu trước kia trong lòng nàng còn chưa có loại tiềm thức này. Đối với nàng, phàm là lời nói của Phong tổng thì đều là đúng, vì vậy vừa nghe Phong Uyển Nhu nói như thế, trong lòng Tiểu Thảo thật sự cảm giác là bản thân mình đã gây ra tội ác tày trời.

Phong Uyển Nhu vẻ mặt hắc tuyến, nâng lên cánh tay lạnh lẽo, vuốt ve cái trán.

Tiểu Thảo cúi đầu lăn lộn suy nghĩ, Cỏ mẹ từng nói, sự tình một khi đã phát sinh thì không có cách nào cứu vãn được, điều có thể làm chính là đem hết sức mình mà bù lại. Nghĩ như vậy, Tiểu Thảo ngẩng đầu, nhìn Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng, tôi dù như thế nào cũng đền bù cho chị!"

"Cái gì?"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, vội vàng nói "Vừa rồi những lời chị nói, tôi mới biết được bản thân có bao nhiêu điều không đúng, tôi dù như thế nào đi nữa cũng sẽ bù lại cho chị!"

"À..."

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo ngoài cười nhưng bên trong không cười.

Tốt lắm, Dương Tiểu Thảo, cô quả thực rất là lì lợm, lòng dạ quả thật là cứng như kim cương,, nói tránh qua chuyện khác cũng rất nhanh, có phải cô muốn bức chết tôi đúng không?

Tiểu Thảo thực sự là rất chăm chú nhìn Phong Uyển Nhu, cũng không phải là muốn cố ý làm cho nàng sinh khí, chỉ là vừa nghe Phong Uyển Nhu nói như vậy, trong nháy mắt liền cảm giác như bản thân nàng thực sự có

https://thuviensach.vn

lỗi, lại thầm nghĩ mẹ nàng đã từng nói qua như thế, vì vậy nàng mới nói muốn đem toàn lực ra mà bù đắp.

Phong Uyển Nhu cũng rất bình tĩnh quan sát Tiểu Thảo, nhìn thấy nàng ánh mắt bối rối thì lại âm thầm thở dài, hay là bỏ qua vậy, nàng đành phải chờ đợi thêm. Nhìn tính cách hiện tại của Tiểu Thảo, nếu hai người có ở cùng một chỗ cũng không chắc đã hạnh phúc. Tiểu Thảo còn quá trẻ con, xem ra nàng phải thật sự bỏ thêm thời gian để dạy dỗ thật tốt, có như vậy thì về sau nàng có khi dễ cũng thuận tay hơn không phải sao?

"Cô muốn bồi thường cho tôi?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, trong mắt chợt lóe lên tia sáng.

"Đúng vậy!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, Phong Uyển Nhu nhếch môi lên một cái, nhìn Tiểu Thảo cười xảo quyệt.

Tiểu Thảo ngây ngẩn cả người, thấy Phong Uyển Nhu cười trong mắt có phần lung lay, nàng từ lúc vào Phong Đằng làm việc tới giờ cũng chưa thấy qua Phong Uyển Nhu cười như vậy, lần này rốt cuộc là làm sao vậy? Vừa rồi không phải là đang tức giận sao? Hiện tại vì sao lại cười như thế?

"Tôi nói cái gì cô cũng sẽ làm theo?"

Phong Uyển Nhu không chớp mắt nhìn Tiểu Thảo, mặt đã không còn như vừa rồi lạnh lùng.

Tiểu Thảo lại gật gật đầu, nhìn thấy Phong Uyển Nhu như vậy lại có chút phát lạnh, Phong tổng tại sao lại có cảm giác không giống như bình thường...

"Tốt lắm!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu gật gật đầu.

Dương Tiểu Thảo, chính cô tự đào mồ chôn mình, vì vậy cũng đừng trách tôi vô tình!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 35 Năm mới vui vẻ!

"Chờ một chút..."

Tiểu Thảo yếu ớt mở miệng, thật cẩn thận nhìn Phong Uyển Nhu, nàng không biết tại sao, vừa nhìn biểu cảm vừa rồi của Phong tổng nàng liền có chút hoảng hốt.

Phong Uyển Nhu nhí nhíu mày, nhìn Tiểu Thảo.

Như thế nào, còn có vấn đề?

Tiểu Thảo nhìn ánh mắt nàng, nuốt khẩu nước miếng.

"Chỉ có thể đòi hỏi những chuyện có khả năng, không được đòi hỏi.."

"Như thế nào?"

Phong Uyển Nhu lạnh lùng nhìn Tiểu Thảo, không lẽ đọc quá nhiều tiểu thuyết võ thuật, cũng muốn học giống Trương Vô Kỵ còn muốn nói ra yêu cầu nào không làm trái với đạo nghĩa giang hồ.

"Cô yên tâm, tôi không yêu cầu quá cao, còn nữa, cô không phải muốn làm một thư ký tốt sao?"

Phong Uyển Nhu chịu hạ tính khí, từng lời từng lời khuyên bảo, đôi co với Tiểu Thảo lâu như vậy, nàng chủ yếu đã muốn chế ngự được tình hình

https://thuviensach.vn

trước mắt, dù sao đối đãi với người bướng bỉnh mà ngốc nghếch như Tiểu Thảo thì tổn thất không ít tâm tư tình cảm cũng là chuyện hiển nhiên.

"Rất muốn!"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu rất là chân thật gật gật đầu, nàng thật sự rất muốn làm một người thư ký tốt, có thể chia sẽ bớt gánh nặng cho Phong tổng, không muốn để nàng mệt mõi như vậy.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng hừ một tiếng "Tôi sẽ dựa vào các quy tắc của một thư ký nên làm mà yêu cầu cô"

"Nha"

Tiểu Thảo lên tiếng, trong lòng có chút mất mát.

"Điều thứ nhất, không cần biết có phát sinh chuyện gì, đều không được lừa gạt tôi!"

"Tôi sẽ không bao giờ lừa gạt chị a..."

Tiểu Thảo vặn tay, chỗ nào dám lừa gạt Phong tổng a, chỉ cần một chút mờ ám thôi Phong tổng đều có thể quan sát được rồi, cho nàng tám cái gan cũng không dám lừa a.

Phong Uyển Nhu ôm hai cánh tay nhìn Tiểu Thảo "Không lừa gạt tôi? Không lừa tôi sao lại không dám hứa?"

Tiểu Thảo bị nàng móc một câu liền cúi dầu, dù sao thư ký dù như thế nào cũng không thể lừa lão bản, nàng mấp máy môi, âm thanh ủ rủ "Hảo" một tiếng, chỉ là trong lòng lại có chút hoang mang rối loạn, ngày hôm nay Phong tổng thực sự rất là mạnh mẽ a..

"Đáp ứng rồi?"

https://thuviensach.vn

"Ân..."

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu gật gật đầu nhìn ánh mắt của nàng tiếp tục nói:

"Tốt, điều thứ hai, tôi mỗi ngày ở bên ngoài phải đi giao tiếp, uống rượu, đã muốn mệt chết đi, cô.....ô...ô"

Phong Uyển Nhu kéo dài thanh âm, Tiểu Thảo ngơ ngác nhìn lên nàng lắng nghe thật cẩn thận.

"... không được tiếp tục đi theo để đùa giỡn tâm tư tôi!"

"Đùa giỡn tâm tư?"

Tiểu Thảo kinh ngạc hỏi lại, Phong Uyển Nhu gật gật đầu, giải thích "Đại loại như trong lòng cô nghĩ cái gì liền nói ra!" . Đây chính là điều cô luôn luôn hiểu rõ.

"Cái này..."

Tiểu Thảo bất giác lại đỏ mặt, đây chẳng phải là nói cái gì cần nói sao?

Phong Uyển Nhu nhíu mày, nhắc nhở nàng "Đây cũng là một điều thư ký có đủ tư cách phải làm a"

"Ân, được rồi!"

Tiểu Thảo đáp ứng vô cùng miễn cưỡng, ai bảo nàng trước đó đã nói là đáp ứng Phong tổng làm chi, làm người cần phải giữ chữ tín, không thể gạt người a.

Phong Uyển Nhu không để ý tới Tiểu Thảo, dù có giả bộ đáng thương cũng vô dụng "Điều thứ ba cũng là điều cuối cùng!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ngừng thở, rồi lại nhìn Phong Uyển Nhu.

Cái này không phải là muốn tôi sống không được mà chết cũng không xong đi T^T?

Phong Uyển Nhu thấy ánh mắt hoảng sợ của Tiểu Thảo lại có chút buồn cười, nhưng nàng lại làm bộ dạng tỉnh bơ, nghĩ nghĩ gì đó liền nói:

"Sau này không được cùng với người khác kề vai sát cánh"

Kề vài sát cánh? Ngưng Ngưng!?

Tiểu Thảo đỏ mặt lên, Phong Uyển Nhu mím môi nhìn nàng.

Không sai, Dương Tiểu Thảo, cô cũng giác ngộ đi, xem ra cô cũng thật sự là không ít người ở cạnh kề vai sát cánh a!

"Thế nhưng, đối với việc làm một hảo thư ký thì có quan hệ gì?

"Tại sao lại không có?"

Phong Uyển Nhu trợn mắt liếc Tiểu Thảo một cái "Cô là thư ký của tôi, là đại diện hình tượng của tôi, mỗi ngày đối với người khác như vậy còn ra thể thống gì?" . Nói lời này Phong Uyển Nhu có chút khó chịu, nàng rất muốn nói cho Tiểu Thảo hiểu 'cô là của tôi, chỉ có tôi được quyền chạm vào, người khác có muốn dính lấy nửa phần cũng đều không được', nàng chính là muốn nói lời này, nhưng sợ nói ra lại dọa cho Tiểu Thảo chạy mất.

Haizz, đành quên đi, tạm thời nhịn một chút, có phát hỏa gì thì sau này phát tiết bù lại được rồi!

"Được rồi..."

Tiểu Thảo vẫn như trước, miễn cưỡng đáp ứng, không kề vai sát cánh thì không kề a, nói một tiếng giải thích với Ngưng Ngưng là được a!

https://thuviensach.vn

"Đều nhớ kỹ?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cũng nhìn nàng gật gật đầu, tường thuật lại "Nhớ kỹ, thứ nhất, không được gạt chị, thứ hai, không được đùa giỡn tâm tư, thứ ba, không được cùng người khác đụng chạm!" Tiểu Thảo tổng kết lại vô cùng chặt chẽ,Phong Uyển Nhu nghe xong lại thẳng ngoắc nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng.

"Tốt, Dương Tiểu Thảo, tôi hiện tại lại rất muốn hỏi cô, cô có thích tôi hay không?"

Ách?

Tiểu Thảo ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu.

"Đừng quên những gì cô đã hứa với tôi!"

Phong Uyển Nhu híp mắt nhìn Tiểu Thảo.

Đồ đần, nếu không phải vì hỏi những lời này, tôi cũng không cần yêu cầu cô nhiều điều như vậy!

Tiểu Thảo vốn đã bị mấy cái quy tắc làm thư ký tốt của Phong Uyển Nhu vừa rồi làm cho choáng cả đầu, bây giờ lại nghe nàng nói những lời này, thầm nghĩ ngay bản thân ăn ngay nói thật, gật gật đầu, nhìn vào mắt Phong tổng nói:

"Thích!"

Tôi không lừa cô!

"Tốt lắm, cô đi ra ngoài đi!"

Chỉ một câu 'Thích" liền làm cho tâm Phong Uyển Nhu đã nhanh nhảy ra ngoài, chưa bao giờ nàng lại hưng phấn đến vậy, thanh âm dường như đều

https://thuviensach.vn

trở nên run rẩy, giờ phút này nàng vừa thấy vui sướng vừa thấy đau đớn, vui sướng chính là đã cố gắng nhiều như vậy cũng không có uổng phí, Tiểu Thảo đối với nàng vẫn là có cảm giác, đau đớn vì bản thân nàng vô dụng, lại có thể vì một câu nói của một người mà làm cho cảm xúc của nàng dao động kịch liệt như vậy.

Phong Uyển Nhu không muốn Tiểu Thảo nhìn ra cảm xúc của mình, liền theo quán tính đuổi người đi, Tiểu Thảo có phần ngơ ngác nhìn nàng một cái, nhưng cũng nghe theo kéo cửa rời đi.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a?

Tiểu Thảo vừa ra khỏi cửa Tổng tài đã được Dạ Ngưng đứng bên ngoài chào đón, Dạ Ngưng mở to mắt ra nhìn nàng, vẻ mặt cười xấu xa. Chậc chậc, trong bộ dạng giống như là mới tỉnh ngủ.

Tiểu Thảo thấy tay lành lạnh, trong người giống như là đang sinh bệnh, thanh âm rất yếu

"Ngưng Ngưng, bồ nói xem Phong tổng có phải là chán ghét mình hay không?"

Mình nói thích, nàng liền bảo mình đi ra ngoài... Nhất định là thấy mình phiền a!

"Làm sao lại có chứ!"

Dạ Ngưng trợn mắt liếc Tiểu Thảo một cái.

Bồ điên rồi! Chán ghét bồ? Chán ghét bồ sẽ cho bồ ôm nàng ngủ sao?

Tiểu Thảo mấp máy môi, cúi đầu, Dạ Ngưng nhìn nàng lại có chút nghi hoặc "Tiểu Thảo, Phong tổng đã nói gì với bồ?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo bĩu môi, đem những quy tắc của thư ký vừa rồi của Phong tổng cố nhớ lại rồi nói ra, trong lòng nói được có phần khó sống. Ngược lại Dạ Ngưng ở một bên nghe được 'chặc chặc' lưỡi...

Đúng là thật khó lường a, Phong tổng đúng là có một bụng hắc khí, rốt cuộc đây gọi là gì? Đây quả thật đúng là khoắc ở bên ngoài lớp da lão bản, chờ Tiểu Thảo dính vào rồi thì chẳng phải là một ngụm liền ăn sạch sẽ sao?

"Ngưng Ngưng, Phong tổng cuối cùng là có phải hay không chán ghét mình, bồ nói thử xem?"

Tiểu Thảo thực sự sốt ruột, khó chịu đã muốn khóc.

Mà điều bất ngờ hơn, Dạ Ngưng lại không giống như trước nghe như vậy mà ra oai đưa ra biện pháp, mà nàng chỉ nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, liền hỏi:

"Tiểu Thảo, bồ đối với Phong tổng rốt cuộc là có cảm giác gì? Vì sao lại để ý những lời của nàng như vậy?"

Tiểu Thảo có chút không tiếp thu được sự thay đổi của Dạ Ngưng như vậy, liền nghi hoặc nhìn nàng một cái, nói:

"Mình cũng không biết rốt cuộc là cái gì, chỉ là..."

Tiểu Thảo thanh âm có phần mềm nhũn xuống, Dạ Ngưng nhìn ánh mắt nàng "Chỉ là cái gì?"

"Nàng sẽ không thích mình, nàng ưu tú như vậy..."

"Không thích mà lại hôn trộm bồ?"

Dạ Ngưng nhịn không được liếc mắt. Con người có phải hay không đều như vậy? Một khi đã có cảm tình thì chỉ số thông minh lập tức thành số âm đây? Phong tổng có vĩ đại thì bồ có kém phần nào đâu? Thật không hiểu

https://thuviensach.vn

nổi, thế kỷ hai mươi mốt, Ngự tỷ - Nữ vương ở khắp nơi trên trái đất này lại cần gấp loại người giống như bồ mà tự nhiên mang tai họa đến cho bản thân sao?

Tiểu Thảo có chút rối rắm, khi nói lời này trong lòng cũng không chịu nổi.

"Mình cảm giác được nàng chỉ coi mình như là con nít!"

Dạ Ngưng lại nhịn không được mà liếc mắt "Ai dà, nguyên lai là vì Phong tổng có vóc dáng cao lớn a"

Tiểu Thảo đỏ mặt, trừng mắt với Dạ Ngưng "Ngưng Ngưng, mình nói nghiêm túc mà!"

"Bồ nghĩ mình ở đây với bồ là đang nói giỡn sao? Tiểu Thảo, bồ 23, Phong tổng 28, còn kém năm tuổi"

Tiểu Thảo có phần thương cảm.

Đúng vậy a, cách năm tuổi cũng đã đại diện ra điều gì rồi,ở tuổi này Phong tổng đáng lẽ đã có con trai bám lấu gấu quần nàng, hơn nữa lúc Phong tổng năm tuổi thì đã mặc váy, còn nàng cũng chỉ mới là tiểu hài tử mặc yếm, cả đi tiểu cũng không thể tự đi, Phong tổng bắt đầu dùng băng vệ sinh thì nàng chỉ mới mặc đồng phục tiểu học cùng đồng bọn chạy nhảy khắp nơi, đến lúc nàng học Đại học bắt đầu lo âu thì Phong tổng đã muốn tiếp nhận Phong Đằng... nàng ở trường học cố gắng thi lại thì Phong tổng đã muốn lột xác trở thành một lão bản thật sự... Trong mọi chuyện dù thế nào cũng có chênh lệch!

Nghĩ đi nghĩ lại, Tiểu Thảo cắn cắn môi cúi đầu "Ngưng Ngưng, kỳ thật mình rất khó chịu. Mình mấy ngày rất muốn Phong tổng, ngay cả cơm cũng không thích ăn, mỗi ngày nằm mơ đều thấy nàng, khi đi làm cũng nghĩ đến nàng, rất muốn tìm lý do gì đó để đi gặp nàng, nhưng khi nhìn tới thì trong

https://thuviensach.vn

lòng lại sợ hãi. Khi về nhà nhìn thấy mẹ lại càng cảm thấy tự trách bản thân... Ngưng Ngưng, coi như là mình nguyện ý như vậy, nhưng mẹ mình nhất định sẽ không tiếp nhận, mình không thể để mẹ thất vọng được, từ nhỏ tới liền mình so với người khác đều ngu ngốc hơn, trước kia mẹ đã khóc vì mình không ít, mình học nhạc cụ, trong nhà không có tiền, mẹ cũng liền đem nhà lớn của ông ngoại bán đi, chuyển đến nhà nhỏ hơn... Ngưng Ngưng, mình không thể làm chuyện có lỗi với mẹ, mình..."

Tiểu Thảo nói năng có chút lộn xộn, thanh âm lại nghẹn ngào vô cùng, Dạ Ngưng thì ngạc nhiên trợn mắt há hốc mồm nhìn Tiểu Thảo, nàng chưa từng nghĩ tới Tiểu Thảo lại suy nghĩ nhiều như vậy, bình thường vẫn cho rằng nàng ngây ngô cái gì cũng không muốn, thì ra chính là...

"Tiểu Thảo, nói như vậy là bồ đã sớm biết trong lòng Phong tổng suy nghĩ cái gì?"

Tiểu Thảo ánh mắt hồng hồng, lắc đầu "Không biết, chỉ là mình hình như thích nàng!"

Hình như là thích nàng! ... Eo, mình nhìn bộ dạng này không phải là thích, chỉ sợ là đã yêu đi.

Dạ Ngưng vốn muốn phun ra lời trong lòng cho Tiểu Thảo hiểu, nhưng nhìn bộ dạng bi thương của Tiểu Thảolại có chút không đánh lòng, liền vỗ vỗ bả vai của nàng.

"Tiểu Thảo, có lẽ sự tình không giống như là bồ đã nghĩ đâu!"

"Sao?"

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Dạ Ngưng, nàng thực sự rất tin tưởng Dạ Ngưng, cũng coi nàng là bằng hữu tốt nhất. Dạ Ngưng cũng chăm chú nhìn Tiểu Thảo, nói:

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo, ngày mai là Tết rồi, chuyện gì cũng nên chờ kết thúc năm rồi nói sau, được không?"

Tiểu Thảo hít hít cái mũi, gật đầu.

"Tốt lắm, đừng khó chịu nữa..."

Dạ Ngưng cười cười, nhìn Tiểu Thảo ánh mắt hồng hồng thở dài, nói thật là nếu không phải trong lòng nàng đã có người yêu thương, thì đối với người đơn thuần như trẻ con như Tiểu Thảo nàng cũng nhịn không được mà sẽ thích.

Tiểu Thảo rất nghe lời, nói không nghĩ ngợi cũng liền không nghĩ nữa, ngoan ngoãn đi thu dọn đồ đạc, sau khi tắt hết đèn, Dạ Ngưng trước khi đi lại đến trước phòng Phong Uyển Nhu nhìn nhìn, cắn môi dưới.

Phong tổng, Happy New Year, đúng là yêu thích một người thật khổ a, xem ra năm này của tôi và chị cũng không phải là trãi qua tốt lắm.

**

Vào lúc ban đếm, Tiểu Thảo có bao nhiêu mất mát về nhà được Cỏ mẹ làm cho bao nhiêu là khoai tây thì tâm tình cũng trở nên tốt hơn rất nhiều, nàng nằm lỳ trên giường ngủ luôn một giấc đến giữa trưa ngày thứ hai.

Điều hiển nhiên là, Phong Uyển Nhu năm mới không phải hoàn toàn vui vẻ...

Mọi người xung quanh huyên náo một bên, Phong Uyển Nhu khoanh tay đứng ở trước cửa sổ nhìn lên bầu trời đầu năm đầy sắc màu phía trước.

Hôm nay là 30, mọi người đều tụ họp ở nhà, sáng sớm đã nghe tiếng trẻ con cười đùa, cha mẹ ánh mắt hạnh phúc, trên quảng trường đám người đi

https://thuviensach.vn

đón giao thừa thật là náo nhiệt, Phong Uyển Nhu lẳng lặng nhìn một hồi, xoay người, mở TV, tuy rằng rất mệt nhưng nàng vẫn ngủ không được.

Nàng đem âm thanh chỉnh thành lớn nhất, Phong Uyển Nhu không muốn bản thân mình tịch mịch, đã thành thối quen rồi không phải sao? Có cảm thấy buồn cũng đành chịu, nhịn một chút thì sẽ trôi qua thôi.

Trên mặt đất Bò Đen đói bụng, liếm liếm đầu ngón chân, lại phun ra đầu lưỡi trông mong nhìn lên Phong Uyển Nhu ngồi trên ghế chờ mong, Phong Uyển Nhu nhìn thấy nó ảm đạm liền cười, đưa tay đem nó ôm vào trong lòng.

Nàng gãi gãi, phấn phấn cái bụng nó, Phong Uyển Nhu nâng lên cánh tay, đem Bò Đen giơ lên cao, nhìn nó.

Dưới ánh đèn Bò Đen lại vô cùng sợ hãi và khẩn trương, cái đuôi nhỏ nó lay không ngừng như quạt điện, con mắt thì lóe sáng lên, lấy lòng nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn thấy hổ phách nó thuần khiết con ngươi, liền thở dài một tiếng. Đem nó thả xuống mặt đất, nàng liền đứng dậy chuẩn bị đi lấy một ít thức ăn chó, vừa mới đi tới phòng bếp, chuông cửa liền vang lên, tâm nàng chợt nhảy dựng lên, nàng dừng động tác trên tay.

"Phong tổng, Phong tổng, năm mới thật tốttt!!!"

-

P/s: Tiểu Thảo đáng yêu quá :"> hỏi sao Phong tổng ko yêu....

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 36 Quỷ tha ma bắt... thật là ái muội mà...

Cửa còn chưa mở thì âm thanh vui vẻ đã truyền vào tai, Phong Uyển Nhu khóe miệng không tự giác lại cong lên, đặt thức ăn cho chó xuống liền ra mở cửa.

Cô cuối cùng vẫn đến đây...

Vừa mở cửa, Tiểu Thảo với bộ dạng tươi cười một đoàn xuất hiện trước mặt Phong Uyển Nhu, lúc này tâm của nàng lại có chút yếu đuối, hốc mắt có chút nóng lên, nhưng nàng rất nhanh liền cúi đầu, dùng tóc dài che lại khuôn mặt không cho Tiểu Thảo nhìn thấy.

Phong Uyển Nhu thực sự không thích bản thân mình như vậy, từ sau khi gặp Tiểu Thảo, nàng tựa hồ càng ngày càng mẫn cảm, càng ngày càng yếu đuối, cô đơn, buồn phiền, thống khổ và khả năng tự kiểm soát của nàng cũng tự bốc hơi đi mất. Loại cảm giác này, lại cứ khư khư thể hiện ra, nàng muốn xua đi cũng không thể xua đi được, bất giác lúc này, nàng lại có một loại cảm giác bất lực.

Tiểu Thảo trong tay bao lớn bao nhỏ mang theo rất nhiều đồ vật, cơ bản vẫn không phát hiện ra Phong Uyển Nhu cảm xúc bị dao động, cửa vừa mở ra liền hướng vào trong than thở "Mệt chết đi được"

Có rất nhiều đồ ăn a, Phong tổng, tôi chính là cố ý mang tới đây, Bò Đen, Tiểu Vương Bát, ta cũng tới thăm các ngươi!

https://thuviensach.vn

"Sao cô lại tới đây?"

Phong Uyển Nhu khắc chế trong lòng, nhẹ nhàng hỏi, Cỏ mẹ tính khí như thế nào nàng cũng nghe nói qua, tại sao lại dễ dàng để Tiểu Thảo đi như vậy?

Tiểu Thảo ở một bên vừa cới áo khoác vừa nói "Tôi nghĩ tới chị nên mới tới đây!"

Mấy quy tắc của thư ký thật hữu hiệu, Tiểu Thảo không cần suy nghĩ nhiều liền từ trong lòng trực tiếp nói ra, tuy nhiên nàng thì nói thoải mái nhưng Phong Uyển Nhu vừa nghe được thì trong lòng lại khơi dậy ngàn tầng sóng lớn.

"Làm sao vậy?"

Đợi nửa ngày không thấy Phong Uyển Nhu đáp lại, Tiểu Thảo quay đầu nhìn nàng, Phong Uyển Nhu chăm chú nhìn nàng một hồi, hít sâu một hơi mới nói:

"Không có việc gì!"

Khi nào thì tôi mới không thể dựa vào bất cứ lí do gì để hoàn toàn có được cô đây?

Tiểu Thảo cởi quần áo ra, bên trong mặc một chiếc áo len màu hồng, tay áo xắn lên, để lộ ra một chút xíu cánh tay, làn da trắng ngần, nhưng trên đầu, tóc thì ... hẳn là mới từ trong cái chăn mà chui ra.

"Mau tới đây đi, tôi mang chị nhiều món ngon lắm!"

Tiểu Thảo vui vẻ hướng đến Phong Uyển Nhu phất tay, trên bàn lúc này đã bài ra đầy các hộp lớn hộp nhỏ đồ ăn, nào là thịt kho tàu khoai tây, cá chiên nhỏ, chả lụa, thăn chiên , cà chua , trứng , bánh gạo, sữa nóng... một

https://thuviensach.vn

bàn đầy màu sắc, tất cả đồ ăn đều do Cỏ mẹ làm, Phong Uyển Nhu nhìn thoáng qua liền đi tới.

"Chị không thích ăn thịt, nên tôi có nói mẹ nấu súp móng heo, suy nghĩ đi suy nghĩ lại thì ăn Tết cũng không thể không ăn thịt a, còn cá chiên bé là do ba ba tôi làm, chị nếm thử đi..."

Tiểu Thảo chỉ vào hộp giữ nhiệt bên trong đựng cá chiên lắng lặng nhìn Phong Uyển Nhu.

"Được rồi, được rồi, tôi đút cho chị, chị thực lười quá đi..."

". . ."

Tiểu Thảo rõ ràng là ngủ đủ giấc, tinh thần rất phấn chấn, đầu cũng chuyển động vô cùng nhanh, vừa nhìn Phong tổng như vậy liền khẳng định ngay là nàng lười, lập tức không nói hai lời, Tiểu Thảo cầm lấy đôi đũa gấp một miếng cá chiên ráng giòn hướng tới Phong Uyển Nhu.

"Nếm thử đi, ăn rất ngon"

Phong Uyển Nhu nhìn ánh mắt của nàng theo bản năng hé miệng ra, cá đút vào miệng Phong Uyển Nhu xong Tiểu Thảo rất vui vẻ, tràn ngập chờ mong nhìn lên nàng.

"Thế nào?"

Nhẹ nhàng nhai, Phong Uyển Nhu gật gật đầu, ánh mắt vẫn còn dừng lại hình ảnh Tiểu Thảo trên người, ăn rất ngon! Phong Uyển Nhu cảm giác Tiểu Thảo lúc này đã thay đổi, cách đối xử với nàng cả ánh mắt nhìn nàng cũng không còn như trước kia nhút nhát sợ hãi mà thối lui lại, lúc này cả hai người ngồi với nhau, càng giống... càng giống là một đôi bạn tốt!

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cười, ánh mắt híp lại thành khe, ngẩng đầu xoa xoa một chút đồ ăn còn dính trên miệng Phong Uyển Nhu

"Chị đó nha, chị làm sao vậy, năm mới đến đã ngẩn ngơ ra rồi, nhìn xem, ăn đều dính ra ngoài miệng a"

Phong Uyển Nhu lập tức đỏ mặt, nhìn Tiểu Thảo trong mắt liền hiện lên một sự ngấm ngầm chịu đựng, còn Tiểu Thảo thì cười a a lên nhìn nàng.

"Tôi biết chị ở nhà một mình sẽ rất nhàm chán nên mới đến đây"

Tôi nghĩ cuối năm chị nhất định không có tiết mục gì, vì vậy sau khi ở nhà đón giao thừa xong cũng đến đây với chị.

"Ba mẹ cô..."

"Ah, tôi nói cho mẹ biết là tôi muốn tới thăm chị, cả ba mẹ đều rất vui vẻ . Nói rằng nuôi tôi lớn đến nhường này lại có thể biết đối với lão bản mà quan tâm tặng quà, thật tốt!"

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ cười cười, có ba mẹ như vậy nuôi ra Tiểu Thảo cũng không quá đáng. Tiểu Thảo đối với Phong Uyển Nhu cười cười, đứng dậy, lại đi mở túi nhựa trên mặt đất ra.

"Tôi cũng có mang theo đồ ăn cho Bò Đen và Tiểu Vương Bát nữa, năm mới mà, tất cả mọi người đều cần bữa ăn ngon"

Phong Uyển Nhu nhìn trên ghế salon nhìn thấy Tiểu Thảo bộ dạng bận rộn như vậy thì trong lòng đều trở nên êm dịu, trên bàn ăn, ngọn đèn chiếu sáng rọi xuống, tuy rằng không quá thịnh soạn, nhưng lại rất ấm áp.

Tiểu Vương Bát thật ra không có tri giác gì, vẫn như trước nhàn nhã ở trong rương di chuyển, nhưng ngược lại Bò Đen thì lại nghe hiểu, liền chạy đến bên người Tiểu Thảo vẩy vẩy cái đuôi qua lại.

https://thuviensach.vn

"Ai da, chờ một lát, lập tức cho ngươi ăn liền"

Tiểu Thảo vừa lấy ra cái khai thức ăn vừa nói, đêm qua nàng đả bảo mọi người, tất cả xương heo hay xương gà gì cũng đều thu thập lại để đem cho Bò Đen, đặc biệt nàng còn mua đồ hộp dành cho Tiểu vương bát. Phong Uyển Nhu lúc này nhìn thấy liền nhíu mày, tựa hồ nàng chăm sóc bọn chúng so với bản thân mình còn phong phú hơn a.

"Lần này cô đến là để gặp tôi hay để gặp bọn nó?"

"Đều như nhau mà.."

"Rõ ràng là tôi nuôi, cô rốt cuộc nhớ cái gì?"

Tiểu Thảo nghe xong liền quả quyết "Cái này tính là tài sản chung của chúng ta đi"

"Tốt lắm, vậy tôi sẽ bỏ đi những thứ yêu thích này, đem cộng thành tài sản chung toàn bộ tặng cho cô"

Phong Uyển Nhu cố ý trêu chọc Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vừa nghe xong liền lo lắng "Như vậy không được, bọn nó thiếu chúng ta đều sẽ không hạnh phúc"

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm vào mắt Tiểu Thảo, hỏi:

"Cô gần đây nói chuyện cứ làm như chúng ta rất thân mật?"

Cô cho rằng chúng ta là vợ chồng ly hôn sao?

"..."

Tiểu Thảo đỏ mặt, ậm ự hồi lâu không thốt nên lời, cúi đầu đem xương cốt bỏ vào trong khai cho Bò Đen, lại lấy đồ hộp thức ăn cho Tiểu vương

https://thuviensach.vn

bát, lúc này nàng mới đi rửa tay, sau đó mới đặt mông xuống cái ghế đẩu nhìn Phong Uyển Nhu.

"Tôi không có, Phong tổng không phải đã nói rồi sao, không được nói dối, có gì thì phải nói cái đó"

"Không cho cô nói bừa!"

"Tôi không nói bừa, chỉ là nghĩ như vậy... Hơn nữa, chị bỏ được sao? Bỏ được Bò Đen sao?"

"Bỏ được!"

"Tốt, vậy sau này chúng ta cải nhau, tôi sẽ bắt trộm nó ôm về nhà mẹ đẻ"

"Ôm về nhà mẹ đẻ?"

Phong Uyển Nhu cười nhếch một cái, nhìn vào ánh mắt Tiểu Thảo.

"Cô còn muốn làm gì?"

Còn muốn làm gì... Vừa nghe như thế Tiểu Thảo liền đỏ mặt, nhìn thoáng qua môi Phong Uyển Nhu rồi cúi đầu liếm liếm môi mình, tối hôm qua nàng vừa nằm mơ, mơ thấy bản thân mình ở trong phòng Phong Uyển Nhu, lúc ấy còn áp Phong tổng xuống cái bàn lớn, còn xé y phục của nàng, đúng vậy... Còn.. còn hôn môi nàng, trong giấc mộng đó Phong tổng biểu tình đích thị là rất...

Phong Uyển Nhu vốn là trong lòng muốn trêu chọc Tiểu Thảo, nhìn thấy ánh mắt nàng lặng đi một chút, biết nàng lâu như vậy, nàng cũng chưa thấy Tiểu Thảo nhìn mình giống như vậy, ánh mắt kia chính là giống như ngọn lửa dục vọng chờ mong đang tỏa ra, thời gian lúc này tựa hồ trong nháy mắt như ngừng lại, Phong Uyển Nhu mặt liền nóng lên, cũng đỏ mặt liếc

https://thuviensach.vn

nàng một cái, nhanh chóng xoay người cầm lấy cái điều khiển từ xa đổi kênh.

"Ân... Phong tổng, cầm điều khiển ngược rồi!"

Tiểu Thảo hảo tâm nhắc nhở Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu ba một tiếng đem điều khiển từ xa ném một bên, xoay người nhìn nàng, vừa định nói gì đó thì di động vang lên, Tiểu Thảo nghe được liền nhíu mày.

Không phải chứ? Năm mới vừa đến đã muốn nói chuyện làm ăn, tôi còn muốn cùng với Phong tổng làm sủi cảo nóng hổi để ăn a.

Điều tốt hay xấu cũng không cho nàng đoán trúng. Người gọi là Lương Nhiên, từ bên trong điện thoại hắn lớn giọng hưng phấn ồn ào nói bạn hắn đang đến, cần vài người cùng nhau đi chơi bowling, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, Tiểu Thảo bĩu môi, Bowling nàng đã chơi qua một lần, một chút cũng chẳng chơi tốt. Phong Uyển Nhu vốn muốn cự tuyệt nhưng Lương Nhiên nói tới nói lui lại nghe có Tiểu Thảo ở nhà Phong Uyển Nhu thì liền quả quyết là mười phút sau tới đón hai người.

"Tôi không biết!"

Năm mới còn muốn đi bồi mọi người? Hai chúng ta dành thời gian ở riêng với nhau không tốt sao?

Tiểu Thảo biểu hiện tính tình giống như tiểu hài tử, Phong Uyển Nhu vẫn không thay đổi ý định, cuối cùng cũng không để ý nàng.

"Tôi không muốn đi!"

Phong Uyển Nhu không nhìn nàng, mắt lại chăm chú xem TV, Tiểu Thảo thấy như vậy cũng rất buồn bực.

"Nếu chị không đồng ý dạy tôi, tôi sẽ không đi"

https://thuviensach.vn

Vẫn không chịu để ý nàng.

"Được rồi, tôi ở bên cạnh nhìn có được không?"

Tiểu Thảo ở bên này vừa càu nhàu xong thì bên kia Lương Nhiên cũng liền tới, bên cạnh là một anh chàng vừa cao vừa gầy, nhưng lại rất anh tuấn, Lương Nhiên cười cười, hướng Tiểu Thảo giới thiệu:

"Tiểu Thảo, đây là Cao Phàm, bạn thân của tôi!"

Cao Phàm nhìn nhìn Tiểu Thảo vương cánh tay ra, bởi vì Tiểu Thảo ngồi trên ghế salon nên hắn phải hơi hơi khom người xuống Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bĩu môi nhìn Phong Uyển Nhu "Chị dạy tôi có được không?" Nói xong lại giống như lão phật gia, đưa tay phải lên trên tay Cao Phàm, chỉ thiếu một câu 'Tiểu Cao Tử khởi giá hồi cung' là rất giống.

Không khí có chút xấu hổ, Cao Phàm kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, Lương Nhiên ho khụ một tiếng, gượng cười nói:"Haizz, Cao Phàm, cô em Tiểu Thảo này có cá tính như vậy đó, sau này cậu sẽ thấy quen thôi!"

Cao Phàm lơ đểnh cười cười, ngồi thẳng lên nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vẫn trơ mắt nhìn Phong Uyển Nhu. Đối với Phong Uyển Nhu, nàng như vậy đã thành thói quen, nhìn thấy nàng đặt tay trên tay phải Cao Phàm, cũng hơi hơi nheo lại ánh mắt, Tiểu Thảo nhấp môi dưới, nhanh chóng rút rảnh tay lại, Phong Uyển Nhu liếc mắt trừng nàng một cái, với tay lấy cái khăn quàng cổ trên ghế salon đưa cho nàng.

"Đội!"

"Nha!"

Tiểu Thảo lên tiếng, nhân lấy, Lương Nhiên ở một bên há hốc mồm nhìn hai người, cái này... tại sao lại có điểm giống như mẹ con vậy ta?

https://thuviensach.vn

Vừa lên xe, Tiểu Thảo cảm thấy không vui lắm, Lương Nhiên ngồi thỉnh thoảng hi hi ha ha nói cái gì đó, nhưng tất cả mọi người đều không ai nghe vào, nàng liền quay sang nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu cũng không liếc nhìn nàng một cái, nhắm mắt dựa vào lưng ghế ngồi nghỉ ngơi. Cao Phàm nhìn thấy Tiểu Thảo có tâm sự, cười nói:

"Tiểu Thảo, kỳ thật tôi cũng có thể dạy cô!"

"Tôi không muốn anh dạy!"

Tiểu Thảo quay đầu nhìn hắn liếc mắt một cái, lại xoay người trơ mắt nhìn Phong Uyển Nhu, Cao Phàm ho khụ một tiếng, muốn đỏ bừng cả mặt, Phong Uyển Nhu lúc này mới mỏ to mắt, mặt không chút thay đổi nhìn một chút Tiểu Thảo lại nhìn nhìn Cao Phàm, cũng không nói chuyện.

Tới trung tâm, bốn người chia làm hai tổ, không cần phải nói Tiểu Thảo nhất định ở cùng một tổ với Phong Uyển Nhu. Lương Nhiên mở màn đầu tiên, lại cười vô cùng tự tin, Phong Uyển Nhu bên kia có Tiểu Thảo thì bọn hắn nhất định sẽ thắng a.

Tiểu Thảo vận động tế bào không được tốt lắm, mấy đường bóng trước đó đều rơi xuống đường ray thì lại lăn vào trong khe bên cạnh, nàng liếc mắt nhìn số điểm của nàng so với bên kia tổ của Lương Nhiên càng kém xa, lúc này đặc biệt sốt ruột, mặc dù nói nàng mất mặt cũng không có việc gì, chỉ là không thể để cho Phong tổng mất mặt a.

Trái lại Phong Uyển Nhu sau khi thay đổi một bộ đồ thể thao bó sát thì liền không thể nào xem nhẹ được, tóc ghim lên gọn gàng, cả người toát lên suất khí nhanh nhẹn linh hoạt, khó mà thấy được vẻ đẹp như vậy, nàng bình tĩnh cầm bóng, thân mình nghiêng tới trước, vóc dáng đẹp mê người, ngón út câu xoay quả bóng, giơ lên cánh tay thành nửa vòng, động tác vô cùng lưu loát, nhả bóng... tất cả chai cuối đường ray đều bị đánh ngã.

https://thuviensach.vn

Lương Nhiên và Cao Phàm ở một bên vỗ tay khen ngợi, hai người tuy rằng kỹ thuật không bằng Phong Uyển Nhu, nếu so sánh thì chỉ ở mức độ trung bình, nhưng cùng nhau phối hợp thì cũng không phải là tệ.

Tiểu Thảo nhìn lên bảng điểm, thấy điểm số càng lúc càng xa, nàng sốt ruột vô cùng, quyết tâm dùng hết sức lực, nhắm mục tiêu phía trước dùng sức ném tới.. nhưng .. không biết tại sao, có thể là dùng quá sức nên thời điểm Tiểu Thảo ném bóng xuống đường ray thì lại bị ngã sấp xuống, sau đó ngay cả người cùng với bóng liền cùng nhau trượt xuống đường ray, còn xoay vòng cả nửa vòng.

Trong nháy mắt cả trung tâm bowling đều yên lặng...

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 37 Asss... cạnh tranh công bằng!!!

"Tiểu Thảo!"

Mọi người lúc này ở một bên còn không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì Tiểu Thảo rốt cuộc vì sao lại như quả bowling trượt dài trên đường ray thì Phong Uyển Nhu đã muốn kinh hô một tiếng nhào tới.

Một phát bắt được cánh tay Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu dùng sức kéo Tiểu Thảo đứng dậy, Tiểu Thảo một tay ôm mặt méo mó, một tay thì bụm lấy phía sau cái mông, dùng sức thở.

"Té trúng chỗ nào rồi?"

Tục ngữ nói 'quan tâm tắc loạn' Tiểu Thảo động tác tay bịt mông đã muốn làm cho cho mọi người và cả Lương Nhiên với Cao Phàm đứng một bên ôm bụng cười muốn lộn ruột. Chỉ riêng Phong tổng vẫn như cũ gắt gao nắm lấy cánh tay Tiểu Thảo, chăm chú nhìn nàng.

"Tôi không sao..."

Tiểu Thảo ôm mông nhìn Phong Uyển Nhu, đột nhiên rất muốn khóc, bị nhiều người cười nhạo như vậy, nhìn thấy nàng cảm giác thất xấu hổ, chẳng có chút gì vui vẻ, chỉ riêng có Phong tổng lại như thế này khẩn trương quan tâm nàng, thật sự... khiến nàng... rất cảm động a!

"Nói gì đi chứ? Thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo hít một hơi chịu đựng toàn tâm đau thắt, nắm lấy cánh tay Phong Uyển Nhu an ủi "Không sao... không có chuyện gì cả.."

Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo đặt tay lên mu bàn tay nàng, nàng cắn cắn môi nói:

"Chỉ là giải trí, cô tại sao lại tham gia làm cái gì?"

"Không muốn chị thua..."

Tiểu Thảo xoa mông có chút ủy khuất, đau... thật sau đau quá đi, nàng hiện tại rốt cục cũng hiểu được trước kia Dạ Ngưng từng nói " những đồng tính Gay rất có tinh thần can đảm và chịu đừng mới đem mông mình mà kính dâng a"... thật là một cái bộ vị yếu ớt mà T^T...

"Ai uii, Tiểu Thảo không sao chứ?"

Lương Nhiên và Cao Phàm đến chậm, vẫn cười cười an ủi Tiểu Thảo, Tiểu Thảo trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái xoa mông nhìn Phong Uyển Nhu.

"Chị dạy tôi..."

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dạng đáng thương của Tiểu Thảo thở dài, khẽ gật đầu.

Tiểu Thảo được chấp thuân rất vui mừng đi theo bên cạnh Phong Uyển Nhu, Cao Phàm lúc này lại có chút kinh ngạc nhìn hai người.

"Lương Nhiên! Hai nàng rốt cuộc có quan hệ hệ gì, như thế nào lại..."

"Sao? như thế nào?"

Lương Nhiên thái độ có chút không thân thiện, Cao Phàm vừa nhìn càng nghi ngờ "Không thích hợp lắm, Uyển Nhu nàng..."

https://thuviensach.vn

"Chuyện của nàng cậu cũng muốn tám phét?"

Lương Nhiên thực sự không thích ở trước mặt người bên ngoài nói xấu Phong Uyển Nhu và Tiểu Thảo, cho dù có là bằng hữu tốt nhất! Hắn đã quyết định không phản đối hai người này vì vậy nhất định sẽ đem hết sức lực để bảo vệ các nàng, Cao Phàm về điểm này tâm tư hắn cũng không phải không biết. Nhìn thấy con gái đẹp lại tình cờ chứng kiến thấy mấy em gái này có khẩu vị thay đổi như vậy thì khó chịu là chuyện tất nhiên, nhưng đối với lần này Lương Nhiên một chút cũng không hề thấy lo lắng, đối với tính khí của Tiểu Thảo, trừ bỏ Phong Uyển Nhu ra cũng sẽ không đem ai để vào mắt.

Tiểu Thảo mang theo bowling tung tăng đi theo Phong Uyển Nhu, nghe thấy trên người nàng mùi thơm ngát thì lúc này vết thương trên mông có đau cũng không để tâm.

Phong Uyển Nhu đối với người khác luôn là một tinh anh, nếu để nàng dạy thì nhất định sẽ thành tài, nhưng... sau khi đã năm lượt bóng đều chứng kiến thấy Tiểu Thảo ném ra ngoài, vẽ mặt còn lộ rõ hoang mang thì nàng rốt cục cũng muốn bộc phát.

"Cô nghiêm túc một chút có được hay không?"

Tiểu Thảo bĩu môi, cầm lấy một cái bóng quăng ra, lúc này Lương Nhiên và Cao Phàm ở bên cạnh đều kinh ngạc.

Lại có thể trúng hết chín chai ...

Phong Uyển Nhu nhìn thấy mấy cái chai liền ngã thì nhíu nhíu mày, nghiêng đầu nhìn Tiểu Thảo "Cô cố ý?"

"Là chị dạy, cho nên tôi mới chăm chỉ học..."

https://thuviensach.vn

Khi nói lời này Tiểu Thảo mặt có chút hồng, đầu cũng luôn luôn cúi thấp.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng chằm chằm một hồi, nửa ngày, khóe miệng hơi hơi giương lên.

" Không chơi nữa, thật không có ý nghĩa nếu để phụ nữ chơi thắng mình!"

Lương Nhiên lôi kéo Cao Phàm cười hì hì đi tới, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn hắn không nói chuyện, Tiểu Thảo cũng không phản đối, với nàng thắng thua không quan trọng, chỉ cần không làm Phong tổng mất mặt là tốt rồi.

"Đi chơi bi-da đi, này là sở trường của tôi, Tiểu Thảo chắc là không biết, nhưng tôi có thể dạy cô!"

Cao Phàm không hổ danh là một người tinh anh, đề nghị yêu cầu cũng thuận tiện đem vấn đề của Tiểu Thảo ra giải quyết một lượt.

Phong Uyển Nhu nghe xong tuy rằng không có phản ứng gì, nhưng sắc mặt đã muốn tốt hơn một chút, Tiểu Thảo vẫn không để ý lời nói của Cao Phàm, cơ bản cũng thuận miệng đáp ứng rồi, Lương Nhiên liền nhìn mọi người cười trộm, xem ra sắp có trò hay để xem rồi.

Lương Nhiên chờ mong diễn biến thật không phụ lòng chờ đợi, Cao Phàm sau khi làm một phát đề ba thì chuyển hướng cơ đến lượt Tiểu Thảo, Tiểu Thảo lúc này đang tự mình nhắm đến cái lỗ banh để đánh thì Cao Phàm vừa lúc đi đến phía sau nàng. Vì thế, bất hạnh trong nháy mắt đã xảy ra...

Lương Nhiên thề là hắn cả đời này cũng chưa từng nghe qua Cao Phàm lại có tiếng kêu như phụ nữ, tiếng thét chói cả tai vang lên, sau đó Cao Phàm liền bụng tay ở giữa hai chân mình ngồi ôm bụng trên mặt đất, Tiểu

https://thuviensach.vn

Thảo vẻ mặt mê mang xoay người, nhìn thấy trên mặt đất Cao Phàm đang kêu rên nên liền sửng sốt, hỏi:

"Anh làm sao vậy?"

Phốc, Lương Nhiên cũng nhịn không được nữa mà cười lên tiếng "Tiểu Thảo cô đúng là hàng hiếm a haha"

Phong Uyển Nhu cũng có chút buồn cười, nhìn Tiểu Thảo lắc đầu. Cao Phàm ngồi chồm hổm trên mặt đất muốn nửa ngày thì mới ôm bụng mà đứng lên, xanh mặt nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái không nói gì.

"Tôi dạy cô!"

Phong tổng khó có được tâm tình tốt như vậy, Tiểu Thảo vừa nghe liền vui vẻ, hứng phấn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng nhìn lên nàng.

Phong Uyển Nhu đi đến bên ngươi Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nghĩ đến Phong tổng sẽ cầm cơ chỉ nàng cánh đánh, nhưng ngược lại Phong tổng tay lại trức tiếp che ở trên tay nàng, Tiểu Thảo liền đỏ mặt, phải một giây sau đồng hồ sau thất thần, Phong Uyển Nhu điều chỉnh cơ thể cũng dán lại gần.

"Là như thế này ..."

Mùi hương hoa lan lại đánh thẳng vào khứu giác Tiểu Thảo,thanh âm trong trẻo có phần lạnh lùng phả ra ngay tại bên tai nàng, Tiểu Thảo liền lập tức đỏ mặt, xoay nửa mặt lên nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong tổng tâm vô tạp niệm, rất nghiêm túc giảng dạy cho Tiểu Thảo, Tiểu Thảo đỏ mặt đại khái cũng cố nén không dám thể hiện ra ngoài, chỉ cảm thấy tóc của Phong tổng cứ một chút rồi lại một chút quét lấy lưng của nàng, nàng có chút ngứa lại có chút nhiệt, điều đặc biệt khiến nàng khó chịu chính là phiếm mềm mại kia dường như đang đụng vào lưng nàng, cái này đúng là một loại khổ hình a...

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu ngược lại rất là hưởng thụ, nàng có thể cảm giác được người dưới thân đang chịu đựng có phần thống khổ rồi, đột nhiên trong nàng có một loại trả thù vô cùng khoái cảm nảy lên, nàng đau đớn quá lâu rồi, cũng nên làm cho Tiểu Thảo nếm thử mùi vị này là như thế nào.

Tiểu Thảo đến quá trưa cũng còn rất ngẩn ngơ, chơi cái gì cũng mơ mơ màng màng, đến cuối cùng lên xe cũng không biết được đã đi chỗ nào.

Vừa tới khách sạn Lương Nhiên đem xe dừng lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua ánh mắt mờ ảo của Tiểu Thảo, hắn cũng quay sang trừng mắt với Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu lười phản ứng, mở cửa xe đi xuống.

Chỗ mọi người vừa đi tới là một nhà hàng buffer, Tiểu Thảo vừa vào phòng nhìn thấy nhiều đồ ăn như vậy liền có phản ứng, cầm chén đĩa gấp một đống khoai tây, nàng cười híp mắt ngồi trên ghế, lần này lại ngồi cách đó rất xa Phong Uyển Nhu.

Lương Nhiên cầm chén đĩa lần lượt đi tới ngồi cạnh Tiểu Thảo, cười hì hì muốn trêu chọc nàng, nhưng Tiểu Thảo người ta đang đối với khoai tây đang vô cùng ngoan đạo, cũng không nhìn hắn cái nào liền cúi đầu chuyên tâm ăn khoai tây.

Phong Uyển Nhu đứng xa xa nhìn Tiểu Thảo thở dài, Cao Phàm bưng chén đĩa đi gấp thức ăn vô tình thấy được, Cao Phàm liền ngồi đối diện nàng cười cười.

"Thật không nghĩ tới Uyển Nhu và tôi lại yêu cùng một người!"

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, sắc mặt có chút lạnh. Cao Phàm là một người rất đào hoa, lúc Đại học đã có vô số bạn gái, đối với bản thân hắn cũng rất tự tin vào nhan sắc của mình, thấy Phong Uyển Nhu không nói lời nào, hắn càng kiêu ngạo, trừng mắt nhìn sang Tiểu Thảo đang bận rộn ăn liền quay lại liếc mắt nhìn Phong Uyển Nhu một cái, cười nói:

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên, chúng ta có thể cạnh tranh công bằng!"

"Cạnh tranh công bằng?"

Phong Uyển Nhu cười lạnh, không có diễn cảm gì nhìn lên Cao Phàm, Cao Phàm bị nhìn có chút sợ hãi, ngập ngừng vừa định nói gì đi thì Phong Uyển Nhu đã mở miệng.

"Tiểu Thảo, lại đây!"

"Nhaaa"

Tiểu Thảo bưng đĩa lướt qua Lương Nhiên đi tới, Cao Phàm kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu...

Cô không cần ngay lúc này mà thể hiện chứ?

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 38 Chỉ muốn cùng với em...

Tiểu Thảo bưng đĩa đi tới, luôn luôn cúi đầu không dám nhìn Phong Uyển Nhu.

Cao Phàm nhìn bộ dạng Tiểu Thảo như vậy cơ bản liền muốn một nữa bị chọc tức, vừa rồi hắn chính là cảm thấy thấy được nàng và Phong Uyển Nhu có chút bất đồng, nhưng lại không nghĩ sâu, dù sao hai người vẫn còn có mối quan hệ lão bản và thư ký, nhưng hôm nay... nhìn Tiểu Thảo cái bộ dạng thẹn thùng này là muốn cho ai xem đây?!

"Tiểu Thảo!"

Phong Uyển Nhu thản nhiên mở miệng, trên mặt không có biểu tình gì, trong lòng có chút không thoải mái. Nàng có thể hiểu được tính cách trẻ con của Tiểu Thảo sẽ khiến nhiều người bị hấp dẫn, nếu hai người ở cùng một chỗ, nàng có thể cũng không kiêng nể gì nói ra suy nghĩ trong lòng, nhưng bây giờ mối quan hệ của hai người còn rất mơ hồ, nói trắng ra nàng cũng không có lập trường xen vào tình cảm riêng của Tiểu Thảo.

"Sao vậy?"

Tiểu Thảo đợi nửa ngày cũng không nghe thấy Phong Uyển Nhu nói chuyện, liền ngẩng đầu nhìn nàng.

Cao Phàm là ai? Dù sao cũng là một người đào hoa, hắn vừa nhìn biểu tình chua xót mang theo một tia không minh bạch trong mắt của Phong

https://thuviensach.vn

Uyển Nhu thì hắn liền khẳng định hai người không cùng một chỗ, dù sao cũng cùng cấp độ với Phong Uyển Nhu nên hắn liền đánh đòn phủ đầu, bằng không hắn cũng muốn phát huy ra một chút mị lực của đàn ông.

"Là như vậy..."

Cao Phàm nhìn vào mắt Tiểu Thảo mở miệng, Tiểu Thảo liếc nhìn hắn một cái, lại quay sang cau mày nhìn Phong Uyển Nhu, trong lòng chợt lạnh.

Không thể nào, hắn lại thích Phong tổng a..

"Tại sao lại không ăn cơm?"

Tiểu Thảo chỉ vào đĩa chân gà của Cao Phàm hỏi, Cao Phàm lúc này đang nghĩ ngợi, không nghĩ Tiểu Thảo lại hỏi như vậy liền lặng đi một chút, "A?" lên một tiếng.

"Như vậy đi, cố gắng ăn, ăn cho đủ vốn rồi trở về, hay là không biết tự chọn món?!"

Nói xong, Tiểu Thảo đem đĩa khoai lang trong tay mình, hào phóng phân cho Cao Phàm hết, sau đó kéo lấy tay Phong Uyển Nhu "Phong tổng, chúng ta qua bên kia ăn đi, bên kia có kem, tôi rất muốn ăn..."

Tốt nhất là cách tên Cao Phàm này càng xa càng tốt!

Tiểu Thảo chỉ vào kem phía bên kia nói, Phong Uyển Nhu nhìn nàng không nói gì, trong đáy mắt đã có vài tia cười ẩn ý.

Tên ngốc này, lại đang nghĩ gì đây?

Cao Phàm lại có điểm không hiểu được tư tưởng Tiểu Thảo, muốn ăn đủ vốn mà nàng lại ăn khoai lang sao? Cái này có ăn một xe cũng không đủ

https://thuviensach.vn

vốn đi.. mà tại sao còn lôi kéo Phong Uyển Nhu đi chứ? Bộ tôi là ôn thần sao? Tại sao lại như vậy mà sợ tôi chứ? Tôi còn muốn thổ lộ a...

Tiểu Thảo lôi kéo Phong Uyển Nhu đi đến một góc sáng sủa ngồi xuống, quệt miệng vẻ mặt vui vẻ.

Phong Uyển Nhu thì mặc cho nàng lôi kéo tay của mình, nháy mắt một cái cũng không nhìn nàng.

Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu như vậy liền đỏ mặt, tay lập tức rút về.

Biểu cảm này rốt cuộc là sao đây? Mỗi lần đi đâu cũng đều bị ong bướm bu quanh, mà lần nào cũng đều do tôi giải quyết dùm chị hết.

"Ăn gì không? Tôi đi lấy cho chị"

Trong lòng tuy rằng rất bực mình, nhưng lời thốt ra khỏi miệng thì ôn nhu cực kỳ, Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu vẫn im lặng, dường như đang có suy nghĩ gì đó cứ mãi nhìn chằm chằm nàng.

Nhìn gì đây?

Tiểu Thảo bị nhìn chằm chú có chút mất tự nhiên.

Sao vậy? Hay do mình quá canh chừng, cuối cùng kéo tới đây mới khiến chị mất hứng như vậy sao?

"Cô kéo tôi qua đây để làm cái gì?"

Phong Uyển Nhu nhìn thẳng vào ánh mắt Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bị cái nhìn có phần bức bách làm cho nàng luống cuống, trên mặt chợt nóng lên, có điểm ấp úng.

"Cái này, tôi nghĩ do Cao Phàm..."

https://thuviensach.vn

"Như thế nào?"

Phong Uyển Nhu mặt lạnh xuống, xem ra cô cũng rất để ý hắn.

Nhìn thấy Phong Uyển Nhu nghiêm mặt xuống Tiểu Thảo trong lòng cũng có chút không thoải mái, nhìn nàng một cái, rầu rĩ nói:

"Nếu chị ưa thích thì có thể quay lại đi"

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu ngạc nhiên.

Tiểu Thảo thấy Phong tổng ngạc nhiên như vậy cũng thấy khó hiểu, nhưng vẫn cúi đầu nói "Phong tổng, tôi xin lỗi, tôi nghĩ chị không thích Cao Phàm!"

"Tôi thích ai?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, càng lúc càng lộn xộn quá đi... Tiểu Thảo bĩu môi không nói, đều là người thông minh, có một só việc không cần phải nói thẳng ra, đây chính là Ngưng Ngưng đã dạy cho nàng.

"Tôi thích Cao Phàm?"

Phong Uyển Nhu có chút buồn cười nhìn Tiểu Thảo, Tiểu thảo không lên tiếng chỉ cúi đầu.

Mấy người thích thì thích đi, nói ra làm gì cơ chứ?

"Ngẩng đầu lên!"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ủy khuất ngẩng đầu lên nhìn nàng.

"Ai nói tôi thích Cao Phàm?"

https://thuviensach.vn

Đối với Tiểu Thảo từ trước đến giờ nàng đã kiên nhẫn quen rồi, giờ có tiếp tục kiên nhẫn nữa thì cũng chẳng sao, xem ra Phong tổng đã muốn được rèn luyện vô cùng tốt rồi!

"Vậy tại sao chị lại không vui?"

Tôi nghĩ chị không thích hắn nên mới gọi tôi tới, bây giờ tôi giải vây được rồi thì lại cho tôi bộ mặt lạnh này.

"Ai nói tôi không vui?"

Vậy vừa rồi là gì chứ, cười cũng không thèm cười.

"Trong trí nhớ của tôi là vậy!"

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, đã ở cạnh nhau lâu như vậy, còn dám cùng nàng giả bộ đáng thương.

Thật ra Tiểu Thảo không phải giả bộ đáng thương, nàng chỉ là không thoải mái, trong lòng không thoải mái thì sẽ biểu lộ ra, nhưng rốt cuộc tại sao nàng lại thấy khó chịu như vậy nàng cũng không rõ, chỉ là cảm giác này từ trước tới giờ nàng cũng chưa bao giờ trãi qua.

"Tôi hỏi cô!"

Môi hé mở, Phong Uyển Nhu dừng lại trước mặt Tiểu Thảo "...cô vì sao lại không vui?"

"Tôi ... "

"Đừng quên đã hứa với tôi những gì?"

Quy tắc thư ký chuẩn mực...

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo thở dài, nhìn vào ánh mắt Phong Uyển Nhu chân thật mà trả lời "Phong tổng, tôi cũng không biết vì sao tôi lại không vui, có thể là do bản thân tôi tự nhiên cảm thấy không vui, mà cô tại sao mỗi lần đi ra ngoài giao tiếp đều trêu chọc nhiều người như vậy chứ? Mẹ tôi nói, nếu không thích người khác, thì cũng không nên tạo cho họ hi vọng a"

"Cô đang viết lời bài hát sao?"

". . ."

Phong Uyển Nhu oán hận nhìn Tiểu Thảo.

Được lắm, còn dám cải bướng, sớm muộn gì cũng có một ngày tôi sẽ đem cái miệng của cô cạy ra.

"Uyển Nhu, Tiểu Thảo, tối nay đi hát kaoke đi"

Lương Nhiên ăn xong rồi bu lại, Cao Phàm cũng đi theo phía sau hắn nhìn Tiểu Thảo, biểu cảm cũng không quá tốt.

Tiểu Thảo miệng mở rộng, định nghĩ như thế nào từ chối hai người để về nhà cùng với Phong tổng làm sủi cảo ăn, nhưng không đợi nàng mở miệng từ chối thì bên kia Phong tổng đã nhanh cự tuyệt

"Không đi!"

"Đi thôi, nếu không hai người về nhà để làm gì?"

Lương Nhiên không muốn Phong Uyển Nhu ăn Tết một mình, Phong Uyển Nhu biết trong lòng hắn nghĩ gì, sắc mặt vẫn như thường.

"Có Tiểu Thảo!"

'Có Tiểu Thảo' ba chữ này vừa thốt ra, Tiểu Thảo khuôn mặt cười thành một đoàn, trong lòng vừa rồi có vẻ lo lắng tích tụ tất cả đều tiêu tan đi mất,

https://thuviensach.vn

nàng hiện tại thầm nghĩ còn muốn lôi kéo Phong tổng chạy về nhà để nàng nấu sủi cảo a.

Lương Nhiên nghe xong ngơ ngác một chút, méo mó đầu mắt nhìn Tiểu Thảo, nhìn thấy nàng tươi cười giống như quả lựu thì hắn cũng cười cười theo

"Được rồi, chúng tôi đi vậy, một chút hai người tự đón xe trở về nhé!"

"Được!"

Lần này Tiểu Thảo so với Phong Uyển Nhu nhanh hơn, Lương Nhiên nhìn nàng nở nụ cười xảo huyệt, Tiểu Thảo lúc này bị cười có chút ngượng ngùng, Phong Uyển Nhu giận nàng liếc mắt một cái, Tiểu Thảo mới vội rụt rụt cổ lại.

Sau khi Lương Nhiên và Cao Phàm đi rồi thì Tiểu Thảo với Phong Uyển Nhu cũng thấy thoải mái hơn, Tiểu Thảo lại bắt đầu hoạt náo, nói tràng giang đại hải, còn kể cả chuyện khi còn bé cho Phong Uyển Nhu nghe, Phong Uyển Nhu chính là nghe, không nói lời nào nhưng trong mắt có nụ cười thản nhiên.

Ăn hết kem, Tiểu Thảo lại đi lấy thêm vài cái bánh trứng để ăn, Phong Uyển Nhu thì đã sớm no nên chỉ ngồi ở một bên xem nàng ăn. Trên cơ bản thì Tiểu Thảo ở trước mặt Phong Uyển Nhu đã hoàn toàn thoải mái, thức ăn dính miệng cũng không lau đi, Phong Uyển Nhu lắc đầu, vừa định nói cho nàng biết mà lau miệng, chưa kịp nói thì Tiểu Thảo đã cạp một miếng lớn cái bánh trứng vào mòm, trông thấy nàng như vậy Phong Uyển Nhu chỉ cười cười.

"A-"

Phong Uyển Nhu lặng đi một chút, Tiểu Thảo lại cười híp mắt "Ăn thật ngon a!"

https://thuviensach.vn

Để tôi đút chị..

Tiểu Thảo giơ lên bánh trứng trên tay hướng về phía Phong tổng, đụng đụng người Phong tổng một cái rồi lại híp mắt cười nhìn nàng, Phong Uyển Nhu nhìn thấy ánh mắt của nàng theo bản năng lại há miệng ra.

"Ngon không?"

Tiểu Thảo ánh mắt mong chờ nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu tinh tế nhai, vừa nhai vừa nhìn bộ dạng chờ mong của nàng, được một lúc liền gật gật đầu.

Miễn là những gì cô cho thì đều rất tốt!

Tiểu Thảo thấy vậy cũng không ngừng uy cho...

Nàng thích nhất ăn khoai tây chiên chấm sốt cà chua, vì vậy cứ một chút là lại đút vào miệng Phong Uyển Nhu, càng về sau Phong Uyển Nhu bắt đầu thay đổi sắc mặt, lúc này nàng mới ngừng lại.

"Ăn thật tốt a!"

Ra tới cửa Tiểu Thảo bắt đầu xoa xoa bụng, thật thấy thỏa mãn, hôm nay ăn một buổi thật tuyệt vời. Ngược lại Phong Uyển Nhu hơi hơi cau mày, tay che ở lồng ngực, bởi vì dạ dày của nàng vốn đã không tốt nên vừa ăn một lúc nhiều như vậy bụng liền trướng lên khó chịu.

"Trời đã tối rồi, không nghĩ là ăn nhiều như vậy, hay chúng ta tối nay tiếp tục làm sủi cảo đi!"

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu lắc đầu "Cô nên về nhà!"

Trên mặt cười một chút cũng không có, Tiểu Thảo nháy mắt ủ rũ bước đi.

https://thuviensach.vn

Thật là mất hứng quá đi, không muốn về nhà, đã nghĩa là cùng chị...

"Được rồi, đi nhanh đi!"

Phong Uyển Nhu biết Tiểu Thảo đang nghĩ gì, nghiêm mặt đuổi nàng đi, Tiểu Thảo nhìn nàng liền lắc đầu.

"Không thích, không về đâu, dì Hai và dượng Hai đều ở nhà với ba mẹ, bọn họ nhất định là đang chơi mạt chược với nhau, tôi về nhà cũng không biết làm gì, tôi có thể ở lại nhà chị được không?"

"Không tốt!"

"Vì sao chứ?"

Chị không phải muốn tôi chăm sóc sao?

Tiểu Thảo thẳng thắn nhìn chằm chằm vào mắt Phong Uyển Nhu.

"Có ai năm mới lại không trở về nhà?!"

Phong Uyển Nhu nghiêng người không đồng ý nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo chính là không để ý bộ dáng này của nàng cũng nghiêng đầu nhìn chằm chằm ánh mắt Phong Uyển Nhu.

"Rõ ràng chị không muốn đuổi tôi đi, vậy cũng không nên đuổi a"

Tiểu Thảo chu môi nói dông dài, Phong Uyển Nhu nghe vậy trong lòng đau xót.

Đúng vậy,tôi là không muốn để cô đi, tôi rất muốn cô suốt đời ở cạnh bên tôi, nhưng chính cô chịu sao?

"Chờ một chút được không? Tôi thấy phía trước có một chỗ chuyên kinh doanh pháo trúc... một lát nữa tôi đi mua cái bật lửa rồi cùng đón năm con

https://thuviensach.vn

khỉ có được không?"

Tiểu Thảo là người nhát gan mà cũng dám phóng pháo, Phong Uyển Nhu vốn không bỏ được nàng, vừa nhìn thấy ánh mắt cầu khẩn của nàng như vậy lòng cũng liền mềm nhũn, gật đầu đáp ứng.

Tiểu Thảo mặt liền nở nụ cười như hoa, Tiểu Thảo da một tiếng, buông cánh tay Phong Uyển Nhu ra nàng liền bật lên chạy về phía trước, Phong Uyển Nhu nhìn thấy nàng như vậy liền nhẹ nhàng cười.

Dường như, đã lâu rồi cũng chưa thấy vui vẻ như vậy...

Rõ ràng là nói chỉ mua vài cái, nhưng khi Tiểu Thảo quay trở về liền mang một bó lớn pháo hoa, Phong Uyển Nhu không nói lời nào liền cứ đứng đó nhìn nàng.

Tiểu Thảo chột dạ cúi đầu không dám nhìn Phong Uyển Nhu, nàng đoán chừng sẽ chậm rãi phóng lên, chờ đến khi phóng xong thì cũng đã mười hai giờ, nàng không phải muốn lừa Phong tổng, chỉ là muốn cùng nàng hai người đón năm mới với nhau, không muốn nàng một mình.

Ngay lúc định nói ra miệng thì Tiểu Thảo liền nuốt xuống bụng, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo ánh mắt cũng trở nên vô cùng phức tạp. Bởi vì, Tiểu Thảo chỉ cần những hành động nhỏ như vậy cũng đã khiến nàng càng ngày càng mê luyến, tình cảm của nàng càng lúc càng thêm sâu, vừa có khoái hoạt, còn có cả phiền muộn lẫn chua xót.

Tiểu Thảo ôm một bó lớn pháo mang lên taxi, sau khi lên xe cũng lăng lăng nhìn Phong Uyển Nhu đang quay mặt nhìn ra ngoài cửa sổ, nàng ngắm nhìn ánh đèn đường đang tỏa sáng, không nói một lời nào.

Nàng không nên trách Tiểu Thảo, tình cảm không có đúng và sai, huống chi rốt cuộc là ai trêu chọc ai căn bản là nói không rõ, có lẽ Tiểu Thảo so với nàng còn thống khổ hơn.

https://thuviensach.vn

Trên đường về không ai nói gì, Tiểu Thảo cứ như vậy vẫn nhìn Phong Uyển Nhu, không biết nàng đang suy nghĩ gì, sau khi xuống xe liền chạy về phía sau quảng trường, nhìn xuống đất thấy đầy xác pháo hoa nổ toạc khắp nơi, Tiểu Thảo bắt đầu hưng phấn, đem trong tay pháo hoa đang cầm nâng lên thả xuống đầy trên mặt đất, nàng lấy ra hai cái pháo hoa lớn nhất đốt lửa rồi hướng về Phong Uyển Nhu

"Phong tổng, Phong tổng, nhìn xem..."

Ánh sáng lóe lên sáng ngời có chút chói mắt, nhìn trông giống như là lễ hội, Phong Uyển Nhu liền nhận lấy, nàng đối với mấy thứ này không thực sự cảm thấy hứng thú, nếu không phải chơi cùng Tiểu Thảo nàng cũng không bao giờ thích thú qua mấy thứ này.

Tiểu Thảo cũng thật là, bản thân nàng là muốn đón năm con khỉ, lại đốt một cái pháo bông, hai tay múa may, vây quanh Phong Uyển Nhu lắc lư qua lại, khuôn mặt hưng phấn đỏ rần lên.

"Phong tổng, Phong tổng, thấy tôi giống Hoa Hồ Điệp không?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo ngoéo khóe môi một cái "Giống đà điểu"

". . ."

Tiểu Thảo trừng mắt nhìn Phong Uyển Nhu một cái, không hề tức giận mà tiếp tục đốt thêm một cái, chờ đợi thời gian không sai biệt lắm, cũng nhanh đã sắp đến mười hai giờ. Nàng liền tranh thủ lấy trên mặt đất một cái pháo hoa cuối cùng lớn nhất, nàng chợt ngây người.

"Sao vậy?"

Phong Uyển Nhu bó bó áo khoác sát cổ, nghi hoặc nhìn nàng, không phải vừa rồi còn rất vui vẻ sao? Còn một cái cuối tại sao lại không đốt?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn nàng một cái rồi lại thật nhanh cúi đầu, mặt có chút hồng.

"Nói đi!"

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, lại đang suy nghĩ đến trò gì nữa đây?

"Phong tổng..."

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, mặt đỏ hồng, vô cùng thẹn thùng.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 39 Một khắc lãng mạn...

"Đây là cái pháo hoa cuối cùng"

Tiểu Thảo nắm trong tay khói pháo hoa đỏ mặt thẹn thùng có chút kỳ quặc nhìn Phong Uyển Nhu, trong lòng nàng tim đập thình thịch vô cùng gay gắt, cả ngày hôm nay ở chung với nhau nàng chưa bao giờ có loại cảm giác kỳ lạ giống như vậy, từ trước đến giờ ở cùng với ba mẹ cũng không có loại cảm giác này, chính vì vậy... Mắt nàng nhìn đồng hồ, đã sắp đến 12 giờ, hôm nay có nên ghi lại dấu ấn một ngày đặc biệt hay không?

Phong Uyển Nhu chăm chú nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, mặt nàng lúc này chợt ửng hồng, tiếp théo đó là tim đập cũng vô cùng nhanh, từng chút từng chút một mà mãnh liệt như vậy...

Cô... Rốt cuộc cũng đã hiểu rồi sao?

Tiểu Thảo khẩn trương đến nổi tay đang cầm lấy khói pháo hoa cũng chảy mồ hôi muốn thấm ướt miếng giấy gói pháo bao ở bên ngoài, lúc này Phong Uyển Nhu nhìn nàng, khóe môi chợt cong lên, Phong Uyển Nhu cười cười, chìa hay tay ra ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của Tiểu Thảo, đem cằm đặt ở bả vai của nàng.

Được rồi, cô đã không dám thì tôi dám.

"Cô muốn làm gì?"

https://thuviensach.vn

Lời nói mang theo một tia mị hoặc, con ngươi cũng nhẹ nhàng nháy động, Phong Uyển Nhu lẳng lặng nhìn Tiểu Thảo, cảm nhận được độ ấm và mùi thơm thản nhiên kia xông vào khứu giác nàng, Tiểu Thảo lúc này thân mình như đóng băng, cương cứng như đá cẩm thạch, khuôn mặt đỏ hồng vô cùng, cảm nhận được hơi thở lành lạnh phả tại bên tai, không những như thế mà ngọn lửa trong lòng không hề bị dập tắt, ngược lại còn tăng cao, giống như đang muốn kiếm đường phát tiết ra nhưng cũng bất lực.

"Tôi..."

Mới vừa mở miệng thì thanh âm liền run rẩy, Tiểu Thảo không được tự nhiên nghiêng đầu nhìn bả vai của nàng đang được Phong Uyển Nhu gối lên, nàng chỉ nhìn thấy một đôi mắt ẩn chứa nhàn nhạt ý cười.

"Phong tổng..."

Tiểu Thảo mang theo một tia yếu ớt trong thanh âm, nói không rõ là đang nén giận hay là đang làm nũng, Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng nở nụ cười, không hề gây khó xử cho nàng, ngẩng đầu lên, chính là trong ánh mắt ý cười đã lui, nhưng tay vẫn như cũ còn ôm lấy eo của nàng.

Tiểu Thảo nhìn nàng cắn cắn môi, từ trước đến giờ cũng chưa nóng mặt nhiều đến như vậy, nếu cứ tiếp tục như vậy thì nhất định cũng sẽ bị Phong tổng cười nhạo chết mất, nàng hít sâu một hơi, liền nhìn vào mắt Phong Uyển Nhu nói:

"Chúng ta cùng nhau phóng cái cuối cùng này có được không?"

Nói xong tay còn quơ quơ lên khói pháo hoa lớn, Phong Uyển Nhu lặng đi một chút, nhấp môi nhìn Tiểu Thảo.

Khó xử lâu như vậy chính là vì điều này?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu biểu cảm như vậy liền nghĩ nàng không vui, có chút khẩn trương liền giải thích "Tuy rằng tôi tới Phong Đăng không lâu, nhưng chính là mấy ngày nay thật sự cần cảm ơn Phong tổng, đúng vậy, chị đối với tôi thật sự tốt lắm"

Tốt lắm.. rất rất tốt...

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm vào ánh mắt Tiểu Thảo, trong lòng nói không nên lời thất vọng.

"Được!"

Lời nói thản nhiên vô cùng dễ nghe, nghe xong cũng không thể đoán được đang biểu đạt điều gì, nhưng Tiểu Thảo lại rất vui vẻ, liền giơ lên khói pháo hoa lớn, múa may qua lại.

"Cầm cái này!"

Phong Uyển Nhu miễn cưỡng cười cười, nghĩ vừa rồi Tiểu Thảo nói muốn cùng nhau bắn pháo nên cũng liền giơ tay lên muốn nắm lấy tay nàng, thế nhưng Tiểu Thảo lại nhanh hơn một bước, thân người lui về phía sau Phong Uyển Nhu, học nàng động tác ôm vừa rồi, đem nàng ôm sát trong lòng, thuận thế còn dùng tay nắm chặt tay nàng, vì vậy lúc này mới biến thành cả hai cùng nhau cầm lấy cây pháo hoa lớn.

Một động tác vừa rồi của Tiểu Thảo giống như trong tiểu thuyết võ hiệp, thân thủ thật bất phàm, không một chút ngập ngừng mà lại vô cùng lưu loát, không có bất kỳ biểu hiện gì lộ ra, Phong Uyển Nhu lúc này còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì Tiểu Thảo đã muốn cầm lên tay khói pháo hoa lớn, còn tay phải thì nhẹ nhàng bật lửa.

Khói pháo hoa trong nháy mắt đã sáng ngời, lúc này hai má Phong Uyển Nhu cũng thản nhiên mà đỏ hồng lên một mãnh, bao nhiêu thất vọng cùng mất mát vừa rồi liền được thêm vào một rổ đầy hạnh phúc, Phong Uyển

https://thuviensach.vn

Nhu mặc cho Tiểu Thảo nắm lấy tay nàng múa qua múa lại, nàng hơi hơi dựa vào phía sau, để thân thể mình đụng vào người Tiểu Thảo, nàng có thể cảm nhận được, rõ ràng Tiểu Thảo đang run rẩy.

Khói pháo hoa lượn lờ mang ra khói trắng, tiếng chuông mười hai giờ gõ lên, trên quảng trường đám người trở nên vô cùng vui vẻ, Tiểu Thảo ôm Phong Uyển Nhu cười như đứa trẻ, Phong Uyển Nhu thì hơi hơi nhắm hai mắt lại.

Giờ phút này chị có bao nhiêu khát khao thời khắc này đừng bao giờ dừng lại , Tiểu Thảo, chị thích em, thật sự rất thích em!

"Phong tổng!"

Pháo hoa lúc này hầu như đã tắt, Tiểu Thảo nhẹ nhàng gọi tên Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu liền mở mắt xoay người muốn nhìn Tiểu Thảo, đột ngột trên mặt chợt lạnh, có đôi môi mềm mại hôn lên, Phong Uyển Nhu không còn chưa kịp phản ứng thì Tiểu Thảo liền buông tay cắn cắn môi, mặt đỏ lên nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, một câu cũng không nói liền quay đầu chạy thụt mạng.

Phong Uyển Nhu vuốt mặt mình, lâng lâng cảm xúc đứng nguyên một chỗ, bất động thật lâu, cảnh tượng vừa rồi giống như trong mơ, trên mặt còn lưu lại mùi vị của Tiểu Thảo, tim nàng lúc này lại đập loạn xạ một cách vô trật tự, mặc cho mọi người xung quanh đang hoạt náo với tiếng hoan hô thật lớn xung quanh nhưng nàng hết thảy đều không nghe được, một cảnh này, thật giống như là một màn điện ảnh, mọi người ở xung quanh hết thảy đều nhanh chóng lướt qua, chỉ còn lưu lại hình ảnh Tiểu Thảo với một cái hôn nhẹ nhàng nhưng đi sâu vào trong trái tim nàng.

Một khắc đồng hồ lãng mạn nhưng lại vô cùng ngắn ngủi, cuối cùng cũng phải làm cho người ta quay trở lại thực tại.

https://thuviensach.vn

Chạy hết cả một đoạn đường tuyết trơn, Tiểu Thảo cuống quít chạy về nhà, cũng không biết được Phong Uyển Nhu rốt cuộc là đứng ở dưới tuyết bao lâu, nàng chỉ biết về đến nhà rồi chạy thục mạng vào phòng ngủ, ai nàng cũng không để ý đến, cũng không nói chuyện, cả chuyện muốn về nhà Phong tổng làm Sủi cảo nàng cũng liền quên đi. Trong lòng nàng lúc này, tất cả đều là nụ hôn kia.

Mình hôn Phong tổng, chủ động hôn Phong tổng!

Phong tổng sẽ phản ứng như thế nào? Có hay không chán ghét mình đây? Hay sẽ không để ý đến mình nữa? Không thể nào, nếu chỉ vì một cái hôn thuần khiết như vậy, cho dù có là bạn bè thì cũng có thể hôn như vậy... Nhưng mình rốt cuộc vì sao lại hôn Phong tổng đây? Là kìm lòng không được nên muốn sao???

Tiểu Thảo nội tâm thực rối rắm, đem cả chăn nệm vò nhào đến méo mó hình dạng, Cỏ mẹ vài lần đến gọi nàng ra ăn cơm nàng cũng không nghe thấy, trong đầu lúc này đều là Phong Uyển Nhu, nàng có chút vui vẻ cũng có phần sợ hãi, nói cũng không rõ được tâm lý lúc này như thế nào, cuối cùng nàng mơ mơ màng màng ngủ quên đi lúc nào không biết.

Đến rạng sáng ngày thứ hai, Tiểu Thảo rất nhanh liền thay đồ chuẩn bị đi ra ngòai, đang cầm lấy đôi giày, vừa chuẩn bị đóng cửa Cỏ mẹ ngay tức khắc liền như kéo binh đoàn ào ạt đi tới

"Cô định đi đâu đây? Cô là đang giỡn mặt với tôi có phải hay không? Được có một ngày mùng một cô liền muốn đi đâu? Cô có nhà mà giống như không có nhà vậy, nếu cô có bạn trai thì tôi không nói, đằng này cả cái rắm cô cũng không có, mỗi ngày đều đi ra ngòai chạy điên lên là vì cái gì? Nhanh chóng về phòng ngay, tôi đang chuẩn bị cho cô thịt kho tàu khoai tây đây!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo dựa vào tường đi giày, đối với lời nói đe dọa vừa rồi của Cỏ mẹ cũng không lay động được nàng "Mẹ, con đi chúc Tết lãnh đạo, đến nhà cấp trên tặng quà"

Đừng nói gì nữa, con còn đang muốn gặp Phong tổng a!

"Tặng cái rắm, cô về phòng ngay cho tôi!"

"Chào mẹ, mẹ à, con thật rất yêu mẹ a.."

Tiểu Thảo rõ ràng là hài còn chưa mang xong liền kéo lệt xệt bỏ chạy, cả tàu điện ngầm cũng không đi mà bắt xe taxi trực tiếp đến nhà Phong Uyển Nhu. Trên đường đi, nàng suy nghĩ rất nhiều biện pháp giải thích như thế nào về nụ hôn tối qua, cuối cùng Tiểu Thảo quyết định sẽ nói rằng bản thân do xem pháo hoa thật là vui nên nhất thời đem nàng coi thành Cỏ mẹ, đối với thân mẫu mình tổng hôn một cái cũng có sao đâu chứ?

Tiểu Thảo đến giờ nhà Phong Uyển Nhu là tám giờ đúng, nàng đứng ở cửa muốn gõ lại không dám, Phong tổng mệt mỏi lâu như vậy, ngày lễ như thế này cần phải được nghỉ ngơi, hay là không nên vào a? Nàng thử tính gõ hai cái, quả nhiên là không ai ra mở cửa, Tiểu Thảo cắn cắn môi, xoay người chuẩn bị bước đi, trước là muốn mua sẵn điểm tâm sáng rồi sẽ trở lên lại, nhưng vừa mới xoay người đi thì cửa liền được mở ra.

"Ahhh, Phong tổng!"

Tiểu Thảo xấu hổ nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu chỉ mặc một cái áo ngủ màu trắng hơi mỏng, nhìn dáng dấp hẳn là mới vừa tắm rửa xong, tóc vẫn còn ẩm ướt, nhìn Phong Uyển Nhu tựa hồ cũng có sức sống hơn.

"Vào đi!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu lưu lại một câu liền đi vào trong lau tóc, Tiểu Thảo do dự một lúc mới đóng cửa vào nhà.

Phong Uyển Nhu ngồi ở trên ghế salon lau tóc, Tiểu Thảo nhìn nàng muốn giải thích chuyện hôm qua, nhưng khi nhìn thấy Phong tổng từ đầu đến cuối cũng không nói lời nào, vì vậy cứ rối rắm mãi đến lúc Phong Uyển Nhu sấy tóc xong, buông máy sấy nhìn Tiểu Thảo.

" Ăn cơm chưa?"

Thanh âm mang theo một chút ôn nhu, Tiểu Thảo ngơ ngác một chút lắc đầu.

"Vậy cùng nhau ăn đi..."

Phong Uyển Nhu không nấu cơm, chỉ làm một món đơn giản bánh mì sandwich và trứng óp la để trên bàn, Tiểu Thảo cũng đi tới, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn nàng một cái, thấy nàng một bộ dạng tâm sự lại có chút thở dài.

Nếu tôi không để cho cô bậc thang thì cô hẳn là muốn tìm cách chạy trốn đi...

Tiểu Thảo vừa nhìn thấy bánh mì sandwich với trứng thì tâm tình cũng tốt hơn một chút, nàng lần lượt ăn hết, Phong Uyển Nhu ở một bên nhìn mà muốn sinh khí. Tốt lắm, ngày hôm qua nàng bởi vì nụ hôn kia mà đứng bên ngòai gần một giờ, sau khi trở về nhà thì lăn qua lộn lại cũng ngủ không được, còn hiện tại, nhìn lại ngươi trước mắt này, ăn xem ra cũng ngon miệng lắm, tinh thần cũng thật là tốt, rốt cuộc là bộ dạng rầu rĩ khó sống vừa rồi bất quá cũng chỉ là để trang trí a.

"Dương Tiểu Thảo!"

https://thuviensach.vn

Phong tổng lên tiếng, Tiểu Thảo lặng đi một chút, nắm bắt cuối cùng một cái bánh mì rồi nhìn Phong Uyển Nhu "A?"

"Tất cả cô đều ăn hết, tôi làm sao bây giờ?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, thật muốn tiến lên dùng sức mà đạp chết nàng cho rồi.

Tiểu Thảo nghe Phong tổng vừa nói như thế thì mặt liền nóng lên, buông cái bánh mì đang cắn một miếng rồi đưa cho nàng "Cho chị!"

"Cô đều cắn như vậy tôi ăn như thế nào đây?"

Khốn kiếp! Đúng là đồ ngốc!

"A... như vậy sao.." Tiểu Thảo nhìn ra bản thân mình đã cắn qua cái bánh mì cũng có chút ngượng ngùng.

Đúng rồi, mình đã cắn một cái, Phong tổng làm sao có thể ăn được...

Phong Uyển Nhu không nói lời nào liền như vậy nhìn Tiểu Thảo, nàng thật muốn nhìn xem Tiểu Thảo còn có thể nói gì.

Nghĩ một lát, Tiểu Thảo cũng nghĩ thông suốt, ánh mắt cười híp lại thành một đường nhỏ, để lại ánh mắt Phong Uyển Nhu soi mói nhìn, nàng liền đứng dậy đi vào phòng bếp cầm một cái dao nhỏ đi ra, lại về ngồi trước mặt Phong Uyển Nhu, đem miếng bánh mì có vết cắn của mình cắt đứt, cắt xong rồi nàng vui vẻ đem phần bánh mì còn lại không có vết cắn đưa tới để lại vào cái chén trước mặt Phong Uyển Nhu.

"Đây này, cũng còn tốt lắm!"

Nàng ngẩng đầu nhìn khuôn mặt lãnh của Phong Uyển Nhu thì lại có chút nhút nhát, lúc này liền kéo kéo chén đĩa lại, không dám nói lời nào mà cúi đầu nuốt bánh mì..

https://thuviensach.vn

Tại sao lại hung dữ như vậy a!

"Dương Tiểu Thảo, cô..."

Phong Uyển Nhu giọng điệu cứng rắn nói nhưng đúng lúc, tiếng chuông cửa liền vang lên, cả hai người đều có chút kinh ngạc, hôm nay Mùng Một, trừ bỏ Tiểu Thảo còn ai rãnh rỗi như vậy tới đây?

Phong Uyển Nhu đứng dậy đi mở cửa, Tiểu Thảo ở lại vừa ăn bánh mì vừa quay đầu nhìn nàng, lúc cửa vừa mở ra, Tiểu Thảo miệng đang ngậm bánh mì liền "lạch cạch" một cái, làm cho một chút vỏ bánh rơi rụng trên bàn.

Lúc này người ngòai cửa không một chút khách khí liền kéo vào một rương hành lý thật to.

Đó là một cô gái, mặc chiếc quần tây màu kem để lộ ra đừơng nét của đôi chân thon dài, nàng khoác một cái áo màu cà phê sữa, trên đầu còn đeo một cái kính râm màu đen thật to. Đúng là phong cách ăn mặc rất thời trang. Không những thế, khuôn mặt còn vô cùng thanh tú, ngũ quan tinh xảo vô cùng, môi mỏng mũi cao, làn da trắng mịn, so với Phong Uyển Nhu thì dễ thương hơn, nhưng lại thiếu đi phần trong trẻo lạnh lùng.

"Em nhớ chị muốn chết!"

Nữ nhân kia nói ra một câu, ánh mắt Tiểu Thảo thiếu chút nữa lồi ra, Phong Uyển Nhu lại cười nhạt nhìn nàng, trong mắt lộ ra một tia ấm áp.

Miệng Tiểu Thảo lúc này như bị mất mùi vị, Tiểu Thảo nhìn thấy trên mặt Phong Uyển Nhu cười rộ tâm tình nàng lập tức liền trùng xuống. Tâm nàng vừa bị rớt xuống khe chưa kịp nhặt lên thì Phong Uyển Nhu lại bị nữ nhân dáng người nóng bỏng kia ôm chầm vào lòng, ghê tởm hơn chính là người nọ còn thản nhiên hôn lên gương mặt Phong Uyển Nhu một cái, hơn nữa là còn hôn lên nơi mà hôm qua nàng đã...!!!

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, Tiểu Thảo tan nát cõi lòng...

-

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 40 Là tiểu tam sao?

"Chị, em đã trở về".

Cô gái ở bên tai Phong Uyển Nhu thấp giọng nói, giọng nói có chút nghẹn ngào, Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng cười, đưa tay sủng nịnh vuốt ve khuôn mặt và má nàng.

Tiểu Thảo ở một bên vẫn không nhúc nhích nhìn hai người, thời gian tựa hồ cũng đọng lại bất động, cả tâm can cảm giác giống như bị vét sạch.

Ai đây?... Vì sao lại cùng với Phong tổng thân mật như vậy?

Phải biết rằng tính cách Phong Uyển Nhu nổi tiếng là rất lạnh lùng và cao ngạo, ngày thường ngay cả mỉm cười cũng rất ít chứ đừng nói là cùng với người khác vuốt má sờ mặt.

Hai người âu yếm một hồi, Phong Uyển Nhu vỗ bả vai em gái mình an ủi, nhiều năm như vậy không gặp, hai chị em vẫn thân thiết như cũ, cho dù cha mẹ cuối cùng có lựa chọn con đường như thế nào, thì huyết mạch tình thâm là loại tình cảm vĩnh viễn không bao giờ thay đổi được. Phong Uyển Nhu lúc này mới nhớ tới người bên cạnh là Tiểu Thảo, liền hơi hơi đẩy em gái còn đang ôm nàng ra, nhẹ nói:

"Tư Tư, chị giới thiệu cho em một người!"

"Không cần!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư ghé vào trong lòng Phong Uyển Nhu lắc đầu, tính khí trẻ con lại nổi dậy, nàng đã bao nhiêu năm không gặp chị gái, thật vất vả lắm mới trở về ăn Tết một lần, lúc vào cũng thấy sửng sốt vì xuất hiện một cái 'bóng đèn', nhìn thật đáng ghét, quả thật rất đáng ghét.

"Được rồi..."

Phong Uyển Nhu bắt dắc dĩ cười cười, nàng đối với tính cách ngang ngược của em gái mình cũng không biết làm sao. Phong Uyển Nhu và Phong Uyển Tư tuy rằng tên chỉ khác nhau một chữ, nhưng chính là tính cách lại vô cùng khác biệt, phải nói là cách xa vạn dặm, Phong Uyển Nhu khí chất lạnh lùng cao ngạo nhưng lại vô cùng chín chắn, không dễ dàng biểu hiện cảm xúc của mình ra ngòai, còn Phong Uyển Tư thì ngược lại, vô cùng sexy mà còn rất thẳng thắn, Phong Uyển Nhu bởi vì tính cách này của em gái nàng mà không ít lần đau đầu.

Tiểu Thảo ngơ ngác nhìn lên hai người, trong mắt mặc dù không có nước mắt nhưng trong lòng lại sớm máu chảy thành sông. Nguyên lai Phong tổng không phải chỉ đối với nàng tốt như vậy, cũng như Phong tổng không phải chỉ để cho nàng hôn, hơn nữa quan trọng là chính bản thân nàng lúc nào cũng tưởng... ai cũng mê mình!

Phong Uyển Nhu nhìn thấy ánh mắt Tiểu Thảo như vậy liền nhíu nhíu mày..

Cô lại đang suy nghĩ gì đây?

Phong Uyển Tư nhìn ra tỷ tỷ có điều bất thường liền từ trong lòng Phong Uyển Nhu lui ra, nghiêng người híp cả mắt vênh váo nhìn sang Tiểu Thảo.

"Cô là ai?"

Tại sao lại xuất hiện ở nhà tỷ tỷ. tỷ tỷ mình chính là chưa bao giờ đưa người ngoài về nhà, nhìn người trắng mắt, da vẽ như cái bánh nhân đậu,

https://thuviensach.vn

thật làm cho người ta không nhịn được mà muốn cắn chết.

Tiểu Thảo không nói chuyện, ngược lại còn lạnh lùng nhìn Phong Uyển Tư liếc mắt một cái, cố gắng làm nên khí thế không thua người.

Phong Uyển Tư nhìn thấy Tiểu Thảo như vậy liền cười ra tiếng, quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu "Người này là ai vậy?"

Lại có thể trước mặt tỷ tỷ biểu lộ như vậy, xem ra là có vấn đề, nhất định là có vấn đề!

Tiểu Thảo cắn cắn môi nhìn Phong Uyển Nhu, trong mắt tất cả đều là nước mắt, Phong Uyển Nhu nhìn nàng, trầm mặc không nói.

Tên ngốc này, chắc hẳn là đang hiểu lầm rồi! Cũng tốt, cũng nên cho cô nếm thử mùi vị ghen tị.

Phong Uyển Tư nhìn thấy ánh mắt tỷ tỷ và Tiểu Thảo trong lúc đó tới tới lui lui, khóe miệng nàng giương lên, trên mặt ý cười càng thêm sâu sắc, nhìn biểu cảm lúc này của nàng lại cực kỳ giống Phong Uyển Nhu.

Tiểu Thảo trong lòng buồn rầu thêm tăng, so với những lần trước thì mùi vị dấm chua lần này nặng mùi hơn, lúc này nước mắt nàng đều muốn thoát ra rồi.

Phong Uyển Tư cười cười, tiếng lên từng bước, chủ động vươn tay.

"Xin chào! Tôi là Phong Uyển Tư!"

Cái gì...

Cùng họ Phong??!!

Ngay cả tên lót cũng so với Phong tổng giống nhau, trong lòng Tiểu Thảo lúc này tất cả các phòng tuyến đều bị sụp đổ, cho tới nay nàng luôn

https://thuviensach.vn

cho rằng mình là người đặc biệt duy nhất trong lòng Phong Uyển Nhu, nhưng không nghĩ tới nàng chỉ là hàng nhái, người ta đường đường chính chính đứng trước mặt lúc này mới là hàng thật.

Tiểu Thảo căn bản không để ý tới Phong Uyển Tư, cắn môi ai oán nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái rồi xoay người bỏ chạy.

"Ha Ha, cười chết mất, chị à, chị từ đâu lại kiếm ra một tiểu hài tử trẻ con như vậy chứ"

Mắt thấy Tiểu Thảo ở chạy ra khỏi cửa như muốn té, Phong Uyển Tư nhịn không được cười lên tiếng, Phong Uyển Nhu ôm tay trước ngược nhìn chằm chằm hướng Tiểu Thảo vừa ly khai, thở dài một hơi lắc lắc đầu.

Được rồi, lại thương tâm, có phải hay không lại muốn trốn tránh, tên ngốc này!

Không thấy chị mình đáp lại, Phong Uyển Tư quay đầu nghi hoặc nhìn Phong Uyển Nhu, thấy nàng bộ dạng một bụng đầy tâm sự, vẻ mặt không thể tượng tưởng nổi.

"Không phải chứ,chị, chị đừng nói với em là chị có cái gì..."

"Em mệt rồi, đi nghỉ ngơi đi"

Nàng không đáp lời Phong Uyển Tư, liền xoay người đi đến hành lý của Tư Tư lôi đi, nếu là đối với người khác mặt của nàng đã sớm lãnh xuống, nhưng chỉ riêng đối với đứa em gái này, thì nàng lại coi như trân châu bảo bối, từ nhỏ đã yêu thương rất nhiều.

Phong Uyển Tư mặc kệ, liền từ phía sau đưa tay ôm lấy eo Phong Uyển Nhu, làm nũng lắc lư qua lại.

"Chị, em không mệt, chị nói cho em một chút thôi, đứa bé kia là ai vậy?"

https://thuviensach.vn

"Cô ấy không phải là đứa bé!"

Phong Uyển Nhu sữa lại cách xưng hô của Uyển Tư, lúc này lại quên mất là trước kia ai thường nói Tiểu Thảo như đứa trẻ!

Phong Uyển Tư hai mắt lấp lánh, nháy một cái cũng không nháy nhìn lên chị mình "Không phải con nít, vậy là cái gì? Bảo mẫu? Người hầu? Tình nhân? Vợ... A...Tình nhân?"

"Được rồi!"

Phong Uyển Nhu nhăn mi lại, Phong Uyển Tư không vui liền bĩu môi " Sao vậy? Tại sao lại có thể vì người ngoài mà nhăn mặt với em, chị nha, chị thật không thương em, thật uổng công em ngày đêm vì thương nhớ chị cả cơm cũng ăn không trôi, ngủ cũng ngủ không ngon!"

Phong Uyển Nhu lắc lắc đầu, tay mở ra đôi bàn tay Phong Uyển Tư đang quấn bên hông nàng, xoay người nhìn muội muội, trong mắt có nụ cười thản nhiên.

"Thật sao? Thật là gầy đi sao? Nhìn mặt em hình như béo lên rồi!'

"Hừ!"

Phong Uyển Tư quệt quệt miệng, nàng ở trước mặt người ngoài tuy rằng không lạnh lùng và cường thế bằng chị mình, nhưng tuyệt đối là loại nữ cường nhân, có thể chỉ riêng đối với Uyển Nhu thì còn lưu lại một chút tính cách trẻ con, nhưng trong lòng nàng, chị gái nàng chính là người duy nhất thật sự yêu thương nàng, so với ba mẹ ly hôn còn không bằng.

"Em đói bụng"

Nói đến béo Phong Uyển Tư liền thấy đói bụng liền buông ra Uyển Nhu sau đó xoay người đi đến mở tủ lạnh.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn nàng liền lắc đầu cười cười, lôi kéo va li của nàng hướng đến phòng ngủ còn trống.

"Trời ạ!"

Mở ra tủ lạnh, Phong Uyển Tư nhịn không được liền kêu lên "Mấy thứ này là gì đây? Khoai tây, khoai tây chiên, bánh mỳ sandwich, thịt kho tàu khoai tây, bánh mì nướng, bánh khoai tây.. rốt cuộc mấy thứ này là gì đây? tỷ tỷ, chị hiện tại toàn ăn mấy thứ này thôi sao?"

Đang ở trong phòng ngủ mở lấy hành lý đem quần áo của Phong Uyển Tư treo vào tủ, nghe bên ngoài Phong Uyển Tư nói như vậy thì tay Phong Uyển Nhu đang hướng tủ quần áo treo lên bị kiềm hãm, nhớ tới ánh mắt ai oán của Tiểu Thảo vừa rồi rời đi nàng liền mấp máy môi, ngồi ở trên giường.

Cho tới bây giờ cũng không có ai làm cho nàng để tâm và muốn nắm giữ đến như vậy, nàng hiện tại cũng không rõ Tiểu Thảo rốt cuộc đang giận cái gì, rõ ràng đã muốn hướng đến nàng khai báo rõ danh tính, Phong Uyển Tư, Phong Uyển Nhu, chẳng lẽ nàng nghe còn không hiểu là tỷ muội?

Tiểu Thảo thật đúng là nghe không hiểu được, sau khi về đến nhà, nàng ngồi ở trên ghế ngây người, đôi mắt nhìn đăm đăm về một hướng xa xăm.

Phong Uyển... Phong Uyển...

Xưng hô thật là thân mật quá đi, nàng rốt cuộc là ai, bạn gái của Phong tổng? Bằng không như thế nào lại thân thiết với Phong tổng như vậy, lại còn chủ động hôn má của Phong tổng a? Quan trọng là... Phong tổng cũng để cho nàng hôn, hơn nữa cũng ôm nàng... đúng vậy... khó mà không thể nghi ngờ giống như trong truyền thuyết thường nói... Tiểu Tam dùng để thế thân!

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, Tiểu Thảo cả người đều rét run, tuy nói về tình yêu nàng chẳng phân biệt được đúng sai, nhưng nàng chính là không đồng ý nhất chính là kẻ khác xen vào phá hoại tình yêu.

Nhưng nghĩ kỹ lại, trước sau mấy tháng nay, Phong tổng đối với tình cảm của nàng thì... Tiểu Thảo đúng là tâm tình không yên, cắn cắn môi, mở máy tính lên, đúng là có bệnh phải tìm thầy chữa trị.

Mở máy, sau khi kết nối, Tiểu Thảo lại bắt đầu vào trang Taobao, lần này vấn đề so sánh lại rõ ràng hơn.

Hỏi: Nếu có một người đối với bạn cũng tốt lắm, đôi khi còn nói khuôn mặt bạn béo, muốn thân mật béo má bạn, nhưng có một ngày, một người khác xuất hiện cũng có khuôn mặt béo ôm nàng thân mật, người đó còn sờ mặt nàng, vậy rốt cuộc là có chuyện gì?"

Ghi chú: Tôi hỏi thật sự, xin đừng gợi ý cho tôi mấy cái yêu ma quỷ quái, cảm ơn!

Tiểu Thảo ghé vào bàn máy tính kiên nhẫn chờ đợi, nửa giờ sau liền có đáp án, hơn nữa còn là hai cái.

Đáp án thứ 1: Nàng chỉ coi bạn trở thành cái 'bánh bao' thế thân, là bạn bè, sớm thì nên bứt ra đi, đừng trở thành cái bóng của người khác, nếu không sẽ làm trễ nãi cả đời hạnh phúc của mình.

Đáp án thứ 2: Nàng bất quá chỉ muốn cảm thụ một chút làn da của người khác xem có gì bất đồng không thôi...

Nhưng Tiểu Thảo lại trực tiếp xem nhẹ đáp án thứ 2, Tiểu Thảo nhìn chằm chằm đáp án thứ nhất.."hình bóng" ... "thế thân"... Phong tổng, thật sự là vậy sao? Chị thật sự cho rằng như vậy sao? Chúng ta gần gũi lâu như vậy, rốt cuộc được coi là gì...

https://thuviensach.vn

Nước mắt không tự giác liền chảy xuống, Tiểu Thảo rút ra một miếng giấy vệ sinh bên cạnh, dùng sức lau.

Một cái kỷ niệm năm mới khó quên, nhưng cũng vì cái mặt béo kia xuất hiện, Tiểu Thảo quả thật vô cùng thấy không ổn, vốn nghĩ không có việc gì phải đi tìm Phong tổng, nhưng vừa nghĩ tới hình ảnh nàng ôm cô gái có khuôn mặt tròn như viên thuốc vừa rồi thì trong lòng Tiểu Thảo không ngăn được hốt hoảng. Rốt cuộc mấy ngày liền cũng không có điện thoại, không có tin nhắn, cũng không có bưu kiện gì, toàn bộ liên lạc đều bị hoãn, Tiểu Thảo cũng không nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái. Đến nổi Phong tổng bên kia rốt cuộc như thế nào, nàng cũng không có tâm tư suy nghĩ, mấy ngày ăn Tết nàng rốt cuộc cũng muốn ốm bớt năm cân.

Nghỉ dài hạn vừa kết thúc, Tiểu Thảo vừa vào công ty đã nghe nói là bộ phận Hành chính vừa thay đổi Trưởng phòng, nghe nói họ Phong, là con gái.

Nàng ở một bên yên lặng lắng nghe đồng nghiệp bàn luận không nói một câu, cầm cái ly đi rót nước ấm, cũng không cần phải nói, nhất định là cái người mặt tròn ở bên cạnh Phong tổng, chưa gì Phong tổng đã đem nàng vào Phong Đẳng, nàng còn hoài nghi cái gì nữa.

Ở nơi rót nước, Tiểu Thảo ngơ ngẩn nhìn nước chảy xuống, đầu óc đang suy nghĩ, nháy mắt cũng không nháy.

"Nước tràn kìa!"

Âm thanh thản nhiên phát ra xen lẫn một mùi hương quen thuộc, mắt Tiểu Thảo lại có điểm đau xót, buông ra cái nút, cúi đầu xoay người đi thật nhanh lướt qua Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu đứng nguyên một chỗ nhìn bóng lưng Tiểu Thảo bất động thật lâu.

Dạ Ngưng ở một bên đang pha trà sữa kỳ quái nhìn lên hai người, rốt cuộc là làm sao đây, mới qua năm tại sao lại làm như kiểu không quen biết

https://thuviensach.vn

như vậy?

Uống một ngụm trà sữa, Dạ Ngưng đẩy cửa vào phòng Thư ký, vừa sang năm nàng đã được lệnh chuyển từ phòng Thư ký điều sang phòng IT, mỗi ngày ăn cơm hay làm gì nàng vẫn kêu Tiểu Thảo đi cùng, chẳng qua là so với lúc trước tiếp xúc thì bây giờ có bớt chút.

Chỉ có điều Dạ Ngưng lại không nghĩ tới nàng vừa chuyển phòng thì đứa nhỏ này đã liền thương tâm như vậy, haizz, nàng thân phân làm tỷ tỷ thật là có chút lo lắng a.

"Thảo à, tăng thêm một tuổi, cảm thấy như thế nào?"

Đến đến bên cạnh bàn Tiểu Thảo, Dạ Ngưng đặt mông xuống ngồi trên bàn, cưới híp cả mắt nhìn Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo nhìn chằm chằm máy tính, trên màn hình là ảnh của Tiểu Vương Bát và Bò Đen chụp chung, nàng ủ rũ nói "Rất tốt!"

Ai u, rất tốt? Nghe vậy là biết không tốt rồi, nhất định có vấn đề

"Uh, ăn Tết có đi đâu chơi không?"

Tiểu Thảo ngẩng đầu trừng mắt nhìn Dạ Ngưng liếc mắt một cái "Đì đến nhà Phong tổng, bồ còn muốn hỏi gì?"

"Quát lớn như vậy làm gì, mình không phải là chỉ muốn hỏi một chút sao? Như thế nào, lại bị mắng à?"

Đừng nói với mình là ăn Tết mà còn đánh nhau đi?

Dạ Ngưng nhìn chằm chằm Tiểu Thảo cân nhắc, Tiểu Thảo lắc lắc đầu, nhỏ giọng nói "Không phải, là bạn gái Phong tổng đã trở về!"

Phốc~~!

https://thuviensach.vn

Do miệng vừa mới uống trà sữa nên liền phun ra ngoài, Dạ Ngưng ho khụ nước mắt đều muốn vã ra rồi, Tiểu Thảo ở một bên vội lấy khăn giấy đưa cho nàng, Dạ Ngưng nhận lấy đem lau miệng, gật gật đầu "Cám ơn!"

Đứa nhỏ này, mới qua một năm thôi mà đã hiểu chuyện hơn rồi.

Tiểu Thảo nhìn Dạ Ngưng, lắc đầu nói "Không có gì, giấy này vừa rồi mình chỉ mới lấy lau nước mũi thôi!"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 41 Đi từ chức

Dạ Ngưng thật muốn một quyền đá chết Tiểu Thảo, nàng trừng mắt "Mình nhìn ra bồ cũng rất tốt a, còn có tâm tư để làm mấy chuyện xấu"

Tiểu Thảo lắc lắc đầu, thở dài "Mình còn cách nào?" Nàng lại không thể ở bên cạnh Phong tổng nói lời trong lòng là đừng thích cái viên thuốc mặt tròn kia.

"Đừng thở dài, bồ thở dài thật không hợp. Bất quá mình thấy Phong tổng như vậy thật đúng là không giống như đã có bạn gái, bồ đã xác định hay sao?"

"Đúng vậy, mọi người trong công ty cũng đã đồn ầm lên rồi, đó chính là Trưởng phòng mới..."

"A, cô gái xinh đẹp kia!"

Dạ Ngưng gật gật đầu tỏ vẻ nghĩ tới, đúng vậy, cô gái đó rất được lòng người a, phong cách ăn mặc cũng không phải tầm thường, nếu cùng với Phong tổng đứng chung với nhau thật rất xứng đối, lại nhìn ra được như một cặp, chẳng thể trách đứa ngốc Tiểu Thảo lại trở nên như vậy.

Tiểu Thảo tức giận nhìn nàng "Ngưng Ngưng, ngay cả bồ cũng cảm thấy như vậy!"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng làm vẻ mặt vô tội, nhún vai "Mình chỉ là ăn ngay nói thật, buổi sáng hôm nay thấy nàng tới, bọn đàn ông bên bộ phận kỹ thuật phòng mình đều bàn luận về cô ta, không những cùng một họ với Phong tổng mà cả vóc dáng lẫn con người còn rất giống, ai không biết còn nghĩ hai người là chị em, cô ta..."

Nói đến hai chữ "chị em" thì cả Tiểu Thảo lẫn Dạ Ngưng đều sững sốt, Dạ Ngưng liếm liếm môi, theo bản năng nói "Thảo à, bồ nói cái người Trưởng phòng mới kia gọi là gì nhỉ?"

"Phong... Phong Mặt Tròn.."

"Bồ xác định là mặt tròn sao?"

". . ."

"Mình nhớ rõ là người ta tên Phong Uyển Tư a, bồ nghe như thế nào vây? Bồ đúng là không biết xấu hổ mà, đặt cho người ta cái tên khó nghe như vậy mà cũng được"

"Nói như vậy, nàng không phải bạn gái của Phong tổng!"

Tiểu Thảo liền như sống lại, trơ mắt nhìn Dạ Ngưng, chờ đợi nàng khẳng định điều suy đoán ở trong lòng, Dạ Ngưng liếc mắt xem thường "Vô nghĩa a, trừ phi Phong tổng khẩu vị nặng có tình ý với muội muội mình, nhưng bồ nhìn xem tính cách nàng lạnh lùng hiu quạnh như thế thì làm sao lại có thể cho phép bản thân mình có khẩu vị nặng như vậy lại phát sinh đối với người thân chứ?"

Tiểu Thảo, bồ quả thực là điên rồi, thích một người bình thường cũng đã đủ khổ rồi, Phong tổng không có việc gì tại sao lại đi thích em gái mình chứ?

https://thuviensach.vn

"Nha~~~" Tiểu Thảo cười, vẻ mặt cười như muốn vo thành một nắm, ngay lập tức mọi lo lắng mấy ngày qua đều bị quét sạch.

Không phải bạn gái, không phải bạn gái là tốt rồi! Cũng không cần quan trọng tên gọi là gì...

Dạ Ngưng ngồi một bên uống một hớp nước tức giận nhìn nàng "Bồ vui vẻ như vậy làm gì? Phong tổng có em gái hay không thì mắc mớ gì tới bồ... Trước đó vài ngày, là ai nói nhất định không thể thích Phong tổng, để không làm ba mẹ phải suy nghĩ?"

"Mình..."

Đang hưng phấn còn chưa hết thì nàng liền bị Dạ Ngưng đem một búa đập thẳng lên đỉnh đầu, Tiểu Thảo bắt đầu ủ rũ.

Đúng vậy a, mình tại sao lại vui vẻ như vậy, không phải đã nói rồi sao, đối với Phong tổng mối quan hệ chính là là lão bản và thư ký mà thôi, nhưng lần này...

Dạ Ngưng híp mắt nhìn Tiểu Thảo, đem chén trà cầm trên tay thưởng thức một hồi, liền nói "Bồ yêu Phong tổng!"

Không có một chút giọng điệu đùa giỡn, Dạ Ngưng nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngạc nhiên nhìn nàng. Tuy đối với đáp án này, trong lòng nàng đã sớm mơ hồ nhìn rõ, nhưng chính là trong lòng nàng vẫn luôn trốn tránh không muốn để ý đến, hiện tại lại bị Dạ Ngưng nói thẳng ra, trong tâm nàng lúc này giống như vừa bị chọc ra một cái lỗ hổng, hơn nữa câu nói vừa rồi của Dạ Ngưng cứ ở trong đầu nàng bay qua bay lại, rồi một loạt những điều mà từ trước tới giờ nàng chưa bao giờ để tâm đến... lần đầu tiên say rượu ôm nàng, lần đầu tiên cùng nàng cải nhau, lần đầu tiên làm nàng rơi lệ, lần đầu tiên hôn nàng...

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng chỉ còn biện pháp là trực tiếp nói ra, đối với loại người như Tiểu Thảo thì không thể cứ vòng vo, thật ra nguyên nhân chủ yếu chính là ngay cả bản thân nàng nhìn thấy cũng muốn phiền tối lên rồi, nếu như Tiểu Thảo giống như dòng nước lớn, thì tình cảm mới có thể lâu dài, còn đằng này chỉ mới là dòng nước ở ngọn nguồn, hai bên chỉ mới tìm thấy nhau, còn rất nhiều mập mờ, Phong tổng thì quá cực khổ đi, nếu cứ tiếp tục như vậy, Dạ Ngưng đều không thể tin Phong Uyển Nhu có thể kiên trì được, nếu quả thật không thể tiếp tục kiên trì mà chờ tên ngốc Thảo này phản ứng lại thì ngày đó...

"Tự bồ nói đi, mình nói đúng hay không đúng?"

Dạ Ngưng thúc giục trong lúc Tiểu Thảo còn đang ngây người, Tiểu Thảo mờ mịt nhìn nàng một cái, gật gật đầu.

"Đúng!"

Đúng là vậy, nàng yêu thích Phong tổng, làm sao bây giờ?

Dạ Ngưng vừa nghe liền vui vẻ, trên mặt biểu tình nghiêm túc vừa rồi liền biến mất không thấy đâu, thay vào đó là nụ cười hề hề xấu xa.

Thật không sai, cần đẩy một cái...

"Bồ không phải nói là Cỏ mẹ không chấp nhận được sao? Nhưng nếu gia đình bồ không tiếp nhận thì bồ không thể nào tiếp tục được, bồ yêu thích là một chuyện, nhưng Phong tổng thì thế nào?"

Tiểu Thảo đầu bắt đầu loạn lên, nghe thấy Dạ Ngưng nói vậy trong lòng liền khổ sở một đoạn, nàng chính xác là rất yêu thích Phong tổng, nhưng dạng này thì lại có lỗi với Cỏ mẹ, mấy ngày trước mẹ còn nói là muốn đưa nàng đi xem mắt a...

"Ngưng Ngưng, mình phải làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng cười xấu xa.

Làm sao bây giờ, mình nói làm gì thì bồ dám làm sao? Bồ nếu dám thì mình chặt đầu mình ra cho bồ ngồi.

Thu liễm lại nụ cười, Dạ Ngưng vẻ mặt trở nên nghiêm túc nhìn Tiểu Thảo, quả quyết nói "Hiện tại chỉ có một biện pháp!"

"Biện pháp gì?"

Tiểu Thảo chăm chú nhìn chằm chằm Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nhìn thấy nàng chân mắt lấp lánh, đột nhiên trong tâm có chút không đành, chỉ là lời vừa nói liền nuốt vô bụng, đem đạo lý khác mà nói vào

"Nếu quên không được thì không thể ở cùng một chỗ, không bằng sớm nên cắt đứt, biện pháp duy nhất chính là đi tìm Phong tổng xin từ chức"

Dạ Ngưng cũng không có cảm giác mình giả vờ làm gì, đơn thuần chỉ là lời nói bâng quơ mà thôi, thế nhưng Tiểu Thảo nghe lại tin là thật, lại suy nghĩ thật lâu rồi yên lặng cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Mình chưa sẵn sàng..."

"Hay không muốn rời xa mình? Cũng không sao đâu, sau khi bồ kiếm được một công việc mới thì cứ nói với mình một tiếng, mình sẽ ra ngòai tìm bồ đi ăn cơm trưa, mình không phải vừa mua một chiếc Rio Tinto Mody sao? Mặc dù hơi nhỏ nhưng chắc chắn có thể chở được hai tụi mình"

Tiểu Thảo nghe xong đỏ cả vành mắt, ngẩng đầu nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng nhìn thấy nàng ánh mắt hồng hồng, trong lòng chợt lạnh..

Không phải chứ? Thật đúng là không nở xa tui?

"Phong tổng có thể ngồi trên xe của bồ mà cùng đi tìm mình sao?"

"..."

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng hoàn tòan đối với Tiểu Thảo hết chỗ nói rồi, nàng biết lúc này nói gì cũng vô ích nên bèn ôm hộp đồ ăn hướng đến nhà ăn đi, đóan chừng Tiểu Thảo cũng sẽ cùng đi. Nàng tìm một không gian thỏai mái ngồi xuống, thuận tiện cũng cầm lấy hộp đồ ăn của Tiểu Thảo để xuống, Dạ Ngưng ngồi ngay ngắn soạn thức ăn, vừa lấy xong hộp thịt bò và khoai tây, vừa ngồi xuống thì nhận ra một mùi hương lạnh xông thẳng đến trước mặt nàng, Dạ Ngưng khẩn trương ngẩng đầu lên vừa nhìn thấy liền nghẹn lại.

"Á... Trưởng phòng Phong"

Cũng đúng lúc Tiểu Thảo vừa rời khỏi!

Phong Uyển Tư một thân trên màu trắng như Ngân Hồ điêu y, nửa mình dưới lại phối chiếc váy màu đen, tóc dài búi cao, trang điểm vô cùng trang nhã, dưới chân lại mang một đôi giày cao gót bằng da cao cấp, lúc này nàng cười híp cả mắt nhìn Dạ Ngưng, sau đó chọn vị trí đối diện ngồi xuống.

"A... Trưởng phòng cũng tới đây dùng cơm à?"

Phong Uyển Tư không nói lời nào, liền cứ như vậy nhìn Dạ Ngưng, ánh mắt đẹp hơi hơi nheo lại, tuy rằng không có tỏ vẻ gì nhưng biểu cảm đó lại làm khuôn mặt nàng dễ thương vô cùng.

Dạ Ngưng bị nàng nhìn muốn nổi cả da gà, trong lòng nghĩ nghĩ sau đó liền buông đũa xuống trực tiếp nhìn thẳng nàng.

"Trưởng phòng... cô muốn hỏi gì cứ hỏi thẳng"

"Tốt lắm, tôi thật thích tính cách này của cô"

Phong Uyển Tư cuối cùng cũng mở miệng, nhưng vừa mở miệng đã làm cho Dạ Ngưng trở nên xúc động như cộng khoai tây mới nhúng trong chảo dầu.

https://thuviensach.vn

Cái gì mà vừa nói đã liền thích loại tính cách này của tôi? Tính cách tôi như thế nào làm sao cô biết? Có muốn hỏi thì hỏi nhanh đi, đừng quấy rầy tôi ăn cơm...

Đối với Dạ Ngưng mà nói, một con hồ ly ngồi đối diện thì dù cho cơm có ngon thì cũng cảm thấy không còn hương vị.

"À, cô không cần sợ tôi, chỉ cần nói thật thì tôi sẽ không làm phiền đến cô"

Phong Uyển Tư tuy bề ngòai cười nhưng kì thật bên trong không hề cười, một câu nói liền làm Dạ Ngưng nhăn mi lại, Dạ Ngưng nhìn Phong Uyển Tư không chớp mắt.

Phong Uyển Tư vẫn một dạng cười cười như thế, bàn tay giơ lên cuốn lấy sợi tóc mây đùa bỡn, môi son nhẹ nâng lên, hỏi:" Tôi muốn biết, chị của tôi cùng với Tiểu Thảo rốt cuộc có quan hệ gì?"

Quả nhiên là rất thẳng thắn, Dạ Ngưng trong thâm tâm hít một hơi lãnh khí, nàng không hề sợ dạng người như Phong Uyển Tư, bởi nàng không thích loại ngươi quanh co lòng vòng, bằng tài ăn nói của nàng, nàng tin tưởng bản thân cũng có thể đối phó được mà không lui bước quay về, có thể nói, càng là loại người thẳng thắn đi vào vấn đề nàng càng thích đối phó.

"A.. Tổng giám nói đùa sao? Là quan hệ gì thì ngài là em gái của Phong tổng hẳn là so với tôi rõ ràng hơn mới phải..."

Phong Uyển Tư nhìn Dạ Ngưng tiếp tục cười "Không rõ ràng lắm, cho nên... tôi mới hỏi cô!"

Phong Uyển Tư nói mà còn kéo dài âm thanh bốn chữ cuối, có thể nói là hương vị tràn ngập uy hiếp, Dạ Ngưng vừa nghe xong thì trong lòng một bụng lớn không vui, nàng cũng không chịu thua.

https://thuviensach.vn

Tôi sợ qua ai?

"Không phải là mối quan hệ lão bản và thư ký sao?"

"Thật sao?"

Phong Uyển Tư không nháy mắt nhìn trực tiếp Dạ Ngưng.

Xem ra đứa nhóc này cũng là bạn tốt của Tiểu Thảo, nói dối cũng không hề nháy mắt.

"Bằng không.. cô hi vọng là dạng quan hệ gì?"

Dạ Ngưng đúng là trong lòng nổi giận rồi.

Làm gì đây? Giữa ban ngày ban mặt muốn bức cung sao?

Phong Uyển Tư nhìn ra được bộ dạng bắt đầu muốn phát hỏa của Dạ Ngưng thì khóe môi hơi hơi giương lên.

Cô cứ tiếp tục nổi đóa như vậy đi, bất quá cũng chỉ là một đứa con nít..

"Có dạng quan hệ gì đáng lẽ cô phải hiểu?"

Phong Uyển Tư cười, cười làm cho Dạ Ngưng có phần sợ hãi.

Trời ạ, đúng là em gái của Phong tổng mà! Không hiểu tại sao mình lại có cảm giác như là công trá hình vậy?

"Tựa như cô và Tiếu Vũ Hàm!"

Một câu nói làm cho Dạ Ngưng ngay lập tức thay đổi sắc mặt, Phong Uyển Tư cũng thu liễm nụ cười, lẳng lặng nhìn Dạ Ngưng.

"Vì vậy, cô hiện tại có thể nói sự thật được rồi!"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng mím môi nhìn Phong Uyển Tư, ánh mắt nghiêm túc "Làm sao cô biết Vũ Hàm?"

"Tôi muốn biết, tự nhiên sẽ biết!"

Phong Uyển Tư nói một câu bâng quơ nhưng lại đầy hàm ý, Dạ Ngưng lạnh lùng nhìn nàng "Tôi mặc kệ cô rốt cuộc muốn làm gì, nhưng chuyện về Tiểu Thảo, dù là một câu tôi cũng sẽ không nói"

Phong Uyển Tư không nói lời nào, như có suy nghĩ gì đó nhìn lên Dạ Ngưng, nàng bây giờ đối với Tiểu Thảo vẫn là rất tò mò, cũng thật muốn biết một người ngốc nghếch trẻ con như vậy tại sao lại làm cho tỷ tỷ đối với nàng luôn một lòng, cơ hồ so với bằng hữu còn đối với nàng yêu thích hơn, tuy có lúc dọa dẫm nhưng trong lời nói lại kém phần lạnh lùng.

Dạ Ngưng lúc này nhìn Phong Uyển Tư liếc mắt một cái, cầm lấy một bên đũa bình tĩnh ăn thịt bò, còn khoai tây một cọng cũng không đụng đến, Phong Uyển Tư ngồi bên không nói chuyện mà nhìn nàng, mãi cho đến lúc cơm nước xong xui thì hai người rốt cuộc một câu trao đổi với nhau vẫn không có, Dạ Ngưng liền cầm hộp cơm rời đi, Phong Uyển Tư lúc này nhìn bóng lưng của nàng nhẹ nhàng thở dài "Quả nhiên là vậy, thật sự là do cô ta thích ăn nên tỷ tỷ mới mua nhiều như vậy... nhưng làm sao bây giờ, làm thế nào mới tốt đây?"

Vừa rời khỏi cửa nhà ăn thì bộ dạng bình tĩnh vừa rồi của Dạ Ngưng liền biến mất, nàng ba chân bốn cẳng hướng đến phòng thư ký chạy đến, nàng chạy đến một đầu đầy mồ hôi thở hổn hển kéo ra cửa phòng thư ký thì liền nhìn thấy Vương Oánh Oánh đang ngồi trên bàn soạn hồ sơ.

"Làm sao vậy?"

Vương Oánh Oánh kinh ngạc nhìn Dạ Ngưng, làm gì mà lại hối hả như vậy?

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo đâu?"

Dạ Ngưng chẳng quan tâm giải thích, thở phì phò nhìn xung quanh tìm Tiểu Thảo, Vương Óanh Óanh kỳ quái nhìn nàng một cái, nâng lên tay phải, hướng bên ngoài chỉ.

"Đi đến phòng tổng tài rồi, nói là có chuyện tìm Phong tổng!"

Chết mẹ rồi!

Dạ Ngưng thân mình mềm nhũn, trong lòng cà lâm "Lạch cạch" một tiếng rồi ngồi xuống mặt đất.

Con mắm đó không phải là đi tìm Phong tổng từ chức chứ?!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 42 Ly biệt

"Sao cô lại tới đây?"

Phong Uyển Nhu uống một ngụm cà phê, tay vẫn đang lật qua lật lại văn kiện trên bàn, ngay cả đầu cũng không nâng lên một chút, Tiểu Thảo lúc này vẫn cúi đầu đứng ở trước mặt nàng không hề chớp mắt lấy một cái.

Đợi nữa ngày vẫn không thấy Tiểu Thảo mở lời, Phong Uyển Nhu chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái liền nhăn mi lại.

Tại sao lại gầy như vậy? Không phải trước đó vài ngày còn nói với nàng là ăn Tết đều ăn hết cả khoai tây ở nhà, hay... nội tâm lại đang rối rắm chuyện gì mà mất ăn mất ngủ đây?

"Nói chuyện!"

Thản nhiên mang theo một tia thanh âm lạnh lùng, đối với Tiểu Thảo, ngày bình thường mỗi lần nghe Phong Uyển Nhu nói giọng điệu lạnh lùng này thì đều sợ tới mức không dám động đậy, nhưng hôm nay nàng nghe thấy lại không nói nên lời đau đớn, nỗi đau liên lụy cả tâm trí và toàn thân nàng.

"Phong tổng"

Mới mở miệng đã nghe được lời nói khàn khàn, Tiểu Thảo ngửa đầu nhìn Phong Uyển Nhu, trong mắt lệ đang lăn lộn, trần đầy lên nhìn thẳng

https://thuviensach.vn

vào Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu nhìn thấy ánh mắt Tiểu Thảo như vậy liền giật mình, theo bản năng liền hỏi "Sao vậy?"

Tiểu Thảo cắn môi, cố gắng nuốt nước mắt, nhìn Phong Uyển Nhu nói "Tôi muốn từ chức!"

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu không thể không nhìn Tiểu Thảo.

Cô vừa nói gì?

"Tôi muốn từ chức, tôi không muốn làm nữa"

Tiểu Thảo nước mắt chảy xuống, chính là ánh mắt vẫn chăm chú nhìn Phong Uyển Nhu. Trước kia ở cùng một chỗ nàng không hề phát hiện ra điều gì, nhưng hiện giờ sắp rời đi thì trong lòng nàng tất cả đều là Phong tổng, dáng vẽ khi Phong tổng tức giận, khi vui vẻ cười, khi nàng say rượu yếu đuối... Tất cả.. tất cả đều là hình bóng của nàng.

"Vì sao?"

"Không có vì sao.."

"Tôi muốn nghe lời thật!"

Phong Uyển Nhu cố gắng khắc chế trong lòng cảm giác bi thương, nhìn chằm chằm ánh mắt Tiểu Thảo.

Cô muốn rời đi liền rời đi, cô coi tôi là cái gì? Vô cớ muốn rời xa tôi, tôi không chấp nhận

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo hít sâu một hơi, nhìn Phog Uyển Nhu không hề che dấu, trong lòng trái tim có bao nhiêu điều đều nói ra hết.

"Phong tổng, chúng ta không thể như vậy, tôi không xứng với chị, hơn nữa tôi khống dám hứa hẹn với chị, tôi thực sự lo nghĩ cho cha mẹ, tôi... Tóm lại, chúng ta không thể ở cùng một chỗ"

Phong Uyển Nhu nắm chặt trong tay cây bút màu xám, nàng chỉ biết, biết rằng Tiểu Thảo không phải là không có cảm giác với mình, trước kia bất quá chỉ là che dấu nhưng nàng so với bất kỳ người nào cũng biết rõ và nhìn ra được tình cảm che dấu đó.

"Tôi nói rồi, tôi sẽ không ép cô"

Tiểu Thảo nước mắt vẫn còn đang chảy, nàng giơ tay lên, lau đi nước mắt còn đọng lại trên má, nói "Tôi xin lỗi, Phong tổng"

Trừ bỏ điều này, nàng còn có thể tiếp tục nói thêm điều gì nữa?

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, hốc mắt một chút đỏ lên, đây là lần đầu tiên, nàng lần đầu tiên như vậy cảm thấy hận một người nhưng lại không muốn người ấy rời khỏi mình, có thể nói loại cảm giác này có bao nhiêu là mệt mỏi.

"Tôi biết chúng ta đều là nữ nhân, em trong lúc này nhất thời không tiếp nhận được, nhưng Tiểu Thảo, tôi chỉ muốn nghe một câu, chỉ cần em trả lời cho tôi biết một câu thôi... Em đối với tôi rốt cuộc là có loại tình cảm gì? Có hay không có cảm giác xúc động? Cho dù chỉ là một chút..."

Phong Uyển Nhu thanh âm có chút nghẹn ngào, thái độ càng lúc càng trầm xuống, nàng cảm thấy khó chịu, bởi vì, đã nhiều năm như vậy nàng chưa bao giờ để ý qua ai nên loại cảm giác như vậy nàng cũng chưa bao giờ trả qua, lúc này cảm giác được, đúng là thật tra tấn người, thậm chí cả việc muốn tức giận cũng đều không có.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn thấy dáng vẽ của nữ nhân trước mắt nàng bình thường luôn luôn cường thế giỏi giang lúc này vì nàng mà có phần nghẹn ngào thì nàng cảm thấy thật đau lòng, nàng muốn tiến lên ôm lấy Phong Uyển Nhu, nhưng...

"Xin lỗi!"

Nhưng nàng không thể lừa dối Phong tổng, nàng chính là không xác định được tình cảm của mình như thế nào, nàng không dám khẳng định!

Phong tổng, thực xin lỗi...

Chỉ một câu "xin lỗi" vừa rồi, Phong Uyển Nhu trong tim như bị một đao đâm vào, nàng nở nụ cười, cười rơi nước mắt, cười đến nát cả trái tim.

"Có thật hay không?"

Phong Uyển Nhu vẫn như trước nhìn Tiểu Thảo, lần cuối cùng muốn đấu tranh.

Tiểu Thảo cũng đỏ cả vành mắt, nàng cơ bản không muốn nhìn thấy Phong tổng đau lòng, Phong Uyển Nhu đau lòng thì trong lòng nàng còn đau nhiều hơn.

Có thể nói, thời gian chưa bao giờ dài như thế, một phút đồng hồ vừa rồi, đối với Phong Uyển Nhu mà nói dài như một thế kỷ.

"Đúng là vậy sao?!"

Tiểu Thảo tuy rằng không nói, nhưng rốt cuộc cũng hiểu được nếu hiện tại không nhẫn tâm thì về sau sẽ càng tổn thương sâu hơn.

"Đúng..."

Tiểu Thảo cắn cắn môi, hít hít cái mũi, chậm rãi cúi đầu.

https://thuviensach.vn

-

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 43 Cưỡng hôn

"Không được!"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo lắc đầu, thanh âm mặc dù còn kiên định, nhưng trong lòng cảm giác đau nhói vẫn tiếp tục lan tràn, tuy vậy nàng vẫn cố gắng khắc chế lại.

Em không thể cứ như vậy rời đi, tôi đã chờ đợi thật lâu rồi, hạnh phúc còn chưa đón nhận được... thì Tiểu Thảo... làm sao em lại cứ như vậy mà rời xa tôi chứ? Như thế nào lại cứ như vậy rời đi.. Tôi không đồng ý!

Nếu nói như trước đây, không rõ là từ lúc nào Tiểu Thảo đã ở trong lòng Phong Uyển Nhu lưu lại một vết thương thì hiện tại Tiểu Thảo cũng tại một nơi ấy, không chữa lành vết thương thì thôi mà lại dùng dao đâm vào thêm một nhát, Phong Uyển Nhu đau, đau đến trong lòng như máu tươi chảy ròng nhưng nàng lại không hề có cách nào để trút hết ra.

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, trong lòng khó chịu cực kỳ vốn là không muốn nói nhưng sau khi nói rồi thì trong lòng lại càng thêm bối rối, rốt cuộc là nói mà cũng chẳng hề suy nghĩ.

"Phong tổng, tôi đi rồi, sau này vẫn sẽ có người mới đến"

Có lẽ khi nàng đi rồi Ngưng Ngưng sẽ tiếp nhận vị trí của nàng, Ngưng Ngưng là một người tinh nghịch, nhất định sẽ làm cho Phong tổng cười.

https://thuviensach.vn

"Cô nói như vậy có ý gì?"

Phong Uyển Nhu không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Tiểu Thảo.

Dương Tiểu Thảo, ở trong lòng cô tôi chính là người như vậy sao? Tùy tiện ai cũng có thể lật đỗ được vị trí của cô?!

"... còn nữa, nhất định so với tôi sẽ xuất sắc hơn, có lẽ chị..."

"Cô liền cho rằng tôi sẽ thích như vậy?"

Phong Uyển Nhu thanh âm đều muốn phát run, hai mắt tức giận nhìn Tiểu Thảo.

Là cô muốn đi, còn muốn đem hết nguyên nhân đổ lên người tôi! Được, cô tốt lắm!

"Đồ vô lại!"

Phong Uyển Nhu chính là rống ra ba chữ không cam lòng, tuy rằng ở trong lòng nàng, hai người đã sớm không tồn tại mối quan hệ lão bản và thư ký, cũng không ở vị trí đó mà nói chuyện, bởi vì từ lâu nàng đã coi Tiểu Thảo là tất cả rồi...

Dương Tiểu Thảo, làm sao cô có thể làm cho tôi tổn thương như vậy, làm sao cô có thể rời bỏ tôi...

Tiểu Thảo lúc này cũng đành mặc kệ, dù sao ngay lúc này nàng từ chức thì nàng cũng đã tính toán sẽ không bao giờ... sẽ không bao giờ đến Phong Đằng nữa, không bao giờ ... nàng gặp Phong tổng, chính vì vậy lúc này trong lòng nàng có bao nhiêu chuyện đều muốn nói hết ra, nàng không muốn để về sau bản thân nàng phải hối hận.

"Phong tổng, không phải chị cũng không hiểu rõ lòng mình sao? Chị yêu thích tôi, có lẽ bởi vì ở bên cạnh chị đều là những người ưu tú..."

https://thuviensach.vn

Đôi bàn tay siết chặt thành nắm đấm, đầu ngón tay như muốn đâm vào da thịt trong lòng bàn tay, Tiểu Thảo vẫn không nhìn Phong Uyển Nhu, máy móc nói xong lời đoạn tuyệt ấy.. Nàng còn nhớ, Cỏ mẹ từng nói qua, đối với tình cảm, nếu càng kéo dài sẽ càng gây tổn thương, vì vậy, nàng tuyệt đối không thể tiếp tục làm tổn thương đến Phong tổng.

"Đối với tôi, bất quá cũng chỉ là tình cảm mới mẽ nhất thời, đúng vậy, nhưng có lẽ loại tình cảm mới mẽ này sẽ làm phiền tới chị rất nhiều"

Tất cả mọi người đều nói như vậy, chỉ là tôi luôn luôn không tin, đến bây giờ tôi cũng đều không tin, chỉ là.. Phong tổng, thực xin lỗi.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, trong mắt nàng lộ lên vài tia khiếp sợ.

Lời này là do Tiểu Thảo nói ra sao?

Vành mắt Phong Uyển Nhu đã bao một lớp hồng ẩm ướt, nàng liền cao giọng

"Dương Tiểu Thảo, cô ngay cả dũng khí thừa nhận cũng đều không có, cô lấy quyền gì để hòai nghi tôi?"

Tiểu Thảo lúc này tâm liền như bị đâm một nhát, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu.

Hòai nghi? Phong tổng, tôi hòai nghi ai cũng không hoài nghi chị!

"Đúng, tôi là người nhát gan, cho nên... Phong tổng, cứ như vậy đi. Tôi ngày mai tôi sẽ kệ đơn từ chức, sẽ không để cho chị khó xử, tôi không muốn tiếp tục như vậy nữa!"

"Không muốn như thế nào?"

Không muốn?! Nếu không muốn thì vì cái gì lại còn muốn cho tôi hi vọng? Dương Tiểu Thảo, cô có biết làm như vậy thực sự rất tàn nhẫn hay

https://thuviensach.vn

không?

"Bất kể nói như thế nào, tôi cũng đều rất cảm ơn chị, đúng vậy, cảm ơn chị mấy ngày nay đối với tôi vô cùng chiếu cô, tôi..."

Được đắm mình trong bầu không khí bi thương như thế này, Phong Uyển Nhu cơ bản hòan tòan không nghe được những lời nói vừa rồi của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu đã đau lòng sắp nổ tung lên rồi, nàng đưa thân tiến tới, một phát bắt được cánh tay Tiểu Thảo nâng lên, Tiểu Thảo thình lình bị nắm liền kinh hô một tiếng ngẩng đầu nhìn lại, trước mắt nàng là Phong Uyển Nhu hốc mắt đỏ lên, diễn cảm lại có hơi chút hung ác.

"Cô muốn đi? Ai bảo cô đi? Dương Tiểu Thảo, cô cứ như vậy mà kiêu ngạo!"

Bởi vì những lời rãnh rỗi của người khác mà chất vấn tôi, bởi vì Tư Tư mà muốn trốn tránh, Dương Tiểu Thảo, cô rốt cuộc là kiêu ngạo hay là tự ti? Cô rốt cuộc muốn tôi như thế nào thì mới bằng lòng bỏ qua?

Kiêu ngạo? Tiểu Thảo sửng sốt, ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu, nàng kiêu ngạo cái gì?

"Mới mẽ nhất thời? Cô đến chính là không tin tưởng tôi, rốt cuộc còn muốn ám chỉ tôi không tin cô? Còn viết đơn từ chức? Cô cũng biết trốn tránh sao? Nếu không phải cô trước đó trêu chọc tôi, tôi sẽ như thế sao? Cô thì tốt rồi, cô cho rằng rời đi là xong hết mọi chuyện, cô..."

Phong Uyển Nhu tức giận nói không nên lời, Tiểu Thảo nhìn thấy nước mắt Phong Uyển Nhu từ từ chảy xuống.

Không phải đâu, không phải như vậy, tôi thực sự không giống như chị đã nói. Tôi thực sự rất quan tâm chị mà!

https://thuviensach.vn

"Vậy phải làm sao bây giờ? Chúng ta như vậy là không đúng, tôi cũng không thể ở bên cạnh chị như một đứa ngốc vậy, chị, chị sẽ rất nguy hiểm chị có biết không?"

"Cô nói cái gì?"

Phong Uyển Nhu cầm lấy tay Tiểu Thảo kéo lại càng gần, nàng bị tức giận đến nổi muốn đau đầu lên rồi.

"Ý tôi là, mọi chuyện bắt đầu không phải như thế, tôi không như những gì chị đã nói... Tôi từ trước đến giờ chưa từng để ý ai, trước kia cũng không bao giờ để tâm những gì người khác nói, tôi chỉ sống thật vui vẻ, không có ưu phiền, nhưng... chính là sau khi gặp chị, tôi.."

Tiểu Thảo khóc, nước mắt chảy dài, nàng lại dùng sức lắc đầu, nói không nên lời "Chị xem đi, hãy nhìn xem, tôi lại khóc nữa, tôi trước kia rất kiên cường, rất ít khóc. Đều là vì chị, đều là bởi vì chị"

". . ."

Phong Uyển Nhu lúc này muốn bị bức cho điên lên rồi.

"Tôi nói chị nghe không rõ sao? Tôi sẽ đi, thư từ chức tôi sẽ gửi vào email cho chị"

Tiểu Thảo cảm thấy nếu cứ tiếp tục như vậy mà nói chuyện thì nàng sẽ khóc đến ngất ở phòng Tổng tài mất, chính vì sợ hãi chuyện như vậy phát sinh nên nàng liền dùng sức bỏ lấy cánh tay Phong Uyển Nhu đang cầm lên cổ tay nàng xuống sau đó nàng liền xoay người muốn một bước lớn nhanh chóng rời khỏi, trong lúc xoay người, đúng lúc nước mắt từ trên mặt nàng rơi trúng vào mu bàn tay Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn thấy trên mu bàn tay một chút nước mắt tựu lại, nàng cắn cắn môi, lớn tiếng gọi Tiểu Thảo.

https://thuviensach.vn

"Cô đứng lại!"

Cơ bản mà nói Tiểu Thảo chính là đã hạ quyết tâm rồi, cũng không muốn quản bất cứ chuyện gì nữa mà rời đi, nhưng khi nghe được Phong tổng gọi nàng, thì chân của Tiểu Thảo rốt cuộc cũng như bị dính trên mặt đất không thể động đậy, nàng đứng yên muốn nữa ngày, thì lúc này từ phía sau tiếng giày cao gót vang lên âm thanh dồn dập truyền đến, Tiểu Thảo liền xoay người sang chỗ khác, nhưng lúc này Phong Uyển Nhu đã bước nhanh đứng trước mắt nàng, hơn nữa còn không đợi nàng làm ra bất kỳ phản ứng nào, Phong Uyển Nhu liền bắt lấy cổ tay nàng, sau đó ép lùi nàng về phía sau.

"Cô muốn đi? Cô thực sự muốn rời đi?"

Phong Uyển Nhu hung hăng nhìn chằm chằm Tiểu Thảo,cặp mắt giận dữ tràn đầy tơ máu như thiêu đốt ấy Tiểu Thảo chưa bao giờ nhìn thấy qua, nàng cảm thấy vô cùng bối rối, muốn uốn éo người thoát ra khỏi sự trói buộc của Phong Uyển Nhu, nhưng lúc này hai người khoảng cách quá gần gũi, gần đến nổi nàng có thể cảm nhận được trong mắt Phong Uyển Nhu có sự ẩm ướt, gần đến nổi nàng có thể nhận ra được sau đau lòng của Phong Uyển Nhu, cơ bản nàng muốn lùi ra phía sau, nhưng mỗi một lần nàng lùi một bước thì lại bị Phong Uyển Nhu tiến đến gần một bước, đến cuối cùng, lưng nàng chạm vào bức tường lạnh lẽo phía sau, không thể động đậy, đến lúc này nàng đều biết hết thảy cố gắng đều biến thành vô ích nhưng cũng trong lúc này thì Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu khóc. Tiểu Thảo đau lòng, nhưng vẫn hạ quyết tâm.

"Tôi muốn đi, chị buông tôi ra, chị...ưm..."

Lời chưa kịp nói ra thì đã bị Phong Uyển Nhu dán đôi môi lên môi nàng vì vậy nữa câu tiếp theo đành nuốt hết vào bụng. Lúc này Tiểu Thảo ngạc nhiên mở to hai mắt, Phong Uyển Nhu không quan tâm Tiểu Thảo có khiếp sợ hay không, nàng đem toàn bộ thân thể mình áp lấy Tiểu Thảo, cầm lấy cánh tay Tiểu Thảo siết chặt, tiếp đến là hưởng thụ cắn xé đôi môi nàng.

https://thuviensach.vn

Em không được đi, tôi không cho phép em rời đi...

Môi tùy ý bị chà đạp, bị xâm phạm rõ ràng như thế, bản thân Tiểu Thảo còn cảm thấy nụ hôn này so với trong mộng còn mãnh liệt hơn a, Tiểu Thảo cố gắng giãy dụa đẩy Phong Uyển Nhu ra, nhưng tay vừa đưa lên liền chạm vào một khối mềm mại, Phong Uyển Nhu dừng lại động tác, nhưng môi vẫn ngậm vành môi Tiểu Thảo, cúi đầu, trên mặt ửng hồng một mảnh, nhưng lại vô cùng khả ái.

Tiểu Thảo lúc này cảm giác giống như đụng trúng quả bom, liền vội vàng rụt tay lại, Phong Uyển Nhu lúc này liền hạ xuống cánh tay tìm kiếm bàn tay đang rối rắm vừa rồi, đôi tay Tiểu Thảo vẫn như cũ giãy dụa không khoan nhượng, lúc này đôi bàn tay Phong Uyển Nhu đan lấy vào tay Tiểu Thảo, mười ngón tay đan chéo vào nhau, nàng nâng lên, đặt lên tường, đem cả cơ thể Tiểu Thảo khóa vào trong lòng.

"Tiểu Thảo..."

Thì thào một tiếng thật trầm, một tiếng gọi bao hàm chất chứa vô hạn thâm tình,bên tai Tiểu Thảo là cả hương vị và hơi thở ấm áp của Phong Uyển Nhu, lúc này một trận tê dại làm cho Tiểu Thảo quên cả giãy dụa, từng ngụm từng ngụm hơi thở phì phò, nàng vô lực tựa vào bức tường phía sau.

Phong Uyển Như vẫn như trước lại hôn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo mày nhíu lại gắt gao, khớp hàm bị đẩy ra, nàng còn nhớ lần trước bị hôn nàng chính là đang ngủ, vì vậy không có bất kỳ tri giác nào, nhưng lần này bị Phong Uyển Nhu từ trên cao nhìn xuống nàng như vậy, thì một cảm giác đè nặng bao trùm, cả người không thể động đậy, lúc này chỉ có ngực nàng bị phiếm mềm mại của Phong Uyển Nhu áp chặt, nàng cảm nhận được trái tim Phong Uyển Nhu đang đập kịch liệt, nhưng lần này nàng chậm rãi hơn, đôi mày nhíu lại gắt gao, nàng vẫn nhớ những lần trước hôn môi Tiểu Thảo đều là lúc đang ngủ, lúc ấy Tiểu Thảo không hề có bất kỳ tri giác nào, nhưng

https://thuviensach.vn

lần này thì khác, môi bị cắn mút thỏa thích, hơn nữa Phong Uyển Nhu thực ra là rất dụng lực, nên Tiểu Thảo phải chịu đau, tuy nhiên ngoài cảm giác tê dại ấy, Tiểu Thảo cảm nhận được giống như có một luông điện truyền vào quanh cơ thể nàng, bức nàng đến không thể thở, bức nàng đến nổi toàn thân muốn phát run.

Ngay lúc Phong Uyển Nhu đưa lưỡi thăm dò vào khoang miệng Tiểu Thảo thì từng giọt lệ chảy xuống, men theo cơ mặt chảy vào trong miệng hai người, mùi vị chua sót dần dần nhộn nhạo mở ra, Tiểu Thảo cảm nhận được Phong Uyển Nhu rất đau khổ, thân mình liền run lên bần bật, hơn thế nữa thần kinh nàng như bị xúc động mạnh, lúc này nàng liền nhẹ nhàng run rẩy cử động cánh môi, lần đầu tiên ngây ngô đáp lại, tuy nhiên nước mắt cũng theo đó... rơi nhiều lại thêm nhiều.

"Ưm, Phong..."

Trên người nàng sức nặng càng lúc càng lớn, lúc này muốn hô hấp cũng thật khó khăn, Tiểu Thảo mặt trương hồng một mảnh, môi bị hôn liền run lên, Phong Uyển Nhu vẫn như cũ, luôn luôn cao mày, cúi đầu hôn hít lấy Tiểu Thảo, cảm giác được giãy dụa của nàng lúc này hiền như khúc gỗ, Phong Uyển Nhu đau lòng vô cùng, nụ hôn dần dần dãn ra, nhẹ nhàng hơn, giống như từ cuộc bạo loạn trở nên thanh tỉnh, nàng dùng lưỡi nhẹ nhàng khuấy động môi Tiểu Thảo, lúc này không còn nữa sự hừng hực mang tính xâm lược. Mà dần dần, nàng cũng không hề hôn môi Tiểu Thảo, chỉ đơn giản là môi kề môi, nhẹ nhàng vuốt ve cánh môi Tiểu Thảo, nàng thực sự mê luyến cánh môi mềm mại này. Bản thân Tiểu Thảo thì trong tâm như lửa đốt, cứ mỗi lần bị nàng bị mơn trớn đôi môi như vậy thì trong tâm một trận lửa như nổi lên, nhưng Phong Uyển Nhu thì trong lòng vô cùng khổ, đây cũng chính là lần đầu tiên nàng cảm nhận được rõ ràng mùi vị của cảm giác này.

Tôi làm sao lại yêu một người không có lương tâm như em chứ? Tiểu Thảo, em muốn tôi phải làm sao đây? Rốt cuộc muốn tôi phải làm sao bây

https://thuviensach.vn

giờ?

Nụ hôn ngọt ngào cuối cùng cũng biến thành tiếng nức nở, Tiểu Thảo luôn luôn nhắm mắt lúc này liền giật mình mở to mắt, chứng kiến vẻ mặt đầy nước mắt nhưng đôi môi Phong Uyển Nhu vẫn như cũ đặt trên môi nàng. Lúc này nàng cảm thấy đau lòng đến không thể thở nổi.

"Em còn muốn đi sao?"

Nghe được âm thanh nghẹn ngào của Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo liền luống cuống giơ tay lên xoa lấy hai mắt đầy nước mắt của nàng.

"Em.."

Đừng khóc, đừng khóc được không?

Nàng theo Phong Uyển Nhu lâu như vậy cũng chưa từng thấy qua Phong Uyển Nhu chảy nước mắt, cho dù là ngất xỉu, cho dù là là bị bắt ép uống rượu, hay làm việc đến rạng sáng cũng không được nghỉ ngơi, Tiểu Thảo cũng chưa bao giờ thấy qua nước mắt của nàng, nhưng hiện tại... Là nàng đã từng hứa muốn làm cho Phong tổng vui vẻ, là nàng đã hứa sẽ bảo vệ Phong tổng, nhưng cuối cùng Phong tổng toàn bộ đau khổ nguồn cội đều do nàng, có thể trừ bỏ nàng không ai có thể gây ra tổn thương cho Phong Uyển Nhu sâu như vậy.

"Tôi cho em thời gian, nhưng em không được tiếp tục trốn tránh!"

Phong Uyển Nhu buông lỏng Tiểu Thảo ra, lau nước mắt trên mặt, nàng không cho phép sự yếu ớt tồn tại trên người nàng một phút một giây nào nữa, Phong Uyển Nhu lau nước mắt, chỉ thấy cả thể xác lẫn tinh thần đều mệt mõi, nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái liền rời khỏi người Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo từ đầu tới cuối vẫn được dán chặt lấy cơ thể ấm áp và mùi thơm của Phong Uyển Nhu, đột ngột lúc này Phong Uyển Nhu rời đi nàng

https://thuviensach.vn

liền cảm thấy không khí lạnh lẽo như băng chạy dọc cả cơ thể, chính vì vậy càng khiến Tiểu Thảo trong lòng thấy trống trải, cánh tay nàng lúc này dường như vẫn còn lưu lại vết hằn do Phong Uyển Nhu để lại.

Phong Uyển Nhu cảm thấy Tiểu Thảo vẫn như trước dán tại trên tường, liền lui về phía sau hai bước, ôm lấy hai tay vào ngực nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bị nhìn mặt liền đỏ lên, sau đó thu tay về nhanh chóng cúi đầu không dám nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái.

Phong Uyển Nhu thở dài, tiến lên phía trước, giơ tay lên cài lại nút cổ áo bị vuột của Tiểu Thảo.

"Tiểu Thảo, tôi..."

-

Lời tác giả: Hãy luôn quý trọng dù chỉ là một khắc thời gian.

Nói thật, viết văn đã lâu như vậy cũng chưa có loại cảm giác như vậy, a thật là hưởng thụ.

-

Lời Editor: Nói thật, là không biết các bạn đọc có cảm xúc gì không, chứ khi mình edit thì ưa bị cuốn theo nội dung và cả cảm xúc nhân vật lắm nha :"] ... đại loại như đoạn nào đau lòng, thì nước mắt mình cũng ươn ướt á.

À... nếu ai đọc tới Chương 95 Thật ra em rất trong sáng của Bách Linh rồi thì sẽ thấy Ngưng Ngưng kể lại đoạn cưỡng hôn của T.Thảo và Phong tổng cho Vũ Hàm nghe ý :D... chính là đoạn này nè ^^

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 44 Nghiên cứu thảo luận về một vấn đề sâu sắc

Lời nói vừa đến bên miệng thì vội nuốt trở vào, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, từ trong đáy lòng dâng lên một loại cảm giác thất bại, loại cảm giác này đã muốn thật lâu không có qua, lúc này dường như đã nắm trong lòng bàn tay nhưng làm như thế nào nàng cũng không bắt được, nàng chợt thấy chán nãn, bởi vì loại cảm giác này chính là đã xẹt qua lòng bàn tay mà nàng lại làm mất đi...

Nếu dùng từ để diễm tả cảm giác của Phong Uyển Nhu lúc này, thì chính là khắc cốt ghi tâm, một chút cũng không hề khoa trương.

Tiểu Thảo trên mặt ửng hồng còn chưa hết, trên môi vẫn còn lưu lại cảm giác tê dại, trên người của nàng hoàn tòan là mùi hương nhàn nhạt của Phong Uyển Nhu. Linh hồn của nàng dường như đều bị nụ hôn vừa rồi của Phong Uyển Nhu mang đi, kia là một loại cảm giác mà cả thân thể nàng cũng không thể nhúc nhích nữa phần, đầu óc thì chỉ oang oang tự hỏi, toàn bộ suy nghĩ đều theo nụ hôn kia cùng nhau thăng thiên...

Thật là đẹp quá đi...

"Đây là nụ hôn đầu của mình..."

Tiểu Thảo vuốt môi của mình ngơ ngác nói, Phong Uyển Nhu lặng đi một chút "Cái gì?"

"Nụ hôn đầu tiên..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cúi đầu, dùng tóc che đi biểu tình, Phong Uyển Nhu nhìn nàng như vậy trong lòng thấy đau lại gia tăng nhưng chỉ một lúc rồi lại dãn ra. Tuy nói là trong ấn tượng của nàng đây không phải là lần đầu tiên hôn Tiểu Thảo, cho dù là nụ hôn đầu tiên thì cũng đã sớm bị nàng đoạt rồi, chỉ là... Bất kể là nói như thế nào, nụ hôn đầu tiên cũng do nàng cướp lấy, vô luận là thanh tỉnh hay là đang ngủ say, thật ra, nữ hài tử đối với nụ hôn đầu tiên nhất định là tràn ngập ảo tưởng, nếu nàng nói như vậy, Tiểu Thảo nghe được sẽ hận nàng đi...

"Tôi xin lỗi!"

Thanh âm Phong Uyển Nhu lộ ra vô vàn mệt mỏi cùng bi thương, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, trong mắt lộ ra vẻ thương tâm cùng thất vọng quét cả thần kinh. Dường như, tất cả hạnh phúc bất quá đối với nàng đơn thuần chỉ là ảo tưởng, người ngu ngốc nhất không phải là Tiểu Thảo, mà là chính nàng.

Tiểu Thảo chậm rãi ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, đối diện với ánh mắt của nàng, lắc đầu.

"Phong tổng, em không có trách chị"

"À..."

Không phản bác được, Phong Uyển Nhu không biết phải nói gì với Tiểu Thảo, bởi vì, một câu 'Phong tổng' dường như tạo lại khoảng cách giữa hai người, nàng lúc này nên nói gì nữa đây?

"Chị đừng như vậy..."

Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu khó xử, nàng biết lần này nàng đã làm tổn thương rất nhiều đến Phong tổng, tuy rằng trước kia Phong tổng cũng thường xuyên phát khí đối với nàng, nhưng đôi mắt bi thương như lúc

https://thuviensach.vn

này thì nàng chưa bao giờ nhìn thấy qua, giống như là tiêu tan, cũng giống như là tuyệt vọng.

"Tôi phải như thế nào?"

Thanh âm tuy rằng phát ra, nhưng có thể thấy Phong Uyển Nhu dường như đã muốn vô lực tranh luận cùng Tiểu Thảo nhiều lắm rồi, những gì nàng đã nói đã làm, thì cũng nói và làm hết rồi, dù sao đối đãi phần này tình cảm nàng cũng không thẹn với lương tâm, nếu Tiểu Thảo vẫn kiên quyết muốn đi thì toàn bộ đau lòng của nàng sau này, nàng sẽ một mình gánh vác, nàng sẽ không bao giờ hối hận.

"Phong tổng..."

Tiểu Thảo hai tay vặn cùng một chỗ, lời kế tiếp nàng muốn nói lại cảm thấy bất an. Phong Uyển Nhu nhìn nàng, ánh mắt lộ ra một tia dị sắc.

Như thế nào, không phải là trách tôi sao?

"Em..."

Tiểu Thảo cắn môi, lời này phải nói như thế nào a.

Phong Uyển Nhu không lên tiếng, chờ đợi Tiểu Thảo nói ra.

"Em... Em thấy rất vui"

Mặt nàng ửng đỏ, Tiểu Thảo không dám ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, nàng cúi đầu, ánh mắt hận không thể tiến sát mặt đất.

Quả thật là nàng rất vui, loại cảm giác vui mừng này nàng sống cả nửa đời người cũng chưa từng cảm nhận qua.

"Sao?"

https://thuviensach.vn

Lần này đến phiên Phong Uyển Nhu giật mình sửng sốt

Vui? Vui cái gì? Bởi vì phải rời đi sao? Nhưng nhìn bộ dáng cô ngại ngùng thẹn thùng thì hẳn là không phải rồi.

"Nụ hôn đầu của em, nên em thấy rất vui"

Thanh âm nhẹ cơ hồ làm cho người khác không nghe rõ được, Tiểu Thảo trên mặt ửng hồng một mảnh, ngay cả cái lổ tai cũng đều đỏ lên, giống như ánh mặt trời sáng rọi vào nhà, chiếu vào trên người nàng, ngay cả trên gương mặt tơ lông tinh tế cũng có thể nhìn thấy.

Vốn khi nghe được điều này Phong Uyển Nhu đáng lẽ phải vui vẻ, nhưng ngược lại, nàng lại hóa đá đứng như tượng ngay tại chỗ, không nói ra được lời nào biểu cảm, nàng ngơ ngơ ngẩn ngẩn nhìn Tiểu Thảo.

Đợi nữa ngày không thấy Phong Uyển Nhu phản ứng, Tiểu Thảo bất chợt ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

"Cô nói cái gì..."

Phong Uyển Nhu giống như là không tin liền hỏi lại, Tiểu Thảo cắn môi đưới, nói lời thật cũng không mắc cỡ.

"Em thích chị"

Nàng thật sự thích Phong tổng hôn nàng, loại cảm giác này so với trước kia nàng ở bên cạnh Cỏ mẹ thật không giống, Cỏ mẹ sẽ luôn ghét bỏ nước miếng nàng lưu lại, không giống với Phong tổng, loại cảm giác này thật ngọt ngào... Đúng vậy, thật thoải mái, đây chính là thích, trừ bỏ Phong Uyển Nhu, không ai có thể làm cho nàng cảm giác được như vậy.

"Vậy cô còn muốn đi?"

https://thuviensach.vn

Không giống như trong tưởng tượng của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu sẽ vui vẻ, mà lúc này Phong Uyển Nhu căm tức nàng, trong mắt như có tia lửa toát ra.

Tốt lắm, Dương Tiểu Thảo, tôi nuôi em mập mạp trắng trẻo như vậy em không có việc gì làm lại muốn trêu chọc tôi?

"Em không phải... Em chỉ là ăn ngay nói thật, Phong tổng, em thực sự thích chị hôn em"

Tiểu Thảo vừa nhìn thấy Phong Uyển Nhu tức giận liền sợ hãi, thấy tức giận nên liền nói thật, rốt cục Phong Uyển Nhu nghe lời thật không phát tính mà ngược lại liền đỏ mặt.

"Cô nói rõ một chút đi, đầu óc cô rốt cuộc là đang suy nghĩ cái gì?"

Phong Uyển Nhu thật sự không biết phải phản ứng lại như thế nào đối với Tiểu Thảo, vì Tiểu Thảo không thường giống với người bình thường, khi nói gì cũng đều khiến người khác ngạc nhiên hết lần này đến lần khác.

Tiểu Thảo nhìn nàng, nói "Trước kia em không nhận ra cảm giác của mình, nhưng vừa rồi thì..." Loại cảm giác vừa rồi thực sự kỳ diệu, nàng chưa bao giờ có qua.

"Nói như vậy là tôi không đúng?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, Tiểu Thảo lặng đi một chút "A?"

"Thật sao? Nếu biết vậy tôi đã sớm một chút hôn em để em nhận rõ cảm giác của mình"

Song chưởng ôm vào ngực, Phong Uyển Nhu không nhanh không chậm nói xong, ánh mắt nhìn thẳng Tiểu Thảo. Tiểu Thảo bị nhìn liền thấy chột dạ, cuối thấp đầu xuống.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, em nói thật, em không bỏ được chị, Phong tổng. Em muốn rời xa chị vì không muốn làm cho ba mẹ buồn, nhưng khi nhìn thấy chị khóc thì em lại không chịu được, không muốn rời đi. Em cũng thực sự không lừa chị, em đối với nụ hôn kia thực sự có cảm giác, trước kia đối với mẹ em cũng chưa từng có cảm giác như vậy..."

"Em đối với mẹ hôn có cảm giác?"

Phong Uyển Nhu lạnh lùng hỏi.

Tốt lắm a, Dương Tiểu Thảo, em thật biết ví dụ. Em đáng lẽ không nên đem tôi ra so sánh giống với tình thương của mẹ? Em làm vậy không phải là đem bản thân mình tưởng tượng như một đứa trẻ sao?

"Không có cảm giác, cho nên em mới cảm nhận được là... em thích chị"

Tiểu Thảo trả lời vô cùng thành thật, lại vô cùng nghiêm túc nhìn lên Phong Uyển Nhu. Còn Phong Uyển Nhu thì dường như muốn bị nàng làm cho tức chết, thật không biết phải đối xử phải trái ra sao với nàng.

Đáng lẽ buổi trưa hôm nay tâm trạng nàng cũng thực sự tốt lắm nhưng sau đó liền bị Tiểu Thảo muốn xin từ chức... bị một trận long trời lỡ đất như vậy, đến bây giờ ngực nàng vẫn còn đau, chẳng lẽ bây giờ, nàng cứ như vậy mà buông tha Tiểu Thảo?

"Nói như vậy, em sẽ không rời đi?"

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm vào mắt Tiểu Thảo hỏi, Tiểu Thảo do dự một lúc liền gật gật đầu "Đúng vậy, chỉ là, Phong tổng, chị có thể cho em thêm một chút thời gian được không?"

"Cho em thời gian để làm gì?"

Cho em thêm thời gian để em tiếp tục bối rối rồi trốn tránh sao?

https://thuviensach.vn

"... Em... chỉ là em muốn từ từ rồi đem chuyện tình cảm của chúng ta nói cho cha mẹ biết. Lúc trước em xem trên TV thấy diễn viên đều diễn như vậy a"

Tuy trong chuyện yêu đương nàng chưa từng trãi qua, nhưng phim Hàn thì nàng và Cỏ mẹ cũng từng xem qua đến bảy tám bộ, dù chưa nếm trãi nhưng cũng đã từng thấy, vậy cũng coi như là có chút kinh nghiệm đi.

"Nói như vậy, tôi phải đợi em rất lâu mới được sao?"

Phong Uyển Nhu lại đứng chắn trước mặt Tiểu Thảo.

". . ."

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu chắn ở trước mặt nên hai má liền đỏ ửng lên. Phong Uyển Nhu lạnh lùng nhìn Tiểu Thảo, nàng đã nhìn ra, Tiểu Thảo chính là loại nếu hai ngày không gặp thì sẽ có những tiêu cực, trước kia nàng nghĩ mình chỉ là gián tiếp nhưng giờ suy nghĩ lại thì cũng có phần trực tiếp do nàng tác động vào.

"Dương Tiểu Thảo, em hãy nhớ kỹ, hôm nay là ngày đầu tiên cũng là ngày cuối cùng em nói với tôi muốn từ chức, nếu như lần sau có tái phạm nữa, thì tôi tuyệt đối sẽ không bao giờ giữ lại"

Trong chuyện tình cảm, nhất là đã yêu, cho dù muốn vứt bỏ hết tất cả nhưng đối với Phong Uyển Nhu, ít nhất nàng vẫn muốn có lòng tự tôn, vì tình yêu muôn thuở tồn tại nếu không có tin tưởng và nhẫn nại thì cũng không bao giờ đủ, chỉ cần hai người hiểu nhau, thông cảm cho nhau. Mặc dù Tiểu Thảo là người gặp khó xử nhưng Phong Uyển Nhu cũng không oán hay hối thúc, có thể nàng không hi vọng kết quả cuối cùng nàng chỉ thu hoạch được một chút cảm giác biết ơn chứ không phải là tình yêu, nếu kết quả như vậy, thì nàng thà không cần.

"Uhm.."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo gật đầu đáp ứng, kỳ thật làm cho Phong Uyển Nhu vừa rồi khóc, nàng cảm thấy rất hối hận.

"Đi ra ngòai đi!"

Phong Uyển Nhu phất tay, vẻ mặt mệt mỏi, nàng cần phải có thời gian cũng như không khí thoáng một chút để phân luồng lại tình cảm của mình.

Tiểu Thảo liền cảm nhận được sự lãnh mạc của Phong Uyển Nhu, mặc dù nàng có chút thương tâm, nhưng bù lại nàng cũng biết do bản thân mình gây ra nên cũng không có biện pháp gì, nàng nhìn Phong Uyển Nhu thật sâu một cái rồi mới xoay người đóng cửa đi ra ngòai.

Vừa ra khỏi cửa, chân còn chưa đứng vững thì đã bị người khác kéo đi qua một bên.

"Quaoo... Tiểu Thảo, thật tốt nha!"

Dạ Ngưng giơ ngón tay cái lên hướng về Tiểu Thảo, vẻ mặt hâm mộ.

Tiểu Thảo bị nàng thình lình giữ chặt còn chưa kịp phản ứng, lại thấy Dạ Ngưng đang hâm mộ mình liền có chút ngượng ngùng gãi gãi sau gáy.

"Cũng được!"

Một cái liếc mắc bay qua, Dạ Ngưng liền đem hướng ngón tay hướng lên trên đổi thành hướng xuống phía dưới.

"Bồ chưa được a, là mình đang hâm mộ Phong tổng thôi, ai khen bồ, bộ dạng của bồ vừa rồi thật là.."

"... Ngưng Ngưng, làm sao bồ có thể nhìn lén a"

Tiểu Thảo đỏ mặt, nàng nghe rõ, Dạ Ngưng chính là luôn đứng bên ngòai nhìn lén.

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng không quan tâm, vẫn làm vẻ mặt mê man nhớ lại cảnh tượng vừa rồi.

"Phong tổng thật sự mạnh mẽ a, nhón một bước giày cao gót liền một phát bắt được tay bồ áp đặt lên tường, 'răng rắc' một cái liền đem bồ giải quyết gọn lẹ"

"Cái gì 'răng rắc' ..."

"Đúng vậy mà, đối với các tổ chức phản động thì nên như vậy"

Dạ Ngưng đứng sờ sờ lên cái cằm, vẻ mặt cười xấu xa, Tiểu Thảo nghe xong liền thấy không vui "Bồ còn nói? Từ đây về sau mình sẽ không bao giờ nghe theo bất cứ lời nào của bồ nữa"

"Chuyện này với mình thì có quan hệ gì? Mình chỉ là mượn hoa hiến phật thôi, đẩy cho bồ một cái... nhờ vậy mình mới biết Phong tổng không muốn cho bồ rời đi"

"Làm sao bồ biết?"

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng cười đắc ý, nàng vừa định muốn nói thì phát hiện ra bên người một cỗ lãnh hương bay tới, tâm lập tức như treo ở cổ họng, chẳng lẽ ...

"Tôi tưởng cô không biết gì, xem ra cô biết khá nhiều"

Thanh âm tức giận lãnh mạc cực kỳ giống Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Tư không biết từ chỗ nào đi ra, mặt lạnh phát ra tia khí.

"Cô cố ý khích từ chức? Muốn lợi dụng việc từ chức... Đúng là chị của tôi đã trúng được ý đồ của cô, thật là khổ đến tám đời! Cô đúng là tên khốn kiếp, lại dám làm cho chị tôi thương tâm, cô có tin sáng sớm hôm sau tôi tìm người để chôn cô hay không?"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng ở một bên rùng mình.

Tin, tôi tuyệt đối tin cô có loại thực lực này. Loại người mà yêu mến tỷ tỷ mình đến cực điểm như cô thì chuyện gì lại làm không được?

Dạ Ngưng liền liếc mắt sang Tiểu Thảo, dùng sức đưa ra tính hiệu cho nàng.

Tiểu Thảo, chạy mau a, không nhìn ra cái cô em này đang ăn dấm chua ngập trời sao? Cẩn thận kẻo bị chôn a...

Vừa vặn thay, Tiểu Thảo lại không có linh cảm như với Dạ Ngưng mong muốn, nàng đứng ở một bên mê mang nhìn Phong Uyển Tư, tỉ mỉ cao thấp đánh giá muốn nửa ngày, liền hỏi:

"Cô là . . . viên thuốc?"

". . ."

Dạ Ngưng run lên, cằm thiếu chút nữa rớt xuống, Phong Uyển Tư thì đóng băng tại chỗ, nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, ánh mắt như muốn lòi ra rồi.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 45 Một chút thử thách

Nguyên bản là Tiểu Thảo đối với Phong Uyển Tư là có lòng thù địch, nhưng sau khi biết nàng là em gái của Phong Uyển Nhu thì địch ý không những biến mất hoàn toàn mà ngược lại còn dâng lên một loại cảm giác gần gũi, hơn nữa Phong Uyển Tư có gương mặt khá giống Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo cơ bản đã muốn đoán nàng là người tốt. Còn suy nghĩ xa hơn về sau sẽ có mối quan hệ 'cô em vợ'... vì vậy... nên tạo mối quan hệ tốt cái đã.

"Xin chào!"

Tiểu Thảo khó có được chủ động chào hỏi, Phong Uyển Tư nhìn nàng lại không nghĩ tới trường hợp này, nàng không phải không phát hiện ra Tiểu Thảo thay đổi, giống như vừa rồi lại có mười phần ngu ngốc gọi nàng là "viên thuốc", nàng còn chưa quên được lại nhanh như vậy lái sang chuyện khác.

Hừ! Không có cửa đâu!

"Cô vừa gọi tôi là gì?"

Thanh âm lạnh lùng của Phong Uyển Tư vang ra một loại cỗ lực áp đảo, Dạ Ngưng ở một bên nghe vậy liền hướng đến Tiểu Thảo đưa mắt ra hiệu.

Phong Uyển Tư, dù nói như thế nào thì cô cũng là một Trưởng phòng, cô đừng có đem chuyện người khác nói mình giống viên thuốc về làm một loại chứ?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Tư không nói, nàng đã phát hiện, vị tiểu muội này của Phong tổng tựa hồ đối với nàng có hận thù.

"Hừ, trừ bỏ làn da trắng hồng thì cô chẳng có điểm gì nổi bật"

Phong Uyển Tư cao thấp đánh giá Tiểu Thảo muốn nửa ngày liền cho ra kết luận này, làm Dạ Ngưng đứng bên cạnh quất một cái, còn Tiểu Thảo thì ngẩn người nhìn Phong Uyển Tư, lại quay đầu nhìn Dạ Ngưng hỏi"

"Cô ấy là đang khen mình sao?"

Dạ Ngưng nghe vậy, liền nhịn không được cười lên tiếng, cái này gọi là gì đây, gọi là 'trượng mẫu nương' nhìn con rễ không vừa mắt a...haha

Phong Uyển Nhu hừ lạnh một tiếng, vừa muốn nói gì đó thì cánh cửa từ phòng Tổng tài mở ra, Phong Uyển Nhu thăm dò đi ra, nhìn thấy nàng liền nhíu mày.

"Vào đây"

Tại sao lại ở đây nói mấy chuyện không đàng hoàng.

"Nhaa"

Đừng nhìn Phong Uyển Tư khác với mọi người túm là không đi, chính là đối với chị mình thì nói gì nàng nghe nấy, nàng trừng mắt nhìn Tiểu Thảo một cái, hạ ánh mắt soi mói nhìn hai người sau đó liền ngửa đầu ưỡn ngực đi vào phòng Tổng tài ra vẻ châm biếm người bên ngoài.

"Chịiiii~~~"

Mới đi vào vài bước, Phong Uyển Tư liền đưa hai tay quấn lấy cổ Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Tư cười làm nũng.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng lắc đầu "Tư Tư, em rốt cuộc muốn làm gì?"

https://thuviensach.vn

"Làm gì đâu? Em có thể làm gì chứ?" Phong Uyển Tư tuy rằng hiện tại đang cười, nhưng dù sao tâm trạng tốt đẹp của nàng cũng bị mất một nửa.

Gì đây? Mới có vài ngày mà chị đã liền 'bắt cá hai tay' a, cái này không được.

"Em đừng tiếp tục làm khó Tiểu Thảo.."

Phong Uyển Nhu tính cách trước giờ luôn thẳng thắn dù là muội muội cũng không có ngoại lệ, Phong Uyển Tư vừa nghe sắc mặt lập tức thay đổi, cả hai tay đang quấn lấy Phong Uyển Nhu cũng liền thu về.

"Em không đồng ý cho hai người quen nhau!"

Phong tổng nhìn nàng một cái, không nói gì, cúi đầu bắt đầu lẩm nhẩm văn kiện trong tay.

Đối phó với Phong Uyển Tư chính là nên lạnh lùng như vậy, nếu bạo lực thì sẽ càng nói càng không giải quyết được gì.

Nàng còn nhớ, trước đây khi tan học nàng lại cùng bạn bè đi dạo phố mà không đến đón Uyển Tư, rốt cục Uyển Tư liền khóc rống cả ngày, trong nhà lão quản gia khuyên mấy cũng đều không được, cuối cùng, đợi đến lúc Phong Uyển Nhu về nhà hạ lệnh bất cứ ai cũng không được để ý đến nàng thì lúc này trận náo kịch mới chấm dứt.

Ai cũng nghĩ sau chuyện này Phong Uyển Tư sẽ không bao giờ muốn để ý đến cô chị vô tình này nữa, nhưng 'nhân giai thích ngược', nàng không những không mang thù, ngược lại còn so với trước kia càng thích dính lấy Phong Uyển Nhu.

"Không đồng ý chính là không đồng ý, cô ta có gì tốt? Bộ dạng tầm thường,không có năng lực gì lại vừa ngu ngốc, quan trọng là cô ta lại có thể từ chối chị, cô ta quả thực là điên rồi!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư thực sự tức giận, trong lòng nàng, chị nàng chính là thiên hạ đệ nhất mỹ nữ, chỉ có chị nàng mới cự tuyệt người khác, làm sao lại có chỗ cho người khác cự tuyệt chị nàng.

Tiểu Thảo, cô ta chính là có mắt như mù, thực sự là muốn đem cô ta đi ngâm lòng heo cho hả dạ mối hận trong lòng.

Phong Uyển Tư thì nói muốn phát hỏa, còn Phong Uyển Nhu từ đầu đến cuối vẫn chuyên tâm nhìn lên văn kiện, không thèm để ý đến nàng.

"Chị, em đã nói với chị rồi, chị cứ làm điệu bộ này, em không phải là em của trước đây nữa, em đã nói chị không thể cùng với Tiểu Thảo quen nhau là không thể..."

Phong Uyển Tư bắt đầu khóc lóc om xòm, dù sao chị nàng cũng là của nàng, nàng có tùy tiện như thế nào cũng đều được.

Phong Uyển Nhu ánh mắt vẫn chưa để ý, lại tiếp tục lật qua văn kiện, không hề nhìn nàng.

"Được, chị cứ chờ đó!"

Phong Uyển Tư cắn răng che mặt chạy đi, biểu cảm thật thương tâm muốn chết, cảm giác như một giây cơ hồ muốn nhảy lầu tự tử.

Phong Uyển Nhu lúc này mới ngẩng đầu, lắc qua lắc lại, cầm lấy một bên điện thoại.

"Oánh Oánh, nhìn xem Tư Tư dùm tôi, nếu có chuyện gì thì lập tức báo cho tôi biết"

Người ta thường nói, không ai rõ em bằng chị, Phong Uyển Tư nghĩ cái gì, Phong Uyển Nhu đã sớm đoán được.

**

https://thuviensach.vn

Trong văn phòng, Phong Uyển Tư lúc này không hề có bộ dạng thương tâm vừa rồi, nàng ngồi nghiêng một bên ở ghế Trưởng phòng, vừa bôi lên màu sơn móng tay vừa đánh giá người trước mắt.

Da thịt vô cùng trắng nõn, tóc dài đen thẳng tắp rủ xuống, đôi môi khéo léo, sống mũi cao kiều, đôi mắt long lanh sáng ngời, lại có một phần khí chất rất nghiêm nghị, chính xác là so với tỷ tỷ nàng có vài phần tương đồng.

"Không tệ, cô tên là gì?"

"Lăng Sương!"

"Ngay cả tên cũng đều lạnh như thế, thật tốt a. Đúng rồi, biết tôi gọi cô tới làm gì sao?"

Nhìn nhìn móng tôi được sơn hoàn hảo, Phong Uyển Tư cười cười trong lòng.

Lăng Sương nhìn nàng gật đầu.

"Dương Tiểu Thảo?"

"Đúng vậy, biết thế là tốt rồi, đi làm chuyện của cô đi"

Phong Uyển Tư phất tay đuổi người đi, về điểm này nàng lại có điểm rất giống Phong Uyển Nhu.

Lăng Sương cũng không nói nhiều liền lui ra ngòai, Phong Uyển Tư đứng dậy, ôm song chưởng, đứng ở sát cửa sổ nhìn ra ngòai.

Chị à, chỉ cần Dương Tiểu Thảo có thể vượt qua được hết thử thách, ba ba ở bên kia cho dù có liều mạng em cũng sẽ khiến cho ông ấy ưng thuận. Chỉ cần chị hạnh phúc, làm gì em cũng có thể.

https://thuviensach.vn

***

Bởi vì vừa qua khỏi năm mới, Phong Đằng có rất nhiều hoạt động, Vương Oánh Oánh bận đến nổi không thể phân thân, nàng lại sợ Tiểu Thảo một mình làm không hết nên buổi chiều liền đưa đến một người.

"Tiểu Thảo, để chị giới thiệu cho em"

Vương Oánh Oánh hướng đến trước mặt Tiểu Thảo phất phất tay, Tiểu Thảo ngẩng đầu lên nhìn.

Có người mới a, thật tốt, mình sắp thành tiền bối rồi...

"Đây là Lăng Sương, Lăng Sương đây là Tiểu Thảo, sau này em hãy giúp nàng đi..."

Vương Oánh Oánh hàn huyên vài câu liền vội rời đi, Tiểu Thảo hướng đến Lăng Sương cười cười.

Lăng Sương nhìn Tiểu Thảo ngây ngô cười thì trong lòng ít nhiều có phần kinh ngạc.

Người đơn giản như vậy, Phong tổng thực sự thích?

Đến quá trưa, Tiểu Thảo cùng Lăng Sương đều ở lại sửa sang lại các văn kiện của mỗi bộ phận, làm đến trời sập tối, Tiểu Thảo xoa xoa cái cổ yếu ớt muốn cứng đơ, nàng quay sang nhìn Lăng Sương.

Không thể không nói, Lăng Sương so với nàng thông minh hơn, làm cái gì cũng chỉ một lần là biết, thực sự là tiến bộ rất nhanh a.

"Về thôi!"

Lăng Sương nghe Tiểu Thảo vừa nói vừa buông lấy văn kiện trên tay xuống, ngẩng đầu nhìn lên nàng.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo, tôi mời cô đi ăn cơm"

"A?"

Tiểu Thảo có chút ngượng ngùng.

Làm sao được, nàng là người mới đúng chứ.

Lăng Sương nhìn Tiểu Thảo liền nhếch lên khóe môi, Tiểu Thảo lúc này chợt ngẩn người, nàng dường như thấy biểu hiện này rất quen thuộc, ngơ ngác nhìn Lăng Sương.

"Sao vậy?"

"Cô có điểm giống... có chút giống..."

"Được rồi, đi thôi!"

Lăng Sương đẩy ra ghế dựa đứng lên, tự cười cười.

Giống Phong tổng sao?

Nàng đã sớm biết, nếu không vì vậy thì Phong Uyển Tư như thế nào lại tìm được nàng.

Tiểu Thảo không để trong lòng, gật gật đầu, một bên thu dọn đồ đạc, một bên hỏi "Còn những người khác thì sao?" Kỳ thật là nàng rất muốn gọi thêm Dạ Ngưng, nhưng dù sao cũng do người ta mời, nàng cũng có chút ngượng ngùng.

"Tôi không có thói quen đi với người lạ"

Lời nói vừa rồi của Lăng Sương làm cho Tiểu Thảo có chút sững sờ.

Không có thói quen đi với người lạ? Lời này ... lại thêm khí chất này... Nàng thực sự chỉ là một người mới tốt nghiệp Đại học thôi sao?

https://thuviensach.vn

Cảm nhận được Tiểu Thảo đang chăm chú nhìn mình, Lăng Sương nghiêng đầu nhìn nàng "Làm sao vậy?"

"Không có gì!"

Tiểu Thảo lắc lắc đầu, cúi đầu tiếp tục thu dọn đồ đạc. Lăng Sương nhìn Tiểu Thảo cũng không nói thêm gì.

Phong Uyển Nhu, chị rốt cuộc vẫn là có chỗ hơn người, tất cả mọi người đều cho rằng nàng ngốc, nhưng thực tế là nàng luôn nhìn rất thấu đáo người khác...

Đến khi không còn tiếng động của đồ vật thì Tiểu Thảo đi theo Lăng Sương một trước một sau đi ra ngòai, đứng trong hành lang, Phong Uyển Tư đang cầm cà phê nhìn thấy hai người phương hướng ly khai rời khỏi thì liền cười hiếp ánh mắt.

Không tệ lắm, cá nhỏ đã nhanh như vậy liền cắn câu.

Bởi vì Lăng Sương đối với khu vực này không quen thuộc, nên Tiểu Thảo liền đưa nàng đến một quán ăn đơn giản toàn là món ăn Trung Quốc, đồ ăn cũng thực sự rất phong phú a, ngoại trừ khoai tây ra thì cũng chỉ là khoai tây...

"Tôi chọn đại, nếu cô không thích có thể chọn chỗ khác"

Tiểu Thảo cũng nhìn ra trong mắt Lăng Sương có sự kinh ngạc, chỉ là nàng không biết người ta thích ăn cái gì, cũng không thể mò mẫn tìm kiếm, như vậy thật lãng phí thời gian a.

Lăng Sương thản nhiên cười cười "Không sao!"

Đồ ăn đưa lên một lượt, mở ra một chai bia, hai người vừa nói vừa ăn, cũng rất vui vẻ, đặc biệt là Tiểu Thảo uống vài ngụm thì hai má liền hồng

https://thuviensach.vn

hồng.

Nàng thực thích Lăng Sương, Lăng Sương làm cho nàng có cảm giác so với người khác thật không giống nhau. Ví như cùng với người khác nói chuyện phiếm, đặc biệt là với Dạ Ngưng, Tiểu Thảo thường không theo kịp ý nghĩ của nàng, ngôn ngữ nói chuyện của Dạ Ngưng thường quá nhanh, Tiểu Thảo luôn theo không kịp liền rất rối, nhưng rối như thế nào cũng đành cam chịu, đến cuối cùng một bữa cơm liền biến thành Dạ Ngưng một người lầm bầm lầu bầu, có khi nàng còn bị chửi là đồ ngốc, đôi lúc Tiểu Thỏa cũng thực buồn rầu.

Có thể Lăng Sương không giống với Dạ Ngưng, nàng nguyện ý nghe Tiểu Thảo nói chuyện, ánh mắt rất chuyên chú, Tiểu Thảo từ nhỏ đến lớn, lần này mới cảm giác được hưởng thụ trong cuộc nói chuyện.

"A, đúng rồi, một hồi lúc đi nhớ đem theo khoai tây thịt bò đóng gói lại, tôi muốn đem về cho Bò Đen.."

Tiểu Thảo chỉ vào thức ăn trên bàn nói, Lăng Sương gật gật đầu, nàng hiện tại có chút lý giải được vì sao Phong tổng lại thích Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo mười câu trong lời nói là có bảy câu nhắc về nàng, được một người như vậy yêu, lại được một người như vậy lúc nào trong lòng cũng có mình, đó là một loại hạnh phúc.

Lăng Sương nhẹ nhàng thở dài, lúc này nàng quan sát chén rượu trước mắt có chút thẩn thờ.

Em hiện tại đang ở đâu? Em lúc này đang làm gì?

"Sương Sương, cô làm sao vậy?"

Sau vài chén rượu, Tiểu Thảo cũng cảm giác như quen thuộc từ lâu, cả nick name cũng liền gọi.

https://thuviensach.vn

Lăng Sương không đáp lời, mà nhìn vào ánh mắt Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo nhìn vào ánh mắt Lăng Sương, nàng nhìn thấy có sự bi thương, trong lòng có chút khó sống.

Xem ra trong lòng Sương Sương cũng có người thầm thương trộm nhớ a, nhưng tại sao lại không được ở cạnh nhau hạnh phúc chứ? Ngưng Ngưng đã vậy mà Sương Sương cũng vậy, là ai...

"Ai uii, chị, nhìn xem, đấy không phải là Tiểu Thảo sao? Đến đây làm gì vậy? Lại còn cùng với ai thân tình nhìn nhau nữa?"

Tiểu Thảo đang suy nghĩ bi thương thì liền bị Phong Uyển Tư lớn giọng ngắt đi dòng suy nghĩ, nàng nhíu nhíu mày, nhìn Lăng Sương chu môi.

"Thật chán ghét con người đó tới đây"

Lăng Sương cười cười, giơ tay lên xoa nhẹ tóc Tiểu Thảo.

"Cô rất sợ cô ta sao?"

Tiểu Thảo bị Lăng Sương lần này ôn nhu có phần choáng váng, tuy rằng hai người nói chuyện cũng coi như thân thiết, nhưng tuyệt đối sẽ không có loại thân mật như thế này a, hơn nữa động tác này ... Động tác này chính là động tác Phong tổng hay làm a.

Phong Uyển Tư kéo cánh tay Phong Uyển Nhu, lúc này tầm mắt liền nhìn thấy Lăng Sương vuốt nhẹ tóc Tiểu Thảo, tâm tình nàng lúc này trong nháy mắt liền vui mừng, mấp máy môi, quay đầu liếc nhìn biểu tình của tỷ tỷ.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 46 Dạy cô như thế nào là quyến rũ

Phong Uyển Nhu nhìn thấy được Tiểu Thảo và Lăng Sương, quan trọng là thấy được Lăng Sương vò nhẹ bàn tay Tiểu Thảo, nàng liền hơi nheo lại ánh mắt.

Mặt Tiểu Thảo lập tức liền đỏ, bỗng nhúc nhích đầu, giãy khỏi cánh tay Lăng Sương, nàng khẩn trương nhìn lên Phong Uyển Nhu.

Phong tổng sẽ không hiểu lầm a, nàng chính là một thân trong sạch.

"Ai da, xem cô ta có tật giật mình kìa!" Phong Uyển Tư còn cảm thấy không khí này chưa đủ, liền ở một bên thêm dầu vào lửa, Phong Uyển Nhu đối với lời của nàng cũng không quá quan tâm, chính là nhìn chằm chằm Lăng Sương cao thấp đánh giá, trong mắt hiện lên một tia dị sắc.

Người này, dường như đã gặp qua ở đâu đó?

"Tư Tư, là ai vậy?"

"A?" Phong Uyển Tư theo tầm mắt Phong Uyển Nhu nhìn theo, nhíu nhíu mày, trả lời "Là trợ lý mới tới!"

Hừ, lúc này là lúc nào mà chị còn quan tâm người mới? Bây giờ không phải là nên ghen dữ dội sao? Tiếp đến phải lập tức chạy đến trước mặt Tiểu Thảo chất vấn một chút chứ? Nhìn bộ dạng sợ hãi của tên ngu ngốc kia thì không chà đạp một lần không được, thật không chấp nhận được lời xin lỗi...

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu bên này không có phản ứng gì, Tiểu Thảo bên kia lại có điểm kích động, chu môi "Hừ, 'viên thuốc' kia, khẳng định là cô tố cáo!"

"Là sao?" Lăng Sương có điểm không theo kịp ý nghĩ của Tiểu Thảo.

Viên thuốc? Là... Phong Uyển Tư?

"Tôi cũng không biết vì sao, nhưng cô ta chính là không thích tôi"

Tiểu Thảo biểu tình có chút hiu quạnh, nàng lại bắt đầu lầm bầm đối thoại.

Nói thật, nếu trừ bỏ đối chọi gay gắt với Phong Uyển Tư thì đáng lẽ Tiểu Thảo đối với cô em vợ này có ấn tượng rất tốt, cũng có tâm tư muốn cùng nàng sống chung thật tốt, dù sao nàng cùng với Phong Uyển Nhu về hình dáng có đôi nét tương đồng nên khiến Tiểu Thảo rất vui vẻ, phải biết rằng đối với Tiểu Thảo mà nói, muốn chủ động thân cận với một người cũng không phải là một chuyện dễ dàng , nhưng người ta đã cố tình để ở tới nàng rồi thì đành phải chịu.

"Dương Tiểu Thảo!" Không đợi Lăng Sương nói gì, Phong Uyển Tư đã muốn lôi kéo chị mình bước nhanh đi tới, thanh âm không những hung tợn mà ngay cả biểu cảm cũng hung dữ không kém, điển hình giống kiểu đi bắt gian tại giường vậy.

Phong Uyển Nhu bị Phong Uyển Tư kéo đi, trên mặt hơi có chút bất đắc dĩ. Lúc mới vừa vào, nhìn thấy hai người thì trong lòng nàng có chút không thoải mái, nhưng sau đó nghe Tiểu Thảo nói về trường hợp của Phong Uyển Tư đối với nàng như vậy thì nàng lập tức hiểu được đây là tình huống gì, khó có được em gái nàng lại vì nàng mà tự giác làm chuyện như vậy.

"Thật chịu khó làm việc!" Phong Uyển Nhu cũng ngượng ngùng nói toạc ra, làm cho Uyển Tư có phần tổn thương đến lòng tự trọng.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu vừa nói xong thì Tiểu Thảo liền ngượng ngùng, cúi đầu mềm nhũn gọi nàng một tiếng.

"Phong tổng!"

Nàng lúc này liền quay về chuyển hướng đến hai chữ Phong tổng, trực tiếp đem Phong Uyển Tư xem nhẹ, Tiểu Thảo hơn thế nữa còn đỏ mặt, tay nắm đũa liền không biết nên thả xuống chỗ nào, trộm ngắm Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái liền nhanh chóng quay đầu.

Bộ dạng thẹn thùng của Tiểu Thảo lại khiến Phong Uyển Tư thêm ghê tởm không biết nói gì cho phải, nàng thực sự muốn hai mắt nhắm lại không nhìn thấy bộ dạng khó chịu kia, mệt hơn là trước kia nàng còn tưởng Tiểu Thảo là công, ai dè, hiện tại lại làm ra bộ dáng mềm nhũn như bún này rốt cuộc là cho ai xem a?

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, không làm ra phản ứng gì, chỉ là như có như không nhìn Lăng Sương liếc mắt một cái, mày gắt gao nhăn lại.

"Quan tâm người mới cũng tốt lắm?"

"Ah!"

Tiểu Thảo cúi đầu đáp lời, mặt vẫn còn ửng hồng, Phong Uyển Tư ngạc nhiên nhìn Phong Uyển Nhu và Tiểu Thảo.

Không phải chứ, chị, chị ruột của tôi, em làm cho chị ghen là muốn giông bảo nổi lên chứ không muốn chị quan tâm đến cô ta có được không?!

Lăng Sương từ nãy giờ luôn không nói chuyện, ở một bên tỉnh bơ nhìn lên Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư hôm nay khó có được mặc một bộ y phục như vậy, một bộ Tây phục đen trong suốt bó sát người, rất gọn gàng mà không hề mất phong độ, hơn nữa còn làm tô thêm dáng vẻ thon dài, màu đen làm nổi bật lên làn da trắng nõn và hai má hồng hào đáng yêu, bên

https://thuviensach.vn

trong là một chiếc áo sơ mi màu lam, làm toát lên thêm vài phần linh khí, Lăng Sương sâu kín nhìn lên nàng, ánh mắt ai oán đến cực điểm, Phong Uyển Tư hoàn tòan, từ đầu đến cuối luôn không phát hiện ra ánh mắt Lăng Sương, vì cả trái tim nàng lúc nào cũng ở trên người Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo cũng không ngoại lệ, chỉ có Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn Lăng Sương, môi nàng hé mở.

"Đi thôi!"

Nàng liếc nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, Phong Uyển Nhu quay đầu đi ra ngòai, nàng biết hiện tại nếu mình ở đây thì Tiểu Thảo khẳng định sẽ ăn không ngon, trên kia, bàn còn một đĩa khoai tây đầy chưa được ăn hết, không bằng trước mắt nàng nên rời đi để Tiểu Thảo ăn được vui vẻ hơn.

Phong Uyển Tư lúc này cắn răng rất là tức giận, nàng nhìn Tiểu Thảo mà đau lòng dùm chị ruột, từ trong ánh mắt của nàng có thể nhìn ra, cái loại cảm giác này làm cho nàng thật ghen tị, nàng muốn tiến lên xé nát mặt Tiểu Thảo, chỉ là có điều nàng lại không rõ, chị nàng chẳng lẽ lại không tức giận mà không thèm để ý một chút, chẳng lẽ một chút ghen tuông đối với Tiểu Thảo cũng đều không có sao? Phong Uyển Tư dùng sức trừng mắt nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, sau đó nhón gót giày cao gót tiêu sái rời đi.

Lăng Sương ngẩng đầu lên thở phì phì nhìn Phong Uyển Tư lắc lắc đầu, Tiểu Thảo nghi hoặc nhìn nàng, tại sao lại có cảm giác gì đó không đúng ở đây?

"Sao vậy?" Lăng Sương trên mặt biểu tình có chút mất tự nhiên, liền tỏ ra bình thường chống lại ánh mắt nghi ngờ của Tiểu Thảo.

Ơ nơi này... tất cả mọi người đều cho rằng Tiểu Thảo phản ứng chậm chạp nhất Phong Đằng, nhưng lúc này, riêng bản thân nàng cảm nhận được Tiểu Thảo lại có tâm trong sáng hơn hết thải người khác, có thể nhìn ra được tâm tư của rất nhiều người là chuyện không dễ dàng.

https://thuviensach.vn

"Sương Sương, cô biết viên thuốc sao?" Tiểu Thảo chỉ là đơn thuần hỏi, nhưng câu hỏi này ngay lập tức làm cho Lăng Sương thay đổi sắc mặt, cảnh giác nhìn lên Tiểu Thảo.

"Cô nói gì?"

Chẳng lẽ cô giả ngốc? Sao cái gì cũng biết...

Tiểu Thảo chợt nhìn Lăng Sương, vẻ mặt này làm cho Tiểu Thảo có chút không hiểu được, biểu tình có chút mê mang lại có phần bi thương, nàng cũng không nói lời nào liền cúi đầu dùng đũa gấp khoai tây.

Lăng Sương thở dài, hơi hơi lắc đầu "Được rồi, ăn nhanh đi"

Tôi vốn không phải muốn hại cô, càng không muốn làm nên chuyện chia rẽ, bất quá tôi chỉ vì hận người kia thôi, thực xin lỗi, Tiểu Thảo.

Phần cơm còn lại, Tiểu Thảo ăn thật nhạt như nước ốc, nàng vốn cũng không phải là người giỏi che dấu cảm xúc, toàn bộ tâm tư lúc này của nàng đều lộ hết trên mặt, ánh mắt thường liếc về Lăng Sương vài lần, có chút bất an.

"Rốt cuộc làm sao vậy?" Lăng Sương ôn nhu, lại có chút hối hận vì vừa rồi hành vi quá đường đột.

"Sương Sương. . ." Tiểu Thảo có chút rối rắm nhìn lên Lăng Sương.

"Uh!" Lăng Sương nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cũng nhìn nàng nuốt khẩu nước miếng "Cô rốt cuộc là bao nhiêu tuổi vậy?"

Lăng Sương tâm chợt nhảy dựng lên, nhưng trên mặt vẫn cố tỏ vẻ bình thường "Vì sao lại hỏi như vậy chứ? Không phải đã nói rồi sao? Vừa tốt nghiệp Đại học..."

https://thuviensach.vn

"Thật vậy sao?" Tiểu Thảo ánh mắt nghi ngờ nhìn lên Lăng Sương, Lăng Sương mở to mắt của nàng, nhẹ nhàng thở dài.

"Tôi chỉ là hỏi vậy thôi... tôi ..." Tiểu Thảo rối rắm nhìn Lăng Sương, kỳ thật nàng vốn không phải có lòng nghi ngờ, chỉ là sau khi làm việc với Phong tổng, nàng cũng học được tính cẩn thận, cũng thông qua sự việc vô tình làm tổn thương đến Phong tổng thì mấy tháng ngắn ngủi vừa rồi nàng cố gắng là vô ích. Nàng có thương tổn cũng không sao cả, chỉ là nàng không muốn gây tổn thương đến Phong tổng.

Lăng Sương nhìn Tiểu Thảo bộ dạng có chút không đành lòng, dự đoán được là nàng đã muốn đoán được chuyện gì đó, nàng vừa định mở miệng nói thì di động liền vang lên, nhìn thấy dãy số hiện lên trên màn hình Lăng Sương nhíu nhíu mày, hướng Tiểu Thảo gật nhẹ đầu rồi đi ra ngoài.

Tiểu Thảo ngơ ngác nhìn bóng lưng Lăng Sương rời đi thì trong lòng thấy có chút buồn rầu, Tiểu Thảo cảm giác được Lăng Sương là người tốt, chỉ là ánh mắt của nàng... Thật sự làm cho người ta cũng thấy không hiểu và có chút bất an.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Thảo có cảm giác nghi ngờ người bên cạnh mình, nên thấy rất khó chịu, có thể vì nàng ở cạnh bên Phong Uyển Nhu thời gian dài nên mới có thể học được tính cẩn thận như vậy.

**

"Chuyện này cô định như thế nào?" Vừa mới tiến vào văn phòng, Phong Uyển Tư đã liền bạo phát, căm tức nhìn Lăng Sương, lông mày nhíu lại thành một đoạn, trên mặt tức giận so với vẻ đẹp vốn có thật không hợp. Lăng Sương đứng trước bàn, mặt không chút thay đổi nhìn lên Phong Uyển Tư

"Tổng giám cảm thấy tôi phải làm như thế nào? Làm còn chưa đủ sao? Hay muốn tôi một ngày liền đưa Dương Tiểu Thảo lên giường?"

https://thuviensach.vn

"Cô! ! !" Phong Uyển Tư hung hăng trừng mắt bức người, nàng vốn chỉ muốn mắng Lăng Sương một chút để trút giận, kết quả trái lại còn bị bức ngược.

"Tôi có phải hay không đã xem nhẹ cô?"

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương cười lạnh, chuyện này đúng là nàng đã tìm không tùy tiện không đáng tin.

"Không nên...!" Lăng Sương thanh âm không hề kiêu ngạo, diễn cảm lại vô cùng lãnh mạc.

Xem nhẹ tôi? Cô từ đầu đến cuối có liếc mắt nhìn tôi sao? Phong Uyển Tư, cô đúng là khốn kiếp, ai đã nói qua là muốn theo tôi cả đời? 16 tuổi liền có thể nói chuyện này thì có tính là thật không? Đoạt lấy nụ hôn đầu tiên của tôi ở nước ngoài, ngược lại còn ung dung tự tại nhiều năm như vậy, để cho tôi một mình khó chịu như vậy là ai? Cô cứ chờ đi, tôi sẽ tính toán món nợ này với cô, đòi lại không sót một món nào.

Phong Uyển Tư không nói gì, song chưởng ôm vào ngực cao thấp đánh giá Lăng Sương, mi nhãn đột ngột híp lại.

Lăng Sương lúc này nâng đầu lên cùng nàng đối diện, sâu trong đôi mắt đó có một tia biểu cảm mà nàng không hiểu được là gì.

"Tôi đã biết!" Phong Uyển Tư cười duyên, nhìn vào mắt Lương Sương lâu hơn một chút, nàng bắt đầu trào phúng "Đừng nói với tôi cô không biết thế nào là quyến rũ người khác?"

Lăng Sương vẫn như trước nhìn Phong Uyển Tư, trong mắt không có bất kỳ cảm xúc gì.

Đúng vậy, từ ngày cô rời đi, bắt đầu từ lúc đó tôi không hề biết quyến rũ qua bất kỳ người nào.. có thể chỉ là đối với cô...

https://thuviensach.vn

Đối với loại đầu gỗ, thông thường phản ứng Phong Uyển Tư hoàn toàn bị chọc giận, nhưng chỉ riêng lúc này nàng chợt cười lạnh tiến lên phía trước, ánh mắt nhìn chằm chằm Lăng Sương, không thể để cho nàng thoát khỏi, một giây sau tức thì sau đó liền giơ tay lên quàng lấy cổ Lăng Sương.

Phong Uyển Tư cảm giác được người trong lòng như đóng băng, nàng cao hứng, cười tà ác, nghiêng đầu, đối với vành tai người kia khéo léo thở ra một hơi

"Nếu như vậy, trước hết để tôi dạy cho cô biết.. thế nào là quyến rũ"

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 47 Xong rồi đi

Cảm giác tê dại trong nháy mắt quét toàn bộ thân thể, Lăng Sương nhìn thấy người phía trước gần trong gang tấc, ánh mắt có chút ướt át.

Uyển Tư của cô, người mà cô đã oán hận lâu như vậy, lại cứ như vậy đối với cô...

Phong Uyển Tư quấn quít lấy Lăng Sương, đôi tay vây buộc càng chặc hơn, cơ thể cô lại như không có xương mà nghiêng tới trước, hai má dán sát vào gương mặt của cô, môi khẽ chạm lên môi cô, khóe miệng nhếch lên độ cong "Chính là như vậy, như có như không quyến rũ, ai cũng sẽ không chịu nổi"

Mùi thơm tươi ngát tỏa ra làm Lăng Sương đỏ mặt, trong nháy mắt cô nhìn vào hai mắt Phong Uyển Tư. Phong Uyển Tư liền ngồi phịch xuống trên người Lăng Sương, hơi thở phả ra mùi hương chanh thơm ngác, thỉnh thoảng còn dùng bộ ngực của mình ác ý cọ lên thân thể của nàng, hai chân quấn quýt lấy chân Lăng Sương, cả cơ thể đều cuộn lấy trên người của nàng.

Người phụ nữ này cơ thể cũng thật thơm a, ôm vào lại có cảm giác so với chị không giống lắm, ôm vào không có chút lạnh lẽo ngược lại lại vô cùng thoải mái.

Lăng Sương mặc cho Phong Uyển Tư phóng túng trên người cô, mặc dù cô có chút vụn hôn dừng ở hai má, nhưng sau đó lại bất động không muốn

https://thuviensach.vn

nhìn lên nàng, nhưng lại dừng ở ánh mắt của nàng.

"Tại sao lại không có chút nào đáp lại?"

Phong Uyển Tư buồn bực nhìn Lăng Sương, đôi tay vỗ về kiêu ngạo theo độ cong chậm rãi rời xuống, bên miệng gợi lên độ cong tà ác, nàng thật không tin bản thân mình không quyến rũ được khối băng này.

Lăng Sương lúc này ngay lập tức thân mình liền cứng đơ, cảm giác được phần bất an, vì bàn tay kia đã hạ xuống mông nàng...

"Ai uiii... đầy đặn lắm nha.."

Phong Uyển Tư trên tay liền dùng lức, nghiền ngẫm nắm lộng lấy mông Lăng Sương, nàng còn thỏa thích cười tùy ý, Lăng Sương nhìn thấy nàng cười, thì trong mắt rốt cục cũng có tia tức giận.

"Như thế nào? Có phản ứng? Nói như vậy cô cũng không phải là đầu gỗ. Cô nếu không phản ứng lại tôi còn tưởng cô có tính lãnh đạm chứ!"

"Tổng thanh tra... hi vọng tôi như thế nào?"

Ba chữ Tổng thanh tra lạnh lùng vang lên làm cho Phong Uyển Tư lại bộc phát lửa giận, nàng liền chán ghét loại người giả đứng đắn.

Cô nói thật thì chết sao? Tôi là đại mỹ nữ ngồi ở trên người cô đến tay chân cô cũng liền không run rẩy... Được lắm, cô càng giả mù sa mưa tôi càng muốn cắn xé lớp mặt nạ của cô, để xem sau lớp mặt nạ thì có gì đặc biệt hơn người?

Nói không rõ là buồn bực, Lăng Sương cũng không chỗ nào đáp lại được ủy khuất so với thái độ bình thường của tỷ tỷ đối với nàng, tóm lại mọi phòng tuyến từ đầu của Phong Uyển Tư lập tức liền sụp đổ, vốn là lúc đầu muốn trêu chọc Lăng Sương, nhưng lúc này tâm trong nháy mắt đã chuyển

https://thuviensach.vn

hóa thành hung tợn, muốn chà đạp nàng, muốn nhìn thấy nàng ở dưới thân mình tan biến đi ý niệm trong đầu.

Phong Uyển Tư hé miệng, một phát một ngậm chặt lỗ tai Lăng Sương, Phong Uyển Tư liếm lấy vành tai của nàng, cố ý ở bên tai nàng tăng thêm hơi thở "Tôi muốn cô, muốn cô đáp lại tôi, tôi muốn cô ôm tôi, muốn cô yêu tôi"

Rõ ràng là lời nói khiêu khích theo sau đó là hơi thở ấm áp cùng nhau phun ra, lây dính lấy hương khí của Phong Uyển Tư bị Lăng Sương nhận lấy vào mũi, trong nháy mắt tận đáy lòng tâm liền dựng lên, so với lần trước bất đồng chính là, lần này, lửa bộc phát lên không phải lửa giận mà chính là che dấu dưới đáy lòng đã thật lâu... là dục hỏa.

"Cô tại sao lại không nói gì, cô không phải nói ... ưm..."

Nữa câu sau chưa kịp nói ra thì Phong Uyển Tư đã bị Lăng Sương đè xuống bả vai đặt ở trên bàn, Phong Uyển Tư kinh hãi, nàng liền giãy dụa đẩy ra Lăng Sương, Lăng Sương đã sớm đoán được nàng sẽ như thế nên nhanh chóng khống chế cổ tay của nàng, khóa chặt lại trên bàn

"LĂNG SƯƠNG!"

Phong Uyển Tư khuôn mặt lập tức đỏ ửng lên, nàng tức giận nhìn lên Lăng Sương, Lăng Sương mặt không chút thay đổi nhìn nàng " Cô không phải muốn tôi có phản ứng sao?"

"Cô buông ra!!!"

Môi một lần nữa bị hôn, nhưng lần này Lăng Sương đè lại cơ thể Phong Uyển Tư đang vặn vẹo, hơn nữa còn mang theo trong lòng lửa giận cùng không cam lòng, ngay lập tức liền phong ấn môi của nàng.

"Ưmm..."

https://thuviensach.vn

Khốn kiếp a!

Phong Uyển Tư không thể nói chuyện, thậm chí ngay cả thở cũng không thể thở nổi, răng nàng bị tách ra, trong kia chiếc lưỡi ấm áp chui vào, tùy ý trêu đùa thần kinh của nàng, lúc này đầu óc nàng quay cuồng, bị từng đợt rồi lại từng đợt, lúc đầu nàng còn nguyên bản liều mạng giãy dụa, nhưng lúc này Phong Uyển Tư như là cá trong nước, hơi sức như bị hút lấy, khí lực như không còn.

Mãi đến có dịch lỏng chua xót chảy vào miệng, mãi đến khi trên môi nàng không còn cảm giác bị phong ấn, Phong Uyển Tư lúc này mới mở to hai mắt, mê mang nhìn lên Lăng Sương.

"Tại sao, như thế nào..."

Có lầm không đây là cô khi dễ tôi, cô còn khóc?

Nước mắt luôn luôn chảy, Lăng Sương nhìn người dưới thân mình, nhìn thấy mang theo một tia mê mang cùng luống cuống, lúc này trong đầu ký ức như trở lại, trong lòng chua sót cuồn cuộn dâng lên.

"Uyển Tư, em thực sự không nhận ra tôi?"

"Sao?"

Vừa rồi cuồng vọng, Phong Uyển Tư có chút nhìn lên Lăng Sương, nhìn thấy trên mặt nàng có lệ, Phong Uyển Tư có cảm giác kỳ quái nảy lên trong lòng, nàng như thế nào cũng có cảm giác bộ dạng Lăng Sương khóc có chút quen mắt, nhưng có nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra là quen thuộc ra sao.

Tự thức lắc đầu, Lăng Sương buông ra cánh tay Phong Uyển Tư, lui ra xa nàng.

https://thuviensach.vn

"Này, cô rốt cuộc làm sao vậy, khóc cái gì? Còn nữa, cô tại sao lại dám ức hiếp tôi..."

Phong Uyển Tư nguyên lai đáng lẽ phải khí thế cao ngạo, nhưng lúc này giọng nói nàng lại mềm mại vô lực, không biết vì sao, khi nhìn thấy Lăng Sương khóc, nhìn thấy nước mắt người ta nàng lại có chút chột dạ, cái loại này giống như Hán tử bạc tình bạc nghĩa a, loại cảm giác này chẳng hiểu sao lại cứ tuôn ra mới chết chứ! Nhưng nàng cũng không vì vậy mà sợ hãi... Mà, nhìn bộ dạng của Lăng Sương thì nhất định là đã từng trãi qua quá khứ bi kịch, đừng nói là có quan hệ gì với nàng đi?

Lăng Sương tâm đã muốn như chết đi, cô nhớ thương một người lâu như vậy, nhưng người ấy lại đối với cô một chút ấn tượng cũng đều không có. Cô còn phải nói gì nữa? Nói gì với cái viên thuốc trước mắt này, đối với Phong Uyển Tư, cô cũng chỉ là một người không biết quyễn rũ, không phải là loại không đàng hoàng, có thể những người khác đến với Phong Uyển Tư số lượng nhiều đến nổi làm cho nàng còn không nhớ hết... nhưng cô lại vì người như thế mà kỳ vọng thống khổ lâu như vậy, hiện tại Lăng Sương không có ý tưởng gì đặc biệt, chỉ thầm nghĩ muốn lấy một đao rạch lòng nàng ra xem thử bên trong đó chứa gì, sau đó liền đem nàng ra bầm làm trăm mãnh rồi rãi xuống biển cho rồi.

"Vẻ mặt cô như vậy là có ý gì?"

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương biểu tình như vậy, đáy lòng chợt dâng lên cảm giác lạnh cả người.

Không phải chứ? Khó đoán như vậy cũng được mình đoán đúng đi? Chỉ có thể... Mà cô nhìn tôi như vậy thì có lợi ích gì? Bắt quá nếu quả thật chính là tôi đã làm chuyện có lỗi với cô thì cô muốn gì cứ nói đi?

Người ta dù sao cũng là Phong Uyển Tư độc nhất vô nhị, so với tỷ tỷ hoàn toàn là hai cá thể khác nhau. Phong Uyển Nhu từ nhỏ đã rất tự nhiên

https://thuviensach.vn

đoan trang, cũng không làm chuyện gì xấu có lỗi với người khác, còn người ta là Phong Uyển Tư, từ lúc học mẫu giáo đã được bạn học nhỏ trao cho nhẫn đính ước nhưng lại không thể mang được, tới bậc tiểu học liền nhắm tới mục tiêu và thu phục được thành công, tới trung học cơ sở thì tụt được quần của hảo bằng hữu, tới trung học. . .

Đúng rồi, trung học!

Phong Uyển Tư mở to hai mắt nhìn Lăng Sương, nàng như thế nào lại càng nhìn Lăng Sương càng thấy giống con mọt sách a?

Không thể nào!!!

"Cô nhìn cái gì?"

Lăng Sương lạnh lùng nhìn Phong Uyển Tư.

A, cái bộ dáng cao ngạo tự đại quả nhiên so với con mọt sách trong trí nhớ của nàng cực kỳ giống nhau đi, Phong Uyển Tư nhìn nhìn Lăng Sương, liếm liếm môi.

"Cô... Cô là con mọt sách!?"

Phong Uyển Tư nói còn chưa dứt lời, thì Lăng Sương nước mắt đã chảy dài xuống, Phong Uyển Tư vừa nhìn thấy tay chân liền trở nên hoảng loạn.

Oh my god! Mình ngu ngốc nhất chính là đã trêu chọc cô ta rồi, tại sao trước đó mình lại không nhận ra a...Hiện tại phải làm gì đây?

"Cô yên tâm!"

Lăng Sương nhìn thấy được Phong Uyển Tư muốn giải vây, nàng lau lệ trên mặt, chăm chú nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư vốn dĩ vẫn còn rất kích động, hiện tại vừa nhìn Lăng Sương 'thấy chết nhưng bộ dạng vẫn không khuất phục' thì tâm nàng cuối cùng cũng dãn ra, nàng nhất định sẽ dựa theo kịch bản phim nà nói "Cô yên tâm!" xong rồi hắn câu tiếp theo sẽ là "... tôi tuyệt đối sẽ không quấn quít lấy cô...", đó là một câu tức giận nhưng có phong độ.

"Tôi tuyệt đối sẽ không . . ."

Quả đúng như mình nghĩ!

Lăng Sương nhìn ánh mắt Phong Uyển Tư, một câu Lăng Sương vừa nói xong thì khóe môi Phong Uyển Tư hơi hơi giở lên, bộ dạng nghiêm túc nghe.

Thế nào? Đúng là không sai với những gì nàng đã đón đi, câu kế tiếp sẽ là 'quấn quít lấy người' nếu không phải mấy lời này thì chặt đầu nàng đem xuống đất làm quả bóng a.

"... bỏ qua cho cô!"

Lăng Sương cắn môi, hung tượng nhìn lên Phong Uyển Tư,bộ dạng bình tĩnh không một chút suy tư.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 48 Đi công tác

Bên này Lăng Sương và Phong Uyển Tư dây dưa không rõ, bên kia Tiểu Thảo lại bị giày vò.

"Ngưng Ngưng"

"Làm sao a?" Dạ Ngưng tức giận nhìn Tiểu Thảo.

Được chưa? Từ lúc cơm nước xong tới giờ chỉ biết quấn lấy người khác, rốt cuộc có chuyện gì sao lại không nói ra cơ chứ?

"Chiều nay mình sẽ đi Thượng Hải, hành lý đều chuẩn bị xong rồi, bồ không buồn chút nào sao?"

Tiểu Thảo vẻ mặt bi thương nhìn lên Dạ Ngưng, như thế nào lại có người vô tình như vậy, nàng đi công tác liền một tuần, không gặp mặt cũng không thấy nhớ sao?

"Được rồi, ít nói nhảm đi!" Dạ Ngưng trừng nàng " Mình còn không biết bồ sao? Rốt cuộc có chuyện gì bồ nói nhanh đi, nói xong để mình đi ngủ, tối hôm qua thức đêm coi Hỏa Ảnh cũng chưa ngủ đây"

"Nha" Tiểu Thảo tuy rằng gật đầu biểu tình, thế nhưng lại không nói chuyện, nhìn Dạ Ngưng mặt liền đỏ.

Dạ Ngưng lặng đi một chút, không thể tưởng tượng nổi nhìn Tiểu Thảo "Không phải chứ?"

https://thuviensach.vn

Trời ạ, chẳng lẽ thật là mùa xuân đến rồi sao? Tiểu Thảo ngốc ngếch nhà nàng bây giờ cũng có thể thông suốt mà biết chuyện rồi sao?

"Bồ đừng nhìn mình như vậy..."

Tiểu Thảo đỏ mặt dữ hơn, ngượng ngùng nhìn Dạ Ngưng.

Dạ Ngưng cười xấu xa, tiến đến bên người Tiểu Thảo, một phen ôm lấy cổ của nàng, nhỏ giọng nói "Yên tâm, có tâm sự gì cùng với chụy, chụy sẽ tuyệt đối thay cưng giữ bí mật"

Dạ Ngưng vốn là muốn trêu chọc Tiểu Thảo, nghĩ tới nàng nhất định sẽ phản bác, nhưng ai biết được Tiểu Thảo lại cúi đầu, vặn vặn ngón tay, gật đầu.

"Được!"

". . ."

Dạ Ngưng cố gắng nhịn cười, vỗ vỗ bả vai của nàng "Được rồi, đừng thẹn thùng nữa, mau nói đi, có chuyện gì?"

Dạ Ngưng đã nói như vậy, Tiểu Thảo cũng không tiếp tục ngại ngùng, chính là ngữ khí có chút nuốt vào nhả ra "Đi công tác ở Thượng Hải"

"Uhm"

Dạ Ngưng gật đầu hiểu.

Đi nơi nào khiến mặt cô đỏ có quan hệ gì sao?

"Mình đi cùng Phong tổng"

Tiểu Thảo nói xong mặt đỏ như thấm máu, Dạ Ngưng vừa nghe chỉ có hai người thì hai mắt liền sáng lên "Thật tốt quá!"

https://thuviensach.vn

Mau đáp lại tình cảm của Phong tổng đi, Tiểu Thảo ngốc của ta, theo mình thấy Phong tổng nhìn như vậy thật chất lại không đành lòng, bồ cũng đừng lấp lững với người ta nữa, nên thân thiết vào, nên vuốt ve, ôm ấp, tuy không ai nói bồ phải làm gì, nhưng tốt nhất đừng khiến Phong tổng chủ động là được a!

"Tốt cái gì a"

Tiểu Thảo cắn cắn môi, Dạ Ngưng vừa nghe nàng nói vậy liền nhíu mày "Tiểu Thảo, đừng nói cho mình biết bồ còn muốn trốn tránh"

"Mình không trốn tránh!"

Tiểu Thảo sốt ruột giải thích, Dạ Ngưng lại cho rằng mình nhìn đúng "Không nghĩ muốn trốn đi nơi nào riêng hai người? Tiểu Thảo, mình rất hiểu bồ, rất hiểu tính cách của bồ, nếu là người ngoài nhìn vào sẽ thấy chính bồ là người đang treo lơ lững Phong tổng. Không cự tuyệt cũng không đáp ứng, chơi trò mập mờ, nếu không có viên thuốc kia thấy bồ chướng mắt thì nếu mình là cô ta mình cũng không muốn nhìn thấy chị gái mình chịu đựng"

Tiểu Thảo vừa nghe liền ủy khuất, bĩu môi "Mình chỉ muồn từ từ..."

"Từ từ cái rắm, bồ tính xem mình tới Phong Đằng bao lâu rồi? Gần một năm a! Đã một năm rồi còn từ từ? Còn chưa nói là hai người gặp mặt mỗi ngày, hai lần hôn môi, ba lần ngủ chung, bồ cũng không nên từ chối mà đáp lại a, hai người đã có cảm tình, đặc biệt lại là nữ nhân, bồ không nghĩ thử xem Phong tổng khổ tâm lâu như vậy, nhìn thấy bồ ở cạnh người khác cũng không có bất kỳ phản ứng nào, loại đau đớn này..."

Dạ Ngưng vừa nói, hốc mắt liền đỏ, Tiểu Thảo ở một bên kinh ngạc "Ngưng Ngưng, có phải bồ lại nghĩ tới Tiếu tỷ tỷ không? Được rồi, đừng khóc"

https://thuviensach.vn

"Ai khóc?"

Khốn kiếp thật, ai mướn cô xía vào a?

Dạ Ngưng nghiến răng nghiến lợi nhìn Tiểu Thảo, nàng chính là có loại bản lĩnh này, đã nói rõ như vậy nếu người ta còn cố tình không hiểu thì nàng sẽ không đếm xĩa tới nữa.

"Mình không nghĩ là muốn lấp lững với Phong tổng, Ngưng Ngưng, bồ cũng biết mà, mình thực sự rất thích chị ấy, chỉ là hiện tại không dám hứa hẹn với người ta, mẹ mình ở bên kia, mình dự tính sẽ từ từ nói"

Tiểu Thảo nói vô cùng thành thật, Dạ Ngưng tuy rằng lý giải cho nàng hiểu nhưng rõ ràng quan trọng là Phong tổng nghĩ gì nữa.

"Phong tổng có nói qua muốn bồ cho nàng hứa hẹn sao?"

Tiểu Thảo lặng đi một chút, lắc lắc đầu.

"Vậy bồ còn chờ cái gì? Tiểu Thảo, bồ một chút cũng không lo lắng?"

"Lo lắng cái gì?"

"Người ta là Phong tổng, cần năng lực có năng lực, cần ngoại hình liền có ngoại hình, cần diện mạo cũng có diện mạo, bồ không sợ nàng chờ mãi sẽ có một ngày thấy mệt mõi không? Sẽ không nhớ bồ nữa?"

Dạ Ngưng dùng sức dọa nạt Tiểu Thảo, nếu Phong Uyển Nhu thật sự dễ dàng buông tha thì cũng không chờ lâu như vậy, có thể ở trên đời này cũng còn phép lạ đây! Rõ ràng là một ngày trước còn tình sâu như biển, sau một ngày liền biến thành người lạ, tựa như nàng và Vũ Hàm . . .

"Mình sợ lắm!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo gật đầu thành thật trả lời, Dạ Ngưng nghe được liền nói "Cho nên, bồ còn chờ gì nữa? Đã có rồi thì nên trân trọng đi"

"Tiểu Thảo!"

Mới vừa nói được một nữa, Phong Uyển Nhu lôi kéo hành lý từ phòng Tổng tài đi ra, vừa nhìn thấy Tiểu Thảo và Dạ Ngưng họp lại nàng liền nhăn mi.

Lúc này là lúc nào, vẫn còn ở đây nói chuyện phiếm?

"Nha"

Tiểu Thảo theo tiếng Phong Uyển Nhu liền rời Dạ Ngưng, nàng muốn đi giúp Phong Uyển Nhu đẩy hành lý, Dạ Ngưng nhìn nàng cười trộm, đưa tay lên dùng sức nhéo cái mông Tiểu Thảo một cái.

"Cố lên a"

Mặt lập tức đỏ lên, Tiểu Thảo quay đầu lại dùng sức trừng mắt nhìn Dạ Ngưng liếc mắt một cái, Dạ Ngưng kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo.

Không phải chứ? Biểu tình này là do ai dạy cho cô đây?

"Sao lại thế này, không phải đã nói cho em cơm nước xong phải đến phòng làm việc sao?"

Phong Uyển Nhu ngữ khí rất là không kiên nhẫn, Tiểu Thảo vội giải thích "Không, Em rất muốn đi"

"Được rồi, đi thôi!"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo như vậy có chút không đành lòng, thở dài đưa hành lý trong tay giao cho nàng. Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Nhu sắc mặt tái nhợt thì trong lòng có chút đau.

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua đừng nói lại thức đêm đi? Mới vừa khỏi bệnh tại sao lại còn liều mạng như vậy đây?

Sau khi nàng đem hành lý đặt sau cóp xe nàng liền nhanh chóng lên xe, Tiểu Thảo nịt chặt giây an toàn, theo kính chiếu hậu phía trước nhìn thoáng qua Phong Uyển Nhu, tiếp đến một bước nhấn chân ga đi thẳng đến sân bay.

Phong Uyển Nhu nhắm mắt lại dựa vào chỗ ngồi phía sau ngủ, mày nàng nheo lại gắt gao, từ buổi sáng hôm nay bắt đầu cũng có chút không thoải mái, Phong Uyển Tư còn ở văn phòng của nàng náo loạn muốn nửa ngày, hiện tại nàng cũng có chút mệt mõi.

Tiểu Thảo nhìn ra Phong Uyển Nhu mệt, liền giảm bớt tốc độ xe, dọc theo đường đi thương nghiêng nghiêng đầu nhìn nàng, đến nửa ngày, Phong Uyển Nhu đột nhiên mở mắt.

"Lái xe tốt đi!"

Tiểu Thảo hoảng sợ, mặt đỏ lên, gật gật đầu, tim đập phịch phịch. Phong Uyển Nhu nhìn nàng chằm chằm một hồi, thở dài.

"Tôi không sao"

Đứa ngốc này đầu như quả dưa, ngay cả quan tâm cũng không nói ra.

Tiểu Thảo không dám nhìn Phong Uyển Nhu nữa, một đường chuyên tâm lái xe, tới sân bay, nàng dừng xe thật tốt, sau đó gọi điện thoại cho Vương Oánh Oánh, nói cho nàng biết vị trí của xe. Ngay sau đó Tiểu Thảo lôi kéo hành lý đem đi làm thủ tục gửi vận chuyển, cuối cùng lại thở hổn hển chạy đến bên cạnh Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo có chút vui mừng, bất kể nói như thế nào, đều cũng có chút tiến bộ không phải sao? So với trước kia như nhi

https://thuviensach.vn

đồng chỉ biết làm cho nàng tức giận, Tiểu Thảo bây giờ tựa hồ đã tiến bộ rất nhiều, chỉ cần nàng gặp mặt một chút cũng thực thỏa mãn rồi, Phong Uyển Nhu đối với Tiểu Thảo xưa nay đã như vậy.

Lúc lên máy bay, Phong Uyển Nhu sắc mặt đã muốn có chút tái nhợt một cách đáng sợ, sau khi máy bay cất cánh nàng liền nhắm chặt hai mắt dựa vào ghế dựa ngủ, Tiểu Thảo lo lắng cho nàng, đưa tay lên do dự nửa ngày, cuối cùng cũng có cam đảm dán tay đặt lên trán Phong Uyển Nhu.

Thật nóng...

"Phong tổng, uống thuốc đi"

Tiểu Thảo đau lòng không thôi, Phong Uyển Nhu không mở to mắt, chỉ lắc lắc đầu "Không cần đâu, ngủ một chút là tốt rồi"

Tiểu Thảo không có biện pháp gì hơn, chỉ có thể xoa bóp phục vụ, nàng còn tìm tiếp viên hàng không xin một ly sữa nóng, sau đó lại dìu lấy eo của Phong Uyển Nhu đỡ dậy, mặc kệ người ta có nguyện ý hay ngạc nhiên không, nàng vẫn cố thúc Phong Uyển Nhu uống hết ly sữa, sau khi uống xong liền đỡ lấy đầu của nàng tựa lên vai của mình.

Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng nỉ non một tiếng, bởi vì bả vai Tiểu Thảo gầy teo, chạm vào cũng đều là xương, thế nhưng đúng vào thời khắc này khi dựa vào lại làm cho nàng có phần an tâm, dạ dày lúc này cũng được sữa nóng lắp đầy, cả người cũng không còn khó chịu nhiều lắm. Quan trọng nhất chính là tâm lý nàng rốt cục cũng được an ủi, Phong Uyển Nhu cọ xát bả vai Tiểu Thảo, nhắm lại đã liền ngủ.

Tiểu Thảo luôn nâng cao thân mình để Phong Uyển Nhu dựa vào được thoải mái hơn, mười phút, rồi nửa giờ, sau đó là một giờ, mãi đến lúc Phong Uyển Nhu tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Sau khi máy bay đáp xuống phi trường, trời lúc này có chút lạnh, Tiểu Thảo lại từ trong bao lấy ra quần áo khoác vào cho Phong Uyển Nhu, vừa ra đến sân bay, đã thấy công ty ở chi nhánh lái xe tới đón hai người. Tuy rằng Phong Uyển Nhu có chút mệt mõi, nhưng nàng lại không muốn trì hoãn thời gian, Tiểu Thảo nói gì cũng không nghe, liền lên tiếng muốn đi tới công ty. Tiểu Thảo có phần tức giận nhưng cũng không thể nề hà, ngồi ở phía sau cứ nắm lấy tay Phong Uyển Nhu.

Thiệt là, sống chỉ có công việc thôi sao?

Tới công ty, vốn là chỉ đi tham quan các bộ phận thị sát một chút để xem xét tình hình, nhưng sau đó lại có hội nghị báo cáo, Tiểu Thảo nghe xong lại có chút choáng váng, cuối cùng cũng thật vất vả chịu đựng đến trời tối, quản lí lúc này cũng đã sắp xếp một buổi tiệc rượu chiêu đãi, nhưng Phong Uyển Nhu rất mệt mõi nên đã phất tay cự tuyệt, nàng nhìn thoáng qua một bên Tiểu Thảo, ánh mắt ý bảo nàng quay về khách sạn, Tiểu Thảo nhận ra nên liền vội đứng dậy cùng qua.

Tiểu Thảo vốn dĩ là vừa mệt lại vừa đói, nhưng khi trong tay nàng nhận được chìa khóa phòng thì trong lòng một phen hoảng loạn lại muốn thổi quét toàn thân, toàn bộ thần kinh nàng lúc này trong nháy mắt liền đình chỉ mọi động tác.

Cùng... cùng một phòng...

-

P/s: Dạo này có một sự cuồng Phong tổng ko hề nhẹ <3

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 49 Nói thật cho tôi biết

"Đang làm gì vậy?"

Phong Uyển Nhu mệt mõi dựa lên trên tường nhìn Tiểu Thảo.

Cầm chìa khóa trên tay còn không mau mở cửa, lại đứng đó thơ thẩn cái gì?

Tiểu Thảo đỏ mặt "Nga~~" một tiếng rồi cuống quít vội vàng đi mở cửa, kết quả là tay run lên, chìa khóa trên tay liền ngay lập tức rơi xuống đất.

Chìa khóa rơi xuống tạo lên âm thanh cũng giống như nhịp tim nàng đang rối rắm thành một mảnh, lúc này đại não của nàng như bị chập điện, đợi đến lúc nàng muốn phục hồi lại tinh thần thì Phong Uyển Nhu đã cuối xuống nhặt lên chìa khóa.

"Phong tổng, tôi . . ."

Tiểu Thảo kích động, không biết phải giải thích như thế nào, nghĩ đến Phong tổng nhất định sẽ mắng nàng, thế nhưng Phong Uyển Nhu chỉ nhìn nàng một cái, sau đó nhẹ giọng hỏi "Mệt sao?"

Tiểu Thảo khuôn mặt lúc này lập tức trở nên ửng đỏ, nếu như Phong Uyển Nhu quở trách nàng thì trong lòng nàng đáng lẽ sẽ thấy dễ chịu hơn một chút, thế nhưng, Phong tổng cứ như vậy mà quan tâm làm cho nàng cảm thấy bản thân mình thật vô sỉ.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu cơ bản là mệt sắp chết đi rồi nên không hề phát hiện ra Tiểu Thảo có điều bất thường, còn nghĩ rằng đã khiến cho Tiểu Thảo bôn ba cùng mình một ngày cũng đã mệt mỏi lắm rồi, Phong Uyển Nhu chợt cười cười rồi nghiêng người lôi kéo hành lý đi vào.

Tiểu Thảo hít sâu, cố gắng bình phục tâm tình.

Không được, Dương Tiểu Thảo, Phong tổng đối với cô tốt như vậy, cô tuyệt đối không thể có suy nghĩ hèn hạ, cô làm sao vậy? Như thế nào lại có ý tưởng ghê tởm trong lòng như thế? Không thể a, nhất định không được làm như vậy...

"Em ngơ ngác gì vậy, còn không mau đi vào?"

Phong Uyển Nhu giận Tiểu Thảo liếc mắt một cái.

Hôm nay làm sao vậy? Chưa tỉnh ngủ sao, cứ mơ mơ màng màng.

Tiểu Thảo đứng ở ngoài cửa thật lâu mới nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, sau đó dùng sức chặn lại ý tưởng đang sôi sục trong lòng, nắm lấy hành lý, ngẩng đầu ưỡn ngực tiêu sái vào phòng.

Phong Uyển Nhu có chút kì quái nhìn nàng đi vào, sau khi nhìn thấy nàng vào thì Phong Uyển Nhu cũng đem hành lý để ở một bên, nói "Tôi đi tắm, em chuẩn bị một chút đi"

. . .

Tiểu Thảo thật vất vả mới có thể áp chế được tà niệm, nhưng cuối cùng lại bị hai chữ 'tắm rửa' kích hoạt lên, hôm nay hơn nữa ngày, trong lòng nàng đã vốn có cơn sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, lúc này cơn sóng ấy đã hóa thành một dòng nước ấm và hội tụ ở vùng bụng dưới làm cho Tiểu Thảo trong lòng nhộn nhạo nổi lên.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cũng không đáp lại, chỉ đứng ở một chỗ ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu, ánh mắt có chút đăm đăm.

Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, nhưng sau đó cũng nhanh chóng đi lướt qua bên người nàng rồi tiến vào phòng tắm.

Mãi đến lúc âm thanh cánh cửa đóng lại "Phanh" một tiếng thì Tiểu Thảo mới hồi phục lại tinh thần, nàng nhận ra một cỗ nhiệt khí tỏa ra ở hai má, Tiểu Thảo liền giơ tay lên sờ sờ mặt, liếm môi dưới, nâng lên chân, lăng lăng tiêu sái bước đến trước giường ngồi xuống.

Trong phòng tắm, Phong Uyển Nhu vừa hướng đến vòi nước ấm, vừa nghĩ đến biểu hiện kỳ quái vừa rồi của Tiểu Thảo thì có chút muốn cười.

Đứa nhỏ này hôm nay làm sao vậy? Tại sao lại có vẻ kì lạ như thế?

Sau khi tắm xong, Phong Uyển Nhu lau khô tóc rồi từ phòng tắm đi ra, nàng tiến đến phòng ngủ liền nhìn thấy Tiểu Thảo đang ngồi giường nhìn chằm chằm nàng ngây người.

"Em hôm nay rốt cuộc làm sao vậy?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn Tiểu Thảo.

Bệnh sao?

Tiểu Thảo quay đầu nhìn nàng một cái sau đó liền rất nhanh cúi đầu "Không có gì!"

Không có gì mà lại thơ thẩn?

Phong Uyển Nhu tuy trong lòng nghĩ như vậy nhưng cũng không nói ra, nàng đi đến trước bàn trang điểm, cầm lấy máy sấy tóc thổi khô.

https://thuviensach.vn

Máy sấy tóc phát lên âm thanh 'ong ong', mái tóc tinh tế cùng những ngón tay trắng nõn xinh đẹp xen vào những sợi tóc mây đen dài, một luồng rồi lại một luồng theo gió phiêu tán, ngày bình thường dù nhìn thấy cũng không nhận ra có gì nổi bật, thế nhưng hôm nay nhìn Phong Uyển Nhu lại vô cùng xinh đẹp, Tiểu Thảo nhìn thấy lại cảm giác được mặt mình nóng lên, nàng có chút hoài nghi không biết có phải do buổi ăn tối thức ăn không được an toàn hay không, đại loại như cho mấy thứ gia vị không bình thường nên mới làm cho cơ thể nàng khác thường như vậy.

"Tôi hơi mệt, nên nằm nghỉ một chút, em cứ xem TV đi"

Buông máy sấy, Phong Uyển Nhu hướng đến Tiểu Thảo còn đang ngẩn người nói, khó có được hôm nay nàng không nhìn qua văn kiện.

Tiểu Thảo vội gật đầu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái rồi lê bước lên giường, kéo ra cái chăn rồi nằm lên.

Tiểu Thảo ở một bên nhìn Phong Uyển Nhu nằm ở trên giường, thấy nàng tắm rửa xong sắc mặt bớt tái nhạt hơn, nhưng mày vẫn còn nhíu chặt khiến Tiểu Thảo nhìn thấy lại có chút đau lòng. Tiểu Thảo rối rắm một hồi, liền mở miệng hỏi " Mệt lắm sao?"

"uhm"

Phong Uyển Nhu nhắm mắt lại lên tiếng, sau đó lại thở dài "Xem ra phải điều Tư Tư đến đây"

Tuy rằng trong lòng Phong Uyển Nhu không muốn, nhưng ở bên cạnh nàng người đáng tin tưởng thì lại quá ít, trừ bỏ Tiểu Thảo và Lương Nhiên thì chính là muội muội. Tuy chi nhánh công ty bên này bề ngoài thoạt nhìn không có gì đáng đề phòng, nhưng sau lưng lại có không ít người có động, tuy nói là vấn đề không lớn, nhưng cũng sẽ ảnh hưởng đến Phong Đằng không ít, vì vậy cũng nên cẩn thận một chút sẽ tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo có chút khổ sở nhìn Phong Uyển Nhu, mỗi lần ở cạnh Phong Uyển Nhu nàng đều cảm thấy bản thân mình thực vô dụng, cái gì cũng không giúp được.

Dường như biết được Tiểu Thảo đang suy nghĩ gì, Phong Uyển Nhu liền nhướng mày "Có em ở bên cạnh tôi là tốt rồi!"

Không cần em làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần em luôn ở cạnh tôi thôi

Chỉ một câu nói, khiến cả hốc mắt Tiểu Thảo đều đỏ, nàng liền không do dự cũng không đoán mò liền đi đến bên giường Phong Uyển Nhu, nửa thân mình ghé vào bên người nàng, nhìn nàng "Để em xoa bóp vai cho chị!"

Trước kia Phong Uyển Nhu mệt mỏi đều do Tiểu Thảo xoa bóp bả vai cho nàng, tay nghề coi như cũng không kém. Phong Uyển Nhu cười nhếch khóe môi, không nói gì mà nở nụ cười như vậy.

"Được!"

Không vạch trần tâm tư của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu gật gật đầu. Tiểu Thảo vừa được cho phép thì vô cùng vui vẻ, liền một cước hất tung dép leo lên giường lớn, hai chân quỳ gối, tay áo xắn lên, dùng sức mát xa cho Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu hơi hơi mở to mắt, nhìn thoáng qua Tiểu Thảo như tiểu nô lệ bên người, lắc lắc đầu, cười khẽ "Em đó nha~~~"

Tiểu Thảo cũng cười, tuy rằng nàng không biết câu "Em đó nha~~~!!" của Phong Uyển Nhu là có ý gì, nhưng trong lòng nàng đơn giản lại rất vui. Nàng đã lâu rồi không được cùng Phong Uyển Nhu ở cùng nhau như vậy. Nàng bây giờ dường như không còn e ngại Phong tổng, dường như lại có phần muốn cố ý gần gũi nhiều hơn, nếu một ngày không nhìn thấy sẽ lại tưởng niệm, đối với nàng, chỉ cần ở bên cạnh Phong Uyển Nhu thì nàng làm bất điều gì nàng cũng chấp nhận.

https://thuviensach.vn

"Em và Tư Tư . . ."

Cơ thể Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo xoa bóp muốn mềm nhũn ra, Phong Uyển Nhu cảm thấy vô cùng thoải mái, nàng nỉ non một tiếng hỏi, Tiểu Thảo nghe thấy liền đỏ mặt lên, làm cho cảm giác vừa rồi bị áp chế liền dâng trào trở nên khác thường.

"Cô ta không thích em"

Hít sâu một hơi, khống chế thật tốt tâm tình của mình, Tiểu Thảo trả lời. Phong tổng đã từng nói qua, nàng tuyệt đối không được nói dối, như thế nào cũng phải nói thật như vậy, vốn dĩ, viên thuốc không thích nàng, thấy nàng như thế nào cũng không thuận mắt.

"Vì sao lại không thích em?"

Phong Uyển Nhu cười thầm giọng điệu làm nũng của Tiểu Thảo vừa rồi, ngữ khí giống như rất oán giận, Tiểu Thảo cũng nhìn ra Phong tổng chính là đang cười nhạo nàng, Tiểu Thảo liền bĩu môi, nói cũng không quá lớn.

"Bởi vì cô ta thích chị, cô ta chính là có lòng yêu mến tà niệm"

Bả vai Phong Uyển Nhu chợt run lên.

Thích chị? Đây là do Tiểu Thảo nghĩ đến sao?

"Ai dạy em nói?"

Phong Uyển Nhu hiểu rõ Tiểu Thảo nhất, nàng là một tiểu hài tử, dù như thế nào thì cũng không nói ra lời loạn ngôn như thế này, nếu nàng đoán không sai thì là do Dạ Ngưng giáo lý cho.

Quả nhiên, Tiểu Thảo bị kẹt một chút, liếm liếm môi, nói "Là Dạ Ngưng nói cho em biết!"

https://thuviensach.vn

"Cô ta nói cho em như vậy em liền nhớ rất rõ ràng?"

"Cô ấy là bạn tốt của em"

Nghe được hai chữ 'bạn tốt' Phong Uyển Nhu liền nhíu mày "Vậy còn tôi? Em coi tôi là gì? Tôi đã nói với em những gì chẳng lẽ em không hề nhớ?"

"Em nhớ!"

Tiểu Thảo sốt ruột biện giải, nàng nhớ, tất nhiên là nhớ, mỗi một câu Phong tổng nói nàng đều nhớ kỹ, giống như cách đó vài ngày Phong tổng còn nói không được ăn những thức ăn thiếu dinh dưỡng, nàng còn nhớ kỹ a, vì vậy hiện tại mỗi lần ăn cơm nàng đều ăn thêm trái cây, thực là quá nghe lời luôn còn gì.

"Vậy em nói xem, lần trước ở văn phòng em đã hứa với tôi những gì?"

Cùng với Tiểu Thảo nói chuyện phiếm, Phong Uyển Nhu cũng thường đùa với Tiểu Thảo vài câu, vì nàng rất thích nhìn bộ dạng chật vật biện giải của Tiểu Thảo, lúc này Phong Uyển Nhu tâm không nói nên lời thoải mái, chân mày cũng vì vậy mà rất nhanh đã dãn mở ra.

Phong tổng vui vẻ, nhưng Tiểu Thảo thì ngược lại rất khổ sở, Tiểu Thảo nghĩ đến Phong Uyển Nhu thực sự sẽ trách nàng không nghe lời, vì vậy nên trả lời rất thành khẩn:

"Em phải tin lời chị, không được giấu diếm chị, còn phải nghe lời chị nói"

"Em làm được sao?"

Phong Uyển Nhu thản nhiên cười, nàng bất quá là chỉ tùy thích trêu chọc Tiểu Thảo, lại không ngờ được Tiểu Thảo nói rất thật lòng, tay nàng chợt

https://thuviensach.vn

run lên một chút, tựa hồ như bị nói trúng tâm trạng.

Có chút hồi hợp, Phong Uyển Nhu xoay người loại, nhìn thoáng qua Tiểu Thảo, nhìn thấy ánh mắt trốn tránh của nàng, liền nhíu nhíu mày.

Không phải chứ? Thật sự là có gạt tôi!?

"Qua bên kia ngồi xuống!"

Tốt lắm! Tiểu Thảo, không đánh đã khai.

Phong Uyển Nhu cầm một cái gối đặt ở đầu giường gối lên phía sau Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngồi thật đàng hoàng, dáng vẽ trông mong nhìn lên đôi mắt Phong Uyển Nhu.

Song chưởng ôm vào trong ngực, Phong Uyển Nhu chọn mi nhìn Tiểu Thảo "Nói đi, tại sao lại như thế?"

Tiểu Thảo lại đỏ mặt, rối rắm cúi đầu, hai tay đan vào nhau "Không có gì!"

"Ngẩng đầu, hai tay buông ra, ngồi yên!"

Phong Uyển Nhu thanh âm tuy không lớn tiếng nhưng cũng thật uy hiếp, Tiểu Thảo lập tức ngẩng đầu, hai tay đặt ở hai bên đùi, khẩn trương nhìn Phong tổng, thật yên lặng chờ lãnh đạo lên tiếng.

Phong Uyển Nhu cũng không nói gì, liền như vậy trực tiếp nhìn Tiểu Thảo, đôi mắt hẹp dài hơi hơi nheo lại, không phát ra tiếng động gì khiến cho Tiểu Thảo cảm thấy vô cùng áp lực.

"Em... Em thực sự không có gì, không có lừa chị!"

Tiểu Thảo có chút không chịu đựng được ánh mắt của Phong Uyển Nhu như vậy, Phong Uyển Nhu cũng xem xét nàng "Thật sao?"

https://thuviensach.vn

". . ."

Muốn em nói như thế nào a?

Tiểu Thảo mặt đỏ lên trông thấy, tuy rằng nàng đã đáp ứng Phong tổng chuyện gì cũng nói cho nàng biết, nhưng cái loại sự tình này, nếu nói cho nàng, thì nàng nhất định sẽ sinh khí, nhất định sẽ tức giận a!

Phong Uyển Nhu vốn chỉ là tùy tiện hỏi, nhưng hiện tại nhìn bộ dạng rối rắm của Tiểu Thảo thì lòng lại nổi lên nghi ngờ.

"Nói!"

Thanh âm đã muốn lạnh như băng, Tiểu Thảo biết đây là biểu hiện tức giận của Phong Uyển Nhu, trong nháy mắt liền nhìn nàng, vẻ mặt ủy khuất.

"Chị muốn em nói gì? Này là đã lâu rồi..."

"Lâu cái gì?"

Phong Uyển Nhu đau đầu nhìn Tiểu Thảo.

Lại tới nữa rồi, suy nghĩ của cây cỏ...

"Đã rất lâu em nghĩ tới điều này, còn năm mơ thấy..."

Tiểu Thảo nói xong liền cúi đầu.

Thật sự là rất thẹn thùng a, Phong tổng, chị không hỏi không được sao?

"Nằm mơ thấy gì?"

Phong Uyển Nhu mày nhăn lại thành một đoạn.

Chuyện gì có thể làm cho Tiểu Thảo cả nghĩ cũng nằm mơ tới?

https://thuviensach.vn

Lần này đến phiên Tiểu Thảo lại không rõ Phong tổng, vì sao ngày thường luôn rất thông minh, chỉ cần nói là Phong tổng liền hiểu được sự tình của nàng, nhưng lần này nàng phải nói như thế nào a? Chẳng lẽ lại đoán không ra sao?

Tiểu Thảo chắc chắn Phong Uyển Nhu có thể đoán ra, khổ nỗi Phong Uyển Nhu lại không hướng đến phương diện đen tối mà suy nghĩ vấn đề, vốn dĩ trong lòng nàng Tiểu Thảo chính là một cây gỗ không phiền phức, rất đơn giản so với giấy trắng còn hơn, như thế nào cũng không nghĩ ra hôm nay Tiểu Thảo sẽ có tạp niệm.

Vì thế, một người không nghĩ sẽ nói, một người lại muốn truy vấn, không khí lúc này lại trở nên cực kỳ xấu hổ.

"Không nói thì thôis!"

Phong Uyển Nhu thực sự sinh khí, nàng nhìn ra, Tiểu Thảo biểu hiện rất cứng rắn, hiện tại lại dám cùng nàng đối nghịch. Tiểu Thảo nhìn thấy bộ dáng tức giân của Phong Uyển Nhu thì ủy khuất vô cùng, nước mắt đều nhanh chóng chảy xuống "Chị đừng giận, em nói mà!"

Tiểu Thảo nói xong liền cắn cắn môi.

Này là do chị ép em nói đó!

Nàng nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Phong Uyển Nhu xong, hít sâu một hơi, đem cục nghẹn ở ngực đều nói ra:

"Em trước đó vài ngày có nằm mơ, mơ thấy em với chị ở trên giường... cuối tuần trước đó còn mơ thấy cùng ngủ với chị, vừa rồi chị tắm rửa xong mặc đồ ngủ đi ra, em chỉ muốn đem áo ngủ của chị cởi đi.."

". . ."

https://thuviensach.vn

-

P/s: Ú Ù =)))... Này là bị lây bệnh trong sáng của Dạ Ngưng nà :v

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 50 Chung một cảm giác

Phong Uyển Nhu ngạc nhiên nhìn Tiểu Thảo, ánh mắt chăm chú không thay đổi nhìn nàng.

"Là chị bắt em nói a..."

Vì sao lại còn nhìn em như thế...

Tiểu Thảo khuôn mặt giống như mặt trời, đỏ đến cả tai, nàng cắn môi nhìn Phong Uyển Nhu

Đừng nhìn nữa, em chỉ là ăn ngay nói thật.

"Tiểu Thảo, em vừa nói gì?"

Phong Uyển Nhu thanh âm có chút run rẩy, trong ánh mắt kinh ngạc không chỉ không giảm ngược lại càng lúc càng nhiều.

Tiểu Thảo vốn rất khẩn trương, thật vất vả lắm mới có dũng khí đem cả lời trong lòng nói ra cho Phong Uyển Nhu, kết quả Phong tổng còn hỏi ngược lại nàng vừa nói gì? Vẻ mặt mê mang của nàng liền thay đổi, trong lòng không hiểu vì sao lại dâng lên một tia giận hờn, dùng sức cắn cắn môi, nói rõ ràng "Em nói, em lúc nào cũng muốn chị, em nói, em đối với chị có dục vọng, được chưa?"

Sau khi nói xong, Tiểu Thảo mới thấy trong lòng dễ chịu hơn, nàng cúi đầu, cảm thụ lại cả cơ thể đang tỏa nhiệt vì tức giận, nàng không dám nhìn

https://thuviensach.vn

tới Phong Uyển Nhu.

Lúc này Phong Uyển Nhu ngồi bên kia giường tựa hồ có chút ngây ngốc, kinh ngạc nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, thật lâu cũng không nói lời nào.

Đáng kể hơn là không khí trầm mặc của hai người trong lúc đó, thì Tiểu Thảo tim lúc này đập "Thình thịch", đập đến nổi nàng còn nghe được.

Tựa hồ có chút hối hận... Tiểu Thảo vốn không thường tâm sự loại sự tình này cho ai, chỉ là sau khi nhận biết Phong Uyển Nhu, nàng cũng dần trở nên 'đa sầu đa cảm', loại cảm giác này thật đúng là chịu khổ sở a.

Đợi đến nữa ngày cũng không thấy Phong Uyển Nhu nói gì, Tiểu Thảo tâm chợt lạnh xuống, thương tâm vô cùng.

Không phải nàng không nghĩ tới Phong Uyển Nhu sẽ tức giận, chỉ là nàng muốn đem hết mọi nổi lòng nói ra, mặc kệ có như thế nào, nàng cũng không hối hận, bởi vì nàng không muốn gạt Phong tổng, từ đầu đến cuối cũng chỉ muốn đáp lại lời hứa với Phong tổng.

"Em đi đây!"

Không hề ngẩng đầu, Tiểu Thảo thấp giọng nói, thanh âm hòa theo một chút nghẹn ngào, dường như còn có nước mắt lăn lộn trong khóe mắt.

Nàng lại đợi vài giây đồng hồ, vẫn không ai phản ứng nàng, Tiểu Thảo thực sự thấy bi thương, liền đứng dậy cúi đầu đi ra ngoài.

"Đứng lại!"

Phong Uyển Nhu thanh âm pha lẫn lạnh lùng lẫn cao hứng, nàng mỉm cười, Tiểu Thảo nghe được, kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn về phía Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu tóc đã muốn khô, khoát ở một bên vai, toát lên vẻ phóng khoáng tự nhiên, hơn nữa áo ngủ màu trắng trong suốt, Tiểu Thảo nhìn xuống mặt lại ửng đỏ, sau đó quay đầu không dám nhìn thêm.

Phong Uyển Nhu trong nháy mắt liền nhìn ra "Như thế nào? Vừa rồi lá gan không phải rất lớn sao? Bây giờ lại thẹn thùng?"

Không ngờ tới Phong Uyển Nhu sẽ nói như vậy, Tiểu Thảo lúc này lại có cảm giác ti ti mồ hôi, nàng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía Phong Uyển Nhu

"Lại đây!"

Phong Uyển Nhu vỗ vỗ bên giường, trong giọng nói mang theo một tia hương vị mệnh lệnh, thần thái này, đúng là như nữ vương.

Tiểu Thảo nhìn nàng, nuốt nước miếng, trong lòng tuy rằng nghi hoặc cũng không dám cự tuyệt, chầm chậm tiêu sái bước đến bên giường, liền ngồi xuống cách Phong Uyển Nhu một chút.

Phong Uyển Nhu không nháy mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, nhận ra ánh mắt lo lắng không yên của người đối diện, nàng chợt cười "Ngồi gần đây một chút!"

Mông ngồi còn chưa nóng thì Phong tổng lại lên tiếng, Tiểu Thảo bĩu môi, lê mông đến gần Phong tổng, gần đến nổi nàng có thể ngửi được hương thơm trên người Phong Uyển Nhu.

Chậm rãi nâng lên cánh tay, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, đem nàng ôm sát trong lòng..

Ngô...

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo lập tức đỏ mặt, tay cũng không biết nên để chỗ nào, nếu nàng nhớ không lầm, đây là lần đầu tiên nàng bị Phong Uyển Nhu ôm vào lòng như vậy.

Phong Uyển Nhu tay không những ôm mà còn có một chút vỗ về bảo bối của nàng, nàng không nói lời nào, vì tay nàng hết thảy ôn nhu còn hơn bất cứ ngôn ngữ nào thể hiện được.

Tay nàng lại một chút không kiên nhẫn liền hạ xuống vuốt ve lưng Tiểu Thảo vỗ về, Tiểu Thảo trên mặt vốn đã đỏ hồng giờ càng rõ ràng hơn, nàng bị Phong tổng mơn trớn ở địa phương như vậy cảm giác giống như bị con kiến bò qua, tê dại cảm giác ngứa ngáy, ngứa ngáy đến tận đáy lòng.

"Phong tổng..."

Tiểu Thảo nhịn không được liền mở miệng, thanh âm nói không nên lời run rẩy.

Phong Uyển Nhu tay liền đình chỉ động tác, thân mình nàng lại có hơi nghiêng qua, tay lúc này liền hoạt động, ôm lấy thắt lưng Tiểu Thảo, đôi mắt tực tiếp nhìn nàng.

Làm gì vậy a...

Tiểu Thảo đỏ mặt thẹn thùng không ngừng, khoảng cách gần như vậy sẽ bị Phong tổng nhận ra mất.

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm nàng một hồi lại cười khúc khích lên tiếng.

"Chị cười gì chứ?"

Tiểu Thảo nhỏ giọng hỏi, nàng lại tức giận nhìn Phong Uyển Nhu

Chị tại sao lại như vậy..?

https://thuviensach.vn

"Được rồi!"

Phong tổng thuận tiện vuốt ve lấy tóc Tiểu Thảo, dù chỉ một chút khoảng khắc, tâm Tiểu Thảo liền mềm nhũn ra.

"Tiểu Thảo, chị rất vui"

Thanh âm thật tự nhiên, lại mang theo một chút ấm áp hương thơm hơi thở phản phất bên tai, đây là lần đầu tiên Tiểu Thảo được nghe lời ái muội như vậy. Lúc này thân thể nàng lại run lên một chút, loại cảm giác này đối với nàng thật kỳ diệu.

Tay Phong Uyển Nhu giữ ở bên hông Tiểu Thảo ôm thật chặt, Phong Uyển Nhu liền hướng lên đem cằm gối lên vai Tiểu Thảo, nhìn ánh mắt của nàng, nhẹ nhàng nói

"Tuy rằng em không hứa hẹn gì, nhưng chị cũng thực sự thấy rất vui"

"Vì.. vì sao?"

Tiểu Thảo có chút nói lắp, theo bản năng liếm liếm môi, đối mặt với Phong Uyển Nhu như vậy nàng lại có chút không thích ứng, bình thường lúc nào cũng lạnh lùng như băng, bây giờ lại như một nữ nhân biết quyến rũ người khác a.

"Vì... vì sao?"

Phong Uyển Nhu kéo dài thanh âm cố ý trêu chọc Tiểu Thảo, Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn nàng, nàng còn chưa từng thấy qua Phong Uyển Nhu đùa giỡn với ai, chính là thanh âm này... thật là quỷ dị đi.

"Bởi vì..."

Dường như một chữ Phong Uyển Nhu phun ra, nàng đều lấp lửng, khiến cho tâm Tiểu Thảo đều bị khiêu khích lên theo mỗi nhịp nói.

https://thuviensach.vn

"Bởi vì... vì chị đối với em cũng có loại cảm giác giống như vậy!"

Đối với em cũng có loại cảm giác giống như vậy?

Tiểu Thảo sửng sốt một chút.

Cảm giác gì chứ?

Một giây tiếp theo, Tiểu Thảo liền hiểu, trên mặt lúc này hỏa như thiêu dốt, ngay cả thân mình đều trở nên nóng lên.

-

P/s: H hả :)) ..

Nói thật là đọc H của Diệp Sáp ức chế chết được ~~ , đợi hơi bị mòn mõi luôn, không như Dã tỷ gặp nhau là 'ì chéo' đâu hắc hắc.

Các bạn vẫn còn phải đợi thịt dài dài :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 51 Tiểu Thảo, bắt đầu tà ác

"Làm sao vậy? Lại thẹn thùng..."

Phong Uyển Nhu nhìn mặt Tiểu Thảo thẹn thùng đỏ hết cả lên thì nàng lại nhẹ nhàng cười, cười đến mày đều giãn mở cả ra, cả người đều giống như gió xuân.

Tiểu Thảo ở một bên nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn ánh mắt nàng, nhìn môi nàng... khiến cho Tiểu Thảo ánh mắt nhìn ngượng ngùng quẩn bách muốn biến thành dại ra.

Phong Uyển Nhu cười thật đẹp, giống như một đóa hoa vậy, thật hấp dẫn, Tiểu Thảo không ngừng tới gần, theo khoảng cách mà tiếp cận thân thể ngày càng nóng của mình, miệng hơi khô, Tiểu Thảo không tự giác liền liếm liếm môi, trong nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu, hoàn toàn không biết được trong ánh mắt nàng đã sớm không thể thu hồi.

Nụ cười vẫn trên môi, Phong Uyển Nhu vẫn nhìn Tiểu Thảo, trên mặt nàng cũng ửng lên một chút phiếm hồng.

Tiểu Thảo ánh mắt trở nên si mê vô cùng, nàng bình tĩnh nhìn Phong Uyển Nhu, giống như là điện lưu chảy qua toàn thân thể nàng, sau đó mang theo một tia tê dại ngưng động ở trong lòng, đáy lòng của nàng lại có một loại cảm giác rạo rực nhảy lộng lên.

"Em..."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo muốn nói lại thôi, nàng không phải không nghĩ qua loại tình huống này, chỉ là hiện tại Tiểu Thảo...Hoàn toàn không phải là người mà trong tưởng tượng của nàng, nàng nghĩ đến Tiểu Thảo phải như ngày thường ngây ngốc, sau đó cũng sẽ là ngây ngốc bộ dạng, thật không nghĩ tới biểu tình hiện tại của nàng...

Tiểu Thảo đúng là si ngốc nhìn Phong Uyển Nhu, bên môi còn lộ ra một chút hơi tươi cười, khuôn mặt của nàng bị ánh đèn chíu rọi toát ra một loại tà mị.

"Từ lâu, em đã rất muốn hôn chị!"

Tiểu Thảo nói ra lời sâu thẳm ở trong lòng, đã rất lâu rồi nàng rất muốn nói cho Phong Uyển Nhu nghe, nhưng lại sợ Phong Uyển Nhu sau khi nghe được sẽ sinh khí không để ý nàng nữa.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, ánh mắt tuy rằng thẹn thùng những lại mang theo một tia cổ vũ, nàng hiểu được, đêm nay hai người sẽ có một chút trở nên không giống với bình thường.

Tiểu Thảo nhìn ra sự cổ vũ trong mắt Phong Uyển Nhu, nàng hít sâu một hơi, nhìn ánh mắt của nàng.

Phong Uyển Nhu nhìn thở nhìn nàng, tim đập kịch liệt, loại cảm giác này nàng chưa bao giờ thấy qua, có chút tuyệt với lại có phần khẩn trương.

"Chị ở trong lòng em, sớm đã không phải là Phong tổng"

Tiểu Thảo thanh âm có chút cứng rắn, ánh mắt cũng mang theo một tia nhát gan, nếu không phải Phong Uyển Nhu cho nàng dũng khí có đánh chết nàng nàng cũng không dám nói ra những lời như thế.

Phong Uyển Nhu chợt run sợ một chút, nàng không nghĩ tới Tiểu Thảo lại có thể nói được như vậy, lập tức rất nhanh nàng liền kịp phản ứng, bên

https://thuviensach.vn

môi có chút tia cười "Vậy em coi chị là gì?"

Dù đã biết rõ nhưng nàng vẫn muốn hỏi, không biết vì sao, đêm nay Phong Uyển Nhu đặc biệt rất muốn khi dễ Tiểu Thảo, có một số nguyên nhân nàng đối với Tiểu Thảo chưa bao giờ thể hiện rõ, đối với nàng đây là một sự mới mẻ, cũng có rất nhiều nguyên nhân mà rất lâu rồi nàng cũng không giải thích được.

Đã yêu lâu như vậy, tình cảm cũng rõ ràng như vậy mà Tiểu Thảo còn muốn trốn tránh, cho dù có là người sắt chịu đựng lâu như vậy cũng không thể chịu nổi. Phong Uyển NHu không cho rằng bản thân mình là người yếu đuối, ít nhất sau khi mẹ nàng rời đi nàng cũng chưa bao giờ khóc, chỉ khóc vì Tiểu Thảo, sau khi yêu Tiểu Thảo, nàng đã yếu đuối không ít lần, đêm đến mất ngủ quá nhiều lần, vì yêu, vì thương, vì tương tư, rồi lại tự làm tổn thương đến bản thân, lại còn vì vậy mà tự hạ thấp bản thân mình, đôi lúc nàng thực sự muốn chết đi cho rồi.

Tuy nhiên, lại may mắn, cái người mà nàng tương tư, cái người ngây ngốc ấy cũng có tình cảm với nàng, đối với nàng mà nói, dù có hi sinh bao nhiêu, nàng cũng thấy thật xứng đáng.

"Kỳ thật..."

Tiểu Thảo trong lòng bàn tay ẩn ẩn có mồ hôi chảy ra, nàng trộm hướng đôi tay đặt lên đùi xoa xoa, Phong Uyển Nhu cảm giác được, mỉm cười, đưa tay lên cầm lấy tay nàng.

Tay Phong Uyển Nhu thâm thúy lạnh, làm cho Tiểu Thảo nhịn không được, nhẹ nhàng run rẩy, không còn động tỉnh của sự cổ vũ làm cho hốc mắt nàng có chút ướt át, từ trước đến giờ, mọi người đều nói nàng vô tâm, nói nàng phụ lòng Phong tổng, kỳ thật nàng cũng rất khó chịu, thật sự...

"Kỳ thật, lần đầu tiên chị hôn trộm em, em đã có cảm giác, chỉ là không xác định được!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu không nghĩ tới Tiểu Thảo lại không suy nghĩ mà nói ra nhanh như vậy, lại còn đem chuyện nàng hôn trộm bàn ra " Nếu đã có cảm giác, vì sao lại không nói cho chị biết?"

Phong Uyển Nhu nói một câu, tràn đầy sự không cam lòng. Bởi vì, nếu Tiểu Thảo cũng đã biết, vì sao lại không đáp lại tình cảm của nàng, vì sao lại phải trốn tránh nàng, vì sao lại muốn cho nàng chịu nhiều thống khổ nhiều như vậy?

Tiểu Thảo nhận ra được sự đau lòng của Phong Uyển Nhu, tay vì vậy cũng rất nhanh cầm tay nàng, nhìn ánh mắt của nàng nói "Phong tổng, từ nhỏ người khác đã nói em ngu ngốc, nói em vô dụng. Chỉ là, em thực sự không biết mình ngu ngốc ở chỗ nào"

"Em có tâm không?"

Phong Uyển Nhu giận nàng liếc mắt một cái, mặt có chút hồng.

"Em có!"

Tiểu Thảo sốt ruột nói, nắm lấy tay Phong Uyển Nhu nâng lên, đặt lên ngực nàng "Chị nghe đi!"

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dạng khẩn trương của Tiểu Thảo cùng với bàn tay đặt tại ngực nàng, không nhịn được liền cười lên tiếng "Em đó nha~~~"

"Em rất thích chị đối với em như vậy"

"Sao?"

Tiểu Thảo thích mình đối với nàng như thế nào? Không phải là tay...

Nhìn thấy tay nàng đặt ở ngực Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu hơi cắn cắn môi.

https://thuviensach.vn

"Em thích chị nói 'Em đó nha~~~"

". . ."

Em đúng là đồ đại ngốc!

Tiểu Thảo đối với tình huống hiện tại so với lời nói vừa thốt ra hoàn toàn không chút nào liên quan, tuy nhiên nàng lại thu được ánh mắt như đang có tia giận của Phong Uyển Nhu, lại có chút ủy khuất "Chị xem, chị lúc nào cũng như vậy nên mới khiến em không xác định được tình cảm của chúng ta"

"Cái gì?" Phong Uyển Nhu có chút đau đầu nhìn Tiểu Thảo, mỗi lần đến thời khắc quan trọng Tiểu Thảo luôn có những suy nghĩ rất đặc biệt khiến cả nàng cũng theo không kịp.

"Giống như lúc này a"

Tiểu Thảo quệt quệt mòm bất mãn nhìn Phong Uyển Nhu, ánh đèn màu đỏ tươi chíu rọi xuống làn da trong suốt của Phong Uyển Nhu, mái tóc dài đen thẳng xỏa ở một bên vai, chiếc áo ngủ rộng thùng thình làm lộ ra xương quai xanh tinh tế, nhìn bộ dáng của Phong Uyển Nhu lúc này dịu dàng khiến cho người khác thực sự muốn khi dễ.

"Cách nói chuyện của chị lúc nào đối với em cũng như vậy, làm cho em nhớ tới mẹ, bình thường mở miệng ra đều là những câu răn dạy và quở trách, nhưng em biết trong lòng rất thương và lo lắng cho em.."

"Ai thương em?"

Phong Uyển Nhu có chút giận hờn, liếc mắt nhìn Tiểu Thảo, nhưng trên mặt nàng đã đỏ hồng một mảnh.

Mấy lời tình tứ dịu dàng ngọt ngào này là ai dạy Tiểu Thảo chứ?

https://thuviensach.vn

"Em lại học ở Dạ Ngưng?"

"Gì chứ?"

Tiểu Thảo cảm thấy khó hiểu nhìn Phong Uyển Nhu.

Tại sao tự nhiên lại nhắc đến Dạ Ngưng.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng hừ lạnh mốt tiếng "Chẳng lẽ không đúng sao? Những lời này em tại sao em lại biết nói? Nhất định lại do Dạ Ngưng dạy cho em khóa học gì rồi"

"Tại sao lại không?"

Tiểu Thảo dùng sức lắc đầu, hai con mắt trừng lên thật to như muốn cam đoan với Phong Uyển Nhu "Thực sự không hải do cô ấy dạy em, cô ấy bình thường không dạy em nói mấy lời này"

"Vậy dạy em cái gì?"

Phong Uyển Nhu khi nói ra rồi thì sau đó mới kịp phản ứng, mặt nàng ửng hồng thật rõ, Tiểu Thảo cũng không biết phải nói như thế nào, khuôn mặt trắng nõn cũng theo đó mà đỏ như mặt trời, nhưng ánh mắt của nàng vẫn chăm chú nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu.

"Em nhìn gì chứ?"

Phong Uyển Nhu khó có được như lúc này, giống một nữ sinh trung học, nàng không phải là cố ý làm nũng, chỉ là bị Tiểu Thảo nhìn như vậy nàng cảm thấy không được thoải mái.

Nàng đã có thói quen hay bắt nạt Tiểu Thảo, nhưng nàng cũng không hề nghĩ tới, sẽ có lúc nàng nhìn Tiểu Thảo thì Tiểu Thảo lại dám đối mặt nhìn nàng, nhìn đến nổi mà cả vành tai nàng đều đỏ cũng chưa chịu từ bỏ ý định.

https://thuviensach.vn

"Em... ưhmm..."

Lời kế tiếp chưa kịp nói ra đã bị một đôi môi mềm mại áp lên, Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, nhìn vào ánh mắt của nàng.

"Hôn môi phải nhắm đôi mắt lại"

Thanh âm nhẹ nhàng của Tiểu Thảo vang lên bên khóe tai. Cùng với lời nói, Tiểu Thảo liền nâng lên bàn tay phải che đi ánh mắt Phong Uyển Nhu, còn tay trái thì đi theo bờ vai trơn dò tìm xuống tay trái Phong Uyển Nhu, mười ngón tay đan xen vào nhau.

Tiểu Thảo giống như theo lời dạy học của 'cô giáo' bắt đầu trả bài, nàng nhẹ nhàng hôn lấy môi Phong Uyển Nhu, đầu lưỡi tìm hiểu, giống như đang mô tả hết hình dáng đôi môi Phong Uyển Nhu.

"Lần đầu tiên chị hôn em như vậy, lúc đó e cảm thấy rất vui..."

"Uhm..."

Phong Uyển Nhu vốn bị nàng khiêu khích đã thấy khó chịu, mà Tiểu Thảo còn cố tình ở bên tai nói lên lời tâm tình như thế này, cơ bản đã khiến Phong Uyển Nhu cơ thể trong nháy mắt đã muốn mềm nhũn xuống, Phong Uyển Nhu ngồi bất lực trong lòng Tiểu Thảo.

"Trong sách còn nói, tay cũng phải di chuyển..."

"Dương Tiểu Thảo..."

"Ấy, hôn môi cũng không được nói chuyện..."

Tiểu Thảo như đang phát huy hết tinh thần học tập, vừa nhận thấy Phong Uyển Nhu muốn nói thì tay phải đang che đi ánh mắt nàng chậm rãi dời xuống, cũng không suy nghĩ nhiều liền tìm một vị trí gần nhất, chính là hạ thẳng xuống ngực Phong Uyển Nhu xoa nhẹ.

https://thuviensach.vn

Phải nói là một chút kinh nghiệm đều không có, ngược lại còn mang theo một chút mạnh bạo.

Phong Uyển Nhu hít sâu một hơi, hai má đỏ lên một mảnh, giãy dụa muốn đẩy Tiểu Thảo ra. Tiểu Thảo cảm nhận được, liền thay đổi tư thế áp đảo ngược lại Phong Uyển Nhu, áp nàng dưới thân.

"Có phải rất khó chịu không? Trong sách nói cố gắng nhịn một chút là tốt a"

"Em xem sách gì?"

Phong Uyển Nhu đỏ mặt căm tức nhìn Tiểu Thảo.

Học mấy loại đó để làm gì chứ?

"Hừ, đã nhắc rồi, không được nói chuyện"

Lúc này Tiểu Thảo lại vô cùng cố chấp, toát lên vẻ cường thế và bá đạo, từ đầu luôn không nhường Phong Uyển Nhu chủ động, tay phải nàng đang đặt ở ngực Phong Uyển Nhu lúc này liền bắt đầu quấy phá, nàng dùng lực xoa nắn vài cái.

"Đừng.."

Phong Uyển Nhu bị xoa cả người liền khó chịu, nàng thực sự không nghĩ tới Tiểu Thảo sẽ mãnh liệt như vậy, nhất thời nàng lại không có chút tiếp nhận được.

"Phụ nữ ai cũng đều khẩu thị tâm phi"

Tiểu Thảo cúi đầu hướng đến xương quai xanh của Phong Uyển Nhu cắn một cái, cảm nhận được người dưới thân run rẩy nàng liền nhẹ nhàng cười "Đây là Ngưng Ngưng dạy em"

https://thuviensach.vn

"Em hiện tại học tập người khác khi dễ tôi?"

Phong Uyển Nhu bị chọc tức, thở hổn hển nói, bởi vì thanh âm lúc này có chút suy yếu, cả cơ thể cũng không toát lên được khí thế như lúc bình thường, mà lại có phần hiền thục yếu đuối, làm cho Tiểu Thảo nghe được hận không thể nào một ngụm mà ăn sạch Phong Uyển Nhu.

-

P/s: :3 Hố hố... Bởi mới nói, đừng nhìn ai hiền hiền vậy chứ, trên giường không biết ai ăn hiếp ai haha

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 52 Muốn hôn chị

"Em không nói là khi dễ chị!"

Tiểu Thảo bĩu môi nhìn Phong Uyển Nhu, vẻ mặt vô cùng ủy khuất, có trời đất chứng giám, nàng khi dễ ai cũng không dám khi dễ Phong tổng.

Phong Uyển Nhu trên mặt hồng còn chưa bớt, nhìn môi Tiểu Thảo cong lên, đôi môi cũng thật đẹp lắm, không tệ khi nhếch lên, với lại vừa rồi hôn nồng nhiệt như vậy nên đôi môi trở nên sáng bóng, mà đôi môi nhỏ của Tiểu Thảo lúc này giống như đang mời gọi, thẳng đến Phong Uyển Nhu tâm phiền ý loạn.

Nàng yêu Tiểu Thảo lâu như vậy, đối với nàng phải có bao nhiêu khát vọng mới dẫn đến việc hôn trộm. Nhưng Tiểu Thảo dường như lại cố tình không hiểu phần cảm tình của Phong Uyển Nhu, một mặt nghĩ đến nàng không muốn cho mình hôn.

"Tốt lắm, chu cái miệng ra làm gì?"

"A!?"

Tiểu Thảo lặng đi một chút, ngơ ngác nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, nhìn một hồi môi miệng bắt đầu khô khan, nàng dùng đầu lưỡi liếm liếm môi "Cái gì chu môi, làm sao vậy?"

"Đáng ghét!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu càng phát tiết.

Dương Tiểu Thảo, em còn dám nói là em không phải cố ý đi? Vừa rồi mới nói xong em liền liếm môi câu dẫn tôi? Em hiện tại thật sự cho rằng mình lợi hại rồi chăng?

"Phong tổng, chị nói gì a?"

Tiểu Thảo có chút sốt ruột, nhìn Phong Uyển Nhu, thân mình hơi nghiêng tới trước, tay ôm lấy eo Phong Uyển Nhu, mặt đối mặt, lo lắng nhìn lên ánh mắt của nàng.

Nàng thực sự không phải cố ý câu dẫn Phong Uyển Nhu, chỉ là mỗi khi Phong tổng tức giận thì trong lòng nàng sẽ thấy không yên, nhưng hôm nay Phong tổng thật có chút kỳ quái, cái gì cũng không nói ra nên càng làm cho người ta cảm thấy lo lắng.

Phong Uyển Nhu tim đập còn chưa hồi phục, Tiểu Thảo lại bu vào, trên người nàng độc nhất chính là mùi hương, càng ngửi càng thấy mê người, lúc này cũng như vậy, hương khí từ người Tiểu Thảo phản phất toát ra xâm nhập vào mũi Phong Uyển Nhu, làm cho Phong Uyển Nhu tâm từng đợt nóng lên, giống như một miếng phô mát ngon lành đang ở trước mắt, nếu không ăn hết thì thật khiến cả người không thoải mái.

"Chị làm sao vậy?"

Nói gì đi a...

Tiểu Thảo ở một bên sốt ruột, Phong Uyển Nhu vẫn luôn cau mày, cố gắng khắc chế dục vọng trong lòng, nàng hiểu được chỉ cần hai người trong lúc này tháo gỡ hết vướng mắc, chỉ cần thêm một chút thời gian, sau đó nhìn nhau, nhất định sẽ có hiệu ứng ngược xảy ra, nàng chỉ cần Tiểu Thảo cả đời này ở bên cạnh nàng, quyết không cho phép bởi vì bất cứ lí do gì làm chậm trễ thời gian hai người ở bên nhau, thế nhưng đứa ngốc này lúc

https://thuviensach.vn

nào cũng cố tình làm như cái gì cũng không biết, chỉ biết Hỏa Thượng Kiêu Du(*)

Phong Uyển Nhu hiểu được, có thể Tiểu Thảo không thông minh hơn bất cứ ai, vì vậy trong lòng nàng thực rất khó mở lời.

Phong tổng làm sao vậy? Mới vừa rồi không phải còn rất tốt sao, sao đột nhiên lại trở nên lạnh lùng như thế, hỏi cái gì cũng cố tình không nói...

Đợi một hồi không thấy Phong Uyển Nhu phản ứng, Tiểu Thảo cũng muốn bị chọc giận, nàng siết chặt cánh tay ôm lấy Phong Uyển Nhu, đem đầu chôn vào một bên cổ Phong Uyển Nhu, hé miệng dùng sức cắn một cái.

"Đau..."

Phong Uyển Nhu đau hít một hơi, giơ tay lên đẩy đầu Tiểu Thảo ra khỏi ngực mình, Tiểu Thảo không thuận theo ý nàng liền ngẩng đầu, tìm đôi môi hình chữ phiến kia liền hôn tới.

"Dương Tiểu Thảo, em...."

Phong Uyển Nhu cảm thấy khó thở, không nghĩ tới Tiểu Thảo bình thường không có dục vọng nhưng khi có dục vọng lại trở nên mạnh mẽ như vậy, lại không suy nghĩ gì mà làm ngay chuyện xấu. Phong Uyển Nhu tất nhiên sẽ không khiến cho Tiểu Thảo thực hiện được nguyện vọng, Phong Uyển Nhu một mặt hướng về sau muốn né tránh đi nụ hôn của Tiểu Thảo, một bên nàng đưa tay lên đẩy lấy bả vai nàng, cố gắng đem cái người hám sắc này dính khỏi người.

Tuy nhiên khi Tiểu Thảo đã hờn giận thì cái gì cũng không thể quản, Phong Uyển Nhu càng đẩy nàng thì nàng càng mạnh hơn, về sau trái lại nàng còn cắn ngược lại cổ tay Phong Uyển Nhu, cả người dán lấy trên người Phong Uyển Nhu, đem nàng đặt lên trên giường.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu ngửa mặt như tuyết trắng trên giường lớn, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, trước đó nàng còn cố gắng giãy dụa nhưng khi Tiểu Thảo ở trước ngực nàng xoa nắn thì toàn bộ khí lực của nàng đều bị tan biến mất.

Tiểu Thảo cúi đầu, nghiêm túc hôn Phong Uyển Nhu, từ khóe mắt đến cái mũi, từng chút từng chút một cẩn thận hôn tới đôi môi, không một ngôn ngữ nào có thể nói hết được tình yêu của nàng.

Em.. là em yêu chị...

Phong Uyển Nhu mày nhíu lại vô cùng gắt gao, bởi vì nàng bất mãn hành động của Tiểu Thảo nên trong lòng nàng vẫn muốn đấu tranh, nàng thở cũng trở nên rối loạn, từ nụ hôn môi càng thêm sâu sắc của Tiểu Thảo vừa rồi khiến nàng dần dần gập lại hai chân, khó nhịn cọ lên chiếc eo nhỏ nhắn của Tiểu Thảo, âm thanh đứt quãng từ trên môi tràn ra.

"Chị rõ ràng thích em hôn chị"

Tiểu Thảo liếm lấy xương quai xanh Phong Uyển Nhu nhẹ giọng nói, nàng có thể cảm giác được Phong Uyển Nhu cơ thể có sự thay đổi, nàng liền xoa nắn nơi mềm mại của Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo chỉ cảm thấy trong cơ thể nàng máu dường như không ngừng dân lên, giống như muốn theo mạch máu nổ tung ra ngoài. Còn Phong Uyển Nhu hơi thở vẫn phập phòng, ánh mắt có chút mê ly " Em là đồ khốn kiếp"

Nếu là bình thường, ngữ khí của Phong Uyển Nhu vô cùng uy nghiêm, nhưng lúc này lại phát ra ngữ khí như đang làm nũng, Tiểu Thảo trộm nở nụ cười, Phong Uyển Nhu cảm nhận được mặt mình đỏ lên một mảnh, ngay lập tức thân thể cũng liền nóng lên.

Quá ghê gớm, Dương Tiểu Thảo, em từ lúc nào lại trở nên như vậy?

https://thuviensach.vn

Kỳ thật cũng không phải là do Tiểu Thảo trở nên tà ác, chẳng qua do ông trời rất công bằng, nếu con người bình thường không có gì nổi bật thì về phương diện khác sẽ được bồi thường.

Tiểu Thảo bình thường đã ngây ngốc, đáng lẽ ở trên giường cũng phải ngốc nghếch và hiền như khúc gỗ, cái này, phải chăng quá không công bằng?

Tiểu Thảo ngược lại rất vui vẻ, nàng cảm nhận được da thịt Phong Uyển Nhu thật mềm mại trơn mịn, nhìn thấy đã muốn không chịu được, nàng ngậm trong miệng hạt đậu nhỏ nhắn thuần chất sau lớp áo trắng mỏng, với nàng nơi đó vô cùng hấp dẫn, nàng khẽ liếm, một bộ động tác đều làm cho Phong Uyển Nhu muốn chịu không nổi, thở khẽ liên tục, lúc này tay Tiểu Thảo từ trên cổ áo di chuyển xuống phía dưới nhu lấy nơi mềm mại bên trong thì cả người Phong Uyển Nhu chợt run lên, nàng mạnh mẽ giãy dụa nám lấy cánh tay Tiểu Thảo kéo ra, lập tức liền ngồi dậy, giống như nàng bị kinh hách chuyện gì liền lui về phía sau lập tức lui thẳng đến đầu giường.

"Đừng..."

Phong Uyển Nhu thanh âm còn mang theo một tia run rẩy, tóc đen rơi tán loạn ở bên vai, cổ áo ngủ đã sớm bị Tiểu Thảo lôi kéo làm lộ ra cả một khe ngực hấp dẫn mê người, hai chân nàng ngượng ngùng khép kín, trong khóe mắt có chút ướt bao phủ, có thể nói loại này cấm dục tạo cho Tiểu Thảo cảm giác chưa bao giờ thấy qua. Tiểu Thảo nhìn nàng chầm chầm một hồi, chìa ra đôi tay tiến tới.

"Em tránh xa chị ra!"

Phong Uyển Nhu hoàn toàn nổi giận, một tay run rẩy chặn lại trước mặt Tiểu Thảo không cho nàng đến gần mình.

Con người này, thật là không muốn yên?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ánh mắt bị che khuất thì tay chân liền giống như bạch tuộc bắt đầu giãy dụa, ngoài miệng nàng vẫn tỏ vẻ không phục "Em chỉ muốn được hôn chị!" lời này thốt ra thật hợp tình hợp lý, một chút cảm giác ngượng ngùng cũng không có.

Lúc này Phong Uyển Nhu tức giận muốn đau đầu, nàng cuối cùng cũng khôi phục lại bộ dạng nữ vương như bình thường "Em ngồi xuống, bằng không đừng nghĩ tôi sẽ đế ý đến em!"

Một câu 'đừng nghĩ tôi sẽ để ý đến em' của Phong Uyển Nhu cũng khiến Tiểu Thảo bình tĩnh lại, nàng dừng lại động tác trên tay, nhưng vẫn không ngừng nhìn Phong Uyển Nhu, rồi chậm chạp lền lên giường đối diện ngồi xuống, ủy khuất ôm mềm nhìn Phong Uyển Nhu, vẻ mặt lộ rõ dục vọng chưa được thỏa mãn.

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thảo.

Nàng trước đây tại sao lại không nhận ra tiểu hài tử này lại hám sắc như thế?

"Không cho phép em xằng bậy"

Phong Uyển Nhu thanh âm đã sớm khôi phục lại sự lạnh lùng, chỉ là trên mặt ửng hồng vẫn còn chưa nguôi.

Tiểu Thảo quệt quệt miệng, không nói gì.

Cái này thì làm sao tính xằng bậy đây? Nàng chẳng làm chuyện gì sai a..

"Có nghe hay không?"

Phong Uyển Nhu nhìn ra Tiểu Thảo chính là không phục, lông màu liền chau lên, híp mắt nhìn nàng.

Tiểu Thảo gật gật đầu, áp úng đáp lời "Ohmm"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu biết Tiểu Thảo không vui, cũng hiểu được nội tâm của nàng dục vọng so với Tiểu Thảo không kém hơn, nhưng loại cảm giác này chính là muốn có lại không chiếm được, bản thân nàng đã từng trãi qua, có thể nói tâm cũng giống như con mèo bị quấy nhiểu mà không có biện pháp gì giải quyết được, phải nói là khó chịu vô cùng.

Nghĩ vậy, Phong Uyển Nhu thở dài "Ngẩng đầu, nghe tôi nói.."

Tiểu Thảo cũng thực nghe lời, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Phong Uyển Nhu, hốc mắt có chút hồng, trong lòng nàng có chút ủy khuất, ủy khuất vì Phong Uyển Nhu không cho nàng hôn.

"Em nói đi, tại sao em lại trở nên như vậy?"

Phong Uyển Nhu bây giờ đối với Dạ Ngưng cũng thấy thật đau đầu, nếu không phải do cô ta thì Tiểu Thảo tại sao lại có thay đổi lớn như vậy, trước kia Tiểu Thảo đơn thuần chỉ bị nàng nói vài lời thì đã liền đỏ mặt, nhưng còn bây giờ thì sao? Nhìn xem ánh mắt kia của nàng, nhìn xem cái tư thế đang ngồi kia? Còn chỗ nào có bóng dáng thẹn thùng đây?

Tiểu Thảo nghe Phong Uyển Nhu nói như vậy thì có chút khó hiểu, nháy mắt nhìn nàng "Em làm sao?"

Nàng không có làm chuyện gì sai, Phong tổng vì cái gì lại tức giận như vậy?

"Em nói xem e làm sao?"

Em còn biết để ý sao?

"Em chỉ là muốn hôn chị"

Tiểu Thảo thanh âm nhuyễn nị làm cho Phong Uyển Nhu muốn đi đến bóp nàng chết mới hả giận.

https://thuviensach.vn

Còn nghĩ là muốn hôn tôi? Muốn hôn tôi mà đem tôi áp trên giường sao? Hiện tại còn không muốn nghe tôi nói, sau này cũng không cho phép tình huống này xảy ra!

"Em ủy khuất cái gì?"

"Em nghĩ... chỉ muốn hôn chị rồi sau đó em cho chị hôn lại!"

Tiểu Thảo nhà người ta nói ra thật là rõ ràng, người ta hôn chị thì người ta sẽ cho chị hôn lại, chị không để người ta hôn thì người ta sau này khẳng định sẽ không cho chị hôn, chị có muốn cũng đừng hòng.

Phong Uyển Nhu nghe xong liền vừa tức vừa cười nhìn nàng "Vậy em tức cái gì?"

"Ngưng Ngưng nói, loại sự tình này chị đều phải tình nguyện" Tiểu Thảo nháy lông mi trả lời rất chân thật.

Phong Uyển Nhu nghe xong mày không tự giác nhíu lại "Vậy em cho rằng tôi tự nguyện? Nói như vậy trước kia em không tự nguyện? Còn nói Dạ Ngưng không dạy em?"

"Không có, thực sự không có!" Tiểu Thảo vẫy tay giải thích, bởi vì nàng sốt ruột nên mặt liền đỏ lên một mảnh "Em chỉ đối với chị tình nguyện, cũng chỉ hôn qua chị, cũng chỉ cho một mình chị hôn em"

Đây chính là lời nói thật lòng của Tiểu Thảo, nàng nói vô cùng trôi chảy làm cho Phong Uyển Nhu nghe xong tâm liền nhảy dựng lên, nàng nhận ra Tiểu Thảo hôm nay giống như bị uống nhầm xuân dược vậy, ngược lại còn đổ lại lỗi do nàng, tóm lại nếu không đạt được mục đích Tiểu Thảo sẽ không bỏ qua.

"Tiểu Thảo, em hãy nghe tôi nói"

https://thuviensach.vn

Trãi qua thời gian dài tiếp xúc, Phong Uyển Nhu cũng hiểu được cá tính Tiểu Thảo, nàng thích nhu chứ không thích cương, muốn nàng nghe lời, thì nhất định phải hạ mình.

Tiểu Thảo gật gật đầu, ngoan ngoãn ngồi ở một bên, không hề lộn xộn.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng chằm chằm một hồi, nhẹ nhàng thở dài "Tiểu Thảo, em phải xác định được, em có muốn ở cùng một chỗ với tôi sao?"

Chỉ mới câu hỏi đầu tiên, đã hỏi thẳng tận đáy lòng Tiểu Thảo, làm cho nàng vì câu hỏi này mà xấu hổ vô cùng.

-

Lời Editor: .. thật ức chế == , Phong tổng cũng thật cứng lòng a

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 53 Thời gian để suy nghĩ

Tiểu Thảo nghe xong lời vừa nói ra của Phong Uyển Nhu giống như bị tạt một gáu nước lạnh vào đầu, trong lòng nàng lúc này dục vọng trong nháy mắt liền bị dập tắt.

Tuy rằng Phong Uyển Nhu đã sớm đoán được Tiểu Thảo sẽ có phản ứng như thế, nhưng khi nhìn đến ánh mắt né tránh của Tiểu Thảo thì tâm Phong Uyển Nhu cũng vô cùng đau xót, giống như có dị vật xẹt qua, mang ra không ít tơ máu.

"Xin lỗi..."

Tiểu Thảo ngập ngừng mở miệng, nhìn Phong Uyển Nhu trong mắt tràn ngập áy náy, Phong Uyển Nhu vẫn không nói gì, thản nhiên nhìn Tiểu Thảo, ở trên cổ nàng, nơi vùng da trắng như bạch ngọc bị một vệt đỏ tươi in dấu lên, đây là do Tiểu Thảo vừa rồi lỗ mang giao xuống như quả ô mai.

Tiểu Thảo nhìn thấy dấu hôn trên cổ Phong Uyển Nhu do mình tạo ra vừa rồi thì cực kỳ hối hận.

Đúng vậy, nàng còn chưa hứa hẹn gì với Phong tổng, thì làm sao có quyền muốn chiếm được nàng?

"Tôi không trách em"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu đọc được trong mắt Tiểu Thảo sự hối hận, nàng nhẹ nói, đã lâu như vậy nàng và Tiểu Thảo đã dây dưa lâu như vậy...

Dường nhu trong ánh mắt Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu nhìn thấu được ý nghĩ trong lòng nàng.

"Em xin lỗi.."

Trừ bỏ câu xin lỗi, Tiểu Thảo không biết phải nói gì, Phong Uyển Nhu nghe thấy lời này của nàng liền nhíu mày "Tôi không muốn nghe câu xin lỗi, bất luận là kẻ nào cũng có thể, ngoại trừ em!"

Phong Uyển Nhu giọng điệu cứng rắn và mạnh mẽ, Tiểu Thảo trong lòng như bị bức bách, chính vì như vậy nên Tiểu Thảo lại càng thấy khó chịu và tự trách bản thân mình.

"Phong tổng, chị không cần đối với em tốt như vậy"

Không đáng . . .

"Hay là không đủ tốt?"

Phong Uyển Nhu thanh âm mang theo một chút lặng lẽ, Tiểu Thảo nghe xong liền nhìn lên đôi mắt của nàng, nàng không biết phải làm như thế nào.

"Nếu đã đủ tốt, vì sao em vẫn không thể tiếp nhận tôi?"

Phong Uyển Nhu đã muốn nói trắng ra tâm sự trong lòng, nhưng tâm Tiểu Thảo lại vô cùng đau đớn, lần này nàng thực sự nhận thấy được Phong tổng đau đớn.

Phong Uyển Nhu ngồi ở trên giường lẳng lặng nhìn Tiểu Thảo một hồi, liền đứng dậy, lấy áo khoác choàng vào người đi đến bên cửa sổ, nàng đem cửa sổ mở ra, híp mắt lại nhìn phong cảnh phồn hoa ban đêm có phần tịch mịch cô quạnh.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo, em biết không? Lần đầu tiên tôi nhìn thấy em, tôi đã có cảm giác em không giống với người khác, chỉ là lúc đó tôi không hề suy nghĩ..."

Tiểu Thảo nghe Phong Uyển Nhu nói vậy, nàng cũng nỗ lực nhớ lại, lần đầu tiên gặp mặt chính là lúc phỏng vấn.

"Em từ bên ngoài bước vào, mặc chiếc áo sơ mi màu trắng, không hề giống với người khác đi phỏng vấn mà khẩn trương hay tràn ngập dã tâm, sau đó em còn ló đầu vào cửa nhìn, giống như là muốn xác định một chút mình không phải đi vào nhầm phòng"

Tiểu Thảo mặt chợt đỏ, nàng không thể tưởng tượng được nhìn lên Phong Uyển Nhu, Phong tổng làm sao thấy được?

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dạng xấu hổ của Tiểu Thảo cười cười "Chẳng lẽ không đúng sao? Lần đầu tiên nhìn thấy dáng vẻ lơ mơ của em tiếp đến những câu hỏi trả lời phỏng vấn đều khiến tôi lưu lại ấn tượng rất sâu"

"Em cũng không biết vì sao lại như vậy"

Tiểu Thảo cũng không hiểu tại sao bản thân mình lại như vậy, Phong Uyển Nhu lắc lắc đầu "Đấy chính là em, bình thường lúc nào cũng mơ màng ngay cả bản thân mình nói gì cũng không biết, đôi khi tôi suy nghĩ, tôi yêu em, với tôi mà nói là một loại hạnh phúc, chỉ là... tôi không biết em như thế nào?"

"Em cũng rất hạnh phúc!"

Tiểu Thảo gấp gáp nói, Phong Uyển Nhu yêu nàng, đối với nàng cả đời này mà nói là một điều may mắn.

Phong Uyển Nhu không nói gì, giống như có suy nghĩ gì đó nhìn về phía nàng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo vừa rồi nhìn thấy ánh mắt Phong tổng như vậy mặt lại đỏ lên, tự nhiên không dám lên tiếng.

Tại sao lại nhìn em như vậy a...

"Trước kia, em rất thuần khiết, rất ngốc, chỉ cần bản thân mình sống tốt, cũng không quan tâm cuộc sống của người khác như thế nào, thậm chí người ở bên cạnh muốn làm em tức chết nhưng em cũng không hiểu được, đôi lúc, đó chính là một loại hạnh phúc"

Thanh âm Phong Uyển Nhu mang theo nụ cười thản nhiên, giống như chớ lại bộ dạng ngây ngốc của Tiểu Thảo vừa rồi.

Tiểu Thảo nghe xong, cong miệng lên.

Đúng vậy a, còn nhớ lúc đó mỗi ngày bị Phong tổng la mắng, mới làm vài ngày đã làm con cá yêu của nàng ăn no đến chết, sau này lại còn đem về Bò Đen và Tiểu vương bát.

"Nhưng bây giờ..."

Phong Uyển Nhu trong lời nói chợt dừng lại, nàng nhìn Tiểu Thảo thở dài, nếu không phải vì nàng, Tiểu Thảo cũng sẽ không cố gắng thay đổi như vậy. Kỳ thật với nàng như vậy là đã thỏa mãn rồi, mặc dù Tiểu Thảo không đáp ứng nàng, cũng không hứa hẹn gì với nàng, nhưng nàng có thể nhìn ra, trong mắt Tiểu Thảo cũng chỉ có một mình nàng.

"Phong tổng, cho em một chút thời gian!"

Tiểu Thảo hít sâu một hơi nhìn Phong Uyển Nhu, không những nàng biết mà ai cũng biết Phong Uyển Nhu chính là yêu nàng, hiểu nàng. Nàng cũng không thể tiếp tục trốn tránh, nhưng có một số việc, nàng cần có thời gian để đối mặt, ở bên kia nàng còn cha mẹ, nàng sẽ cố gắng thuyết phục, vì Phong Uyển Nhu nàng sẽ cố gắng, nàng không muốn, không muốn nhìn

https://thuviensach.vn

thấy Phong tổng nhíu mày, càng không muốn nhìn thấy nàng một mình chịu đựng tổn thương.

"Em..."

Phong Uyển Nhu có chút sững sờ nhìn Tiểu Thảo. Cho rằng nàng nghe nhầm. Tiểu Thảo nhìn thấy phản ứng của Phong Uyển Nhu như vậy thì có chút khó chịu, có thể cũng chỉ có nàng mới làm cho một người cơ trí thông minh như Phong tổng tổn thương nhiều đến như vậy.

"Em nói, chị hãy cho em một chút thời gian, em sẽ cố gắng"

Dường như lời này của Tiểu Thảo nói ra đối với Phong Uyển Nhu mà nói là một câu không dễ dàng, Phong Uyển Nhu nhìn nàng, cứ như vậy nhìn nàng, dần dần, trong mắt phản phất một làn nước bao bọc, lúc này lệ chợt rơi xuống chảy dài trên má, đối với Phong Uyển Nhu mà nói không lời nào có thể diễn tả được lòng nàng niềm vui sướng.

Một sự chuyển biến lớn...

Nàng đã cố gắng và chờ đợi bao lâu vì những lời này.

"Tiểu Thảo, tôi..."

Phong Uyển Nhu mới vừa mở miệng thì di động chợt vang lên, nàng liền nhíu nhíu mày, từ bên giường cầm lên di động, mắt nhìn tên hiện lên màn hình nàng có chút chần chờ một chút rồi mới bắt điện thoại.

"A lô, Uyển Nhu , tôi Lương Nhiên đây!"

"Có chuyện gì?"

Phong Uyển Nhu giọng điệu mang theo một tia lãnh mạc, nàng thực căm tức Lương Nhiên vừa rồi làm đứt quãng đối thoại của hai người.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo liền nhận ra, nàng tự nhiên tiến đến bên cạnh Phong Uyển Nhu, giơ tay lên, đưa ngón tay đặt giữa cặp chân mày đang chau lại.

Sao lại nhíu mày làm gì?

Da thịt Phong Uyển Nhu trong nháy mắt khẽ run lên, ngay lập tức hai má nàng phiếm hồng, nàng cắn cắn môi, giận Tiểu Thảo liếc mắt một cái.

Tiểu Thảo bị trừng cũng không hiểu vì sao.

A.. sao vậy? Mình cũng chỉ là có lòng thôi mà.

"Này này, Uyển Nhu, cô có nghe tôi nói chuyện hay không?"

Đầu dây điện thoại bên kia, Lương Nhiên cảm thấy bị xem nhẹ nên có chút không hài lòng.

Phong Uyển Nhu sau khi hồi phục lại tinh thần, cảm xúc ổn định liền hỏi "Có chuyện gì?"

"Chết mất, tôi nói chuyện với cô muốn nữa ngày cô còn không nghe? Rốt cuộc cô đang làm gì vậy? Có phải lại đang ở cạnh Tiểu Thảo hay không?"

Lương Nhiên như bà mẹ khó tính tra hỏi, Phong Uyển Nhu cũng không hề phản ứng lại, trực tiếp nói "Nói!"

"..., chuyện là... chú đã trở về, còn bay đi Thượng Hải tìm cô, thuận tiện cũng muốn đến công ty kiểm tra, à, còn dẫn theo một người trợ lý nữa, hai người đó hắn là đang trên đường đến. Vừa rồi tôi điện thoại mà cô không nghe máy, thật muốn dọa chết tôi, cô nhanh chóng liên lạc với chú đi"

"Được!"

https://thuviensach.vn

Sau khi cúp điện thoại, Phong Uyển Nhu không nói gì, quay đầu, nhìn chăm chú Tiểu Thảo.

"Sao vậy?"

Tiểu Thảo thấy khó hiểu nhìn Phong Uyển Nhu, bình thường Phong Uyển Nhu thể hiện ánh mắt này chính là nàng có điều khó giải quyết.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 54 Khoai tây chiên!

"Không có việc gì."

Phong Uyển Nhu cười cười, nụ cười có chút miễn cưỡng, Tiểu Thảo mấp máy môi, nhìn nàng

"Được rồi!"

Phong Uyển Nhu không được tự nhiên cúi đầu, không nhìn tới ánh mắt Tiểu Thảo "Chuẩn bị đơn giản một chút đi, sau đó theo tôi đi gặp một người"

"Ai a?"

Tiểu Thảo một bên lắc lắc mông hướng sang bên giường hỏi, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo uốn éo cái mông nói "Cha của tôi!"

"Ai cơ?"

Tiểu Thảo kinh ngạc, như cẩu vung đuôi quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng như vậy có chút buồn cười, nhếch môi "Kinh ngạc đến nổi như vậy sao? Được rồi, mau đi chuẩn bị.."

"Chủ tịch? A, ông ấy tại sao lại đến đây?"

Tiểu Thảo vẫn thực sự còn sợ hãi, hơn nữa loại sợ hãi này cũng không nói ra được lí do. Phong Uyển Nhu vốn có chút không kiên nhẫn, nhưng

https://thuviensach.vn

nhìn thấy Tiểu Thảo ánh mắt vẫn còn mở to hết cỡ thì liền thở dài "Đến gặp tôi, em yên tâm, không có chuyện gì đâu!"

"Ông ấy có thể thích em hay không?"

Tiểu Thảo cho tới bây giờ cũng chưa từng đi xem mắt mẹ chồng, Phong Uyển Nhu lắc lắc đầu, thể nhưng Tiểu Thảo vẫn chưa từ bỏ ý định xác nhận lại "Thật sao?"

"Uh!"

Chờ đến lúc Phong Uyển Nhu khẳng định lại lần nữa thì Tiểu Thảo tâm lúc này mới hạ bớt được một chút, sau đó nhanh chóng từ trên giường bò xuống đi theo Phong tổng, chậm chạp chạy đến giá áo bên cạnh bắt đầu chọn quần áo. Nếu theo thói quen bình thường của nàng, đi ra ngoài gặp một người không có gì quan trọng thì nàng sẽ chọn một cái áo sơ mi và quần Jean đơn giản, nhưng lúc này, dù sao cũng là đi gặp cha của Phong Uyển Nhu, theo lý cũng coi như là bố chồng, nàng thực sự phải ăn vận thật tốt một chút.

Phong Uyển Nhu lại rất đơn giản, chỉ mặc một bộ quần áo trang nhã, quần dài màu kem, chiếc áo T-shirt màu trắng, đơn giản nhưng lại có phần hào phóng, nếu không phải ở nàng đã có sẵn khí chất thì người khác cũng không hẳn mặc vào lại có cảm giác tao nhã như vậy, nếu không phải do vóc dáng nàng cao ráo thì không hẳn đã tô lên được đường nét của cơ thể và cả nét đẹp của bộ đồ nàng đang mặc.

Tiểu Thảo lúc này ở trong gương trộm nhìn Phong Uyển Nhu, càng nhìn càng thấy thích.

"Có được không?"

Phong Uyển Nhu có chút không kiên nhẫn nhìn lên Tiểu Thảo.

https://thuviensach.vn

Cái người này, rốt cuộc là đang làm gì đây? Hôm nay như thế nào lại còn nhờ tới trang điểm? Cầm cái bút vẽ mày trên tay mà ánh mắt cứ đờ cả ra, rốt cuộc là có muốn đi hay không?

Tiểu Thảo vốn định không trang điểm, nhưng hôm nay nhìn Phong Uyển Nhu như vậy nàng lại muốn thử làm đẹp một lần, nhận thấy Phong Uyển Nhu đang híp mắt nhìn nàng thì nàng càng sốt ruột, lúc này tay khẽ run, mi bút bị lệch, lưu lại liền một đường trên mũi.

"A.."

Xoa xoa cái mũi, Tiểu Thảo lắc lắc người ủy khuất nhìn Phong Uyển Nhu, biểu tình này trông với trẻ con thật không có gì khác biệt, Phong Uyển Nhu vừa bực mình vừa buồn cười nhìn nàng một hồi, thở dài, đi tới.

Đặt Tiểu Thảo ngồi xuống, Phong Uyển Nhu đưa tay lên sờ sờ cái mũi Tiểu Thảo, nhẹ giọng hỏi "Đau không?"

"Uhm..."

Tiểu Thảo thấy ủy khuất, khó có được cơ hội trang điểm một lần, vậy mà lại bị tai nạn như vậy, bình thường nàng nhìn thấy Phong tổng trang điểm cũng rất đơn giản mà, tại sao vừa đến tay nàng thì cây bút vẽ mi lại biến thành hung khí thế này?

Phong Uyển Nhu nhìn thấy bộ dạng chu môi của Tiểu Thảo thì cười cười, nàng cầm lấy một bên mi bút, nhẹ nhàng tô lên về phía hàng mi Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo thân mình hơi cương lên một chút, lúc mi bút chạm lên hàng mi cũng là lúc cảm giác ngứa ngáy như ẩn như hiện, lúc này so với một bức tranh họa lại cảm giác không giống nhau, hơn thế nữa là Phong Uyển Nhu đang đứng bên cạnh nàng, ánh mắt chuyên chú nhìn nàng, bàn tay thật cẩn thận, ánh mắt ấy, ôn nhu vô cùng, giống như đối với toàn bộ thế giới này

https://thuviensach.vn

chỉ có nàng và Dương Tiểu Thảo tồn tại, Tiểu Thảo cũng nhìn được biểu tình của Phong Uyển Nhu, liền nhếch miệng nở nụ cười tươi

"Em cười cái gì?"

Phong Uyển Nhu buồn bực nhìn Tiểu Thảo.

Đứa nhóc này lại đang suy nghĩ cái gì thế?

Tiểu Thảo không trả lời, chỉ nháy mắt nhìn chăm chú Phong Uyển Nhu, làn da Phong Uyển Nhu ở dưới ngọn đèn lại đặc biệt như tuyết trắng, trong sáng và gợi cảm, Phong Uyển Nhu nhìn thấy ánh mắt của nàng, thì tâm một chút cũng liền bị rối loạn tiết tấu.

Tiểu Thảo nắm chặt lấy tay Phong Uyển Nhu, đặt ở lòng bàn tay mình, giống như đối với bảo bối, nắm thật kỹ, cảm giác bàn tay trắng mịnh và trơn tru lại có phần không đành lòng buông ra, mãi đến khi nhận thấy thân mình Phong Uyển Nhu hơi run rẩy thì Tiểu Thảo mới ngẩng đầu, cười nhìn nàng.

Phải nói là nụ cười tươi rói như hoa~~~

Trong nháy mắt, Phong Uyển Nhu chứng kiến thấy nụ cười này thì trong lòng liền run động như có trận sóng dưới đáy lòng hiện lên, chỉ có Tiểu Thảo, loại cảm giác chỉ có ở Tiểu Thảo mới có thể đem đến cho nàng.

Tiểu Thảo nhìn vào ánh mắt Phong Uyển Nhu, tay vẫn còn nắm chặt tay nàng, thân mình hơi nghiêng tới trước, hướng đến đôi môi Phong Uyển Nhu phía trước vội vàng tiến lên, Phong Uyển Nhu tâm chợt nhảy dựng lên, Tiểu Thảo tấn công bất ngờ khiến nàng không kịp phòng ngự, có chút sững sờ, rồi lại ngẩn người khi bị Tiểu Thảo hôn lên môi.

"Em...!!!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu đỏ hồng một mảnh trên mặt, giận dữ nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo liền ngồi thẳng lên, nhìn nàng hắc hắc cười ngây ngô, cũng không nói gì mà nâng lên tay phải, sờ sờ lấy môi mình, còn lộ ra vẻ mặt say mê.

Phong Uyển Nhu thực sự đối với Tiểu Thảo không có biện pháp, sau đó liếc nàng một cái, nàng đứng dậy, quay lưng đi thu dọn đồ đạc, hai má lúc này nhiệt độ vẫn còn bảo tồn, đứng ở một góc Tiểu Thảo không nhìn tới, nàng mới nhẹ nhàng sờ sờ lên môi mình, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Sau khi lên xe, hai người vẫn như trước còn đang đắm chìm ở trong bể ngọt ngào, Phong Uyển Nhu do từ trước tới nay đều cảm thấy cô đơn, nên loại cảm giác ấm áp như thế này cũng khó mà có được, nàng nhìn xuyên qua kính phản quang, thấy Tiểu Thảo đang trộm nhìn nàng, trên mặt tươi cười cũng không ngăn được.

"Lái xe cho tốt đi!"

Mới vừa vui cười đã bị Phong Uyển Nhu giáo huấn, Tiểu Thảo theo quán tính cong miệng lên, sau đó lại nghĩ tới Phong Uyển Nhu đã từng nói qua thích lúc nàng chu môi, lúc ấy trông rất ngây thơ, nàng vừa nghĩ tới liền hành động, học lấy bộ dạng Phong Uyển Nhu thích ở mình.

Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo đang làm trò, lại nhìn được chân mày cũng theo cơ mặt uốn éo, nàng buồn cười lắc đầu, nếu không phải đang ở trên xe, thực sự nàng cũng rất muốn tiến lên ôm Tiểu Thảo.

Tuy không một ngôn ngữ nào trao đổi, nhưng hạnh phúc vẫn lẳng lặng chảy xuôi, một đường chạy đến khách sạn, Tiểu Thảo đem xe đậu vào bãi thật tốt rồi mới cùng Phong Uyển Nhu xuống xe.

Tới khách sạn, Tiểu Thảo so với vừa rồi bình tĩnh thực sự là hai người hoàn toàn khác biệt, dường như lại có một chút khẩn trương, thậm chí nàng còn thường nắm lấy tay Phong Uyển Nhu khiều vài cái, thật là bộ dạng so

https://thuviensach.vn

với tiểu hài tử không mấy khác biệt. Phong Uyển Nhu có chút kì lạ nhìn nàng "Em không khẩn trương sao?"

Tiểu Thảo cười lắc đầu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng như vậy lại có chút kinh ngạc, nhưng cũng không hỏi nhiều, nhưng thật ra Tiểu Thảo lại nhìn ra trong lòng nàng muốn hỏi gì, liền quơ lấy cánh tay nàng giải thích "Em nghĩ rồi, mặc kệ chủ tịch có thích hay không thích em, em không quan trọng, chỉ cần chị thích là tốt rồi"

Khóe mắt ẩn lên ý cười nhộn nhạo, Phong Uyển Nhu mắt nhìn phía trước, môi khẽ mở "Nhớ kỹ những lời em đã nói"

"Uhm!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, Phong Uyển Nhu cười cười, nghiêng người đi, đưa tay xoa nhẹ lấy má nàng, Tiểu Thảo thì lại giống như cún con đưa má lên cọ cọ lấy tay nàng, nhưng một người đi qua rồi người khác đi lại, có nhiều người ở khách sạn ra vào nên Tiểu Thảo liền buông lỏng cánh tay Phong Uyển Nhu, ngoan ngoãn đi theo sau lưng nàng, khôi phục lại thân phận một thư ký.

Mới vừa đến cửa, cánh cửa liền được mở ra, Tiểu Thảo nhận ra sắc mặt Phong Uyển Nhu cũng không được khá lắm, ánh mắt nàng nhìn thẳng vào gian phòng bên trong, tựa hồ có chút khẩn trương.

Cửa vừa đẩy ra, thì có một người đàn ông còn khá trẻ, bộ dáng cao ráo vô cùng đẹp trai, sau khi nhìn thấy Phong Uyển Nhu, anh ta liền cười cười, chỉ chỉ trong lòng "Chủ tịch Phong ở bên trong!!"

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, nghiêng người đi vào, Tiểu Thảo vừa nghe 'Chủ tịch Phong' thì có chút phản ứng không kịp, nhìn thấy Phong Uyển Nhu đi vào cũng vội đi theo, lúc này liền nhớ tới Phong Uyển Nhu đã từng nói với nàng rằng Chủ tịch tên là Phong Ngọc Lâm.

https://thuviensach.vn

Vào phòng, Tiểu Thảo rốt cục cũng được gặp vị Chủ tịch trong truyền thuyết. Lúc này thì Tiểu Thảo thực sự bị làm cho có chút kinh ngạc.

Quan trọng là ở trong lòng Tiểu Thảo, Phong Ngọc Lâm không phải là Ngọc hoàng đại đế oai phong lẫm liệt hay là Diêm Vương hung thần bộ dáng bức người, nhưng tại sao lại có thể sinh ra một Phong Uyển Nhu như vậy thì trừ bỏ vị Chủ tịch này thì không ngoài ai khác.

Thế nhưng, sao vừa nhìn đến thì... mái tóc ngắn đen thùi không nói, hơn nữa thân thể lại còn cường tráng vô cùng, dáng người thẳng tắp, cao ráo, ước chừng cũng phải một mét tám, quan trọng nhất chính là gương mặt lại cực kì giống Phong Uyển Nhu... Tiểu Thảo nhìn thấy thì trong lòng liền khẽ run, nếu không phải Phong Uyển Nhu đã nói cho nàng biết trước đây là cha nàng thì Tiểu Thảo thực sự nghĩ đến Phong Uyển Nhu trừ bỏ viên thuốc kia thì còn một người anh trai a.

"Uyển Nhu!"

Phong Ngọc Lâm cười nhìn Phong Uyển Nhu, trong mắt lộ vẻ yêu thương không cần nói cũng nhận ra. Phong Uyển Nhu cũng chỉ thản nhiên gật gật đầu, trong mắt dường như không có cảm tình gì, Tiểu Thảo không biết có nguyên nhân gì bên trong, nhưng khi nhìn thấy Phong Uyển Nhu như vậy nàng thực sự thấy đau lòng.

"Ngồi đi!"

Phong Ngọc Lâm dường như đã quen với tính cách lãnh đạm của Phong Uyển Nhu như vậy, cũng không hề để ý nhiều, phất phất tay, vừa quay đầu hắn lúc này mới chú ý đến Tiểu Thảo đang đứng sau lưng Phong Uyển Nhu, ông liền cười nói "Cô là... Dương Tiểu Thảo đúng không? Tôi có nghe không ít chuyện về cô.."

Chỉ một câu, Phong Uyển Nhu liền nheo lại ánh mắt, Tiểu Thảo thì tóc liền như muốn dựng đứng.

https://thuviensach.vn

"À, bình thường cô đã chăm sóc Uyển Nhu không ít!"

Phong Ngọc Lâm tuy mặt ngoài vẫn tươi cười, nhưng Tiểu Thảo lúc này một chút cũng không có cảm giác tự nhiên, trong lòng lại có một chút lạnh, không thể không nói, nàng đối với Chủ tịch có ấn tượng không được tốt, Phong Ngọc Lâm chính là loại mà từ nhỏ đến lớn nàng không thích nói chuyện trực tiếp, bởi nàng có cảm giác, Phong Ngọc Lâm ngoài miệng thì nói lời hay nhưng bên trong thì một bụng đầy dao găm a.

"Phí Dương, cậu cũng qua đây!"

Phong Ngọc Lâm lúc này mới phất phất tay với một nam nhân bên cạnh vừa mới mở cửa, Tiểu Thảo nhìn thấy hắn, tay liền nắm lại thành một đoàn.

Trái lại Phong Uyển Nhu vẫn luôn thể hiện bộ mặt không có chút thay đổi nhìn lên Phong Ngọc Lâm, diễn cảm vô hỉ vô nộ, giống như người trước mặt cũng không phải cha của nàng.

Bốn người ngồi vây quanh trước bàn, Phong Ngọc Lâm vẫn nói chuyện thao thao bất tuyệt, Tiểu Thảo có thể nhìn ra, hắn đối với Phong Uyển Nhu rất vừa lòng, không nghĩ tới nàng lại có thể quản lý tốt công ty như vậy, Phong Uyển Nhu từ đầu đến cuối cũng chỉ lẳng lặng nghe, mà Phí Dương ở bên cạnh đôi lúc lại liếc mắt đánh giá Phong Uyển Nhu vài cái, Tiểu Thảo thì mẫn cảm đã phát hiện ra, còn đặc biệt muốn lấy cái chén ném vào mặt hắn.

Chuyện vừa kể đến một nửa, Phong Ngọc Lâm nhìn Phong Uyển Nhu nói "Uyển Nhu, cha đã nghĩ qua, con quản lý công ty cả hai bên thực sự quá vất vả, công ty bên này nếu được thì cứ giao cho Phí Dương đi, con gần đây nên lấy chút thời gian trong công việc ra để mà kết bạn..."

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, không có bất kỳ ý kiến gì. Nàng đối với Phong Ngọc Lâm nói mấy lời vất vả thương tâm gì đó căn bản là không để trong lòng, cũng hiểu được Phong Ngọc Lâm làm như vậy nhất định cũng

https://thuviensach.vn

có lý do, nhưng nàng cũng không muốn quá quan tâm. Đã thành thói quen của nàng rồi, từ nhỏ đến lớn nàng cũng quen với cách hắn đối với nàng lãnh mạc, hắn cũng chỉ coi nàng như một công cụ để làm việc.

Tiểu Thảo nhận ra Phong Uyển Nhu như vậy thì lại đau lòng vô cùng, Tiểu Thảo đưa tay xuống dưới mặt bàn, trộm lấy tay nàng, sau khi nắm lấy lại còn trộm vuốt vuôt vài cái. Phong Uyển Nhu nghiêng đầu nhìn Tiểu Thảo, ảm đạm cười, nàng không có việc gì, coi như toàn bộ người trong thiên hạ đều tiếp cận nàng có mục đích, nhưng nàng còn có Tiểu Thảo dịu dàng với nàng rồi không phải sao?

Phong Ngọc Lâm lại dặn dò vài câu sau đó mệt mõi rời đi, trước khi dặn dò cũng nói với Phí Dương vài điều, Phí Dương nghiêng đầu lắng nghe, thỉnh thoảng gật đầu nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu vẫn ôm song chưởng coi như không để ý gì đến hai người, nhưng tâm Tiểu Thảo lúc này lại tràn đầy chua xót, không cần nhìn cũng biết, đây nhất định là Chủ tịch đang chọn con rể.

Sau khi Phong Ngọc Lâm rời đi, Phí Dương mới tươi cười đi tới, cùng với Phong Uyển Nhu nói chuyện vài vấn đề liên quan đến công ty, tiếp đến lại chọn thực đơn món ăn, Phong Uyển Nhu không nhìn vào mấy món ăn đắt đỏ trong menu, mà lại trực tiếp chọn món khoai tây chiên, lúc này Phí Dương vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên nhìn nàng.

PS: Thông báo cho các bạn là tuần sau có lẽ khoảng thứ 5 mình sẽ post chương mới của Xuân thiên (Tức là chương 61) :"> Còn mấy ngày đầu tuần thì sẽ ráng nhoi lên post cho xong hết phần Edit cũ :))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 55 Càng ngày nói chuyện càng láu lỉnh

Tiểu Thảo nhận ra Phí Dương đang kinh ngạc, lại thấy đắc ý không thôi. Trái lại Phong Uyển Nhu diễm cảm vẫn thản nhiên như trước, chỉ là nhìn thấy dáng vẻ đắc ý của Tiểu Thảo vừa rồi thì khóe mắt có vẻ cưng chìu cười cười.

"Tiên sinh có cần thêm gì không?"

Người phục vụ nghiêng đầu nhìn Phí Dương đang há hốc mồm nhìn chằm chằm hai người cùng bàn, Phí Dương cũng liền phục hồi lại tinh thần, mặt có chút nóng, cúi đầu xem thực đơn.

Này rốt cuộc là tình huống gì đây? Hai người này... sao lại khiến cho mình có cảm giác gì đó kì lạ?

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên gặp mặt, mặc dù người ta là Phong tổng chỉ gọi có khoai tây chiên, nhưng hắn tuyệt đối không thể keo kiệt được, rốt cuộc cũng gọi một đống thịt cá lên cho cả ba người, Phong Uyển Nhu mày cũng hơi hơi nhướng lên, Tiểu Thảo vẻ mặt cũng muốn không tỏ vẻ gì, nhưng..

Sao lại thế này, đem nàng và Phong tổng coi là heo sao? Đồ ăn nhiều như vậy, ăn làm sao hết?

Nhìn qua vài món ăn, ba người lại một trận trầm mặt, Phí Dương vốn là một người hài hước, có sự xuất hiện của hắn chắc chắn sẽ không buồn

https://thuviensach.vn

chán, nhưng trước mắt hắn lúc này, lại là một nữ nhân làm cho hắn có chút không đoán được, cảm giác giống như có gì đó rất kì lạ...

Phong Uyển Nhu thì không có biểu hiện gì, chủ yếu là Tiểu Thảo, bởi vì nhàm chán nên nàng ở một bên dùng khăn ăn xếp thành một cái thuyền nhỏ, xếp xong liền một tay bưng lên thuyền nhỏ, một tay làm hình cái sóng lớn ở trước mắt Phong Uyển Nhu bay tới bay lui, Phong Uyển Nhu mặc dù không nhìn nàng, nhưng nét mặt xem ra cũng rất dịu dàng, trước đó khi gặp Phong Ngọc Lâm khuôn mặt cũng thực sự rất lãnh đạm, hơn nữa ánh mắt này... Phí Dương dường như không hình dung được.

Phí Dương cũng từng nghe không ít về người con gái lớn của Phong Ngọc Lâm, là người độc lập, tự chủ, mạnh mẽ và lạnh lùng, hoàn toàn rất hợp với người phụ nữ lý tưởng trong lòng hắn, đem toàn bộ sự nghiệp giao cho nàng tiếp tục quản lý thực sự rất yên tâm. Phí Dương vừa rồi cũng nhận thấy được Phong Uyển Nhu lãnh mạc, nhưng tại sao Dương Tiểu Thảo ở trước mặt nàng như vậy, lại không hề thấy nàng lạnh lùng như trước, ngược lại làm cho người ta có cảm giác có gì đó mờ ám...

"Phong tổng, Chủ tịch từng nói qua công ty bên này..."

"Chuyện này, chờ cơm nước xong rồi nói sau"

Phong Uyển Nhu nói một câu vô cùng thản nhiên nhưng lại có trọng lượng vô cùng, Phí Dương lời còn chưa nói hết đã bị Phong Uyển Nhu xem nhẹ, hắn lúc này nóng bừng cả khuôn mặt, trong lòng có chút toát ra lửa giận.

Có ý gì đây? Chẳng lẽ mình không thể so với thư ký có lực hấp dẫn hơn sao? Hèn gì, Chủ tịch khó lại không nghi ngờ hai người đồng tính luyến ai?

Tiểu Thảo chợt cảm thấy ánh mắt Phí Dương lộ ra vài phần thù địch, liền đem thuyền nhỏ để qua một bên, ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn, nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Nhìn cái gì? Nhìn thế nào thì Phong tổng cũng chỉ thích tôi, không mắc mớ gì tới ông đâu à.

Ngay sau đó, Phong Uyển Nhu gấp lấy khoai tây chiên, Phí Dương cũng điểm lấy một chút rau quả, mấy người ăn không nói gì cũng không phát ra tiếng động, Phí Dương lúc này lại càng có cảm giá giống như đang ăn sáp. Tiểu Thảo trộm nhìn hắn một cái, nhìn ra hắn uể oải, trong lòng liền thấy hưng phấn, tay theo dưới bàn trộm muốn sờ soạng nắm lấy tay Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu cảm giác được Tiểu Thảo hồ nháo, giận nàng liếc mắt một cái, sau đó thuận tiện theo mu bàn tay nhéo bàn tay đang hổ nháo kia một cái.

Đau quá...

Tiểu Thảo đau hít sâu một hơi, ủy khuất nhìn lên Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không để ý tới bộ dạng này của nàng, Tiểu Thảo thực sự là bị nàng làm hư rồi, càng ngày càng không có phép tắc, lại có thể bắt đầu không phân biệt được thời gian và trường hợp mà muốn làm càn.

Cơm nước xong, thức ăn trên bàn còn thừa lại hơn phân nửa, Phí Dương ở bên kia bước đến quét thẻ tính tiền, Tiểu Thảo ở bên cạnh nhắn người phục vụ mang lại một cái túi nhựa, giả bộ đựng lấy thức ăn thừa.

Thật tốt, nhiều thịt như vậy, đã lâu rồi cũng không đi cho bọn cẩu hoang a...

Phí Dương thấy hành vi của Tiểu Thảo như vậy thì có phần khinh bỉ, liền kinh miệt nhìn nàng một cái rồi hừ một tiếng. Tiểu Thảo dường như không để ý, Phong Uyển Nhu thì vẫn chăm chú nhìn Tiểu Thảo, trong mắt đều là ánh nhìn nhu hòa.

Không cần quá nhiều người hiểu, chỉ cần một người hiểu là được!

"Tôi đưa hai người trở về!"

https://thuviensach.vn

Cơ hội cuối cùng, cũng không thể tiếp tục lãng phí được, nhìn thấy Tiểu Thảo mang theo túi gì đó đi ra ngoài, Phí Dương chuẩn bị xong, cũng không nể mặt Phong Uyển Nhu trực tiếp đem Tiểu Thảo cản lại.

Tiểu Thảo cảm thấy hắn thật phiền phức, nàng từ đầu đến cuối đã thấy không có ấn tượng với người đàn ông này, tình huống hiện tại cũng không tính hắn là một nửa thù địch với nàng a.

Tiểu Thảo coi thường làm cho Phí Dương cảm thấy xấu hổ vô cùng, nhưng sau đó Phong Uyển Nhu từ phía sau đi ra, nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, nói "Em vào xe trước đi!"

"Uhm!"

Tiểu Thảo cũng không hỏi nhiều, mang theo túi thức ăn thừa quay đầu bước đi. Phí Dương vốn hi vọng có cơ hội ở một mình với Phong Uyển Nhu, chỉ là đột nhiên hắn có được cơ hội này thì ngược lại hắn cảm thấy được có loại áp lực vô hình.

"Anh tên là Phí Dương?"

Phong Uyển Nhu câu nói đầu tiên làm cho Phí Dương thiếu chút nữa phun huyết, ăn cơm cảm tình nửa ngày mà Phong Uyển Nhu mới biết được tên hắn? Đây không phải quá rõ ràng là không đem hắn để vào mắt sao?

"Đúng vậy!"

Trong lòng tuy suy nghĩ như vậy, nhưng Phí Dương biểu tình vẫn giống như trước ra vẻ một thân sĩ, mỉm cười nhìn Phong Uyển Nhu gật đầu.

Phong Uyển Nhu không nói gì, hơi nheo mắt nhìn chằm chằm hắn. Phí Dương bị nhìn có chút dựng tóc gáy.

https://thuviensach.vn

Qua thật lâu, Phong Uyển Nhu mới mở miệng, chỉ nói một câu khiến hắn vô cùng kinh hãi "Lão gia tử là hạng người gì anh so với tôi hiểu được, anh là người thông minh, có mấy lời không cần tôi nói nhiều. Cái gì không phải của anh, anh muốn cầu cũng không được!"

Nói xong, Phong Uyển Nhu nhìn cũng không nhìn Phí Dương liếc mắt một cái mà trực tiếp đi ra ngoài, chỉ để hắn lại một mình đứng nguyên bất động một chỗ kinh ngạc.

**

" Có nghĩa gì vậy? Em không hiểu lý do tại sao chị lại nói những lời đó với anh ta?"

Tiểu Thảo vây quanh rãi thức ăn cho cẩu lạc, nàng một bên lấy xương trong túi, một bên nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu đứng ở một bên người nàng, nhìn bọn cẩu lạc trên mặt đất.

"Nói nhiều như vậy mà em cũng không hiểu?"

Phong Uyển Nhu nói lạnh một câu, trực tiếp làm tổn thương đến lòng tự trọng của Tiểu Thảo, nàng bĩu môi, trừng Phong Uyển Nhu "Chị không nói em làm sao biết, không phải mấy ngày trước chị đã nói giữa chúng ta không được giấu diếm chuyện gì sao?"

Phong Uyển Nhu không có phản ứng gì với Tiểu Thảo, cúi đầu nhìn đám cẩu trên mặt đất, tựa hồ so với trước đó vài ngày lại đến nhiều hơn.

"Ăn đi..."

Tiểu Thảo mắt thấy Phong Uyển Nhu nhìn cẩu không nhìn nàng, lập tức nổi giận, từ trên mặt đất nhảy dựng lên ngăn trở tầm mắt Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn về phía Tiểu Thảo, Tiểu Thảo tức giận đỏ bừng cả mặt, nháy một cái cũng không nhìn nàng chằm chằm, cho tới khi mắt lộ ra vẻ ủy khuất. Phong Uyển Nhu nhìn nàng chăm chú một hồi liền thởi dài "Tiểu Thảo, em đã không tin tưởng bản thân mình, hơn nữa còn không tin tôi?"

"Em..."

Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, tâm không tự giác trùng xuống, mặt cũng bởi vì tâm sự bị đoán trúng mà không tự giác đỏ lên.

Phong tổng tại sao lại biết mình đang suy nghĩ gì... mình rõ ràng ... rõ ràng một chút cũng không lộ ra ngoài sự ghen tị mà.

"Tôi đối với anh ta nói những lời này là vì ba của tôi đối với những người ở bên cạnh tôi ông ta đều rất chú ý, Phí Dương coi như là người có dã tâm, cũng giở trò không ít, ngay cả tôi còn có thể điều tra ra thì ba tôi tại sao lại không điều tra ra?"

"Vậy chị tại sao phải nhắc nhở anh ta cẩn thận làm gì? Tại sao chị lại quan tâm đến anh ta chứ?"

"Em càn quấy cái gì?"

Phong Uyển Nhu cảm thấy khó thở, nhìn chằm chằm ánh mắt Tiểu Thảo. Không biết từ lúc nào, hai nàng lại có thể tự nhìn thấu được nội tâm của nhau, giống như mỗi khi nàng không vui, thì có che dấu như thế nào Tiểu Thảo chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, dù có nói ra bao nhiêu lí do, vô luận có như thế nào nàng muốn đuổi cũng không thể đuổi đi.

"Không phải... em chỉ là..."

Lời nói Tiểu Thảo có chút ngập ngừng ấp ửng, đầu cũng nghiêng về một bên không dám nhìn đối diện Tiểu Thảo. Phong Uyển Nhu không cho nàng

https://thuviensach.vn

cơ hội để trốn tránh, liền giơ tay lên, nâng lấy gương mặt của nàng, đem mặt nàng cố định về hướng của mình, nháy mắt một cái cũng không nháy liền nhìn lên ánh mắt của nàng.

"Phong tổng..."

Tiểu Thảo mặt đỏ lên như cà chua, âm thanh mềm mại hơn rất nhiều, nàng chỉ cảm thấy bàn tay kia chạm lấy mặt nàng có phần lành lạnh, mang theo đó cảm giác tê dại, có chút dễ chịu nhưng tâm lại có chút dâng lên.

"Nói đi!"

Phong Uyển Nhu nhìn vào ánh mắt Tiểu Thảo nói, hơi thở ấm áp phả ra trên gương mặt, ngay cả lỗ tai cũng đều lộ lên một phiếm hồng, Tiểu Thảo không tự giác liền rụt rụt lấy bả vai, nhìn về phía ánh mắt Phong Uyển Nhu, hai ánh nhìn chạm vào nhau, thời gian tựa hồ đọng lại.

Đôi mắt thuần khiết không có một chút tì vết nào, ánh mắt cứ như vậy ôn nhu như sóng biển vỗ thẳng vào tâm Tiểu Thảo, không biết bắt đầu từ lúc nào, có lẽ do nàng đã xem nhẹ ánh mắt này của Phong Uyển Nhu mỗi khi nhìn nàng, tựa hồ có một chút sủng nịnh, có một chút cam chịu, còn có dày đặc vị ý như không lối thoát cùng với yêu thương, giống như kêu gọi nàng, làm cho nàng không nhịn được liền có thể sa vào, nhưng nàng chưa bao giờ nghĩ tới nguyên nhân trong đó.

Nhịn không được, không thể nhịn được, Tiểu Thảo bĩu môi, nhìn lên môi Phong Uyển Nhu, rồi lại hôn lên môi của nàng.

Trong khoảng thời gian hai đôi môi chạm nhau, Phong Uyển Nhu khẽ run lên, theo bản năng đưa tay đẩy Tiểu Thảo ra, trong đáy lòng có chút căm tức.

Làm gì đây? Dương Tiểu Thảo, cô là cái sắc lang sao? Hiện ngay cả một câu đàng hoàng cũng không thể nói?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cũng mặc kệ Phong Uyển Nhu cố giãy dụa như thế nào nàng đưa tay ôm lấy eo Phong Uyển Nhu sau đó dùng sức hôn lấy môi, nàng từng xem qua trong sách có nói, nữ nhân đều là loài động vật cảm tính, càng nói không muốn nhưng lại càng muốn, giống như Phong tổng hiện tại, nàng hôn một hồi thì tuyệt đối sẽ không tiếp tục kháng cự.

Quả nhiên, chỉ trong chốc lát, Phong Uyển Nhu không tiếp tục từ chối, liền sụp đổ vào trong lòng Tiểu Thảo, hơn nữa còn rên rỉ một tiếng, thân thể có chút run rẩy lên, nàng có thể cảm giác được Tiểu Thảo đắc ý, tâm liền giận thực sự, nhưng cánh tay giãy dụa lại vì nụ hôn làm cho không có khí lực, cảm giác được môi Tiểu Thảo đang kề cận, Phong Uyển Nhu dưới đáy lòng liền thở dài, thả lòng dựa vào ngực nàng, mặc cho nàng tùy ý.

Nụ hôn triền miên cuối cùng cũng chấm dứt, Phong Uyển Nhu tức giận đẩy Tiểu Thảo ra, trên gương mặt ửng đỏ đã hết, bên tai còn có một sợi tóc thả rơi, thật không nói nên lời phong tình.

"Thật đẹp quá đi!"

Tiểu Thảo mê gái nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu giận nàng liếc mắt một cái "Em học ai mồm mép láu lỉnh như vậy?"

"Em chỉ nói lời thật lòng, không giống với cái tên dê xồm Dương Dương kia mồm mép trơn tru!"

"Dê xồm Dương Dương?"

Phong Uyển Nhu vừa tức giận vừa buồn cười nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo gật đầu, trong ánh mắt bướng bỉnh nhìn nàng "Phong tổng, chị không phải không nhìn thấy sao?"

"Em thật nhàm chán quá đi!"

-

https://thuviensach.vn

P/s: Mình phát hiện ra, Tiểu Thảo càng lúc càng 'cường công' nha =))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 56 Gặp lại tình địch

"Ngây thơ chị mới thích!" Tiểu Thảo chu môi nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhe nghe xong hơi ngẩn ra, quay đầu nhìn nàng "Dương Tiểu Thảo, em ngốc nghếch của trước kia đâu rồi? Tại sao lại có thay đổi lớn như vậy?"

"Thay đổi lớn không tốt sao?" Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu, ban đêm ánh sáng đèn đường phản chíu lại từ trong mắt của nàng, phối hợp với ánh mắt thâm tình làm cho Phong Uyển Nhu nhịn không được có phần say mê trong đó.

"Không phải không tốt, chỉ là, em của trước đây không phải như thế..." Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng nói, ánh mắt mang theo ý cười, trong đầu đều là hình ảnh Tiểu Thảo vừa mới đến Phong Đằng, khí đó bộ dáng thật thà ngớ ngẩn, Tiểu Thảo nhìn nàng cười, nàng cũng cười "Đúng vậy, khi đó chị toàn bắt nạt em"

"Vậy sao? Tôi bắt nạt em?"

Phong Uyển Nhu ánh mắt thay đổi, nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo lúc này một chút cũng không sợ hãi, hít hít cái mũi, hít lấy mùi hương trên người Phong Uyển Nhu, nói "Đúng vậy, chính là loại khẩu khí này. Chỉ là, em thực sự thích chị đối với em như vậy, chỉ đối với một mình em như vậy"

"Em hôm nay làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu dựa vào người Tiểu Thảo, thân mình hơi nghiêng đầu nhìn nàng, Tiểu Thảo bĩu môi, nghĩ một lát, than thở "Cái tên dê xồm kia thật đáng ghét, nhìn vào mắt chị như muốn ăn tươi nuốt sống!"

Phong Uyển Nhu ngơ ngác một chút, liền cười thành tiếng.

"Gì chứ, chị còn cười!" Tiểu Thảo thấy không vui, Tiểu Thảo ngoài miệng tuy không nói ra nhưng cũng thấy rất khó chịu, tức giận muốn đến trưa thế nhưng Phong tổng vẫn còn cười.

Còn cười? Cười cái gì chứ? Xem xét vấn đề nghiêm túc không được sao?

"Lòng dạ hẹp hòi!" Phong Uyển Nhu lắc đầu cười Tiểu Thảo, Tiểu Thảo trong lòng vốn đã không phục, lại còn bị nói là lòng dạ hẹp hòi càng khiến nàng bức bối.

"Được rồi, tôi thấy hơi mệt, Trở về đi, được không?"

Phong Uyển Nhu nhìn vào mắt Tiểu Thảo nói, Tiểu Thảo gật gật đầu, cầm lấy tay Phong Uyển Nhu.

Phải rồi, dù sao đến đây cũng đúng một ngày, mệt mõi công việc cả buổi mà còn bị tên Dê kia níu kéo lại ăn uống, không những Phong tổng mà mình cũng rất mệt mỏi.

Hai người cũng không lái xe mà chỉ cùng nhau nắm tay dạo mát đi bộ về khách sạn, trên đường cả hai không nói lời nào, chỉ hai cặp mắt ánh lên ý cười ăn ý, trong đó phải nói rằng có bao nhiêu ngọt ngào dù không cần nói ra nhưng đối phương cũng đủ biết.

Về tới khách sạn, Phong Uyển Nhu liền vội nằm xuống đi ngủ, Tiểu Thảo thì ở một bên dọc máy tính, nghĩ sẽ download mấy tập phim hài hước cho Phong Uyển Nhu xem, tay đang lê chuột thì lúc này di động liền vang lên.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo liếc mắt nhìn màn hình di động, vừa nhìn cũng không quan tâm lắm điện thoại của ai, nhưng nếu không để ý thì tiếng di động vang lên càng khiến nàng không vui, thấy vậy Tiểu Thảo nhíu nhíu mày xoay người nhìn Phong Uyển Nhu đang nằm trên giường, nàng cầm lấy điện thoại trên bàn sau đó đẩy ghế dựa rồi đi ra ngoài.

"A lô!"

Mới mở miệng giọng Tiểu Thảo đã thể hiện rõ không vui, Phong tổng dù sao cũng vất vả lắm mới được ngủ vậy mà ai kia lại không biết điều còn làm phiền đến giấc ngủ của Phong tổng, nàng thực thấy đau lòng.

"A lô, cô là Dương Tiểu Thảo à? Tôi là Phí Dương!"

"Ohm'"

Tiểu Thảo ủ rũ đáp lời.

Đúng là phiền phức quá đi!

"Ở dưới lầu có tiệm cà phê, chúng ta nói chuyện một chút đi!"

Phí Dương cao giọng nói, giống như một người cấp trên ra lệnh nhân viên, Tiểu Thảo mặt cũng không chút thay đổi, nghe thấy lời đề nghị cũng gật đầu đáp ứng "Được!"

Chuyện như thế này, sớm hay muộn đều cũng phải làm rõ, huống hồ lại là tình địch của nàng, nàng sợ gì?

Tiểu Thảo nhẹ nhàng đi tới cửa mở khép ra một khoảng trống nhỏ, sau đó nàng nhìn lại Phong Uyển Nhu đang nằm trên giường, trong lòng có chút ấm áp, giống như có một cổ động lực chảy vào thân thể, nàng liền hít sâu một hơi nhẹ nhàng đóng cửa lại đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Thượng Hải về đêm có một chút lạnh, Tiểu Thảo lúc đi chỉ mặc mỗi một bộ quần áo hơi mỏng, vì vậy cũng không đủ độ ấm ngăn được cái lạnh bên ngoài, nàng kéo lại y phục trên người cước bộ cũng nhanh hơn hướng đến tiệm cà phê mà chạy đến.

Tất cả cũng tại tên Dê xòm đáng ghét kia, hắn đúng là nhờ có lớp da dê nên không quản sống chết của người khác mà.

Tới nơi Tiểu Thảo đã sớm thấy Phí Dương ngồi đó, trên người hắn vẫn là bộ âu phục mặc ở nhà hàng, trên bàn lúc này có hai ly cà phê vẫn còn đang lượn lờ khói trắng, Tiểu Thảo bước nhanh tới, không nói gì mà cầm lấy tách cà phê trên bàn uống một ngụm.

Tất nhiên Phí Dương đang ngồi trước mặt cũng phần nào bị động tác của nàng làm cho hoảng sợ, hắn kinh ngạc ngước lên nhìn Tiểu Thảo đang ngửa đầu uống cà phê.

"Anh tìm tôi có chuyện gì?"

Tiểu Thảo uống xong, cảm thấy cơ thể ấm áp hẳn lên, liền đem cái tách đặt xuống bàn, sau đó nàng mới ngồi xuống đối diện Phí Dương.

Phí Dương cũng không thể tưởng tượng được mà nhìn Tiểu Thảo, hắn đột nhiên có cảm giác cô nàng buổi chiều ngây ngốc như con nít so với lúc này dường như có sự khác nhau! Tuy nói rằng trong lòng có chút kinh ngạc nhưng Phí Dương cũng liền lấy lại phong độ sau đó nhìn Tiểu Thảo, nói "Chúng ta nói chuyện về Phong tổng!"

Chỉ một câu ngắn gọn cũng nói hết nguyên nhân của cuộc hẹn tối nay, cả bản thân Tiểu Thảo khi nghe được cũng có chút ngạc nhiên, nàng không nghĩ tới Phí Dương sẽ trả lời trực tiếp như vậy, tâm đột ngột trầm xuống, mặt cũng hướng nhìn xuống bàn.

"À!"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy vẻ mặt này của Tiểu Thảo, Phí Dương cảm thấy ít nhiều gì cũng có chút yên lòng, xem ra hắn đã đoán đúng, hai người quả nhiên có chuyện mờ ám.

"Anh muốn nói gì?"

Giọng nói của Tiểu Thảo khá nhỏ, nếu là người thân thiết với nàng thì sẽ nhận ra được đây là điềm báo trước sự tức giận của nàng. Nàng vốn có thể chịu đựng được người khác mắng nàng, nói xấu nàng, thậm chí ghét bỏ nàng, nhưng nàng không cho phép người khác nói bất kì điều gì về Phong tổng, một chút cũng không được.

"Hai người có khả năng ở bên nhau sao?"

Ngón tay di chuyển lên tách cà phê, Phí Dương nhìn lên ánh mắt Tiểu Thảo nói, giọng điệu cũng trầm thấp nhưng lại rất rõ ràng. Tiểu Thảo liếc mắt qua một bên, không để ý đến hắn.

Không nghĩ tới Tiểu Thảo sẽ thể hiện thái độ như vậy, Phí Dương lúc này mới trợn mắt lên nhìn thẳng Tiểu Thảo như đe dọa.

"Chủ tịch nhất định sẽ không đồng ý!"

Không có tác dụng, Phí Dương lại châm thêm dầu vào lửa, bởi chỉ có thể nói như vậy mới gây được sức ép trong lời nói, dù sao đi nữa ngay cả hắn cũng có thể nhìn ra một người không sợ trời sợ đất như Phong Uyển Nhu cũng rất nể sợ Chủ tịch! Huống hồ Tiểu Thảo lại có cặp mắt tinh ý như vậy hắn điểm này cũng có thể nhìn ra được.

Tiểu Thảo nhấp một ngụm cà phê, liền thở ra một bụng khí,

Đúng là cà phê ở chỗ này không bằng được cà phê ở nhà Phong tổng, đặc biệt hơn là cà phê ở nhà Phong tổng lại có mùi hương uống thật rất ngon và thơm!

https://thuviensach.vn

"Này, cô có đang nghe tôi nói gì không vậy?"

Phí Dương thấy Tiểu Thảo lơ đãng như vậy thì liền nhịn không được.

Con người này, có bị gì không vậy? Mình đang nói chuyện nghiêm túc nhưng cặp mắt lại nhìn đi chỗ khác, ngược lại còn hiện lên vẻ mặt tươi cười. Cười cái gì? Chuyện tôi nói buồn cười lắm sao?

"Ahh, còn chuyện gì khác nữa hả?"

Tiểu Thảo lấy lại tinh thần nhìn lên Phí Dương, Phí Dương lúc này khóe miệng bất động, đôi mắt như tóe lửa nhìn nàng "Cô rốt cuộc có nghe tôi nói gì không?"

"Phong tổng, Chủ tịch... còn chuyện gì khác nữa sao?"

Tiểu Thảo bộ dạng mệt mõi trả lời, nếu không phải giữ thể diện cho công ty thì nàng thật sự cũng không muốn lãnh phí thời gian với Phí Dương, giờ này đáng lẽ nàng phải nằm ôm Phong tổng ngủ thật ngon mới đúng. Tuy không nói ra mấy lời linh tinh, nhưng Tiểu Thảo chợt nhớ tới làn da trơn bóng của Phong tổng thì liền cảm thấy thật thoải mái.

"Dương Tiểu Thảo!"

Phí Dương liền nổi giận.

Gì đây? Cô đang vui vẻ cái gì vậy?

Tiểu Thảo bị hắn rống lên đột ngột như vậy thì có chút run run, nàng lấy lại tinh thần nghiêm túc nhìn hắn, thấy Phí Dương tức giận đến bả vai cũng run lên, nàng cười cười "Tôi biết, anh thích Phong tổng, nhưng quan trọng là chị ấy không thích anh, còn nữa, trừ bỏ là chị ấy thì bất cứ người nào nói gì tôi cũng không nghe, bởi vì Phong tổng đã từng nói với tôi, tôi chỉ cần

https://thuviensach.vn

nghe chị ấy nói, còn những lời người khác có nói gì thì coi như là chó đang đánh rắm đi!"

Chó đang đánh rắm, mấy chữ này tuyệt nhiên không phải Phong Uyển Nhu nói ra, nhưng Tiểu Thảo lúc này tinh thần đang có chút hỗn loạn, hơn nữa nàng cũng muốn xem Phí Dương như chó đang đánh rắm, coi như nhắm mắt làm ngơ nói ra lời này vậy, lần đầu gặp mặt nàng còn có chút cảm tình vì người đàn ông này cũng có chút đẹp trai, nhưng bây giờ nhìn lại thì lại không có chút cảm tình nào, ngay cả nàng còn thấy chướng mắt thì làm sao Phong tổng có thể thích được.

"Cô cho là Chủ tịch sẽ dễ dàng như vậy mà cho hai người ở cạnh nhau?"

Phí Dương cao giọng nói, hắn mặc dù đã ngang dọc thương trường mấy năm nhưng dù sao cũng do một tay Phong Ngọc Lâm một tay uốn nắn hắn từ tính cách đến nói năng, hắn học hỏi được bao nhiêu lâu cũng không bằng hôm nay bị Tiểu Thảo làm cho thất thố mà ngay cả bản thân hắn cũng không ngờ, hắn chờ đến khi lấy lại bình tĩnh thì hắn cũng thừa biết có thể lấy cớ gì để chặn được Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo và Phong Uyển Nhu đều giống nhau, hắn để ý được như vậy, đối với Tiểu Thảo dù sao hắn cũng có lợi thế là Phong Ngọc Lâm.

Chủ tịch!

Nghiêm túc nghĩ tới liền khiến Tiểu Thảo trầm xuống, đồng thời nhớ tới ba mẹ của mình sau đó liền mím chặt môi không nói.

"Dù sao đối với cô cảm giác này cũng chưa nhiều lắm, nhưng Phong Uyển Nhu thì ngược lại, cô ấy có cuộc sống như thế nào hắn cô so với tôi hiểu rõ hơn!"

Bên đây Phí Dương không ngừng tạo ra khí thế thì bên này Tiểu Thảo mày càng lúc nhíu lại càng chặt, Phí Dương nhìn thấy khóe miệng cũng nở

https://thuviensach.vn

lên nụ cười, hắn nhìn Tiểu Thảo nói "Nếu để cho Chủ tịch biết thì hậu quả thật khó lường, cho nên, thà chịu đau khổ sau này thì không bằng nên sớm chấm dứt"

Nói đến đây, tuy rằng không phải nói quá rõ nhưng điểm mấu chốt nhất Phí Dương cũng muốn biểu đạt rõ một điều chính là: Dương Tiểu Thảo cô không xứng với Phong Uyển Nhu, cô từ nơi nào đến thì nên trở về từ nơi đó.

Tiểu Thảo nghe xong liền trầm mặt một hồi sau đó mới ngẩng đầu lên nhìn Phí Dương vẻ mặt như mới tỉnh ngộ.

"Hôm nay ông nói đến vấn đề này quả thật trước đây tôi chưa bao giờ nghĩ tới, dù sao cũng cảm ơn ý kiến của ông, sau này trở về tôi sẽ cùng Phong tổng bàn bạc lại!"

Bàn bạc... Phí Dương có cảm giác bất lực đến không nói nên lời, Tiểu Thảo thì vẫn thảnh thơi uống cà phê còn nhìn hắn nói "Bất quá ông nói cũng đúng, Phong tổng ưu tú như thế chính xác là không ai có thể xứng, ít nhất tôi cũng từng có cảm giác đã muốn không xứng với chị ấy"

". . ."

"Ông cũng có cảm giác này đúng không? Chị ấy quả thật là một người rất ưu tú, vừa xinh đẹp lại có năng lực, lại có sự nghiệp của riêng mình, tôi đã luôn cảm thấy không xứng với chị ấy, chỉ là có một đồng nghiệp lúc nào cũng nói tôi với chị ấy thật xứng đôi, hôm nay ông lại nói rõ ra được tâm sự trong lòng tôi rồi!"

Tiểu Thảo nói xong, ánh mắt như tản mát ra, nghĩ tới bộ dáng quyết đoán của Phong Uyển Nhu rồi cả hình ảnh dễ thương chỉ dành cho riêng nàng thì trong lòng lại cảm thấy ấm áp. Nàng không hề chú ý tới da mặt Phí Dương đã tái mét hẳn đi, ngón tay dùng sức nắm lấy tách cà phê.

https://thuviensach.vn

Hắn.. nhiều năm như vậy cũng chưa bao giờ thấy qua loại người nào lì lợm như vậy!

"Tôi cũng hay nói với chị ấy rằng chị ấy rất ưu tú, nhưng chị ấy luôn không thừa nhận"

Tiểu Thảo trong lòng giống như không dừng lại được, có thể là do cả hai người đều thích Phong Uyển Nhu... tuy là tình địch nhưng cũng phải có chung loại cảm giác này, nhưng nàng lại không biết được Phí Dương không hề có suy nghĩ như vậy, nhưng hắn cũng đành im lặng để cho Tiểu Thảo thỏa sức nói.

"Trước đây cũng có lúc tôi nghĩ Phong tổng nhất định sẽ tìm được một người đàn ông mạnh mẽ bảo vệ mình, nhưng sau này nhận ra được một điều, đó chính là không có người đàn ông nào có thể bảo vệ được chị ấy cả..."

Nói đến đây, Tiểu Thảo liền cười híp cả mắt, trên tay đang cầm tách cà phê nhìn Phí Dương, cười "Ông cảm nghĩ như thế nào? Liệu có người đàn ông nào có thể bảo vệ tốt cho Phong tổng không?"

Phí Dương một câu cũng không nói nên lời, sắc mặt vô cùng khó coi. Hắn cảm thấy thật giống như bị một tên khốn kiếp nào đang nói chuyện lừa lọc.

"Ông cũng hiểu được đúng không?"

Tiểu Thảo cảm thấy Phí Dương trầm mặc chính là câu trả lời tốt nhất, liền có chút đồng tình nhìn hắn một chút "Cho nên, từ đầu đến cuối chỉ có tôi là xứng với chị ấy nhất, hắc hắc! ! !"

Phí Dương lúc này liền bị tiếng cười nham nhỡ "hắc hắc" cuối cùng kia của Tiểu Thảo làm cho tức điên lên, nói vòng vo nãy giờ là cô ta muốn đề cao bản thân?

https://thuviensach.vn

Hừ, là ai cho mình thông tin nói rằng Tiểu Thảo đần độn?

Hắn một chút cũng không có cảm giác này!

"Tiểu Thảo!"

Tiểu Thảo đang nói cười vui vẻ, miệng không dừng được thì lại bị một âm thanh lạnh lùng vang lại bên tai, Tiểu Thảo run rẩy một chút liền theo nơi phát ra âm thanh quay đầu lại nhìn, không biết từ lúc nào thì phía sau nàng khuôn mặt của Phong Uyển Nhu như một khối băng xuất hiện, nàng chợt rùng mình một cái.

Tại sao... tỉnh ngủ rồi?

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 57 Cãi nhau

"Uyển Nhu!"

Phí Dương trước Tiểu Thảo một bước liền đứng lên mỉm cười nhìn Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo thì vốn đang có chút lo sợ nhưng vừa nghe thấy Phí Dương gọi thân mật 'Uyển Nhu' 'Uyển Nhu' thì thiếu chút nữa muốn phun nước miếng vào mặt hắn. Còn nhớ vào buổi cơm chiều vừa rồi, hắn còn gọi là Phong tổng, hiện tại thì liền gọi bằng Uyển Nhu? Đúng là đồ da mặt dày.

Phong Uyển Nhu tầm mắt không nhìn đến Phí Dương một khắc nào, chỉ ôm tay trước ngực, mặt lạnh lùng nhìn Tiểu Thảo..

"Xảy ra chuyện gì?"

Phí Dương lộ vẻ ngạc nhiên nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu một hồi sau đó vịn cái ghế nghiêng người nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo lúc này chậm chạp đứng lên, nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu.

"Em... chỉ là đi ra ngoài một chút.."

Thanh âm rất nhẹ nhàng, phối với khuôn mặt trắng trẻo của nàng lại rất hợp, đúng là làm cho người ta có tâm niệm muốn chà đạp vô cùng. Phong Uyển Nhu không giận ra mặt cũng không nói một câu nào nhìn Tiểu Thảo, đôi mắt trở nên băng giá.

https://thuviensach.vn

"Việc này... Tôi đi về trước!"

Phí Dương nhận ra Phong Uyển Nhu có chút không bình thường nên liền ho một tiếng sau đó nghiêng người bước đi ra ngoài, nhưng sau đó liền bị Phong Uyển Nhu tiến lên một bước chặn lại.

"Phong tổng..."

Phí Dương ngạc nhiên nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu mặt không chút thay đổi nhìn hắn, có thể nói, bất cứ ai lúc này cũng có thể nhìn ra trong mắt nàng lóe lên hai ngọn lửa.

"Không có lần sau!"

"Sao?"

Phí Dương kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, không rõ vì sao nàng lại nói như vậy, nhưng thật ra bên cạnh Tiểu Thảo lại nghe rất rõ sau đó còn dùng sức hướng đến hắn lắc đầu như gợi ý 'đừng nói gì, ngươi đi nhanh lên, chị ấy đang tức giận!'

Quả nhiên Phí Dương hỏi ngược lại lời này làm cho Phong Uyển Nhu thần kinh như bộc phát, nàng mấp máy môi, nhìn lên ánh mắt Phí Dương, nói rõ ràng từng chữ : "Không cần tìm Tiểu Thảo, nghe rõ không?"

". . ."

Giây phút này Phong Uyển Nhu lại cực kỳ giống Phong Ngọc Lâm, lạng lùng khiến cho người khác phải ngạt thở, Phí Dương dường như không hề nghĩ ngợi cũng chẳng dám lên tiếng sau đó còn quay đầu nhìn lại liếc mắt nhìn Tiểu Thảo đã không biết từ lúc nào đang ngồi trở về ghế dựa sau đó vội vàng rời đi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cũng khẩn trương nhìn Phí Dương, nàng vốn còn rất chán ghét hắn nhưng đối với tình huống này hiện tại thì nàng thật nhớ ... cách tiếp đãi của Phí Dương đối với nàng trong buổi ăn, Phong tổng đúng là tức giận nhưng cũng đâu có gì là khủng khiếp.. Bất quá... Chị ấy vì sao lại tức giận?

Phí Dương sau khi đi rồi không khí xung quanh dường như cũng đọng lại, Phong Uyển Nhu lạnh lùng nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, sau đó đẩy ra chiếc ghế dựa rồi ngồi xuống đối diện nàng.

Tiểu Thảo hồi hợp nắm lấy hai tay, cúi đầu cắn ống hút không dám nhìn Phong Uyển Nhu.

"Ngẩng đầu!"

Giọng nói tất nhiên đầy sự giận dữ, Phong Uyển Nhu không nháy mắt nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngẩng đầu nhút nhát nhìn nàng một cái "Phong tổng..."

Một câu Phong tổng khiến Phong Uyển Nhu tràn lòng lửa giận như sắp phun mạnh ra,

Phong tổng, Phong tổng, vĩnh viễn đều là Phong tổng, Dương Tiểu Thảo, ngay cả Phí Dương cũng biết thay đổi cách xưng hô, còn em? Em đang suy nghĩ gì? Rốt cuộc ở trong lòng em tôi có vị trí gì? Hơn nửa đêm, không nói một tiếng nào một mình đi ra ngoài gặp Phí Dương, em có nghĩ qua cảm nhận của tôi không?

"Cô..."

Tiểu Thảo nhìn thấy trong mắt Phong Uyển Nhu đầy lệ thì vô cùng luống cuống.

Rốt cuộc là đang ở tình huống nào đây? Phong tổng làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

"Dương Tiểu Thảo, tôi hỏi cô, cô coi tôi là cái gì?"

Cảm giác như không khống chế nổi ủy khuất trực trào khỏi ngực, tuy rằng chưa nói ra nhưng khi Phong Ngọc Lâm đột nhiên xuất hiện đã làm Phong Uyển Nhu bị đả kích không nhỏ, vì nàng sợ hắn sẽ làm ra một số chuyện đối với Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu vốn ngủ không yên lòng, sau khi tỉnh lại cũng theo bản năng sờ lấy người bên cạnh, nhưng khi đụng đến một khoảng trống trên nệm thì liền bối rối ngồi dậy. Phong Uyển Nhu đi tìm Tiểu Thảo suốt một giờ đồng hồ, điện thoại gọi bao nhiêu cuộc cũng không ai nghe máy, rốt cuộc Tiểu Thảo ở đâu? Đúng lúc nàng lo lắng vô cùng thì lại nhìn thấy Tiểu Thảo thảnh thơi thoải mái cùng với Phí Dương uống cà phê nói chuyện phiếm, nhìn nụ cười thỏa mãn kia, nghe giọng nói kia liền khiến cho nàng giận điên cả người.

"Em coi chị là cái gì?"

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu thình lình hỏi như vậy liền có chút mờ mịt.

Cái gì là cái gì?

"Là tôi đang hỏi cô!"

Phong Uyển Nhu mày nhíu lại chặt chẽ, thanh âm cũng chưa bao giờ phẫn nộ như vậy, Tiểu Thảo trong đáy lòng liền rùng mình một cái, thấp thỏm lo âu nhìn lên nàng.

Rốt cuộc làm sao vậy?

"Đừng dùng ánh mắt như thế này nhìn tôi!"

Phong Uyển Nhu tức giận nhất chính là Tiểu Thảo luôn dùng loại ánh mắt sợ hãi này nhìn nàng, giống như là đang nhìn lãnh đạo, nhìn thầy cô... vì vậy điều này làm cho nàng cảm thấy không thoải mái đã lâu rồi.

https://thuviensach.vn

"Chị làm sao vậy?"

Tiểu Thảo có chút nhút nhát nhìn Phong Uyển Nhu nói, Phong Uyển Nhu ngược lại ngực phập phồng liên hồi, ánh mắt trực tiếp nhìn chằm chằm Tiểu Thảo.

"Cô rốt cuộc coi tôi là cái gì?"

Tiểu Thảo căn bản là không lý giải được Phong Uyển Nhu vì sao lại hỏi như vậy, vốn chính bản thân nàng là người bị ủy khuất mới đúng, không có việc gì đột nhiên xuất hiện một tình địch, còn lòi ra thêm một người cha, chưa bao giờ nàng có áp lực quét qua giống như vậy, vì vậy làm cho nàng rất có cảm giác vô lực. Thật vất vả lắm nàng mới dùng trí tuệ của mình mà tiêu diệt tình địch, vậy mà Phong tổng ngay cả một câu khen ngợi trong lời nói còn không có, ngược lại lại còn đứng nơi này rống nàng, hung dữ để làm gì? Chẳng lẽ đau lòng dùm cho Phí Dương sao?

Giữa tình yêu sợ nhất chính là ngờ vực vô căn cứ, Tiêu Thảo không hiểu Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu cũng không hiểu Tiểu Thảo, hai người cứ như vậy ngồi trước mặt nhau, trầm mặc không nói gì giống như hai người xa lạ chưa từng gặp mặt.

Phong Uyển Nhu cũng không biết tại sao, nhưng cảm xúc này nàng đã dằn xuống đáy lòng lâu lắm rồi, vốn cho rằng bản thân mình có thể khống chế tốt, nhưng hôm nay lại bộc phát ra, bởi vì có nhẫn như thế nào nàng cũng không nhẫn nại được nữa. Cho tới bây giờ, nàng rất muốn hỏi Tiểu Thảo, nàng trong lòng em ấy rốt cuộc tính là cái gì? Hai người đều có tình cảm, nàng lại là người chủ động theo đuổi, còn Tiểu Thảo thì sao? Không phải nàng không tự tin, nhưng Tiểu Thảo từ trước đến giờ cũng chưa bao giờ nói qua... chưa bao giờ nói qua cho dù chỉ là một lần 'yêu' cũng chưa từng nói với nàng.

"Tại sao chị lại tức giận, trước đó không phải rất tốt sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo không trực tiếp trả lời vấn đề của Phong Uyển Nhu bởi vì nàng luôn cảm thấy mấy lời đó nên để trong lòng là tốt rồi, tại sao Phong tổng lại đi hỏi ra? Thích nhau không phải nên tin tưởng lẫn nhau sao? Đây chính là điều do chính miệng Phong tổng nói với nàng.

Phong Uyển Nhu không nói gì, trầm mặc nhìn Tiểu Thảo, trong lòng cảm giác chua xót như tràn ra, nàng quá mệt mỏi, đã lâu như vậy nàng thực sự đã quá mệt mỏi rồi.

Tiểu Thảo ngơ ngẩn nhìn Phong Uyển Nhu, ánh mắt do kích động đến không yên rồi cuối cùng cũng bình tĩnh, nàng luôn không nói gì, chỉ là trong lòng niềm tin cứ như thế ngày càng giảm đi.

"Chị không tin em?"

Ước chừng năm phút sau Tiểu Thảo từ trong kẽ răng nói ra những lời này, từ trước đến nay trên khuôn mặt tràn ngập nụ cười thì đột nhiên lại đổi thành hai hàng nước mắt, Phong Uyển Nhu nhìn thấy liền giật mình.

"Em biết chị đang suy nghĩ gì, chị cảm giác bản thân mình chịu đựng nhiều hơn so với em, chị cảm thấy khó chịu, đau buồn, cảm thấy được mệt mõi và hối hận có phải không?"

Một người có tính cách mềm giống như viên thuốc như Tiểu Thảo đột nhiên lại trở nên hùng hổ muốn dọa người, hơn nữa bình thường không mở miệng khi mở miệng lại nói thẳng ra lời trong lòng Phong Uyển Nhu, nàng đúng là rất mệt mỏi, rất đau buồn, thế nhưng đối với tình cảm này, vô luận như thế nào thì từ đầu đến cuối nàng cũng chưa bao giờ cảm thấy hối hận. Chẳng lẽ nàng ngay cả quyền được mệt mỏi cũng không được?

Phong Uyển Nhu trầm mặc nhìn Tiểu Thảo, nhìn thấy nàng nước mắt trên mặt, trong tâm đau lòng vô cùng, nhưng... lại bị chính câu nói 'hối hận' cuối cùng kia làm cho khó chịu.

https://thuviensach.vn

"Em cứ dùng ánh mắt như vậy nhìn tôi?"

Phong Uyển Nhu thanh âm đã mang theo sự run rẩy, ngay cả ánh mắt cũng có chút tuyệt vọng, Tiểu Thảo nhìn nàng nước mắt liền trào ra nhanh hơn,"Không phải sao? Chị vừa rồi dùng ánh mắt kia chính là dụng ý như vậy!"

"Em thì biết cái gì?" Phong Uyển Nhu cảm thấy khó thở, hốc mắt cũng đỏ, Tiểu Thảo so với nàng thì nhanh hơn "Em nói không phải sao? Chị vừa rồi dùng ánh mắt đó chính là dụng ý như vậy"

"Cô..."

Phong Uyển Nhu tức giận cả người đều run lên, một lòng lạnh thấu sau đó cười lạnh nhìn Tiểu Thảo "Được, tốt lắm!"

Tiểu Thảo không phải là không như vậy, nàng vốn sợ nhất chính là lúc Phong Uyển Nhu mệt mỏi rồi sẽ có một ngày đột nhiên không cần nàng, vừa rồi ánh mắt Phong Uyển Nhu mệt mỏi như vậy làm nàng vô cùng sợ hãi, không giống như bình thường muốn cần nàng, loại mệt mỏi như thế, khó chịu như vậy, làm cho trái tim Tiểu Thảo đau như dao cắt.

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, trong đầu đều là lời nói vừa rồi kia, là câu 'hối hận!' đó. Cứ như vậy, một đêm lo lắng và lo âu bị những lời này châm vào, Phong Uyển Nhu liền đứng bật dậy, nhìn cũng không nhìn Tiểu Thảo đi ra ngoài. Tiểu Thảo mắt thấy Phong Uyển Nhu rời đi, trong lòng hoảng sợ có chút lan tràn, không bất chấp cái gì là nước mắt liền đứng dậy xông lên phía trước bắt lấy cánh tay của nàng, Phong Uyển Nhu buồn bực nàng, liền hất tay nàng khỏi tay mình sau đó vội bước nhanh đi ra ngoài.

Tiểu Thảo khóc nước mắt như thác đổ, nghiêng ngả lảo đảo lại vài bước, biết Phong Uyển Nhu quyết tâm muốn đi nên nàng mới dừng bước, ngơ ngác nhìn chằm chằm bóng lưng Phong Uyển Nhu xa dần, Tiểu Thảo lúc

https://thuviensach.vn

này cúi đầu, nhìn về phía cánh tay mình bị Phong Uyển Nhu hất đi, một giọt nước mắt rơi tại trên lòng bàn tay, theo trên mu bàn tay chảy xuống, rơi xuống mắt đất, võ vụn như cánh hoa.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 58 Đúng và Sai!

Phong Uyển Tư như thế nào cũng không nghĩ ra lại có một lần chị gái mình và Tiểu Thảo tại thang máy giống như không quen biết nhau, lập tức từ tình yêu cuồng nhiệt chuyển sang chiến tranh lạnh. Tuy từng nói qua cô luôn luôn không hi vọng Tiểu Thảo và chị mình cùng một chỗ, nhưng sự việc như lúc này cũng không phải là điều mà cô kỳ vọng, cô thật sự có chút chịu không được.

"Chị, nghỉ trưa rồi!"

Ném chiếc áo trong tay xuống, Phong Uyển Tư đi đến bên cạnh Phong Uyển Nhu, bắt lấy cây bút máy trong tay nàng.

"Thôi đi!"

Phong Uyển Nhu giọng nói cũng có phần mệt mỏi, hai má cũng trở nên gầy hóp đi không ít, làn da thì không giống như lúc trước tròn trịa mà lại có hơi khô khô tái nhợt, cả người tiều tụy không hề ít.

Phong Uyển Tư nhìn thấy lại cực kỳ đau lòng, cô dùng chân cũng có thể đoán được người có thể làm cho chị mình như vậy thì chỉ có cái tên ngu ngốc Dương Tiểu Thảo kia, nhưng rốt cuộc xảy ra việc gì đây? Vài ngày trước không phải hai người dường như còn rất tốt, không hề có giây phút nào tách ra, làm sao sau khi đi Thượng Hải về thì lại biến thành như thế này?

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu một lần nữa cầm lại bút máy, nhìn xuống ghi các chú thích lên tài liệu, trong mắt lộ rõ mệt mõi nhưng vẫn không chịu dừng lại công việc. Phong Uyển Tư nhìn nàng chằm chằm một hồi liền cắn chặt răng, đẩy cửa đi ra ngoài.

Dương Tiểu Thảo, cô dám ức hiếp chị tôi, tôi sẽ giết chết cô!

Đè nặng dưới đáy lòng đầy hỏa, Phong Uyển Tư bộ dạng như hung thần truy sát, theo bản năng hướng đến Lăng Sương tìm thêm đồng minh,cô vốn là tìm người bảo vệ, không ngờ rằng lại nhìn thấy Tiểu Thảo ngồi kế bên, vì thế Phong Uyển Tư gần như bị chọc giận.

"Dương Tiểu Thảo, cô đi ra đây cho tôi!"

Phong Uyển Tư cảm thấy khó thở, tại sao lại có loại người như vậy? Chị mình bên kia còn chưa biết ăn nói như thế nào mà bên này lại bắt đầu đi tìm kiếm bồ mới, thật sự là phải kéo ra ngoài đánh cho một trận mới hả dạ một chút.

Phong Uyển Tư hôm nay mặc một chiếc đầm màu đỏ, thắt lưng bản to ôm gần sát ngực, làm lộ ra vòng một khá bắt mắt cùng với đôi giày cao gót rất có phong cách của một nữ vương. Theo lý thuyết người bình thường nhìn cô như vậy đều cảm thấy có chút sợ hãi, nhưng Tiểu Thảo và cả Lăng Sương lại nháy mắt nhìn cô... từ trên xuống dưới... . Ánh mắt cả hai lúc này không khác gì như những đứa trẻ mẫu giáo.

"Chúng tôi đang làm việc"

Lăng Sương thản nhiên nói một câu để cho Tiểu Thảo an tâm, ngược lại làm cho Phong Uyển Tư tâm như phát hỏa, cô trừng mắt nhìn Lăng Sương nửa ngày, hít sâu một hơi, nói "Ăn xong cơm trưa, cô tới phòng làm việc của tôi một chút"

https://thuviensach.vn

Từ "Cô" rõ ràng là đối với Lăng Sương mà nói, Tiểu Thảo có chút bận tâm nhìn lên Lăng Sương, Lăng Sương cười cười an ủi với nàng một cái sau đó hướng đến Phong Uyển Tư gật đầu.

"Được!"

Sau khi đóng lại cánh cửa, thanh âm dường như muốn vang vọng khắp Phong Đằng, Lăng Sương cũng không phản ứng gì, Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Tư hung hăng đóng cửa như vậy thì có chút ngẩn người.

"Rốt cuộc làm sao vậy?"

Lăng Sương nhẹ giọng hỏi, nàng biết Phong Uyển Tư tới đây một chuyến là vì cái gì, lần này ngay cả bọn họ còn cảm giác được Phong tổng chính là đang khó chịu.

Tiểu Thảo không nói gì, cắn cắn môi, cúi đầu. Lăng Sương nhìn nàng chằm chằm một hồi, nhìn thấy nàng ở hốc mắt có chút phiếm hồng sau đó thở dài xoay người gõ Computer.

Trầm mặc, vẫn như cũ trầm mặc, trước kia từng công tác với Tiểu Thảo,dù có như thế nào nàng vẫn luôn có thể đối với Lăng Sương tâm sự một chút, hoặc có thể tùy tiện nói gì đó, không khí cũng thực thoải mái vui vẻ chứ không giống như hiện tại có phần áp lực. Lăng Sương bị loại không khí này áp đến mức trong lòng cũng khó chịu, chỉ có thể chờ đợi Dạ Ngưng sớm một chút trở về. Dạ Ngưng đi theo nhóm Kỹ thuật đi công tác cũng đã hơn một tuần rồi, nếu tính không sai thì hẳn hôm nay đã trở về, Lăng Sương có thể đối phó với Đại tiểu thư Phong Uyển Tư ngang ngược cao ngạo nhưng đối với Tiểu Thảo loại khó hiểu như thế này thì thật đúng là không sao giải quyết được.

Dạ Ngưng quả nhiên không phụ lòng Lăng Sương kỳ vọng, trong thời gian cơm trưa, nàng đúng giờ liền xuất hiện, còn lôi kéo hai người xuống quán lẩu thường xuyên ăn ở dưới khu phố.

https://thuviensach.vn

"Ai nha, hai người không biết là chúng tôi có bao nhiêu mùi vị đáng nhớ đâu"

Vừa nhúng nguyên liệu vào cái lẩu đang sôi Dạ Ngưng vừa gắp một khối thịt dê bỏ vào miệng, vẻ mặt vô cùng hưởng thụ, Tiểu Thảo nhìn thấy nàng như vậy khó mà không tươi cười, liền đồng dạng gắp một khối khoai tây bỏ vào trong miệng, Lăng Sương nhìn thấy nàng như vậy liền lắc đầu cười cười.

"Lần này mình đi công tác mua không ít đồ ăn ngon, một chút nữa cho bồ chọn lấy a, buổi tối chúng ta cũng họp mặt đi, lâu như vậy không gặp mọi người mình thật nhớ quá điii!"

Dạ Ngưng ở một bên vừa uống bia vừa nói, Tiểu Thảo ở một bên cười cười, Lăng Sương lại thay đổi sắc mặt, nhấp môi, hướng ra bên ngoài nhìn nhìn, lại nghiêng đầu, lo lắng nhìn Tiểu Thảo một chút.

Dạ Ngưng theo ánh mắt Lăng Sương sau đó quay đầu nhìn tới, miệng nhét đầy thịt dê nhất thời dường như không còn mùi vị. Tiểu Thảo cũng cảm thấy có gì đó, thân mình lập tức cứng ngắc vô cùng, vẫn không nhúc nhích, căn bản không dám quay đầu nhìn lại.

Phong Uyển Tư và Phong Uyển Nhu cùng nhau đi đến, hai mỹ nữ bước vào, lưỡng đạo phong cảnh. Phong Uyển Tư vẫn như cũ, thân mình dán vào trên người Phong Uyển Nhu, hận không thể làm cho chị gái ôm mình, Phong Uyển Nhu ngược lại rất tự nhiên, bởi vì nàng muốn giải quyết cho gọn vấn đề, nàng lại không phát hiện ra có vài người ở đây, tiếp đến bị Phong Uyển Tư lôi kéo đến một chiếc bàn trống ở gần cửa sổ sau đó ngồi xuống, chờ lúc hai người ngồi xuống, trong lúc vô tình nàng hơi nghiêng đầu lại nhìn thấy... nhưng mặt vẫn không có chút thay đổi.

"Sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư ở một bên bật lửa nấu một chút thức ăn hỏi, Phong Uyển Nhu không trả lời mắt vẫn nhìn chằm chằm về hướng Tiểu Thảo, trong mắt lẫn theo một tia u oán. Phong Uyển Tư theo tầm mắt của nàng hướng nhìn tới, liền hừ lạnh một tiếng, rồi gọi phục vụ nói "Cho tôi ba đĩa thịt dê đem tới chiếc bàn kia!"

"Sao, quý khách muốn mang đến bên kia?"

Dạ Ngưng cảm thấy không vui...

Sao đây? Tiểu Thảo nhà mình làm gì đến nổi viên thuốc kia dùng loại ánh mắt như thế mà nhìn bồ vậy chứ? Nhân tiện cho phép nói thêm, chị gái cô không vui thì liền tìm đến Tiểu Thảo chúng tôi sao? Hơn nữa, người ta tình lữ giận nhau cô là cô em vợ xen tay vào làm gì a.

Tiểu Thảo thân mình cứng ngắc, dường như đối với cái gì cũng đều không ăn vô nữa, nàng liền để đũa xuống theo quán tính mà cúi đầu.

"Hai người rốt cuộc sao lại thế này?"

Dạ Ngưng không phải Lăng Sương, nàng luôn rất thẳng thắng và trực tiếp, xem ra bộ dạng hai người này là đang chiến tranh lạnh trong lòng cũng không thoải mái. Tiểu Thảo lắc lắc đầu, cắn môi không nói lời nào.

"Bồ thực sự không muốn nói ra sao? Vậy làm bộ dáng tiểu tức phụ cho ai xem?"

Dạ Ngưng chỉ tiếc là rèn sắt không thành thép nhìn lên nàng, Tiểu Thảo cũng không muốn nói thêm gì, Lăng Sương lúc này giận Dạ Ngưng liếc mắt một cái, Dạ Ngưng vừa nhìn đã ngây ngản cả người.

Không phải chứ, nàng mới đi vắng vài ngày thì hai người liền thân thuộc như vậy? Dạ Ngưng đang muốn nói thêm gì đó thì bị người phục vụ trước

https://thuviensach.vn

mặt bưng tới ba đĩa thịt dê đặt xuống, nàng ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn lên người phục vụ.

"Ấy ấy? Chúng tôi không gọi a.."

"Là bên kia..." Người phục vụ là một cô gái trẻ, mặt có chút hồng không biết giải thích như thế nào nhưng sau đó Phong Uyển Tư liền thoải mái lôi kéo chị mình đi tới, nàng đặt mông ngồi xuống bên cạnh Lăng Sương, lôi chị mình cũng ngồi xuống cùng. Phong Uyển Nhu sắc mặt có chút không được tự nhiên, nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, nhìn thấy nàng đáy mắt dày đặc một vành mắt đen nhấp nháy môi dưới.

"Đúng vậy, là do tôi gọi mang tới, tôi sợ chậm trễ giờ làm việc nên muốn ngồi ăn cùng mọi người, tất nhiên tôi sẽ tính tiền"

Phong Uyển Tư độc tài nói, nét mặt khoa trương vừa rồi đúng là không ai bì nổi, lúc này Dạ Ngưng vẫn còn duy trì trạng thái há mồm nhìn bộ dáng của cô, Tiểu Thảo thì vẫn thủy chung không ngẩng đầu lên, nhưng Lăng Sương lại lạnh lùng liếc mắt nhìn nàng nói "Không cần!"

Phong Uyển Tư bị Lăng Sương nói như vậy sắc mặt liền đỏ lên, ánh mắt dụ dỗ vừa rồi liền híp lại hung ác nhìn chằm chằm nàng, Lăng Sương vẫn như cũ hờ hững nhìn lại cô, Dạ Ngưng thì đã phục hồi tinh thần lại nhìn Lăng Sương và Phong Uyển Tư sau đó lại nhìn nhìn Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Nhu, tiếp đến ho khụ một tiếng, nói "Tình huống gì đây, tôi ăn no rồi, các người cứ tiếp tục"

Nói xong, Dạ Ngưng liền muốn phi thân ra ngoài thế nhưng Tiểu Thảo lại rất khẩn trương đưa tay kéo lấy góc áo của nàng, ngẩng đầu ánh mắt tội nghiệp nhìn lên nàng "Đừng đi!"

Chỉ một câu 'Đừng đi' lại phối hợp lên biểu cảm khuôn mặt nhu nhược cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua trên mặt Tiểu Thảo, Dạ Ngưng có cảm giác bản thân mình trong nháy mắt liền như rau chân vịt biến hóa

https://thuviensach.vn

thành tuyển thủ vô cùng mạnh mẽ, đột ngột toàn thân có ham muốn nghĩ tới sẽ bảo vệ người trước mắt.

"Mình sẽ không đi!"

Dạ Ngưng vỗ vỗ bàn tay Tiểu Thảo an ủi, sau đó lập tức nhìn về phía Phong Uyển Nhu, nhìn thấy mặt Phong Uyển Nhu không chút thay đổi nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái rồi nhấc đầu chuyển hướng tới...

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 59 Từ bỏ

Tiểu Thảo ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn thấy nàng động tác lãnh mạc thì trong lòng chua sót chậm rãi dâng lên, tâm cũng không có một chút dũng khí nào đối diện với Phong Uyển Nhu, nàng chỉ biết cúi đầu.

Phong tổng thực sự tức giận với mình, từ khi biết nhau cho đến hiện tại cũng là lần đầu tiên, trước kia vô luận cô có làm sai bao nhiêu lần, cho dù là đem con cá yêu quý của nàng làm cho chết thì Phong tổng bất quá cũng chỉ đối với cô phát hỏa, còn hiện tại, thì có thể làm cho người ta cảm giác được lửa giận của nàng, có thể Tiểu Thảo biết trong đái lòng nàng không thật sự tức giận. Nhưng hiện tại, loại trầm mặc lạnh lùng như thế này quả thật làm cho Tiểu Thảo cảm giác được thấp thỏm lo âu, hay là do mệt mỏi?

Tâm chị mệt mỏi sao... Phong tổng, chị không còn quan tâm đến em sao?

Phong Uyển Tư ở bên này cũng có cảm giác lúc này trút giận lại không thích hợp, hơn nữa ngồi đối diện Lăng Sương cảm thấy toàn thân đều khó chịu, vì thế cứ một chút lại gấp cho chị mình một một đũa cải thìa, hai miếng nấm, vài miếng thịt... bất quá một câu cũng không nói. Nàng bình thường tuy rằng bản tính ngang ngược bướng bỉnh không khuất phục trước ai, nhưng chỉ riêng đối với Phong Uyển Nhu thì khác, nếu Phong Uyển Nhu tức giận thì nàng có nói gì cũng là điều dư thừa vì vậy nàng cũng không dám nói một câu.

Phong Uyển Nhu cúi đầu yên lặng ăn thức ăn, Phong Uyển Tư gấp cho nàng ăn thứ gì nàng liền ăn cái đó, từ đầu đến cuối đều nhíu mi lại không

https://thuviensach.vn

hề hướng đến Tiểu Thảo nhìn lấy một cái.

Dạ Ngưng không có sự bình tĩnh như Lăng Sương, có thể mặt không chút thay đổi ngồi ở một bên nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, cô đối với viên thuốc này không có nhiều hứng thú lắm. Nhưng Tiểu Thảo lúc này lại làm cô thấy đau lòng, nghĩ đến trước khi đi công tác Tiểu Thảo còn nói với cô là rất hứng thú vì cô ấy cùng với Phong tổng sẽ có một chuyến đi thật vui vẻ, nhưng so với hiện tại lúc này Tiểu Thảo chỉ cúi đầu ấp úng dùng cơm thì quả thực là một thì ở trên trời còn một thì ở dưới đất. Dạ Ngưng nhìn Phong tổng, nhìn ra được sắc mặt nàng quả thật là không tốt lắm, cũng không dám tùy tiện nói gì cô chỉ liếm liếm môi nhìn về phía Tiểu Thảo.

"Tiểu Thảo, có muốn uống chút rượu không?"

"Được!"

Tiểu Thảo ngẩng đầu nghi hoặc nhìn Dạ Ngưng, trước kia tuy rằng cả hai người đi ăn trưa đều cũng uống đến mấy bình nhưng chủ yếu đều do Dạ Ngưng uống, còn nàng xem như không uống chút rượu nào, hôm nay rốt cuộc làm sao vậy?

Dạ Ngưng mắt liếc trộm Phong Uyển Nhu một cái, Phong tổng tuy rằng sắc mặt vẫn như trước không chút thay đổi, nhưng không qua được đôi mắt Dạ Ngưng, vì trong đáy mắt nàng vẫn có thể lộ ra một tia hờn giận.

"Uống rượu!"

Vừa nghe uống rượu Phong Uyển Tư đầu tiên là thấy hưng phấn lên sau đó vui vẻ hướng đến người đối diện liếc mắt một cái, nhìn thấy Lăng Sương phụng phịu mặt không chút thay đổi liếc nàng một cái thì liền lập tức lại như đóa hoa ủ dột héo xuống.

Làm gì chứ? Không phải chỉ là lời hứa của thời trẻ con thôi sao? Cô thật sự coi là thật?

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu có cảm giác Phong Uyển Tư đang khó chịu, Lăng Sương giống như Mục đầu nhân lướt mắt nhìn qua Phong Uyển Tư một chút, tuy rằng không nói chuyện, nhưng Phong Uyển Tư vẫn rất khẩn trương ngồi thẳng lưng lên sau đó lại hồi hộp nhìn sang chị mình tim đập cũng một nhanh hơn.

Không phải chứ? Đừng nói là phát hiện ra nha?

Tiểu Thảo từ trước đến giờ thường không uống rượu bởi vì tửu lượng của nàng khá kém, nhưng hôm nay Dạ Ngưng đã mời gọi lại thêm tâm tình đang buồn bực nên nàng lập tức bị mùi rượu mời gọi vì vậy cũng ra sức gật gật đầu đáp ứng. Dù sao Phong tổng cũng không quan tâm nàng nữa, nàng thích làm gì thì cứ làm thôi.

Dạ Ngưng chỉ là thuận miệng hỏi, nếu Tiểu Thảo muốn uống thì nàng sẽ gọi cho Tiểu Thảo một ly bia, nhưng sau đó lại cảm thấy bia không đủ đô cho lắm nên liền gọi ra hai ly rượu đầy, mỗi người một ly sau đó nâng trên tay.

"Tiểu Thảo, vì tình bạn vĩ đại của hai ta, cạn ly!"

Dạ Ngưng lấy rượu thay bia, Tiểu Thảo thì coi bia là rượu, thấy Dạ Ngưng người ta ngửa đầu một hơi uống cạn nên Tiểu Thảo liền thoải mái học theo, cũng lập tức ngửa đầu uống hết cả ly rượu, nhưng đến khi uống vào mới vỡ lẽ vì vậy nàng không chịu đựng liền bị sặc một hơi đến chảy nước mắt, rượu trong người cứ theo thực quản trượt xuống giống lửa thiêu đốt đến, cứ như vậy mà tay nàng nắm chặt chén rượu mặt cũng lập tức trướng lên đỏ bừng.

Phong Uyển Nhu cũng không thèm nhìn mặt nàng, trong đầu buồn bực gấp đồ ăn, đến nổi những ngón tay cầm đũa bị móng tay do dùng sức ấn vào mà nổi lên một vầng phiếm xám trắng.

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng nhìn thấy Tiểu Thảo một hơi uống cạn ly rượu cũng có chút ngây ngẩn cả người, sau khi uống xong Tiểu Thảo mấp máy môi dùng sức hít một hơi rồi nhìn chằm chằm ly rượu trống trơn ở trong tay nở nụ cười "Ngon!"

". . ."

". . ."

Phong Uyển Tư và Dạ Ngưng lần đầu tiên lại ăn ý đối diện nhìn nhau, mãi vài giây đồng hồ sau Dạ Ngưng mới lấy lại được tinh thần tiến lên nắm lấy cái chén trên tay Tiểu Thảo "Được rồi, được rồi, đừng uống nữa!"

Mượn rượu tiêu sầu càng thêm sầu! Tiểu Thảo lại có chút không muốn ngừng, dù có nói gì cũng không buông ly rượu đi, vốn ăn lẩu đã có nhiệt, Dạ Ngưng mời nàng một ly như vậy lại vô tình thoát ra được mồ hôi, Phong Uyển Tư và Lăng Sư không nói gì chăm chú nhìn, còn Phong Uyển Nhu ở một bên chỉ biểu lộ trạng thái thờ ơ lạnh nhạt, mãi đến khi Tiểu Thảo nâng lên chén rượu thứ hai thì nàng mới mở miệng nói.

"Đủ rồi!"

Chưa bao giờ có cảm giác nói lạnh nhạt như vậy, chưa bao giờ nói một cách tức giận như vậy, chỉ hai từ này đều khiến mọi đồng tác của mọi người bị đình chỉ, hơn thế nữa hai từ lạnh lùng này lại đi vào thẳng thâm tâm Tiểu Thảo.

Buông lấy ly rượu trên tay Tiểu Thảo xoay người nhìn Phong Uyển Nhu, hốc mắt đỏ răng cũng dùng sức cắn chặt môi dưới, dùng hết sức nghiến, nàng có thể cảm giác được mùi vị máu tươi từ từ khuếch tán ra hòa vào với hỗn hợp rượu xâm nhập thẳng vào nội tâm làm cho nàng đau đớn vô cùng.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng, trong mắt không giống như bình thường nhu tình, lại giống như đang nhìn một người xa lạ.

https://thuviensach.vn

"Ah... chúng tôi đi trước"

Dạ Ngưng nhìn vào ánh mắt Phong Uyển Tư ra hiệu 'đi nhanh đi viên thuốc, nếu không chị cô và Tiểu Thảo mà nổi bảo thì thật chúng ta trọng thương mất. Không nói đến chuyện Tiểu Thảo mà tức giận thì nói chuyện ai cũng nghe không hiểu, vậy mà chị cô cũng có thể chịu đựng được ah!'

Phong Uyển Tư không nhìn Dạ Ngưng, nàng cũng không muốn trong lúc này chị mình đang chịu đựng mà lén lút chuồn đi, thế nhưng nàng cũng bị bầu không khí gượng gạo này làm cho có chút khó chịu. Lăng Sương tự nhiên cũng không cần Dạ Ngưng đưa mắt ra hiệu mà trực tiếp nhìn Tiểu Thảo một cái sau đó thở dài rời khỏi, Phong Uyển Tư cũng bị Dạ Ngưng ngay lập tức kéo tay bắt đi, trong lúc nhất thời trên bàn lúc này chỉ còn hai người.

Tiểu Thảo vẫn nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, nháy mắt một cái cũng không nháy nhìn chằm chằm, nàng không biết bản thân mình làm sai cái gì, trước đó vài ngày cả hai người chẳng phải còn nói chuyện rất thân mật sao, nàng còn ôm Phong Uyển Nhu ca hát... vì sao chỉ sau vài ngày liền biến thành như vậy.

Phong Uyển Nhu nhìn cái lẩu ồ ồ toát ra khói trắng, thản nhiên nói "Quay về làm việc đi!"

"Vì sao?"

Thanh âm Tiểu Thảo có chút nghẹn ngào, nàng đã tận lực khống chế cảm xúc của mình.

"Cô hỏi câu này có ý gì?"

Phong Uyển Nhu chống lại ánh mắt Tiểu Thảo, diễn cảm ánh mắt của cô cũng vô cùng thản nhiên, Tiểu Thảo nhìn thấy ánh mắt Phong Uyển Nhu trong lòng vốn khó chịu liền khó chịu hơn, rượu ở bên trong dường như

https://thuviensach.vn

cũng bắt đầu giống như tâm nàng hỗn hợp cùng nhau làm nàng có cảm giác giống như muốn chết đi cho rồi.

Tiểu Thảo cắn môi, ngơ ngác nhìn lên Phong Uyển Nhu, trong mắt đều lộ ra một điều, đó là nàng không thể tin được, nàng không tin Phong Uyển Nhu có thể dùng loại giọng điệu và ánh mắt này nói chuyện với nàng.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, nhìn nàng trong mắt ánh lệ, tâm cũng thở dài, đúng là vẫn còn rất đau lòng, đúng là vẫn không thể từ bỏ được, thế nhưng lại không có bất kỳ tình yêu nào đáp lại với sự mệt mỏi của cô, trong đáy lòng cô cảm xúc đã chôn dấu thật lâu, nếu ngày đó Tiểu Thảo nói ra lời hứa hẹn thì bản thân cô đối với cuộc tình này cũng không phải mệt mõi, chỉ là lúc này Phong Uyển Nhu nhìn thấy loại hứa hẹn đó chỉ là tự thâm tâm của cô suy nghĩ, đối với suy nghĩ của cô Tiểu Thảo thực sự không hiểu được, ánh mắt vừa rồi của Tiểu Thảo giống như là vô tình không biết đã làm gì tổn thương đến cô, đã lâu như vậy rồi chẳng lẽ Tiểu Thảo còn không biết nội tâm cô nghĩ gì?

"Cô cần trưởng thành hơn!"

Cầm lấy ly rượu Tiểu Thảo vừa mới buông xuống, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu uống một hơi cạn sạch, rượu trong ly vừa rồi cũng gợn sóng như lòng người, tựa hồ trong tâm có bao nhiêu chua xót đau lòng.

"Vậy sao?"

Tiểu Thảo nhìn chằm chằm chén rượu thì thào tự hỏi, không hề nhìn vào ánh mắt Phong Uyển Nhu, nước mắt lại một lần nữa chảy xuống, từng giọt từng giọt hạ đáp ở dưới khăn trải bàn.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng như vậy có chút đau lòng, cô chỉ là tức giận, chỉ ấm ức rằng nàng cho đến bây giờ cũng không cho cô đáp lại, nhưng hiện tại nhìn thấy nàng khóc đến thương tâm như thế thì Phong Uyển Nhu vẫn cảm thấy vô cùng đau lòng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo không hề ngẩng đầu nhìn ánh mắt của cô, chỉ nhìn chằm chằm vào chén rượu, trong đầu nàng lúc này chỉ hiện tới hiện lui hình ảnh nàng và Phong Uyển Nhu từ lúc quen biết đến nay như một câu chuyện, có cãi nhau cũng có ngọt ngào có chua xót nhưng cũng không có ít nhiều mùi vị đau khổ giống như hiện tại, đối với nàng lúc này cả việc thở nàng cũng cảm thấy đau đớn.

Thời gian hiện tại tựa hồ như ngừng lại, cả hai đều trầm mặc không nói lời nào, Tiểu Thảo một người lau nước mắt, nhưng nước mắt chảy cũng đến lúc dừng, nàng cũng có lúc phải nói chuyện, nàng ngẩng đầu, đôi mắt sưng đỏ liếc lên nhìn Phong Uyển Nhu.

"Tôi sẽ không khóc, về sau cũng sẽ không bao giờ khóc!"

Nói xong một câu, Tiểu Thảo chống đỡ cạnh bàn lảo đảo đứng dậy, đầu nàng cảm giác choáng váng đánh úp tới, nhưng nàng cũng không chú ý nhiều đến như vậy, nàng hiện tại chỉ có một suy nghĩ, đó là phải thật nhanh rời khỏi đây.

Phong Uyển Nhu từ đầu tới cuối vẫn luôn ngồi ở trên ghế, nhìn thấy Tiểu Thảo rời đi, cơ thể dường như trở nên lạnh lẽo, lạnh đến thấu cả tâm can.

Tiểu Thảo không trực tiếp trở về Phong Đằng mà gọi điện thoại cho Vương Oánh Oánh nhờ cô thông báo xin nghỉ phép, vì nàng quá choáng váng đau đầu nếu về công ty cũng không làm được gì. Nàng cứ gọi xe trở về nhà, ở trên xe nàng còn chảy nước mắt, trong lòng tất cả đều là hình bóng Phong tổng, cho dù là một cái nhíu mày, một nụ cười... dù có như thế nào muốn không nghĩ tới cũng không làm được.

Tài xế taxi ngồi ở ghế trước, nhìn qua kính phản chiếu, thấy một cô gái trẻ tuổi cứ rúc vào phía sau ngồi chảy nước mắt thì liền lắc lắc đầu.

Haizz, cô gái trẻ này, chắc là buồn vì chuyện tình cảm rồi!

https://thuviensach.vn

Xuống xe, Tiểu Thảo còn biết đưa đủ số tiền cho bác tài nên cũng không tính là hoàn toàn say, thế nhưng khi mở cửa cũng không biết như thế nào lại không cho được chìa vào lỗ, nàng cứ cầm chìa khóa mơ mơ màng màng mở cửa, cùng lúc cửa từ trong được mở ra, nhìn thấy Cỏ mẹ đang một tay cầm cây lau nhà giơ lên ánh mắt cảnh giác nhìn ra bên ngoài.

"Tiểu Thảo?"

Thấy rõ là Tiểu Thảo, Cỏ mẹ lặng đi một chút, bà còn tưởng rằng là tên trộm nào không mọc mắt lại đi đến nhà bà hành nghề, nhưng lại không nghĩ tới lại là Tiểu Thảo. Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn lên Cỏ mẹ, nước mắt ràn rụa vừa rồi như bị gió thổi biến thành hắc ấn, từng giọt từng giọt cùng nhau lưu lại trên má không khác gì con mèo con liếm láp bộ lông mình, tâm tình của nàng vốn đã kiềm nén lại, nhưng vừa nhìn đến nét mặt già nua của Cỏ mẹ thì Tiểu Thảo liền chịu không nổi, nàng không nói nên lời liền bổ nhào vào lòng mẹ, đưa tay lên ôm lấy eo bà.

"Mẹ..."

Nàng không nói tiếp được lời nào, chỉ khóc, Tiểu Thảo khóc vô cùng ủy khuất, tay cũng dùng sức mà ôm lấy eo Cỏ mẹ, Cỏ mẹ bị nàng ôm như vậy có chút đoán ra được sự tình, nhưng khi nhìn đến tiểu nhi đồng nhà mình lại biến thành như vậy thì hiện tại có chút đau lòng.

"Sao vậy? Được rồi, đừng khóc, nói cho mẹ nghe nào"

Nếu là bình thường, nghe thấy giọng nói của mẹ Tiểu Thảo thấy thật phiền, mẹ lúc nào cũng càm ràm chê bai nàng, nhưng hiện tại, giọng nói của mẹ giống như là nguồn nước suối ấm áp, Tiểu Thảo không biết nói gì hơn ngoài việc dùng sức ôm lấy Cỏ mẹ, nàng hiện tại mới biết được, thế giới này ai cũng không đáng tin cậy, chỉ có riêng mẹ của mình, bất luận có là tình huống nào, có chuyện gì xảy ra dù là khó khăn nhất cũng có mẹ ở bên cạnh nàng mà không cần một chút báo đáp gì.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ôm Cỏ mẹ cứ khóc thút thít đến mười phút đồng hồ, mãi đến lúc ôm Cỏ mẹ khóc quá lâu nên bị ngạt không thở nổi thì nàng mới bằng lòng buông tay. Cỏ mẹ liền dìu Tiểu Thảo vào phòng ngủ, sau đó lấy khăn mặt đưa cho nàng lau sạch sẽ, Cỏ mẹ liền ngồi ở một bên nhìn nàng.

Tiểu Thảo ngủ có chút khó khắn, tựa hồ như đang gặp ác mộng, khuôn mặt nhỏ nhắn thống khổ vo tròn thành một đoạn, cơ thể nàng cũng co ro lại như con tôm nhỏ, Cỏ mẹ ở một bên nhìn thấy mà đau lòng, đưa tay đến lau đi cái trán lấm tấm mồ hôi của Tiểu Thảo, tay vừa mới đụng tới trán nàng thì đã bị nàng vô thức nắm lấy, ánh mắt Tiểu Thảo còn gắt gao nhắm lại, tay cầm lấy tay Cỏ mẹ không chịu buông ra, đôi môi khô khóc mấp máy, thanh âm cũng vô cùng nhỏ, Cỏ mẹ tuy không nghe được rõ nhưng lại nghe được nàng nói một câu...

"Đừng rời bỏ em!"

-

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 60 Xem kịch vui

Ngày hôm sau Tiểu Thảo tỉnh dậy trí nhớ hoàn toàn mơ hồ, ngồi ở trên giường, nàng cúi đầu nhìn bộ áo ngủ trên người, sau đó vuốt vuốt má, vẻ mặt mê mang.

Cỏ mẹ đẩy cửa ra thấy Tiểu Thảo ngồi ở trên giường thẩn thờ liền cười cười, đặt chậu nước ở một bên sau đó hỏi "Thức rồi sao? Đến đây rửa mặt đi.."

"Dạ!" Tiểu Thảo nhỏ giọng đáp lời, giọng nói còn có chút khàn khàn, ánh mắt cũng sưng húp lên khiến nàng có chút khó chịu, nàng cố nhớ lại chút gì đó trong lúc bò xuống giường đi đến bên cạnh Cỏ mẹ, sau khi cầm lấy khăn xoa xoa lên mặt, nước ấm làm cho mí mắt nàng bị kích thích liền có chút đau nhói, nhưng một chút đau đớn này làm cho Tiểu Thảo dần dần khôi phục lại ý thức, từng màn một chuyên tối hôm qua nàng với Phong Uyển Nhu xảy ra cứ thong thả từ trong đầu trôi về, tâm nàng trong nháy mắt liền trùng xuống.

Cỏ mẹ ở một bên vẻ mặt rất ung dung đánh giá Tiểu Thảo, tuy mấp máy môi nhưng lại không hề lên tiếng, tuy nói rằng từ nhỏ đến lớn bà đối với Tiểu Thảo không có chút khách sáo nào, muốn biết cái gì cũng trực tiếp hỏi, thế nhưng hôm nay lại có chút bất đồng. Cũng vì từ trước tới giờ bà chưa bao giờ nhìn thấy Tiểu Thảo đau lòng mà khổ sở đến như vậy, lần này bà cũng phải thật cẩn thận mà dò xét vấn đề.

"Đói bụng không?"

https://thuviensach.vn

"Mấy giờ rồi?"

Tiểu Thảo ngửa đầu nhìn Cỏ mẹ, Cỏ mẹ cười nói "Mười một giờ!"

"Chết, con đi trễ.." Tiểu Thảo kích động mở to đôi mắt, Cỏ mẹ nhìn thấy đáy lòng liền thở dài một hơi, nhìn nàng nói "Mẹ đã nhờ Dạ Ngưng xin phép dùm con, nói con bị sốt"

"Thật sao?" Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Cỏ mẹ,

Lại có lúc hảo tâm như vậy sao? Trước kia không phải giáo huấn mình nói mình 'đầu có thể đoạn , máu có thể phun' nhưng không thể nghỉ phép sao?

"Thật!" Cỏ mẹ liếc mắt, nàng hiểu rõ một điều đó là không thể đối xử tốt với đứa nhóc này được "Được rồi" Cỏ mẹ đi đến bên giường xoay người sắp xếp chăn gối "Thời gian qua nhanh thật, con cái trưởng thành rồi đều uống thành như vậy, thật sự là không để cho bà già này bớt lo lắng đi một chút, đúng rồi, Dạ Ngưng có nói là tan tầm sẽ tới thăm con, con còn không nhanh chóng dọn dẹp chút đi"

"Tan tầm không phải là buổi chiều sao?" Tiểu Thảo ở một bên vừa mang tất chân vừa nói, Cỏ mẹ nghe vậy liền tức giận nghiến cả răng "Bây giờ cô muốn bắt bẻ sao? Là nghỉ trưa, nghỉ trưa đến tìm cô có được không?"

"Nhaa..." Tiểu Thảo gật đầu đáp ứng, mang tất chân xong thì xoa tóc đi ra ngoài, vừa ra đến trước cửa thì liền quay đầu nhìn thoáng qua người mẹ đang khom người xếp chăn gối cho mình, trong lòng nàng lúc này vô cùng cảm động, tràn ngập lòng biết ơn nói,

"Cảm ơn mẹ!"

"Cút đi rửa mặt nhanh đi!"

https://thuviensach.vn

". . ."

Bị Cỏ mẹ mắng trong phòng, Tiểu Thảo cũng nhanh đi vào phòng tắm, nghe thấy trên người mình dường như có mùi rượu liền nhíu nhíu mày, sau đó đóng cửa lại, nàng vội vàng cởi bỏ bộ áo ngủ trên người, mở nước từ vòi sen, đón nhận những giọt nước ấm áp chảy dọc xuống da thịt, Tiểu Thảo lúc này nhìn chính mình ở trong gương, nàng cắn cắn môi.

Phong tổng..

"Cỏ mẹ ơiii, Cỏ mẹ, cháu tới rồi!"

Tiểu Thảo ở bên này vừa mới tắm xong thì Dạ Ngưng ở bên kia bắt đầu gõ cửa, Cỏ mẹ vội vàng đi ra ngoài mở cửa, Dạ Ngưng vừa vào nhà thì liền trao cho Cỏ mẹ một cái ôm thật chặt, sau đó còn thuận tiện đưa một bó hành lá đưa cho bà.

"Lúc đi tới đây có chút vội, vốn định mua cho dì một bó hoa Cẩm chướng, nhưng lại không kịp, cái này coi như được thông qua nha!"

". . ."

Cỏ mẹ dở khóc dở cười nhìn bó hành lá trong tay mình, Dạ Ngưng thế nhưng lại không để ý đến Cỏ mẹ, vừa đến đã vọt trực tiếp vào phòng Tiểu Thảo, vừa đi vào nhìn không thấy ai lại đi ra.

"Dì ah,Tiểu Thảo đâu?"

"Nó ở phòng vệ sinh rửa mặt chứ đâu!"

Cỏ mẹ nói xong ôm lấy bó hành vào phòng bếp, Dạ Ngưng vừa nghe thấy bà nói vây liền không nói gì trực tiếp đi thẳng về phía phòng tắm, Cỏ mẹ lúc này vừa đẩy cửa phòng bếp đi ra thì liền nghe thấy Tiểu Thảo thét

https://thuviensach.vn

một tiếng chói tai, tiếp theo đó thì mơ hồ nghe được âm thanh có chút lưu manh, sau đó thì Dạ Ngưng khuôn mặt đầy nước bị đẩy ra ngoài.

Cỏ mẹ quay đi như đang di chuyển chậm, Dạ Ngưng vẻ mặt đầy nước thì có hơi đỏ mặt, thấy Cỏ mẹ nhìn mình thì có chút ngượng ngùng cười xấu hổ. Cỏ mẹ nhìn thấy trên mặt cô đầy nước, liền cười cười "Muốn tắm không?"

"Cũng muốn lắm..." Dạ Ngưng gật gật đầu, Cỏ mẹ tiếp tục cười "Còn ngượng ngùng, hai đứa không phải thường xuyên tắm với nhau sao?"

"... Hai con từ khi nào lại tắm cùng nhau chứ" Dạ Ngưng cắn răng,

Dương Tiểu Thảo, cô dám bại hoại danh dự của tôi?

Cỏ mẹ thấy bộ dạng tức giận của Dạ Ngưng thì liền cười trộm, đưa tay quơ quơ "Lại đây!"

"Chuyện gì a..." Dạ Ngưng hồ nghi đi tới, cô ở Cáp Nhĩ Tân đã hơn một năm, nhà Tiểu Thảo cũng giống như nhà cô không có gì khác nhau, Cỏ mẹ cũng giống như mẹ cô. Đôi lúc cô còn có cảm giác Cỏ mẹ và mẹ mình cũng có những điểm khá giống nhau, ngoại trừ làn da so với mẹ mình thì đen hơn một chút, nói chung quả là giống Twins, cho nên vừa nhìn thấy bộ dạng của Cỏ mẹ như vậy thì trong lòng cô đã linh cảm không có chuyện gì đó không tốt.

"Nhìn con khẩn trương như vậy, dì nấu cơm cũng không có ý nghĩa gì, con tới bồi giúp dì một tay đi!"

"Nha... được a!"

Làm sao có thể... không có ý nghĩa được? Là ai một bên vừa nấu cơm vừa hát bài Mãn Giang Hồng, hát đến dưới lầu cho đến đầu ngõ đường còn nghe a, dì còn nói là không có ý nghĩa sao?

https://thuviensach.vn

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy nhưng Dạ Ngưng cũng không vạch trần suy nghĩ của Cỏ mẹ, chỉ chậm chạp đi tới.

Cỏ mẹ ở một bên lột củ hành, một bên quay đầu nhìn Dạ Ngưng, vẻ mặt nịnh hót cười "Dì sẽ làm cho con món thịt bò mà con yêu thích nhất, con đến đây nói chuyện với dì một chút..."

"Được ah! Nhưng nói gì?" Dạ Ngưng cầm một quả cà chua trong rổ cắn một cái đi tới, còn cười hỏi, Cỏ mẹ nghĩ nghĩ liền hỏi "Hôm qua các con đi ăn với ai? Tiểu Thảo tại sao lại uống nhiều như vậy?"

"Dì làm sao biết con và Tiểu Thảo đi cùng nhau chứ?"

"Hỏi thừa, hai đứa toàn là đồ bị cắm sừng, sao lại rời bỏ nhau chứ"

Dạ Ngưng thiếu chút nữa là bị cà chua làm cho mắc nghẹn, không nói gì nhìn lên Cỏ mẹ "Dựa vào đâu mà dì lại tưởng tượng ra con gái nhà mình như vậy chứ, haizz, chỉ là cùng với đồng nghiệp trong cơ quan đi ăn và uống tùy tiện vài ly rượu nhỏ thôi"

"Uống tùy tiện?" Cỏ mẹ chọn câu nhấn mạnh, cấm lấy con dao trong tay ấn xuống một đao, Dạ Ngưng có chút run rẩy, nhìn miếng bò trên thớt bị cắt làm đôi thì nuốt khẩu nước miếng.

"Là thật..."

Đùa sao, làm sao con có thể nói cho dì biết sự thật, chỉ mới vậy thôi mà dì còn hơn Lão Hồ ly tinh rồi, nếu nói thật là đi cùng với Tổng giám thì dì cho phép Tiểu Thảo đi ăn sao?

Cỏ mẹ không nói lời nào, híp mắt nhìn chằm chằm Dạ Ngưng, Dạ Ngưng cũng đứng thẳng thân mình giống như quân lính anh dũng chấp nhận bị trị tội, hai người mắt to đối với mắt nhỏ nhìn nhau hồi lâu, Tiểu

https://thuviensach.vn

Thảo mặc áo ngủ trắng của Cỏ mẹ, mơ mơ màng màng đi vào "Con đói bụng, khoai tây đâu?"

"Vẫn chưa xong đâu" Dạ Ngưng trả lời thay, Cỏ mẹ nhìn thấy Tiểu Thảo mặc áo ngủ của bà, mắt ngay lập tức liền phát nổ "Áo ngủ đó ta mới mua, ai cho ngươi mặc?"

Tiểu Thảo dịu dịu mắt, ngáp dài "Dù sao ba cũng không có ở nhà, mẹ mặc vào cho ai xem?"

"Dù không ai xem nhưng ai cho ngươi mặc?"

"Cơ bản là con không thích" Tiểu Thảo vốn tâm tình không tốt, bị Cỏ mẹ nói như vậy thì lại càng thấy khó chịu, liền bỉu môi hướng về phòng ngủ đi "Con chỉ là không tìm thấy áo ngủ, mặc áo ngủ này vào thấy cứ như Trinh Tử(*), mẹ nghĩ rằng con gái của mẹ thích mặc sao?"

". . ."

Tiểu Thảo đi thay quần áo, để lại hai đôi mắt một to một nhỏ là Dạ Ngưng và Cỏ mẹ nhìn mình, qua muốn hơn nửa ngày, Cỏ mẹ mới kịp phản ứng, không thể tưởng tượng nổi nhìn lên Dạ Ngưng "Tiểu Thảo... nó... nó rống ta?"

Dạ Ngưng cười cười xấu hổ, lắc đầu "Không, không, dì thấy ảo giác rồi. Chúng ta nói đến đâu rồi, chúng ta nên tiếp tục tán gẫu"

May mắn Cỏ mẹ là người không thù lâu, Dạ Ngưng lại tùy tiện đem chuyện này ra để đánh lạc hướng, một bữa cơm mà cũng làm náo nhiệt như vậy, chờ lúc cơm làm xong bưng lên cái bàn thì Tiểu Thảo đã sớm an vị ngồi trên ghế đẩu chờ đợi, vừa lúc thịt kho tàu khoai tây mới vừa bưng lên thì nhanh chóng bật người nhất chiếc đũa lên.

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng ở một bên len lén đánh giá Tiểu Thảo thì trong lòng có chút khó tin, ngày hôm qua uống thành như vậy hẳn là do cải nhãu với Phong tổng, nhưng tại sao chỉ mới một ngày thì lại giống như không có việc gì vậy ta? Đừng nói là do hôm qua uống quá nhiều nên đầu bị nóng cháy đến hỏng rồi sao?

"Ngưng Ngưng ăn đi"

Tiểu Thảo gấp cho Dạ Ngưng một miếng thịt bỏ, Dạ Ngưng nhìn nàng liền gật gật đầu.

Không đúng, không có bị sốt đến nổi hư não, vẫn còn nhớ rất rõ mình thích ăn thịt bò.

"Chiều nay con cũng đừng đi làm, ở nhà nghỉ ngơi đi" Cỏ mẹ nhìn sắc mặt Tiểu Thảo trắng bệch nên trong lòng có chút khó chịu, cũng không biết là do tên tiểu tử mặt trắng nào lại dám đem linh hồn bé nhỏ của con gái bà quyến rũ đi mất.

"Ngưng Ngưng, buổi chiều mình với bồ cùng đi làm"

"Không được, bồ như vậy mà đi với mình?" Dạ Ngưng liếc mắt đánh giá qua Tiểu Thảo một cái, nói gì thì nói, vừa cảm thụ qua Tiểu Thảo nhắc nhở như vậy, cô thật đúng là có cảm giác Tiểu Thảo hiện tại cùng Trinh Tử có thể cho là thông gia.

"Không sao đâu, không phải ngày mốt công ty tổ chức đi dã ngoại chơi sao, mình hôm nay không đi làm lỡ như quên mất không cho mình đi thì làm sao bây giờ?"

". . ."

Dạ Ngưng thực sự chấn động kinh phách rồi.

https://thuviensach.vn

Không phải chứ, Dương Tiểu Thảo, việc đến nước này mà bồ còn tâm trạng muốn đi chơi?

Tiểu Thảo lại không để ý đến ánh mắt kinh bỉ của nàng, liền cúi đầu chuyên tâm ăn nốt khoai tây.

Cỏ mẹ ở một bên nhìn Dạ Ngưng đang chăm chú nhìn Tiểu Thảo trước sau không nói một câu nào, chỉ một bữa cơm dường như lại rất im lặng, chờ đến lúc Dạ Ngưng cùng Tiểu Thảo giúp Cỏ mẹ đem chén đĩa đi rửa rồi chuẩn bị cáo biệt thì Cỏ mẹ liền nhịn không được lôi kéo Dạ Ngưng dặn dò một câu "Ngưng Ngưng ah, giúp dì chăm sóc cho Tiểu Thảo nhé!"

Tiểu Thảo ở một bên nghe xong hốc mắt liền lập tức đỏ, Dạ Ngưng cũng có chút cảm động, tay liền nắm lấy tay Cỏ mẹ vỗ nhẹ như muốn cam đoan không thành vấn đề, Cỏ mẹ cũng ngay lập tức thu tay trở về, chỉ chỉ vào não bộ của mình, nhỏ giọng nói "Nó gần đây đầu óc không được bình thường..."

". . ."

". . ."

Tiểu Thảo và Dạ Ngưng một trước một sau liền đi ra hàng lang, ngay tức khắc Dạ Ngưng ở sau lưng nàng nén cười, còn Tiểu Thảo kéo kéo lại áo khoác, bốn mươi lăm độ ngửa đầu nhìn bầu trời. Vì sao nàng lại cảm giác hôm nay gió lạnh như vậy? Thổi đến tâm nàng đều có chút lãnh thấu.

"Được rồi, lại giống như tiểu hài tử rồi..." Dạ Ngưng tiến lên túm lấy tay nàng, Tiểu Thảo liền bĩu môi, không phản ứng cô.

Vừa đi Dạ Ngưng vừa liếc trộm Tiểu Thảo, môi mấp máy nửa ngày muốn hỏi Tiểu Thảo một chút chuyện hôm qua nàng và Phỏng Uyển Nhu rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng lại sợ nếu mình vừa hỏi thì Tiểu Thảo lại

https://thuviensach.vn

kích động ngồi ở giữa đường buồn bực mà khóc, trong lúc đang do dự, Tiểu Thảo quay đầu nhìn Dạ Ngưng "Bồ không muốn hỏi sao?"

". . . Hỏi gì?" Dạ Ngưng bị Tiểu Thảo đoán được tim đen nên có chút sợ hãi,

Thiệt là, cứ như vậy mà lại hiểu rõ mình vậy?

Tiểu Thảo nhìn chằm chằm Dạ Ngưng một hồi, đặc biệt rất bình tĩnh nói "Tối qua mình và Phong tổng không có gì cả"

"Không có gì mà bồ uống nhiều như vậy?" Dạ Ngưng khó tiếp nhận được loại vẻ mặt này của Tiểu Thảo, cô đã quen với vẻ mặt cười ngây ngô của Tiểu Thảo, còn bộ dạng như 'chị lớn' thành thục bày mưu tính kế như thế này nàng chỉ nghĩ muốn buồn nôn.

Tiểu Thảo không nói chuyện, quay đầu nhìn chằm chằm thùng rác đối diện bên kia đường.

"Được rồi, mình không nói nữa bồ cứ nói đi" Dạ Ngưng cảm thấy không vui,

Làm gì đây? Thùng rác kia so với mình tốt hơn sao?

Tiểu Thảo lắc lắc đầu, quay đầu liếc nhìn Dạ Ngưng một cái rồi nhẹ nhàng nói "Ngưng Ngưng, mình cảm thấy bản thân mình cũng giống cái thùng rác kia"

"Có ý gì chứ?" Dạ Ngưng ngạc nhiên, Tiểu Thảo có tinh thần sa sút như vậy đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy, Tiểu Thảo mấp máy môi không nói thêm gì, sau đó cúi đầu đi lên phía trước.

"Ấy!" Dạ Ngưng vài bước đuổi theo, giữ chặt lấy tay Tiểu Thảo mới vừa muốn nói gì đó, nhưng vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy một màn nóng bỏng

https://thuviensach.vn

trước mắt, sau đó nhịn không được sợ hãi "WOW!"

Tiểu Thảo nhíu mày nhìn nàng một cái, cũng ngẩng đầu lên nhìn qua bên đường thấy một cô gái toàn thân một màu đen là Phong Uyển Tư đang nắm lấy cổ tay Lăng Sương như hung thần ác sát ồn ào nói gì đó, nhưng Lăng Sương ngược lại thì đôi mắt đỏ lên quật cường nhìn chằm chằm vào cô gái bướng bỉnh trước mặt, rõ ràng là nước mắt có thể rơi bất cứ lúc nào.

"Hắc hắc, có trò hay để xem..." Dạ Ngưng chỉ làm một động tác đó là đưa tay lên bắt lấy người đang muốn xông lên là Tiểu Thảo, hai tay cứ như thế ấn lấy bả vai của nàng không cho nàng hành động. Tiểu Thảo thì lại dùng sức giãy giụa, nàng không thể đứng yên nhìn bạn bè mình chịu uất ức, nhưng do hai tay Dạ Ngưng dùng sức nên đè lại bả vai của nàng khiến nàng muốn động cũng không thể cử động. Tiểu Thảo thấy lo lắng, đang chuẩn bị quay đầu lại cắn lấy tay Dạ Ngưng thì liền nghe thấy một giọng hét lớn vang lên, Dạ Ngưng và Tiểu Thảo trong nháy mắt cùng nhau đình chỉ động tác, cả hai người kinh ngạc nhìn một màn trước mắt, cũng thực ăn ý há to miệng.

PS: Ngày mai có chương mới nha, vậy là mình đã post xong 60 chương cũ và sẽ bắt đầu post 54 chương mới còn lại bắt đầu từ ngày mai :"> Mấy bạn nhớ ủng hộ tác phẩm Edit tiếp theo của mình nha ^_^

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 61 Không buông tha

Edit: girl_sms

"Cô làm gì vậy?"

Phong Uyển Tư một tay nắm tay Lăng Sương giữ lại, hung thần ác sát nhìn nàng. Phong Uyển Tư vốn cao, hơn nữa lại đi đôi giày cao gót tám phân, lập tức so với Lăng Sương cao hơn nửa đầu, khí thế như vậy, thô bạo như vậy khiến Tiểu Thảo xem đến sửng sốt, nàng cũng đã quên mất ý định vọt lên trên ngăn cản hai người mà để mặc cho Dạ Ngưng ôm, Dạ Ngưng cũng xem đến trợn tròn mắt, nhưng vẫn bình tĩnh nhìn Lăng Sương và Phong Uyển Tư, mà nàng cùng Tiểu Thảo vẫn duy trì động tác ôm nhau của nam nữ nhân vật chính trong phim Titanic lãng mạn. (Coi chừng Phong tổng nha Ngưng tỷ ~~)

Lăng Sương cắn môi ngửa đầu nhìn Phong Uyển Tư, nước mắt tại hốc mắt, run nhè nhẹ thân mình có vẻ suy nhược, nàng nỗ lực khắc chế cảm xúc của chính mình

"Cô đối với tôi như vậy sao?"

Phong Uyển Tư, tôi vứt bỏ hết thảy trở về tìm cô, thậm chí cùng người trong nhà nháo nhào đều không ngại, nhưng là cô cho tôi cái gì? Cô chỉ khiến tôi thất vọng thôi sao?

https://thuviensach.vn

"Cô điên rồi? ! Khi đó chúng ta mới bao lớn, tôi thuận miệng nói cô cũng tin, cô là kẻ ngốc!"

Phong Uyển Tư muốn phát điên rồi, bởi vì sợ Phong Uyển Nhu la nàng, từ Mĩ trở về nàng không bao giờ dám đi chơi, hôm nay thật vất vả đi ra ngoài, đang cùng tiểu mỹ nhân con lai khiêu vũ vui vẻ thì không biết từ chỗ nào Lăng Sương vọt vào kéo nàng đi ra ngoài, thật là mất hứng. Còn có cái ước định từ xa xưa, khi đó nàng mới bao nhiêu tuổi a, cái gì cũng đều không hiểu, cùng Lăng Sương bất quá là mối tình đầu hồi nhỏ, biết cái gì là lời thề sao? Tùy tiện nói vậy thôi mà nàng ta cũng tin,như vậy cũng quá ngốc mà.

"Tôi tin , tôi chính là luôn tin....."

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư ánh mắt run rẩy lặp lại câu nói, trong đầu đều là hình ảnh năm đó nàng nắm tay chính mình thề son sắt nói vĩnh viễn cùng một chỗ, khi đó Phong Uyển Tư tuy rằng non nớt không quyến rũ như hiện tại, nhưng trong lòng Lăng Sương vĩnh viễn là hình ảnh đẹp nhất , vĩnh viễn không thể xoá bỏ, chính là những hồi ức này cho nàng dũng khí trở về tìm Phong Uyển Tư.

"Tin? Buồn cười ghê nha, tôi nói này Lăng Sương, mấy cái lời hứa không dùng đầu óc này tôi đã nói với vô số người, nếu mỗi người đều giống cô như vậy dây dưa không rõ, tôi còn có thể sống hay không ?"

"Dây dưa không rõ?"

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư, ánh mắt toát lên vẻ đau thương, Phong Uyển Tư hiện tại đang gắt gỏng cùng nàng đối diện, Lăng Sương nháy mắt không còn nhận ra ánh mắt của Phong Uyển Tư năm đó, nàng còn nhớ rõ năm đó ánh mắt kia có bao nhiêu chân thành tha thiết, còn nhớ rõ trong mắt có bao nhiêu thâm tình, mà hiện nay.....

"Tôi sẽ không bỏ cuộc..."

https://thuviensach.vn

Trừ cô ra, tôi đã không còn thứ gì trong tay , tôi sẽ không buông tha, tuyệt đối sẽ không từ bỏ cô!

"Cái gì?"

Phong Uyển Tư sửng sốt hét lên, nàng không nghĩ tới Lăng Sương sẽ nói như vậy, Lăng Sương trong mắt nàng là cái mỹ nhân lạnh lùng kiêu ngạo, nàng nghĩ lời nói vô tình cỡ này chắc chắc sẽ khiến Lăng Sương quay đầu bước đi, nhưng kết quả lại là một câu sẽ không từ bỏ?

Lăng Sương vẫn nhìn Phong Uyển Tư, nhìn ra trong mắt nàng là kinh ngạc cùng khó hiểu, nhẹ nhàng nói

"Uyển Tư, tôi không biết vài năm nay đến tột cùng đã xảy ra cái gì khiến cô biến thành như vậy, nhưng tôi sẽ không buông tha, tôi đã xác định phải là cô."

"Cô cho là cô là chúa cứu thế à!" Phong Uyển Tư vừa thẹn vừa giận, cái gì chứ, nữ nhân này so với tỷ tỷ như thế nào còn cố chấp hơn, mình đều nói đến mức hết nước hết cái vậy mà còn dám tiếp tục yêu mình?

"Tôi chỉ muốn nhìn thấy con người thực sự của cô."

"Cái gì thực sự không thực sự, tôi nói cho cô nghe nè Lăng Sương, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ thay đổi tôi, tôi cũng sẽ không nghe bất kì kẻ nào nói tất nhiên ngoại trừ tỷ tỷ của tôi."

Phong Uyển Tư giống như là nghiến răng nghiến lợi phát âm ra từng chữ, nàng chơi nhiều năm như vậy, chưa từng thấy ai giống Lăng Sương khó chơi như vậy, nói đùa sao, nếu hai người ở cùng một chỗ về sau chính mình đều bị quản chặt đến cả một chút tự do đều không có, tôi mới không cần. Có một tỷ tỷ là đủ phiền rồi, thường thường quản tôi, cái này không thể cái kia không được, hơn nữa tỷ tỷ cùng Dương Tiểu Thảo yêu nhau, còn chưa đủ khiến tôi nhọc lòng sao ! Phiền chết tôi luôn !

https://thuviensach.vn

"A ~ Haha"

Lăng Sương thấy Phong Uyển Tư thẹn quá hoá giận liền cười ra tiếng, lòng tràn đầy ủy khuất cùng không cam lòng trong nháy mắt biến mất hầu như không còn, Phong Uyển Tư mặt đỏ lên, thẹn quá hoá giận nhìn nàng

"Cô cười cái gì?" Nữ nhân này sao có thể hỉ nộ vô thường như vậy chứ!

"Tư Tư vẫn không thay đổi."

Tư Tư vẫn bởi vì người khác kích tướng vài câu mà sinh khí, vẫn tính trẻ con như vậy, vô luận bề ngoài thay đổi như thế nào, nhưng lòng của nàng cũng sẽ không thay đổi, như vậy là đủ rồi. Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư, trong mắt nàng tràn đầy ấm áp, khiến Phong Uyển Tư không dám cùng nàng đối diện.

"Không nói lý lẽ !"

Đối mặt với Lăng Sương, Phong Uyển Tư lần đầu tiên có cảm giác thất bại, nàng cắn răng liếc Lăng Sương một cái, quay đầu bước đi.

"Này ~"

Lăng Sương kêu Phong Uyển Tư một tiếng, Phong Uyển Tư dừng lại,quay đầu không kiên nhẫn nhìn nàng

"Còn chuyện gì sao?"

Lăng Sương không nói chuyện, chỉ nhẹ nhàng cười cười, Phong Uyển Tư không muốn để ý tới nàng, nhưng là nhìn nàng cười như vậy lại thấy mất tự nhiên ngại ngùng cũng không thể quay đầu bước đi, đứng nguyên ở đó nhìn Lăng Sương đi đến gần, nhìn Lăng Sương càng lúc càng gần, Phong Uyển Tư tim đập dựng lên, nàng một bên thầm mắng chính mình

https://thuviensach.vn

không có tiền đồ, một bên làm bộ như cái gì cũng không để ý nhìn Lăng Sương.

Lăng Sương vẫn cười, trước mặt người ngoài lại là đạm mạc băng lãnh , nụ cười này trừ bỏ Phong Uyển Tư người khác không thể nhìn thấy, Phong Uyển Tư nhìn nàng, ánh mắt ban đầu không kiên nhẫn lại biến thành sau lại mê say, đang lúc nàng chìm đắm trong ánh mắt đó, dưới chân một trận đau nhức truyền đến, nàng đau đến mức hít một ngụm khí lạnh, có chút bất mãn nhìn người đang mỉm cười đứng ở trước mặt nàng và còn dùng chân đạp lên chân nàng.

"Trên đường chú ý an toàn nha."

Giọng nói ấm áp, biểu tình ôn nhu, Lăng Sương cả người toát ra vẻ dịu dàng, nếu không phải chân bị đạp thô bạo, Phong Uyển Tư thật đúng là nhịn không được mà rơi vào sự dịu dàng đó. Nhìn thấy chân Phong Uyển Tư đã muốn sưng lên, Lăng Sương khóe miệng hơi hơi giơ lên, phất phất tay, xoay người rời khỏi , Phong Uyển Tư đứng ở tại chỗ nhìn chằm chằm bóng dáng của nàng nhìn một hồi, hít sâu một hơi, khập khiễng hướng tới bãi đỗ xe.

"Như thế nào không đá lại a."

Phong Uyển Tư lâm trận bỏ chạy khiến Dạ Ngưng đáng hóng chuyện cảm thấy bất mãn, Tiểu Thảo trừng mắt liếc nàng một cái, lắc lắc cánh tay

"Bỏ cái tay của bồ ra dùm đi."

"Xí, có cái gì quý đâu a, không có tình nghĩa, bồ chắc đang ở thời tiền mãn kinh, bệnh thần kinh gì đâu à!"

Tiểu Thảo chỉ nói một câu lại đổi lấy sự phản ứng kịch liệt của Dạ Ngưng, Tiểu Thảo trợn trắng mắt, thật không biết là ai đang thời tiền mãn kinh mà.

https://thuviensach.vn

"Hai ngươi đang làm gì ở đây?"

Lăng Sương không biết khi nào thì đi đến bên cạnh, mặt không chút thay đổi nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng bị nhìn đến tâm cũng nhảy dựng lên, trên mặt có chút hồng, ai, thật sự là đẹp quá mà , đại mỹ nhân như vậy như thế nào liền sáp lại bãi phân trâu (Phong Uyển Tư mà biết chắc tức ói máu :">)? Yêu ai không yêu lại yêu Phong Uyển Tư, hoa tâm ong bướm như vậy? Vì sao như nàng vừa si tình vừa chung thuỷ lại luôn bị tổn sâu như vậy chứ?

"Cô ấy đang thời tiền mãn kinh í mà ."

Lăng Sương vừa đi đến gần, Tiểu Thảo liền nhanh chóng cáo trạng, nói xong bỏ chạy đến sau lưng Lăng Sương tìm kiếm che chở, Dạ Ngưng lại nhanh chóng chạy lại phía Tiểu Thảo đánh tiếp, Lăng Sương nhìn hai người tuy đã lớn đầu mà chưa trưởng thành, bất đắc dĩ cười cười.

Bị Dạ Ngưng đang trong thời tiền mãn kinh trêu ghẹo, Tiểu Thảo cùng Lăng Sương nguyên bản tâm tình không tốt đều có một chút giảm bớt, cùng nhau đi đến Phong đằng, Dạ Ngưng đi phòng kĩ thuật , Tiểu Thảo và Lăng Sương cùng đi đến phòng thư kí.

Bởi vì cuối năm trước công tác bận quá, hiện tại Phong đằng đang tu sửa, công việc thực nhàn rỗi, Tiểu Thảo không có việc gì làm lại nhàn đến phát ngốc liền hướng phòng nghỉ lấy cà phê uống cho tỉnh táo, nàng nghĩ buổi tối phải cùng Dạ Ngưng đi chơi , cũng không thể không có tinh thần.

Chầm chập đi đến phòng nghỉ, Tiểu Thảo vừa đẩy cửa ra, nàng cúi đầu nhìn cái ly trong tay liền hướng vào bên trong, đến máy cà phê, vừa định đem cái ly để vào thì phát hiện mặt trên đã có một cái ly màu lam nhạt, nàng giật mình một cái, toàn thân liền tỉnh táo.

Cái ly kia nàng quá là quen thuộc nhưng mà... thân mình cứng ngắc nửa ngày, Tiểu Thảo thật cẩn thận ngẩng đầu, trộm ngắm người bên cạnh mình.

https://thuviensach.vn

Một thân đồ công sở màu trắng, áo khoác ngoài màu vàng, bên hông là đai lưng màu đen, tóc dài, đồ trang sức tinh xảo trang nhã, biểu tình băng lãnh , không phải Phong Uyển Nhu còn có thể là ai. Tiểu Thảo nuốt nuốt nước miếng, nhỏ giọng kêu một tiếng

"Phong tổng."

"Ân."

Phong Uyển Nhu tựa vào tường, hai tay giao nhau cùng một chỗ, mười ngón nắm chặt, biểu tình mệt mỏi đến cực điểm.

Nếu là trước đây, Tiểu Thảo thấy nàng như vậy sẽ cằn nhằn nói hàng loạt, tuy rằng Phong Uyển Nhu chưa bao giờ nghe, nhưng nàng sẽ sửa những tật xấu này. Mà nay..... Lời nói quan tâm tựa hồ đều là dĩ vãng, Tiểu Thảo nhìn cà phê đầy ly, máy móc cầm lên, lại xoay người cứng ngắc thẳng một đường đi ra ngoài, từ đầu đến cuối, nàng đều không cùng Phong Uyển Nhu nói qua một câu.

Phòng nghỉ chỉ còn lại Phong Uyển Nhu một mình vẫn duy trì động tác dựa tường, tối hôm qua cùng Tiểu Thảo nói xong những lời đó nàng liền hối hận , từ đầu tới cuối, Phong Uyển Nhu đều đem Tiểu Thảo sủng ở lòng bàn tay, vô luận nàng phạm lỗi như thế nào Phong Uyển Nhu đều có thể bỏ qua, ngày hôm qua sở dĩ bùng nổ như vậy cũng là cảm xúc tích lũy lâu quá mà bộc phát.

Phong Uyển Nhu vốn nghĩ hôm nay tìm Tiểu Thảo nói rõ ràng , nhưng vẫn bận rộn làm việc, tính một mình đi vào phòng nghỉ im lặng suy ngẫm lại chút nữa cùng Tiểu Thảo nói cái gì, lại bị biểu tình băng lãnh của Tiểu Thảo làm tổn thương.

Cảm giác vô lực chưa bao giờ từng có thổi quét toàn thân Phong Uyển Nhu, giờ khắc này, nàng nghĩ đến Tiểu Thảo sẽ có thể như lúc trước, tại lúc

https://thuviensach.vn

nàng mệt mỏi vươn hai tay mảnh khảnh, khuôn mặt nhỏ nhắn cười tươi, tràn ngập chờ mong nhìn nàng...

PS: Vậy là từ chương này mình sẽ thay bạn Tiêu Ngân Edit tiếp, hi vọng các bạn sẽ ủng hộ mình như ủng hộ bạn Tiêu Ngân :"> Còn về lịch post cụ thể chương mới mình tính khoảng 2 ngày/1 chương, có thực hiện được đúng như dự định hay không mình không chắc nhưng mình sẽ hứa làm hết sức ^_^ Nếu các bạn ủng hộ nhiệt tình có lẽ mình sẽ siêng Edit nhanh hơn :"> Nhớ vote và cmt bà tám hay tào lao gì đó chương này ủng hộ người mới là mình nha :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 62 Nữ cường nhân

Edit: girl_sms

Beta: tunjoker09

Tiểu Thảo trở lại văn phòng, chóp mũi tựa hồ còn có mùi hương dịu nhẹ trên người Phong Uyển Nhu, trong đầu đều là khuôn mặt của Phong tổng tái nhợt và mỏi mệt, trong lòng cực kì khó chịu. Vừa rồi thật sự có chút nhịn không được, muốn tiến lên ôm lấy Phong Uyển Nhu, ôm eo của nàng, đem đầu đặt ở bả vai nàng nhẹ giọng nói thực xin lỗi.....

"Hello, băng côn bán phá giá, một trăm một cái, Dương nữ sĩ, cần không?"

Dạ Ngưng không biết khi nào thì tiến vào, trong tay mang theo hai cái băng côn, không nói hai lời liền ném ra một cái, Tiểu Thảo ngây ngốc nhận lấy, ánh mắt đăm đăm nhìn chằm chằm, hoàn toàn không có bị Dạ Ngưng quấy rầy đến suy nghĩ, trong đầu vẫn là Phong Uyển Nhu.

Dạ Ngưng sớm đã thành thói quen Tiểu Thảo trong trạng thái vô hồn như vậy, liếc mắt nhìn sang chỗ khác, cười tủm tỉm đến cạnh Lăng Sương.

"Sương tỷ tỷ a."

Lăng Sương mặt không chút thay đổi nhìn Dạ Ngưng liếc mắt một cái, thản nhiên nói

https://thuviensach.vn

"Việc của người khác, tôi không có gì để nói."

Dạ Ngưng bị từ chối, cảm thấy thật xấu hổ, nhìn chằm chằm Lăng Sương xem xét một hồi, thấy nàng không nghĩ quan tâm đến mình, tự động tự chủ dời đi đem tầm mắt dừng ở trên người Tiểu Thảo.

"Tiểu Thảo a."

"Ân....."

Tiểu Thảo ỉu xìu đáp lại một câu, ánh mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm trên bàn không biết từ khi nào trên đó có một con kiến bò ra, đầu óc cũng không biết đang ở nơi nào.

"Buổi tối bồ muốn ăn cái gì?."

Tiểu Thảo hơi mím môi, ánh mắt ảm đạm, cũng không biết Phong tổng có ăn cơm tử tế hay không, có phải lại lấy cà phê làm bữa tối không nữa.

"Nếu không hai đứa mình đi ăn Sushi."

Sushi..... Tiểu Thảo trong lòng đau xót, nàng thích nhất cùng Phong tổng đi ăn Sushi , Phong Uyển Nhu mỗi lần ăn đều ăn không nhiều, luôn là ngồi ở đối diện nhìn Tiểu Thảo ăn, trên mặt vĩnh viễn là nụ cười sủng nịnh âu yếm.

Dạ Ngưng hít sâu một hơi, quyết định không thèm nghe Dương Tiểu Thảo đồng chí nói nữa mà trực tiếp nói luôn

"Nếu không buổi tối đi ca hát?"

Ca hát, Tiểu Thảo thở dài, nàng rất thích ở trong lòng Phong Uyển Nhu ca hát, cho dù hát thế nào Phong tổng cũng sẽ nghe thật chăm chú, biểu tình khi đó thật sự khiến nàng yêu Phong tổng đến chết đi được.

https://thuviensach.vn

"Ba" một tiếng, Dạ Ngưng một tay vỗ xuống bàn làm con kiến chết ngay tại chỗ, nghiêm mặt nhìn Tiểu Thảo

"Dương Tiểu Thảo, bồ có hay không đang nghe mình nói chuyện?"

"Có."

Tiểu Thảo nháy ánh mắt nhìn Dạ ngưng thập phần vô tội gật gật đầu, trong lòng thở dài, Ngưng Ngưng thật bạo lực a, con kiến vô tội mà cũng giết, con kiến không phải sinh mệnh sao, nếu là Phong tổng, nhất định sẽ không tàn nhẫn như vậy. =))) (Trời ơi, mình thật khâm phục Tiểu Thảo và đồng cảm cho Dạ Ngưng)

"Bồ có nghe mình nói chuyện? Tốt lắm,bồ nói cho mình biết hiện tại trong lòng bồ đang suy nghĩ cái gì?"

Dạ Ngưng căm tức nhìn chằm chằm vào Tiểu Thảo, trời ơi, Dương Tiểu Thảo, bắt đầu khi nào mà bồ biết nói dối gạt người, vừa thấy khuôn mặt bồ bi thương như vậy không cần nghĩ đã biết đang suy nghĩ về Phong Uyển Nhu, vậy mà cư nhiên còn dám nói dối Ngưng Ngưng này.

Tiểu Thảo cắn cắn môi, nhìn Dạ Ngưng không nói, kỳ thật nàng cũng biết, lấy hiểu biết của Dạ Ngưng về mình khẳng định biết nàng đang suy nghĩ về Phong tổng, nhưng Dạ Ngưng biết thì có gì hữu dụng đâu? Phong tổng cũng không biết, vẫn là giận nàng.

"Mình thấy bồ phiền lòng như vậy, rõ ràng đang nhớ đến người nào đó không nên nhớ, còn chịu đựng này nọ, nếu muốn gặp Phong tổng, liền tiến lên tìm nàng đi a."

Dạ Ngưng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nàng thật sự là không có biện pháp đối với Tiểu Thảo, đối với chuyện tình cảm cứ y như một đứa bé, chẳng lẽ nàng không nhận ra Phong Uyển Nhu rốt cuộc vì sao giận mình, bao nhiêu chuyện, dụng tâm một chút là có thể đoán được mà.

https://thuviensach.vn

"Nàng không để ý tới mình, hôm nay tại chỗ uống nước cũng không nhìn mình một cái."

Tiểu Thảo nhỏ giọng nói thầm, lòng tràn đầy ủy khuất, Dạ Ngưng nhíu nhíu mày

"Biết vì sao không nhìn bồ không?"

"Vì sao?" Tiểu Thảo lập tức ngẩng đầu ánh mắt như mắt thần của Tôn Ngộ Không, không nháy mắt nhìn chằm chằm Dạ Ngưng.

Dạ Ngưng liếc mắt một cái, đối với Tiểu Thảo con người trọng sắc khinh bạn này tỏ vẻ thực khinh thường nhưng vẫn nói cho nàng nghe

"Tiểu Thảo, bồ nghĩ xem, Phong tổng ngoài làm tổng giám đốc ra thì còn là cái gì?"

Tiểu Thảo nghĩ nghĩ

"Nữ cường nhân."

"..... Xóa một chữ đi."

"Cường nhân?"

"....."

Dạ Ngưng thật muốn đập đầu Tiểu Thảo một cái cho tỉnh ra, người này như thế nào như vậy không hiểu phong tình a, còn cường nhân nữa chứ, nghĩ toàn cái gì đâu không.

"Là nữ nhân, bồ có thể hay không động não nghiền ngẫm một chút a."

Tiểu Thảo nhíu mày

https://thuviensach.vn

"Bồ làm gì vòng vo nhiều như vậy, nói thẳng nữ nhân không phải được rồi sao, thật phiền toái."

"Ai u, bồ còn mắng mình, được rồi, mình không nói nữa được chưa?"

Dạ Ngưng cố ý tự cao tự đại, nàng dự đoán được Tiểu Thảo khẳng định sẽ nắm chặt tay áo của mình rồi năn nỉ, ai biết Tiểu Thảo bất mãn nhìn nàng một cái.

"Được thôi".

"....."

Đứng một bên trầm mặc thật lâu, Lăng Sương không nhịn được cười thành tiếng, Tiểu Thảo và Dạ Ngưng cùng nhau kinh ngạc nhìn về phía nàng, Lăng Sương trợn mắt lên

"Nhìn cái gì?"

"Cô còn cười?" Dạ Ngưng nói đều nói không lưu loát

Lăng Sương liếc mắt một cái

"Như thế nào, tôi không thể nở nụ cười?"

"Không phải, chỉ là ngoại trừ gặp Phong Uyển Tư, còn không gặp qua cô cười với người khác."

Tiểu Thảo rất có nghĩa khí, cố gắng thay Dạ Ngưng giải thích, ai mà biết giải thích xong, Lăng Sương trên mặt đang tươi cười cũng nháy mắt không thấy nữa.

"Khụ, Tiểu Thảo, bồ nói cái gì vậy."

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng nháy mắt liên tục với Tiểu Thảo, trời đất ơi, bồ không thấy Lăng Sương đang sinh khí sao, như thế nào còn khiêu khích a. Tiểu Thảo mặt cũng đỏ, nàng đã hiểu được mình vừa rồi ngốc ra sao, vừa thấy Lăng Sương mặt mày khó coi,Tiểu Thảo vội lấy tay khua khua phủ định.

"Không phải, không phải, mình không có nói gì về Phong Uyển Tư hết."

"....."

"....."

Lăng Sương cùng Dạ Ngưng hai người sửng sốt, mắt to mắt nhỏ nhìn Tiểu Thảo một phút đồng hồ, cùng nhau cười thành tiếng.

"Ai nha, Tiểu Thảo, bồ như thế nào lại ngốc nghếch mà khả ái như vậy a."

Dạ Ngưng cười không ngừng, Tiểu Thảo bĩu môi

"Làm gì có, mình còn khó chịu đây này, hai người như thế nào có thể vô lương tâm như vậy."

"Được rồi, được rồi, không cười nữa , Tiểu Thảo nhà ta đang khó chịu."

Lăng Sương nén cười nhìn Dạ Ngưng lắc đầu không ngừng, Dạ Ngưng xoa xoa khóe mắt xém chút nữa cười đến ra nước mắt, thanh âm có chút run run

"Không phải mình nói bồ khó chịu cái gì, bồ tính cái gì, bồ xem Lăng Sương kìa, tình huống so bồ còn muốn thảm hơn nhiều."

Tiếng cười im bặt, mặt Lăng Sương lập tức lạnh xuống, Tiểu Thảo nuốt nước miếng, thật cẩn thận lại sung sướng khi người khác gặp họa. Nhìn thái độ của hai người, Dạ Ngưng ho khụ một tiếng, ngồi thẳng thân mình. Xong

https://thuviensach.vn

rồi, lại miệng rộng ba hoa, thật cái miệng hại cái thân. =))) (Dạ Ngưng tại sao chị lại ngốc nghếch khả ái như vại :">)

"Không nói lời nào cô sẽ chết sao?"

Lăng Sương nhịn không được bạo phát, nàng gần đây đã đủ rối rắm lắm rồi, Phong Uyển Tư cứ như vậy, nàng căn bản không giống như biểu hiện bề ngoài kiên định cường thế, lòng của nàng không phải vỡ nát thì cũng là máu tươi lâm li, cho đi hoài mà không chiếm được hồi báo, nhìn người mình yêu ở bên ngoài phong lưu sảng khoái, có mấy cái ai có thể chịu được? Có mấy nữ nhân có thể không đau lòng?

"Sương Sương, đừng buồn mà."

Tiểu Thảo cắn cắn môi, nhanh chóng chạy lại cầm tay Lăng Sương, nàng cảm thấy hai người có bao nhiêu điểm tương đồng, yêu phải hai tỷ muội như vậy, thật sự mệnh khổ a, thật không biết vì sao hai tỷ muội nhà họ Phong lại làm khổ người yêu như vậy.

"Trời đất, bồ còn an ủi con người ta nữa sao, bồ cũng phải nhìn xem chính mình hiện tại là cái dạng gì đã chứ."

Dạ Ngưng vừa nói mát, đùi phải gác lên chân trái,mặt rất vui vẻ. Tiểu Thảo nhìn nàng cắn chặt răng, như thế nào Ngưng Ngưng lại khi dễ người như vậy chứ.

Lăng Sương trầm mặc một lát, liếc Dạ Ngưng một cái

"Tiểu Thảo, Dạ Ngưng nói cũng có lý, cô hảo hảo ngẫm lại Phong tổng vì cái gì với sinh khí đi."

"Tôi chính là không nghĩ ra được mới khổ sở như vậy chứ, ngày đó chỉ là cùng tình địch ăn cơm nàng liền biến thành như vậy ."

https://thuviensach.vn

"Tình địch? Còn có tình địch, bồ vì sao không nói với mình a?"

Dạ Ngưng vừa nghe liền không giữ được bình tĩnh , trời ạ, Dương Tiểu Thảo bồ hiện tại còn biết giữ bí mật . Tiểu Thảo trừng mắt nhìn Dạ Ngưng

"Vì cái gì phải nói với bồ, bồ là mẹ mình sao?"

"......Bồ thật không biết suy nghĩ ."

"Bồ có ý tứ gì, nếu biết bồ nói cho mình Phong tổng rốt cuộc tại sao mà giận mình đi "

Tiểu Thảo thật sốt ruột , nàng thật muốn biết Phong Uyển Nhu rốt cuộc tại sao sinh khí, rõ ràng một giây trước còn hoàn hảo hảo nhưng chỉ sau một giây như thế nào liền biến thành giận hờn?

Dạ Ngưng nhìn thẳng nhíu mày, còn sinh khí cái gì, thực rõ ràng a, đây là Phong tổng tác quái, ngạo kiều , đã là nữ nhân thì có ai không muốn người yêu dỗ dành, nàng có cường thế ra sao cũng là nữ nhân, ngạo kiều một chút cũng thật sự bình thường, chẳng phải vậy sao!

"Bình thường Phong tổng có thường xuyên sinh khí với bồ không?"

Biết trực tiếp khai thông Tiểu Thảo cơ bản là vô dụng, Dạ Ngưng áp dụng chiến thuật hỏi đáp, Lăng Sương đứng một bên liếc Dạ Ngưng một cái, nhíu nhíu mày, cùng Tiểu Thảo nói chuyện vòng vèo, này không phải là tự tìm đường chết sao?

Tiểu Thảo nghĩ nghĩ, lắc đầu

"Không có."

"Vậy bồ cẩn thận nghĩ lại mấy chuyện trước đó coi, rốt cuộc là nguyên nhân gì dẫn đến chuyện hai người giận nhau?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Dạ Ngưng, cố gắng tự hỏi, suy nghĩ nửa ngày, chậm rãi nói

"Vốn ngày đó nàng đang ngủ, sau đó tên tình địch Phí Dương bảo mình đi ra ngoài, mình sợ đánh thức nàng liền vụng trộm đi ra ngoài, kết quả ăn đến nửa đường Phong tổng không biết vì cái gì chạy ra, sau đó thì sinh khí."

"Vậy rốt cuộc là vì cái gì? Bồ có phải đã đáp ứng qua chuyện gì mà không nhớ rõ ?"

Dạ Ngưng nở nụ cười, hoàn hảo, không uổng công nàng hỏi vòng vo Tiểu Thảo một phen, cuối cùng cũng có chút lĩnh ngộ.

Tiểu Thảo không nói gì, hai tay cầm chén trà, đem cằm đặt ở trên miệng chén trà lại bắt đầu nghĩ, nàng đáp ứng Phong tổng cái gì? Nàng đáp ứng Phong tổng thật nhiều a, đến tột cùng là chỗ nào làm không tốt khiến nàng sinh khí như vậy. (Chòi ôi, đáp ứng nhiều quá giờ chỉ không biết mình làm sai cái gì :">)

"Bồ hảo hảo ngẫm lại đi."

Dạ Ngưng tràn ngập chờ mong nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo, bồ nhất định phải suy nghĩ a, mau nghĩ thông suốt đi để ôm Phong tổng dỗ dành người ta.

Tiểu Thảo suy nghĩ nửa ngày, nghĩ đến mức mệt nhọc rốt cục đã nghĩ ra, hai mắt tràn ngập vui sướng nhìn Dạ Ngưng, hai tay vung lên.

"Mình đã biết, mình đáp ứng nàng chỉ có thể ăn khoai tây với một mình nàng."

Dạ Ngưng sửng sốt, cảm giác trên đầu có sấm sét, liếm liếm môi

https://thuviensach.vn

"Bồ nói Phong tổng là bởi vì bồ ăn khoai tây cùng Phí Dương cho nên mới sinh khí?"

"Đúng à !"

PS: Không biết phải nói sao với Tiểu Thảo =)) Nhưng các bạn đừng lo, đã có quân sư rởm Dạ Ngưng ở đại sảnh thì chuyện làm lành của Thảo Nhu cũng chỉ là vài chương nữa thôi :">

Thấy mấy bạn ủng hộ truyện mình rất vui :"> Lúc mới đầu còn sợ không ai đọc, chương trước thấy quá chừng cmt ủng hộ thiệt vui sướng :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 63 Nghĩ thông suốt

Edit: girl_sms

Beta: tunjoker09

"Ngu ngốc."

Dạ Ngưng đối với Tiểu Thảo đã hết thuốc chữa, có lầm hay không, nàng mất giải thích, kết quả người này như trước ngu ngốc không hiểu phong tình.

Nếu bình thường Dạ Ngưng dám nói như vậy với Tiểu Thảo thì Tiểu Thảo khẳng định sẽ mắng lại, nhưng nàng hiện tại đều nghĩ về Phong Uyển Nhu, thật vất vả để Dạ Ngưng nói cho mình biết bản thân sai ở đâu, vì vậy nên không cùng Dạ Ngưng chấp nhất mất chuyện vặt này, muốn chửi thì cứ chửi đi.

Lăng Sương đứng một bên nhìn Tiểu Thảo đang cười vui vẻ thì có chút sợ hãi, lại thấy Dạ Ngưng cũng đang nhìn Tiểu Thảo bằng ánh mắt kì lạ, Dạ Ngưng thấy Tiểu Thảo một bộ dạng cười quên trời đất, run rẩy lại gần

"Thảo a, bồ không sao chứ?"

Vừa rồi chính mình có phải hay không rất hung dữ? Tiểu Thảo vốn yếu ớt, thật sự là không nên nói nàng ta như vậy.

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Dạ Ngưng lắc lắc đầu

https://thuviensach.vn

"Không có a."

"Vậy bồ cười cái gì?"

"Chính là không phải lí do đó nên mình mới cười, nếu Phong tổng sinh khí vì lí do đó còn có thể cười sao?"

Tiểu Thảo nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng bị hỏi sửng sốt, vừa sáng tạo vừa nhanh nhẹn, Tiểu Thảo như vậy nàng là lần đầu tiên nhìn thấy, thật là có điểm không quen.

"Tốt lắm, mình đều đã hiểu, biết Phong tổng rốt cuộc vì cái gì sinh khí."

Tiểu Thảo cũng nhìn ra Dạ Ngưng đang có nhu cầu nên cấp nàng một cái thang để đi xuống, nói sang chuyện khác, Dạ Ngưng liếc mắt một cái, nhíu mày

"Là vì khoai tây sao?"

"Lần này mình không có nói nhảm nữa nha."

Tiểu Thảo cầm lấy chén trà cho vào miệng, mấy ngày liền buồn bực liền trở thành hư không, nàng cúi đầu nhìn nhìn chén trà, nhếch miệng cười, này thật đúng là tâm tình tốt uống cái gì cũng thấy ngon a.

"Trời ạ, Bồ còn có thể không nói nhảm sao?"

Dạ Ngưng bị sự vui vẻ của Tiểu thảo chọc giận, Tiểu Thảo cũng không để ý nàng tức giận, tay cầm chén trà đứng lên, nàng đẩy ghế dựa đi đến bên bức tường, đặc ý dựa vào tường, cúi đầu ưu nhã uống trà.

Dạ Ngưng bị Tiểu Thảo làm cho tức chết đi được, Lăng Sương đứng một bên ngược lại hứng thú nhìn Tiểu Thảo, nàng vừa thấy biểu tình này của Tiểu Thảo đã biết lại có lý luận mới.

https://thuviensach.vn

Tay phải vuốt ve chén trà, Tiểu Thảo nhẹ giọng nói

"Mình đã biết, Phong tổng sinh khí là ngày đó nhìn thấy mình cùng Phí Dương cùng một chỗ, vì vậy không vui."

"Bồ nói nàng ghen tị?"

Dạ Ngưng có một chút dịu đi, cuối cùng Tiểu Thảo đã nói được những lời nên nói.

Tiểu Thảo lắc đầu, trên mặt mang theo mỉm cười

"Không phải."

"Không phải cái gì, nhanh nói đi chị hai."

Dạ Ngưng không kiên nhẫn , nhanh nói đi a, nói xong nàng mới có thể đi ra ngoài ăn cơm, chết đói mất thôi.

"Phong tổng tin tưởng mình, nên mới sinh khí."

"Vậy rốt cuộc là vì cái gì?"

Dạ Ngưng đã muốn đập nát cái bàn bên cạnh, nàng hiện tại thật sự muốn xông lên trước bóp cổ Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo vụng trộm cười, nàng rốt cục đã nghĩ thông suốt , nguyên lai Phong tổng không phải không để ý tới nàng, mà là bởi vì mình cùng Phí Dương nói chuyện vui vẻ, hơn nữa cùng Phí Dương ăn cơm đều không nói cho nàng một tiếng, nàng khẳng định là sợ hãi Phí Dương sẽ xung đột linh tinh với mình , ai, thật sự là , Phong tổng thật vất vả lo lắng, nhưng Tiểu Thảo là ai cơ chứ, đoán tới đoán lui cuối cùng cũng đoán trúng. =)))) (Tiểu Thảo đu dây điện sẽ té đau đó :">)

"Nàng là vì lo lắng cho mình, cho nên mới sinh khí."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo hạ kết luận cuối cùng, Dạ Ngưng hoàn toàn im lặng, khẽ cắn môi, cùng Lăng Sương phất tay rời đi ăn cơm, Lăng Sương tại một bên nhếch nhếch khóe môi, đôi khi nàng thật sự thực hâm mộ Tiểu Thảo, nếu Phong Uyển Tư có thể giống nàng, lúc hai người giận nhau luôn là đem suy nghĩ của đối phương đặt lên hàng đầu thì tốt biết bao.

"Sương Sương, buổi tối có tính đi đâu không?"

Tiểu Thảo đánh gãy suy nghĩ của Lăng sương, Lăng Sương ngẩng đầu nhìn nàng một cái, cười lắc đầu.

"Cô không phải muốn cùng tôi đi gặp Phong tổng chứ?"

"Không phải....."

Tiểu Thảo mặt đỏ bừng , thật sự là cái gì đều không thể gạt được Lăng Sương

"Tôi chỉ là, chỉ là gần đây thấy tỷ muội các nàng luôn là cùng nhau ăn cơm chiều, cho nên "

"Cho nên muốn tìm tôi đi cùng để tiếp thêm can đảm."

Lăng Sương thay Tiểu Thảo nói hết lời, Tiểu Thảo mặt đỏ lên ngượng ngùng nhìn nàng.

Lăng Sương cười cười, gật đầu

"Được a, vừa lúc muốn đi gặp."

Tiểu Thảo vốn không nghĩ nhiều, nhưng khi nghe Lăng Sương nói như vậy không khỏi có chút áy náy, nàng tìm Phong tổng tuy rằng nói là đi nhận lỗi, nhưng là có cơ hội làm hoà, mà Lăng Sương gặp Phong Uyển Tư..... Có phải hay không rất tàn nhẫn.

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, cô không cần thay tôi suy nghĩ, vẫn là hảo hảo suy nghĩ một chút gặp Phong tổng nên nói cái gì đi."

Lăng Sương cười nhìn Tiểu Thảo, nhìn thấy nàng kia ấp úng mặt đầy vẻ áy náy đã biết nàng suy nghĩ gì, Tiểu Thảo mặt đỏ không thể đỏ hơn được nữa, cắn môi cúi đầu nhìn xuống.

Nàng phải nói gì đây?

PS: Chương này ngắn làm tiền đề cho mấy chương sau dài cực dài =)) Tiểu Thảo đã không còn chỉ biết Khoai tây =))

Sắp đến đoạn hay rồi đó nha :"> Tiểu Thảo dưới sự chỉ đạo nghệ thuật của Dạ Ngưng trong sáng sẽ tỏa sáng hay lụi tàn trước Phong tổng :"> Chờ chương sau nha, mai mà rảnh mình sẽ ráng post :"> Không hứa trước nha

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 64 Rốt cuộc ai với ai

Lăng Sương cũng không biết Tiểu Thảo là từ đâu có được tin tức của Phong Uyển Nhu, tóm lại nàng bị Tiểu Thảo một đường kéo đến nhà hàng Tây này, thẳng đến khi trước mặt là đĩa mì Ý mới được mang lên cũng không hiểu được tại sao lại thế này.

Tiểu Thảo rụt cổ vừa ăn khoai tây vừa vụng trộm ngắm Phong Uyển Nhu cùng Phong Uyển Tư, nói chính xác là chỉ nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu một thân áo len dạ màu lam nhạt càng làm sắc mặt nàng tái nhợt, thi thoảng uống một ít hồng tửu, không có chút tinh thần, Tiểu Thảo dùng đầu gối cũng có thể nhận ra là nàng bị Viên thuốc kia ép buộc đến nơi này, trong lòng không khỏi có chút ấm ức, vẫn là đối với muội muội tốt nhất mà.

Bên kia Phong Uyển Tư một tay cầm dao, một tay cầm nĩa, liều mạng cắt miếng beefsteak, cũng uống hồng tửu, ánh mắt thường thường ngắm về phía Lăng Sương liếc một cái, điển hình cho câu có tật giật mình.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng lắc lắc đầu, cầm lấy khăn tay, xoa xoa miệng

"Tập trung ăn đi."

Phong Uyển Tư nhíu nhíu mày, dùng dĩa ăn dùng sức cắt beefsteak

"Tỷ xem xem, hai ta thật vất vả có thể cùng nhau ăn bữa cơm, bên cạnh không biết từ đâu lòi ra hai người tào lao khiến chúng ta vướng bận."

https://thuviensach.vn

"Em không nhìn, ai có thể khiến em vướng bận."

Phong Uyển Nhu thản nhiên nói, cả biểu tình cũng đều thản nhiên , Phong Uyển Tư ngắm nàng liếc mắt một cái, đáy lòng nói thầm, Dương Tiểu Thảo kia đến tột cùng tội ác tày trời cỡ nào mới khiến tỷ tỷ của mình sinh khí như vậy à.

Phong Uyển Nhu là loại người nào, trên đời này có lẽ không có người nào so với nàng càng hiểu biết Phong Uyển Tư, cho nên Phong Uyển Tư vừa tính mở miệng một cái Phong Uyển Nhu liền đã biết nàng muốn nói cái gì

"Em cùng Lăng Sương là sao vậy?"

Phong Uyển Tư khụ một tiếng, lời nói tính thốt lên bị nuốt đi xuống, bĩu môi, gục đầu ăn tiếp

"Em cũng không biết tại sao lại thế này, chuyện trước đây thiệt mệt."

"Em lại hứa hẹn cái gì?"

Phong Uyển Nhu một câu đánh thẳng vào Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư cũng không có chiêu mới quá đi, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu làm nũng nói

"Tỷ, chị làm sao lại bênh người ngoài a."

"Chị giúp lí không giúp tình."

"Xíiii."

Phong Uyển Tư không bằng lòng , cái gì kêu giúp lí không giúp tình, tỷ tỷ luôn là như vậy, lạnh như băng , không có tình người, còn tưởng rằng cùng Thảo khoai tây ở chung một đoạn thời gian có thể tốt hơn, ai biết càng ngày càng quá phận .

https://thuviensach.vn

"Được a, nếu tỷ đã mở miệng , vậy em cũng không thể làm trái, đem hai nàng kêu qua đây cùng nhau ăn đi, em cũng thấy Thảo khoai tây kia đã mong chờ nửa ngày rồi đó."

Đây là thủ đoạn Phong Uyển Tư quen dùng, nàng là đã nhìn ra, Dương Tiểu Thảo chính là vũ khí duy nhất có thể công kích hàng rào phòng thủ của Phong Uyển Nhu, chỉ cần bàn về Dương Tiểu Thảo khẳng định không có việc gì.

Phong Uyển Nhu mặt không chút thay đổi nhìn Phong Uyển Tư liếc mắt một cái, từ chối cho ý kiến. Phong Uyển Tư cũng không đoán trước được, nàng nguyên bản nghĩ nếu nói lời này Phong Uyển Nhu khẳng định sẽ ngăn lại, không nghĩ tới cư nhiên nửa điểm phản ứng cũng không có. Nhưng lời đã nói ra, thật ngượng ngùng nếu nuốt trở về, cùng nhau ăn thì cùng nhau ăn thôi.

Nói làm liền làm, Phong Uyển Tư nhìn Tiểu Thảo cùng Lăng Sương phất phất tay, phất tay biên độ nhỏ đến không thể nhỏ hơn, nàng cũng chỉ tính dả lả vung lên, không nghĩ tới tay vừa nâng lên, Tiểu Thảo liền như có dây anten cảm ứng, bưng thức ăn trên bàn quay đầu nhìn Lăng Sương nháy mắt, mắt cũng không chớp liền hướng tới.

Vốn Phong Uyển Tư thấy Lăng Sương còn khẩn trương , kết quả vừa thấy Tiểu Thảo bưng thức ăn qua liền vui vẻ, nàng nhìn Phong Uyển Nhu, trong lòng thật đắc ý, Phong Uyển Nhu vẫn không có biểu tình gì, nhưng là ánh mắt rõ ràng có chút không được tự nhiên, Phong Uyển Tư vẫn là như vậy, chính mình xảy ra chuyện đều không sao cả, quan trọng là bảo vệ tốt tỷ tỷ, nếu Dương Tiểu Thảo khi dễ tỷ tỷ, nàng cũng không cần khách khí , sẽ liều mạng đòi cả vốn lẫn lời.

"Ui cha, thật trùng hợp nha."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư quay người lại, một bên lui ra, vung váy, điển hình cho hành vi đùa giỡn thiếu nữ nhà lành.

Tiểu Thảo tâm tư đều đặt trên người Phong Uyển Nhu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Phong Uyển Nhu, thức ăn trong tay đều xém bị đổ xuống dưới, nếu không phải Lăng Sương đỡ giùm, đã đem toàn bộ đổ lên chân Phong Uyển Tư rồi.

"Phong tổng....."

Tiểu Thảo rất nhỏ nhỏ giọng kêu Phong Uyển Nhu một tiếng, Phong Uyển Nhu không lên tiếng trả lời, nhưng cũng ngẩng đầu liếc Tiểu Thảo một cái.

"Ai chu choa, sao lại bực bội đến độ không trút được nỗi lòng lại đem xả vào người vô tội vậy chứ."

Phong Uyển Tư nói chuyện sắc bén có tiếng , một câu nói ra đã khiến Tiểu Thảo mặt đỏ bừng như quả táo, lén lút nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không nói chuyện, chỉ cầm chén rượu âm thầm uống một chút.

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư lên mặt, cái gì cũng không nói, chỉ là biểu tình có chút khinh thường.

"Biểu tình đó của cô là có ý gì, tôi nói sai rồi sao?"

Phong Uyển Tư nổi giận, cô xem cô đi Lăng Sương, tôi làm sao có thể tin cô được, đem lời hứa hẹn từ thuở nào đó vẫn để ở trong lòng, đến bây giờ lại đối nghịch với tôi, đã không ra mặt giúp tôi thì thôi đi, ngay cả bây giờ khi tôi giáo huấn Dương Tiểu Thảo, cô cũng không cho phép sao?

Lăng Sương lạnh lùng nhìn Phong Uyển Tư liếc mắt một cái

"Nhưng so với người rượu vào là quên hết mọi thứ vẫn tốt hơn à."

https://thuviensach.vn

"Cái gì vậy?"

Tiểu Thảo đem tầm mắt từ trên người Phong Uyển Nhu chuyển dời lên người Phong Uyển Tư, một vẻ mặt như đang xem cầm thú, Phong Uyển Tư đỏ mặt lên lập tức hiểu rõ ngay chuyện gì, căm tức nhìn Lăng Sương

"Ngày đó nếu không phải cô đi theo tôi vào quán bar tôi sẽ nhận lầm sao?"

Lăng Sương cười lạnh

"Cô nhận lầm? Vậy khi đó cô kêu tên ai?"

"Tôi uống nhiều quá."

Phong Uyển Tư chột dạ liếc mắt nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn thấy tầm mắt của nàng dừng ở trên người mình, bất an cúi đầu. Tiểu Thảo ở một bên nghe như vậy liền lọt vào trong sương mù , nghi hoặc hỏi

"Sương Sương, rốt cuộc là chuyện gì vậy?"

Không có biện pháp, hiện tại liên Tiểu Thảo đều đã biết, bất luận Lăng Sương bình thường có bao nhiêu bình tĩnh bao nhiêu lý trí, chỉ cần gặp việc liên quan đến Phong Uyển Tư, tuyệt đối sẽ bị kích động.

Lăng Sương không nói lời nào, chỉ là nhìn chằm chằm vào Phong Uyển Tư, hốc mắt có chút hồng.

Phong Uyển Tư vẫn cúi đầu không chịu ngẩng đầu nhìn Lăng Sương, Tiểu Thảo xem hai người đấu khẩu như vậy liền lo lắng, vốn muốn giải thích cùng Phong Uyển Nhu thì lúc này hoàn toàn quên mất việc chính của mình.

PS: Chương này vẫn ngắn nên coi như bù cho ngày hôm qua nha :"> Thi thoảng Lá Xanh viết mấy chương dài thiệt dài, có mấy chương chỉ gần

https://thuviensach.vn

1500 chữ à, mấy bạn thông cảm, không phải mình tự chia đâu :">

Vậy là mình Edit được 4 chương rồi đó, mấy bạn có đóng góp ý kiến gì về giọng văn không :"> Nhiều khi mình thấy có chỗ mình Edit hơi bựa, hài hước hoá vấn đề =))) Chắc do tính mình nó vậy, có chỗ nào sai sót mấy bạn cứ đóng góp :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 65 Cảm tình thuần tuý

Edit: J.Cent

Beta: girl_sms

"Rốt cuộc hai người đang nói cái gì?"

Tiểu Thảo gấp muốn chết, nàng hiện tại đã hiểu sâu sắc cái gì kêu là hoàng thượng không vội thái giám đã nóng nảy, này hai người cũng thật là, không bình thường chút nào, nàng còn có thể nhìn ra Viên thuốc (Tư tư đó) đối với Lăng Sương không phải là không có cảm tình, nhưng như thế nào lại cố tình làm mào giấu diếm.

"Liên quan gì đến cô? Chuyện của mình còn không giải quyết tốt còn nhọc lòng thay người khác lo lắng hả?" Phong Uyển Tư trừng mắt nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bĩu môi, ai sợ ai, Phong tổng khẳng định cũng sẽ đứng ở phe của tôi!

Phong Uyển Nhu vẫn không nói chuyện, bưng chén rượu lên, uống một ngụm rượu đỏ, sắc mặt rất là không tốt. Phong Uyển Tư là muội muội của nàng, là nàng nhìn từ nhỏ đến lớn, tuy rằng từng rời đi nhiều năm, nhưng muốn đoán được lòng của Tư tư nghĩ gì cũng không khó.

"Nói à, cô không nói chính là chột dạ!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ồn ào, nàng đau lòng cho Lăng Sương, tại lúc nàng khó khăn nhất Lăng Sương đã an ủi nàng, nay Lăng Sương bị người ta khi dễ, nàng đương nhiên muốn đứng ra nói chuyện.

Phong Uyển Tư thấy Tiểu Thảo như vậy liền sinh khí, sắc mặt trở nên âm trầm, lúc đầu chỉ là đấu võ mồm đến lúc này là tràn ngập khói thuốc súng.

"Cô có quyền gì đến chất vấn tôi, cô so với tôi có cái gì tốt? Đùa bỡn cảm tình, phải, tôi là người hoa tâm, ít nhất tôi còn dám thừa nhận,còn cô? Dám thừa nhận sao?"

"Thừa nhận cái gì?"

Tiểu Thảo nhăn mặt nhìn Phong Uyển Tư, không biết Phong Uyển Tư vì cái gì đột nhiên nói như vậy. Phong Uyển Tư cũng nhìn nàng

"Xem đi, ngay cả chính mình đùa bỡn cảm tình như thế nào cũng không biết còn muốn giáo dục tôi, tôi thấy cô mới là bại hoại"

"Cô nói cái gì, tôi khi nào thì đùa bỡn cảm tình?" Tiểu Thảo tức lên, ánh mắt đều đỏ, nàng đối với Phong Uyển Nhu là tràn đầy chân tình, như thế nào bị kêu là đùa bỡn cảm tình?

"Cô còn không thừa nhận? Tôi nói cho cô nha Tiểu Thảo, cô so với tôi còn đáng giận hơn, cô chơi trò mập mờ so đùa bỡn cảm tình của tôi còn khiến người ta khổ sở hơn nhiều!"

Phong Uyển Tư một hơi nói ra suy nghĩ trong đáy lòng, Phong Uyển Nhu hiểu nàng, nàng cũng như thế, tỷ tỷ trong lòng có thống khổ, sợ là chỉ có nàng biết mà thôi.

Ngồi ở một bên Phong Uyển Nhu sắc mặt đã thay đổi, nheo mắt nhìn Phong Uyển Tư, có ý cảnh cáo, Phong Uyển Tư lại làm bộ không thấy, cứ

https://thuviensach.vn

như vậy ngồi nhìn Tiểu Thảo, hôm nay nàng nhất định phải đem mọi việc nói rõ ràng, tỷ tỷ nàng không thể bị tổn thương, tuyệt đối không phải để cho người khác khi dễ , dựa vào cái gì a, muốn khi dễ cũng là nàng khi dễ chứ, Tiểu Thảo làm sao có cửa. (Tư tư quả thật là bám tỷ tỷ :'>)

Lăng Sương như thế nào cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, tuy rằng nàng đối với chuyện tình của Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Nhu không hiểu nhiều lắm, nhưng nàng mơ hồ có thể cảm giác được Phong Uyển Tư sẽ nói những lời làm tổn thương Tiểu Thảo, ánh mắt nhẹ nhàng nheo lại, nàng lôi kéo Tiểu Thảo về gần mình, nói

"Đi thôi."

"Tôi không đi!" Tiểu Thảo tính tình cũng thật quật cường, nàng muốn nghe, nàng hôm nay nhất định phải biết nàng rốt cuộc làm sai cái gì , nàng chơi trò mập mờ từ khi nào chứ!

"Dương Tiểu Thảo, cô có biết hay trước cô có bao nhiêu người theo đuổi chị hai của tôi không?"

Phong Uyển Tư nhìn Tiểu Thảo , trên mặt biểu tình thực phức tạp, tóm lại Tiểu Thảo trong lòng của Phong uyển tư chẳng phải cao cao tại thượng gì hết, cùng lắm chỉ có khinh bỉ và hèn nhát mà thôi.

Tiểu Thảo cắn môi dưới, nhìn Phong Uyển Nhu, ánh mắt có chút ảm đạm, cúi đầu xuống

"Rất nhiều."

Nàng biết Phong Uyển Nhu vì nàng cự tuyệt rất nhiều người, tuy rằng Phong Uyển Nhu từ trước đến nay chưa từng nói, nhưng Tiểu Thảo bao lần nhìn thấy trong thùng rác có biết bao hoa hồng, thậm chí có vài lần, người theo đuổi Phong Uyển Nhu trực tiếp đi vào phòng làm việc của nàng, không thể nói không xót xa, không ghen tị, nhưng Phong Uyển Nhu mỗi

https://thuviensach.vn

lần biểu hiện đều khiến Tiểu Thảo trong lòng dễ chịu rất nhiều, khuôn mặt không chút thay đổi khi đối mặt với những người theo đuổi kia khiến Tiểu Thảo cảm giác được an tâm, tựa hồ chỉ có lúc đối diện với nàng, Phong Uyển Nhu mới có thể tức giận, mới có thể mỉm cười, mới có thể rơi lệ.....

"Cũng may còn biết suy nghĩ nha!" Phong Uyển Tư khinh bỉ nhìn Tiểu Thảo, nàng nói như vậy không phải muốn cho Tiểu Thảo tự ti, chỉ là muốn chứng minh là tỷ tỷ của mình không phải là không ai cần.

"Vậy còn cô? Cô đã hứa hẹn gì với chị tôi sao? Chị của tôi với cô không giống nhau, chị ấy đã gần ba mươi , chị tôi muốn là cái gì cô so với tôi càng rõ ràng hơn."

Phong Uyển Tư càng nói càng tức giận, Tiểu Thảo sắc mặt cũng thay đổi, cúi đầu không nói lời nào, Phong Uyển Nhu ngồi một bên nhìn Tiểu Thảo, ánh mắt có chút bi thương. Đúng vậy, nàng muốn cái gì.

"Yên ổn, chị tôi muốn yên ổn, cô xem cô thật tốt à, lần trước cùng cái đối tượng xem mắt gì đó ăn cơm ngay gần công ty? Tôi thật nghi ngờ tình cảm của cô, không lẽ cô chưa bao giờ suy xét một chút cảm thụ của chị tôi sao? Nàng là người, là một nữ nhân, nếu ngay cả cô cũng không thể thấu hiểu nàng, nàng thà đi tìm nam nhân còn hơn!"

"Uyển Tư !"

Phong Uyển Nhu thấp giọng ngăn lại, Phong Uyển Tư nói hăng hái, tức giận thật không nhẹ, hít sâu vài hơi mới lấy lại bình tĩnh được. Lăng Sương một bên nhìn nàng, trong lòng thực khổ, cô rõ ràng so với người khác đều biết nữ nhân muốn cái gì, nhưng vì cái gì keo kiệt như vậy, một chút tình yêu cũng không cho tôi? Đêm đó cô kêu là tên tôi, trong lòng nếu đã có tôi , vì cái gì còn muốn né tránh?

Tiểu Thảo vẫn cúi đầu, cắn môi dưới, răng nanh dùng sức, nắm chặt tay một câu không nói.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, ngượng ngùng quá, quấy rầy một chút."

Không khí đang vô cùng khẩn trương , Dạ Ngưng không biết từ chỗ nào chui ra, nàng cũng phát hiện tình huống hiện tại có chút không thích hợp , co đầu rụt cổ nhìn mọi người, có chút khẩn trương.

"Sao cô lại ở đây?" Phong Uyển Tư căm tức nhìn Dạ ngưng, làm cái gì vậy trời, thật vất vả đem không khí thăng hoa đến cảnh giới xấu hổ mà nàng mong muốn, như thế nào liền nhảy ra người quấy rối a, sao có thể hỏng chuyện vì Dạ Ngưng chết tiệt này chứ.

Dạ Ngưng có chút ngượng ngùng, đưa tay chỉ chỉ Tiểu Thảo, nói

"Chào, kỳ thật cũng không gì, chính là muốn hỏi một chút tiểu nha đầu này như thế nào đi ăn không gọi tôi, thuận tiện đến đá nàng ta vài cái à."

"....."

Phong Uyển Tư cùng Lăng Sương không nói gì, Phong Uyển Nhu thì vẫn nhìn người đang cúi đầu - Tiểu Thảo, có chút đau lòng, tuy rằng Uyển Tư nói rất nhiều lời trong lòng nàng, nhưng nàng không muốn nhìn Tiểu Thảo bị tổn thương, dù sao yêu sẽ không tiếc trả giá, hết thảy đều là nàng cam tâm tình nguyện mà .

"Uy uy uy, bạn học Dương Tiểu Thảo, mình nói bồ tại sao có thể làm vậy à? !" Dạ Ngưng đi ngang qua mặt Phong Uyển Tư, đến gần Tiểu Thảo, dung khủy tay tay huých nàng

"Hỏi bồ đó, nói chuyện a, không phải nói muốn mời mình ăn cơm sao, như thế nào liền đi một mình vậy? Chơi không đẹp nha"

Dạ Ngưng đợi nửa ngày Tiểu Thảo cũng không phản ứng, ngay lúc kiên nhẫn của nàng sắp bị hao tổn sạch, chuẩn bị nổi bão lên, Tiểu Thảo cuối

https://thuviensach.vn

cùng ngẩng đầu nhìn nàng , mà vừa thấy đã khiến mặt nhỏ nhắn của Dạ Ngưng trắng bệch.

Tiểu Thảo nước mắt ràn rụa, ánh mắt hồng hồng sưng lên, nàng nhìn Dạ Ngưng liếc mắt một cái, xoay quá nhìn Phong Uyển Nhu, nhẹ nhàng nói

"Phong tổng, em biết chính mình không xứng với chị, vẫn đều biết, cho nên mới không dám cho chị hứa hẹn gì. Em đã nghĩ tại em còn không có năng lực bảo hộ tình yêu của chúng ta, thì đáp ứng được cái gì cho chị, em cũng biết trong lòng chị có oán hận, chỉ là em vẫn không ngờ tới..."

Nói đến nơi này, Tiểu Thảo tự giễu nhếch miệng cười cười, nụ cười này khiến Dạ Ngưng hít một ngụm khí lạnh, được rồi, nàng thừa nhận nàng từ trước đến nay chưa thấy qua Tiểu Thảo như vậy, thậm chí hoài nghi Tiểu Thảo có phải bị cái gì nhập vào hay không, Phong Uyển Tư cùng Dạ Ngưng chung một biểu tình, ngay cả Lăng Sương cũng giống vậy, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, lòng có chút đau đớn co rút.

"Em nghĩ Uyển Tư nói những lời này khẳng định là trong lòng chị ẩn dấu thật lâu rồi....." Tiểu Thảo hít hít cái mũi nhìn Phong Uyển Nhu, ánh mắt tràn đầy tiếc nuối, một ngươi như vậy lại yêu nàng , kiếp trước có lẽ nàng đã tích nhiều phúc đức, nhưng nàng có thể cho Phong Uyển Nhu cái gì? Mặc kệ là người theo đuổi khác cũng tốt, Phí Dương cũng tốt, còn nàng một chút cũng không bằng họ.

"Em muốn như thế nào....." Phong Uyển Nhu cảm giác ra Tiểu Thảo thật sự khác thường, lúc trước tuy rằng nàng cũng tự ti, nhưng cảm xúa chưa bao giờ kích động như lúc này.

Tiểu Thảo lau nước mắt trên mặt, đứng dậy đi gần Phong Uyển Nhu, giữ chặt tay nàng, nhìn nàng say đắm, ba người bên cạnh đều mở to hai mắt nhìn Tiểu Thảo, không rõ nàng muốn làm cái gì.

https://thuviensach.vn

Thoáng cúi đầu, Tiểu Thảo xoay người, tay nhẹ nhàng đẩy mấy sợ tóc vương trên trán Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu vẫn nhìn nàng, nhìn ánh mắt nàng u buồn, đáy lòng tràn đầy bất an.

"Phong tổng, em đối với tình cảm với chị chưa từng thay đối. Em thật sự....." Tiểu Thảo hít sâu một hơi, bức nước mắt quay ngược lại, chân thành nhìn Phong Uyển Nhu

"Thật sự thực thích chị." (huhu cúi cùng Thảo khoai tây cũng nói ra được một câu giống người =))))

Dạ Ngưng há to miệng, khiếp sợ nhìn Tiểu Thảo, không phải chứ, đây là Dương Tiểu Thảo chỉ biết có khoai tây sao, quả thực là thánh yêu nhập mà! =)))))

Phong Uyển Nhu nghe xong Tiểu Thảo nói mấy lời này, khóe mắt hơi hơi đỏ một chút, không biết như thế nào, nàng rất muốn cười, Tiểu Thảo lăng lăng nhìn nàng, hai má đỏ bừng .

"Cô không sao chứ, sao lại có thể thế này a?" Phong Uyển Tư nhịn không được , đang có chuyện gì xảy ra à, như thế nào liền tỏ tình công khai như vậy chứ.

Tiểu Thảo mặt đỏ lên nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu một hồi, sau đó lấy tốc độ sét đánh trực tiếp ngã xuống bàn, làm mọi người còn lại phản ứng không kịp.

"Trời ơi, cô ta uống nhiều đến mức nào đây à!"

Phong Uyển Tư hét lên một tiếng, nhìn Tiểu Thảo nằm trên bàn đang nuốt nước miếng, quay đầu lại nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không nói chuyện, cầm lấy ly rượu bên cạnh nhấp một ngụm, lập tức liếc mắt nhìn Dạ Ngưng cũng đang lộ vẻ kinh ngạc, hơi hơi gợi khóe miệng.

https://thuviensach.vn

PS: Có nhiều bạn thắc mắc bộ nài ai công, ai thụ =))) Nói chung là cả Tiểu Thảo và Phong tổng đều là Cường công hết đó :"> Tiểu Thảo công trước rồi đến Phong tổng công ngay sau đó :"> Còn mình chắc chắn 1 điều Tiểu Thảo là Thê nô =))) Tư tư là Công 200% luôn nha ^0^

Chi tiết câu chuyện ra sao mong các bạn tiếp tục ủng hộ và theo dõi câu chuyện :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 66 Say rượu liền biến thành cầm thú

Edit: girl_sms

"Cút ngay a, muốn say cũng là đừng ở trước mặt tôi mà say, trời ơi, như thế nào lại có người như vậy à !"

Phong Uyển Tư nhìn Tiểu Thảo ngã vào trên bàn lắc đầu liên tục, Thảo khoai tây ngu ngốc này, thổ lộ tình cảm như thế nào lại ngã gục , hơn nữa còn ngã ngay trước mặt tỷ tỷ của tôi nữa chứ , Dương Tiểu Thảo, cô có thể có chút tiền đồ giùm tôi được không?

"Ai, bạn học Uyển Tư, tôi thấy cô la nãy giờ cũng mệt rồi đó."

Dạ Ngưng chịu không nổi Phong Uyển Tư dùng ánh mắt khinh bỉ kia nhìn Tiểu Thảo nhà nàng, cái gì chứ, sĩ khả sát bất khả nhục (Có thể chết không thể chịu nhục), nói như thế nào chúng ta cũng là những binh sĩ gục ngã khi ra sa trường tỏ tình, coi như là hy sinh trong vinh quang không phải sao? Phong Uyển Tư, cô mau mau thu hồi ánh mắt khinh bỉ tiểu nhân đó đi, chúng tôi say rượu tỏ tình dù có chết cũng cam lòng nha!

Phong Uyển Tư nhìn Dạ Ngưng liếc mắt một cái, than thở

"Cóc tìm đậu xanh, rùa tìm Vương Bát, thật đúng là bạn ra sao mình cũng như vậy mà." (Ý có nói là Tiểu Thảo và Dạ Ngưng cùng là một hạng người không sánh được với Tư Tư)

https://thuviensach.vn

Lăng Sương tại một bên nghe được câu này, nhiều năm như vậy, Phong Uyển Tư nói năng chua ngoa vẫn không hề thay đổi, thậm chí so với lúc đi học càng thêm độc miệng. Trái lại Phong Uyển Nhu nãy giờ cũng chưa mở lời, mà chỉ có chút đăm chiêu nhìn người đang ghé vào trên bàn nằm - Tiểu Thảo, bên miệng còn có chút ý cười, Lăng Sương có chút nghi ngờ nhìn chằm chằm nàng một hồi, theo tầm mắt Phong Uyển Nhu dừng ở trên người Tiểu Thảo, lòng tràn đầy nghi hoặc. Đây là tình huống gì vậy? Chẳng lẽ là có ẩn tình?

"Ai chu choa, cóc cùng đậu xanh à, ngay cả tôi cũng bị nói thành cóc và Vương Bát, vậy không biết người thích Tiểu Thảo gọi là cái gì a? Hơn nữa muội muội của nàng ta lại là cái gì a? Không lẽ là trứng cóc?" (Chửi Tiểu Thảo->Chửi Nhu Nhu->Chửi qua Tư Tư =)) Cuối cùng Tư tư là cái trứng cóc :">)

"Nè nè cô có ý tứ gì? Tôi nói Dạ Ngưng cô rõ ràng là đang đùa bỡn tôi."

"Ai u, tôi chỗ nào dám a, cô thân phận cao quý là tổng giám, là lãnh đạo, búng tay một cái là bóp chết đám ruồi muỗi chúng tôi liền, người ta uống rượu ngất xỉu đi rồi lãnh đạo cũng không buông tha, tôi sao dám lấy hành tây nhét vào lỗ mũi cô à, chết lúc nào không hay!"

"Dạ Ngưng !"

"Chuyện gì à?"

Dạ Ngưng nhìn Phong Uyển Tư đang trợn trắng mắt, Phong Uyển Tư bị nói cho tức điên người, nàng luôn luôn nổi tiếng nói chuyện ác độc, lúc học trung học còn bị các học sinh bầu thành "Mẫu hậu của công chúa bạch tuyết thế kỉ hai mươi một", không nghĩ đụng tới Dạ Ngưng liền thua đau đớn như vậy, cái này là thế nào à? Không lẽ mình chỉ có tiếng mà không có miếng. =))) (Danh hiệu dữ dằn con thằn lằn quá :">)

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng tiếp tục nhìn khiêu khích, nàng đã sớm bất mãn với Phong Uyển Tư, trước không nói nàng ta không có việc gì liền khi dễ Tiểu Thảo tổn thương Lăng Sương, chỉ là riêng chuyện nàng ta mỗi ngày đều nói mấy chuyện tào lao ẩn ý đã khiến Dạ Ngưng phiền lòng, viên thuốc này thật đúng là không biết cuộc đời này biết bao khó khăn, không biết tiểu thanh niên độc thân như mình vượt qua từng đêm tịch mịch thống khổ như thế nào, nhất định phải đem tâm của chúng tôi xé ra rồi sát muối vào sao? Khiến nàng và vài nhân viên cấp dưới khác mỗi ngày không suy nghĩ công tác ra sao đã phải nghĩ như thế nào nịnh nọt tổng giám, cô nói bớt một chút cho chúng tôi sống cái?

"Được rồi tôi không cãi với cô, cô nhanh nhanh đem thi thể của Tiểu Thảo lôi đi giùm cái, tôi vừa nhìn thấy đã phiền muốn chết."

Phong Uyển Tư không phải nói không lại Dạ Ngưng nên bắt đầu nói sang chuyện khác, kỳ thật nàng cảm thấy nếu nói thêm một hồi không chừng Dạ Ngưng này nói sang chuyện tào lao khác liên quan đến Lăng Sương, nàng là sợ hãi đối mặt với Lăng Sương, tuy rằng nàng vẫn cho là chính mình không nợ Lăng Sương cái gì, nhưng như thế nào vừa thấy nàng ta thì Phong Uyển Tư liền có cảm giác chột dạ.

"Tôi cũng không phải nhân viên vận chuyển người, đâu có chuyện gì liên quan tới tôi."

Dạ Ngưng hồn nhiên nói, Phong Uyển Tư vừa nghe liền tức giận đến mức nở nụ cười, nhìn Dạ Ngưng không chớp mắt

"Cô không phải hảo bằng hữu của Tiểu Thảo sao? Như thế nào hiện tại lại bắt đầu né tránh?Cô có biết chữ nghĩa khí viết như thế nào không?"

Dạ Ngưng rốt cục cũng chú ý đến người đang gục trên bàn, nhíu mày nhìn Tiểu Thảo, lúc này cùng bắt mình nói chuyện nghĩa khí cũng thật bất công mà,người này ngủ say cùng lợn chết cũng không thua kém, ai có thể

https://thuviensach.vn

nâng nổi à, hơn nữa nàng lại không xe, huống chi , nhìn ánh mắt của Phong tổng kìa..... Dạ Ngưng trộm ngắm Phong Uyển Nhu, thấy nàng ta nhìn chằm chằm Tiểu Thảo nháy mắt không nháy mắt, trong lòng cười không ngừng, xem đi xem đi, có phải giống như người mổ heo nhìn thấy con heo hay không? Nàng nếu đem con heo này đoạt đi, người mổ heo kia còn không cầm đao đuổi giết nàng a !

"Cô cười cái gì? Cô nhìn tỷ tỷ của tôi rồi cười cái gì a !"

Phong Uyển Tư càng nhìn Dạ Ngưng thì càng cảm thấykhông vừa mắt, cô cười tôi quản không được, cô cùng Dương Tiểu Thảo nói chuyện tôi cũng quản không được, nhưng cô nhìn chằm chằm tỷ của tôi rồi cười hả hê như vậy tôi cuối cùng cũng có thể quản chứ?

Nhìn người kia đang dùng ánh mắt khinh thường nhìn mình. Dạ Ngưng thè lưỡi, lên mặt nhìn Phong Uyển Tư

"Tôi thích thì nhìn chằm chằm Phong tổng vậy thì làm sao, so với cô còn tốt hơn, yêu thầm tỷ tỷ!"

"Ai nói tôi yêu thầm tỷ tỷ ?" Phong Uyển Tư đỏ mặt nổi giận, thuận tiện trộm liếc Lăng Sương một cái, thấy nàng nhìn chằm chằm mình, tim mạnh mẽ đập liên hồi, giọng hét lớn hơn nữa

"Lăn lăn lăn, Cô lăn ngay cho tôi, tôi nhìn thấy cô là phiền chết luôn."

"Ai u, thẹn quá thành giận, tôi lăn, tôi lăn ngay đây!"

Dạ Ngưng nắm chắc tâm lý của viên thuốc này mà, nàng đánh giá trận này sẽ mau kết thúc, nhân vật phụ như nàng cũng có thể kết cục , xem Phong tổng như vậy, Tiểu Thảo nàng ta chắc chắn sẽ không mặc kệ , về phần Lăng Sương ra sao..... Hắc hắc, Dạ Ngưng cười xấu xa, giơ cao miệng, phất tay tiêu sái xoay người đi, vừa đi vừa hát hành ca

https://thuviensach.vn

"Nhẹ nhàng tôi đến đây, nhẹ nhàng tôi ra đi, ta vung ống tay áo lên, không mang theo bất kì cọng cỏ dại nào..."

"Bệnh thần kinh !"

Phong Uyển Tư hướng về phía Dạ Ngưng phất phất tay, quay đầu lấy lại phong độ như mọi ngày, làm nũng nói

"Được rồi, tỷ, mình cũng đi thôi, đều ăn không vào , về nhà em làm đồ ăn ngon cho chị."

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, lại liếc mắt về phía người bên cạnh nàng ~ Lăng Sương, nhẹ nhàng lắc lắc đầu

"Chị còn có việc."

"A? Chuyện gì vậy, không phải tan tầm rồi sao?"

Phong Uyển Tư vừa nghe liền nóng nảy, không thể a, tỷ, chị là chị ruột của em đó nha, chị không thể đối với em như vậy, người đó..... Người đó còn ở đây, đừng lưu lại em ở lại một mình, em tình nguyện chị cứ lãnh khốc như trước đi, Phong Uyển Tư thực sự mong đem Dương Tiểu Thảo một cước đá văng ra khỏi cuộc đời mình.

Lăng Sương ở một bên lạnh lùng nhìn Phong Uyển Tư, đem biểu tình của nàng thu hết vào mắt, thanh âm lạnh lùng không có bất cứ tình cảm

"Phong tổng, Tiểu Thảo liền giao cho chị, em còn có việc, đi trước ."

Whatttttttttt?

Phong Uyển Tư sửng sốt há hốc miệng, máy móc quay đầu nhìn Lăng Sương, liền đi như vậy sao? Phong Uyển Nhu nhìn Lăng Sương gật gật đầu

"Một mình trở về có được không?"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng đột ngột xuất hiện, tiếp đến Tiểu Thảo đang tỏ tình đột nhiên té xỉu, nãy giờ đã gần mười giờ đêm, trời tối như vậy, một đại mĩ nhân như hoa như ngọc đi ở trên đường một mình khó tránh khỏi gặp loại người như Phong Uyển Tư. (Ý nói đi cùng Uyển Tư còn nguy hiểm hơn :">)

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Nhu mỉm cười, nói

"Cám ơn Phong tổng, có người đến đón em" ~ Ngắn gọn xúc tích, ý không cần nói nhưng ai cũng biết.

Phong Uyển Nhu là người thông minh, không hề nói thêm, ngược lại Phong Uyển Tư như bị điện giật nhìn Lăng Sương, có người đến đón cô sao?

Ai a? Lăng Sương cũng không thèm liếc nhìn nàng một cái, xoay người, nâng giày cao gót đi ra ngoài, Phong Uyển Tư nhìn như đóng thành tượng, vẫn không nhúc nhích.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng như vậy không khỏi thở dài, nhẹ giọng nói

"Nếu để ý, vì cái gì còn muốn đẩy người ta ra."

"Để ý, ai để ý a, khôi hài, a, em thì thèm gì để ý ai."

Phong Uyển Tư cười đến mức chính mình đã muốn khóc, Phong Uyển Nhu một câu cũng không nói, nhìn chằm chằm nàng, nhìn đến mức Phong Uyển Tư chịu không nổi , chỉ vào mặt người còn đang gục trên bàn~ Tiểu Thảo

"Chị, chị nếu không nhanh đem người này đi khỏi đây, không chừng mặt của nàng sẽ sưng như cái bánh đó, vốn đã tròn nay lại càng tròn hơn."

"Chị chỉ là lo lắng em."

https://thuviensach.vn

"Em đều lớn rồi, cũng không phải hài tử, lo lắng cái gì, không có việc gì, không có việc gì, chị đi nhanh đi."

Kết quả là lại thành Phong Uyển Tư đuổi Phong Uyển Nhu , vừa rồi không biết là ai lôi kéo tỷ tỷ đi về nhà với mình à, Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư thở dài một hơi, nàng rất hiểu biết muội muội , lúc đau khổ luôn là hy vọng có một người đợi mình, luôn không có cảm giác an toàn, sở dĩ không dám yêu ai, không dám cùng ai ở một chỗ, bất quá là sợ yêu nhau sâu đậm sau đó sẽ bị tổn thương, phải nói là đáng thương hay là nhát gan đây?

"Hehe, em đi trước đây chị yêuuuuu."

Phong Uyển Tư thực không quen Phong Uyển Nhu nhìn mình như vậy, ánh mắt kia giống như xuyên qua lớp quần áo của nàng, phải nhìn thấy tâm gan mình mới thôi.

Phong Uyển Nhu lắc lắc đầu, không hề nhìn Phong Uyển Tư, nàng dùng chân cũng có thể biết Uyển Tư hiện tại trong lòng có bao nhiêu sao khổ sở, phỏng chừng chắc cũng nhịn lâu lắm rồi,thôi kệ, tùy nàng đi thôi, tuổi trẻ, không phải là tự do sao, giống như là.....

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nhìn người đang gục trên bàn~ Tiểu Thảo, mặt bên phải của Tiểu Thảo toàn bộ dán lên trên bàn thành thật giống như cái bánh lớn, tuy rằng đang cau mày, nhưng là ngủ vẫn rất sâu, thật giống như cái bàn này căn bản là giường lớn ở khách sạn 5 sao, nếu không biết còn tưởng rằng nàng vài ngày không được ngủ .

Đi đến bên người Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu bắt lấy tay Tiểu Thảo đem nàng đỡ lên, Phong Uyển Nhu thực nhẹ nhàng liền đem Tiểu Thảo nâng dậy, Tiểu Thảo mềm nhũn dán vào thân thể của Phong Uyển Nhu, đầu gục trên vai Phong Uyển Nhu, thậm chí còn dùng hai má cọ cọ cổ của

https://thuviensach.vn

nàng, Phong Uyển Nhu nhếch nhếch khóe môi, giúp đỡ nàng chậm rãi hướng bãi đỗ xe đi tới.

Vốn dọc theo đường đi đều bình yên, nhưng vừa tiến trong xe, mang dây an toàn, Tiểu Thảo lại bắt đầu say khướt , hai tay giẫy dụa không ngừng, khép hờ mắt, miệng lẩm bẩm.

"Ngươi đây là muốn dẫn tôi đi chỗ nào a? Ngươi là ai? ! Vì cái gì lấy dây thừng trói tôi?"

Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái, khởi động xe, thản nhiên nói

"Em nên thành thật một chút đi."

"A? Ngươi muốn làm gì? Ngươi muốn làm cái gì?"

"Là rõ như ban ngày."

Có thể là Tiểu Thảo khó chịu, dây đai an toàn vốn ở trên bụng nay lại càng tiến lại sát cổ khiến Tiểu Thảo mắt trợn trắng, Phong Uyển Nhu khó có được kiên nhẫn sửa lại cho nàng, nhưng ai biết tiểu tổ tông Dương Tiểu Thảo không chỉ không cảm kích, ngược lại giãy dụa lợi hại hơn

"Ngươi buông, tôi muốn đi tìm Phong phong nhà tôi !"

"....."

Phong Uyển Nhu trên mặt hiện lên ba cái hắc tuyến, đây là lần đầu tiên kể từ khi hai người nhận thức đến bây giờ, Tiểu Thảo lần đầu tiên kêu nàng là Phong phong, nhưng cảm giác của Phong Uyển Nhu hiện tại là như thế nào, thật sự là muốn nổi hết da gà lên mà. =))))))))))))

Tiểu Thảo dùng sức kéo dây đai an toàn, kéo nửa ngày cũng không thoát ra được, không chỉ như thế, còn biến thành choáng váng, trong lúc nhất thời ủy khuất trào dâng, híp mắt méo miệng, bắt đầu khóc

https://thuviensach.vn

"Ô ô, ngay cả dây thừng cũng khi dễ tôi, không có người nào yêu tôi, Uyển nhu cũng không cần tôi , tôi không muốn sống, chết đi cho rồi."

"....."

Hít sâu một hơi, Phong Uyển Nhu cố gắng áp chế suy nghĩ muốn đem người bên cạnh miệng nói toàn điều vớ vẩn đá ra khỏi xe, nàng cố gắng tập trung tinh lực lái xe.

"Nhu nhu, Nhu nhu của tôi."

Tiểu Thảo gào thét đến khan cả cổ họng, cái này tốt lắm, một tiếng này liền đem Phong Uyển Nhu đang tâm phiền ý loạn không thể nhịn được nữa, rốt cục một cước phanh xe lại, Tiểu Thảo cũng không còn hét nữa, hết thảy đều dừng lại.

"Dương Tiểu Thảo, em còn dám diễn cho tôi xem nữa sao? ! Em nghĩ rằng tôi không biết em cùng Dạ Ngưng đang diễn trò mèo gì hả?"

PS: Nghe Tiểu Thảo gọi Phong tổng thiệt nổi da gà da vịt =))) Chương sau sẽ tiếp tục tiết lộ Tiểu Thảo đang diễn trò mèo gì :"> Bật mí là trong lòng Tiểu Thảo thì Phong tổng là 'Vạn niên thụ' =))))

Sẵn đây mình nói luôn lịch post truyện của mình cho các bạn dễ theo dõi :">

Thứ 2,6: Ách Tỷ tỷ ngươi đang làm gì?

Thứ 3,5,7: Xuân thiên lai liễu (Bộ này đang chiếm nhiều thời gian nhất nha)

Thứ 4,CN: Thiếu nữ ngây thơ

Xem xong lịch post truyện thấy mình chẳng còn dư ngày nào đi chơi =))))) Bởi vại vẫn FA & Ế chổng mông =))))))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 67 Phong tổng khả ái

Edit: girl_sms

Tiểu Thảo làm như không nghe thấy tiếp tục giãy dụa, miệng cũng không thành thật, còn không ngừng than thở, trưng ra bộ dạng "Tôi thật sự uống rượu đến say à", lúc trước, nàng đã tiếp nhận qua khoá huấn luyện do Dạ Ngưng làm tổng đạo diễn, không chỉ làm cho giống, càng phải làm cho dù bị vạch trần thì chết cũng không thừa nhận, ý nghĩa chính là dù chết cũng tuyệt đối không thể bại lộ cơ quan chỉ huy (Là dù chết cũng không thể kéo Ngưng ngưng chết chùm :">), nếu không Dạ Ngưng về sau sẽ mặc kệ chết sống của mình. Tiểu Thảo cảm thấy chính mình đã diễn rất tốt rồi, như thế nào Phong Uyển Nhu vẫn nhìn ra?

Phong Uyển Nhu lạnh lùng nhìn Tiểu Thảo, thấy nàng vẫn tiếp tục lăn lộn trên ghế, biết nàng hôm nay muốn đùa đến cùng, Phong uyển nhu liền buông tay lái, đem xe dừng ở ven đường.

Tiểu Thảo thực khẩn trương đến chết, tuy rằng nàng nhắm mắt lại nhưng cũng có thể đoán được Phong Uyển Nhu hiện tại đang có biểu tình gì, trong lòng hoảng loạn đến mức không thở nổi, xong rồi, xong rồi, lần này xem như xong rồi, tiền mất tật mang, Phong tổng cuối cùng sẽ không bởi vì mình lừa gạt nàng mà không nhìn mình nữa chứ? Kế hoạch to lớn mà Dạ Ngưng làm quân sư vừa mới thực thi được một nửa, như thế nào có thể chết non giữa đường như vậy?

"Còn không tỉnh?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu không còn kiên nhẫn nữa, nàng hiện tại thầm nghĩ người bên cạnh mình thực không có lương tâm , mình chỉ muốn hỏi một chút về những lời nàng ta vừa nói, mặc kệ là uống rượu nói loạn cũng tốt, diễn trò cũng tốt, rốt cuộc có phải thực lòng hay không.

"Ai u, em đau đầu quá."

Tiểu Thảo nhìn ra giả bộ say rượu là không được, lập tức bắt đầu phương án dự phòng, bắt đầu diễn trò đau đầu, ôm đầu quay cuồng, Phong Uyển Nhu ôm cánh tay nàng, khuôn mặt lạnh lùng, không có chút biểu tình.

"Ô ô, chị hiện tại chính là không đau lòng vì em nữa có phải hay không?"

Tuy nói không uống rượu, nhưng trải qua một loạt các loại vận động diễn trò như vậy, Tiểu Thảo mệt đến mức mặt đỏ bừng, đầu cũng bởi vì vận động quá mức kịch liệt mà choáng váng, thật là có chút cảm giác giống như bị say rượu.

"Tôi không đau lòng vì em?"

Phong Uyển Nhu hơi hơi nheo mắt, nàng sống nhiều năm như vậy, có thể khiến nàng trong lòng khó chịu như vậy cũng chỉ có Dương Tiểu Thảo một người, nàng còn không đau lòng vì Tiểu Thảo sao?

"Ô ô, lúc trước chị không phải như thế, không phải....."

Tiểu Thảo nói thật ủy khuất, bởi vì cảm tình trong lòng đang dâng trào nên cũng không gào khan nữa, khóe mắt còn có điểm ướt át. Gần đây nàng đều khó chịu muốn chết, nàng chưa bao giờ biết hai người giận dỗi sẽ là khó chịu như vậy, lúc trước nàng cũng cùng Cỏ mẹ giận dỗi a, nhưng mẹ nàng không thể so sánh cùng Phong Uyển Nhu, cái loại cảm giác này thật đúng là khác biệt. Khi Tiểu Thảo cùng Cỏ mẹ sinh khí, nàng còn có thể yên tâm thoải mái ăn cơm mẹ nấu, để mẹ giặt dùm quần áo, hai người đi qua đi

https://thuviensach.vn

lại trong nhà còn có thể trợn mắt nhìn nhau tỏ vẻ chính mình nội tâm cường đại, nhưng khi cùng Phong Uyển Nhu sinh khí.....

Nhìn không thấy nên lúc nào cũng nghĩ đến không ngừng, thấy nàng lại sợ hãi chịu không được, vô tình gặp mặt thì tim đập lợi hại, đừng nói đến việc mở mắt nhìn nhau, ngay cả việc ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu liếc mắt một cái cũng đều không có, buổi tối luôn luôn nhớ đến nàng cũng ngủ không được , công tác thì thất thần, không làm ra hồn việc gì, Tiểu Thảo cảm thấy bản thân thật không có tiền đồ, cả ngày chỉ lo nhìn vào cửa phòng của Phong Uyển Nhu để coi hôm nay Uyển Nhu có khoẻ hay không! (Tiềm chất thê nô tiềm tàng =.=!)

"Tôi lúc trước trong mắt em là người như thế nào?"

Phong Uyển Nhu thở dài, thân mình cũng nghiêng về phía Tiểu Thảo, tháo dây đai an toàn xuống cho nàng.

Hương thơm trên người Phong Uyển Nhu trong nháy mắt tràn ngập quanh mũi Tiểu Thảo, hốc mắt nàng chợt đỏ lên, thời gian như lặng im, có bao nhiêu lâu, có bao nhiêu lâu Phong tổng không đối xử ôn nhu như vậy với nàng .

Nhẹ nhàng cởi bỏ đai an toàn trên người Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo một cái, muốn thu hồi tay, lại bị Tiểu Thảo cầm chặt.

Tiểu Thảo cũng không khóc cũng không nháo nữa, cầm tay Phong Uyển Nhu thật chặt, mở to hai mắt nhìn Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng."

"Ân."

Tuy rằng vẫn là hai tiếng "Phong tổng", tuy rằng vẫn là câu trả lời đơn giản "Ân", nhưng khi Tiểu Thảo nghe được như thế nào lại có một loại cảm

https://thuviensach.vn

giác chua xót đến mức nước mũi nước mắt đều muốn chảy ra?

"Em sai lầm rồi."

Chỉ một câu nói đã dùng hết toàn bộ khí lực của Tiểu Thảo, kỳ thật nàng đã sớm nên nói , trước mặt Phong Uyển Nhu, mặt mũi có đáng là gì, sai lầm thì đã sai lầm rồi, chỉ cần thừa nhận không phải tốt lắm sao? Tuy là Phong tổng mỗi ngày đều lạnh như khối băng nhìn nàng, hơn nữa khối băng này nhìn thoáng qua thấy lạnh nhưng lại thơm ngào ngạt người gặp người thích, vạn nhất có một ngày bị đó lão nam nhân nào đó lừa bắt cóc đi mất, không bằng chính mình đâm đầu vào tường chết quách đi cho rồi.

"Ân "

Phong Uyển Nhu gật đầu lên tiếng, hai chân giao khép nép, thân mình hơi hơi dựa về phía sau, nhìn Tiểu Thảo, hỏi

"Sai ở đâu?"

"....."

Không biết vì sao, Tiểu Thảo có một loại cảm giác giống như mình đang viết báo cáo cho sếp, nhưng lời này vừa muốn nói ra miệng ngẫm lại cảm thấy báo cáo còn phải tiếp tục làm cho xong, hắc hắc, hoàn hảo, Dạ quân sư đã sớm nghĩ đến Phong tổng sẽ hỏi như vậy, lời kịch đều chuẩn bị tốt , nàng đã sớm thuộc như cháo.

Thanh thanh cổ họng, Tiểu Thảo không nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu, ngửa đầu bắt đầu nhớ lời thoại của Dạ quân sư đã dạy.

"Em sai lầm rồi, em sai là không nên lừa gạt Phong tổng thiện lương khả ái giàu tình cảm."

https://thuviensach.vn

Câu đầu tiên liền khiến Phong Uyển Nhu uống trầm xuống, gương mặt đã lạnh nay còn có vẻ đen hơn, quả nhiên là điềm báo. Vốn Tiểu Thảo cũng không nghĩ nói như vậy , nàng cũng hiểu được mấy lời này ghê tởm mắc ói ra sao à, nói thiện lương, nói giàu tình cảm để hình dung Phong tổng cũng chưa có vấn đề gì, nhưng dùng từ khả ái..... =)))))))))) (Câu thoại đậm chất Dạ quân sư :">)

Lúc ấy hai người lý luận nửa ngày, Tiểu Thảo nói Phong tổng khẳng định không hy vọng người khác hình dung nàng khả ái, Dạ Ngưng lại mắng nàng ngốc hết chỗ nói, có nữ nhân nào không thích người yêu nói mình khả ái, khả ái có rất nhiều hàm nghĩa..... Khụ khụ, không cảm thấy đôi môi của Phong tổng rất khả ái sao?

Lúc ấy Tiểu Thảo liền nổi giận, mắng Dạ Ngưng là sắc lang, nhưng sau đó lại gật gật đầu, cười tủm tỉm nói

" Xác thực rất khả ái ."

"....." (Dạ Ngưng cũng không chịu nổi Thảo khoai tây :">)

~~~

"Em đang nghĩ cái gì vậy?"

Phong Uyển Nhu nheo mắt lại, nàng rất muốn nhìn xem đầu óc Tiểu Thảo đã bị Dạ Ngưng dạy cho bao nhiêu điều bất lương. Bình thường lúc Tiểu Thảo suy nghĩ chuyện xấu hoặc là có chuyện muốn giấu nàng, ánh mắt đều sẽ lơ mơ không có tiêu cự, tựa như hiện tại.

Tiểu Thảo phục hồi tinh thần, mặt có chút hồng, ánh mắt cũng có chút không được tự nhiên đảo qua nhìn đôi môi của Phong Uyển Nhu, liếm liếm bồ môi khô khốc của mình, tiếp tục nói

https://thuviensach.vn
~~~

"Em sai khi không có việc gì làm lại đi khi dễ Phong tổng khả ái của em."

"....."

Phong Uyển Nhu bĩu môi giác, nàng thừa nhận, dưới đáy lòng nàng quả thực chờ đợi Tiểu Thảo có thể có ngày sẽ thông suốt, nói vài câu nói nàng thích nghe. Nhưng hiện tại xem ra.....

Nay Tiểu Thảo thông suốt nàng thật đúng là không tiếp thu được, đồng thời Phong Uyển Nhu dưới đáy lòng thật sâu đồng tình với người yêu của Dạ Ngưng (Cô Tiếu cô Tiếu em cũng đồng tình với cô à), đến cả Tiểu Thảo ngây thơ đều bị dạy thành như vậy, không biết sư phụ Dạ Ngưng là cái dạng gì a.

"Tóm lại, thiên ngôn vạn ngữ đều là em sai, Uyển Nhu, em sai lầm rồi."

Nói xong, mặt Tiểu Thảo đỏ bừng lên, Uyển Nhu ~ hai chữ này dưới đáy lòng nàng cũng không biết nói qua mấy trăm lần , nhưng khi đối mặt với Phong Uyển Nhu, thì cũng là lần đầu tiên nói ra, thật thẹn thùng a.

Tiểu Thảo ngượng ngùng nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không có gì phản ứng gì, chỉ là híp lại mắt nhìn nàng, muốn đem nàng nhìn thấu, thậm chí một chút thẹn thùng cũng không có. Cảm giác thất bại tràn trề nháy mắt thổi quét toàn thân Tiểu Thảo, cái gì đây, Ngưng Ngưng không phải nói là nói xong mấy lời thoại này Phong tổng khẳng định sẽ thẹn thùng bổ nhào vào trong lòng mình sao? Như thế nào hiện tại không hiệu quả cũng không nói làm gì, cư nhiên Phong tổng còn dùng ánh mắt như trông chừng quái vật để nhìn nàng a !

"Phong tổng, em....."

Tiểu Thảo sợ hãi Phong Uyển Nhu dùng ánh mắt này xem xét của nàng, dường như lòng mình đều bị nàng nhìn thấu, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, ánh

https://thuviensach.vn

mắt cũng bắt đầu chột dạ, Phong Uyển Nhu không nói lời nào, cứ như vậy nhìn nàng.

"Sao chị nhìn người ta như vậy?"

Tiểu Thảo thanh âm có chút suy yếu vô lực, đầu cũng gục xuống , nàng đã sớm nói với Dạ Ngưng là mình không thích hợp làm mấy cái trò lấy lòng này, hơn nữa với tính cách của Phong tổng cũng sẽ không thích mấy thứ tào lao này à, nhưng Dạ Ngưng lại không chịu hiểu nói hai người cần phải kích thích, mà kích thích này tất yếu phải do nàng tạo ra, không làm như vậy Phong tổng sẽ không hết giận, làm xong thì Phong tổng sẽ gục vào vòng tay mình, nhưng mà hiện tại xem kết quả như vậy.....

"Ngẩng đầu lên, nhìn tôi."

Phong Uyển Nhu thanh âm trầm thấp, tuy không băng lãnh như bình thường, nhưng lại có chút hoài nghi uy nghiêm, Tiểu Thảo sợ tới mức run run, nghĩ ngợi một hồi, đợi tim đập bình thường trở lại, nàng lại nhếch miệng nở nụ cười, Phong tổng có phải đã tha thứ cho mình không? Phong tổng đã lâu không dùng ngữ khí này cùng nàng nói chuyện a, rất quen thuộc, thực vui vẻ.

"Em cười cái gì?"

Phong Uyển Nhu khó hiểu nhìn Tiểu Thảo, bị mắng còn vui vẻ như vậy? Chẳng lẽ là uống rượu nhiều quá hoá điên?

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu dùng sức lắc đầu

"Không cười, em không cười." Càng nói như vậy Tiểu Thảo càng cười vui vẻ, quá tốt, hai người rốt cục hòa hảo , Phong tổng rốt cuộc đã chịu mắng nàng .

"Em ngồi đàng hoàng đi , cười cái gì mà cười !"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nói, miệng Tiểu Thảo vẫn không ngừng run run nhịn cười, thấy Phong Uyển Nhu nhíu mày lại, thân mình hơi hơi hướng về phía Phong uyển nhu, nâng tay lên xoa mặt nàng.

"Vì cái gì Nhu nhu lại nhíu mày?" (Gọi nghe nổi da gà :">)

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, biểu tình dần dần nhu hòa, thanh âm không hề băng lãnh nhưng vẫn toả ra khí thế uy nghiêm

"Em hỏi tôi?"

Tiểu Thảo thè lưỡi, lưỡi hồng nhạt trên khuôn mặt trắng nõn dưới ngọn đèn chiếu rọi trông giống như chú chó pug đang lấy lòng chủ nhân (Chồi ôi, chắc tui chớt quá =)), tội Tiểu thảo quá :">), Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm một hồi, tay vươn ra nhéo nhéo cái mũi Tiểu Thảo. (Hành động này đáng yêu lắm nha Phong tổng >.<)

"Ách....."

Bị nắm cái mũi, Tiểu Thảo cũng không dám giãy dụa, ngây ngốc nhìn Phong Uyển Nhu, miệng há ra không ngừng hô hấp.

"Em còn không nói thật?"

Phong Uyển Nhu vẫn nhìn Tiểu Thảo, đèn chiếu màu da cam rọi xuống, chiếu trên mặt Phong uyển nhu, cả người nàng như có một tầng quang nhàn nhạt bao phủ, hơn nữa trên người là đồ len dạ, áo cao đến cổ nhìn đã thấy cấm dục lại mười phần câu dẫn, khiến Tiểu Thảo nhìn vào đó đăm đăm, tim lại đập lợi hại.

"Nói chuyện."

"Em "

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nuốt nước miếng, mắt nhìn Phong Uyển Nhu đang giận dữ, lúc này Phong Uyển Nhu không còn khí thế băng lãnh như bình thường, mà lại quyến rũ mang theo một tia khó được, cái mũi Tiểu Thảo còn bị nàng nắm lấy, chóp mũi đều là mùi hương của Phong tổng, khiến lòng của Tiểu thảo càng thêm hồi hộp, gian nan thở hổn hển một hơi, nhìn Phong Uyển Nhu rồi khẽ nói

"Phong tổng, chị làm sao lại đoán em không uống rượu?"

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu đột nhiên cứng đờ người, có chút không thích ứng được khi Tiểu Thảo đột nhiên chuyển biến, Tiểu Thảo như trước nhìn chằm chằm nàng, trong mắt chứa đầy dục vọng, tay của Phong Uyển Nhu không tự giác run lên từng hồi, thân mình theo bản năng lui về phía sau, cũng không nghĩ đến nàng vừa lui về phía sau, Tiểu Thảo tốc độ so nàng còn nhanh hơn, thân mình cũng tiến lại gần Phong uyển nhu, tay ôm lấy eo thon của nàng.

Phong Uyển Nhu nháy mắt mặt đỏ lên, vừa thẹn vừa giận nhìn Tiểu Thảo

"Em muốn làm gì?" Đây chính là trong xe à!

Tiểu Thảo liếm môi, ánh mắt nhìn chằm chằm đôi môi mọng đỏ mà mình thầm ao ước dán lên, nàng cúi đầu hôn xuống, tại hai phiến môi kia liếm lép mút lấy, nàng có thể rõ ràng cảm giác được Phong Uyển Nhu đang run rẩy, Tiểu thảo thì thào nói

"Em không phải đang cho chị kiểm tra xem em có uống rượu hay không, làm vậy là sai sao? ~"

PS: Kì sau hai chế sẽ đè nhau ra kiểm tra nồng độ cồn =)))))))) Chồi ôi, đọc bộ này lại làm mình phát cuồng vì Dạ Ngưng =))) Vẫn còn một nhân

https://thuviensach.vn

vật 'ai cũng biết là ai' trong các tác phẩm của Lá cây chưa xuất hiện, chắc có lẽ mấy bạn cũng đoán ra ha, nói chung là cũng còn chục chương nữa người ấy mới trở lại và ăn hại hơn :"> (Tự đoán là ai đi nha)

Edit bộ Xuân thiên này nhìu khi cười muốn đau bụng :)) Có lẽ từ sau nên tìm mấy truyện kiểu hài hài này Edit =)))) quá phù hợp với cái tính xà lẹo, quởn quởn của mình :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 68 Trong sáng nhất thế giới

Edit: Girl_sms

Phong Uyển Nhu né tránh càng làm khơi dậy dục vọng chôn ở đáy lòng Tiểu Thảo, nàng nhanh chóng nắm eo Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo hướng toàn bộ thân mình về phía trước, đã nghĩ phải áp Phong Uyển Nhu xuống, đáng tiếc trời sinh tiểu não của nàng phát dục không được đầy đủ, cảm giác thăng bằng không tốt lắm, khi hướng về phía Phong Uyển Nhu tính áp xuống thì bất ngờ không giữ được thăng bằng khiến cằm đụng mạnh vào miệng Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu như thế nào cũng không nghĩ tới Tiểu Thảo lá gan lớn như vậy, tuy rằng trong lòng đã có chút tiếc nuối, nhưng dù sao nàng cũng là một người bình thường, tự nhiên lại bị đau như vậy khiến nàng muốn bốc hoả lên.

"Dương Tiểu Thảo !"

"Ngô....."

Tiểu Thảo che miệng kêu rên, má ơi, xui quá , đụng phải răng Phong tổng, rõ ràng xem xét góc độ tốt rồi mới dám đưa miệng lại gần, vốn nghĩ sẽ có một nụ hôn dài lãng mạn đạt tiêu chuẩn quốc tế, kết quả là liền có kết thúc bi thương như vậy, nàng như thế nào lại xui xẻo như vậy a.

Phong Uyển Nhu cũng không tốt hơn chút nào, bên miệng bị răng Tiểu Thảo va vào làm hồng một mảng vẫn đang đau, giận dữ nhìn Tiểu Thảo,

https://thuviensach.vn

hai má ửng đỏ còn chưa biến mất, Tiểu Thảo nhép miệng nhìn nàng, một bộ dạng muốn tiếp tục thực hiện lại động tác vừa rồi.

"Mấy thứ này ai dạy em đây?"

Phong Uyển Nhu căm tức nhìn Tiểu Thảo, một hài tử ngoan hiền như thế nào lại bị biến thành như vậy . Tiểu Thảo cũng không chấp nhận lời nói của Phong Uyển Nhu, chớp chớp đôi mắt to tròn liên tục lắc đầu, nhìn ra Phong Uyển Nhu không phải thật sự sinh khí, bắt đầu nhếch miệng ngây ngô cười

"Phong tổng, Phong tổng, chị thật đẹp."

"......Em tính chuyển đề tài?"

Phong Uyển Nhu giận liếc Tiểu Thảo một cái, tim lại bởi vì nàng nói những lời này mà tốc độ đang loạn lên, Tiểu Thảo nhân cơ hội xích mông hướng bên người nàng cọ vài cái, khuôn mặt nhỏ nhắn cười tươi như ánh mặt trời

"Em nói là lời thật lòng, lúc trước thấy chị đẹp cũng không dám nói với chị, hiện tại đều nói ra rồi, cảm giác thật tốt."

"Nga? Em còn có lời không dám nói?"

Phong Uyển Nhu hí mắt, Tiểu Thảo nhìn thấy dùng sức gật gật đầu

"Đúng vậy, em nói đều là thật."

"Em trước mặt tôi còn có cái gì không dám nói ?"

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ lắc lắc đầu, lớn như vậy cũng chỉ có Tiểu Thảo dám chống đối nàng, mặc kệ tình hình gì, tức giận cái gì, Tiểu Thảo chỉ cần trong lòng không thoải mái liền khẳng định sẽ cùng nàng phát tiết, như thế nào bây giờ dám che giấu?

https://thuviensach.vn

"Là thật, em lúc trước cảm thấy chị thật đẹp, nhưng chưa bao giờ dám nói."

Tiểu Thảo nói lời này xong liền mặt đỏ , cắn môi dưới giống như tiểu tức phụ xấu hổ, Phong Uyển Nhu hứng thú nhìn nàng, gật đầu

"Tiếp tục." Ta muốn nhìn xem em còn muốn diễn cái gì.

"Ân....." Tiểu Thảo nghĩ nghĩ, kỳ thật đây là lời tâm huyết của nàng, nàng cũng là người thường, cũng có quanniệm đẹp xấu, tựa như bình thường Cỏ mẹ đổi quần áo mới, nàng tuy rằng không nói cái gì, nhưng vừa thấy Cỏ mẹ như con bướm xinh bay ra đi trước gương soi cả ngày dù thế nào Tiểu Thảo cũng phải đi vòng quanh Cỏ mẹ vài vòng để xem cho thoải mái, hơn nữa ngày đó tuyệt đối sẽ cùng Cỏ mẹ chung sống hoà bình . Tuy nói như vậy so sánh vậy cũng không đúng lắm, nhưng sự thật chính là như vậy . (Tiểu Thảo chuyên so sánh Cỏ mẹ với Phong Uyển Nhu =)))), thiệt bất hạnh :">)

"Phong tổng bất luận nhìn chỗ nào cũng rất đẹp, ân, là người đẹp nhất mà em gặp qua."

Tiểu Thảo bình thường cũng không có khoa trương khen người như vậy, khen người như vậy cũng đủ làm nàng tốn hết Calo cả ngày nay rồi. Phong Uyển Nhu nhìn nàng như vậy đáy lòng âm thầm cười, trên mặt vẫn bất động thanh sắc.

"Chỗ nào cũng đẹp?"

"Đúng, đúng !" Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, mặt cười như hoa

"Vô luận là khuôn mặt, bên cạnh, phía trên, phía dưới, mặt trái, mặt phải đều rất đẹp."

"Em....."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu mặt đỏ lên, dùng sức trừng mắt nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái

"Sắc lang !"

"A?"

Tiểu Thảo ngây ngẩn cả người, nàng như thế nào là sắc lang? Khen Phong tổng cũng biến thành sắc lang sao? Phong Uyển Nhu rốt cục đang nghĩ cái gì à, có lẽ Phong tổng bởi vì Tiểu Thảo lớn mật nói ra mấy lời khiêu khích nên thẹn thùng, Tiểu Thảo nghĩ cả nửa ngày mới nghiệm ra được lí do này, nàng vỗ vỗ chân, lắc đầu

"Phong tổng, chị hiểu lầm em , em dùng ánh mắt thực trong sáng nhìn chị mà." (Nhắc đến từ Trong Sáng là nhớ liền đến chế Dạ Ngưng :">)

"Em có ý tứ gì?" Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo kia đang giả đứng đắn, trong lòng có chút không thoải mái, tay đi lên nhéo lỗ tai của Tiểu Thảo

"Ý của em là tôi không trong sáng?"

"Em nói hồi nào a !"

Tiểu Thảo vội vàng muốn chết, cảm xúc của Phong tổng hôm nay sao mà thay đổi như chong chóng vậy, làm Tiểu thảo ho cũng không dám ho lớn, Tiểu Thảo tiếp tục giải thích

"Phong tổng, chị là cực trong sáng, tuyệt đối là người trong sáng nhất trên thế giới, tư tưởng một chút cũng không có tạp chất, nhìn người cũng dùng ánh mắt thực thuần khiết xem xét, tuyệt đối không mang kính mát màu vàng." =.=!

"....."

https://thuviensach.vn

Việc này nếu không giải thích hoàn hảo, nhất định Phong tổng lại tức giận hơn nữa, Tiểu Thảo thật sự khổ tâm, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn nhó

"Làm gì nhìn người ta như vậy, người ta nói thật mà."

Tuy là ngoài mặt đang nhăn nhó tạo vẻ đáng thương, nhưng Tiểu Thảo trong lòng lại đang hết sức hào hứng, ai nha, có bao nhiêu lâu không cùng Phong tổng ầm ĩ như vậy, thật thoải mái thật vui vẻ thật hưng phấn a !

"Em lại cười cái gì nữa?"

Phong Uyển Nhu đối với Tiểu Thảo hết chỗ nói rồi, đứa nhỏ này chẳng lẽ càng ngày càng 'mát dây' sao? Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhéo lỗ tai, mặt mày hớn hở nhìn Phong Uyển Nhu

"Phong tổng, chị tha thứ cho người ta rồi sao ? Không giận nữa sao?"

"Tôi đã nói vậy khi nào?" Phong Uyển Nhu dùng tay nhéo nhéo mặt bánh bao của Tiểu Thảo, ân, xúc cảm không sai, vẫn mềm mại như bông.

"A?"

Tiểu Thảo thực buồn bực, còn không có tha thứ cho nàng? Vậy sao còn nhéo mặt người ta đau như vậy.

"Chị nếu không tha thứ cho em, em sẽ không cho chị nhéo má nữa."

Tiểu Thảo bĩu môi, bắt đầu tính trẻ con , Phong Uyển Nhu nghe xong nở nụ cười, buông lỏng bàn tay đang nhéo Tiểu Thảo, tiếp lại nâng lên hai tay, tiếp tục nhéo mặt Tiểu Thảo. =)))))))))))) (Không dùng một tay nữa, dùng cả hai tay :">)

"Ngô....."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo bị khi dễ nhưng một câu cũng không dám nói, đáng thương nhìn Phong Uyển Nhu, dùng sức nháy mắt, thoạt nhìn vô tội cực kì, đây chính là chiêu sát thủ cuối cùng Dạ Ngưng dạy cho nàng, đại trượng phu co được dãn được, nên nhẫn thì phải nhẫn, nhẫn xong rồi nhất định nhớ rõ để còn đòi hỏi phúc lợi.

"Ngoan như vậy sao?"

Phong Uyển Nhu mỉm cười nhìn Tiểu Thảo, tức giận và phẫn nộ mấy ngày liền không cánh mà bay, tâm tình vui vẻ thổi quét quanh thân, nụ cười trên mặt đều trở nên ấm áp chưa bao giờ từng thấy, Tiểu Thảo trong lúc nhất thời nhìn thấy lại cảm giác chính mình đang choáng váng, vươn tay, xoa xoa hai má Phong tổng.

"Phong tổng."

"Ân?"

Phong Uyển Nhu nhìn nàng, tươi cười rạng rỡ, Tiểu Thảo chỉ cảm thấy vừa rồi dục vọng bị đè nén lại bị thổi bừng lên, nàng dùng sức nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu

"Phong tổng,người ta rất nhớ chị à."

Phong Uyển Nhu không nói, nhưng ánh mắt vẫn dừng trên người Tiểu Thảo, ánh mắt đó như là một cơn gió xuân, an ủi tâm hồn nhỏ bé của Tiểu Thảo.

"Em.. em.. em "

Dừng một lát, trong lòng bàn tay mồ hôi tràn ra, Tiểu Thảo từ trước đến nay không bao giờ khẩn trương như vậy à, vừa phải áp chế dục vọng lại còn phải khống chế sự khẩn trương khi đối mặt với Phong tổng, nàng hít sâu một hơi, nhìn Phong Uyển Nhu tiếp tục nói

https://thuviensach.vn

"Em muốn hôn chị." (Tiểu Thảo bắt đầu con đường làm cường công :">)

Phong Uyển Nhu vẫn nhìn Tiểu Thảo, chỉ là trong ánh mắt có chút ngượng ngùng, Tiểu Thảo lần này cũng không né tránh cũng không lỗ mãng, cứ như vậy nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, chờ đợi đáp án của nàng.

PS: Chương này ngắn mấy chương sau dài muốn chớt :'(Được cái edit mấy chương ngọt như vậy nên cũng an ủi tâm hồn bé nhỏ của mình :">

Dạo này lười quá nên không gửi bài cho bạn Beta được nên có chỗ nào sai sót mấy bạn thông cảm giùm mình nha :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 69 Vạn năm thụ

Edit: girl_sms

Hai người ngồi đối diện thật lâu, Phong Uyển Nhu hơi hơi nhắm hai mắt lại, lông mi nhẹ nhàng rung động, hai má đỏ ửng, Tiểu Thảo nhìn động tác này của Phong Uyển Nhu, tim đập cuồng liệt, như muốn lập tức nhảy ra khỏi lồng ngực. (Sắc lang Tiểu Thảo >.< Đã không còn phải là Thảo khoai tây của mình nữa =)))

Thời gian tựa hồ tại trong nháy mắt đều ngưng động, thân mình hướng về phía trước, khoảng cách tiếp cận càng lúc càng gần, hai trái tim dần dần hoà chung nhịp đập.

Không phải chưa từng hôn môi, chỉ là lần này là lần đầu tiên Tiểu Thảo đứng ở vị trí chủ đạo chủ động hôn môi Phong Uyển Nhu (mấy lần trước toàn Phong tổng hôn lén hôn trộm, cưỡng hôn đủ kiểu đủ thể loại :">), Tiểu Thảo không chớp mắt nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn Phong tổng ngày thường một lời nói ra khiến bao người run sợ, nhưng hiện giờ Phong tổng lại vô cùng ôn nhu, chỉ dám khẽ chớp lông mi, bởi vì khẩn trương mà ánh mắt run run, càng nhìn càng cảm thấy có một ngọn lửa thiêu đốt toàn bộ lồng ngực mình, Tiểu thảo có một cảm giác muốn đem Phong Uyển Nhu hợp vào thân thể mình.

Đang lúc môi chạm môi, Tiểu Thảo có thể cảm giác được Phong Uyển Nhu run rẩy, tựa hồ nàng so với chính mình càng thêm khẩn trương, một khi xác định được điểm ấy, lòng tự tin của Tiểu Thảo cũng "Tạch" một cái

https://thuviensach.vn

bay lên đến cực điểm, tay cũng dựa theo mấy bộ phim điện ảnh hay xem, ôm eo Phong Uyển Nhu, nhẹ nhàng xoa nắn. (Tiểu Thảo bắt đầu tà ác >.<)

Quanh người đều là hương thơm của Phong tổng, Tiểu Thảo kích động đến phát run, Phong Uyển Nhu còn chưa gục sao mình muốn gục vậy nè, Tiểu thảo nhịn không được hừ nhẹ, thân mình cũng mềm yếu rũ xuống, Phong Uyển Nhu phát giác được điều này, vươn tay ôm lấy nàng, quay người lại đem nàng đặt ở dưới thân. (Phong tổng cường công quá :v, mình thuộc phái "Nhu công" :"> không thuộc phái "Thảo công" =)))

Nhẹ nhàng hôn ở trên mặt Tiểu thảo, như có như không hít hít mùi thơm của nàng, kĩ thuật hôn của Phong Uyển Nhu hiển nhiên so Tiểu Thảo thành thạo hơn nhiều, Tiểu Thảo bị hôn đến thất điên bát đảo nhưng vẫn không quên mục đích của mình, lắc đầu cự tuyệt

"Không được, không được....."

"Sao lại không được?"

Phong Uyển Nhu dùng sức cắn xương quai xanh của Tiểu Thảo, hai tay chống lên, từ trên cao nhìn xuống nhìn, trong mắt mang theo một cỗ oán hận vô hình. Còn không được sao? Dương Tiểu Thảo, em rốt cuộc muốn cho tôi chờ bao lâu?

Mái tóc dài ẩn ẩn bao quanh mặt, Tiểu Thảo hô hấp hỗn loạn không đâu ra đâu, lại vẫn cố nén rung động trong lòng, hai tay ôm lấy cổ Phong Uyển Nhu.

"Chị hiểu lầm em rồi ."

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, cổ áo Tiểu Thảo không biết khi nào thì đã rộng mở ra, lộ ra bộ ngực trắng như tuyết, do kịch liệt hô hấp không

https://thuviensach.vn

ngừng mà chúng đang phập phồng, Phong Uyển Nhu ánh mắt hơi hơi nheo lại, đồng tử dần dần tụ lại một điểm.

"Sắc lang !" =)))))))))))) (Ai mới là Sắc lang hả trời)

Tiểu Thảo mặt đỏ lên tay kéo lấy áo che lại, vừa thẹn vừa giận nhìn Phong Uyển Nhu, dùng sức cắn môi dưới nói

"Em muốn làm công !"

"Ân?"

Bởi vì đề tài chuyển đổi quá nhanh, Phong Uyển Nhu lập tức không phản ứng kịp , ngưng một chút, ánh mắt lại nhìn về phía Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo biểu tình không được tự nhiên, ánh mắt cũng không dám cùng Phong Uyển Nhu đối diện, nghiêng đầu, nhỏ giọng than thở

"Ngưng Ngưng nói, em phải làm công." (Ché Ngưng nhìu chiện thấy ớn :v)

"Em có điểm nào giống công ?" =))))))))))

Cảm giác được tư thế có chút mệt, Phong Uyển Nhu áp trên người Tiểu Thảo, đầu nằm xuống bụng Tiểu thảo, trên mặt mang theo ý cười. Ân, không sai, thực mềm mại, so với gối đầu tốt hơn nhiều, về sau sẽ trưng dụng nơi này.

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu bĩu môi, nàng phát hiện Phong tổng đã thay đổi, không biết vì cái gì trở nên thích khi dễ người..... Luôn khi dễ nàng à. :">

"Dù sao em chính là công, chỗ nào cũng đều là một công chính hiệu."

"Bằng chứng đâu?"

https://thuviensach.vn

"....."

Tiểu Thảo hết chỗ nói rồi,biết đào đâu ra bằng chứng cho Phong tổng? Nhưng nếu Phong tổng đã muốn biết, Tiểu Thảo cũng phải cho nàng một giải thích hợp lí, nếu không như thế nào có thể thể hiện hình tượng cường công chính hiệu của mình (Tiểu Thảo là cường công =.=), Phong Uyển Nhu cũng rất nể tình, kiên nhẫn nằm trên bụng Tiểu Thảo chờ đáp án, chờ đến khi nàng muốn ngủ, Tiểu Thảo rốt cục đem đáp án nói ra, hơn nữa đáp án này vừa nói ra đã khiến cho Phong Uyển Nhu tỉnh táo ngay lập tức.

"Bởi vì chị là Vạn niên thụ."

Đây là lý luận của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu cũng không biết Tiểu Thảo là từ đâu nói ra câu này, tóm lại sau một câu này, không khí nháy mắt trở nên đông cứng, Phong Uyển Nhu khẽ hừ một tiếng, cũng không nằm trên bụng Tiểu Thảo nữa, đứng dậy, đem nàng đẩy qua một bên, mang dây an toàn rồi lái xe.

Tiểu Thảo thật ủy khuất , sao lại có người như vậy a, để người ta nói chuyện lại không cho người ta nói thật, sự thật chính là vậy mà, xem đi xem đi Phong tổng như vậy có điểm nào là công, liền nói ngay đến cái móng tay của Phong tổng, bảo dưỡng tốt như vậy, dài như vậy, đâu có phù hợp với tiêu chuẩn của một công chính hiệu!

"Ánh mắt em đang nhìn nơi nào vậy?"

Phong Uyển Nhu đối với hành vi Tiểu Thảo lặp đi lặp lại nhiều lần liếc nhìn ngón tay mình, còn luôn nhìn ngón tay của chính mình tỏ vẻ phẫn nộ, Tiểu Thảo sâu sắc cảm nhận được Phong Uyển Nhu đang phẫn nộ, thật ngượng ngùng, mặt đỏ lên rồi cười ngượng ngùng

"Đây là Ngưng Ngưng nói cho em biết."

"Lại là Dạ Ngưng !"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu hiện tại đối Dạ Ngưng có thể nói là giận đến nghiến răng nghiến lợi, một hài tử ngoan hiền đứng đắn như Tiểu Thảo chỉ sau mấy tháng đã bị Dạ Ngưng dạy cho 'trong sáng' đến mức này.

"Hehe, Phong tổng không tức giận nữa ? Em đói bụng, chúng ta về nhà ăn mì đi, buổi tối cũng chưa ăn được miếng nào, toàn lo ngắm chị à."

Phong Uyển Nhu tức giận liếc Tiểu Thảo

"Tôi thấy em cũng ăn không ít rồi mà?" =)))))))))))))))

"Hồi nào à."

Tiểu Thảo nhếch miệng, lực chú ý của nàng đều đặt trên người Phong tổng, mấy món ăn vào miệng đều là ăn trong vô ý, cũng chưa ăn ra vị gì đã nuốt xuống rồi, hiện tại đói chịu không nổi luôn à. (Khái niệm Ăn trong vô thức của Tiểu Thảo =)))

"Được nha được nha, người ta muốn ăn cơm, Phong tổng ~"

Tiểu Thảo giữ chặt một cánh tay của Phong Uyển Nhu bắt đầu làm nũng, Phong Uyển Nhu bị cái giọng nhõng nhẽo của Tiểu Thảo làm cả người nổi da gà, thở dài, Phong Uyển Nhu giơ tay nhéo nhéo mặt của nàng

"Em đó nha~" (Hành động quá cute >.<)

Bên này Phong Uyển Nhu cùng Tiểu Thảo xem như giải quyết mâu thuẫn bên trong hoàn hảo rồi, chuẩn bị về nhà ăn khuya sau đó còn có thể tâm tình đêm khuya với nhau, bên kia Phong Uyển Tư bị Lăng Sương làm tức chết rồi.

Nàng cùng tỷ tỷ tách ra sau đó trong đầu lại luôn suy nghĩ về Lăng sương, nghĩ muốn bại não mà không đoán ra là ai đón Lăng Sương, trên đường cũng gặp phiền phức nữa mới khổ chứ, nhìn đèn đỏ đã dừng lại rồi,

https://thuviensach.vn

nhìn đèn xanh lại cũng ngây người đứng lại, sau lại cảnh sát thúc thúc không thể nhịn được nữa gõ cửa sổ xe nàng, Phong Uyển Tư lúc này mới thức tỉnh, quyết định làm một người tốt, một cước đạp chân ga, chạy như bay trở về tìm Lăng Sương, Phong Uyển Tư trong lòng tính toán xong hết rồi, nói như thế nào Lăng Sương cũng là một đại mỹ nhân như hoa như ngọc à, bây giờ cũng là nửa đêm, vạn nhất xảy ra chuyện gì thì làm sao đây, rõ ràng là mình quá là thương người, Phong uyển tư thầm nghĩ.

Một đường chạy như điên, Phong Uyển Tư vì làm người tốt nên gọi điện thoại cho Lăng sương hỏi thăm, kết quả người ta hoàn toàn không quan tâm đến mặt mũi của nàng, làm cho nàng tức giận đến mức cái mũi muốn nổ tung ra mới chịu nói đang ở quán bar uống rượu, Phong Uyển Tư căm giận đi tới quán bar, trước mắt là một màn khiến tinh thần làm người tốt của nàng tan nát cõi lòng .

Nàng chưa bao giờ thấy Lăng Sương như vậy, tóc dài xoã trên vai, hai má đỏ ửng, ánh mắt mê ly, trong tay còn cầm bình rượu đang uống rượu, trong mắt tuyệt vọng không để ý đến bất kì ai.

Nhịn không được trong lòng đau đớn, Phong Uyển Tư xông lên trước, đè tay nàng lại, lớn giọng ồn ào

"Cô đang làm cái gì vậy?"

Uống nhiều như vậy làm gì? Lăng sương từ nhỏ đã hay ốm yếu sao có thể chịu nổi hành động như vậy? Tổ quốc bồi dưỡng sinh viên ưu tú như cô dễ dàng lắm sao?

Lăng Sương uống quá nhiều nên đầu có chút choáng, Phong Uyển Tư đáng hận kia cứ như vậy làm tổn thương lòng tự trọng của nàng, nàng đã cố gắng bao nhiêu năm qua cũng chỉ vì mong muốn phong uyển tư có thể tiếp nhận mình, mà lúc này trụ cột tinh thần tựa hồ sụp đổ trong nháy mắt, hiện

https://thuviensach.vn

tại nàng không nghĩ gì hết nữa, chỉ muốn khóc lớn một hồi, phóng túng một lần.

"Đừng uống nữa!"

Phong Uyển Tư chán ghét nhất chính là người khác không để ý đến mình, nhưng Lăng Sương lại cố tình một lần nữa không cho nàng tí thể diện nào, nhiều lần đều đem lời nói của nàng như gió thoảng qua tai.

"Ai, cô là ai?"

Vẫn ngồi ở bên cạnh Lăng Sương là một nam nhân cao ráo bây giờ mới mở miệng , Phong Uyển Tư vốn không có nơi để phát tiết, vậy mà không biết từ đâu bay ra một tên ngốc cho nàng xả hết cơn giận, Phong Uyển Tư lạnh lùng nhìn hắn một cái

"Anh là ai?"

"A? Tôi là Nham Phong, là bạn của Sương Sương."

Nham Phong thấy rõ Phong Uyển Tư mặt mũi tràn đầy lửa giận , này không thể trách hắn anh hùng nhụt chí, chỉ là hắn lúc trước tuy rằng chưa gặp qua Phong Uyển Tư, nhưng gương mặt tinh xảo của nàng đối với Nham Phong mà nói là quen thuộc đi, hắn cùng Lăng Sương là từ nhỏ đến lớn đều là hảo bằng hữu, hắn qua nhà Lăng Sương vô số lần thấy ảnh chụp của Phong Uyển Tư, cũng biết trong lòng Lăng sương vẫn yêu nữ nhân này, cho nên khó tránh khỏi việc Phong uyển tư vừa hỏi hắn đã vội giải thích.

"Sương Sương?"

Phong Uyển Tư vì cách xưng hô này mà mặt đã đen nay lại càng đen hơn, nàng tức giận nhìn người nằm bên cạnh đang chén rượu ~ Lăng Sương. Tốt lắm, cô nửa đêm không trở về nhà cũng là vì cùng cái tên như que củi này hẹn hò? Thực sự là tốt mà! Dựa theo tính cách của Phong Uyển

https://thuviensach.vn

Tư, nếu có nữ nhân đối với mình như vậy, nàng khẳng định sẽ quay đầu bước đi, nhưng là..... Nhìn Lăng Sương say đến mức cười ngơ ngẩn ngốc nghếch, Phong Uyển Tư cắn cắn môi, một tay đỡ cánh tay Lăng sương lên, dùng sức nâng nàng dậy

"Cô đứng lên cho tôi!" Say cũng phải theo tôi trở về, nam nhân này làm sao có thể tin được?

"Buông tôi ra!"

Lăng Sương đối với Phong Uyển Tư đã là tâm ý nguội lạnh, nếu không cần, nếu không thích, vì cái gì còn muốn quản tôi?

"Hô, cô cũng bạo quá ha."

Phong Uyển Tư nổi giận, tôi còn chưa giận mà cô dám nổi giận làm màu với tôi sao, cô cho là ai cũng có thể khiến bổn tiểu thư lo lắng cố sức như vậy sao?

"Cô ấy uống hơi nhiều, cô đừng đối xử như vậy à."

Đứng ở một bên Nham Phong nhịn không được , tuy nói rằng nữ nhân cãi nhau, hắn là một Đại nam nhân không nên xen mồm vào, nhưng cũng không thể nhìn bạn thân mình bị khi dễ à.

"Anh ý kiến cái gì?"

Nham Phong không lên tiếng nàng còn du di cho qua, nhưng dám lên tiếng nói mấy lời xàm xí như vậy khiến Phong Uyển Tư trong lòng lửa lại cháy lớn hơn nữa

"Không phải bạn trai liền cút đi, nếu là bạn trai vậy mà còn khiến cho bạn gái như vậy a? Anh làm bạn trai cái kiểu quần què gì đây?"

"A?"

https://thuviensach.vn

Nham Phong bị Phong Uyển Tư rống đến mức muốn hôn mê, gì a, Sương Sương trở thành bạn gái hắn sao? Hơn nữa hắn như thế nào lại cảm giác lời nói này có mùi ghen tuông nồng đậm nhỉ?

"Mặc kệ cô ta đi."

Lăng Sương tuy say rượu nhưng vẫn mở miệng , nàng rất hiểu biết Phong Uyển Tư , nữ nhân này điên lên thì như chó điên gặp ai cũng cắn, Nham Phong là người thành thật tuyệt đối không phải đối thủ của Phong uyển tư.

"Hô, hai người là vợ chồng liên minh lại muốn khi dễ tôi sao?"

Phong Uyển Tư giận đến mức cả người phát run, Lăng Sương cô giỏi lắm! Cái gì mà từ nhỏ đến lớn chỉ yêu mình tôi, cái gì lời thề năm ấy, cái gì hứa hẹn này nọ, tất cả đều mây trôi hả, tôi thấy người thay lòng đổi dạ không phải là tôi mà là cô đó!

"Vợ chồng cái gì, hai ngươi bình tĩnh lại đi, ha ha, cũng không có chuyện gì lớn lao mà?"

Nham Phong xem hai người cãi nhau mà toát mồ hôi, không được, hai nữ nhân này sát khí quá lớn, hắn thật sự không đỡ nổi mà, Phong Uyển Tư nhe răng nhếch miệng trừng mắt nhìn Nham Phong, Nham Phong mặt đầy vô tội, Lăng Sương lại nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, đau lòng đến mức muốn khóc.

Nếu không thích, tại sao còn tới tới trêu chọc tôi, cô có biết như vậy thật sự đả thương tôi nhiều lắm hay không? !

PS: Chết mất với lí luận của Thảo khoai tây :v Vì Phong tổng là Vạn năm thụ nên Tiểu Thảo là cường công =)))) Edit đoạn này mình cười mém rớt hàm răng giả =)))))))))) Còn chuyện tình của ché Tư Sương thì nói

https://thuviensach.vn

chung rất là phức tạp vại mà hai ché lại có cảnh H trước Nhu Thảo mới ghê chứ :"> Nói chung là mấy bạn cứ chờ đi

Tại dạo này mình đang dốc sức cho bộ Ách Tỷ tỷ cho nó hoàn sớm nên có lẽ bộ Xuân thiên sẽ hơi rùa bò 1 chút nhưng mình sẽ cố gắng hoàn nó trước Tết để sang năm nếu rảnh và còn trâu bò mình sẽ tiếp tục cày một bộ khác :"> Lần này chắc đổi sang style diễn viên, ca sĩ cho sang chảnh =))) (Dự án thoi, chưa hứa nha) ^0^

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 70 Oan gia đáng chết

Edit: girl_sms

Hai người đứng đối diện nhau, hai tròng mắt củaLăng Sương đều là hình ảnh Phong Uyển Tư.

"Cô không đi?"

Giọng nói Phong Uyển Tư dịu xuống, cả ánh mắt từ phẫn nộ cũng chuyển hóa thành bình tĩnh, lạnh lùng nhìn Lăng Sương, Nham Phong nhìn biểu tình của nàng một chút, quay đầu nhìn Lăng Sương, Lăng Sương như trước nửa thân mình tựa vào quầy bar, chỉ là ánh mắt không hề bình thường, thê lương đến mức khiến người người đau lòng.

"A ~ Tôi cũng biết sẽ như vậy mà."

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương tự cười bản thân mình, cười đến mức khinh thường, Lăng Sương cắn cắn môi, chớp mắt nhìn nàng

"Cô biết cái gì?"

Phong Uyển Tư vẫn cười cười lắc đầu, không trả lời nàng, xoay người, váy dài đen bóng mê người dưới ánh đèn của quán bar càng thêm yêu mị, nàng đi qua bàn trà, đi đến sô pha, nằm nghiêng xuống, nâng tay lên, cởi cây trâm cài tóc.

https://thuviensach.vn

Nham Phong nhìn Phong Uyển Tư nằm nghiêng trên sô pha, dùng sức nuốt một ngụm nước miếng. Quần áo hắc sắc làm lộ ra vòng eo mảnh khảnh, váy dài tôn lên dáng người cao gầy hoàn mỹ, trên mặt lộ ra nét quyến rũ, yêu mị. Tóc dài xoã ở trên cổ trắng nõn, cúi người dựa vào sô pha, không trang điểm nên trong mắt nàng có ẩn chứa chút mỏi mệt, ngọn đèn mờ ảo cộng thêm màu sắc đỏ thẩm của ghế sô pha khiến khung cảnh càng thêm yêu mị (Phong Uyển Tư yêu nghiệt quá >.<). Đẹp quá..... Thật sự đẹp quá, trách không được Sương Sương si mê nàng nhiều năm như vậy. =.= (Không có cửa đâu anh dai :">)

Lăng Sương cảm giác được Nham Phong đang nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, trong ánh mắt chợt lóe lên một tia phẫn nộ không dễ phát hiện, Phong Uyển Tư thấy được, lại giống không thấy, cười to lỗ mãng.

"Lăng Sương, tôi còn tưởng rằng cô cùng người khác không giống nhau."

Lăng Sương nhíu nhíu mày, rốt cuộc buông bình rượu trong tay, nhìn Phong Uyển Tư, tận lực khống chế cảm xúc.

Thân mình hướng về phía trước, Phong Uyển Tư nâng cánh tay phải mảnh khảnh, nâng chén rượu, nhắm mắt lại, nhẹ nhàng uống một ngụm. Nàng đã sớm không nên có hy vọng xa vời, từ khi rời tỷ tỷ đi du học, từng thụ qua quá nhiều ánh mắt kiểu này, lại bị lừa gạt nhiều lần, như thế nào còn có thể ngốc nghếch tin tưởng tình yêu?

"Phong Uyển Tư."

Lăng Sương nhẹ nhàng kêu tên của nàng, đẩy ghế dựa ra, chậm rãi đi đến cạnh sô pha, Phong Uyển Tư không mở mắt, khóe miệng có chút cười như không cười, chua xót khiến người ta rơi lệ.

Nàng đã sớm nên biết đến, những yêu nàng đều sẽ từ từ rời đi, mẹ, sắp tới là tỷ tỷ, rồi Lăng Sương..... Cũng sẽ rời đi..... Phụ thân nói đúng, nàng

https://thuviensach.vn

so với tỷ tỷ, giống như là sao chổi xui xẻo, đi theo ai sẽ chỉ làm họ xui xẻo, hoàn hảo là Lăng Sương chưa xảy ra chuyện gì, nếu không chính mình đã khiến nàng ta một phen đau khổ.

Lăng Sương đứng một bên nhìn Phong Uyển Tư, trong mắt tràn đầy đau thương, nàng không biết Phong Uyển Tư ở nước ngoài vài năm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, trước đó vài ngày, nàng cũng từng tìm người điều tra, đều là công cốc, Lăng Sương thật sự rất muốn biết, rốt cuộc là chuyện gì, khiến Phong Uyển Tư vốn dĩ luôn toả sáng như ánh mặt trời mà trở nên yếu ớt như thế, yếu ớt đến mức mình làm bất cứ việc gì cũng không bổ khuyết được sự trống rỗng và cô đơn trong lòng nàng.

Như là đang ngủ, hoặc suy ngẫm về những việc đã xảy ra, Phong Uyển Tư thủy chung nhắm mắt lại, biểu tình rất sâu trầm, cũng không giống tính cách táo bạo của nàng, nàng chưa bao giờ trước mặt người khác làm như vậy, thậm chí trước mặt Phong Uyển Nhu cũng chưa bao giờ có. Nàng muốn dùng kia bộ dạng vô tâm vô phế cười nói để nói cho mọi người biết nàng rất tốt, rất vui vẻ.....

Sau một lúc lâu, Phong Uyển Tư rốt cuộc mở mắt, nhìn người đứng ở bên cạnh mình ~ Lăng Sương, nàng nhếch miệng cười cười, nâng cánh tay, làm động tác cụng ly.

Lăng Sương hơi hơi nhăn mi, nàng không muốn nhìn Phong Uyển Tư như vậy, không có một tia chân thật, nàng hoài niệm Phong Uyển Tư thời trung học, tươi cười sáng lạn, nàng sẽ dắt tay mình khi qua đường, nàng sẽ ở vì trời lạnh mà đem mình ôm vào trong ngực, nàng sẽ vì mình sinh bệnh mà chạy đầy thục mạng đến mức đầu đổ đầy mồ hôi để đi mua thuốc.....

Từng chi tiết, tất cả đều luôn tồn tại sâu trong lòng Lăng Sương, Lăng Sương trong mắt bịt kín một tầng hơi nước, Phong Uyển Tư, cô nói cho tôi biết, tôi phải làm gì để quên cô? Như thế nào có thể quên được sự ôn nhu ngày ấy?

https://thuviensach.vn

Sương khói quanh quẩn, ngọn đèn chói mắt, xuyên thấu qua sương khói, Lăng Sương bình tĩnh nhìn Phong Uyển Tư, nhìn thấy nam nam nữ nữ lượn lờ quanh người Phong Uyển Tư, nhìn Phong Uyển Tư đem một mỹ nữ cao gầy tóc xám ôm vào trong ngực, nhìn các nàng ái muội cười khẽ, Lăng Sương hít sâu một hơi, xoay người, bước nhanh hướng về phía toilet.

Nham Phong nhìn Lăng Sương trong lòng rất là khổ sở, nhìn lại cái người đang ca múa sênh tiêu Phong Uyển Tư, nỗi oán hận tích luỹ lâu ngày trào lên

"Cô sao có thể đối xử với Sương Sương như vậy?"

Mỹ nhân tóc xám trong lòng Phong Uyển Tư bị Nham Phong rống khiến người run run, Phong Uyển Tư hơi hơi nheo mắt, cười lạnh nhìn Nham Phong

"Tôi đối xử với cô ta như thế nào? Anh dạy tôi đi."

"Cô....."

Nham Phong mặt đỏ lên, hắn vốn không giỏi bao biện, huống chi là Phong Uyển Tư ~ người nhanh mồm nhanh miệng. (Theo mình là độc mồm độc miệng =)))

"Tóm lại, cô không nên đối xử với nàng như vậy, nàng, nàng thật sự yêu cô, vì cô trả giá rất nhiều."

"A ~ không ít người vì tôi ngay cả mạng cũng không cần à."

Phong Uyển Tư nghiền ngẫm nhìn Nham Phong, người này hiền lành a, ngay cả nói chuyện đều không lưu loát còn muốn cùng nàng phân rõ phải trái,thiệt không có cửa mà, xem ra bạn bè của Lăng Sương thật sự là tào lao.

https://thuviensach.vn

Nham Phong bị Phong Uyển Tư làm cho á khẩu, hắn từ nhỏ đến lớn tiếp xúc đều là nữ nhân hoặc là dịu dàng như tiểu thư khuê các, hoặc là chim nhỏ nép vào người, còn Phong Uyển Tư loại yêu nghiệt này vẫn là lần đầu tiên đụng độ, nhưng vẫn phải nói, nếu không hắn thật phải xin lỗi Sương Sương.Nắm chặt tay, Nham Phong cố gắng nén cơn giận

"Cô xuất ngoại vài năm, Sương Sương luôn đợi cô, chưa từng để ý người khác, đôi khi nhớ cô ánh mắt khóc đến đỏ bừng, bằng hữu chúng tôi nói như thế nào cũng không nghe, nàng còn vì cô mà cãi nhau với gia đình, đã nhiều năm không cùng người nhà liên hệ , tết nhất đều một mình một người, vì chờ cô trở về. Cô trở lại thì tốt rồi, trở mặt không nhận người không nói, còn -"

Nham Phong phẫn nộ chỉ thẳng vào mỹ nhân tóc xám trong lòng Phong Uyển Tư

"Còn lẳng lơ ong bướm !"

Phong Uyển Tư bị Nham Phong mắng đến mức ngơ người, cũng không phải nàng kinh ngạc mà bởi vì trong những chuyện này đối với nàng quá xa lạ, chỉ là..... Chỉ là Lăng Sương chưa bao giờ nói qua những chuyện này trước mặt nàng.

Mỹ nữ trong lòng Phong Uyển Tư cảm giác được dao động của Phong Uyển Tư, nâng cánh tay, ôm cổ nàng, ngẩng đầu hôn lên.

Mùi rượu và thuốc lá nồng nặc khiến Phong Uyển Tư buồn nôn, thật sự không bằng mùi ô mai trên người Lăng Sương, Phong Uyển Tư để nữ nhân kia hôn mình, không đáp lại cũng không đẩy ra, nhìn Nham Phong tức giận đến đỏ mặt, vung tay rời đi.

Mùa hè năm ấy, tại vườn trường, khi tất cả mọi người còn đang tập trung trên phòng học, nàng kêu lên Lăng Sương, nắm tay Lăng Sương đi đến

https://thuviensach.vn

dưới gốc cây liễu, nghe nàng nói mình vô cớ trốn học, Phong Uyển Tư xoay người, ôm eo của nàng, cười tủm tỉm nhìn mặt nàng biến hồng.

Nụ hôn ngây ngô, không có chút kỹ xảo, khẽ đẩy khớp hàm, mút lấy một tia ngọt lành, Phong Uyển Tư nghe được Lăng Sương nhẹ nhàng hô hấp, cảm giác được thân mình Lăng Sương run rẩy, thương tiếc đem nàng ôm vào trong ngực.

Lúc đó tình sâu đậm biết bao, mà hiện nay.....

Phiền táo đẩy người trong lòng ra, Phong Uyển Tư cầm lấy chén rượu trên bàn, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

"Uống nhanh như vậy làm gì ~ Em đút cho Người."

Ra ngoài chơi đùa, đương nhiên phải tận hứng, thật vất vả mới bắt được một vưu vật như vậy, như thế nào có khả năng buông tha cho Phong Uyển Tư, ánh mắt ái muội xẹt qua váy Phong Uyển Tư, đôi chân dài như ẩn như hiện, thân mình eo thon.

"Cút."

Thanh âm lạnh băng từ trên đầu truyền xuống, Phong Uyển Tư nhìn cũng chưa nhìn mỹ nữ trong lòng, trong đầu loạn thành một đống, hiện lên luôn là ánh mắt bi thương của Lăng Sương. Nữ nhân kia ngạc nhiên nhìn Phong Uyển Tư, bĩu môi, còn muốn nói cái gì đó, Phong Uyển Tư quay đầu, nhìn nàng, hơi hơi nheo lại ánh mắt.

"Tôi nói cô cút!"

"....."

Không phải không nghe qua danh tiếng của Phong Uyển Tư, tuy rằng không cam lòng, nhưng chính mình không thể trêu vào, nữ nhân tóc xám

https://thuviensach.vn

cắn cắn môi, đứng dậy, rời đi .

Phong Uyển Tư không nói nữa, cúi đầu, nặng nề uống rượu, một ly lại là một ly, dường như chỉ có như vậy, nàng mới có thể quên quá khứ, quên Lăng Sương, quên nàng đi lần nàng bay trở về nước tìm mẫu thân, lại như thế nào ở ngoài cửa, nghe một câu "Dã chủng", ánh mắt lạnh lùng, nàng đời này đều quên không được.

Máu mủ tình thâm, người thân đều biến thành như vậy, Lăng Sương như thế nào còn cần nàng? Người giống như nàng, sẽ không xứng có ai yêu.

****

Trong toilet, Lăng Sương dùng nước lạnh nhẹ nhàng vỗ hai mắt sưng đỏ của mình, nước lạnh kích thích khiến mí mắt đau đớn, khiến cho nàng không mở mắt ra được. Nhưng đau đớn bên ngoài cũng không bằng nỗi đau trong lòng nàng, nàng rất khổ sở rất khổ sở, khổ sở đến mức không biết phát tiết như thế nào, đối mặt với Phong Uyển Tư như vậy, mỗi một câu của Tư Tư đều không sử dụng sức lực, lại khiến người khác hãm sâu vào trong thống khổ.

"Sương Sương, cậu không sao chứ?"

Bên ngoài Toilet, Nham Phong nôn nóng tên của nàng, lại không dám trước mặt bác gái quét rác công khai đi vào WC nữ, Lăng Sương nghe thấy thanh âm của hắn, nhẹ giọng nói

"Nham Phong, mình không sao, không còn sớm , cậu trở về đi."

"Nhưng là -"

"Mình thật sự không có việc gì."

https://thuviensach.vn

Lăng Sương lặp lại, mày không tự giác nhíu lại, Nham Phong cảm giác được nôn nóng của nàng, thở dài nói

"Vậy được rồi, mình đi, cậu trở về chú ý an toàn."

"Ân."

"Đúng rồi..... Phong Uyển Tư -"

Nham Phong nói đến đây tạm dừng lại, Lăng Sương nâng cánh tay dừng lại giữa không trung, tâm cũng nhói lên.

"Cô ta ở bên ngoài uống rượu."

Nói xong câu đó, Nham Phong liền rời đi , hắn xem như hiểu được , nữ nhân yêu nhau không giống với tình yêu nam nữ, thậm chí còn sâu đậm hơn, thấy Lăng Sương một người cao ngạo như vậy bị tra tấn thành như vậy, không cần phải nói, chắc chắn Lăng Sương sẽ trở về tìm nàng ta, ai, vì sao Lăng Sương lại si tình như vậy à?

Nguyên bản bị nước lạnh ngâm khiến tâm tình đã dịu xuống nhưng bởi vì Nham Phong nói một câu tất cả đều trỗi dậy. Chịu đựng đau đớn, Lăng Sương mở mắt, nhìn trong gương khuôn mặt của chính mình, nhìn chăm chú thật lâu, hít sâu một hơi, mở cửa ra, xoay người bước ra ngoài.

Tên oan gia đáng chết này.

PS: Thiệt tình mắc mệt với ché Tư Tư =)) Do quá sợ bị tổn thương nên đi tổn thương người khác =.=! Kì sau Tư Tư lẳng lơ sẽ bị ché Sương thu phục nha =))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 71 Dùng sức

Edit: girl_sms

Beta: Kai

Trong lòng Lăng Sương có chút rối ren, tay cũng theo bản năng nắm chặt lại, đáy lòng sốt ruột. Vốn không muốn quản Phong Uyển Tư, hạ quyết tâm không bao giờ quan tâm nàng nữa, nhưng tại giờ khắc này, quyết tâm đều tan nát hết, chung quy là tại sao, phải chăng là quá yêu, làm sao có thể dễ dàng buông tha tình cảm? Mặc kệ phải chịu lời châm chọc khiêu khích như thế nào, mặc kệ cự tuyệt từ chối ra sao, nàng chung quy là thoát không khỏi lưới tình của Phong Uyển Tư. Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư, đời trước, tôi nhất định là thiếu cô rất nhiều.

Đẩy ra tầng tầng lớp lớp người qua kẻ lại, Lăng Sương nhìn chung quanh tìm Phong Uyển Tư, dựa theo thói quen của Tư Tư hay đi ra sân nhảy, nhìn một vòng không có người cần tìm, Lăng Sương có chút ủ rũ hướng đi về phía sô pha, vừa ngồi xuống, bị người nằm ở bên cạnh nằm làm cho hoảng sợ, nhìn kỹ xem, khẽ nhăn mi lại, thật sự là oan gia mà, tuy rằng thấy Phong Uyển Tư hoàn hảo vô khuyết nằm ở đây, nhưng tâm tình của Lăng Sương cũng không thể buông lòng, mà là càng thêm đau đớn.

Phong Uyển Tư một mình cuộn lại nằm co ro trên sô-pha, thân thể co lại như con tôm, hai tay gắt gao kéo áo, mày nhíu gắt gao, giày cao gót bị đá vào một góc, tóc dài che khuất nửa bên mặt, sắc mặt tái nhợt, tiều tụy đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

Không chịu nổi xót xa cùng đau lòng, Lăng Sương tiến lên ôm lấy eo Phong Uyển Tư, một tay đỡ đầu nàng vào trong lòng ngực.

"Đồ ngốc, rõ ràng dạ dày không tốt, vì cái gì uống nhiều rượu như vậy? Cô không muốn sống nữa phải không?"

Thanh âm run rẩy, Lăng Sương dùng sức ôm Phong Uyển Tư, hai má dán lẫn nhau, dịu dàng cọ nhẹ, cảm thụ được da thịt lạnh như băng của Tư Tư, trong lòng càng thêm khổ sở. Rốt cuộc là vì cái gì? Vì cái gì cô biến thành như vậy?

Xúc cảm ấm áp khiến Phong Uyển Tư chậm rãi mở mắt, nàng tựa hồ còn đang ngái ngủ, hơi chút mở mắt mờ mịt nhìn Lăng Sương.

"Sương Sương?"

Hai chữ đơn giản mà quen thuộc khiến Lăng Sương chảy nước mắt, hai chữ này nàng đã đợi lâu lắm rồi, lâu lắm. Từ khi nàng tìm được Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư chưa bao giờ kêu nàng như vậy, trong mộng trăm ngàn lần đều mơ thấy nàng nắm tay mình, gọi hai chữ này, nhưng sau khi tỉnh lại đều thấy bản mặt Phong Uyển Tư tươi cười trêu tức mình, quá nhiều thất bại, quá nhiều cự tuyệt, khiến cho Lăng Sương đau đến muốn từ bỏ...

"Cô là đồ khốn!"

Cắn chặt răng, Lăng Sương nói ra bốn chữ, ủy khuất cùng đau lòng theo đó cũng tuôn trào. Phong Uyển Tư nghe xong bốn chữ này bỗng nhếch miệng nở nụ cười, nghiêng nghiêng thân mình, nhìn chằm chằm Lăng Sương.

Tuy biết là Tư Tư đã uống rất nhiều rượu, tuy biết nàng hành động này của nàng ta xuất phát từ say rượu, nhưng gần gũi đối mặt nhìn nhau như vậy vẫn khiến Lăng Sương đỏ mặt, muốn trốn tránh, lại không thể né tránh

https://thuviensach.vn

ánh mắt nóng bỏng kia, bốn mắt nhìn nhau thật lâu, Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương, nhẹ nhàng nói

"Tôi không xứng."

Nói xong, Phong Uyển Tư đem thân thể dùng sức cọ cọ vào người bên cạnh, rúc vào trong lòng Lăng Sương, không chịu lộ đầu ra, Lăng Sương khi nghe Phong Uyển Tư nói ba chữ 'Tôi không xứng" liền tức giận dị thường, nhưng lại nhìn thấy nàng ngoan ngoãn rúc đầu vào lòng mình thì bất mãn lớn ra sao cũng biến không còn.

Nhẫn nại đem Phong Uyển Tư từ trong lòng mình lôi ra, tuy rằng Phong Uyển Tư không bằng lòng nhưng huyệt Thái Dương lại bị nhéo đến đau đớn, đây cũng là tác phẩm của Lăng Sương. Nếu là người khác làm chắc chắn Phong Uyển Tư sẽ đạp cho hắn vài cái. Lăng Sương cũng không quản người đối diện đang giận dỗi, vẫn nhìn chằm chằm

"Phong Uyển Tư, cô nhớ kỹ, bất luận cô nói cái gì, làm cái gì, tôi cũng sẽ không buông tha cho cô, trừ phi....."

Ánh mắt Lăng Sương tối sầm lại, Phong Uyển Tư vẫn lăng lăng nhìn nàng, liếm liếm môi dưới, không hiểu được vì cái gì Lăng Sương đột nhiên trở nên thiện lương như vậy. (Chứ không phải đang lo lắng Sương Sương yêu người khác sao Viên thuốc :">)

"Trừ phi cô thật sự yêu người khác."

Tuy rằng vài chữ này khiến Lăng Sương thực đau lòng, nhưng khi nàng nói ra, kết quả này không phải là đáp án nàng muốn có. Cảm tình dù cho là kiên định, nhưng có ai dám khẳng định nó vĩnh viễn không biến chất?

"Tôi sẽ không yêu bất cứ kẻ nào."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương lắc lắc đầu, biểu tình lãnh khốc dị thường, một chút cũng không giống người đang say.

"Vậy cô có thể thử xem xem."

Lăng Sương nhếch nhếch khóe môi, Phong Uyển Tư như vậy thực khả ái, cực kỳ giống hồi học trung học, luôn quật cường kiên định.

"Tôi chưa bao giờ đùa giỡn với cô."

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương, chẳng hề để ý bộ dáng nhíu nhíu mày.

"Tôi cũng không uống nhiều lắm."

"Tôi biết."

Lăng Sương nhẹ nhàng nở nụ cười, nàng biết Phong Uyển Tư có tửu lượng rất khá, rượu này có thể khiến nàng bị đau dạ dày, nhưng cũng không đủ để nàng say.

"Cô cười cái gì?"

Phong Uyển Tư thẹn quá hoá giận nhìn Lăng Sương, nâng nửa thân mình muốn đẩy Lăng Sương ra, Lăng Sương không để ý tới Phong Uyển Tư, tay chế trụ hai tay của nàng, đem nàng ôm vào trong lòng. Tuy không uống nhiều lắm, nhưng đầu vẫn bị choáng, lại bị Lăng Sương chà đạp như vậy, Phong Uyển Tư một thân đổ đầy mồ hôi, vô lực ngã vào trong lòng Lăng Sương, hai mắt phóng ra lửa:

"Cô dám dùng sức với tôi?"

"Ờ, đúng vậy đó."

Lăng Sương bắt chước ánh mắt của Phong Uyển Tư, nghiền ngẫm nhìn Phong Uyển Tư, thậm chí khóe miệng cũng khẽ nâng lên tỏ vẻ bất cần đời

https://thuviensach.vn

cười giống như 'ai đó'.

"Tôi xem như đã nhìn thấu, đối với cô, không thể ôn nhu, nhất định phải chèn ép."

"Cô điên rồi Lăng Sương!"

"Điên cũng là bởi vì cô mà thôi, cho nên, Phong Uyển Tư cô chuẩn bị như thế nào bồi thường cho tôi?"

"Cái gì?"

Phong Uyển Tư kinh ngạc nhìn, Lăng Sương hơi cúi người, nâng thân thể Phong Uyển Tư lên ngang vai.

"Cô, cô muốn làm gì?"

Phong Uyển Tư ánh mắt trợn trắng, Lăng Sương thản nhiên cười, ánh mắt dừng lại ở đôi môi bạc của nàng, nỉ non nói nhỏ:

"Không biết đôi môi này có còn hương vị giống như lúc trước hay không?"

"Ngô -"

Lời nói kế tiếp của Phong Uyển Tư đều bị nụ hôn của Lăng Sương chặn lại, nụ hôn thực vội vàng, không có một chút trói buộc, trực tiếp đẩy khớp hàm ra, lưỡi chui vào trong miệng Phong Uyển Tư. Phong Uyển Tư vặn vẹo, muốn thoát khỏi sự trói buộc của Lăng Sương. Lăng Sương dùng hai tay chặt chẽ ấn nàng xuống, nghiêng thân mình khiến cả người đặt ở trên thân thể Phong Uyển Tư.

"Tay cô....."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư mặt đỏ lên, có chút bất đắc dĩ nhìn Lăng Sương, Lăng Sương không nhìn nàng, cúi đầu hôn lên xương quai xanh, thỉnh thoảng hỗn còn cắn nhẹ. Tuy rằng không khí không hoàn mỹ cho lắm, nhưng dưới ánh sáng của ngọn đèn, Phong Uyển Tư vẫn dị thường kiều diễm, tóc dài phân tán hai bên cần cổ trắng nõn. Không một thứ nào không kích thích cảm giác của Lăng Sương, nàng dùng thân thể đè lên người Phong Uyển Tư, khống chế không để nàng ta nhúc nhích, tay theo váy dài của Phong Uyển Tư chậm rãi đi xuống, xoa đôi chân thon dài, vuốt ve dịu dàng.

PS: Hehe Tư Tư bị Sương Sương trêu ghẹo :)) Cho đáng cái tật hay đi ghẹo gái =)))))))))) Sương Sương cố gắng dùng sức nhìu lên để thu phục yêu nghiệt nài nha :"> Mấy chương này không thấy Thảo khoai tây, có một sự nhớ nhẹ :'(Không biết ẻm đang cùng Phong tổng làm gì :">

Mình mới Edit thêm bộ "Cấp trên là tỷ tỷ của tôi" đó, bạn nào hứng thú với H sc thì nhào vào hố nha =))) Đây là món quà cho các bạn FA *giống mình* nhân ngày 14/2 :"> Bộ này khá ngắn nên chắc lấp hố cũng nhanh *hi vọng*

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 72 Mắc bẫy

Edit: Girl_sms

Beta: Kai

"Lăng, Lăng Sương !"

Tay Phong Uyển Tư gắt gao bắt lấy tay Lăng Sương không để nàng tiếp tục động tác hoang đường này, hai chân cũng theo bản năng khép lại, kẹp lấy thân thể của Lăng Sương, chống cự lại động tác kế tiếp của nàng. Cái này là tình huống gì đây?

Trong lòng Phong Uyển Tư, Lăng Sương vẫn là nữ nhân ngạo kiều lạnh như băng không hiểu phong tình, giống y chang tỷ tỷ của mình Phong Uyển Nhu không thú vị chút nào, phỏng chừng người như thế ở trên giường cũng sẽ không có bất cứ phản ứng nào, nhưng hiện tại là cái gì vậy chứ? Cường công trong truyền thuyết sao?! 0_o

Tay Lăng Sương vẫn còn tại tiếp tục làm việc xấu xa, lực cản của Tư Tư đối với nàng mà nói cũng không tính là gì, thân thể bị kẹp lấy, tay cũng bị kẹp, những nàng vẫn còn miệng mà, nàng cúi đầu, nhẹ nhàng cắn mút cần cổ trắng nõn của Phong Uyển Tư, hấp một ngụm, ngậm vào trong miệng, dùng sức mút, ân, rất thơm, xem ra hôm nay nàng ta không hút thuốc.

"Tê -"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư hấp một ngụm khí lạnh, khuôn mặt trắng nõn đỏ lên một mảnh, thân thể khô nóng bị Lăng Sương không ngừng khiêu khích, hai mắt kinh hoảng có thể thấy được, thanh âm run rẩy không rõ lời:

"Cô...muốn làm gì? Đây là quán bar mà!"

"Tôi biết nơi này là quán bar."

Lăng Sương tiếp tục hôn, tay phải cũng thừa dịp Phong Uyển Tư nói chuyện mà thoát ra, theo đường cong hoàn mỹ chậm rãi xuống dưới, dừng lại ở cái mông khéo léo ái muội xoa nắn, cảm thụ nhiệt độ cơ thể của Phong Uyển Tư càng lúc càng nóng, nàng hơi hơi gợi lên khoé môi. Lăng Sương cũng không sốt ruột muốn 'bóc lột' (vừa bóc vừa lột :">) miếng vải dệt mỏng manh kia, nàng cho dù nóng ruột đến mấy cũng hiểu được hiện tại đang ở đâu, nếu tại nơi này 'muốn' Phong Uyển Tư, phỏng chừng nàng ta sẽ nghiến răng nghiến lợi ghi hận cả đời đi. (Tư tư là nữ nhân hẹp hòi, thù dai :"> Điều này ai cũng biết =))))))

"Cô không phải cũng hay làm mấy loại chuyện như vậy ở đây sao?"

Lăng Sương đã dự kiến trước Phong Uyển Tư sẽ từ chối nên cũng chuẩn bị châm chọc nàng ta, Phong Uyển Tư hướng ánh mắt yêu mị lúc này đã có một tầng mỏng manh hơi nước về phía Lăng Sương, thân thể ửng hồng đến mê người, hơi hơi cắn môi dưới, không thể khắc chế run rẩy, hình ảnh kiều diễm như vậy kích thích thần kinh Lăng Sương, khiến nàng muốn hảo hảo khi dễ nữ nhân không chuyện ác nào không làm này. Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư, thanh âm mang theo chút bất cần đời, nàng hôm nay hết thảy đều là học theo Phong Uyển Tư, nàng cũng muốn Phong Uyển Tư nếm thử mùi vị bị trêu chọc này.

"Ân....."

Phong Uyển Tư khó nhịn dùng hai chân cọ vào thân thể Lăng Sương, không biết là uống rượu hay là như thế nào, thân thể của nàng phá lệ mẫn

https://thuviensach.vn

cảm, chỉ là Lăng Sương vẫn còn có tri giác. Phong Uyển Tư biết nếu cứ như vậy khẳng định mình sẽ bị khi dễ, hảo hán không so đo chuyện trước mất. Cố gắng này ra dáng vẻ đáng thương, ánh mắt cũng trở nên khiếp sợ, thân thể run run.

"Sương Sương....."

Lăng Sương chết tiệt, cô chờ đó, bổn tiểu thư nếu không đem sự việc ngày hôm nay hết thảy trả lại cô gấp bội thì tôi sẽ không mang họ Phong nữa!

Lăng Sương khi dễ Phong Uyển Tư, khi dễ đến mức nghiện luôn, trong ấn tượng của nàng, Phong Uyển Tư là loại người điển hình cho việc ăn mềm không ăn cứng, thình lình nghe được nàng kêu mình như vậy, hơi hơi ngưng lại động tác trên tay, Lăng Sương cúi đầu.

"Thật là khó chịu....."

Quả thực là xinh đẹp tuyệt trần, Phong Uyển Tư nhẹ nhàng cắn môi dưới, trên trán vài sợi tóc rơi xuống, thoạt nhìn yếu đuối dị thường, trên trán trắng nõn còn chảy ra chút mồ hôi, dưới ngọn đèn chiếu rọi giống như đang rơi nước mắt, Lăng Sương xem mà đau xót, mọi động tác đều ngừng lại, ảo não và áy náy tràn ngập toàn thân. Tư Tư dù đáng giận đến đâu cũng là người mình yêu nhất, còn nói muốn bảo vệ nàng, như thế nào lại có thể tàn nhẫn khi dễ nàng như vậy?

Mắc câu đi, mắc câu đi! Nhìn ra Lăng Sương đang dao động, Phong Uyển Tư bắt đầu được nước làm tới, đôi tay lạnh chậm rãi xoa xoa cái trán.

"Đau đầu quá à ~"

Thanh âm mang theo chút ủy khuất, Phong Uyển Tư nhẹ nhàng xoa nhẹ cái trán, khóe miệng cũng nâng lên nhìn vô cùng đáng thương, híp mắt quan sát biểu hiện của Lăng Sương, nhìn nàng ta đang ảo não tự trách cũng

https://thuviensach.vn

không biết tại sao trong lòng có chút vui vẻ, về phần rốt cuộc vì cái gì vui vẻ, chính nàng cũng nói không rõ.

Lăng Sương nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư một hồi lâu, nhìn nàng nhíu chặt chân mày, nhìn gương mặt không chút huyết sắc của nàng, khẽ thở dài, nuốt nuốt nước miếng, nâng tay phủ lên cái trán, hai tay tại huyệt Thái Dương của Phong Uyển Tư nhẹ nhàng nhu niết, thủ pháp ôn nhu như là đã luyện tập qua nhiều lần.

Phong Uyển Tư cũng không từ chối, còn cố ý hạ thấp đầu xuống, đem hai tay gối lên sau đầu, tỏ vẻ hưởng thụ. Bởi vậy, nàng cũng hiểu được vì cái gì mỗi lần tỷ tỷ cùng Dương Tiểu Thảo giận dỗi, vô luận tức giận bao nhiêu, chỉ cần Dương Tiểu Thảo giả bộ đáng thương, vô tội thì tỷ tỷ khẳng định sẽ hạ vũ khí đầu hàng, nguyên lai chính là đạo lý này a, nếu sớm biết Lăng Sương cũng cùng một dạng như tỷ tỷ thì mình đã đi theo con đường này từ lâu rồi à!

"Cô cũng biết hưởng thụ quá!"

Lăng Sương tức giận nhìn Phong Uyển Tư đang lười biếng nhắm mắt, nàng nhìn ra , Phong Uyển Tư hiểu rõ chính mình luyến tiếc khi dễ nàng, luyến tiếc khiến nàng khổ sở, nên mới giả vờ đáng thương.

Phong Uyển Tư không nói chuyện, chỉ nhếch nhếch khóe môi tượng trưng cho câu trả lời. Nàng cũng không phải hoàn toàn giả vờ, thân thể của nàng xác thực có chút không thoải mái. Lúc còn ở nước ngoài, nàng muốn sau khi về nước sẽ thoải mái vui chơi, đùa càng lớn càng tốt, tốt nhất có thể đem mấy người già trong nhà làm cho tức chết, chỉ là khi thật sự trở về, nhìn thấy tỷ tỷ bởi vì công tác bận rộn mà mỏi mệt nên khiến nàng luyến tiếc, dù sao thì Phong Uyển Nhu cũng là người thân duy nhất trong lòng nàng, nếu nàng lại ngã xuống rồi ra đi (phun nước miếng nói lại đi, nói gì mà xui quá chế >.<), nàng sống còn ý nghĩa gì? Nhưng điều duy nhất khiến

https://thuviensach.vn

nàng khó chịu là tỷ tỷ vĩ đại như vậy, như thế nào có thể yêu Dương Tiểu Thảo, cái người tào lao, cả ngày chỉ biết khoai tây?

"Đang nghĩ về Phong tổng?"

Lăng Sương lúc trước có học qua một khoá mát xa, thông qua tiếp xúc cơ thể, nàng có thể quan sát ra cảm xúc của một người đang dao động ra sao, mà Phong Uyển Tư chỉ có thể vì một mình Phong Uyển Nhu mà dao động thôi.

"Ân."

Phong Uyển Tư cũng không phủ nhận, nàng là người thông minh, hiểu được nói dối Lăng Sương sẽ có hậu quả gì, nữ nhân này đã sớm thành tinh, chính mình nghĩ cái gì nàng đều biết hết, tội gì tự mình chuốc lấy cực khổ.

"Tình chị em của hai người thật tốt à."

Lăng Sương trầm mặc nói, trong thanh âm có chút chua xót. Phong Uyển Tư cảm giác được, nhếch nhếch khóe môi, thấp giọng nói:

"Đó là đương nhiên, chị của tôi là mỹ nhân hoàn mỹ nhất thế giới này, trừ bỏ nàng, tôi sẽ không để ý bất luận kẻ nào. Mấy người nói tôi luyến tỷ cũng tốt, dính người cũng được, tôi đều không sao cả, đời này, tôi phải hảo hảo đối xử tối với chị ấy, không cho phép bất luận kẻ nào khi dễ nàng!"

Vẫn là tuyệt tình, Phong Uyển Tư nói không chút để ý, Lăng Sương nghe xong cảm thấy trong lòng thực buồn, lực đạo trên tay không tự giác gia tăng, Phong Uyển Tư cảm giác được, nhíu nhíu mày, không nói chuyện.

Đúng mà, trừ bỏ Phong Uyển Nhu, không có bất luận kẻ nào thực tâm đối tốt với nàng, nàng cần gì phải để ý những người này? Lăng Sương đối với nàng, tuy rằng hiện tại thoạt nhìn cũng tốt lắm, bất quá chính là phù dung sớm nở tối tàn, nếu gặp được người tốt hơn, nàng cũng sẽ bỏ mình mà

https://thuviensach.vn

đi thôi, người như thế, mấy năm nay Phong Uyển Tư tôi đã thấy được nhiều lắm. Từng có bao nhiêu người nói với nàng, cái gì mà trừ cô ra tôi sẽ không cưới ai, cái gì mà cả đời chỉ yêu mình cô, vậy mà có mấy ai vượt qua sáu tháng? Sáu tháng là chấm dứt. Nhưng Phong Uyển Nhu thì bất đồng, các nàng là máu mủ tình thân, Phong Uyển Tư có thể đối với Phong Uyển Nhu tùy tiện làm bậy, không cần lo lắng Phong Uyển Nhu có một ngày sẽ không cần mình, đây là thân tình, vĩnh viễn là không thể thay thế được, còn tình yêu, haizzz~ gió thổi mây trôi mà thôi.

"Sao lúc nào cô cũng nói chuyện theo kiểu tuyệt đối như vậy?"

Lăng Sương cắn cắn môi, nói ra bất mãn trong lòng, Phong Uyển Tư nghe xong bĩu môi, không chút để ý trả lời:

"Chẳng lẽ tôi nói không đúng? Cô tuổi cũng không nhỏ, chẳng lẽ còn tin tưởng lời thề lời hứa gì đó? Bất quá chỉ là cảm xúc nhất thời mà thôi. Nghe tôi khuyên một câu nè, nhìn thoáng ra đi, tổ quốc non sông còn rộng lớn, tuấn nam mỹ nữ còn nhiều mà, cô cần gì tự tìm một thân cây thắt cổ tự tử."

"A ~ Cô cũng biết an ủi quá chứ."

"Quá khen, quá khen."

"Nếu tôi cứ thích treo cổ tự tử thì sao?"

"Đừng a, vậy sẽ làm tổn thương biết bao thiếu nam mỹ nữ, tôi cũng nghe đồn, tại Phong Đằng không ít người theo đuổi cô, cô có thể suy nghĩ một chút."

"A~ ha ha....."

Lăng Sương giận dữ mà cười, nàng không hiểu được, Phong Uyển Tư rốt cuộc đang sợ cái gì, vì cái gì mỗi lần nói chuyện đến tình yêu liền không có cảm giác an toàn, chẳng lẽ nàng liền thật sự sợ bị thương tổn? Nhất định

https://thuviensach.vn

phải đem mình đẩy đi mới cam tâm sao? Chuyện tình cảm là của hai người, nếu chỉ có mình mình chịu khổ thì chắc chắn không bao giờ có cái kết tốt đẹp.

"Cô lại cười cái gì?"

Phong Uyển Tư phát hiện này tiểu nữ nhân này càng ngày càng thích cười lạnh, nàng nghe ra trong đó có trào phúng, lại không có nghe ra trong đó chứa đầy ủy khuất cùng xót xa.

"Nếu cô đã nói như vậy, Dạ Ngưng vì cái gì phải kiên trì?"

Dạ Ngưng bị một nữ nhân họ Tiếu vứt bỏ là một bí mật chỉ vài người biết, cũng không phải là cố ý hỏi, mà là một lần vài người đi uống rượu, Dạ Ngưng uống rất nhiều sau đó lệ rơi đầy mặt kêu gào tên người kia, thanh âm thật thê thảm, khiến người luôn luôn cà chớn với tình cảm như Phong Uyển Tư cũng có chút chịu không nổi mà nổi da gà.

"Nàng -"

Phong Uyển Tư không nói lên lời, nói thật, nàng cũng không nghĩ Dạ Ngưng nhìn cà lơ phất phơ như vậy mà si tình đến đáng sợ, bị đùa giỡn tình cảm vậy mà còn nhớ mãi không quên. Ai da, đều do trên đời này người đa tình có quá nhiều, tình yêu chính là khiến người ta hèn mọn a, hoàn hảo, hoàn hảo, mình vẫn rất lý trí, không bị tình yêu làm mờ mắt.

"Cho nên cô càng không thể tin mấy chuyện tình cảm nha, cô xem Dạ Ngưng bình thường tiêu sái bao nhiêu, gặp phải chuyện tình cảm cũng ngóc đầu không nổi kia."

"Cô đang muốn nói cái gì?"

Lăng Sương dùng sức nhéo Phong Uyển Tư một cái, liếc mắt nhìn nàng. Phong Uyển Tư ăn đau, hừ nhẹ một tiếng, đẩy Lăng Sương ra, từ sô pha

https://thuviensach.vn

thượng đứng lên, căm tức nhìn nàng.

"Cô hung dữ cái gì? Một nữ nhân của gia đình như cô sao có thể động võ?"

"Đối với cô không dùng vũ lực không được"

Lăng Sương vẫn liếc Phong Uyển Tư, cầm lấy áo khoác bên cạnh khoác lên người Phong Uyển Tư:

"Mau mau, tôi đưa cô về nhà."

"Về nhà?"

Phong Uyển Tư có chút ngây ngốc, không biết Lăng Sương vì sao lại có biến hóa lớn như vậy, Lăng Sương trợn trắng mắt:

"Thì về nhà Phong tổng, trừ bảo bối tỷ tỷ ra, cô còn có nhà khác sao?"

"Xí, tôi mới không về đó, chị ấy vừa đem Dương Tiểu Thảo khốn kiếp về nhà, ai biết hai người đó đang làm cái gì."

"Ai chu choa."

Lăng Sương mắt lạnh nhìn nàng nói tiếp:

"Cô không phải không thích Tiểu Thảo củng chị cô ở cùng một chỗ sao, trở về còn phá họ nữa chứ?"

"Yup!"

Phong Uyển Tư mạnh mẽ vỗ đùi, hai mắt loé ra lửa nhìn Lăng Sương, giơ ngón cái lên tán thưởng:

"Cô quá thông minh!"

https://thuviensach.vn

Hành động này khiến Lăng Sương ngây ngẩn cả người, nàng bất quá tùy tiện tìm một cái cớ muốn nhanh chóng đem tiểu tổ tông này đuổi về nhà thôi mà, nhìn Phong Uyển Tư lấy tốc độ ánh sáng chỉnh lại bộ đồ trên người, Lăng Sương bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đáy lòng đầy bi ai.

Tiểu Thảo, xin lỗi a, tôi thật sự không phải cố ý. =.=

PS: Liệu bạn Thảo sẽ ra sao khi đang tiến hành sự nghiệp lớn lại gặp 2 cái bóng đèn chà bá Lăng Sương và Phong Uyển Tư =)))))))) Chương sau chúng tôi sẽ quay lại với couple hoàn cảnh Nhu Nhu vs Thảo Thảo :"> Sau mấy chương này thấy bạn Sương cũng có tố chất Cường công ghê (Thực ra là mình thích Tư Tư thụ, thụ nữa, thụ mãi) =)))))) Cho chừa cái tội hay đi trêu hoa ghẹo nguyệt :">

Tối qua do wattpad bị khùng nên mình không post bài, giờ chắc cũng ok nên mình post bù nha, nice day ^0^

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 73 Xem phim

Bên kia Phong Uyển Tư đem chân ga đạp mạnh khiến xe chạy như bay về nhà giải cứu tỷ tỷ, thì bên này Tiểu Thảo tắm rửa xong phi thường thuần khiết nằm ở sô pha xem báo, thật đúng là một chút tâm tư xấu xa đều không có. (Mấy bạn cũng không nên nghĩ xấu cho Tiểu Thảo nha :">)

"Đứng lên, lau khô tóc đi."

Phong Uyển Nhu cũng tắm rửa xong, mặc áo ngủ từ trong phòng chậm rãi đi ra, cầm khăn mặt trong tay trực tiếp ném lên đầu Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo cười ha ha đem khăn mặt đang trùm trên đầu mình lấy xuống, lập tức ngồi dậy, bắt đầu lau tóc, thuận tiện không quên nghiêng đầu dùng ánh mắt to tròn ngắm nhìn Phong Uyển Nhu. Thật tốt, cuối cùng cũng làm hoà, Phong tổng mặc kệ là nhìn trực diện hay nhìn bên cạnh đều thực hoàn mỹ! Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, không quan tâm đến nàng nữa, đi đến trước bàn, cầm văn kiện lên đọc.

"Một hồi tóc khô thì đi vào phòng ngủ."

Phong Uyển Nhu cầm văn kiện ngồi ở đối diện Tiểu Thảo, trên bàn đặt một ly cà phê, nàng cúi đầu, lật xem văn kiện, ngọn đèn màu cam chiếu vào đầu vai nàng, trắng nõn da thịt, gợi cảm làm người khác muốn hôn xuống xương quai xanh ấy, khí chất thanh nhã càng phát ra vẻ mê người. Tiểu Thảo nhìn chằm chằm nàng, mãn nhãn ngưỡng mộ cùng thưởng thức, tâm tình vui vẻ lợi hại.

https://thuviensach.vn

"Em không ngủ, muốn đợi chị ngủ cùng."

Vừa mới làm lành không lâu, như thế nào có thể đi ngủ trước? Tiểu Thảo mím môi, ánh mắt đầy trông chờ nhìn Phong Uyển Nhu, chỉ sợ nàng đuổi mình đi ngủ. Ngừng lại động tác, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu chớp mắt nhìn Tiểu Thảo, khóe miệng hơi hơi giơ lên, hơi có chút chế nhạo nhìn nàng. Như thế nào, vài ngày không gặp, lá gan lớn hơn rồi?

Tiểu Thảo vừa nhìn thấy Phong Uyển Nhu như vậy liền xìu xuống, nàng che dấu ho khan một tiếng, cầm lấy khăn mặt cuồng nhiệt lau tóc, đôi mắt còn thường thường trộm ngắm Phong Uyển Nhu một cái, điển hình cho câu có tật giật mình. Nàng đang đánh giá xem Phong tổng còn nhớ rõ chuyện hôm đó của Phí Dương không, như thế nào mới có thể khiến khiến nàng triệt để nguôi giận a.

"Em muốn giúp tôi sao?"

Phong Uyển Nhu cũng không có ý định buông tha cho Tiểu Thảo, văn kiện trong tay đặt ở một bên, nghiêng thân mình nhìn nàng. Hai người giận dỗi cũng có vài ngày, khó lắm mới hoà hợp lại, nàng còn chưa "Hảo Hảo" đối xử với Tiểu Thảo mà.

Tiểu Thảo nháy mắt nhìn Phong Uyển Nhu, không biết nói gì cho tốt, vì vậy đành giả câm điếc. Phong Uyển Nhu trong mắt có tiếu ý, nhưng trên mặt vẫn là bất động thanh sắc, không nói một lời, liền cứ như vậy nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, dần dần, ánh mắt nóng rực lên.

Phong Uyển Nhu thấy Tiểu Thảo như vậy liền biết nàng đang suy nghĩ cái gì, mặt đỏ lên, thân mình lui mạnh về phía sau, ho khan một tiếng, giận dữ nhìn Tiểu Thảo.

"Ngồi yên."

https://thuviensach.vn

"Nga."

Tiểu Thảo bĩu môi, ủy khuất nhìn Phong Uyển Nhu, nàng không phải chỉ muốn hôn nhẹ Phong tổng thôi mà, phản ứng lớn như vậy làm gì? Lúc trước Phong tổng không phải cũng chủ động hôn nàng sao?

"Em còn ủy khuất?"

Phong Uyển Nhu híp mắt nhìn Tiểu Thảo, nàng vừa thấy Tiểu Thảo mặt nhăn thành khối đã biết nàng tôi đang suy nghĩ cái gì, Tiểu Thảo gục đầu, rầu rĩ nói

"Không có mà."

Đúng vậy, em đang ủy khuất đây, chị vì cái gì cũng không ôm người tôi một cái a? Phong tổng, Phong tổng, chị đều lâu như vậy không ôm em, không khó chịu sao?

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dáng uỷ khuất của Tiểu Thảo vừa tức giận lại vừa buồn cười , nhẹ nhàng lắc đầu, nàng xem như đã nhìn ra, người nào cho dù đơn thuần ra sao chỉ cần cùng Dạ Ngưng ở cùng một chỗ lâu ngày thì khẳng định không còn trong sáng nữa, hai người lúc mới quen nhau, Tiểu Thảo thật tốt, quy củ , nào có hoa tâm mưu kế như bây giờ.

"Nói mau, Dạ Ngưng của em giúp em bày mưu tính kế phải không?"

Phong Uyển Nhu cố ý dùng vài chữ "Dạ Ngưng của em" để kích thích Tiểu Thảo, quả nhiên Tiểu Thảo nghe xong thì toàn thân bỗng nhiên run run, ngẩng đầu, mở to hai mắt nhìn Phong Uyển Nhu, tuy nói nàng cùng Ngưng Ngưng là không sai, nhưng rốt cuộc tại sao lại thành của nàng cơ chứ, Dạ Ngưng không phải của nàng, Phong tổng mới là của nàng mà. =)))))))

"Nói chuyện đi!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, Tiểu Thảo vừa thấy nàng như vậy liền biết điều, vâng lời nhỏ giọng nói

"Em cùng Ngưng Ngưng rất thuần khiết ."

Tay của Phong Uyển Nhu nắm chặt thành ghế sô pha, cố nén cười, tiếp tục bản mặt thanh niên nghiêm túc nhìn Tiểu Thảo

"Thật không? Tôi nghe Vương Oánh Oánh nói các em không có việc gì cũng cùng nhau đi chơi mà, mỗi ngày chơi cho tới nửa đêm ."

"Mới không phải đâu, cũng lắm là tới chạng vạng thôi à."

Tiểu Thảo thành thật sửa lại câu nói của Phong Uyển Nhu.

"Nga?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, tựa tiếu phi tiếu nhìn Tiểu Thảo, chạng vạng? Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm nên cả người đều không thoải mái, biết rõ Phong tổng luôn khi dễ mình, nàng cũng tự hiểu rằng chính mình vô luận nói như thế nào cũng không qua nổi Phong tổng, rõ ràng là thua ngay từ vòng gửi xe mà, vì vậy mặt dày hướng bên người Phong Uyển Nhu cọ cọ.

"Phong tổng, Phong tổng, thơm quá a."

Tiểu Thảo nhanh chóng đặt tay lên áo Phong Uyển Nhu, lúc hai tay chạm vào vòng eo mảnh khảnh kia, Tiểu Thảo cảm giác được Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng run rẩy, tâm tình không tự giác cũng run theo.

Phong Uyển Nhu không nói gì nhìn Tiểu Thảo, muốn đẩy nàng ra, nhưng nhìn thấy tiểu tổ tông này hướng vào trong lòng mình ôm ấp thì có chút không đành lòng , có bao nhiêu lâu không ôm nàng ? Có bao nhiêu lâu không thưởng thức hương vị trên người nàng ? Thở dài, phóng túng Tiểu

https://thuviensach.vn

Thảo coi như là phóng túng chính mình, Phong Uyển Nhu vươn tay, đem Tiểu Thảo kéo vào trong lòng.

Tựa đầu chôn ở ngực Phong Uyển Nhu, miệng Tiểu Thảo nở rộ nụ cười, nàng đã biết, Phong tổng của nàng đã hết tức giận nàng rồi.

"Phong tổng, Phong tổng, em sai lầm rồi, về sau em sẽ không bao giờ như vậy nữa ."

"Em làm sao?"

Phong Uyển Nhu nhẹ tay xoa tóc Tiểu Thảo, con ngươi nâu sậm tản ra vẻ sủng nịch, khiến Tiểu Thảo toàn thân ấm áp .

Tiểu Thảo bắt chước chú chó nhỏ dùng cổ cọ vào tóc Phong Uyển Nhu, nhỏ giọng than thở

"Em về sau làm gì đều sẽ nói với chị, sẽ không cho chị lo lắng ." (Tiểu Thảo nhớn rồi *chấm nước mắt*)

Nghe xong những lời này, Phong Uyển Nhu nở nụ cười, cuối cùng, cuối cùng Tiểu Thảo đã hiểu được lòng của nàng, đã không còn ngốc nghếch đến bất trị nữa. Hết thảy cố gắng của nàng tựa hồ đã có hồi báo, người nằm trong lòng này, tuy rằng còn đơn thuần non nớt, nhưng luôn làm cho nàng cảm thấy an toàn và ấm lòng.

Tiểu Thảo cũng không nói nữa, cả người dựa vào trong lòng Phong Uyển Nhu, ánh mắt cười đến híp lại, hạnh phúc toàn thân.

Cứ như vậy ôm thật lâu, Phong Uyển Nhu vỗ vỗ đầu Tiểu Thảo, nhẹ giọng nói

"Tốt lắm, tôi đói bụng rồi."

"Đói bụng? Không phải mới vừa ăn sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo than thở , ôm tay Phong Uyển Nhu không buông, một chút cũng không muốn bỏ ra. Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ xoa xoa mái tóc của nàng

"Được rồi, tôi đi nấu cơm, trở về rồi ôm tiếp nha?"

"Không cần."

Tiểu Thảo bắt đầu xấu xa, giống như bánh trưng dán lên người Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu thở dài, nhíu mi, làm bộ mặt lạnh

"Còn không buông ra? Nếu không phải em diễn trò say rượu thì tôi làm sao có thể chưa ăn cơm?"

"Ách....."

Tiểu Thảo từ trong ôn nhu lập tức tỉnh lại , buông lỏng Phong Uyển Nhu ra, đứng thẳng dậy, cùng học sinh tiểu học làm động tác chào cơ giống y như nhau

"Làm cái gì ăn bây giờ?"

Ăn cơm thì ăn cơm chứ sao, ăn no mới có khí lực tiếp tục ôm Phong tổng.

"Trong nhà còn có bánh ngọt."

"Ăn cái đó không dinh dưỡng, còn béo phì nữa. Em làm cho chị ăn."

"Làm cái gì?"

"Khoai tây xào dấm thì thế nào?" =)))))))))))) (Coi như mình chưa từng khen Tiểu Thảo đi, đầu chĩ vẫn toàn khoai tây ~)

"....."

https://thuviensach.vn

Không nhìn thấy Phong Uyển Nhu đang làm mặt lạnh, Tiểu Thảo chạy ào vào tại phòng bếp, bằng tốc độ nhanh nhất xào khoai tây, thuận tiện lấy từ tủ lạnh ra bánh mỳ, lại làm canh trứng gà, một món một canh một bánh mỳ, ngồi ở sô pha, Tiểu Thảo thỏa mãn nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, cầm lấy chiếc đũa gắp một khối khoai tây, gật gật đầu, Tiểu Thảo thật đúng là khoai tây đã thành tinh , làm thật không sai, rất có mùi vị.

Phong Uyển Nhu vừa lòng khiếnTiểu Thảo như được ăn mật, tâm tình vui vẻ, cười ha hả.

"Em lúc trước cũng cùng Ngưng Ngưng ăn như vậy, bọn em vừa ăn vừa xem phim nữa."

"Dạ Ngưng?"

Phong Uyển Nhu dừng đũa, ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo dùng sức gật gật đầu, lấy đĩa DVD ra, cúi đầu nhìn

"Hình như là phải nhờ người khác mua, Ngưng Ngưng nói đây là trân bảo cậu ấy giấu dưới đáy hòm, xem hay lắm, người bình thường câu ấy không cho mượn đâu."

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, chỉ là có chút đăm chiêu nhìn chằm chằm cái đĩa trên tay Tiểu Thảo. Tiểu Thảo sốt ruột muốn cho Phong Uyển Nhu xem nên không ăn nữa, không nhìn biểu tình của Phong Uyển Nhu mà nhanh chóng đọc chữ ghi trên bìa đĩa

"Phim khoa học viễn tưởng, phim hài giải trí, phim thế giới hoang dã, đĩa này chỉ có vài bộ, vậy mà còn nói cái gì cũng có, còn gạt em nói là trân quý đã lâu , hừ, Phong tổng, chị muốn xem cái gì a?"

"Tùy tiện đi."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu đối với mấy bộ phim Dạ Ngưng đề cử cũng không có gì hứng thú, nhưng thấy Tiểu Thảo hưng phấn muốn xem, trong lòng cũng có chút chờ mong. Mấy ngày nay bận rộn, nàng đều không có thời gian nghỉ ngơi, khó được cùng Tiểu Thảo ở một chỗ, vậy nên nghe theo ý kiến của nàng.

Tiểu Thảo đảo cổ một hồi, nghĩ sau khi ăn cơm nên xem phim gì thì hợp, mà với tính cách của Phong Uyển Nhu khẳng định không thích xem mấy phim hài giải trí, vậy rõ ràng nên xem phim khoa học viễn tưởng phổ cập khoa học đi a, có thể gia tăng tri thức! Tiểu Thảo nhanh chóng đem đĩa DVD để vào đầu đĩa, cười tủm tỉm, đặt mông ngồi kế bên Phong Uyển Nhu, cầm lấy điều khiển từ xa.

Còn chưa kịp nhấn nút, chuông cửa đã vang lên, Phong Uyển Nhu cùng Tiểu Thảo nhìn nhau, Tiểu Thảo đầy vẻ không vui, Phong Uyển Nhu còn có chút kỳ quái, tối như vậy là ai đến. Người ngoài cửa có chút không kiên nhẫn, hai người lâu như vậy còn không mở cửa, rõ ràng là có mờ ám mà.

"Chị, mở cửa a, em là Uyển Tư, chìa khóa em quên mang theo rồi."

"Viên thuốc?"

Vừa nghe tiếng Phong Uyển Tư, Tiểu Thảo miệng mở thật rộng, thật là, tự nhiên đến làm gì? Nàng thật vất vả cùng Phong tổng ở cùng một chỗ, sẽ không đến làm bóng đèn chứ? Sương Sương đâu? Vì cái gì còn không ngăn nàng ta lại?(Chính Sương sương ra chủ ý về nhà làm bóng đèn đó chế =)))))))))))

Tiểu Thảo đang oán giận, Phong Uyển Tư đã đẩy cửa mà vào, nàng chạy vào nhà nhìn Tiểu Thảo như nhìn sơn tặc, thấy nàng đang cầm điều khiển, một chút đều không có vẻ muốn về nhà ngủ, Lăng Sương ở sau lưng Phong Uyển Tư bất đắc dĩ nhìn nàng, Tiểu Thảo bĩu môi, trừng mắt dằn mặt hai bóng đèn mới tới.

https://thuviensach.vn

"Cô muốn làm gì?"

"Tôi làm gì? Tôi còn phải hỏi coi cô đang tính làm gì nữa? Liền cho chị tôi ăn mấy cái này sao?"

Tại từ điển của Phong Uyển Tư tuyệt đối không có hai chữ mệt mỏi, không có việc gì làm thì tìm việc mà làm là đam mê lớn nhất của nàng. Phong Uyển Nhu đứng một bên, nàng biết Uyển Tư khẳng định là muốn làm khó.

Tiểu Thảo ánh mắt trừng lớn

"Hai chúng tôi xem phim thôi!"

"Xem phim giề?"

Phong Uyển Tư cười lạnh, chúng tôi sao, còn xem phim nữa chớ? Tiểu Thảo vừa thấy Phong Uyển Tư như vậy liền sinh khí, rõ ràng không giải thích , quyết định dùng bằng chứng nói chuyện, tay ấn nút điều khiển từ xa một cái, tức giận nói

"Xem đi nè!"

Nghe theo chỉ thị của Tiểu Thảo, mấy ánh mắt đồng thời nhìn phía màn hình TV, hình ảnh chậm rãi truyền ra, chỉ là câu đầu tiên đã khiến cho Tiểu Thảo hoá đá tại chỗ.

"Bộ phim Đam mê thể xác, cấm trẻ em dưới mười tám tuổi." =)))))))))))

PS: 1s tưởng niệm chế Thảo =)))))))))) Chết cười mất với bộ phim khoa học viễn tưởng của chĩ =))) Chương sau chế Tư sẽ xứng với danh hiệu "Sợ thiên hạ không loạn" (Ngang ngửa với Tiêu tổng) :"> Mấy nay thấy lười chảy thây =))))

https://thuviensach.vn

Mới có cái clip mình tình cờ thấy mấy bạn trên FB share khá giống với Tiểu Thảo và Phong tổng do Thích Vy và Đường Đường của mình làm vai chánh :"> Nhìn cute muốn chết lun :))) Mình share link dưới phần cmt nha :">

https://www.youtube.com/watch?v=yV__2i2sSR

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 74 Không để chị bị đói

"A -"

Phong Uyển Tư nhìn thấy bốn chữ " Đam mê thể xác " kia thì ánh mắt có chút kinh hãi, há miệng khiếp sợ nhìn chằm chằm màn hình, Lăng Sương cũng kinh ngạc cực độ, trong mắt nàng, Tiểu Thảo tuy rằng thường xuyên bướng bỉnh, nhưng xét về tổng thể mà nói vẫn là một hài tử thực thuần khiết, như thế nào lại xem loại phim này? Huống chi đây chính là nhà Phong tổng a..... Theo bản năng , Lăng Sương quay đầu lại nhìn Phong Uyển Nhu, chỉ thấy Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm màn hình, cả ánh mắt cũng không chớp, sắc mặt xanh mét, so với lá xanh còn xanh hơn vài phần.

Tiểu Thảo quẫn, trong lòng gấp đến độ sắp bốc hỏa, phản ứng đầu tiên chính là điên cuồng ấn nút điều khiển từ xa để tắt màn hình TV, ai biết tiểu não của nàng vốn không phát triển (lần trước bị hôn hụt 1 lần rồi), lại còn bị kích động như vậy, tay liền run run, ác ôn hơn là điều khiển từ xa bởi vì vậy mà văng lên theo đường vòng cung rồi bay ra ngoài.

"A ! ! !"

Tiểu Thảo kêu cả kinh một tiếng, cả người từ trên sô pha thượng lăn xuống đất, cúi đầu hoang mang rối loạn khẩn trương đi kiếm cái điều khiển từ xa, điều khiển từ xa cố tình lại không hoạt động, bình thường đều tốt vậy mà chọn đúng thời khắc sinh tử này mà đổ đốn, Tiểu Thảo bấm nút tắt vài lần cũng chưa có phản ứng gì, lúc này nàng lại mở nắp pin phía sau điều

https://thuviensach.vn

khiển ra, hai viên pin rơi la liệt trên mặt đất. Tiểu Thảo một mặt đi chung quanh tìm kiếm pin, phía sau lưng lại đổ đầy mồ hôi hột. Phong Uyển Nhu không nói lời nào, nhìn chằm chằm màn hình xem, Phong Uyển Tư cũng có phản ứng lại , mi nhãn híp lại, khóe môi giương lên, hai tay ôm ở trước ngực, cười ha ha trong bụng nhìn chằm chằm màn hình.

Chậc chậc, nhìn xem,thanh niên nghiêm túc mà coi mấy thứ này đó hả!

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư nhíu nhíu mày, tay kéo kéo góc áo của nàng, Phong Uyển Tư quay đầu nhìn nàng một cái, trừng mắt, làm gì đây? Đều có đủ nhân chứng vật chứng, còn muốn thay tiểu sắc lang này nói chuyện sao? Thật may mắn là tôi trở về mau, bằng không nàng xem xong cái phim này còn không ăn luôn bảo bối tỷ tỷ của tôi a!

"Cô nhìn Phong tổng kia....."

Lăng Sương biết tính tình của Phong Uyển Tư, nên cũng không cùng nàng tranh cãi cái gì, mà là nhỏ giọng nhắc nhở, ánh mắt thỉnh thoảng hướng Phong Uyển Nhu ở phía bên kia, Phong Uyển Tư nheo mắt, nhìn chị tôi sao? Chị tôi làm cái gì, theo ánh mắt của Lăng Sương, Phong Uyển Tư hướng mắt về phía Phong Uyển Nhu bên kia, Phong Uyển Tư chết lặng. Má ơi, đây là tình huống gì vậy?

Phong Uyển Nhu vẫn nhìn chằm chằm màn hình, sắc mặt cũng không tốt. Phong Uyển Tư có chút buồn bực, theo lý thuyết tỷ tỷ không nên sinh khí a, này cũng không phải cái gì lớn lao, tình nhân xem phim cấp ba gì đó cũng thực bình thường mà, chẳng lẽ là sinh khí vì mình trở về khiến tỷ tỷ mất hứng ? Nghĩ vậy, Phong Uyển Tư có chút sốt ruột , mấp máy môi vừa muốn nói gì lại bị Lăng Sương một phen ngăn lại, nàng quay đầu trừng Lăng Sương, lại muốn làm gì? ! Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư liếc mắt một cái, nữ nhân ngực đại ngốc nghếch, còn muốn thêm dầu vào lửa nữa!

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư nghi hoặc quay đầu nhìn màn ảnh, nhìn vài lần, sắc mặt cũng trở nên khó coi rất nhiều. Ngồi ở một bên liều mạng sửa cái điều khiển từ xa Tiểu Thảo cũng là khẩn trương không chịu được, trong lòng đem mười tám đời tổ tông của Dạ Ngưng hỏi thăm, sốt ruột đến mức khóc không ra nước mắt.

Ngưng Ngưng, bồ hại chết mình rồi!

Đam mê dục vọng thì cứ đam mê cho đã đi, mắc mớ gì còn có mấy cảnh Oxyz như vậy, lại còn kêu thảm thiết sắc tình vậy nữa chứ, bồ muốn mình sống sao a!

Nội dung phim thì rất đơn giản mà sắc tình trong đó lại khiến người xem đỏ mắt. Phim vừa mới bắt đầu là cảnh tượng trong một công ty, một cô gái tóc nâu không biết vì sao vọt vào trong phòng làm việc cãi lý với một cô gái tóc vàng nhìn rất thành thục. Sau đó mỹ nhân tóc vàng cũng nổi giận, mặt lạnh đem cửa phòng khoá lại, hai người liền cãi nhau , hơn nữa là chiến tranh lạnh. Vài ngày sau, mỹ nhân tóc nâu phỏng chừng cũng cân nhắc sự tình, cảm thấy chính mình đuối lý, liền hạ mình đến gặp nữ nhân tóc vàng, kết quả người ta không để ý tới nàng, nàng nghĩ không ra biện pháp , liền ra quán bar uống rượu đến say mèn.

Tiểu Thảo mặc dù đang sửa điều khiển từ xa, nhưng khi nhìn đến mỹ nhân tóc xám uống rượu đến say kia thì cả thân đến tâm đều là run lập cập, phẫn nộ gào thét, bạn thân ! Ngưng Ngưng, đây là cái bồ gọi là vì bạn thân vắt hết óc một ngày một đêm không ngủ sao? Vì cái gì tình huống bồ chỉ mình cùng với bộ phim này giống nhau vậy? Bồ cầm dao giết cái mạng quèn này đi T___T!

Tiểu Thảo còn chưa lắp xong pin vào điều khiển, nhưng là đam mê dục vọng vẫn còn tiếp tục.....

https://thuviensach.vn

Nữ nhân tóc nâu uống say, nữ nhân tóc vàng nhìn thấy liền đau lòng đem nàng mang về nhà, vào đến cửa, nữ nhân tóc nâu đi tắm rửa, lúc này kích tình chân chính mới bắt đầu.

Ngay lập tức thấy nữ nhân tóc nâu say khi tắm rửa xong giống như ăn phải rau chân vịt trong nháy mắt hóa thân thành thủy thủ Papai (Phim này hồi nhỏ mình hay coi lắm nè, chắc mấy bạn cũng biết :">), xông lên phía trước xé áo ngủ của nữ nhân tóc vàng rồi cột nàng ta vào trên giường, sau đó bắt đầu không quan tâm hôn nhiệt tình xuống. =))))))))))

Phong Uyển Nhu vẫn nghiêm mặt nhưng nhìn đến cảnh này một thì mặt cũng nổi màu hồng phấn, nàng không nói hai lời, đi đến trước màn ảnh, trực tiếp đem nguồn điện rút ra.

"....."

"....."

"....."

Ba người tương đối trầm mặc, Phong Uyển Tư chẹp miệng buồn rầu nhìn màn ảnh TV, nói gì nữa chứ, phim thật đúng là .... Hay =)))), cũng không biết Tiểu Thảo làm sao tìm ra bảo bối quý giá này =.=, nàng đã lâu không thấy loại phim kích thích cao độ này, đáng tiếc là đang lúc cao trào bị tỷ tỷ tắt đi, ai, thật đáng tiếc a, mà cũng không sao, cùng lắm thì một hồi mượn Tiểu Thảo cái đĩa để tiếp tục nghiên cứu mấy chiêu mới. Lăng Sương đứng một bên nhìn bộ dáng này của Phong Uyển Tư liền tiến lên nhéo cái eo của nàng, Phong Uyển Tư đau đến mức hít một ngụm khí lạnh, quay đầu, nhe răng nhếch miệng nhìn nàng, Lăng Sương hung tợn nhìn chằm chằm nàng, trong mắt chỉ viết năm chữ:Dám xem, giết không tha !

Ngay cả người đứng xem ké cũng đều bởi vì Dục vọng thể xác mà bắt đầu nội chiến , huống chi là đương sự Tiểu Thảo..... Tiểu Thảo cúi đầu, nhìn chằm chằm điều khiển từ xa nhưng không dám ngẩng đầu, phía sau

https://thuviensach.vn

lưng mồ hôi ướt đẫm. Nàng có thể cảm thụ được, cảm thụ được Phong Uyển Nhu đang bắn ánh mắt ăn thịt người về phía mình..... Nhưng là nàng thật sự oan uổng mà. Phim nàykhông phải của nàng a, là của Dạ Ngưng cho mượn ! Còn nữa, nàng còn muốn nói Tiểu Thảo nàng đâu có giống nữ nhân tóc nâu, đâu có sức mà đẩy ngã Phong tổng, nàng còn chưa giả thích mà đã bị trừng, thiệt oan Thị mầu mà.

=))))))

"Ai chu choa, Tiểu Thảo, cô từ chỗ nào kiếm được bộ phim đặc sắc a, thật là đẹp mắt."

Phong Uyển Tư cũng không phải là đèn cạn dầu, sẽ không bởi vì Lăng Sương liếc mắt mà không dám lên tiếng , nàng thấy Dương Tiểu Thảo không vừa mắt đã lâu , thật vất vả mới tìm được một cơ hội khi dễ nàng ta, hơn nữa lần khi dễ này là có tỷ tỷ đứng ở bên cạnh nhìn thấy, nàng như thế nào có khả năng buông tha cho Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo vừa nghe lời này liền hoảng, lập tức ngẩng đầu, nhìn Phong Uyển Nhu cắn môi lắc đầu. Bộ dạng thiệt ủy khuất , còn kém chút là không đem ba thước vải trắng vắt lên trần nhà, chỉ cần Phong Uyển Nhu nói một câu không tin liền le lưỡi tự sát. =)))))

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, chỉ là mặt không chút thay đổi nhìn Tiểu Thảo, ánh mắt âm tình bất định, Tiểu Thảo bị nhìn như vậy tâm cũng run lên . Kỳ thật Phong Uyển Nhu cũng biết chuyện này khẳng định không phải chủ ý của hài tử nhà nàng, tất nhiên xuất phát từ tay Dạ Ngưng, nhưng khi nghĩ đến Tiểu Thảo bị Dạ Ngưng lôi kéo thường xuyên xem loại phim này, trong lòng nàng cũng không thoải mái, cụ thể vì cái gì không thoải mái, Phong Uyển Nhu cũng nói không nên lời.

"Cái này không phải của em....."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo yếu ớt biện giải , nàng đã hối hận lắm rồi, trách không được Dạ Ngưng lúc đưa cho nàng cái đĩa này liền cười ái muội như vậy, trách không được còn dặn dò dạy bảo nàng nhất định phải xem thật kĩ, nói cái gì là của cải vô giá, nói cái gì chỉ cho nàng mượn, nói cái gì nhìn khẳng định hai người xem sẽ khó quên. Sớm biết rằng sắc tình như vậy, Tiểu Thảo khẳng định chỉ để một mình mình vụng trộm xem. =.=

Phong Uyển Tư nhin Tiểu Thảo quẫn bách liền vui vẻ

"Ai nha, được rồi được rồi, Tiểu Thảo, xem cái này tính là gì, về sau sẽ có nhiều kinh nghiệm thực tiễn hơn nữa."

"Thực tiễn?"

Lăng Sương tại một bên lạnh lùng hỏi, Phong Uyển Tư không nghĩ nhiều, gật đầu nói tiếp

"Đúng vậy, cô xem xem, cô nhìn kỹ Dương Tiểu Thảo, vì cô ấy tôi cũng rất lo lắng."

"Lo lắng cho tôi?"

Tiểu Thảo choáng váng, Viên thuốc lo lắng cho nàng, như thế nào có khả năng này. Phong Uyển Tư nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, nghĩ cái gì vậy? Cô nghĩ rằng tôi cũng theo chị tôi coi trọng cô sao?

"Tôi vẫn tưởng rằng Tiểu Thảo là một hài tử ngây thơ, cái gì cũng không biết, mà chị của tôi cũng gần ba mươi rồi, tục ngữ nói rất đúng, nữ nhân ba mươi như hổ như lang, có lẽ ngón tay của Tiểu Thảo sẽ gãy mất." =))))))))))

"Hả?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo vẫn là có chút không hiểu, còn Phong Uyển Nhu bên cạnh đã sớm thay đổi sắc mặt, giận dữ nhìn Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư làm bộ như không biết, như trước cười tươi như hoa dả lả nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vốn đã bị bộ phim sắc tình vừa rồi làm cho đầu óc trống rỗng, lại gặp Phong Uyển Tư cố tình trêu ghẹo, trong lúc nhất thời có chút mông lung.

"Cho nên tôi mới nói a, loại này phim này cô thích thì xem cũng được, nhưng đừng để chị gái của tôi bị đói nha ~~."

"Bị đói?"

"Phong Uyển Tư !"

Phong Uyển Nhu bên kia nhịn không được , lên tiếng quát lớn Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư thè lưỡi, chị nàng lúc nào sinh khí cũng kêu nàng như vậy a, nàng bĩu môi liếc Tiểu Thảo, kéo Lăng Sương đi, đóng cửa lại, chạy trốn ra ngoài, vừa ra trước cửa còn không quên rống hai tiếng với người đang sinh khí bên trong.

"Em đi a, hai ngươi cứ tiếp tục, chị, lúc đầu em còn không thích Tiểu Thảo , cảm giác nàng không gì tiềm chất nào, hiện tại nhìn xem, bữa tiệc khoai tây, phim điện ảnh kích tình, cũng không tệ lắm !"

Theo sau lời nói là tiếng cười xấu xa, cùng lúc đó Phong Uyển Tư thét lên một tiếng thét chói tai, hết thảy đều đình chỉ. Phong Uyển Nhu nhìn ra cửa lắc lắc đầu, xong rồi, khẳng định lại bị Lăng Sương hốt xác đi.

Hai bóng đèn vừa đi, tim Tiểu Thảo lại bắt đầu phịch phịch nhảy dựng lên, thở cũng không dám thở mạnh, nàng vừa mới hiểu mấy lời của Phong Uyển Tư vừa rồi nói là có ý gì, một loại cảm giác dũng khí khác thường lan toả toàn thân, cùng với hình ảnh vừa rồi khi xem phim, trong đầu nàng không sao quên được. Tuy nói là đang khúc gay cấn bị Phong Uyển Nhu rút màn hình bóp chết , không xem được cảnh H, nhưng chỉ nhớ lại cảnh nữ nhân tóc nâu đem nữ nhân tóc vàng đặt ở dưới thân không ngừng vuốt ve

https://thuviensach.vn

thân thể của nàng, thật sự động tác đó Tiểu Thảo nhớ rất rõ, còn có tiếng rên mê hồn của nữ nhân tóc vàng kia..... =)) (Không sợ chết :">)

Tiểu Thảo cảm thấy chút khát, thật cẩn thận từ trên sô pha đứng lên muốn đi vào phòng bếp lấy nước uống. Phong Uyển Nhu không quan tâm nàng, vẫn cúi đầu xem văn kiện, chỉ là bàn tay cầm văn kiện có đôi chút run rẩy, sắc mặt cũng không trầm ổn như bình thường.

Tiểu Thảo chạy đến phòng bếp cầm lấy một ly nước lạnh ngửa đầu uống ừng ực, nước lạnh xuống bụng, hỏa khí trong lòng diệt được hơn phân nửa, coi như là hoàn hồn rồi, nàng liếm liếm môi, hít sâu một hơi, bước chân vững vàng, ngửa đầu, làm bộ như Đại trượng phu đầu đội trời chân đạp đất đi ra Pháp trường để đi tới bên cạnh Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng !"

Một tiếng quát to, khiến Phong Uyển Nhu cả kinh thiếu chút nữa văn kiện cầm trong tay văng ra, nhíu nhíu mày, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo, lại muốn đùa giỡn trò gì nữa?

Tiểu Thảo lo lắng nhìn Phong Uyển Nhu, một chút cũng không giống bộ dạng chột dạ và sợ hãi như vừa rồi, Phong Uyển Nhu trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, như thế nào, chẳng lẽ da mặt của Tiểu Thảo lại dày đến mức này sao?

Nắm chặt tay, Tiểu Thảo dùng toàn bộ khi lực hít một hơi, lớn tiếng nói

"Em đáp ứng chị, bất luận chuyện gì cũng phải thẳng thắn, không thể có bất cứ giấu diếm nào! Đúng vậy, Phong tổng, phim kia tuy rằng là Ngưng Ngưng cho mượn, nhưng em đã sớm muốn xem loại phim này, bởi vì em rất muốn làm như vậy với chị! Chính là vẫn không biết nên làm như thế nào! Hiện tại đã biết rõ ! Tuyệt đối sẽ không làm chị bị đói!" :">

https://thuviensach.vn

PS: Tiểu Thảo ra dáng cường công quá =)))))))) Không để chị bị đói nên cố coi phim của Dạ Ngưng cho mượn :"> Cón chế Tư đúng chất sợ thiên hạ không loạn, cố gắng thêm dầu vào lửa =))))))

Bộ Ách Tỷ tỷ mình đã Edit xong, dự định là từ tuần sau sẽ tăng lên 4 chương Xuân thiên 1 tuần :"> Nếu rảnh sẽ tăng thêm nữa, phải ráng lết để năm mới khui hàng bộ mới =)))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 75 Ôn lại chuyện cũ

Edit: Girl_sms

Beta: Kai

Tiểu Thảo "thẳng thắn thành khẩn" khiến mặt Phong tổng lúc đỏ hồng lúc xanh mét, có cảm giác nói không nên lời, cảm xúc cũng không thể biểu lộ, chỉ có thể dùng ánh mắt lạnh như băng bắn về phía Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm lại sợ như rùa rụt cổ, cũng thấy mấy lời này rất rõ ràng , ngốc nghếch hề hề cười cười, tiến lên ôm lấy Phong Uyển Nhu, đem đầu hướng vào trong lòng nàng nịnh nọt:

"Phong tổng, Phong tổng, đừng nóng giận nha, em chỉ là ăn ngay nói thật." =.=

"Đừng chạm vào tôi."

Phong Uyển Nhu lạnh lùng nói, Tiểu Thảo mặt dày như vậy khiến nàng thật sự không có khả năng tiếp nhận. Tiểu Thảo nói xong mấy lời kinh thiên động địa, quỷ thần khiếp sợ như vậy rồi còn dám nghịch ngợm tiến vào trong lòng của nàng, khó tránh khiến cho Phong Uyển Nhu có một loại cảm giác như đang ôm Dạ Ngưng thứ hai.

"Không, chị không thể sinh khí."

Tiểu Thảo than thở, đầu dùng sức cọ vào cổ Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

"Ngưng Ngưng nói, hai chúng ta luôn là cãi nhau quá nhiều, trò chuyện tâm tình quá ít, cần tâm sự nhiều hơn."

"Nàng là gì của em, sao em nghe lời nàng ta như vậy?"

Phong Uyển Nhu nói chuyện có chút tức giận, trong lòng cũng có chút không muốn, không phải nàng ăn dấm chua của Tiểu Thảo cùng Dạ Ngưng. Phong Uyển Nhu là loại người nào, nàng sao có thể không biết Tiểu Thảo cùng Dạ Ngưng ở cùng một chỗ bất quá là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, chuyên gia đi làm chuyện xấu, một chút tình ý cũng không có. Nhưng Tiểu Thảo lại xem mấy lời Dạ Ngưng nói làm như thánh chỉ, chỉ riêng điểm này, người bình thường cũng không chịu nổi rồi. Nếu chỉ mấy điều hay thì cũng coi như bỏ qua đi, mà đây toàn dạy ba cái tào lao xấu xa a.

Tiểu Thảo cảm giác được Phong tổng đang bất mãn, tay ôm cổ của nàng, rõ ràng đem thân mình dựa trên người nàng.

"Phong tổng, chúng ta đã lâu không nói chuyện phiếm, chị đừng sinh khí nữa nha, nha?"

Đừng nói khi cãi nhau, chính là cả khi không cãi nhau thì hai người ở chung cũng không có khoảng không gian tâm tình. Phong Uyển Nhu luôn bận rộn công tác, Tiểu Thảo tuy rằng ngày thường rất trẻ con, nhưng mỗi khi thấy Phong Uyển Nhu công tác, nàng đều ngoan ngoãn đi qua một bên tìm việc để làm, cũng không phiền Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu đối với việc này cũng áy náy, không phải không nghĩ tới buông tay công ty, nhưng Phong Đằng là nàng dùng toàn bộ tâm huyết để xây dựng lên, giao cho ai nàng cũng không yên tâm. Duy chỉ có Uyển Tư, nhưng Tư Tư vĩnh viễn giống như hài tử không chịu lớn. Thở dài, Phong Uyển Nhu rốt cuộc chịu vươn tay, đem Tiểu Thảo kéo vào trong lòng, ôn nhu hỏi:

"Em muốn tâm sự?"

"Muốn rất muốn, Phong tổng, chị có biết vì sao em lại yêu chị?"

https://thuviensach.vn

"....."

Phong Uyển Nhu vừa dịu xuống bị hỏi câu này lại căng thẳng , nàng cau mày nhìn Tiểu Thảo đang nằm trong lòng mình ngây ngô cười, đứa nhỏ này hôm nay là làm sao vậy, ăn thuốc kích thích sao? Tiểu Thảo không chớp mắt nhìn Phong Uyển Nhu, nàng tuy rằng chưa ăn thuốc kích thích gì hết, nhưng bộ phim vừa rồi, hình ảnh vừa rồi còn hơn thuốc kích thích nhiều, đến bây giờ thân mình nàng còn ngứa ngáy lắm, nếu không nói chuyện phiếm dời đi lực chú ý, nàng không biết một hồi nữa mình sẽ làm ra chuyện quỷ quái gì.

"Được rồi, nếu chị không biết, em đây nói cho chị nghe, em thích chị từ lúc chị thu nhận đàn chó hoang."

"Sao?"

Phong Uyển Nhu mí mắt có chút tiếu ý, lúc thu xếp cho đàn chó hoang sao? Chẳng lẽ Tiểu Thảo là vì cảm kích nàng cho nên có cảm tình?

Tiểu Thảo nắm bả vai Phong Uyển Nhu, mặt có chút hồng hồng, ánh mắt cũng không dám nhìn Phong Uyển Nhu, xem ra còn đang chuẩn bị một màn thổ lộ thẹn thùng.

"Lần đầu tiên em nhìn thấy chị, em đã rất khẩn trương, chị ngồi ở phòng phỏng vấn, cứ nhìn chằm chằm em, làm cho em không dám ngẩng đầu lên luôn."

Phong Uyển Nhu cười cười, ôm Tiểu Thảo, lúc phỏng vấn sao, không nhìn thì sao biết người tới xin việc như thế nào. Xem ra lúc đó tiểu gia hỏa này thực sự bị mình doạ cho xấu hổ.

"Thừa dịp chị xem sơ yếu lý lịch, em mới dám vụng trộm ngẩng đầu ngắm chị một cái, liền lập tức cúi đầu."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo mặt đỏ như con tôm được luộc chìn, Phong Uyển Nhu vừa thấy nàng như vậy đã biết nàng đang suy nghĩ cái gì, nhếch nhếch khóe môi:

"Không biết ai ban đầu đối nghịch với tôi à."

Tuy rằng hai người hiện tại có thể cười về những chuyện trong quá khứ, nhưng lúc trước kia thật sự là.....

Tiểu Thảo chu chu cái miệng, nói thầm:

"Ai bảo chị khi đó lúc nào cũng nghiêm mặt, em sợ chị đến mức mấy lần muốn quá từ chức a. Vốn đã sợ hãi, chị còn hay khi dễ em, em có thể không sai lầm sao?"

"Hả?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, dù thế nào, kết quả sao lại biến thành nàng khi dễ Tiểu Thảo?

Tiểu Thảo mặc kệ Phong Uyển Nhu tiếp tục nói, chỉ là trong thanh âm mang nhõng nhẽo trẻ con:

"Con cá bảo bối của chị, em lỡ tay làm chết, lúc ấy nhìn biểu tình của chị giống như muốn đạp chết em, làm em sợ quá chừng, kém chút nữa em còn tưởng phải chôn chung với con cá đó. Sau lại chúng ta lại cãi nhau, ai cha, ngẫm lại khi đó, thật rất khổ a."

Tiểu Thảo nói xong liền nở nụ cười, chuyện cũ rõ ràng vẫn luôn nằm trong tâm trí nàng, không nghĩ tới nàng cùng Phong tổng đã trải qua cùng nhau nhiều như vậy, hơn nữa quan hệ hiện tại của hai người ..... Nghĩ vậy, tâm của Tiểu Thảo nhảy dựng lên, ngẩng đầu không được tự nhiên nhìn Phong Uyển Nhu một cái, liền thấy Phong Uyển Nhu tựa tiếu phi tiếu nhìn mình, trong mắt tràn đầy sủng nịnh.

https://thuviensach.vn

"Đến sau đó, không biết như thế nào em liền thay đổi, lúc trước sợ nhất là đi làm, nhưng sau đó lại vì đi làm mà điểm tâm cũng không thèm ăn, hơn nữa muốn gặp chị đến phát cuồng a. Tuy rằng nhìn thấy chị cái gì cũng không nói, nhưng nhìn chị ngồi ở văn phòng làm việc đã cảm thấy thực thỏa mãn."

Tiểu Thảo nhẹ nhàng nói xong, ánh mắt cũng trở nên không giống lúc trước. Phong Uyển Nhu và nàng cùng nhau nhớ lại, tâm bị lời nói của Tiểu Thảo làm cho mềm xuống, tay cũng theo quán tính xoa lưng Tiểu Thảo.

"Em nói nhiều như vậy rồi, chị cũng phải nói chút gì nha."

Tiểu Thảo bắt đầu làm nũng, chiêu này không phải Dạ Ngưng dạy, là chính nàng tự học , hơn nữa là học theo Cỏ mẹ. Tiểu Thảo bình thường không có đam mê gì, ở nhà thường xuyên nghe lén Cỏ mẹ cùng Cỏ ba nói chuyện phiếm, mỗi lần Cỏ mẹ làm nũng với Cỏ ba, Tiểu Thảo đều nổi da gà, đã lớn tuổi như vậy mà Cỏ mẹ còn bắt chước mấy thiếu nữ làm nũng, nhưng Tiểu Thảo kinh ngạc phát hiện, Cỏ ba không những phản cảm, tựa hồ như Cỏ mẹ càng làm tới Cỏ ba liền lập tức đầu hàng, cái gì cũng OK. Tiểu Thảo đem chiêu này âm thầm nhớ trong lòng, chuẩn bị về sau cũng làm với Phong tổng, hôm nay cuối cùng cũng có cơ hội dùng tới.

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo nhìn một hồi, nhìn nàng trong mắt có chờ mong, tay đặt ở nàng bên hông chậm rãi buông xuống, tựa vào trong lòng Tiểu Thảo. Tiểu Thảo biết đây là Phong Uyển Nhu muốn dựa vào lòng mình, vì muốn Phong Uyển Nhu dựa vào càng thoải mái hơn một chút, Tiểu Thảo liền chuyển thân ôm lấy nàng.

"Nếu tôi nói, lần đầu gặp mặt, tôi đã có cảm giác với em, em có tin hay không?"

Phong Uyển Nhu thanh âm thực nhẹ, nhưng lại tiến vào trong lòng Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nghĩ đến chính mình nghe lầm, Tiểu Thảo liền ngồi ngốc

https://thuviensach.vn

ra như vậy, tuy rằng không trả lời Phong Uyển Nhu, nhưng cái miệng lại há rộng ra đã triệt để bán đứng lòng của nàng.

Phong Uyển Nhu không lưu tâm, chế trụ ôm Tiểu Thảo vào bên hông mình, tự chìm vào hồi ức, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

"Lúc trước đây, tôi đối với chuyện tình cảm không có chút chờ mong nào."

Tiểu Thảo nghe xong lời này thân mình run lên, tâm như là bị dao đâm, có chút đau lòng có chút xót xa, không thể nói cái gì an ủi Phong Uyển Nhu, cũng chỉ có thể sử dụng tay dùng sức ôm lấy Phong Uyển Nhu.

"Ba của tôi từng nói, Uyển Tư cùng tôi, tất yếu lưu lại một người, xử lý chuyện của Phong Đằng. Cá tính của Uyển Tư em cũng biết mà."

"Hừ hừ, mỗi ngày đều tìm trò khi dễ người khác."

"Hai người các em bát tự không hợp nhau sao? Như thế nào gặp mặt liền cãi nhau vậy?"

Tiểu Thảo bĩu môi, cái gì bát tự không hợp a, này quả thực là tình địch gặp nhau, có thể không cãi nhau sao? Không đánh đã nể mặt lắm rồi a.

Phong Uyển Nhu không rảnh nhìn Tiểu Thảo, tiếp tục nói:

"Nếu có cảm tình với ai, thì không có thời gian cho việc kinh doanh. Ban đầu, tưởng rất đơn giản, biết rõ chính mình sẽ không có, sẽ không hãm sâu vào. Cũng không nghĩ đến, vẫn gặp được em."

Nói đến đây, Phong Uyển Nhu thở dài, Tiểu Thảo ngược lại là vui vẻ, cười tủm tỉm ôm Phong Uyển Nhu, xem ra, nàng thật đúng là giống như Cỏ mẹ nói , mị lực không nhỏ đâu! =)))))))) (Mẹ con tự khen nhau)

https://thuviensach.vn

"Lúc phỏng vấn, em ngốc nghếch rụt rè ngồi ở nơi ấy, lại thường thường nhìn lén tôi, ánh mắt đó, tôi hình dung không ra."

Phong Uyển Nhu trên mặt mang theo tươi cười, nhớ tới Tiểu Thảo lúc đó ngây ngô, nhớ tới ánh mắt đơn thuần non nớt của nàng, nhớ tới nàng kinh ngạc mở to hai mắt không biết làm gì. Tiểu Thảo vừa thấy Phong Uyển Nhu như vậy thì đã biết nàng khẳng định đang suy nghĩ về mấy việc xấu của mình, có chút xấu hổ nghiêng người:

"Vậy còn cha chị, nếu-"

Cảm giác được Tiểu Thảo bất an, Phong Uyển Nhu mở to mắt, nắm tay nàng:

"Cho tới nay tôi đều như vậy, phàm là thứ tôi đã quyết, tôi nhất định sẽ không buông tay, vô luận ai làm chuyện gì, cũng không thể tách chúng ta ra."

"Ân!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, dùng hai má cọ cọ vào mặt Phong Uyển Nhu. Đúng vậy, không xa rời nhau, nguyên lai nàng không biết cảm tình là cái gì, từ khi gặp được Phong tổng, nàng lại thường xuyên đau khổ, nàng không muốn hai người tách ra, không cần giống như Dạ Ngưng, rõ ràng là thích, rõ ràng là yêu, tại sao còn muốn rời đi, cùng Phong tổng tách ra, nàng chịu không nổi.

Hai người cũng không nói chuyện, đắm chìm tại trong giây phút ngọt ngào kề cận bên nhau, Tiểu Thảo nhắm hai mắt lại, cảm thụ được mùi hương của Phong Uyển Nhu, mùi thơm của cơ thể, tâm tình liền ấm áp, đầu cũng cúi thấp xuống. Cảm nhận được Tiểu Thảo càng lúc càng muốn chìm sâu vào giấc ngủ, Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ đẩy nàng ra.

"Đứng lên, nếu mệt nhọc thì vào phòng ngủ, ở đây sẽ bị cảm lạnh."

https://thuviensach.vn

"Không chịu, em muốn ôm chị."

Tiểu Thảo lười biếng dang tay ôm một cái, Phong Uyển Nhu cảm thấy buồn cười nhìn nàng, giãy dụa do dự một hồi, cũng dang tay ôm lấy Tiểu Thảo.

Một cái ôm như vậy, khiến hai người đều có chút không bình tĩnh, mấu chốt là đã lâu không ôm, cái ôm này thật bất ngờ, trước ngực mềm mại dán lại gần nhau, Phong Uyển Nhu đỏ mặt, Tiểu Thảo giật mình, tâm trí tỉnh táo, hít một ngụm khí lạnh, không nói hai lời, nhắm thẳng đến cổ trắng nõn của Phong Uyển Nhu hôn điên cuồng lên đó.

"Tiểu Thảo, đừng -"

"Cho em hôn Người đi, chỉ hôn nhẹ thôi, được không?"

Thanh âm run rẩy lộ ra khát vọng vô hạn, Phong Uyển Nhu nhìn hai mắt Tiểu Thảo tràn ngập dục vọng, nghe nàng khát cầu như vậy, Phong Uyển Nhu cắn cắn môi, nhắm hai mắt lại nhẹ nhàng gật đầu.

Được Phong Uyển Nhu cho phép, Tiểu Thảo có chút lo lắng, cũng không giống như bình thường ầm ĩ nói không ngừng, mà là ôn nhu ôm lấy eo Phong Uyển Nhu, dùng lực một chút, đem nàng dựa vào trong lòng mình, rồi mạnh mẽ nghiêng người, đem thân thể nàng đặt ở trên sô pha. Phong Uyển Nhu kinh hô một tiếng, mạnh mẽ mở to mắt, nàng như thế nào cũng không đoán được Tiểu Thảo bình thường cái gì cũng không hiểu sẽ có bộ dạng như vậy, làm chuyện này có vẻ khá quen thuộc, còn nữa tốc độ này, tuyệt đối không phải người mới làm lần đầu.

Tiểu Thảo cũng mặc kệ Phong Uyển Nhu có bao nhiêu kinh ngạc, nàng sốt ruột lắm rồi, thân mình cũng sôi trào, tay run rẩy không biết nặng nhẹ vuốt ve thân mình Phong Uyển Nhu, hơn nữa còn dám công khai sờ lên ngực nàng.

https://thuviensach.vn

PS: Tiểu Thảo càng ngày càng to gan, dám sờ ngực Phong tổng =)))))))))) Đời không phải như mơ, các bạn chờ tiếp chương sau để coi màn 'cho Phong tổng ăn no' của Tiểu Thảo có thành công không nha :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 76 Bắt gian

Edit: girl_sms

Beta: Hwang Young

"Tiểu Thảo!"

Phong Uyển Nhu cả người run run, cuống quýt bắt lấy tay Tiểu Thảo, cách một tầng quần áo, Tiểu Thảo có thể cảm giác được nhiệt độ cơ thể nóng bỏng từ Phong Uyển Nhu, điều này khiến nhiệt độ cơ thể của Tiểu Thảo cũng tăng lên cao, trong mắt hừng hực ngọn lửa cháy, nàng liếm liếm môi, nhìn Phong Uyển Nhu, dục vọng không chút che giấu mà lộ ra - em nghĩ muốn chị.

"Em-"

Phong Uyển Nhu mặt đỏ như gấc, ánh mắt có chút bất an, tay giữ chặt tay Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cảm giác được liền xoay tay lại cầm lấy tay nàng, không chớp mắt nhìn nàng.

"Phong tổng....."

Vừa mở miệng đã cảm nhận được giọng nói của Tiểu Thảo khàn khàn đến cực điểm, mang theo thanh âm tràn ngập dục vọng. Tiểu Thảo trong lòng, trong mắt giờ này khắc này chỉ có Phong Uyển Nhu, chỉ có hình ảnh nàng cuộn mình trên sô pha, bộ dáng mê người, cái khác hết thảy đều nhìn

https://thuviensach.vn

không tới cũng không có cảm giác. Phong Uyển Nhu đọc hiểu ánh mắt Tiểu Thảo, cũng biết nàng nghĩ muốn cái gì, hít sâu một hơi, lắng đọng lại, bình tĩnh nhìn nàng.

"Tiểu Thảo, em quyết định ?"

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu hỏi liền ngừng lại một chút, lát sau ngẩng đầu lên nhìn về phía ánh mắt của nàng, thấy trong mắt Phong Uyển Nhu tràn đầy biểu cảm phức tạp, nóng rực trên người lập tức mất đi, tay đang đặt trên ngực Phong Uyển Nhu cũng bối rối hạ xuống.

"Phong tổng, em... em..."

Tiểu Thảo hoảng loạn, dục vọng bị thổi bay, lý trí bị kéo về lại, nàng mặt đỏ lên ngập ngừng , cúi đầu không dám nhìn Phong Uyển Nhu một cái, trong lòng hối hận đến cực điểm. Nàng đây là làm sao vậy, như thế nào lại biến thành như vậy? Như thế nào có thể đối xử với Phong tổng như vậy? Lúc trước đã hạ quyết tâm , chưa cùng Phong tổng hứa hẹn thì sẽ không động đến nàng, nhưng vừa rồi.....

Phong Uyển Nhu ngồi ở sô pha vẫn duy trì tư thế vừa rồi, nhìn ánh mắt Tiểu Thảo cũng dần dần ảm đạm đi xuống, vẫn là như vậy, Tiểu Thảo vẫn là không có chuẩn bị sẵn sàng, rốt cuộc mình phải đợi bao lâu, rốt cuộc còn muốn mình hao tổn bao nhiêu sức lực thì Tiểu Thảo mới có dũng cảm đối mặt với tình cảm của hai người?

"Em không biết nên làm như thế nào....."

Tiểu Thảo gắt gao cắn môi, cho dù không ngẩng đầu, cho dù Phong Uyển Nhu một câu cũng không trách, nhưng lòng của nàng cũng khó chịu muốn chết, Phong tổng đối với nàng tốt như vậy, nhưng còn nàng thì sao? Một lần một lần lại lùi bước, tựa như Dạ Ngưng đã nói, chính vì Phong tổng quá yêu bồ, nếu đổi lại là một người khác, khẳng định không có thời gian và tâm tình mà tiêu hao vì bồ nhiều như vậy, tại cái thế giới phức tạp

https://thuviensach.vn

này, bằng vào thực lực cùng mỹ mạo của Phong tổng, có ai mà không thích nàng ta, vậy mà bồ còn làm cho người ta phải chờ đợi trong mỏi mòn?

Nhưng Tiểu Thảo thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ, mấy ngày hôm trước, nàng xem TV, tính hỏi thử Cỏ mẹ đối với chuyện đồng tính luyến ái có cái nhìn ra sao, Cỏ mẹ liền không nói chuyện, buông điều khiển từ xa ra, nhìn chằm chằm nàng, đợi đến lúc Tiểu Thảo nổi hết da gà da vịt lên mới cầm lấy điều khiển từ xa đổi phim khác, thật giống như không nghe qua mấy lời này.

Nước mắt dần dần chứa đầy hốc mắt, Tiểu Thảo một tay nắm góc áo dùng sức dày vò, nàng hiện tại cũng thật hận chính mình, hận chính mình nhút nhát, hận chính mình không cố gắng, hận chính mình suy nghĩ không thấu đáo, người như nàng nên tha ra ngoài chém cái một, Phong tổng nên một cước đá nàng xuống sô pha sau đó đạp cho vài đạp, nhất định phải đạp lên mặt để cho mình nhìn gương sẽ nhớ đến mình vô sỉ ra sao. =))))) (Phong tổng đâu có nhẫn tâm chà đạp cục cưng của mình :">)

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, đem ảo não hối hận của nàng thu hết vào mắt, thở dài, vươn tay bắt lấy tay đang dày vò góc áo của Tiểu Thảo. Tiểu Thảo thân mình cứng đờ, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu ánh mắt tràn đầy ôn nhu, Tiểu Thảo nhìn vào không hiểu vì sao nàng còn đối tốt với mình như vậy, chỉ biết là tay mình bị Phong Uyển Nhu chậm rãi tách ra, mười ngón đan xen vào nhau, nắm chặt chẽ không chút kẽ hở.

"Tôi không nên bức em."

Một câu, ánh mắt Tiểu Thảo đỏ lên, nàng dùng sức cắn môi, áp chế nước mắt. Bức em? Phong tổng, chị như thế nào ngốc như vậy, vì cái gì sẽ đối với em tốt như vậy? Vì cái gì luôn là sủng ái em nhiều như thế.

"Tôi chờ em, chỉ cần -"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu thanh âm dừng một chút, trong mắt chợt lóe lên một tia đau lòng, rất nhanh rồi xẹt qua nên không bị Tiểu Thảo nhìn thấy.

"Chỉ cần em không buông tay."

Tiểu Thảo chỉ cảm thấy mí mắt chợt lạnh, tâm cũng mềm nhũn ra, thân mình cương cứng, bị Phong Uyển Nhu ôm vào trong lòng.

Nhẹ nhàng ôn nhu hôn xuống, mùi hương trên người Phong Uyển Nhu tràn ngập quanh mũi, Tiểu Thảo ghé vào trong lòng Phong Uyển Nhu, cảm giác như mình như rơi xuống một bụi hoa mềm mại, thoải mái nói không nên lời, toàn thân thật sung sướng, thật giống như một giấc mộng đẹp, dù là mộng cảnh hay là hiện thực, tốt đẹp này khiến nàng không đành lòng mở mắt, sợ vừa mở mắt ra, cảnh tượng này sẽ biến mất. Cảm nhận được Phong Uyển Nhu hôn nhẹ lên mặt mình, đến khi hôn đến vành tai, Tiểu Thảo nhịn không được than nhẹ một tiếng.

"Ân....."

Tiểu Thảo có thể rõ ràng cảm giác được Phong Uyển Nhu bỗng chốc cứng đờ, lập tức eo bị nàng ôm sát, hôn không hề mềm nhẹ nữa, nụ hôn cuồng loạn hạ xuống ở lông mi, hai má, trên môi. Thật sự hung hăng , mang theo cảm giác ủy khuất nói không nên lời, thân thể Tiểu Thảo càng ngày càng mềm xuống, cảm giác được một cỗ dòng nước ấm áp chảy khắp thân thể chậm rãi đi xuống dưới, đến bụng dưới, có chút tê dại, lại có chút khổ sở, khiến Tiểu Thảo nhịn không được, hai chân nhẹ nhàng cọ thân thể Phong Uyển Nhu, muốn giảm bớt thống khổ của mình.

Vừa cọ như vậy, ngọn lửa trong lòng Tiểu Thảo không hạ xuống, ngược lại lây sang Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu thân thể cũng mềm xuống, có chút chống đỡ không được, Tiểu Thảo lúc này thật buồn rầu! Lúc trước, Dạ Ngưng có dạy cho nàng, lần đầu tiên a, tuy rằng ai thượng ai hạ cũng không nên để ý nhiều, nhưng chính là mấu chốt quyết định vận mệnh nửa

https://thuviensach.vn

đời sau, bạn học Tiểu Thảo, bồ xem Phong tổng bình thường cường thế như vậy, bồ còn muốn bị nàng áp nửa đời sau sao? Nếu không muốn, lần đầu tiên nhất định phải chủ động a, chèn ép khí thế của nàng, từ nay về sau phải cho nàng biết ai mới là cường công, nhất thống thiên hạ, vạn thảo, vạn thảo, vạn vạn thảo. =))))))))))))

Trong lòng nghĩ như vậy, Tiểu Thảo xác thực nàng biết chính mình hiện tại không có cái gì để hứa hẹn với Phong tổng, nhưng hôn nồng nhiệt tổng có thể đi? Hôn nồng nhiệt, hôn nồng nhiệt thuần khiết, không mang theo một tia tình dục, chính là biểu hiện cảm tình của các đôi tình nhân, không nói gì, cùng không hứa hẹn gì. Tiểu Thảo cũng bắt đầu to gan, tay không còn mềm nhũn như trước, theo bản năng bắt đầu đi vuốt ve lưng Phong Uyển Nhu, một cái rồi một cái, không nhẹ không nặng chỉ vừa đủ lực, Phong Uyển Nhu không phát giác Tiểu Thảo đang "đảo khách thành chủ", chỉ cảm thấy thân thể của chính mình bị Tiểu Thảo khẽ vuốt hạ giống như nước đá đang tan chảy ra, nàng còn chưa hiểu chuyện này là như thế nào, hai tay đã bị Tiểu Thảo đè lại , sau đó đầu gối cũng bị Tiểu Thảo dùng chân ngăn chặn, cả người bị nhốt dưới thân Tiểu Thảo.

Lông mi dài khẽ động, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu, có chút khó hiểu nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vốn bị dục vọng khống chế, lại bị Phong Uyển Nhu nhìn bằng ánh mắt mê man này, thân mình bỗng nhiên nổ tung , cả người giống như chim gõ kiến, cúi đầu hôn lên khắp người Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu bị hôn đến nhũn ra, hai tay trên người Tiểu Thảo bắt đầu sử dụng lực xoa nắn, muốn phóng thích loại cảm giác khó nhịn này, ngực áo ngủ đã sớm bị Tiểu Thảo mở ra, còn nội y thì Tiểu Thảo không có lá gan rút đi, chỉ cần như vậy thôi, Tiểu Thảo đã thực thỏa mãn , chổng mông lên cao, giống như chú chó nhỏ liếm láp hương vị ngọt ngào trên bộ ngực của Phong Uyển Nhu, mỗi một lần hạ xuống đều thỏa mãn đến tận tim.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu dần dần chìm đắm, thở dốc cũng trở nên dồn dập, thỉnh thoảng hỗn loạn than nhẹ, mỗi khi như vậy, hỏa khí dưới đáy lòng Tiểu Thảo cũng tăng lên, khí lực trên tay cũng gia tăng.

Tóc dài phân tán trên sô pha, hai má đỏ hồng, híp lại hai mắt, vặn vẹo thân thể, Phong Uyển Nhu để cho Tiểu Thảo trên người mình tàn sát bừa bãi, trong lòng biết như vậy không phải là cách, nhưng nàng chính là không có khí lực đẩy Tiểu Thảo ra, hai tay ngược lại với lí trí kéo cổ của Tiểu Thảo, chế trụ thân mình Tiểu Thảo, gần sát chút, thầm nghĩ muốn gần sát thêm một chút.

Ngay tại lúc Tiểu Thảo đang chuẩn bị biến hình thành 'Cường công' , ngay tại lúc Phong Uyển Nhu sắp bị công hãm, ngay tại lúc bàn tay không thuần khiết kia chậm rãi hạ xuống dưới, đột nhiên cửa bị mở ra , thanh âm cười hì hì truyền vào, Viên thuốc như từ trên trời rơi xuống bỗng xuất hiện. =))))))))))))

"Hahaha, tỷ tỷ, em có mua bữa tối , vẫn là em đối với chị tốt nhất nha, khoai tây kia có gì ngon, cô- a - ! ! ! Dương Tiểu Thảo, cô làm gì mà áp tỷ tỷ tôi? !"

Phong Uyển Tư đang tươi cười bỗng nhiên đen mặt, không cảm xúc nhìn trên sô pha Tiểu Thảo kia đang áp trên người tỷ tỷ vận động, tay vẫn đang chạy loạn trên người Phong Uyển Nhu. Lăng Sương đang đi ở sau nàng đổi dép lê, bị nàng rống như vậy liền hoảng sợ, vừa định chạy lại xem là chuyện gì xảy ra, liền thấy cái cà mên thức ăn mới mua từ khách sạn đang bay theo đường vòng cung, ngay sau đó Phong Uyển Tư chạy như điên đến trước sô pha, một tay bắt lấy Dương Tiểu Thảo đang ở trên sô pha ném xuống.

"Cô này đại khốn kiếp, sắc lang, cô làm gì đây? Cô đè trên người tỷ tỷ tôi muốn làm gì? ! Áo ngủ kia là tôi mua , cô liền cởi ra như vậy, cô không muốn sống nữa phải không?"

https://thuviensach.vn

Cũng không biết ai ban đầu nói sợ Tiểu Thảo làm tỷ tỷ nàng bị đói, cũng không biết là ai không có việc gì liền khiêu khích Tiểu Thảo ám chỉ nàng cả đời sẽ làm thụ bị khi dễ, vậy mà nay, Tiểu Thảo thật vất vả mới dám cho Phong Uyển Nhu 'ăn no', lại còn bị Phong Uyển Tư lấy thế võ tiêu chuẩn quốc tế đẩy xuống dưới, mông tiếp xúc với mặt đất, không chỉ có dục vọng bị dập tắt, cả cái mông cũng đau lên, tim đập mau sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, nhớ tới chính mình vừa rồi cùng Phong Uyển Nhu đều rên nhẹ, trên mặt lại đỏ bừng lên.

Phong Uyển Nhu cũng từ trong mộng bừng tỉnh cuống cuồng ngồi dậy, cúi đầu sửa sang lại quần áo bị Tiểu Thảo lột ra, Lăng Sương đi phía sau Phong Uyển Tư, nhìn Tiểu Thảo đang xoa mông, lại nhìn nhìn trên sô pha Phong tổng đang sửa sang lại quần áo, lắc lắc đầu, thở dài, nếu nàng có muội muội như Phong Uyển Tư, vừa lúc nàng ta ra đời, nhất định dùng sức bóp chết ngay, để tránh hậu họa về sau.

"Cô ngồi im đó cho tôi, cô đang muốn làm gì a? Được tiện nghi còn khoe mã sao?"

Phong Uyển Tư rống lớn đến mức nước miếng đều phun tứ tung, hai mắt hồng hồng , giận quá hóa điên, nàng nhớ rõ nàng từng cùng tỷ tỷ có tăm sự qua, Phong Uyển Nhu từng nói, muốn đem lần đầu tiên giữ lại cho đến khi Tiểu Thảo xác định sẽ cùng với nàng ở cùng một chỗ, cho nên Phong Uyển Tư mới tức giận như vậy.

Lúc này không cần xem cũng biết là Tiểu Thảo "Bá Vương cường thượng cung" a, đáng chết, kia tỷ tỷ nàng, nàng nâng trên tay còn sợ rớt, ngậm trong miệng cũng sợ tan, đã bị Tiểu Thảo cởi hết quần áo như vậy, đã bị Dương Tiểu Thảo đặt ở dưới thân như vậy, nàng - nàng tức chết rồi. Nàng, nàng hôm nay nhất định phải đem Thảo khoai tây khốn khiếp này thanh lý, không giết chết tên tiểu khốn kiếp này, nàng sẽ không mang họ Phong !

https://thuviensach.vn

PS: Lấy hết can đảm đi làm 'cường công' lại bị 2 cái bóng đèn phá bể xô chậu =)))))))))) Tiểu Thảo mà chứ bị vậy chắc sớm tổn thụ vì áp chế nhu cầu quá :"> Phải nói là Tư Tư quá VIP, lần nào đến đoạn gay cấn cũng xuất hiện vô cùng bất ngờ :))

Dạo này bận quá nên chắc không xong nối trước Tết :"> Thôi cứ từ từ đi mấy bạn, đằng nào cũng sẽ hoàn =)))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 77 Ủy khuất

Tiểu Thảo lúc mới đầu chỉ nghĩ Phong Uyển Tư chỉ là giống như trước uy hiếp chơi mình mà thôi, tuy rằng mông tiếp đất rất đau, dục hỏa dưới đáy lòng cũng bị dập tắt ngay lập tức, nhưng Tiểu Thảo cũng hiểu được chính mình đã cướp của Viên thuốc cái gì. Dù sao nếu hỏi thử là nàng, một tỷ tỷ ôn nhu như ngọc tự nhiên bị người khác cướp mất, nàng không chừng so với Viên thuốc còn ác ôn hơn.

Nhưng hiện tại nhìn thấy Phong Uyển Tư cắn răng, nắm tay thành quyền, hốc mắt hồng hồng nhìn mình, Tiểu Thảo sợ hãi, lập tức quên cái mông bị đau dùng tốc độ ánh sáng, lập tức trốn phía sau Phong Uyển Nhu, còn ló đầu ra nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, hai tay ôm eo Phong Uyển Nhu.

Làm cái gì vậy a? Tại sao lại tức giận như vậy?

Phong Uyển Nhu cũng phát giác Phong Uyển Tư khác thường, trầm mặc nhìn nàng, lời nói trách cứ cũng bị nghẹn ở cổ họng.

"Cô đã làm gì tỷ tỷ tôi?"

Tiểu Thảo nhìn thấy Phong Uyển Tư hỏi mình mà người cũng run lập cập, nếu như bị Viên thuốc này đánh cho một quyền sẽ đau ra sao a. Phong Uyển Tư gắt gao cắn môi dưới, trợn tròn ánh mắt như là muốn đem Tiểu Thảo ăn tươi nuốt sống.

"Uyển Tư..... Em....."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn Phong Uyển Tư, nhìn nàng không biết từ khi nào nước mắt chảy xuống, cảm nhận được Tiểu Thảo túm lấy vạt áo mình, nhất thời trong lòng có vô số cảm giác, ngực có chút phiền não. Nàng vẫn hiểu được muội muội đối với mình có bao nhiêu cảm tình, lúc chưa có Tiểu Thảo, nhiều năm qua, người chống đỡ nàng, khiến nàng kiên trì không buông tha công việc chính là Phong Uyển Tư. Nói vậy, Uyển Tư cũng có niềm tin như vậy với mình.

Tiểu Thảo khẩn trương tránh ở sau lưng Phong Uyển Nhu, nắm chặt góc áo sợ hãi nhìn Phong Uyển Tư, nhìn nàng nước mắt ràn rụa, có chút không biết làm sao . Tuy rằng nàng đã biết Phong Uyển Tư có bao nhiêu "ỷ lại" vào Phong Uyển Nhu , nhưng đối với loại luyến tỷ đến mức này, quả thật lần đầu tiên nàng thấy.

Nước mắt kia..... Vẻ mặt thống khổ kia, là sao? Nghĩ đến hai chữ "Loạn luân", Tiểu Thảo tựa như lọt vào hầm băng, toàn thân rét run, nàng cầm lấy áo Phong Uyển Nhu không ngừng an ủi chính mình, sẽ không , sẽ không , làm sao mà trùng hợp vậy, chỉ là tỷ muội thôi, chỉ là tỷ muội dính nhau mà thôi.....

Vẫn đứng ở phía sau Phong Uyển Tư , Lăng Sương yên lặng nhìn nàng, trong mắt tràn đầy bi thương cùng đau lòng. Trong mắt nàng, Phong Uyển Tư chính là hài tử phản nghịch, nàng vẫn an ủi chính mình như vậy, chỉ cần nàng có nhiều kiên nhẫn, nhiều tình yêu, Uyển Tư cuối cùng sẽ quay đầu, cuối cùng sẽ quay lại nhìn mình, một ngày nào đó mình sẽ dắt tay Tư Tư, cùng ở một chỗ. Nhưng người này vì cái gì ương ngạnh như vậy, trong mắt cùng trong lòng cũng chỉ có Phong Uyển Nhu? Uyển Tư, Phong Uyển Tư, nàng là tỷ tỷ của cô a, nàng đã có Tiểu Thảo a !

Cách Phong Uyển Nhu vài bước, Phong Uyển Tư đứng im, nàng vẫn không nhúc nhích nhìn Tiểu Thảo tránh ở phía sau Phong Uyển Nhu, trong mắt lửa giận bắn ra bốn phía, nắm chặt tay, thân mình như là dã thú đang phẫn nộ, tùy thời chuẩn bị tiến lên cắn chết con mồi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo theo bản năng nuốt nước miếng, nhìn đôi giầy cao gót của Phong Uyển Tư trên, đem đầu rụt luôn về sau Phong Uyển Nhu. Huyết thống là thứ không thể chối bỏ, mặc kệ hai chị em các nàng tính cách trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, thì Tiểu Thảo vẫn là có thể thấy trên mặt Phong Uyển Nhu sự đau lòng, khuôn mặt này, vẻ mặt thống khổ của Phong Uyển Tư lúc này khiến Phong tổng khổ sở. Không phải chột dạ lại càng không là sợ hãi, chỉ là khổ sở.

"Uyển Tư."

Phong Uyển Nhu thu lấy lực chú ý của Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư ngẩng đầu, nhìn chăm chăm tỷ tỷ.

Ánh mắt cả hai đều thâm thúy để người khác phải trầm mê, hai người không nói gì chỉ chăm chú nhìn nhau, điều này làm cho Phong Uyển Tư nhớ tới mới hồi trước nàng còn dùng ánh mắt này cùng nụ cười xấu xa trêu ghẹo Phong Uyển Nhu, chỉ là hiện tại có chút bất đồng . Phong Uyển Tư thấy được, thấy được trong mắt tỷ tỷ đã không hề chỉ có chính mình, nơi đó đã bị hình ảnh của Dương Tiểu Thảo lấp đầy.

Còn nhớ rõ, Phong Uyển Tư còn nhớ rõ mới trước đây khi trời mưa sét đánh, tỷ tỷ từng gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực nói nàng không phải sợ, nàng nhớ rõ chính mình khi bị người khác khi dễ, tỷ tỷ không quan tâm xông lên phía trước bảo vệ nàng, nàng nhớ rõ chính mình sinh bệnh nhưng ba mẹ bận rộn công tác, là tỷ tỷ một tấc cũng không rời chăm sóc nàng, nàng nhớ rõ đêm trước ngày nàng đi du học, tỷ tỷ ôm nàng không hề buông tay.

Ở nước ngoài nhiều năm, vô luận khó khăn như thế nào, vô luận bị khi nhục ra sao, Phong Uyển Tư đều cắn răng kiên trì nuốt xuống, bởi vì nàng biết, tỷ tỷ còn đợi nàng, đợi nàng về nhà. Nhưng hôm nay, nàng đã trở lại, cũng có năng lực bảo vệ tỷ tỷ, nhưng hiện tại tỷ tỷ đã không còn cần nàng .....

https://thuviensach.vn

"Tỷ, chị thật sự yêu Tiểu Thảo phải không?"

Vừa mở miệng đã nhận ra chất giọng nồng đậm giọng mũi, Phong Uyển Tư không chớp mắt nhìn Phong Uyển Nhu, tuy rằng đã sớm biết đáp án, nhưng nàng vẫn muốn nghe tỷ tỷ chính miệng nói ra.

Tiểu Thảo nghe xong lời này ánh mắt đều trừng lớn, nàng thật sự rất muốn rất muốn đạp chết tên hài tử luyến tỷ này. Đến bây giờ còn hỏi vấn đề này? Nếu Phong tổng không thích tôi, sao có thể cho tôi hôn, sao có thể cho tôi ôm? Cô rốt cuộc muốn như thế nào a, lúc trước là cô đe dọa tôi bắt tôi phải hảo hảo đối xử với nàng, vì cái gì hiện tại tôi và nàng đã ở cùng một chỗ , mắt cô lại đỏ hồng đến chất vấn? Ai da, nữ nhân Phong gia, thật đúng là khó chiều.

"Đúng."

Phong Uyển Nhu trả lời rất đơn giản cũng rất có lực, chỉ là một chữ khiến cho trái tim Phong Uyển Tư đau xót, đến bây giờ nàng cũng không hiểu được chính mình , rõ ràng hy vọng tỷ tỷ hạnh phúc , cũng từng hy vọng Tiểu Thảo cùng tỷ tỷ có thể ở cùng một chỗ, nhưng hiện nay tỷ tỷ đang hạnh phúc , chính mình lại khổ sở , đau lòng , đơn giản là hạnh phúc này không phải do mình mang lại cho tỷ tỷ.

"Thật không.....?"

Phong Uyển Tư lặp đi lặp lại hỏi, ánh mắt vừa nhìn Phong Uyển Nhu vừa nhìn Tiểu Thảo, thân hình có chút siêu vẹo, Lăng Sương không có đỡ nàng, chỉ trầm mặc đứng ở phía sau nàng không nói một lời.

Phong Uyển Nhu trong lòng cũng không vui vẻ gì, nhìn Phong Uyển Tư như vậy, nàng so với ai khác đều đau lòng hơn, nhưng chuyện này sớm hay muộn cũng phải đối mặt, trong lòng nàng, Uyển Tư bất quá là chỉ một cái hài tử không chịu trưởng thành, nàng cũng biết Uyển Tư đối với mình cũng

https://thuviensach.vn

chỉ là muội muội ỷ lại vào tỷ tỷ, thời gian qua, nàng đã tìm thấy Tiểu Thảo, người nàng thích, Uyển Tư như thế nào lại không thích?

Phong Uyển Tư một mình đứng tại chỗ một hồi, ánh mắt của nàng có chút đăm chiêu, trong đầu đều là những cảnh tượng như mới xảy ra hôm qua, Phong Uyển Nhu lần đầu tiên dạy nàng lái xe ô tô, lần đầu tiên mang nàng đi khu vui chơi, lần đầu tiên vì nàng mà mắng người khác, thật nhiều lần đầu tiên, đều là cùng tỷ tỷ cùng nhau làm.....

Ánh mắt lại bắt đầu ẩm ướt nhưng Phong Uyển Tư không muốn trước mặt người khác rơi lệ , nàng ngẩng đầu, nhìn Tiểu Thảo dùng sức cắn môi dưới, đem nước mắt nhẫn áp trở về, thanh âm có chút nghẹn ngào.

"Dương Tiểu Thảo, nếu cô dám có lỗi với chị ấy, tôi liền cầm dao giết chết cô."

Giết chết tôi..... Tiểu Thảo dùng sức nhéo eo Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu cảm giác được , bất đắc dĩ lắc đầu, vừa định nói cái gì đó, liền thấy Phong Uyển Tư lảo đảo chạy về phòng, không cần nghĩ, Phong Uyển Nhu cũng có thể đoán được, khẳng định là giống như trước đây hai người mỗi lần cãi nhau thì Tư Tư đều chạy về giường khóc, còn Lăng Sương vẫn trầm mặc nãy giờ cũng chạy theo Phong Uyển Tư về phòng.

Cửa phòng ngủ bị đạp mạnh, Phong Uyển Tư một ngã quỵ trên giường, giày cao gót trên chân cũng không tháo ra, nằm trên giường khóc, khóc đến chết đi sống lại, rồi lau hết nước mắt vào gối đầu.

Lăng Sương nhìn nàng như vậy cũng mặc kệ, xoay người, đặt mông ngồi vào sô pha, mở TV tìm chương trình giải trí xem giết thời gian.

Phong Uyển Tư vốn khóc rất thương tâm, nàng ủy khuất rất nhiều, tỷ tỷ tốt như vậy, như thế nào để cho Dương Tiểu Thảo trộm đi, Thảo khoai tây khốn khiếp kia có chỗ nào tốt a, chỉ được cái thích ăn khoai tây, đến tư cách

https://thuviensach.vn

xách giày cho tỷ tỷ cũng không xứng, tỷ tỷ còn cho rằng nàng ta là bảo bối để dỗ dành, có phải hay không ?

Phong Uyển Tư một mình khóc lóc, khóc đến khi không còn khí lực , nàng vốn nghĩ Lăng Sương sẽ đến an ủi mình một chút, nhưng hiện tại không an ủi thì thôi lại còn không nói lời nào, nhưng người này thật tốt à, vào phòng thì mở chương trình hài kịch, cười đến rụng rời tay chân. =))))

"Này, có ai như cô vậy không? !"

Phong Uyển Tư nổi giận, từ trên giường đứng lên, căm giận trừng mắt Lăng Sương, trên mặt còn vương lệ nên phấn mắt bị loang ra, rất giống mắt gấu trúc. Lăng Sương liền quay đầu thấy nàng như vậy, không nhịn được.

"Hahahaha...."

"Cô còn cười? Cô cười cái gì? !"

Phong Uyển Tư triệt để bị chọc giận, nàng thống khổ lâu như vậy, kết quả là nữ nhân đáng chết này còn cười vui vẻ như vậy? Thật muốn một cước đạp chết nàng ta mà!

"Cô có cái gì mà khổ sở ?"

Nở nụ cười Lăng Sương nghiêng mặt nhìn Phong Uyển Tư, như thế nào, rõ ràng là tự cô không có việc gì tự tìm khổ sở, còn dám ngạo kiều với tôi? Ép buộc tôi cả đêm tôi còn chưa mắng cho, lại còn dám cáo trạng tôi?

"Cô thì biết cái gì? Đó là tỷ tỷ của tôi !"

"Vậy tôi phải nói cái gì?"

"..... Cô không phải đến để an ủi tôi sao?"

https://thuviensach.vn

"Cô để cho tôi an ủi chắc? Phong Uyển Tư, chính cô tự ngẫm lại đi, đêm nay Phong tổng cùng Tiểu Thảo đang hoàn hảo thì bị cô đến phá vỡ, người ta không nói gì thì thôi, chính cô lại vừa khóc vừa nháo, còn ép buộc tỷ tỷ cô, nói đến cùng, không phải do cô ghen tị với Tiểu Thảo sao?"

"Tôi mà ghen tị với Tiểu Thảo?"

Phong Uyển Tư giận đến run run, tóc rơi ra tán loạn ngồi ở trên giường, bộ dạng như mới bị chồng bỏ. (Bị tỷ tỷ bỏ :">)

Lăng Sương từ sô pha đứng lên, ôm hai tay trước ngực, nghiêng người nhìn Phong Uyển Tư.

"Cô nhìn cô đi, cô xem chính mình hiện tại là cái dạng gì? Cô như vậy, còn không phải là ghen tị với Tiểu Thảo sao?"

"Tôi làm sao? !"

Phong Uyển Tư dùng sức xoa xoa mặt, hung thần ác sát nhìn Lăng Sương, thật là tức đến chết.

Lăng Sương không nhìn nàng, ngữ khí cũng là khinh bỉ đến cực điểm.

"Nhìn cô như bây giờ, tính trẻ con bốc đồng, ném ra đường cái cũng không có ai thèm nhặt về."

"Cô, cô nói cái gì? !"

Phong Uyển Tư lập tức đứng dậy, cắn răng nhìn Lăng Sương. Lăng Sương nhún vai, một bộ dạng không quan tâm. Lâu như vậy , nàng cũng nhìn thấu tính tình Phong Uyển Tư, người này, sẽ không thể khuyên bảo, không thể an ủi, nói trắng ra là không thể nói lời hay, bằng không nàng ta sẽ lên mặt, không biết xấu hổ mà làm tới.

https://thuviensach.vn

"A, ha ha..... Cười chết tôi!!! Tôi không có người nhặt về? Tôi là mỹ nữ mỹ mạo như vầy mà không có ai cần sao?"

Phong Uyển Tư nở nụ cười, hơn nữa là cười đến mức rợn cả người, nghe thấy hết sức nham hiểm, Lăng Sương bị nàng cười làm cho cả người rét run, trong lòng cũng không hiểu vì sao mình sợ hãi, xoay người, muốn đối mặt với Phong Uyển Tư, nhưng vừa xoay lại, Lăng Sương lập tức trừng mắt, mặt nóng rực giống như bị bàn ủi áp lên.

PS: Chịu không nổi với chế Tư luôn, đúng với câu vừa ăn cướp vừa la làng =))) Tóm lại khổ nhất vẫn là cái mông của Tiểu Thảo :"> Không áp được Phong tổng lại còn bị tổn thương về thể xác =)))))))

Đúng là đối với Viên thuốc chỉ có thể dùng biện pháp mạnh, dịu dàng là bị chĩ ăn hiếp liền :))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 78 Tranh cãi

"Cô làm cái gì vậy?"

Mặt Lăng Sương nóng đến mức sắp xuất huyết, tim đập muốn lao ra khỏi ngực, thân mình như bị đóng đinh xuống mặt đất, không thể động đậy.

"Sương Sương ~"

Phong Uyển Tư nằm nghiêng trên giường, cầm khăn tay chậm rãi lau nước mắt tràn đầy hai má, áo có chút trễ xuống. Ánh mắt không còn bi phẫn, mà là mang theo vẻ dụ hoặc như có như không, mang theo một tia cấm dục, còn chưa hết, Phong Uyển Tư không biết là cố ý hay vô tình , đem váy dài toàn bộ đẩy đi lên, lộ ra hai chân thon dài tuyết trắng, cuộn mình lại, như là thẹn thùng, như là ác ý câu dẫn. Nếu không nhìn thấy đôi mắt sưng lên vì khóc kia, thật đúng là có thể làm người ta huyết mạch sôi trào.

"Lại đây a, giúp người ta lau khô mặt, làm chi lại khẩn trương như vậy a? Cô không phải nói tôi không ai thèm nhặt sao, nhưng mà hiện tại có ai đó lại si mê nhìn tôi như vậy."

Phong Uyển Tư hất mái tóc, cười quyến rũ nhìn Lăng Sương, cổ họng như là vừa ăn đường, thanh âm nhõng nhẽo chịu không nổi. Lăng Sương nghe xong nổi da gà, nàng hít sâu một hơi. Biết đây là thủ đoạn quen thuộc của Phong Uyển Tư, nàng cũng là có thể ứng phó được, Lăng Sương xoay

https://thuviensach.vn

người sang chỗ khác, đến bên giường, cầm lấy khăn tay, đi về phía Phong Uyển Tư, rồi lau mặt cho nàng ta.

"Ai ui, đau quá a ~. Ôn nhu một chút thì chết sao?"

Phong Uyển Tư ngoài miệng nói đau, nhưng trong lòng lại tự mãn không chịu được. Nàng thích xem Lăng Sương mặt đỏ lên như vậy. Ai nói chỉ có Dương Tiểu Thảo có đặc quyền làm người khác đỏ mặt? Có bản quyền chắc? Nàng Phong Uyển Tư cũng có. Nhìn xem , nữ nhân lạnh lùng này không phải cũng là bởi vì ánh mắt của nàng mà nhộn nhạo lên sao? Nói thật Phong Uyển Tư cũng biết tính tình nàng không tốt, thậm chí có điểm quái dị. Mỗi lần không vui đều tìm Lăng Sương phát tiết, đối với nàng ta mà nói rất không tôn trọng, nhưng trừ bỏ Lăng Sương, còn có ai có thể chịu đựng lâu như vậy?

"Nằm đàng hoàng, mặc quần áo vào ngay!"

Lăng Sương ngữ khí lạnh như băng, cũng không ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Tư. Phong Uyển Tư nghe lời nằm đàng hoàng trên giường, cười tủm tỉm nhìn Lăng Sương. Nhìn nàng hai má hồng hồng, ra vẻ trấn định nhưng tay vẫn khẻ run, đau khổ một ngày này của Phong Uyển Tư vì hành động của Lăng Sương mà an ổn lại. Đôi khi Phong Uyển Tư cũng nghĩ, nàng có phải hay không đã thật sự yêu Lăng Sương? Vì cái gì bản thân đối xử với nàng ta và tỷ tỷ giống nhau, có thể không che giấu cảm xúc của chính mình, thậm chí không có việc gì thì khi dễ nàng để tâm tình vui vẻ.

"Về sau đừng như vậy nữa ."

Trong lúc Phong Uyển Tư đang xuất thần nghĩ, Lăng Sương im lặng nãy giờ đã mở miệng nói chuyện. Đầu cũng chịu nâng lên, nhìn Phong Uyển Tư, trong mắt tràn đầy đau lòng.

Không phải nhìn không thấy biểu tình của Lăng Sương, cũng không phải không có cảm giác, nhưng Phong Uyển Tư vẫn bỡn cợt quay đầu, vô tâm

https://thuviensach.vn

vô phế cười cười.

"Không có việc gì đâu, tỷ tỷ của tôi quen rồi. Từ nhỏ đến lớn tôi đều như vậy, nàng sẽ không sinh khí, cô yên tâm đi."

"Tôi không phải nói Phong tổng."

Lăng Sương thanh âm rất thấp, ánh mắt cũng có chút ảm đạm, vẫn là như vậy sao? Cô vẫn muốn trốn tránh sao? Cô rõ ràng biết tôi đang nói cái gì.

"Dương Tiểu Thảo kia liền càng không thành vấn đề , qua vài ngày mời nàng ta đi ăn khoai tây, khẳng định nàng ta cười còn không kịp. Cô chờ tôi -"

"Cô như vậy, tôi sẽ đau lòng. Cho dù là Phong tổng, cũng sẽ như vậy."

Lăng Sương đánh gãy lời nói của Phong Uyển Tư, nàng hiểu tính của Phong Uyển Tư, nếu cứ nói giảm nói tránh tiếp tục, nàng ta khẳng định sẽ có hàng tá lí do, nói đến ngày mai cũng nói không xong. Nếu Phong Uyển Tư không dám đối mặt, không bằng chính mình nói cho nàng ta tỉnh.

"Cái gì a?"

Thanh âm có chút buồn bã, vừa rồi khi đùa dai không thấy. Phong Uyển Tư cắn môi dưới, ánh mắt có chút phiêu du.

"Cô nhìn tôi một chút được không?"

Buông khăn tay ra, Lăng Sương đặt hai tay lên hai má Phong Uyển Tư. Tay dùng sức, bắt buộc nàng ta nhìn mình.

"Cô muốn nói cái gì?"

Phong Uyển Tư nhăn mày, nụ cười trên mặt biến mất không thấy. Nàng không thích loại cảm giác này, có cảm giác như bị bắt buộc. Lăng Sương

https://thuviensach.vn

nhìn nàng, trong lòng thực khổ.

"Uyển Tư, từ trung học đến bây giờ, từ 15 tuổi đến 26 tuổi, tôi chờ cô mười một năm, suốt mười một năm rồi."

Như vậy không biết có đủ lâu hay chưa?

"Tôi không kêu cô đợi."

Phong Uyển Tư ánh mắt có chút lạnh, thanh âm cũng cứng rắn lên. Chuyện chờ đợi này không phải do nàng bắt buộc Lăng Sương, vì cái gì mỗi lần đang vui vẻ thì Lăng Sương đều phải nói mấy chuyện mất hứng này, vui lắm sao?

"Tôi không có ý bức cô, tôi chỉ là..... Chỉ là....."

Giọt lệ ẩn ẩn nơi hốc mắt, thật ê ẩm tê tái, giống như lòng của nàng bây giờ. Lăng Sương cố gắng chịu đựng không để nước mắt rơi xuống. Trước mặt Phong Uyển Tư, nàng đã chảy quá nhiều nước mắt, nàng không muốn như vậy nữa.

"Tôi chỉ muốn biết ở trong này, tôi rốt cuộc ở chỗ nào?"

Tay chậm rãi chuyển qua trước ngực Phong Uyển Tư, Lăng Sương cố chấp nhìn ánh mắt của nàng. Nàng biết chính mình lúc này có khả năng sẽ khiến cho Phong Uyển Tư phản cảm, nhưng là nàng thật sự rất đau, đau đến ngủ nghỉ không yên, đau đến không biết mục đích tồn tại của mình. Phong Uyển Tư là trời của nàng , là kiên trì, là động lực của nàng suốt mấy năm nay, nhưng hôm nay..... Ngay vừa rồi, Lăng Sương chính mắt thấy được tình cảm của Phong Uyển Tư đối với Phong Uyển Nhu rốt cuộc sâu đậm ra sao. Giờ khắc này, nàng không còn xác định được nữa nàng sợ hãi. Sợ hãi chính mình trong mắt Phong Uyển Tư bất quá chỉ là một người có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

https://thuviensach.vn

"Tôi không rõ, Lăng Sương, cô rốt cuộc muốn cái gì, chúng ta như bây giờ không phải rất tốt sao?"

Phong Uyển Tư phiền toái xoa xoa đầu, nàng có thể cảm giác được bàn tay trên ngực mình hiện tại run rẩy bao nhiêu, cũng có thể xuyên thấu qua ánh mắt Lăng Sương nhìn đến nỗi đau của nàng. Nhưng nàng cũng đã nói qua, nói hai người không thể ở cùng một chỗ, là nàng ta kiên trì không buông tha. Nếu như vậy, vì cái gì còn so đo kết quả? (Con người vô tâm >. <)

"Tôi không thích, tôi nói rồi, chúng ta không có khả năng ở cùng một chỗ. Tôi sẽ không yêu bất luận kẻ nào, bao gồm cả cô."

Đối với chuyện tình cảm, Phong Uyển Tư luôn luôn không ướt át dong dài. Tuy rằng những lời này không phải lần đầu tiên nghe, nhưng Lăng Sương vẫn là hung hăng đau xót, nghe một lần, đều sẽ đau một lần.

"Lâu như vậy, cô một chút cảm giác đều không có sao?"

Lăng Sương thanh âm có chút run run, thân mình cũng bủn rủn vô lực, nàng ngơ ngác ngồi ở trên giường nhìn Phong Uyển Tư, trong mắt bịt kín một tầng hơi nước. Tôi làm nhiều như vậy, cố gắng hết sức như vậy, Phong Uyển Tư, cô vì cái gì nhất định phải nhẫn tâm với tôi?

"Tôi chỉ là ăn ngay nói thật, không nghĩ lừa dối cô."

"Nhưng tôi tình nguyện bị cô gạt."

"......Cô đây là làm gì? So với tôi còn nhiều người tốt hơn lắm."

"Ha ha....."

Lăng Sương đau khổ cười, cười đến mức Phong Uyển Tư xót xa không thôi.

https://thuviensach.vn

"Tôi cũng không biết, Uyển Tư, cô có biết không?"

Lăng Sương nhìn ánh mắt của Phong Uyển Tư, trong mắt một giọt lệ chảy xuống.

"Tôi từng muốn thử tiếp nhận người khác, nhưng tôi làm không được, cùng bọn họ một chỗ, cuối cùng sẽ nhớ tới cô, bất luận là điểm nào so ra cũng kém cô. Mỗi lần cố gắng, sẽ càng khó thêm một phần, tôi thật sự, thật sự muốn buông tha ....."

Phong Uyển Tư kinh ngạc nhìn Lăng Sương. Loại cảm tình này, nàng chưa bao giờ trải qua, nàng không biết Lăng Sương sẽ khổ sở như vậy. Thở dài, Phong Uyển Tư cuối cùng vẫn là lấy tay Lăng Sương đặt ở trên ngực mình đặt xuống giường. Nàng nhìn Lăng Sương liếc mắt một cái, ngả thân mình, đưa lưng về phía Lăng Sương, nằm lại trên giường.

"Cô đi đi, tôi không muốn nói chuyện nữa, hôm nay mệt mỏi quá rồi."

".....Cô cho tôi là cái gì?"

"Cái gì là cái gì? Cô làm sao hỏi nhiều vấn đề như vậy?"

"Phong Uyển Tư, cô có phải cảm thấy tôi thực hạ tiện?"

"Lăng Sương, cô rốt cuộc suy nghĩ cái gì, hôm nay rốt cuộc cô bị làm sao vậy?"

Phong Uyển Tư không thể nhịn được nữa, từ trên giường ngồi dậy, lạnh lùng nhìn Lăng Sương, biểu tình kia cực kỳ giống Phong Uyển Nhu. Lăng Sương nhìn nàng, lòng tràn đầy câm phẫn, cầm lấy tay phải của Phong Uyển Tư, hung hăng cắn xuống.

"Cô điên rồi?!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư đẩy Lăng Sương ra, đau đến thấu xương, bất đắc dĩ nhìn dấu răng đỏ rực trên cánh tay, Lăng Sương cắn môi dưới, nhìn Phong Uyển Tư.

"Cô xứng đáng !"

"Đủ ! Cô cút đi cho tôi !"

Tính nhẫn nại của Phong Uyển Tư rốt cuộc bị dùng hết sạch. Nàng thật không rõ nữ nhân này hôm nay vì cái gì, rõ ràng vừa rồi còn hoàn hảo lau mặt cho mình, mới có vài phút đột nhiên trở nên cực đoan. Lăng Sương như vậy thực xa lạ khiến Phong Uyển Tư có chút phản cảm.

"Tôi đã dùng toàn bộ mọi thứ của mình cho cô để rồi đổi lấy cô đối với tôi tàn nhẫn thế này. Phong Uyển Tư, cô tốt lắm, rất tốt....."

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư, ánh mắt tràn ngập chán ghét và lạnh lùng. Nàng bám vào giường mượn lực muốn đứng lên, đủ, hôm nay hết thảy đều đủ rồi. Nàng không cần ở lại trong này để bị khinh bỉ, không cần ở lại trong này dọa người. Tình yêu không có đúng sai, chỉ có yêu và không yêu, nhưng nàng không muốn tôn nghiêm của mình bị Phong Uyển Tư hung hăng giẫm đạp như bây giờ.

"Lăng Sương, cô muốn cái gì? Cô muốn gì ở tôi?"

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương như vậy liền cảm thấy kinh hoảng. Lăng Sương trước mặt người khác luôn luôn lễ phép lạnh nhạt, vì cái gì mỗi khi đối mặt với mình thì nàng liền thất thố như vậy? Này rốt cuộc là vì cái gì?

Lăng Sương không nói lời nào, giãy dụa đứng lên, thân hình xiêu vẹo đi ra ngoài. Hiện nay nàng còn có thể nói cái gì, nếu Phong Uyển Tư không muốn nhìn thấy nàng, nàng cần gì phải chọc cho người ta phiền não?

https://thuviensach.vn

"Cô đứng lại !"

Phong Uyển Tư thấy Lăng Sương thật muốn đi liền từ trên giường bay xuống, dép lê cũng chưa đi vào, chân đất đuổi theo nàng, bắt lấy cổ tay Lăng Sương.

"Cô điên rồi? Cô như vậy mà về sao?"

Lăng Sương lệ đầy mặt, dùng sức giãy dụa hai tay không để cho Phong Uyển Tư nắm.

"Cô buông ra, cô không phải thấy tôi phiền sao? Tôi không cần cô quản!"

"Cô nhìn xem bộ dáng bây giờ của mình đi, chính cô nhìn xem !"

Phong Uyển Tư hốc mắt cũng đỏ, nhìn Lăng Sương khổ sở. Lăng Sương khóc lóc lắc đầu, không nghe Phong Uyển Tư nói, ra sức giãy dụa, Phong Uyển Tư về nước hết ăn lại nằm, nửa năm nay không chịu vận động, hai người giằng co một hồi thì Phong Uyển Tư cảm giác khí lực không còn nữa. Nàng nhìn Lăng Sương vẫn rơi lệ, cắn chặt răng, cầm lấy cánh tay của nàng dùng sức kéo về.

"Tôi biết, tôi biết cô muốn cái gì ! Cô muốn, tôi liền cho cô!"

Thân thể bị hung hăng đặt ở trên giường, Lăng Sương ở trên giường lau nước mắt, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Tư, muốn nói cho nàng, nàng không biết, nàng chưa bao giờ biết chính mình muốn cái gì.

Phong Uyển Tư không cho Lăng Sương thời gian, ánh mắt vẫn nhìn nàng, nâng tay lên, kéo khóa váy, nhẹ nhàng cởi bỏ, váy dài chậm rãi rơi xuống.

"Đây là tôi nợ cô."

https://thuviensach.vn

PS: Mắc mệt với Tư Tư, người gì đâu mà không hiểu tâm lý của Sương Sương :(Thôi thì hãy quay về với hội chị em bạn dì của em =)))))))))) Chương sau có một màn H nhẹ của couple hoàn cảnh này nha, đi trước mà về sau couple chính :'(Không biết khi nào Nhu Thảo đảng mới có thể vùng lên với H sc :(

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 79 Nguyện ý [H]

"Cô làm cái gì vậy?"

Lăng Sương hét lên mang theo một tia phẫn nộ, mặt cũng đỏ lên, ánh mắt lóe ra tia khó tin, không dám nhìn thân thể Phong Uyển Tư.

"Cô xem tôi là cái gì ?"

Thốt ra câu nói đau lòng, Lăng Sương xoay người sang chỗ khác, không nhìn Phong Uyển Tư. Phong Uyển Tư đứng sau thân thể Lăng Sương, hai chân thon dài hơi hơi khép lại, da thịt như ngọc, tỏa ra mùi hương thanh mát. Nàng híp mắt lại, mang theo một tia trêu tức nhìn Lăng Sương.

"Cô không phải nói cô yêu tôi sao? Hiện tại lại bày ra bộ dạng gì đây?"

Nhiều lời nói khó nghe trong đêm nay Phong Uyển Tư đều nói ra hết. Đời người có mấy cái mười năm, nếu chính mình không thể thỏa mãn hứa hẹn với nàng ta, nếu làm tổn thương thêm lần nữa có thể khiến Lăng Sương buông tay, như vậy hết thảy đều đáng giá. Cho dù Lăng Sương hận cũng được, Phong Uyển Tư nàng cũng cam tâm tình nguyện.

Lời nói Phong Uyển Tư chui vào tai Lăng Sương, vừa chua xót lại đau lòng, nước mắt không ngừng rơi xuống.

"Không phải như thế, không phải như vậy ....."

https://thuviensach.vn

Lăng Sương thì thào tự nói nói, Phong Uyển Tư bình thường không phải như vậy, đối đãi với bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì Lăng Sương cũng tin tưởng mình có thể kiên cường giải quyết. Chỉ có khi đối mặt với Phong Uyển Tư, Lăng Sương lại không thể ra tay.

Hô hấp nóng rực phun bên tai, phía sau là thân thể mềm mại đang cọ cọ vào người mình. Trong nháy mắt, thân mình Lăng Sương cứng ngắc như đá cẩm thạch, ngay cả hô hấp cũng ngưng lại.

Thân thể xích lỏa của Phong Uyển Tư từ phía sau ôm lấy Lăng Sương, thân thể không xương không ngừng áp sát. Nàng biết, hiện tại khiến Lăng Sương tin tưởng chỉ có chính mình, chỉ có thể là nàng.

"Cô đã nói, cô yêu tôi, sẽ cho tôi hết thảy."

Thanh âm trầm thấp khàn khàn lộ ra chút ái muội, trên người Phong Uyển Tư tỏa ra một mùi hương nhàn nhạt kích thích tâm tình Lăng Sương. Nàng biết chính mình thực vô dụng, thậm chí thực hạ lưu, nhưng yêu lâu như vậy người này mới ôm nàng, bên tai nàng nỉ non nói nhỏ khiến thân thể của nàng vẫn bị nhuyễn xuống, tim đập cũng rối loạn.

"Cô đừng như vậy, tôi không muốn như vậy."

Thanh âm suy yếu mang theo một tia khóc nức nở, khiến Phong Uyển Tư đang áp sát người Lăng Sương phải giật mình, nàng dừng lại, thở dài, buông Lăng Sương ra, đem thân mình Lăng Sương xoay lại, bốn mắt nhìn nhau.

"Cô khóc cái gì?"

Chậm rãi lau nước mắt trên mặt Lăng Sương, Phong Uyển Tư nhìn nàng, ánh mắt mang theo sự nhẫn nại. Lúc trước nhận thức Lăng Sương cũng không phải là dạng như vầy, khi học trung học đã là nữ cường nhân, làm cái gì cũng đều quyết đoán. Mới tới Phong Đằng, Lăng Sương cũng như

https://thuviensach.vn

vậy, nhưng còn bây giờ thì sao? Vì cái gì mỗi lần nhìn thấy nàng ta khóc giống như hài tử, tâm tình của mình đều đau lòng và xót xa?

"Uyển Tư, tôi không phải muốn cô như vậy, tôi chỉ là, chỉ là....."

Phong Uyển Tư ôn nhu khiến Lăng Sương ẩn nhẫn hồi lâu rốt cuộc thì nước mắt nhịn không được chảy xuống, nàng tiến lên ôm lấy Phong Uyển Tư, không hề có chút tạp niệm, chỉ là cái ôm đơn thuần, hai tay bám chặt lấy eo Phong Uyển Tư, gắt gao ôm lấy nàng.

"Tôi chỉ là muốn biết cô muốn cái gì, tôi chỉ là đau lòng, nhìn thấy cô thương tâm, tôi thực khổ sở, tâm của tôi cũng đau, thực sự khó chịu."

"Tôi sống rất tốt ....."

Tay Phong Uyển Tư từ từ hạ xuống vuốt ve lưng Lăng Sương, lệ trong mắt chợt lóe ra. Lăng Sương khóc run rẩy, nước mắt từ cổ Phong Uyển Tư trượt xuống, chảy vào vị trí tim của nàng.

"Trước mặt người khác, cô luôn cười. Cô biết không? Uyển Tư, thời điểm cô xa tôi, tôi muốn ôm lấy cô, muốn cô cũng ôm tôi vào lòng như ngày xưa....."

Nói đi, toàn bộ trong lòng đều nói hết đi, còn có cái gì muốn giấu diếm, còn có cái gì muốn che giấu? Thái độ của Phong Uyển Tư khiến Lăng Sương cảm thấy bi thương. Nàng đã hiểu được, Phong Uyển Tư cả đời cũng sẽ không nhận tình cảm của mình, một khi đã như vậy, nói ra hết cho chính mình không tiếc nuối mà rời đi.

"Cô từ nước ngoài trở về, tôi luôn vụng trộm nhìn cô. Khi đó tôi cũng phát hiện cô đã thay đổi, không còn giống hồi học trung học, tuy rằng vẫn hay cười, nhưng là nụ cười gượng gạo. Tôi nhìn thấy thực đau lòng, mỗi lần cô cười, tâm của tôi đều khó chịu một lần."

https://thuviensach.vn

Nghe Lăng Sương nói, Phong Uyển Tư nhắm hai mắt lại, vừa nãy còn nhẹ vỗ về lưng Lăng Sương cũng dừng lại, cắn môi dưới. Là Lăng Sương, vẫn là nàng, nguyên lai mỗi một lần mình uống say cũng là Lăng Sương đưa nàng về, đều là Lăng Sương. Nàng vì cái gì ngốc như vậy, chính mình tồi tệ như vậy, nàng rốt cuộc yêu mình ở điểm nào.

"Tôi không đáng, không đáng được yêu thương, rốt cuộc vì sao cô yêu tôi. Vì sao?"

Thanh âm vẫn chua xót, Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương trong mắt tràn đầy đau lòng. Lăng Sương ngửa đầu nhìn nàng, nước mắt giàn dụa, Lăng Sương ôm lấy cổ Phong Uyển Tư, ôm chặt lấy nàng.

"Cô đừng hỏi, đừng hỏi, nếu tôi biết, cũng sẽ không khổ sở giống như bây giờ. Uyển Tư, tôi thật sự yêu cô, thật sự rất yêu, vì cái gì không thể yêu tôi? Vì cái gì a?"

Cảm giác không cam lòng cùng thống khổ giao tạp trong lòng, cho dù biết lời này hỏi ra không hề có ý nghĩa, nhưng Lăng Sương vẫn nhịn không được, nàng muốn biết, muốn biết rốt cuộc vì cái gì.

Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương, trong mắt một mảnh ảm đạm, vì cái gì? Nàng nói không nên lời, nàng chỉ nhớ rõ một tháng trước, lúc nàng nhận ra Lăng Sương một lần nữa nhảy vào cuộc sống của mình, Phong Ngọc Lâm (baba của chị em họ Phong) tìm đến nàng, lạnh nhạt nói cho nàng rằng chuyện của tỷ tỷ và nàng hắn đều biết, cũng không hề vòng vo, chỉ là một câu khiến Phong Uyển Tư thống khổ.

"Con với Uyển Nhu, tất yếu phải lưu lại một người."

Phong Uyển Tư rất hiểu tính cách của ba mình, hắn nói ra tuyệt đối sẽ không thu hồi, ngày đó về nhà, Phong Uyển Tư một người ngây người thật lâu. Biết Phong Uyển Nhu trở về nấu cơm cho mình, nhìn tỷ tỷ bận rộn, nàng khóc thật lâu, làm cho Phong Uyển Nhu hoảng hốt. Nàng nợ tỷ tỷ rất

https://thuviensach.vn

nhiều , từ nhỏ đến lớn, đều là Phong Uyển Nhu bảo vệ nàng, lúc này đây, cũng nên đến phiên nàng bảo vệ tỷ tỷ .

Đối với Lăng Sương, trừ bỏ câu 'xin lỗi' nàng cũng không biết nên nói cái gì. Nếu đã muốn hạ quyết tâm buông bỏ, còn vô cớ liên lụy người vô tội làm gì, chỉ nên để mình mình tổn thương mà thôi.

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư trầm mặc không đáp, tuy rằng đau lòng nhưng nàng đã sớm dự đoán được. Buông tay đang ôm Phong Uyển Tư ra, cúi đầu lau lệ trên mặt, xoay người đi ra ngoài.

"Đừng đi -"

Vội vàng gọi Lăng Sương, Phong Uyển Tư nhìn nàng, trong mắt đều là tơ máu. Lăng Sương đưa lưng về phía nàng, không nhìn thấy trong mắt Phong Uyển Tư chỉ toàn là đau thương, chân vẫn đứng tại chỗ.

Một lần cuối cùng, coi như đây là cơ hội cuối cùng để phóng túng.

Đi vài bước lên trước, Phong Uyển Tư dùng sức ôm lấy Lăng Sương, kéo thân thể của nàng vào lòng. Lăng Sương có chút cứng ngắc, không rõ nàng ta đang làm cái gì. Khi hai người cùng nhau ngã vào giường lớn, Lăng Sương mới giật mình ngạc nhiên nhìn thấy Phong Uyển Tư đang nước mắt ràn rụa. Bị đặt ở dưới thân, Lăng Sương cắn môi, không nói được lời nào.

"Lăng Sương, tôi-"

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư, nàng biết điều này đại biểu cho cái gì. Hai tay chậm rãi nâng lên, vòng lên cổ Phong Uyển Tư, ôn nhu nhìn nàng.

"Uyển Tư, tôi nói rồi, trái tim này, thân thể này đã sớm không thuộc về tôi." Nếu Người nguyện ý, nếu Người muốn, tôi đều cho Người.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn mềm nhẹ cùng với giọt lệ chua xót từng chút từng chút rơi lên thân thể Lăng Sương, như lông vũ nhẹ nhàng hạ xuống, kích thích mọi giác quan, câu nhân vô cùng. Lăng Sương như đứng trên vách đá, thân thể trong suốt như ngọc bị Phong Uyển Tư hôn xuống không ngừng run rẩy, gắt gao cắn chặt môi, cố nén không phát ra thanh âm kì dị.

Càng như vậy, Phong Uyển Tư lại càng là cảm thấy đau lòng, đôi môi của nàng hôn nhẹ lên thân thể Lăng Sương, biểu đạt cho tình yêu của mình, cho lời xin lỗi của mình. Tay phải cũng không nhàn rỗi, một đường thẳng tắp cầm cầm lấy hai khỏa no đủ đẫy đà trước ngực Lăng Sương, ngón tay xoa nắn viên trân châu hồng phấn.

Chỉ là một động tác đã khiến thân mình Lăng Sương liền hóa thành một vũng nước nhỏ, mặt của nàng đỏ lên một mảnh, thân thể bất an vặn vẹo .

Thân thể này chưa bao giờ có người đụng vào, chỉ có Phong Uyển Tư, chỉ có thể là nàng, chỉ có thể cho nàng.

Hai tay không nhanh không chậm chà xát nhu lộng bộ ngực Lăng Sương, cảm giác được nơi đó biến hóa không ngừng. Bàn tay của Phong Uyển Tư chậm rãi di chuyển xuống dưới, cố tình vuốt ve phía trong đùi Lăng Sương.

Tay bỗng chốc cảm thấy ẩm ướt, Phong Uyển Tư không hề nghĩ đến Lăng Sương sẽ mẫn cảm như vậy. Cảm giác được sự ngượng ngùng của người dưới thân, động tác của nàng càng thêm mềm nhẹ. Tay ôn nhu cởi váy dài và quần lót, ánh mắt nhìn về phía khu rừng thần bí chưa bị ai khai phá kia.

Lăng Sương cảm giác được ánh mắt cực nóng của Phong Uyển Tư đang nhìn bộ vị tư mật của mình, tay có ý thức che lại, nhưng bị Phong Uyển Tư cầm lấy, đặt ở hai bên giường. Tuy rằng đang trầm mê trên người Lăng Sương nhưng bộ não của Phong Uyển Tư quả thật tinh tường, nhìn thân thể

https://thuviensach.vn

Lăng Sương mẫn cảm như vậy đã khẳng định đây là lần đầu tiên, nếu chính mình không thể cho nàng hạnh phúc, sẽ không thể tiến vào điểm mấu chốt.

Tay xoa ngực Lăng Sương, môi lạnh chậm rãi dò xét đi xuống, Lăng Sương kinh hãi hô một tiếng, tay ôm lấy đầu Phong Uyển Tư. Phong Uyển Tư nhíu nhíu mày, ngẩng đầu nhìn nàng.

"Không cần....."

Lăng Sương mặt đỏ như cà chua, nàng chưa bao giờ nghĩ tới Phong Uyển Tư sẽ vì nàng mà làm như vậy, chỉ cần đơn thuần đụng chạm, nàng cũng thực vừa lòng. Phong Uyển Tư nhìn nàng, nhìn ánh mắt thẹn thùng, mày nhíu chặt dần dần buông lỏng, trên mặt mang theo nụ cười ôn nhu mà Lăng Sương thật lâu chưa từng gặp qua.

"Tôi nguyện ý."

Tôi nguyện ý..... Một câu, khiến Lăng Sương vốn đã ẩm ướt nay lại càng tràn ra thêm, khí lực trên tay cũng như tan mất, không có một phần ngăn cản, Phong Uyển Tư nhìn nàng cười cười, đầu lại cúi xuống.

Đầu lưỡi đụng vào một chút, thanh ngâm dần dần vang lên, khóe mắt có chút lệ. Tay Lăng Sương bắt lấy ga trải giường, toàn bộ thần kinh đều bị đầu lưỡi của Phong Uyển Tư dẫn dắt, một dòng nhiệt lưu chảy qua toàn thân. Khi Phong Uyển Tư làm cho nụ hoa mẫn cảm của Lăng Sương nở rộ, Lăng Sương buông lỏng ga trải giường, lập tức ôm lấy thân thể Phong Uyển Tư.

"Tư Tư, đừng rời xa....."

Kích tình qua đi, Lăng Sương ở trong lòng Phong Uyển Tư không ngừng co rút run rẩy , Phong Uyển Tư ôm nàng, cắn môi dưới gắt gao ôm nàng. Trong miệng đều là hương vị của Lăng Sương, nước mắt lạnh lẽo từng giọt từng giọt chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Lăng Sương, nếu có thể, tôi muốn trở lại thời trung học, trở lại thời gian vô ưu vô lo trong cuộc sống, thành thành thật thật yêu Người một lần.

PS: Thực ra H nhẹ thôi và bị sự bi thương của couple này che lấp nhưng mình vẫn đề chương H cho xôm =)))))))) Cố gắng chờ đi, Tiểu Thảo và Uyển Nhu cũng đang cố gắng hết sức để có H :">

Thật sự thương Sương Sương quá :(Hi vọng Uyển Tư sớm hiểu ra tình cảm thực sự của mình =.=

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 80 Có tỷ tỷ ở đây

Tiểu Thảo đã lâu không ngủ ngon như vậy, tuy nói là bị Viên thuốc quấy rầy nên việc gì cũng chưa làm. Nhưng là chỉ cần ôm Phong tổng ngủ cùng là nàng đã cảm thấy thực thỏa mãn!

"Híp mắt nghĩ cái gì đây? Mau đứng lên, còn phải đi làm."

Phong Uyển Nhu cầm trong tay một chiếc khăn tắm lau lau mái tóc dài còn ướt của mình, nghiêng đầu cười cười nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo mở to mắt, vẻ mặt ngây ngô nhìn nàng.

"Phong tổng, buổi sáng tốt lành."

"Không còn sớm nữa, dậy mau."

"Ờh."

Tiểu Thảo nghe lời từ trên giường nhảy dựng lên, chân mang dép lê hướng về phía phòng tắm, trong lòng trộm cười. Thật tốt, cùng Phong tổng rời giường, cùng ăn điểm tâm, cùng đi làm, thật giống vợ chồng son a. =)))))))) (Có quá sớm ko :">)

Vui vui vẻ vẻ đẩy cửa phòng tắm, Tiểu Thảo cười tươi như hoa đi vào bên trong, liếc mắt một cái thì thấy Phong Uyển Tư tóc tai bù xù đứng ở trước gương phòng tắm sững sờ. Ngưng một chút, còn tưởng rằng chính mình chưa tỉnh ngủ, nhỏ giọng kêu một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Viên thuốc?"

"Sao?"

Phong Uyển Tư không quay đầu, như là trúng tà vẫn nhìn chằm chằm vào gương, sáng sớm đã thấy cảnh tượng này khiến Tiểu Thảo rùng mình một cái. Chậm rãi đi lên trước, nghiêng đầu nhìn Phong Uyển Tư nhưng vừa thấy, lại có cảm giác hoảng loạn.

Đây không phải là người không có việc gì cũng ăn mặc loè loẹt nơi nơi phóng điện câu dẫn người người Phong Uyển Tư sao?

Gương mặt tái nhợt không chút huyết sắc, hai má lõm sâu xuống, ánh mắt mở to mờ mịt không có ánh sáng, đôi môi đỏ mọng bình thường khiến người khác thèm nhỏ dãi lúc này cũng tái nhợt, khô khốc. Làn da thì trắng đến dọa người, đôi mắt đen như gấu trúc, cả người lập tức già đi mười mấy tuổi. (Có nói quá ko Tiểu Thảo =))))

"Viên thuốc?"

Tiểu Thảo khoa khoa tay trước mắt Phong Uyển Tư, muốn biết nàng ta có phải trúng tà hay không. Phong Uyển Tư nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, mặt không chút thay đổi hỏi.

"Cô đang làm gì?"

Ôi chao, hoàn hảo, không phải bị nhập, Tiểu Thảo thở dài một hơi, lập tức lại cảm giác được có điều kỳ quái. Là sao ta?

Hôm qua không phải còn dư thừa tinh lực đạp mông mình sao? Hôm nay như thế nào lại thảm hại như vậy, đúng rồi, Lăng Sương đâu? Tiểu Thảo quay đầu nhìn nhìn xung quanh, nói thầm.

https://thuviensach.vn

"Viên thuốc, Sương Sương đâu? Như thế nào không thấy nàng? Về nhà rồi sao? Tôi nhớ rõ ngày hôm qua Sương Sương theo cô vào phòng a."

Tâm tình vừa mới bình phục lại bởi vì lời nói của Tiểu Thảo mà đau đớn, Phong Uyển Tư nhìn chính mình trong gương, tay chậm rãi đặt ở trước ngực, hít vào thật sâu.

"Sương sương đi rồi."

"A? Đi? Vì cái phải đi? Cùng nhau ăn cơm rồi cùng nhau đi Phong Đằng có phải tốt hơn không."

Tiểu Thảo thực sự không phải cố ý đả kích Phong Uyển Tư , nàng chỉ cảm thấy kỳ quái. Với phong cách của Lăng Sương chắc chắn nàng ta sẽ không đi, rõ ràng thích Phong Uyển Tư mà, ở chung một chỗ càng lâu thì càng tốt chứ, tốt như vậy tự nhiên lại đi?

Phong Uyển Tư nhìn Tiểu Thảo lắc lắc đầu, đối với bảo bối của tỷ tỷ, nàng thật sự không có cách nào đối mặt. Không quan tâm đến Tiểu Thảo, Phong Uyển Tư cúi đầu, dùng nước lạnh vỗ vỗ lên mặt, ngẩng đầu đi ra ngoài. Quyết định sẽ không hối hận, đây là nguyên tắc của nữ nhân Phong gia, đối với việc đã làm với Lăng Sương, tuy rằng nàng áy náy, nhưng tuyệt không hối hận.

Tiểu Thảo mạc danh kỳ diệu nhìn Phong Uyển Tư, chu chu cái miệng, không hề nói gì nữa, cúi đầu rửa mặt. Khẳng định là này Viên thuốc hư đốn này lại khi dễ Sương Sương , hai người vì cái gì không thể hảo hảo ở cùng một chỗ?

Thật là một người yêu lí tưởng, Sương Sương vì Viên thuốc hư hỏng mà cùng mọi người trong nhà xuất quỹ, nhưng tên hư hỏng này lại không biết đủ. Thế giới của Tiểu Thảo rất đơn giản, nàng cho rằng chỉ cần là hai người thích nhau, cha mẹ không ngăn cản là có thể thiên trường địa cửu, giống như nàng.....

https://thuviensach.vn

Không có dũng khí nói cho Cỏ mẹ mới mệt nè, nghĩ vậy, Tiểu Thảo buồn bực , tâm tình đang tốt đẹp không còn sót lại chút gì. Thật sự không thể như vậy nữa, Phong tổng tuy rằng chưa nói gì, nhưng Tiểu Thảo cũng cảm giác ra nàng ta đang ủy khuất. Nếu mình yếu đuối như vậy, đến cuối cùng thật sự mất đi Phong tổng, đến lúc đó hối hận cả đời a.

Đợi Tiểu Thảo rửa mặt sạch sẽ từ phòng tắm đi ra, Phong Uyển Nhu đã mua bữa sáng xong và mang lên bàn. Tiểu Thảo liếc mắt một cái liền thấy chính giữa là bánh khoai tây, ánh mắt cười thành một đường chỉ dài, chạy như điên ra bàn ăn. Đã biết Phong tổng tốt nhất, vĩnh viễn đều biết nàng thích ăn gì!

Phong Uyển Nhu sủng nịch lại bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thảo rồi lắc đầu. Phong Uyển Tư ở một bên ngơ ngác nhìn hai người, nhìn tỷ tỷ lạnh lùng nhưng vì Tiểu Thảo mà nấu cơm, vì nàng mà nở rộ miệng cười, trong đầu Phong Uyển Tư lúc này đều là hình ảnh của Lăng Sương.

Nàng nhớ rõ lúc vừa về nước, nàng mỗi ngày đều đi quán bar uống rượu, say đến mức cái gì cũng không biết, nhưng ngày hôm sau vừa tỉnh lại thì nàng đã nằm trong giường lớn của khách sạn, trên bàn có bữa sáng nóng hổi cùng thuốc đau dạ dày. khi đó nàng cũng không nghĩ nhiều, chỉ yên tâm thoải mái hưởng thụ. Hít sâu một hơi, hốc mắt Phong Uyển Tư có chút hồng, trong đầu xóa không được đôi mắt bi thương của Lăng Sương, lời nói đau lòng của nàng trước lúc rời đi

"Uyển Tư, thứ không chiếm được vĩnh viễn là thứ đẹp nhất, như vậy cũng tốt, hình ảnh của Người trong lòng tôi vĩnh viễn là hoàn mỹ." (Câu này hay nè L)

"Uyển Tư?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhíu mày kêu nàng một tiếng, trên mặt đầy vẻ lo lắng, hôm nay buổi sáng nàng liền phát hiện Uyển Tư có chút bất đồng, không cần nghĩ cũng biết là do Lăng Sương, tuy rằng đau lòng nhưng là không thể khuyên bảo, chuyện tình cảm, trừ phi chính mình quyết định, những người khác có khuyên thế nào cũng vô dụng.

"Nga"

Phong Uyển Tư hoàn hồn, nhìn Phong Uyển Nhu rồi miễn cưỡng cười cười, cầm lấy thìa, cúi đầu ăn cháo, vừa uống một ngụm, nước mắt liền rớt xuống. Nàng nhớ tới Lăng Sương ngày đó, bưng một chén cháo cho mình, nàng không biết Lăng Sương vì một chén cháo kia mà bỏ ra bao nhiêu cố gắng, chỉ nhớ rõ nàng ta cười nói một câu.

"Dạ dày không tốt, phải thường ăn cháo, tôi nhất định phải học được món cháo ngon, chỉ có tự mình làm mới yên tâm."

Rõ ràng muốn buông tay, rõ ràng nói không bao giờ nhớ nữa, nhưng vì cái gì lúc nàng rời đi thì đầu óc của mình đều là nàng? Lăng Sương, Lăng Sương, Lăng Sương.....

Phong Uyển Tư run run , nước mắt không ngừng tuôn rơi, Tiểu Thảo há to miệng, bánh khoai tây nhét vào miệng còn chưa kịp nhai, ánh mắt đã mở lớn, choáng váng nhìn Phong Uyển Tư. Phong Uyển Nhu thở dài, buông chiếc đũa trong tay, đứng dậy, đi đến bên người Phong Uyển Tư, vươn tay ôm lấy nàng.

"Tỷ tỷ....."

Thìa rơi trên mặt đất, Phong Uyển Tư xoay người, ôm lấy Phong Uyển Nhu, thất thanh khóc rống. Đây là chị của mình, là người thân của nàng, trước mặt tỷ tỷ, Phong Uyển Tư không cần che giấu điều gì, khổ sở cùng thống khổ thì cứ khóc ra hết. Sau đó nàng vẫn là Phong Uyển Tư, vẫn là

https://thuviensach.vn

người tiêu tiêu sái sái không bị bất luận kẻ nào ràng buộc ~ Phong Uyển Tư.

Phong Uyển Nhu ôm Phong Uyển Tư, tay đặt trên lưng nàng vỗ nhẹ.

"Tốt lắm, không khóc, tỷ tỷ ở đây, nha?"

Mặc kệ Phong Uyển Tư suy nghĩ gì, mặc kệ hiện tại Uyển Tư có bao nhiêu tùy hứng, nàng thủy chung cũng là muội muội của mình, trong lòng Phong Uyển Nhu, Tư Tư thủy chung là tiểu cô nương cần nàng bảo vệ.

Tiểu Thảo cắn chiếc đũa, nghe Phong Uyển Tư khóc thương tâm như vậy cũng đi có chút khổ sở, nhưng khi thấy Phong Uyển Nhu ôm nàng như vậy lại còn ôn nhu thì có chút cảm giác ăn dấm chua, ai da, thật sự cũng muốn có tỷ tỷ tốt như vậy nha.

Khóc một hồi, Phong Uyển Tư rốt cục nhịn xuống , vừa khóc vừa đem hết khổ tâm trong lòng xả ra. Phong Uyển Nhu cảm giác được muội muội đã bình phục cảm xúc, lui về phía sau hai bước, nâng tay lên, nhìn Phong Uyển Tư, nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Tư Tư, thanh âm ôn nhu.

"Như thế nào yêu khóc nhè?"

Phong Uyển Tư cắn cắn môi, ngẩng đầu lên nhìn Phong Uyển Nhu, trong mắt tỷ tỷ tràn đầy sủng ái, so với Tiểu Thảo không kém nửa phần. Điều này khiến trong lòng nàng cũng dễ chịu hơn, đồng thời cũng có thêm một phần dũng khí, nàng hôm nay làm đúng , vì tỷ tỷ, hết thảy đều đáng giá.

Đã khóc xong, tâm trạng Phong Uyển Tư rõ ràng tốt hơn nhiều, cũng không cần tỷ tỷ dỗ dành nữa, bánh bao đặt trước mặt liền bị nàng điên cuồng mà ăn.

Tiểu Thảo sững sờ, có chút không rõ vừa rồi còn gào khóc như thế nào trong nháy mắt liền biến thành bộ dạng này? Phong Uyển Tư nâng tay vỗ

https://thuviensach.vn

đầu Tiểu Thảo

"Mau ăn đi."

"Ờm."

Tiểu Thảo lên tiếng, tiếp tục ăn, ánh mắt thỉnh thoảng trộm ngắm Phong Uyển Tư, hô, xem nàng ta nuốt thức ăn kìa, xem khẩu vị thế kia, như thế nào cũng không thấy giống như người bị tổn thương a?

"Tỷ."

Cơm no rượu say, Phong Uyển Tư xoa xoa miệng, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu buông chiếc đũa nhìn nàng.

"Em muốn đến công ty."

Tiểu Thảo chu miệng, đến Phong Đằng? Không phải cô vẫn đang ở đó sao, còn làm quản lí nữa mới chịu chứ. Tiểu Thảo có chút hoang mang nhìn về phía Phong Uyển Nhu, muốn biết đáp án. Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư, biểu tình thực bình tĩnh.

"Em đã nghĩ thông?"

"Vâng."

Phong Uyển Tư gật gật đầu, trên người thiếu đi một phần kiều mỵ lại thêm một phần trịnh trọng. Tiểu Thảo ở một bên nhìn mọi việc, cho đến bây giờ nàng cũng không hiểu được Phong Uyển Tư rốt cuộc bị làm sao?

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư nhìn một hồi, thấy trong mắt nàng tràn đầy kiên định, dưới đáy lòng thở dài, biết tính tình của Phong Uyển Tư, chỉ cần là nàng quyết định thì không thể thay đổi. Phong Uyển Nhu gật gật đầu, xem như đồng ý .

https://thuviensach.vn

"Một hồi em dọn dẹp một chút, bên Bắc Kinh có chút việc, em và chị cùng đi. Giới thiệu một người cho em, về sau sẽ cần thiết."

"Chúng ta đi Thánh Hoàng?"

Phong Uyển Tư hỏi lại, Phong Uyển Nhu cũng đoán trước, nàng gật gật đầu, nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư nhìn một hồi. Xem ra Tư Tư đã sớm nghiên cứu về Phong Đằng , chỉ là vẫn không nói với mình. Phong Uyển Nhu không khỏi có chút áy náy, thật lâu tâm từ của mình đều đặt trên người Tiểu Thảo, xem nhẹ cố gắng của Tư Tư.

"Hôm nay đi sao?"

Luôn luôn đứng ở một bên không nói chuyện, Tiểu Thảo trông mong nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, Phong tổng phải đi công tác sao? Vì cái gì ngày hôm qua không nói cho nàng?

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, đọc hiểu nàng trong mắt không tha, cười cười.

"Không có việc gì, chỉ một tuần."

"A - đến một tuần a."

Tiểu Thảo bĩu môi, Phong Uyển Tư đứng một bên vốn đã khó chịu lại thấy Tiểu Thảo nhõng nhẽo, hai mắt trợn tròn rống lên.

"Dương Tiểu Thảo, cô có ý thức được tình hình hiện tại không? Chẳng lẽ bắt chị tôi cả ngày ở nhà, mỗi ngày đều làm ấm chăn cho cô? !"

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Tư rống khiến đầu ong ong choáng váng, nửa ngày không có phản ứng lại, đợi lúc phản ứng lại, nàng đỏ mặt nhìn Phong Uyển Tư, nhỏ giọng nói thầm.

"Sao cô lại biết, thật thẹn thùng a."

https://thuviensach.vn

"....."

"....."

PS: Tình cảm của 2 chị em họ Phong tốt quá :"> Tình yêu có thể thay đổi nhưng tình thân là điều không thể phủ nhận ^0^ Có bạn nói 2 chị em này yêu thương nhau y chang Krystal và Jessica. Mình thì chỉ biết 2 chị em rất nổi tiếng thôi chứ không biết thân đến mức sâu đậm như Uyển Nhu và Uyển Tư không, hai chị em họ Phong dựa vào nhau từ bé, đều không nhận được tình thương của ba má có lẽ vì vậy nên sự chiếm hữu của Uyển Tư mới lớn như vậy :)))

Còn Tiểu Thảo khỏi nói =)))))) Xuất hiện chỉ là cười đau bụng :"> Nhân vật trong truyền thuyết của Thánh Hoàng chuẩn bị xuất hiện rồi nha :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 81 Nhớ nhung

"Nếu hiện tại trong tay có cục gạch, tôi chắc chắn sẽ đập vô mặt cô!"

Phong Uyển Tư đằng đằng sát khí nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vẫn còn đang thẹn thùng chưa tỉnh lại, cúi đầu, cắn môi dưới biểu tình thực nũng nịu.

"Nhưng Phong tổng chắc cũng không chịu a."

Nói xong, nàng ngẩng đầu tràn ngập chờ mong nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Tư cũng theo ánh mắt của Tiểu Thảo nhìn về phía Phong Uyển Nhu, cảm xúc hỗn loạn.

Phong Uyển Nhu nhìn hai người liếc mắt một cái, không nói chuyện, cầm lấy thìa, cúi đầu tiếp tục ăn cháo. Nàng sao đủ khả năng cùng hai hài tử không chịu lớn này náo loạn? Thôi kệ, muốn nháo thì nháo đi, có Tiểu Thảo nháo cùng, Uyển Tư thoạt nhìn cũng vui vẻ hơn.

Không thấy Phong Uyển Nhu đáp lại, Tiểu Thảo chu chu cái miệng, có điểm không bằng lòng. Phong Uyển Tư ngược lại bày ra bộ dạng thục nữ, chỉ nhìn Tiểu Thảo một cái, châm chọc hỏi.

"Vậy có cần chị tôi hằng ngày cho cô uống sữa luôn không?"

Uống sữa? Tiểu Thảo nghe xong hai chữ này liền ngẩng đầu lên, vụng trộm ngắm Phong Uyển Nhu, chính xác hơn ngắm bộ ngực của nàng.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu mặt đỏ như đít khỉ, buông thìa, giận dữ liếc Phong Uyển Tư một cái.

Phong Uyển Tư nhún nhún vai, đứng dậy đi thay quần áo , ngày hôm qua cả đêm nàng không ngủ, như vầy mà đi công tác phỏng chừng sẽ xỉu tại sân bay mất. Vốn là phải giúp tỷ tỷ , nhưng đến lúc đó ngược lại thêm phiền, cho nên hiện tại cần tranh thủ nghỉ ngơi.

Phong Uyển Tư đi, Tiểu Thảo lập tức buông chiếc đũa tiến đến bên người Phong Uyển Nhu, một tay cầm lấy lưng ghế dựa, dựa thân mình vào ghế nhìn nàng.

"Chị phải đi sao?"

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn nàng.

" Ừh."

"Nga..... Nhưng mà -"

Tiểu Thảo muốn nói nàng không muốn Phong Uyển Nhu đi, không cho nàng đi, nhưng mà nghĩ đến Phong Uyển Tư vừa rồi cười nhạo khinh bỉ nhìn mình, lời nói đều nuốt hết vào trong bụng. Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, đem biểu tình của nàng thu hết vào đáy mắt, cười cười, tay ôm eo nàng, đem đầu chôn ở lòng ngực của Tiểu Thảo.

"Ngoan ngoãn ở nhà chờ tôi."

Chưa bao giờ ôn nhu như vậy, chưa bao giờ Phong tổng lại nhỏ bé nép vào lòng Tiểu Thảo như bây giờ, Tiểu Thảo bị động tác của Phong Uyển Nhu làm rối loạn phương hướng. Nàng liếm liếm môi, ôm lấy Phong Uyển Nhu, dùng sức đem nàng ôm vào trong ngực.

"Chị nhanh nhanh trở về nha."

https://thuviensach.vn

Thanh âm âm áp tràn đầy tiếc nuối khiến Phong Uyển Nhu nghe vào trong tai rồi khắc sâu vào trong lòng, khiến tương lai của hai người tràn ngập chờ mong hi vọng, hết thảy cố gắng lúc trước của nàng đều đáng giá .

****

Thật vất vả cắt đuôi được Tiểu Thảo, chỉ còn lại tỷ tỷ cùng mình hai người, Phong Uyển Tư cảm thấy tâm tình thoải mái rất nhiều.

"Chị, Thánh Hoàng là công ty làm về lĩnh vực gì?"

Lên phi cơ, Phong Uyển Tư lười biếng dựa vào bả vai Phong Uyển Nhu hỏi. Dựa vào tính tình của Phong Uyển Tư, lần này đi công tác khẳng định sẽ dạo chơi vui vẻ, nhưng hiện nay, nàng không thể coi thường vụ làm ăn này, nàng biết tỷ tỷ được như ngày hôm nay phải cố gắng bao nhiêu, thành tựu cùng kinh nghiệm, nàng không phải ngày một ngày hai có thể học được . Hoàn hảo, thời gian của nàng còn nhiều. Hoàn hảo, nàng hiện tại chỉ có một mình.....

Phong Uyển Nhu cũng có chút mệt mỏi, lấy ngón tay nhu nhu mày.

"Là một công ty giải trí, mấy năm trước chỉ làm về giới giải trí, vài năm nay bắt đầu làm ẩm thực, giải trí, công nghệ, ... lĩnh vực nào cũng có, lần này đi, chủ yếu là cùng bàn bạc hợp tác về mặt kĩ thuật."

"Công ty giải trí a, em hình như đã nghe qua. Chị, nghe khẩu khí của chị thì có vẻ chị quen biết tổng tài của công ty đó?"

Phong Uyển Tư ngẩng đầu, bắt lấy tay Phong Uyển Nhu, hai tay khép lại cùng một chỗ, chà xát, mát xa cho tỷ tỷ. Phong Uyển Nhu theo động tác mát xa cũng dần dần thư giãn, ánh mắt cũng nhắm lại , như là nghĩ đến cái gì đó, trên mặt có chút tiếu ý.

https://thuviensach.vn

"Uyển Tư, em cho rằng, công ty lớn như vậy, tổng tài phải là người ra sao?"

Phong Uyển Tư vẫn thay Phong Uyển Nhu mát xa , nhìn nàng thoải mái cũng vui vẻ theo.

"Người ra sao ư? Khẳng định là một người lão luyện khéo léo từng trải sự đời a."

"A ~"

Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng cười, tâm tình rất là tốt, Phong Uyển Tư thấy nàng như vậy liền buồn bực.

"Như thế nào? Chẳng lẽ là một soái ca?"

"Nàng ta là con gái a, không thích hợp dùng từ soái để hình dung."

"A? Chẳng lẽ là một lão bà bà?"

"Nhất định phải là lão bà sao?"

Phong Uyển Nhu mở mắt, buồn cười nhìn Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư bĩu môi, nghĩ nghĩ.

"Cũng đúng à, chị của em không phải cũng là nữ cường nhân trẻ tuổi xinh đẹp như hoa sao."

Phong Uyển Nhu bị Phong Uyển Tư làm cho nở nụ cười, nâng tay lên , nhéo một cái lên mũi Tư Tư, đứa nhỏ này, tâm lý thiệt kì cục, chẳng lẽ bất luận kẻ nào cũng không thể cường bằng mình sao?

"Nói như vậy lại là một băng sơn phúc hắc?" Phong Uyển Tư bị tỷ tỷ nhéo mũi liền tươi cười, băng sơn sao, không sai, nàng yêu nhất là thể loại này.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, mau xuống máy bay, một hồi chính em xem chẳng phải sẽ biết sao."

"Chị rất quen thuộc nàng ta sao? Nàng ra đón chúng ta?"

"Chúng ta trực tiếp đi Thánh Hoàng."

"Trời."

Phong Uyển Tư nhíu nhíu mày, cái gì a, còn không ra đón máy bay, đòi hợp tác cái gì nữa. Phong Uyển Nhu biết Uyển Tư suy nghĩ cái gì, thở dài.

"Nàng ta bề bộn công việc."

Phong Uyển Tư không thèm nhắc lại, nhưng biểu tình cũng không vui vẻ gì, nàng vẫn mát xa cho Phong Uyển Nhu, trên mặt vẫn đăm chiêu suy nghĩ. Hôm nay, là nàng cùng tỷ tỷ đến Bắc Kinh công tác, lúc trước thì sao? Tỷ tỷ đều là một mình một người sao? Không ai tới đón, hết thảy đều là chính chị ấy an bài, mệt mỏi biết bao? Nhìn Phong Uyển Nhu mỏi mệt, lòng Phong Uyển Tư rất đau, thầm hạ quyết tâm về sau nhất định phải hảo hảo bảo hộ tỷ tỷ, không để nàng bị bất luận kẻ nào khi dễ. (Tỷ ko khi dễ Nhu tỷ thì còn có ai khác sao :v)

Vừa xuống máy bay, hai người lôi hành lý đi ra ngoài, lúc Phong Uyển Tư đang muốn phất tay bắt xe, lại bị ai đó ngăn cản.

"Phong tổng."

Phong Uyển Nhu nghe được thanh âm ngẩng đầu nhìn đi, thấy rõ đối phương liền cười cười.

"A Sâm."

Một thân tây trang đen phong độ, A Sâm gật gật đầu, chỉ vào xe đậu bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Tiêu tổng nói tôi tới đón cô."

"Vẫn có người tới đón nha."

Phong Uyển Tư đứng một bên hưng phấn , trực tiếp ném hành lý cho A Sâm, rồi đi vào trong xe. Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đi theo lên xe. A Sâm đem hành lý cất lên xe, sau đó mở cửa xe đi vào.

Phong Uyển Nhu không phải người nói nhiều, A Sâm cũng không phải. Dọc theo đường đi chỉ nghe Phong Uyển Tư líu ríu, nói cái gì mà xong xuôi thì đi chỗ này chơi đi chơi kia nghịch,... Phong Uyển Nhu cũng biết em mình mắc chứng lắm lời, chỉ nói chứ không lưu tâm, vì vậy cũng không để ý đến giọng nói líu ríu của Phong Uyển Tư mà hướng về phía phương xa.

Tiểu Thảo đang làm gì? Thật sự là càng lớn tuổi càng vô dụng rồi, mới rời đi một ngày, liền nhớ như vậy.

Có lẽ là tâm linh tương thông, tiếng tin nhắn di động hợp thời vang lên. Phong Uyển Nhu nhanh chóng lấy di động ra nhìn thoáng qua, trong lòng ấm áp.

'Hôm nay đã ăn cái gì chưa, em rất nhớ chị nha Phong tổng, chị xuống máy bay chưa?'

Không nghĩ nhiều, Phong Uyển Nhu cầm lấy di động, trực tiếp gọi cho Tiểu Thảo, điện thoại vừa kết nối, thanh âm hưng phấn của Tiểu Thảo liền truyền tới.

"Phong tổng, Phong tổng, chị đến rồi?"

"Ân."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nắm di động, trên mặt có nét ấm áp ôn nhu. Luôn luôn ở một bên ầm ĩ, Phong Uyển Tư nhìn thấy tỷ tỷ như vậy liền bĩu môi, dùng đầu gối cũng biết tỷ tỷ đang nói chuyện với Tiểu Thảo. Không thèm nhìn nàng, quay đầu, cùng A Sâm nãy giờ vẫn im lặng, tiếp tục nói tào lao. =)))))

"Em nhớ chị."

Tiểu Thảo nói thực sốt ruột, sợ Phong Uyển Nhu giây tiếp theo sẽ cúp điện thoại, Phong Uyển Nhu không nói gì, mà chỉ cầm chặt điện thoại hơn, nhắm hai mắt lại.

Tôi cũng nhớ em.

"Hôm nay chị không ở đây, em làm cái gì cũng không lên hồn, còn bị Dạ Ngưng khi dễ, nói em vô dụng, giữa trưa ăn hết thịt bò của mình, còn đem thịt bò của em lấy hết, khoai tây cũng không chừa lại cho em. Chị không ở đây em không có sức tranh giành, còn có Bò đen cùng Tiểu Vương Bát, em phải trở về cho chúng nó ăn, chúng nó ăn cái gì cũng không ngon, em nhớ chị a, em....."

Tiểu Thảo nói không ngừng, Phong Uyển Nhu kiên nhẫn nghe, theo tiếng than thở của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu thầm nghĩ mau chút đàm phán hợp tác để trở về với nàng.

Nói xong lời cuối cùng, Tiểu Thảo có chút tê lưỡi , cũng biết Phong Uyển Nhu đang đi công tác, mình không nên quấy rầy nàng , lúc này Tiểu Thảo mới thở hổn hển hỏi.

"Phong tổng, Viên thuốc ở bên cạnh chị sao?"

"Ừh."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư một cái, có chút kỳ quái không hiểu Tiểu Thảo vì cái gì hỏi như vậy.

"Vậy nàng có thể nghe thấy em nói chuyện sao?"

"Không nghe thấy."

Tuy rằng cảm thấy Tiểu Thảo hỏi rất ngây thơ nhưng Phong Uyển Nhu vẫn trả lời , Tiểu Thảo bên kia trầm mặc một hồi, nhỏ giọng nói.

"Sương Sương từ chức rồi ."

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, mà nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, nhẹ nhàng thở dài. Tiểu Thảo bên kia thanh âm có chút trầm thấp.

"Em hỏi nàng cái gì nàng cũng không nói, cái gì nàng cũng không mang đi, chỉ trở về nói lời từ biệt với em. Sắc mặt cũng thật khó coi a, em sợ nàng xảy ra chuyện gì, lúc tan ca liền cùng Ngưng Ngưng đưa nàng về, thấy nàng như vậy em cũng thật khó chịu. Phong tổng, hai người họ rốt cuộc là làm sao vậy a?"

Tiểu Thảo không thể lý giải, vì cái gì chỉ một buổi tối, từng chắc chắc cả đời sẽ không rời bỏ Phong Uyển Tư nhưng Lăng Sương lại buông tha? Từng độc lập cường thế sao lại có thể yếu ớt như một tờ giấy trắng như vậy? Bóng dáng của nàng hôm đó, đứng ở trong gió, gầy yếu bất lực, một trận gió cũng có thể thổi đi, nhìn thấy cũng khiến Tiểu Thảo xót xa không chịu được, nước mắt đều chảy không ngừng.

Phong Uyển Nhu ánh mắt phiêu ra bên ngoài xe, dừng một hồi, nói.

"Cho tôi chút thời gian, tôi sẽ làm rõ coi chuyện gì xảy ra ."

"Ân."

https://thuviensach.vn

Được Phong tổng hứa hẹn Tiểu Thảo liền vui vẻ cúp điện thoại. Phong Uyển Nhu vẫn nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư đang xuất thần, Phong Uyển Tư phát hiện tỷ tỷ nhìn chằm chằm mình, kỳ quái quay đầu.

"Chị, làm sao vậy?"

Phong Uyển Nhu lắc đầu, đem ánh mắt nhìn ra hướng ngoài cửa sổ, trong lòng đã có đáp án. Có thể khiến Uyển Tư như vậy, cũng chỉ có nàng ta.....

Xe đi hơn nửa giờ, cuối cùng đến Thánh Hoàng, xuống xe, Phong Uyển Tư ngửa đầu nhìn chung quanh, nhìn tòa nhà tráng lệ cao ngất, nàng cực kì khinh bỉ nói.

"Nhìn xem, đây là nhà tư bản ác ôn, rất xa xỉ ."

"Phong tổng, Tiêu tổng ở văn phòng chờ cô."

Vào Thánh Hoàng, A Sâm lui xuống, tiếp đãi hai người là một mỹ nhân dáng người cao gầy nóng bỏng, Phong Uyển Tư nhíu nhíu mày, đi theo Phong Uyển Nhu. Không hổ là công ty giải trí a, một đám người đều thật yêu diễm.

Vào thang máy, cuối cùng đến văn phòng tổng tài, gõ gõ cửa, một thanh âm tiêu chuẩn của nữ nhân truyền ra.

"Mời vào."

Đẩy cửa ra, Phong Uyển Nhu cùng Phong Uyển Tư đi vào. Phong Uyển Tư tràn ngập chờ mong, muốn nhìn Tiêu tổng trong truyền thuyết một chút. Nhìn một hồi, nàng quay đầu, không cảm xúc nhìn về phía tỷ tỷ lại thấy nàng vẫn bình thường thờ ơ, vẻ mặt kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

PS: Chương sau Tiêu tổng xuất hiện nha ^_^ Rất bất ngờ và vẫn cà chớn như ngày nào =)))))))))) Còn Tiểu Thảo dễ cưng quá, bày đủ lí do dụ Phong tổng về sớm :">

Tuần sau Tết rồi, mình sẽ tạm dừng bộ này, qua Tết tiếp tục nha :"> Còn khoảng hơn 20 chương gì đó thui sẽ nhanh mà, bộ duy nhất tiếp tục Edit trong Tết là Cấp trên là tỷ tỷ của tôi, các bạn có thể theo dõi bộ này vì còn vài chương là mình hoàn rồi, H văn nhẹ nhàng :))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 82 Nhìn lén cảnh xuân

Áo khoác ngoài màu tím, nữ nhân mặc váy dài màu đen lười biếng hướng người về trên bàn. Nàng cúi đầu, mái tóc dài màu cà phê che nửa bên mặt, một chân đang đặt lên trên bàn, thập phần chăm chú sơn móng chân. Phát hiện có người vào, nàng ngẩng đầu, nhìn thoáng qua, môi đỏ mọng thoáng mím lại, kiều mỵ mỉm cười.

"Chào."

"....."

Phong Uyển Tư có ý xin giúp đỡ nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, muốn biết người trước mặt kia là ai. Phong Uyển Nhu cười cười, gật đầu.

"Tiêu tổng."

"....."

Má ơi, Phong Uyển Tư muốn hôn mê, cái gì đây, còn tưởng rằng Tiêu tổng là một vị cao cao tại thượng trong truyền thuyết, như thế nào là như vậy một hồ ly tinh ban ngày ban mặt tại văn phòng sơn móng chân?

"Tùy tiện ngồi đi, tôi còn thiếu chút nữa là xong rồi."

Cái người gọi là Tiêu tổng thập phần tùy ý chỉ chỉ vào một bên sô pha. Phong Uyển Nhu gật gật đầu, quay đầu nhìn thoáng qua Phong Uyển Tư đang sững sờ ở một bên, nén cười, lấy tay kéo kéo nàng.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư lấy lại tinh thần, cắn cắn môi, nàng làm như không cam lòng nhìn chằm chằm nữ nhân trước mặt một hồi, lúc này mới bất mãn đi theo tỷ tỷ đến sô pha ngồi xuống. Lại vẫn là không nhịn được, dưới đáy lòng thầm oán hận, cái gì đây, có kiểu tiếp khách như vầy sao!

Cuối cùng đem một ngón chân sơn xong, Tiêu tổng vừa lòng cười cười, đi về phía hai chị em họ Phong. Dựa vào sô pha nằm xuống, dùng sức nâng chân, giơ lên hai chân tuyết trắng, cười hỏi.

"Thấy thế nào?"

Phong Uyển Nhu đối với việc Tiêu tổng không câu nệ tiểu tiết đã quá quen thuộc, nàng vẫn duy trì tươi cười, mà Phong Uyển Tư lại nhịn không được mắt trợn trắng.

Hai chân trắng nõn, sáng bóng mỉn màng như da em bé giơ lên, móng chân vừa được sơn màu hồng rất đẹp. Nếu không phải đi theo Phong Uyển Nhu vào Thánh Hoàng, Phong Uyển Tư đã nghĩ đến chính mình đã xuyên không đến kĩ viện thời cổ đại, mà Tiêu tổng trước mắt nàng chính là hoa khôi của kỹ viện.

"Không tệ."

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, vẫn mang vẻ mặt vân đạm phong khinh, Tiêu tổng cũng rất vừa lòng. Nàng cười cười, gật đầu, nhìn Phong Uyển Tư bên cạnh, nhếch nhếch môi.

"Còn tiểu muội muội từ nãy đến giờ vẫn nhìn chằm chằm say đắm tôi thì cảm thấy thế nào?"

"....."

Mặt Phong Uyển Tư lập tức đỏ bừng, xấu hổ vô cùng trừng mắt nhìn Tiêu tổng. Tiêu tổng nhìn nàng, đôi môi đỏ mọng cười khẽ, bộ ngực đầy

https://thuviensach.vn

đặn theo động tác của nàng từng trận phập phồng. Nàng cầm lấy khăn tay bên người, chậm rãi lau ngón tay, híp mắt, nhìn từ trên xuống dưới người Phong Uyển Tư, yêu mị mười phần.

"Như thế nào? Phong tổng, đây là muội muội của cô sao? Bộ dạng thật giống a."

Phong Uyển Tư chưa từng bị ai đùa giỡn như vậy liền mặt đỏ vô cùng, Phong Uyển Nhu ngược lại là thực lạnh nhạt, nhìn Tiêu Mạc Ngôn.

"Tôi mang ai tới, với cá tánh của Tiêu tổng hẳn là đã sớm biết."

Tiêu Mạc Ngôn nhìn Phong Uyển Nhu nở nụ cười, khen ngợi.

"Tôi thích nhất nữ nhân thông minh."

Phong Uyển Tư biến sắc, trong mắt có lửa giận. Đùa giỡn chính mình thì thôi đi, cư nhiên cả tỷ tỷ cũng không buông tha. Phong Uyển Nhu nhìn em gái mình như vậy, dùng ánh mắt ngăn nàng lại, lập tức xoay qua, nhìn Tiêu Mạc Ngôn, cười cười.

"Tiêu tổng gần đây sao rồi? Đúng rồi, như thế nào không thấy Hạ tiểu thư?"

"Khụ khụ....."

Vừa rồi còn cà lơ phất phơ, Tiêu Mạc Ngôn vừa nghe đến ba chữ 'Hạ tiểu thư' liền ngồi dựng lên, phất phất tay.

"Ai da, tôi đi làm kiếm tiền không thể đem một nữ nhân theo được."

Trời ơi, Phong Uyển Tư kinh ngạc nhìn Tiêu Mạc Ngôn, nữ nhân lưu manh này bỗng nhiên nghiêm túc như vậy, Hạ tiểu thư kia là ai? Phải chăng là nữ nhân của nàng ta?

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nghe xong Tiêu Mạc Ngôn nói liền cười cười, không lưu tâm, bưng ly cà phê bên cạnh, uống một ngụm.

"Một hồi nữa hai người muốn ăn ở đâu?"

Lau tay xong, Tiêu Mạc Ngôn hoạt động thân mình, lười biếng rời khỏi sô pha, đứng lên, duỗi eo vài cái.

"Tùy Tiêu tổng."

"Hai người đến đây thì là khách, tôi sẽ chiều ý hai đại mỹ nhân."

Tiêu Mạc Ngôn nói xong, bộ dáng của nàng trông thực mệt mỏi. Phong Uyển Tư nhìn nàng mỏi mệt rồi nhớ đến tỷ tỷ, không khỏi thở dài. Quả nhiên a, nữ cường nhân không phải dễ làm. Một đám mỹ nhân đều làm nhiều việc như vậy, kể từ đó, nàng đối với Tiêu Mạc Ngôn cũng có cái nhìn khác, không còn khinh khi như lúc đầu.

Phong Uyển Nhu cẩn thận nên cũng phát hiện ra điểm này, nghĩ nghĩ.

"Xem ra Tiêu tổng tựa hồ mệt chết đi rồi, vậy đừng ép buộc , đi gần đây là được."

Tiêu Mạc Ngôn xoay người, nhìn Phong Uyển Nhu cười cười.

"Ai da, không có việc gì đâu, tối hôm qua mạt chược suốt đêm nên có chút mệt, một hồi lên xe ngủ một cái là khỏe à." (Đúng cà chớn =.=)

"....."

"....."

Tiêu Mạc Ngôn nói lời này khiến Phong Uyển Tư triệt triệt để để khinh bỉ một lần nữa. Thế cho nên khi bước lên xe, nàng đều lười không thèm nhìn Tiêu Mạc Ngôn thêm một cái.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn quả nhiên là mệt mỏi, lên xe xong, liền ngồi ở vị trí ghế phụ ngủ. Phong Uyển Tư đối với hành vi này của Tiêu tổng rất là bất mãn, bĩu môi, nhỏ giọng nói thầm.

"Tỷ, người này như thế nào có thể như vậy a, cà lơ phất phơ dễ sợ."

Phong Uyển Nhu đã sớm dự đoán được Phong Uyển Tư sẽ nói như vậy, vỗ vỗ tay nàng.

"Nàng ta luôn luôn như thế."

"Cứ như vậy mà còn quản công ty lớn sao? Không bị bại trong tay nàng ta?"

"A, em đừng coi khinh nàng ta."

Phong Uyển Nhu cười cười, an ủi vỗ vỗ tay Phong Uyển Tư, tỷ tỷ đều nói như vậy. Phong Uyển Tư còn có thể như thế nào, bất mãn oán thầm vài câu, liền rụt lui thân mình, nhắm mắt lại dưỡng thần.

Đến địa phương cần đi, tất cả mọi người xuống xe. Đi đầu là Tiêu Mạc Ngôn, tựa hồ là do ngủ ngon nên tinh thần rất tỉnh táo nhìn hai người.

"Ở bên ngoài phiền toái, dù sao đều là người nhà, về nhà ăn đi."

Phong Uyển Tư đánh giá biệt thự trước mắt, trong lòng âm thầm khen ngợi, biệt thự theo kiểu cổ điển, sáng sủa, kiến trúc rất tinh tế, kinh điển mà thời thượng.

Vào phòng, đồ ăn sớm đã chuẩn bị tốt, một lão quản gia đón tiếp, ôm Tiêu Mạc Ngôn vào trong tay, cười nói.

"Tiểu thư, người đã trở lại. Vừa lúc, Hạ hạ cũng đã trở lại."

"Nga? Đúng lúc nha, bạn cũ của Hạ Hạ cũng đến đây."

https://thuviensach.vn

Hai người đang nói, từ trong phòng đi ra một người, mặt âm trầm nhìn Tiêu Mạc Ngôn không nói lời nào. Tiêu tổng vừa rồi còn cười tươi sáng láng cũng đã thành thật, chột dạ ngắm nàng liếc mắt một cái, nói.

"Hạ Hạ, Uyển Nhu đến nè."

Nghe được là Uyển Nhu đến, vẻ âm trầm trên mặt người kia mới có một chút dịu đi. Nàng ngẩng đầu, nhìn Phong Uyển Nhu, nhẹ nhàng cười.

"Uyển Nhu."

Phong Uyển Nhu cũng nhìn nàng cười cười, Phong Uyển Tư ở một bên xem có chút ngây ngốc. Đây mới chính là hình tượng tổng giám đốc của Thánh Hoàng trong lòng nàng a. Một thân quần dài trắng, thanh lịch cao thượng, tóc dài đen, hai má trắng nõn trong sáng, trên cổ đeo dây chuyền bạch kim thanh nhã, cao cao tại thượng. Hạ Hạ biết Phong Uyển Tư đang nhìn mình, liền mỉm cười.

"Em là Uyển Tư?"

"A, a....."

Phong Uyển Tư có chút co quắp, nàng đối với mỹ nhân thanh lịch cao quý băng lãnh luôn không có sức chống cự, Hạ Linh Doanh nhìn nàng như vậy cũng thấy buồn cười, khẩn trương như vậy sao.

"Không cần khẩn trương, chị đã sớm nghe Uyển Nhu nói về em."

"Đây là Hạ Linh Doanh."

Tuy nói kêu Hạ Hạ đã thành thói quen , Phong Uyển Nhu vẫn là giới thiệu tên đầy đủ cho em gái. Phong Uyển Tư phục hồi tinh thần lại, trên mặt có chút nóng lên. Luôn luôn đứng một bên không lên tiếng Tiêu Mạc Ngôn thấy nàng như vậy liền nhíu nhíu mày, cảm thấy cần giữ khoảng

https://thuviensach.vn

cách. Nàng tiến lên vài bước, giữ chặt tay Hạ Linh Doanh, nhìn lơ đãng hướng phòng ăn.

"Tôi đói bụng, ăn cơm đi."

Đối với hành động của Tiêu Mạc Ngôn, ba người đều có chút không biết nói gì, nhưng cũng lười cùng nàng chấp nhất, phải cho nàng chút mặt mũi, nên cùng nhau ngồi vây quanh trước bàn cơm.

Bởi vì Hạ Linh Doanh hồi đại học đã quen biết Phong Uyển Nhu, hơn nữa quan hệ không tệ, cho nên không khí bàn ăn coi như rất tốt. Hơn nữa Phong Uyển Tư đối với Hạ Linh Doanh có ấn tượng đầu tiên là thập phần hoàn hảo, nên muốn kết giao với nàng, vì vậy nói không ngừng. Vài người cười cười nói nói, còn lại Tiêu tổng một mình nghiêm mặt ngồi ở một bên uống hồng tửu.

Phong Uyển Nhu thường thường nhìn Tiêu Mạc Ngôn, vốn là muốn cùng nàng nói cái gì đó để cấp cho nàng ta bậc thang bước xuống. Nhưng mỗi đến sắp làm đều bị Hạ Linh Doanh lấy các loại lý do phủ quyết, thấy Tiêu Mạc Ngôn như vậy cũng không biết làm gì, nàng âm thầm cười cười, bất đắc dĩ thở dài. Hai người đều yêu nhau nhiều năm như vậy, cảm tình còn thắm thiết như vậy, đây là tình yêu cuồng nhiệt, giận dỗi nháo nhào cũng là bình thường.

Đến cuối cùng, vẫn là Tiêu tổng chịu không nổi, cũng không quản còn có ngoại nhân ở đây. Đập mạnh chiếc đũa lên trên bàn dằn mặt ai đó, nhăn mặt nhìn Hạ Linh Doanh.

"Người làm gì vậy? Đi công tác trở về liền đối với tôi như vậy, như thế nào, ở bên ngoài nhìn trúng ai rồi? Nói cho tôi nghe một chút coi."

Phong Uyển Nhu làm bộ như không nghe thấy cúi đầu ăn canh, Phong Uyển Tư lại là bộ dạng ăn no uống say chuẩn bị xem náo nhiệt. Người hầu

https://thuviensach.vn

bên cạnh tựa hồ cũng quen rồi nên vẫn làm việc bình thường. Mà Hạ Linh Doanh mặt không chút thay đổi nhìn Tiêu Mạc Ngôn một cái, cười lạnh.

"Em thấy là có người thấy em không ở nhà, không chịu nổi tịch mịch. Hận không thể mỗi ngày thức suốt đêm."

"..... Ai, ai đồn!"

Tiêu Mạc Ngôn nổi giận, lắc lắc cổ trừng mắt nhìn mọi người chung quanh, cư nhiên còn có nội gián trong nhà !

Hạ Linh Doanh mặc kệ nàng, nghiêng mình, cười nhìn Phong Uyển Nhu.

"Uyển Nhu, cậu lần này đi công tác, tiểu bằng hữu nhà cậu sao rồi?"

Nhớ tới Tiểu Thảo than thở, Phong Uyển Nhu cười cười. Phong tổng vừa định nói cái gì đó, bên cạnh Tiêu tổng đã bạo phát.

"Sớm biết vậy tôi cũng tìm tiểu bằng hữu, so với mỗi ngày ôm khối băng đi ngủ còn tốt hơn !"

"Ngủ a..... Mỗi ngày....."

Phong Uyển Tư uống chút rượu, đầu có chút say, bắt ngay nhược điểm trong lời nói của Tiêu Mạc Ngôn, ái muội cười, Hạ Linh Doanh mặt đỏ lên, giận dữ liếc Tiêu Mạc Ngôn một cái.

"Nói cái gì?"

"Hừ, như thế nào, còn không cho phép tôi tự do ngôn luận."

"Uyển Nhu đang ở -"

"Nàng ta thì làm sao? Nàng ta cùng tiểu bằng hữu nhà nàng không lẽ chưa ngủ cùng nhau bao giờ?"

https://thuviensach.vn

Một câu khiến Hạ Linh Doanh cùng Phong Uyển Nhu đều mặt đỏ phừng phừng. Đến cuối cùng, Tiêu Mạc Ngôn bị Hạ Linh Doanh kéo về phòng ngủ để kết thúc sự xấu hổ này. Mà Phong Uyển Tư cùng Phong Uyển Nhu đều bị bắt ở lại , dự định đi khách sạn bị phá hủy, Tiêu Mạc Ngôn nói muốn hai người ở nhà nàng làm khách.

Uống chút rượu, Phong Uyển Tư thất tha thất thểu hướng phòng khách đi đến, vừa đi vừa nhìn tỷ tỷ đang đỡ mình nhếch miệng.

"Tỷ, Tiêu tổng nói như vậy đúng không, chị cùng Tiểu Thảo, như thế nào đến bây giờ còn thuần khiết như vậy?"

Phong Uyển Nhu liếc Phong Uyển Tư, không nói gì, giúp đỡ Phong Uyển Tư đi. Đem nàng đưa đến trên giường, cởi quần áo và giầy, lại lấy khăn thấm nước lau thân mình cho nàng. Hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, nàng mới thay áo ngủ, cầm quần áo, vào phòng tắm.

Nước ấm vẩy lên người, Phong Uyển Nhu ngẩng đầu lên, nhìn miên man trần nhà, suy nghĩ bắt đầu phiêu xa.

Không có dục vọng sao? Như thế nào không có, rõ ràng yêu người kia yêu đến xương tủy a, nhưng.....

Lắc đầu, xóa tan dục niệm trong lòng, chỉ đơn giản tắm rửa, lau khô nước trên người, lau tóc. Phong Uyển Nhu đi ra phòng tắm, hướng phòng khách đi tới, thanh âm kỳ quái truyền ra, có chút giống như mèo kêu lại có chút giống như ai đang khóc. Phong Uyển Nhu giật mình, theo bản năng tìm kiếm nguồn phát ra âm thanh, là từ cửa phòng khép hờ của Tiêu Mạc Ngôn truyền ra.

Theo bản năng nhìn vào bên trong, chỉ là một đoạn ngắn, khiến cho Phong Uyển Nhu mặt đỏ lên. Nhanh chóng quay đầu, bước nhanh về phía sau.

https://thuviensach.vn

Trong phòng, hai thân thể tuyết trắng đang giao triền. Tiêu Mạc Ngôn đặt ở trên người Hạ Linh Doanh, cánh tay phải đang làm bậy trên vùng ngực phập phồng của người dưới thân. Miệng cắn tiểu hồng đậu trước ngực nàng ta, cúi đầu nhìn nàng, trên mặt biểu tình rất là đắc ý. Hạ Linh Doanh cắn chặt môi dưới, hai tay nắm chặt ga trải giường, trên thân thể trắng như tuyết có chút mồ hôi trong suốt do hoạt động quá mức. Thân mình theo động tác của Tiêu Mạc Ngôn mà co rút. Hai mắt mê ly không rõ nhìn chỗ nào, thanh ngâm đứt quãng, cắn chặt môi ngăn thanh âm dâm loạn kia tràn ra, bộ dạng khi bị người kia khi dễ lại càng thêm mê hoặc.

Cố nén tim đập kịch liệt, Phong Uyển Nhu như trộm bước nhanh đi trở về phòng.

"Phanh" một tiếng đóng cửa lại, nàng ngồi ở trên sô pha. Tóc dài còn nhỏ nước từng giọt còn lưu trên tóc, rơi xuống cổ lành lạnh, nhưng hết thảy đều khó có thể dập tắt dục hỏa trong lòng nàng.

[Beta: Toàn phải ngó H của cp phụ, thịt của cp chính khi nào mới có đây chị T-T. ~~ Sắp rồi cưng, không thanh thuần hoài đao :))]

PS: Lì xì đầu năm mới ^^ Đúng ngày mùng 1 Tết gặp lại Tiêu Tiêu, Hạ Hạ :"> Ngoài cà chớn, hay lộ hàng, sợ vợ, xấu miệng, hay ghẹo gái, yêu nghiệt, xấu tánh.... thì Tiêu Tiêu cũng là 1 người woàn hảo =)))))))) Tư Tư cuối cùng cũng gặp được đàn chị =)))

Chúc các bạn có 1 năm mới vui vẻ, hạnh phúc và thường xuyên ủng hộ mấy tác phẩm bất chợt của mình :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 83 Dập tắt lửa tình

Tiểu Thảo, Tiểu Thảo, Dương Tiểu Thảo...

Giờ này khắc này, trong đầu Phong Uyển Nhu đều là Tiểu Thảo. Khi nàng vui vẻ cười đến híp hai mắt, khi nàng khổ sở, khi nàng nhếch đôi môi, khi nàng chịu ủy khuất chu chu cái miệng nhỏ nhắn. Còn có cái hôn, cái ôm, rồi tiếng kêu Phong tổng ngọt ngào...

Phong Uyển Nhu muốn ôm nàng, muốn hôn nàng, muốn đem nàng hòa tan vào xương cốt của mình, muốn đem nàng đặt ở dưới thân hung hăng tra tấn. Những mong ước này vẫn luôn chôn ở đáy lòng lại giống như măng mọc sau mưa, tất cả hiện ra rất rõ ràng.

Hít vào thật sâu, Phong Uyển Nhu cố gắng hạ xuống dục vọng, cũng không muốn để bao cố gắng của mình đều uổng phí. Nàng vừa tắm rửa xong nhưng môi lúc này lại khô nóng khó chịu, thân thể như bị lửa thiêu đốt, khó có thể khống chế, từng cỗ nhiệt tụ lại dưới bụng, rồi truyền ra khắp toàn thân.

Dùng sức lắc lắc đầu, Phong Uyển Nhu đứng dậy, năng lực khống chế của nàng luôn luôn rất tốt, nhưng hôm nay lại bị Tiêu Mạc Ngôn cùng Hạ Linh Doanh kích thích. Tiếng ngâm kia, biểu tình kia. Ôi chao ôi! Liếm liếm môi, Phong Uyển Nhu đi đến ban công, cầm lấy di động, không hề nghĩ ngợi liền gọi điện.

Đáng chết. Dựa vào cái gì chỉ một mình nàng ở trong này khó chịu?

https://thuviensach.vn

Điện thoại còn chưa kết nối, di động lại hết pin. Phong Uyển Nhu bực bội vô cùng. Không nghĩ nhiều, đem di động đặt lên bàn, đi lấy di động của Phong Uyển Tư. Ấn số của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu không nói gì nhìn tên đang được gọi đi trên màn hình di động - 'Kẻ cướp tỷ tỷ siêu cấp vô địch đê tiện nhất vũ trụ Tiện Thảo'. Uyển Tư đối với Tiểu Thảo thật đúng là hận đến tận răng...

"Trái ba vòng, phải ba vòng, cổ xoay xoay, mông xoay xoay. Ngủ sớm dậy sớm chúng ta cùng nhau tập thể dục. 1,2,3,4, hít thở, hít thở, hít thở. Như vậy mới không già!"

Đột ngột tiếng nhạc chờ hưng phấn truyền đến, khiến cho Phong Uyển Nhu đang nắm chặt điện thoại bị dọa cho tim đập kịch liệt, cả người run run. Di động trong tay thiếu chút nữa trực tiếp ném ra ngoài, lửa dục vọng nháy mắt bị diệt đi một nửa. Nàng còn chưa kịp phản ứng lại thì điện thoại đã kết nối với đầu dây bên kia.

"Alô, Viên thuốc đáng chết, như thế nào nửa đêm gây rối? Thực đáng ghét, Phong tổng không phải giao cho cô rồi sao, cô còn muốn làm gì?"

"....."

Bên kia Tiểu Thảo bởi vì tưởng niệm Phong tổng cho nên vẫn mất ngủ, thật vất vả ngủ được lại bị đánh thức, rời giường trong tức giận. Tiểu Thảo nói vài câu không thấy Phong Uyển Tư trả lời, lửa giận lại càng lớn hơn nữa.

"Cô là trẻ con chắc, lúc nào cũng muốn cướp Phong tổng với tôi? Đều cho cô rồi mà còn nửa đêm gọi điện thoại gây rối? Tôi không sợ đâu, cô thích thì đi méc đi. Cô cứ nói cho Phong tổng biết tôi nhìn lén nàng tắm rửa, đừng lấy cớ này uy hiếp tôi nữa! Đã vậy tôi cũng méc với Phong tổng, nói cho nàng biết cô thường mặc trộm nội y của nàng!"

"....."

https://thuviensach.vn

Dục hỏa liền như vậy mà dập tắt. Phong Uyển Nhu nắm di động, nghe Tiểu Thảo nói chuyện liên hồi. Xoay người, mặt không chút thay đổi nhìn Phong Uyển Tư đang ngủ say mê trên giường, cắn cắn môi.

"Tiểu Thảo."

"Sao? Cổ họng hư rồi hả , khó nghe chết đi được? Ha ha, tôi đã biết rồi, bị quả báo phải không?"

"....."

Tiểu Thảo như vậy Phong Uyển Nhu cũng chưa gặp qua. Quả thực chính là phiên bản của Phong Uyển Tư - phản ứng thần tốc, nói chuyện hại người. Trong lúc nhất thời chán nản, nắm di động nói không ra lời.

Di động bên kia Tiểu Thảo cũng trầm mặc một hồi, tựa hồ có chút tỉnh táo, thử hỏi.

"Phong, Phong tổng?"

"Tỉnh rồi?"

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ bóp trán, hai người kia, đến tột cùng sau lưng nàng làm bao nhiêu chuyện xấu. Di động không có bất kì thanh âm nào, Phong Uyển Nhu cũng không sốt ruột, kiên nhẫn chờ đợi. Quả nhiên, ước chừng một phút sau, thanh âm run cầm cập của Tiểu Thảo truyền tới.

"Phong tổng, như thế nào là chị a?"

"Di động của tôi hết pin."

"Nga... Em rất nhớ chị a."

"Nhớ tôi chứ gì? Lúc tắm rửa sao?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhăn mày. Nếu Tiểu Thảo hiện tại ở bên cạnh nàng, nàng nhất định phải nhéo nát khuôn mặt bánh bao của Tiểu Thảo.

"Không có, em vừa rồi tưởng là Viên thuốc, cho nên -"

"Cho nên như thế nào?"

Tiểu Thảo muốn nói cho nên rồi nói bừa vài câu, mà trước mặt Phong Uyển Nhu nàng lại không có lá gan đó. Trong lúc nhất thời không biết làm sao, nhấp miệng, lật chăn, ngồi ở trên giường, không nói gì.

"Hai người không thể ở chung hòa bình được sao?"

Phong Uyển Nhu có chút đau đầu về mối quan hệ của Tiểu Thảo cùng muội muội. Hai người này rốt cuộc sao lại thành ra thế này, vừa nhấc điện thoại lên nghe là như oan gia đấu võ miệng không ngừng. Tiểu Thảo nếu như còn tiếp tục bị Uyển Tư rèn luyện tài ăn nói nữa, về sau có lẽ sẽ khi dễ mình luôn a?

"Đừng nóng giận nữa mà, em xin lỗi."

Tiểu Thảo thừa nhận sai lầm ngay lập tức, thái độ phi thường tốt, là một đức tính của một hảo hài tử. Mà nàng cũng biết Phong tổng cũng sẽ không đành lòng mắng mình nên cố ý tỏ vẻ đáng thương.

Giả bộ cũng tốt. Thực lòng thừa nhận sai lầm cũng được. Phong Uyển Nhu đối với Tiểu Thảo đã không còn sức chống cự nữa rồi. Nàng nhìn đồng hồ đã hơn 1 giờ sáng, phỏng chừng Tiểu Thảo đã ngủ được vài giấc mà lại bị mình đánh thức, thật là không tốt.

"Tốt rồi, không quấy rầy em nữa, ngủ đi."

Nhẹ giọng nói, Phong Uyển Nhu cũng dần dần ấm lòng lại. Tiểu Thảo vừa nghe liền hưng phấn, nắm di động không chịu buông tay.

https://thuviensach.vn

"Thật vất vả mới nói chuyện cùng nhau, nói thêm một hồi đi Phong tổng, được không?"

Tiểu Thảo biết Phong tổng đang dùng di động của Viên thuốc, trong lòng đã tính toán, điện thoại đường dài gọi lâu một chút, cho hết tiền luôn đi.

Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, có chút do dự. Ngày mai sáng sớm nàng còn muốn đi Thánh Hoàng nhìn một cái. Nhưng nghe Tiểu Thảo cầu xin lại không đành lòng cự tuyệt. "Ân" một tiếng, xem như đáp ứng rồi.

Vì thế, hai người bắt đầu trò chuyện tình yêu qua điện thoại.

"Phong tổng, em nhớ chị."

"Tôi biết, lúc tôi xuống máy bay em đã nói ."

"....."

Lạnh lùng a. Tiểu Thảo kéo một bên chăn, đắp lên người mình. Phong Uyển Nhu lại không có cảm giác gì. Nàng gọi điện thoại luôn có mục đích tính chính đáng, như buổi chiều nay, gọi cho Tiểu Thảo là vì báo bình an. Mà hiện tại, nàng trở nên mờ mịt. Rõ ràng bản thân nhớ Tiểu Thảo, cũng không nói nên lời, chỉ có thể nói theo ý nghĩ của mình, một câu tình cảm cũng không có.

"Không giống nha. Hôm nay tan tầm em cùng Ngưng Ngưng uống rượu, về nhà lại nhớ chị đến khó chịu."

"Em uống rượu ? Không phải đáp ứng tôi không uống sao?"

"... Là vì rất nhớ chị a."

"Này không phải là lý do."

"... Ngô."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo lấy chăn bịt kín đầu. Phong Uyển Nhu cũng cảm giác ra bản thân có chút quá đáng, thở dài.

"Tiểu Thảo."

"Ân?"

Tiểu Thảo thần kinh đang căng thẳng, thật cẩn thận nghe. Nàng nghĩ rằng Phong tổng khẳng định là tức giận rồi sẽ mắng nàng .

"Tôi nhớ em..."

Phong Uyển Nhu nắm di động thật chặt, móng tay bởi vì khẩn trương có chút trắng bệch, mặt cũng hơi hơi đỏ lên, trong lòng có chút không được tự nhiên. Phong tổng bên này không được tự nhiên, Tiểu Thảo bên kia lại phấn khởi đến điên rồi. Giống như con rùa bị lật, hai tay hai chân giơ lên trời vùng vẫy, vui vẻ nói.

"Phong tổng, Phong tổng, chị thật tốt. Chị hôm nay vì sao lại như vậy? Vì cái gì không giống mọi khi?"

Mặt Phong Uyển Nhu nóng lên, có chút chột dạ. Tiểu Thảo này thiệt không nể mặt mà.

"Có phải chị nhìn thấy cái gì đó cho nên nhớ em? Là khoai tây hả?"

"... Nói bậy bạ gì đó?"

Phong Uyển Nhu mặt đỏ lên. Tiểu Thảo nghe thanh âm nàng không được tự nhiên nên càng vui vẻ.

"Như thế nào? Bị em đoán trúng phải không? Nói chị nha, Phong tổng, rốt cuộc vì sao mà điện thoại cho em."

https://thuviensach.vn

Nửa đêm gọi điện thoại, đây không phải phong cách của Phong tổng, nhất định là có việc. Tiểu Thảo thực vui vẻ cũng rất ngạc nhiên, muốn biết là cái gì khiến cho Phong Uyển Nhu chuyển biến lớn như vậy.

"Em chưa thấy buồn ngủ sao?"

Thực sáng suốt nói sang chuyện khác. Phong Uyển Nhu chỉ cảm thấy dục hỏa dưới đáy lòng bị Tiểu Thảo làm nũng lại dần dần gia tăng, tim đập có chút nhanh, thân thể cũng có biến hóa.

"Không buồn ngủ, nói chuyện phiếm với chị sao có thể buồn ngủ, rất vui vẻ. Không có chị bên cạnh, em ngủ không ngon"

Không ở bên cạnh... Ngủ không ngon, Phong Uyển Nhu cắn cắn môi. Nếu không phải Tiểu Thảo nói chuyện bằng giọng điệu vô tội tới cực điểm, nàng sẽ thực nghĩ đến Tiểu Thảo đang cố ý câu dẫn mình.

"Chờ chị trở về, em sẽ đến nhà chị ngủ hoài có được không? Phong tổng?"

Tiểu Thảo cảm giác ra Phong Uyển Nhu hôm nay có điểm không giống với mọi khi, nói chuyện dễ chịu hơn. Hơn nữa nàng nói cái gì cũng đều đáp ứng, liền nhân cơ hội đưa ra yêu cầu.

"Không được."

Phong Uyển Nhu trực tiếp cự tuyệt , Tiểu Thảo nghe xong rất là ủ rũ.

"Vì cái gì?"

Vì cái gì? Phong Uyển Nhu hít sâu. Lần này trở về, nàng không thể cam đoan nếu Tiểu Thảo ngủ ở bên người mình còn có thể thờ ơ hay không. Trước khi Tiểu Thảo còn chưa chuẩn bị tốt, nàng không thể làm như vậy.

"Chỉ thi thoảng thôi được không? Em muốn chị ôm em ngủ."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo rất ngây thơ, giọng nói không pha bất cứ hương vị dục vọng nào. Điều này làm cho Phong Uyển Nhu vừa ấm áp lại vừa phải nén giận. Ấm áp là vì nàng ta không muốn xa rời mình. Nén giận là lần trước xem cái gì mà 'Ham mê thể xác' nàng còn tưởng rằng Tiểu Thảo đã thông suốt , ai biết vẫn là đầu gỗ.

"Không được. Em đi mua gối ôm đi."

"Mới không cần nha. Gối ôm không thơm cũng không mềm."

Tiểu Thảo thề, nàng nói tất cả đều là thực tâm nói. Nhưng lời nói này đến tai Phong Uyển Nhu liền thành lời khiêu khích.

"Em nói bậy bạ gì đó?"

"Làm gì mà chị giận? Là lời nói thật mà."

Tiểu Thảo ủy khuất, hôm nay Phong tổng rốt cuộc làm sao vậy, hỉ nộ vô thường a.

"Được rồi, em ngủ đi, tôi cũng mệt rồi." Phong Uyển Nhu thầm nghĩ nhanh cúp điện thoại, đi dùng nước lạnh rửa mặt.

"Được... Vậy chị nhanh lên trở về nha, sau đó cùng nhau ngủ."

Tiểu Thảo thực không tình nguyện, nắm chặt di động lưu luyến.

"Ba" một tiếng, điện thoại bị cúp. Vốn là muốn dập tắt lửa mới điện thoại, nhưng giờ thì hay rồi. Phong Uyển Nhu không chỉ có không diệt được lửa dục vọng, ngược lại bị thúc đi lên. Cầm lấy ly nước lạnh, nàng một hơi uống xuống, hít sâu mấy hơi, ổn định cảm xúc. Phong Uyển Nhu xoay người, chuẩn bị ngủ, vừa quay người lại, liền thấy trước mắt là quả đầu lộn xộn đang xoa xoa mắt nghi hoặc nhìn nàng ~ Phong Uyển Tư.

"Tỷ, chị làm gì, sao dùng di động của em?"

https://thuviensach.vn

"Điện thoại của chị hết pin rồi."

"Nửa đêm chị gọi cho ai? Sẽ không phải là Tiện Thảo kia chứ !"

Phong Uyển Tư nháy mắt liền hung tợn. Cái gì, lấy di động của nàng gọi điện thoại cho Tiểu Thảo?! Phong Uyển Nhu cũng lười cùng nàng giải thích, quay qua bên kia, đi ngủ cho khỏe.

Phong Uyển Tư trừng mắt nhìn Phong Uyển Nhu một hồi, bĩu môi, không làm gì nữa. Đứng dậy đi ra ngoài. Không đến hai phút, Phong Uyển Tư đi theo vết xe đổ của chị gái, một phen đẩy cửa ra, ánh mắt trừng lớn như đèn xe ô tô.

"Tỷ !!!"

Thật vất vả mới chuẩn bị ngủ được, Phong Uyển Nhu bị Phong Uyển Tư làm cho tỉnh ngay. Nàng đứng dậy, nhíu mày nhìn Phong Uyển Tư.

"Làm sao vậy?"

Ánh mắt trừng lớn, trên mặt còn có màu hồng bất thường, Phong Uyển Tư nhìn Phong Uyển Nhu, nói trong run rẩy.

"Em vừa rồi đi WC, chị đoán xem em thấy cái gì ? !"

Mặt mũi trong nháy mắt cũng đỏ lên, Phong Uyển Nhu ra vẻ trấn định nhìn em gái.

"Thấy cái gì ?"

PS: Cứ có Tiện thảo (Theo lời Uyển Tư) là chúng ta lại có những tràng cười thoải mái =)))))) Coi bộ Phong tổng cũng lo xa ghê, cũng biết sợ mai mốt Tiểu Thảo nổi loạn, không khi dễ được nữa =)))))))) Phong tổng cứ dồn ép vậy thấy cũng có hại cho sức khỏe ghê :(Còn chế Tư nhìn thấy cái gì chắc các bạn cũng biết =))))

https://thuviensach.vn

Ráng phấn đấu sắp hoàn rồi :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 84 Tin nhắn

"Tiêu tổng, Tiêu tổng....."

Phong Uyển Tư nói nửa ngày cũng chưa nói ra miệng nhưng mặt vẫn đỏ trước. Phong Uyển Nhu vừa thấy nàng như vậy đã khẳng định điều muội muội cùng mình nhìn thấy là giống nhau. Cắn cắn môi, thầm than, Tiêu tổng này cũng thật không biết câu nệ tiểu tiết. Sao có thể làm mấy chuyện đó mà quên khóa cửa cơ chứ?

"Tỷ, chị như vậy nghĩa là sao? Chẳng lẽ chị cũng thấy?"

Phong Uyển Tư nghi hoặc nhìn Phong Uyển Nhu. Mình còn chưa nói gì, mặt tỷ tỷ đã hồng thành như vậy?

Phong Uyển Nhu vốn không giỏi nói dối, nghe Phong Uyển Tư nói, trên mặt lại càng hồng. Trừng mắt nhìn muội muội liếc mắt một cái, quay người lại không thèm quan tâm nàng, dùng phía sau lưng đối diện với Phong Uyển Tư. Hơn nửa đêm, nàng cũng không muốn thảo luận về chuyện giường chiếu nhà người ta.

"Tỷ ~"

Phong Uyển Tư vừa thấy chị gái như vậy liền vui vẻ. Nàng còn không hiểu biết Phong Uyển Nhu sao, bộ dạng này khẳng định là giận rồi. Di chuyển thân mình qua kéo chăn của Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Tư cười thực dâm đãng.

https://thuviensach.vn

"Hai người làm yêu cũng bình thường mà, chị đỏ mặt cái gì a? Có phải hay không lại muốn cùng Tiện Thảo kia làm? Em nói nha, chị như thế nào có thể ngủ được, ha ha."

"Em nói bậy bạ gì đó?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, bị Phong Uyển Tư cười làm cho phiền lòng. Nàng dùng sức kéo chăn của mình, không muốn thấy muội muội nữa. Phong Uyển Tư vừa thấy tỷ tỷ thẹn quá hóa giận thì càng vui vẻ, thân mình vặn vẹo, cười ngã vào trên giường, làm nũng ôm lấy eo Phong Uyển Nhu.

"Tỷ, chị làm gì a, với em mà còn thẹn thùng."

"Đừng quậy phá."

Phong Uyển Nhu bị Phong Uyển Tư nói làm cho đau đầu, xoay người, lấy tay chọt chọt vào cái trán của nàng. Phong Uyển Tư cười bắt lấy tay tỷ tỷ.

"Tỷ, đã lâu chị không như vậy."

"Cái gì?"

Phong Uyển Nhu ngưng lại, không rõ Phong Uyển Tư muốn nói cái gì. Phong Uyển Tư cầm lấy tay tỷ tỷ, có chút bất mãn nhìn nàng.

"Tỷ, từ lúc chị vào Phong Đằng làm việc, bao lâu rồi không cùng em náo loạn?"

Nói xong, Phong Uyển Tư còn bĩu môi, làm ra một bộ dạng ủy khuất. Phong Uyển Nhu bị nàng nói làm trong lòng tê tê, biết rõ Phong Uyển Tư chỉ giả bộ ủy khuất cho nàng xem. Phong Uyển Nhu cũng không nói gì, chỉ ôm muội muội vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu vẫn cố gắng đem Phong Uyển Tư bảo vệ khỏi gió mưa, khiến nàng ta vui vẻ sinh hoạt, không phải chịu nửa điểm ủy khuất. Bù lại Uyển Tư tại nước ngoài mấy năm nay, nàng chưa từng chân chính ở cùng Phong Uyển Tư vài ngày. Các nàng có bao lâu không thân mật như vậy?

"Thực xin lỗi."

Thở dài, Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư, trong mắt đều là đau lòng. Phong Uyển Tư cười cười, tuy rằng hiện tại thân thể nàng đã không thể nhỏ bé giống như trước đây toàn bộ cuộn vào trong lòng tỷ tỷ. Nhưng nàng vẫn cố gắng thu mình lại, cố gắng chui trong lòng tỷ tỷ

"Người một nhà, xin lỗi gì chứ. Em từ trước đến nay không bao giờ trách chị. Em biết, tỷ tỷ đối với em rất tốt rất tốt. Trên đời này, không có người nào có thể so sánh với chị."

Phong Uyển Tư nói ra lời thật tâm, nghe được như vậy trong lòng Phong Uyển Nhu thực ấm áp, lại không biết nói sao. Chỉ có thể ôm chặt, dùng sức ôm lấy Phong Uyển Tư.

"Được rồi, hai ta như thế nào lại nói về chuyện này."

Không muốn đem không khí làm cho trầm trọng hơn, Phong Uyển Tư cười nói sang chuyện khác. Hai má bướng bỉnh hướng về phía xương quai xanh của Phong Uyển Nhu cọ cọ.

"Tỷ, nói thật đi, chị cùng Tiểu Thảo đã làm bao giờ chưa?"

"Lại nói bậy !"

Phong Uyển Nhu trừng Phong Uyển Tư. Người này, hôm nay là làm sao vậy, đem đề tài này thảo luận đến phát nghiện sao?

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư không một chút sợ hãi Phong Uyển Nhu. Tỷ tỷ tức giận nàng đã quen thuộc rồi. Bất quá, hôm nay nàng nhất định phải hỏi ra đáp án chuẩn xác.

"Chị đừng trừng em. Em đây là vì muốn tốt cho chị thôi. Nhìn Tiểu Thảo ngây ngô kia, khẳng định cái gì cũng chưa làm."

Cái gì cũng chưa làm? Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, không phải đâu. So với mọi mặt khác, phương diện này Tiểu Thảo cũng xem như có thiên phú.

"Chẳng lẽ nàng ta làm rồi?"

Phong Uyển Tư nhìn Phong Uyển Nhu nhíu mày liền hỏi ngay. Phong Uyển Nhu bị câu hỏi này làm mặt đỏ lên một mảnh, cắn cắn môi, vỗ đầu muội muội.

"Hôm nay không ngủ à?"

"Không ngủ."

Phong Uyển Tư rất hào phóng đáp lại. Vừa thấy cảnh tượng hoạt sắc sinh hương như vậy ai còn ngủ được a, không bằng cùng tỷ tỷ thảo luận. Xem tỷ tỷ còn non nớt như vậy, đừng nói đến lúc đó ngược lại bị Tiện Thảo kia khi dễ nha.

Phong Uyển Nhu rất hiểu Phong Uyển Tư, biết nàng ta hôm nay khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ. Thở dài, nàng quyết định đổi chiến lược.

"Thôi, ngủ đi. Sáng mai còn đi Thánh Hoàng họp, em không mệt sao?"

"Ừ ha."

Phong Uyển Tư gật gật đầu. Tỷ tỷ còn phải bận rộn, mình quả thật không nên quấn quít lấy nàng, nhưng...

https://thuviensach.vn

"Tỷ ~"

Phong Uyển Nhu nghe được âm thanh làm nũng này thì cố nén giận, thầm nghĩ một cước đem tên tiểu gia hỏa này đá ra ngoài.

"Sao?"

Thực tức giận gầm lên một tiếng, tỏ rõ khó chịu trong lòng mình.

Phong Uyển Tư hoàn toàn không đem thái độ nóng giận này để ở trong lòng, vẫn giả bộ điếc không sợ súng.

"Tỷ, chị nói coi Tiêu tổng thật có thể lực nha. Nàng cùng Hạ Hạ làm nãy giờ, chị nói coi, có thể làm trong bao lâu a?"

"... Em như thế nào lại nhiều chuyện như vậy."

Phong Uyển Nhu dở khóc dở cười nhìn Phong Uyển Tư mặt tràn đầy vẻ ham học hỏi, thật khó giải quyết.

Phong Uyển Tư nhíu nhíu mày, thực chân thành phân tích.

"Người ta nói nữ nhân ba mươi như lang như hổ, Tiêu tổng thật đúng là không phải dạng vừa đâu. Ai da, đáng thương cho Hạ Hạ. em vừa rồi thấy nàng bị ép buộc đến đáng thương luôn."

"... Em còn xem kĩ như vậy?"

Phong Uyển Nhu không thể tin nhìn muội muội, chẳng lẽ nàng ta không biết rình coi là đáng khinh sao?

"Tỷ, chị đừng nhìn em như vậy. Em đây là người bình thường, nếu ai gặp cảnh này cũng đều muốn xem cho kĩ a."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư người nói vô tâm, nhưng là Phong Uyển Nhu người nghe lại có ý.

"Được rồi, mau ngủ đi. Em đừng quan tâm chuyện vợ chồng người ta nữa."

"Em mới không thèm quan tâm đến hồ ly tinh xấu xa đó."

Mới gặp một ngày, Phong Uyển Tư liền đối với Tiêu tổng có mâu thuẫn kịch liệt. Phong Uyển Nhu thấy nàng như vậy lắc lắc đầu.

"Đang suy nghĩ cái gì? Đem tâm tư của em thu hồi ngay, Tiêu Mạc Ngôn cùng Hạ Linh Doanh cảm tình cũng không phải bình thường. Em nếu dám động đến Hạ hạ, nàng ta sẽ cho em biết thế nào là đau khổ."

"Em nào có."

Phong Uyển Tư bĩu môi, thanh âm có chút trầm thấp, không hưng phấn nữa. Phong Uyển Nhu hiểu lầm nàng rồi, tuy nói Hạ Linh Doanh là mẫu người trong lòng của Phong Uyển Tư. Nhưng nàng từ trước đến nay cũng chưa nghĩ tới nàng ta, hiện tại nàng đã sớm tâm lặng như mặt hồ. Nhìn Hạ Linh Doanh lạnh lùng như vậy, nàng cũng chỉ nhớ tới người kia.

Phong Uyển Nhu vốn là thuận miệng nói, thấy Phong Uyển Tư ảm đạm đã biết nàng lại nghĩ tới Lăng Sương, nàng lấy tay xoa xoa tóc của muội muội.

"Uyển Tư, em..."

"Tỷ, chị đừng nói sang chuyện khác, nói chuyện của chị cùng Dương Tiểu Thảo đi."

"......Chị cùng nàng ta thì làm sao?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nhìn Phong Uyển Tư, biết hôm nay trốn không thoát.

"Hai ngươi có làm cái kia không?"

Phong Uyển Tư ánh mắt lóe ra tinh quang, liếm môi, vẻ mặt đáng khinh nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu liếc một cái, thật rõ ràng nói.

"Không có."

"Vậy chị không muốn sao?"

Phong Uyển Tư chưa từ bỏ ý định, tiếp tục theo hỏi. Phong Uyển Nhu trừng mắt nhìn nàng một hồi, thấy nàng không chịu lui bước liền thở dài, ăn ngay nói thật.

"Uyển Tư, phàm là người yêu nhau ai lại không có dục vọng đó. Huống chi chị yêu nàng lâu như vậy."

"Nói như vậy vẫn là Thảo ngu ngốc kia chưa công khai?"

"Còn chưa phải thời điểm."

"Ai da, đều lâu như vậy chị còn chờ. Em thấy hai người cũng chậm tiến quá."

"Tốt lắm, ngủ đi."

Phong Uyển Nhu có chút mệt mỏi, xoa tóc Phong Uyển Tư. Đây là động tác nàng hay làm để trấn an Tiểu Thảo, thực dùng được. Quả nhiên, Phong Uyển Tư bị tỷ tỷ xoa tóc cũng im lặng hơn, nhìn nhìn tỷ tỷ ngủ. Sau đó nhẹ nhàng mà lấy cánh tay tỷ tỷ đang ôm mình bỏ ra ngoài, rón ra rón rén đứng dậy, đi lấy di động.

Vừa rồi tỷ tỷ lấy di động của mình gọi điện thoại, nếu...

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư nắm di động cười thật đê tiện. Nhìn tỷ tỷ nằm ngủ trên giường, ấn vài chữ rồi gửi đi.

'Tiểu Thảo, tôi thật khó chịu, cả người đau quá, sắp chết mất, rất nhớ em. - Phong tổng.'

Phong Uyển Tư làm xong liền cười tủm tỉm. Trong óc ảo tưởng cảnh Tiểu Thảo nhận được tin nhắn sẽ sứt đầu mẻ trán, cười xấu xa. Tiểu Thảo khẳng định sẽ lập tức gọi điện thoại tới, sau đó đau lòng rồi nói với tỷ tỷ một đống. Đến lúc đó hai người sẽ cảm động, cảm tình sẽ thăng hoa, hí hí hí.

Nắm di động, Phong Uyển Tư kích động chờ Tiểu Thảo gọi điện thoại, thời khắc đó sẽ đưa đến bên tai tỷ tỷ. Nàng bên này hết sức chăm chú nghe ngóng chờ điện thoại, Tiểu Thảo bên kia ngủ say đến nỗi chảy nước miếng lên gối đầu, trong mộng đều là Phong tổng. Nàng vốn ngủ rất ngon, huống chi là đang nằm mộng đẹp, tin nhắn cái gì, nàng hoàn toàn không nhìn thấy.

Sáng sớm hôm sau, Phong Uyển Tư nghiêm mặt ngồi ở bàn ăn. Tiêu Mạc Ngôn một tay bưng cà phê, kinh ngạc nhìn nàng.

"Eo ôi, tiểu muội muội đây là làm sao vậy, một bộ dạng như tiểu tam mới bị bồ đá."

Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư cũng muốn cười. Hôm nay sáng sớm Phong Uyển Tư liền mắng Tiểu Thảo cái gì mà 'một chút cũng không đau lòng vì chị', 'Nàng như thế nào không chết đi a'. Phong Uyển Nhu nghe xong một chút cũng không khó chịu, trong lòng ngược lại có chút vui mừng. Như vậy có nghĩa Tiểu Thảo có tiến bộ, ít nhất cùng nàng ăn ý,có thể phân được ra tin nhắn này không phải nàng gửi, hoàn toàn không mắc bẫy Uyển Tư.

Phong Uyển Tư trừng mắt nhìn Tiêu Mạc Ngôn, vốn nàng đã nén giận , lại nhìn thấy Tiêu Mạc Ngôn kia rõ ràng đang cười nhạo mình, lại càng khó

https://thuviensach.vn

chịu.

"Tôi cũng không biết Tiêu tổng có thể lực thật tốt, làm mãi không mệt."

Đáp trả lại bằng một câu, vốn Phong Uyển Tư không nghĩ nói như vậy, tuy rằng hai người không quen thân, nhưng nàng cũng có thể nhìn ra Hạ Linh Doanh da mặt rất mỏng. Mà khi nàng cùng tỷ tỷ nhìn thấy Tiêu Mạc Ngôn nghênh ngang một mình ngồi ở bàn ăn đợi hai người, trong lòng nàng toàn là bất mãn cùng ghen tị, nháy mắt đã bùng nổ. Không cần phải nói, Hạ hạ khẳng định là bị ép buộc đến không còn khí lực để đi ăn cơm. Vì cái gì a? Cùng là người, nàng thì phải gục mặt mở to mắt nắm di động ngốc nghếch đợi một tin nhắn cả đêm, mà Tiêu Mạc Ngôn có thể ôm một tuyệt sắc đại mỹ nữ ép buộc suốt đêm?

Nguyên bản nghĩ rằng lời này có thể làm cho Tiêu tổng đỏ mặt, nhưng Phong Uyển Tư vẫn quá xem nhẹ độ dày của da mặt Tiêu tổng. Tiêu Mạc Ngôn uống cà phê, bình tĩnh nhìn chằm chằm nàng xem một hồi, sau đó, nàng tung mái tóc lên, cực kì quyến rũ cười.

"Quá khen."

"....."

Phong Uyển Tư tức chết. Phong Uyển Nhu ở một bên cười lắc đầu, cũng không rảnh quấy rầy hai người đấu võ mồm. Đang lúc trò chuyện, chuông cửa của Tiêu gia vang lên, một người hầu đi ra mở cửa, Tiêu Mạc Ngôn nhíu nhíu mày.

"Sớm như vậy, ai đến?"

"Ai, cô là ai a? A Sâm, như thế nào cho nàng vào được? ..... Không được, cô muốn làm gì, cô không thể vào !"

https://thuviensach.vn

Thanh âm người hầu dồn dập ngăn lại truyền đến. Phong Uyển Nhu cùng Phong Uyển Tư cùng nhau quay đầu xem, liền thấy một thiếu nữ phong trần mệt mỏi đang tuổi thanh xuân lôi kéo một va li bên cạnh, khí thế vội vàng muốn chạy vào bên trong, vừa chạy vừa ồn ào.

"Tôi tìm Phong tổng, Phong tổng, Phong tổng. Chị ở đâu, chị thế nào rồi?"

PS: Chắc chớt với chế Tư quá =)))) Nói không phải khen chứ chế cũng rảnh quá, thức nguyên đêm chờ người nơi ấy, cuối cùng người kia ngủ ngon lành, còn chế thì cả đêm thao thức =)))) Quả thực Tiêu tổng với Tư Tư quá xứng đôi vừa lứa, mặt dày chắc cũng ngang ngửa nhau, có Hạ Hạ ở đây là Tiêu tổng đảm bảo tái mét mặt liền =))) Thánh sợ vợ :"> Đố vui không có thưởng mấy bạn có biết ai sáng sớm đã đến la làng không =)) Đố vậy thôi chứ chắc ai cũng biết =)))

Mấy nay lả lướt quá quên post truyện, thông cảm nha, tháng này chắc không Edit được nhìu :"> À quên cho mình PR 5 phút, mới Edit xong bộ Cấp trên là tỷ tỷ của tôi nên mình đang Edit bộ Nữ vương x Nữ vương, theo kiểu minh tinh, giới giải trí, nói chung là kiểu sang chảnh =))) Cỡ Ngự tỷ giang hồ đó, bạn nào thích thì ủng hộ nha ;)) Chuyên mục lảm nhảm đêm khuya đến đây là hết rồi, mấy bé ngủ ngon đi :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 85 Gặp mặt

Đang ăn bánh quẩy, Phong Uyển Tư vừa nghe này thanh âm quen thuộc này liền sửng sốt, lập tức ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu cũng biến sắc, nhanh chóng xoay người ra bên ngoài. Tiêu Mạc Ngôn vẻ mặt toàn dấu chấm hỏi nhìn Phong Uyển Tư cùng Phong Uyển Nhu, trong lòng rất là kinh ngạc. Ai a, như thế nào làm cho hai chị em nhà này biến hóa lớn như vậy? Nghe cách xưng hô hắn là không thân mật, nhưng trọng điểm là nàng ta là nữ nhân.

"Phong tổng, Phong tổng !"

Giọng nói quen thuộc dần dần tới gần, thỉnh thoảng còn có tiếng hỗn loạn cãi nhau cùng người hầu, nghe rõ là thanh âm của người nọ. Phong Uyển Nhu nhịn không được , đẩy ghế dựa ra, đứng dậy đi ra ngoài.

"Tỷ."

Nhanh chóng nuốt xuống cái bánh quẩy trong miệng, Phong Uyển Tư đứng dậy cùng đi ra ngoài. Nhưng vừa đứng lên nàng liền dừng lại, nhớ tới lần trước tỷ tỷ cùng Tiểu Thảo thân thiết bị mình một cước đá đi xuống ghế sô pha, Tiểu Thảo sau đó lại nói thiếu chút nữa mình làm nàng ta bán thân bất toại. Rối rắm một hồi, Phong Uyển Tư lại đặt mông ngồi xuống.

"Ai vậy?"

https://thuviensach.vn

Tiêu tổng cũng không phải đèn cạn dầu. Bên này Phong Uyển Tư vừa yên tĩnh ngồi xuống, bên kia nàng liền mở to mắt ra bên ngoài xem, vươn cổ lên cao, một chút cũng không che dấu lòng hiếu kỳ. Phong Uyển Tư không nói chuyện, bĩu môi, trong lòng có chút chua. Nàng cảm thấy mình thực mâu thuẫn, hy vọng tỷ tỷ hạnh phúc, lại không hy vọng nàng quá yêu Tiểu Thảo mà xem nhẹ mình. Ngẫm lại, ngày đó cũng chính nhờ Tiểu Thảo có thể chịu được mình, này nếu đổi là người khác, cùng người yêu đang thân mật, bị một cước đạp một cước rớt xuống đất chắc chắn sẽ nổi bão, ai da...

Cước bộ càng lúc càng nhanh, thanh âm tranh cãi cũng càng lúc càng lớn. Phong Uyển Nhu sốt ruột, càng lúc tiếng cãi nhau càng lớn thúc đẩy nàng đi nhanh hơn. Lúc tới cửa, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc kia, Phong Uyển Nhu thở phào một hơi, đôi mắt tràn ngập ôn nhu.

"Phong tổng. Nàng kìa, tôi tìm nàng."

Đứng ở cửa bị người hầu chặn lại chết sống không cho vào nhà, Tiểu Thảo thực ủy khuất nhìn Phong Uyển Nhu. Tay vươn ra với không tới Phong Uyển Nhu, tư tưởng của nàng chỉ có một, chuyến đi này thực ủy khuất, hoàn toàn đã quên mất vì sao mình đến. Nhìn Phong Uyển Nhu đứng ở trước mặt mình cũng không nhớ tới rốt cục là ai gửi cho nàng tin nhắn nói không sống nổi. Lúc này nàng chỉ muốn tố cáo mấy người đang chặn đường nàng, cực kỳ giống hài tử tìm người lớn ra giúp.

Đây là chỗ nào a, nàng tìm Phong tổng cũng không dễ dàng gì. Ở ngoài cửa có mấy anh vệ sĩ đẹp trai mang kiếng đen đều cho nàng vào, kết quả vào đây lại bị người hầu ngăn cản, thực khiến Tiểu Thảo thương tâm. Nàng vẫn cảm thấy bộ dạng mình thiệt hiền lương thục đức, như thế nào đến nơi này lại bị nghi ngờ này nọ?

Phong Uyển Nhu nhìn sự ủy khuất của Tiểu Thảo, muốn cười, nhưng là nhìn thấy nàng kéo hành lý thì ngược lại là căng thẳng. Nàng chạy lên, kéo

https://thuviensach.vn

tay Tiểu Thảo.

"Sao em lại tới đây?"

Người hầu thấy Phong Uyển Nhu như vậy mới tránh ra. Tiểu Thảo trừng mắt nhìn mấy người hầu, cầm tay Phong Uyển Nhu, hừ hừ.

"Tôi đã nói tôi quen nàng, mấy người còn không tin."

"... Được rồi."

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thảo, rồi giả bộ nhìn người hầu bằng ánh mắt bất mãn. Điều này khiến Tiểu Thảo thật vui vẻ, phục hồi tinh thần lại.

"Phong tổng, Phong tổng, rất nhớ chị."

"Tôi hỏi em vì cái gì đến Bắc Kinh."

Phong Uyển Nhu đau đầu lặp lại, cũng không biết này cái tật hấp tấp của Tiểu Thảo khi nào thì có thể bỏ.

"Em vì cái gì đến?"

Tiểu Thảo theo bản năng lặp lại. Lập tức nhớ tới cái gì đó, dùng sức nắm chặt tay Phong Uyển Nhu, ánh mắt trừng lớn, từ trên xuống dưới nhìn chằm chằm thân thể Phong Uyển Nhu.

"Chị không có việc gì sao?"

Phong Uyển Nhu trừng mắt nhìn nàng tức giận hỏi.

"Tôi hẳn phải có chuyện?"

Đã biết sẽ như vậy, cái gì ăn ý hay không ăn ý. Tiểu Thảo vẫn là Tiểu Thảo ngày xưa, ngơ ngác ngây ngốc, lừa một cái liền mắc câu.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cũng mặc kệ. Kỳ thật nàng sớm đã muốn đến Bắc Kinh cùng Phong Uyển Nhu, rất muốn bay đến gặp nàng. Đi Phong Đằng làm việc, Tiểu Thảo trong đầu ngoài Phong Uyển Nhu thì không nghĩ được cái gì khác. Xem văn kiện cũng nhớ đến lúc Phong Uyển Nhu cầm bút kí tên thật đẹp, lúc nghỉ ngơi lại tự giác đi pha cà phê, nhưng cũng không uống, để lại phòng trà, lúc ăn cơm cũng thất thần. Dạ Ngưng nói cái gì cũng đều không nghe thấy, tóm lại sinh hoạt rối tinh rối mù.

Buổi sáng nhìn tin nhắn của Phong Uyển Nhu, nàng sốt ruột đồng thời cảm giác có thể quang minh chính đại đi tìm Phong Uyển Nhu. Đặt vé máy bay xong thật hưng phấn bay đến Bắc Kinh, gọi điện thoại cho Vương Oánh Oánh hỏi Phong Uyển Nhu ở đâu, rồi chạy tới đây.

Tiểu Thảo ngây ngô cười nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu một thân tây trang, tóc dài cột lên, trang điểm nhẹ, nghiêm túc mà không mất đi nữ tính, cũng tỏa ra nét phong tình, làm cho Tiểu Thảo nhìn si mê. Thật tốt, Phong tổng của nàng bình yên vô sự, hơn nữa lại đẹp hơn.

"Nhớ chị, nghĩ đến chị sinh bệnh, liền tới đây ."

Tiểu Thảo vẫn đặt mắt mình lên người Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu nhìn nàng, thấy khuôn mặt nàng tái nhợt cùng mái tóc dài hỗn độn, trong lòng có chút đau, ôn nhu chỉnh lại tóc của nàng hỏi.

"Có mệt hay không?"

Tiểu Thảo dùng sức lắc đầu.

"Không mệt, nhìn thấy chị sẽ không mệt mỏi."

Mặt hơi hơi nóng lên, Phong Uyển Nhu che dấu sự xấu hổ nên nghiêng đầu tránh ánh mắt của Tiểu Thảo.

"Ăn gì chưa?"

https://thuviensach.vn

"Chưa ăn."

Nhắc tới ăn uống, Tiểu Thảo cuối cùng cũng phục hồi tinh thần lại, nghển cổ dùng sức hướng vào trong nhà, đây là mùi gì a, thơm quá. Phong Uyển Nhu thấy Tiểu Thảo như vậy cũng biết nàng ta đã đói bụng, tim bỗng nhói đau, nắm tay nàng đi ra ngoài.

"Đi, tôi mang em đi ăn cơm."

"Không ở trong này ăn sao?"

Tiểu Thảo một bên theo Phong Uyển Nhu ra ngoài một bên lưu luyến hướng vào bên trong ngửi ngửi, đặc biệt muốn biết món phát ra mùi thơm như vậy là món gì, cắn một miếng có thể sung sướng ra sao.

Phong Uyển Nhu liếc nàng một cái, Tiểu Thảo lập tức câm miệng. Tại đây ăn sao? Phong Uyển Nhu âm thầm lắc đầu, lấy tính cách của Tiêu tổng, Tiểu Thảo vào đó sợ là không chỉ ăn cơm không yên, vài ngày sau sợ là cũng không yên tĩnh nổi với cái miệng của Tiêu tổng. Bị khi dễ là việc nhỏ, bị nắm điểm yếu mới là chuyện lớn.

"Được rồi."

Tiểu Thảo cố gắng kiềm chế, bị Phong Uyển Nhu nắm tay đi ra ngoài, vẫn nhìn vào trong nhà, miệng còn cắn nhắn không ngừng.

"Lại là Viên thuốc gạt em a, nàng như thế nào lại khi dễ em như vậy, theo lý mà nói nàng cũng là em vợ của em a, như thế nào lại chơi trò này nha."

Phong Uyển Nhu không để ý tới sự ầm ĩ của Tiểu Thảo, dắt tay nàng một đường đi ra cửa. Đến ngoài cửa, phất tay gọi xe, trực tiếp nhét Tiểu Thảo vào trong xe. Từ đầu đến cuối, hai người đều không buông tay nhau ra.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo là theo bản năng nắm tay Phong Uyển Nhu còn Phong Uyển Nhu lại không muốn buông ra.

Ngày hôm qua còn không ngừng nhớ người này, hôm nay liền xuất hiện trước mặt mình. Tuy nói lý do gặp mặt có chút hoang đường, đáng cười, nhưng Phong Uyển Nhu vẫn thực vui vẻ, hơn nữa lần đầu tiên trong đời cảm giác được một chút lãng mạn.

Vào xe taxi, Tiểu Thảo cười hì hì nhìn Phong Uyển Nhu. Cũng không quản lái xe còn ở đây, cả người chui vào trong lòng Phong Uyển Nhu, dùng sức cúi đầu cọ vào cằm Phong Uyển Nhu.

"Rốt cục đã nhìn thấy chị."

"Ngốc nghếch."

Phong Uyển Nhu xoa tóc Tiểu Thảo, trong mắt nàng đều là ôn nhu cùng vui sướng. Nhưng nàng không biểu đạt ra ngoài, cũng chỉ sử dụng ngôn ngữ cơ thể ôm chặt lấy người đối diện để biểu đạt nàng đang rất hạnh phúc. Tiểu Thảo được ôm cũng thực thoải mái, ánh mắt cười híp lại thành một đường chỉ dài. Tay cũng ôm lấy eo Phong Uyển Nhu, mặt dán vào cổ của nàng, dùng sức ngửi mùi hương nhàn nhạt trên người nàng.

"Tin nhắn kia làm em sợ muốn chết, nghĩ rằng chị phát sốt ."

"Ngốc nghếch."

Phong Uyển Nhu lấy tay xoa xoa sau gáy Tiểu Thảo làm cho nàng có chút cảm giác nhột, ngây ngô cười không ngừng.

"Ngốc thì sao, dù sao cũng ngốc thành thói quen rồi. Xuống máy bay, nghĩ đến có thể nhìn thấy chị, em hận không thể mọc thêm hai cánh bay đến bên chị."

https://thuviensach.vn

"Miệng lưỡi trơn tru."

Phong Uyển Nhu lại nhéo nhéo miệng nhỏ của nàng. Nụ cười trên mặt Tiểu Thảo cũng không giảm, bắt đầu làm nũng.

"Mới không có, em nói đều là lời thật lòng. Ngưng Ngưng nói, với chỉ số thông minh của em thì không thể nói dối, phải nói lời thực lòng mới có thể làm chị cảm động."

"Ngưng Ngưng? Chỉ số thông minh? Lại nói tào lao gì nữa đây?"

Phong Uyển Nhu vừa tức giận vừa buồn cười. Tiểu Thảo ôm Phong Uyển Nhu không muốn buông tay, Phong Uyển Nhu thật thơm thật mềm. Bình thường nàng luôn làm cho người ta cảm thấy lạnh lùng cao ngạo nhưng lúc này lại vô cùng ôn nhu và thân mật với Tiểu Thảo, khiến Tiểu Thảo hận không thể đem Phong tống cột vào bên người. Không biết như thế nào biểu đạt tâm tình trong lòng, Tiểu Thảo trực tiếp làm theo bản năng, nhẹ nhàng le lưỡi liếm liếm cổ Phong Uyển Nhu vài cái.

"Em làm gì vậy?"

Phong Uyển Nhu trở mình, thanh âm cũng có chút phát run, giống như bị điện giật lập tức đem Tiểu Thảo từ trong lòng mình kéo ra ngoài, mặt đỏ lên. Tiểu Thảo như từ giấc mộng tỉnh lại rồi bị đẩy ra, nháy mắt không bằng lòng , bĩu môi.

"Có làm gì sao?"

"Tôi hỏi em đang làm gì?"

Phong Uyển Nhu thập phần hoài nghi Uyển Tư có phải hay không lại cùng Tiểu Thảo nói gì đó hoặc là Dạ sắc lang đã giáo huấn nàng ta trò mới.

https://thuviensach.vn

Động tác vừa rồi của Tiểu Thảo xuất phát từ bản năng, nàng vốn không cảm thấy có cái gì dị thường. Nhưng thấy Phong tổng mặt đỏ hồng, trong mắt là xấu hổ cùng thẹn thùng thì nàng cắn môi, ngượng ngùng cúi đầu.

Một đường đi cũng không nói gì, vốn rất là nhớ nhau nhưng hai người lại bị bầu không khí kỳ quái quấy nhiễu, nói cái gì cũng chưa nói. Ngẫu nhiên có vài lần dùng ánh mắt trao đổi nhưng lại nhanh chóng quay mặt đi chỗ khác. Phong Uyển Nhu biết rõ ràng đây là vì cái gì, ngược lại Tiểu Thảo có chút nghi hoặc, như thế nào cũng nghĩ không thông. Từ nhỏ đến lớn, nàng chưa từng yêu ai. Nếu nói thực sự để ý và quan tâm cũng chỉ có Cỏ mẹ, muốn làm gì thì làm, vô cùng tự nhiên. Nhưng mà nay đối với Phong Uyển Nhu như thế nào lại thành như vậy ? Thật không được tự nhiên !

Xuống xe, Phong Uyển Nhu đi tuốt đằng trước, chỉ chỉ một loạt khách sạn trước mắt.

"Em muốn ăn gì?"

"Tùy tiện đi."

Tiểu Thảo gục đầu, bất mãn nói, thực không vui. Phong Uyển Nhu không nghe hai chữ "Khoai tây" như tưởng tượng của mình, quay đầu nhìn Tiểu Thảo.

"Em làm sao vậy?"

Tiểu Thảo bĩu môi, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu.

"Phong tổng, em cảm thấy chị đã thay đổi."

"Tôi thay đổi?"

Phong Uyển Nhu hỏi lại, trong mắt mang theo một tia giảo hoạt. Chuyện lạ nha, tiểu gia hỏa cư nhiên có tinh thần phản kháng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nhìn ra ý cười trong mắt Phong Uyển Nhu, thật buồn bực.

"Phong tổng, chị không phải đã nói, hai chúng ta không thể lừa gạt đối phương sao?"

"Đúng vậy."

Phong Uyển Nhu gật đầu, nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo dừng một chút, nhìn Phong Uyển Nhu.

"Em lại cảm thấy chị đã thay đổi, cũng nói không ra là thay đổi chỗ nào, chỉ là cảm giác không giống với hồi trước. Ngay cả ánh mắt chị nhìn em cũng không ôn nhu nữa, hơn nữa giống như sợ em lại gần chị. Phong tổng, vài ngày không gặp, chị không thích em nữa sao?"

PS: Từ khi nào Viên thuốc đã thành em vợ của chế Thảo =)))))))))) Nếu theo cách nói của Tư Tư hẳn phải là em chồng :"> Còn Phong tổng dạo này không còn trong sáng nữa rồi, động tác đơn giản thoi mà nhạy cảm quá :)))

Xin thông báo cho các bạn chờ H Thảo Nhu là sắp có rồi, khoảng 2 chương nữa gì đó mà mấy nay lười chảy mỡ nên làm biếng Edit quá =)))))))))) Chờ tiếp đi các chế :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 86 Muốn cùng lên giường

"Ha ha ~"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo liền nở nụ cười, Tiểu Thảo vừa nhìn đã cảm thấy thật buồn bực, mình buồn bực như vậy, Phong tổng cư nhiên còn cười.

"Tiểu Thảo."

Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng kêu tên của nàng. Hai ngày này, không ngắn cũng không dài, nhưng nỗi nhớ lại khiến nàng cảm thấy bị dày vò hơn bao giờ hết. Trước kia không có Tiểu Thảo, đối với Phong Uyển Nhu mà nói đi công tác bất quá là chuyện nhỏ. Dù sao Phong Đằng không giống Thánh Hoàng, mà nàng lại càng không phải Tiêu Mạc Ngôn, đã trải qua gió táp mưa sa đến mức có thể ở văn phòng sơn móng tay, Phong Đằng có rất nhiều sự tình cần nàng một tay xử lý. Mà hiện nay, vì có Tiểu Thảo hết thảy đều trở nên không giống với lúc trước. Từng một lòng với công việc nhưng hiện nay nàng phát hiện mình không thể rời xa Tiểu Thảo, dù chỉ một chút cũng sẽ rất nhớ. Phong Uyển Nhu biết chỉ có Tiểu Thảo, chỉ có hài tử ngây ngốc này có thể giúp nàng buông tay hết thảy công việc, sống cho bản thân mình hơn.

"Làm gì?"

Chưa ăn no nên tâm tình Tiểu Thảo không được tốt, lại còn vì phỏng đoán Phong tổng không thích mình như vậy nên Tiểu Thảo chỉ biết chu

https://thuviensach.vn

miệng, bày ra một bộ dạng tức phụ chịu ủy khuất.

Phong Uyển Nhu bình tĩnh nhìn Tiểu Thảo, trên mặt mang theo ý cười không rõ ràng.

Dựa theo thói quen, không thấy Phong Uyển Nhu quan tâm mình, Tiểu Thảo lặng yên ngẩng đầu nhìn nàng. Nhìn thấy Phong Uyển Nhu đang cười, liền sững sờ tại chỗ.

Phong Uyển Nhu đối người khác rất keo kiệt, rất ít khi cười thật lòng. Đối với Tiểu Thảo lại khác, nụ cười này là phát ra từ nội tâm mà cười.

Phong Uyển Nhu nhìn ra Tiểu Thảo đang buồn bực, trên mặt biểu tình có chút tựa tiếu phi tiếu.

"Tiểu Thảo, em gọi tôi là gì?"

"Cái gì?" Tiểu Thảo giật mình, gọi là gì, không phải Phong tổng sao?

Phong Uyển Nhu không nói lời nào, cứ như vậy nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo cắn cắn môi, bị nhìn nên có chút ngượng ngùng, đỏ mặt tiến lên vài bước, bắt lấy tay Phong Uyển Nhu, lung lay qua lại.

"Phong tổng, chị đây muốn làm gì?"

"Còn gọi tôi là Phong tổng?"

Thanh âm lạnh lùng của Phong Uyển Nhu mang theo một tia không vui. Tiểu Thảo cảm giác được nhưng không biết làm sao, chỉ dám dùng ánh mắt lộ ra vẻ kỳ quái nhìn về phía Phong Uyển Nhu. Không gọi Phong tổng thì gọi là gì?

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, rồi thở dài, buông tay nàng ra, một mình bước đi. Tiểu Thảo nhìn thấy tay mình bị bỏ ra liền

https://thuviensach.vn

đứng tại chỗ sửng sốt một hồi, lại nhanh chóng cười haha, xoay người, đuổi theo.

Tiến vào nhà hàng, Phong Uyển Nhu đã bày ra bộ dạng lạnh lùng cực kỳ giống như khi hai người mới quen, nhìn cũng không nhìn nàng một cái. Tiểu Thảo cũng không sợ hãi, trong lòng ngược lại rất vui vẻ, đi đến bên người Phong Uyển Nhu ngồi xuống, làm nũng kéo lấy cánh tay của nàng, mắt nhìn mắt, hỏi.

"Chị giận em?"

"Đừng đụng vào tôi."

Phong Uyển Nhu thu tay lại, nàng có thể không giận sao, nàng đã bị tên đầu gỗ này làm tức chết rồi. Tiểu Thảo cầm lấy tay của nàng không chịu buông, nụ cười trên mặt đã có xu hướng mở rộng.

"Em cười cái gì?" Phong Uyển Nhu trừng mắt nhìn Tiểu Thảo một cái, Tiểu Thảo cười cười.

"Uyển Uyển."

"....."

"Uyển Uyển."

Tiểu Thảo lại tiếp tục gọi, Phong Uyển Nhu xoay người coi như không thấy Tiểu Thảo, nhưng hai má lại nổi lên màu phấn hồng. Tiểu Thảo nhìn thấy càng vui vẻ, đã quên mất vừa rồi là ai ồn ào kêu đói bụng, lôi kéo tay Phong Uyển Nhu không chịu buông ra.

"Uyển Uyển, em đã sớm muốn gọi chị như vậy. Thật tốt a. Còn có, chị vừa rồi thật xinh đẹp."

"Miệng lưỡi trơn tru."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu xoay người nhéo nhéo cái mũi Tiểu Thảo. Đầu ngón tay lạnh lạnh phủ trên mặt khiến Tiểu Thảo thoải mái nheo mắt lại.

"Uyển Uyển, em từ trước đến nay chưa thấy qua nụ cười xinh đẹp như vậy."

Vừa rồi Phong Uyển Nhu cười với nàng, ủy khuất và bất mãn đều tan biến. Tổng tài của Phong Đằng cao cao tại thượng không ai bì nổi chính là người yêu của nàng, của Dương Tiểu Thảo. Điều này làm cho Tiểu Thảo có một loại kiên định và quyết tâm mà trước nay chưa bao giờ từng có.

"Không đói bụng sao?"

Phong Uyển Nhu cũng không rảnh cùng Tiểu Thảo bàn luận về vấn đề đáng tự hào này. Nàng vẫn có chút không thích ứng được kiểu nói chuyện giữa hai người yêu nhau. Tiểu Thảo cũng biết tính tình của Phong Uyển Nhu, vì vậy tùy tiện gọi món ăn, chỉ là không chịu buông tay Phong Uyển Nhu ra. Chỉ cần vừa nhìn thấy Phong Uyển Nhu thì ngay lập tức cười cười, cũng không biết đang vui vẻ cái gì. Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo nhìn chằm chằm cũng không hề tức giận, mà dần dần thích ứng, thường thường gắp rau cho Tiểu Thảo, xoa lên mái tóc của nàng.

"Em đi tới đây đã nói với cha mẹ chưa?"

Phong Uyển Nhu vẫn có chút không yên lòng, Tiểu Thảo gật gật đầu, do miệng đang ăn khoai tây, nên nói chuyện có chút mơ hồ không rõ.

"Không có gì, em nói với mẹ là đi công tác."

"Nga? Mẹ em không hỏi gì nữa hả?"

Tuy rằng chỉ thấy qua Cỏ mẹ một lần, nhưng ấn tượng của Phong Uyển Nhu đối với Cỏ mẹ rất sâu đậm, đó tuyệt đối là một nữ nhân khôn khéo.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ăn uống vui vẻ, bên cạnh còn có người yêu, căn bản không thích đề cập đến chuyện mất hứng này.

"Không có việc gì a, chị yên tâm đi. Em nói với mẹ là em đi cùng chị."

"Cùng tôi?"

Phong Uyển Nhu đem cá hấp để vào trong bát Tiểu Thảo, cau mày. Tiểu Thảo tiếp tục thao thao bất tuyệt.

"Đúng vậy, cho nên chị yên tâm đi, em đã được mẹ cho phép. Nói ra mới thấy lạ, không biết mẹ em làm sao, lúc trước em đi công tác khẳng định dặn dò vớ vẩn nửa ngày. Ngược lại lần này lại không hỏi một tiếng, trực tiếp đi ngủ."

"Cái gì cũng không hỏi?"

Phong Uyển Nhu lập lại một câu, có chút đăm chiêu nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo cũng không muốn lãng phí thời gian vào việc này, ngửa đầu, cười nhìn Phong Uyển Nhu.

"Như thế nào, Phong - Á, Uyển Uyển, em tới tìm chị, chị hắn là thực cảm động?"

Phong Uyển Nhu nhìn bộ dạng vừa ngốc nghếch vừa kiêu ngạo kia, chẳng lẽ đến bây giờ tiểu quỷ cũng chưa biết tin nhắn kia không phải mình gửi, mà là trò đùa của Uyển Tư?

"Bất quá, Uyển Uyển."

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu từ trên xuống dưới, như thế nào lại không tìm ra khuyết điểm vậy nhỉ?

"Chị rốt cuộc làm sao vậy a, gởi tin nhắn như vậy, làm hại em sốt ruột."

https://thuviensach.vn

"Em nghĩ tôi gửi?"

"Không phải sao, nhìn chị cảnh xuân đầy mặt kìa."

Tiểu Thảo rất ít khi nói khích người khác, vừa nói liền bị Phong Uyển Nhu lấy chiếc đũa gõ lên đầu. Nàng buồn bực xoa đầu nhìn Phong Uyển Nhu, ngoài miệng tuy rằng không dám nói gì nữa, nhưng tâm lý vẫn là không ngừng nói thầm. Vốn chính là vậy mà, chính là cảnh xuân đầy mặt, có cái gì sai? Còn đánh người.....

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo như vậy liền có chút bực mình. Nàng hiện tại không thể không hoài nghi Tiểu Thảo là không hiểu thật sự hay là giả ngu, sao có thể lặp đi lặp lại nhiều lần trêu chọc mình?

"Không sinh bệnh hảo, không sinh bệnh hảo."

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu hơi nhíu máy liền có điểm sợ hãi, lại thấy ánh mắt kia đang đánh giá mình thì càng chột dạ. Bình thường Uyển Uyển không hề như vậy a, mình vẫn nên thành thành thật thật ăn cơm đi.

"Em không phải nhớ tôi sao? Tôi xem em là muốn đi đến đây để ăn a? Vịt nướng đều nhanh bị em ăn xong rồi."

Tiểu Thảo nghe xong lời này, tự động dừng động tác ăn vịt nướng. Nhìn nhìn Phong Uyển Nhu, lại nhìn nhìn vịt nướng trong tay mình, không nói hai lời, trực tiếp vươn tay đút vịt nướng cho Phong Uyển Nhu.

Được rồi, Ngưng Ngưng đã nói qua, nữ cường nhân thời mãn kinh luôn đến nhanh hơn người thường. Cho nên nàng phải coi Uyển Uyển là tiểu hài tử để dỗ dành.

Phong Uyển Nhu bị động tác đường đột của Tiểu Thảo làm cho ngẩn ra. Nhìn về phía Tiểu Thảo thấy ánh mắt nàng ta tràn ngập chờ mong, liền ăn luôn vịt nướng trên tay Tiểu Thảo.

https://thuviensach.vn

"Ăn ngon sao?"

"Ân....."

Tiểu Thảo mừng đến phát điên. Nữ cường nhân gì đó dù có cường như thế nào cũng chỉ là tiểu hài tử, trước mặt người yêu sao có thể cường a.

"Em ăn no rồi."

Tiểu Thảo cầm lấy khăn tay lau miệng mình, quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, chờ đợi chỉ thị tiếp theo. Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, tầm mắt đều dừng ở cái miệng nhỏ nhắn kia. Ma xui quỷ khiến, nàng bất ngờ cúi thấp xuống phía dưới, nhẹ nhàng hôn lên.

"Ngô -"

Tiểu Thảo hoảng hốt, lui về phía sau, hoảng sợ nhìn nhìn người chung quanh, lại bất khả tư nghị xoay qua nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu ngược lại rất bình tĩnh, xoay người coi như không có việc gì, uống tiếp ly cà phê.

"Ăn no? Vậy đi thôi, đi khách sạn."

"Cái... cái gì? Đi chỗ nào?"

Tiểu Thảo không bình tĩnh, nếu không có nụ hôn vừa rồi, Phong Uyển Nhu nói như vậy nàng sẽ không nghĩ bậy, nhưng là Phong Uyển Nhu vừa rồi ..... Đến bây giờ trái tim Tiểu Thảo còn chưa khôi phục bình thường, Phong tổng đoan trang cao cao tại thượng cư nhiên trước mặt nhiều người hôn nàng, rốt cuộc là làm sao vậy?

Phong Uyển Nhu tuy bày ra vẻ mặt không có gì, thật ra nàng cũng có chút thẹn thùng, lúc đó đầu óc của nàng đều là xuân cung đồ tối hôm qua

https://thuviensach.vn

nhìn thấy ở nhà Tiêu Mạc Ngôn. Phong Uyển Nhu dùng sức lắc lắc đầu, mạnh mẽ đứng dậy, đi ra ngoài.

"Em ngồi đó đi, tôi đi toilet."

"Ờh ờh."

Tiểu Thảo vội vàng lên tiếng trả lời, nhìn Phong Uyển Nhu đi ra ngoài. Đợi lúc nhìn không thấy thân ảnh của nàng, lập tức từ trong túi quần lấy di động ra, dùng tốc độ nhanh nhất ấn bàn phím.

"Alô, Tiểu Thảo a? Đến Bắc Kinh rồi sao? Thấy Phong tổng chưa?"

Thanh âm Dạ Ngưng thực phấn khởi, nàng đối với hành động lãng mạng này của Tiểu Thảo rất là khâm phục. Quả nhiên a, mỗi một kẻ ngây thơ đều là một ngọn núi lửa tiềm năng, không bùng nổ thì thôi mà đã bùng nổ là kinh thiên động địa 'bùm bùm'.

Tiểu Thảo nào có tâm tư cùng nàng nói chuyện tào lao, nắm chặt di động, ánh mắt liếc nhìn dáo dác, chỉ sợ Phong Uyển Nhu đột nhiên trở về.

"Ngưng Ngưng, Ngưng Ngưng, Uyển Uyển nàng có chút bất thường."

"What? Uyển Uyển? Uyển Uyển?!"

Dạ Ngưng cười văng lên, còn chơi trò gọi tên thân mật nữa chứ, Tiểu Thảo nghe nàng cười, nháy mắt liền nóng nảy.

"Bồ còn cười, mình muốn nói việc đứng đắn nè!"

"Bồ có thể có việc đứng đắn a."

"..."

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, Tiểu Thảo, hôm qua mình đi đến cửa hàng thú cưng, thấy con cún kia dễ cưng lắm. Ánh mắt giống y chang bồ, chờ bồ trở về mình dẫn bồ đi xem nha. Bồ-"

"Ngưng Ngưng !"

Tiểu Thảo gấp muốn chết, Dạ Ngưng còn cùng nàng nói chuyện tào lao. Dạ Ngưng vốn không đem lời nói của nàng để ở trong lòng, nàng ta lúc nào gặp Phong tổng cũng gấp như vậy a, không có gì mới mẻ.

"Mình thấy nàng kì quái lắm, thực không thích hợp. Mình có cảm giác rất bất an!"

"Có gì bất an? Bồ nói xem, nàng ta làm sao."

Tiểu Thảo vội vàng gật đầu, trước mặt Dạ quân sư nàng luôn cảm thấy có thể thổ lộ hết.

"Mình có thể cảm giác ra nàng ta lúc nhìn thấy mình rất là cao hứng, nhưng không giống với hồi trước. Không biết vì sao, nàng không muốn mình thân mật với nàng. Mình còn nghĩ nàng không thích mình, nhưng vừa rồi nàng lại hôn mình trước mặt thật nhiều người a!"

"Xì"

Dạ Ngưng tỏ vẻ hiểu biết lên tiếng.

"Mình còn tưởng chuyện gì, không phải là Phong tổng có ý kia sao? Thực bình thường, thực bình thường."

"Ý gì? Bồ nói mau a, nàng sắp về rồi."

Tiểu Thảo dùng sức nắm chặt di động, khẩn trương nhìn ngoài cửa, nàng thấy Phong Uyển Nhu đã sắp đi tới.

https://thuviensach.vn

"Phải không? Vậy bồ nghe kĩ nha."

Dạ Ngưng khó có cơ hội vui mừng khi người gặp họa, dùng lực nói rõ từng chữ.

"Uyển Uyển nhà bồ cuối cùng cũng nhịn không được, muốn cùng bồ lên giường, hiểu chưa?"

"....."

Tiểu Thảo nắm di động, miệng mở to thành hình chữ O, một câu cũng không nên lời. Dạ Ngưng cũng mặc kệ nàng, thập phần không yên lòng dặn.

"Nhớ rõ a, nhất định phải ở trên, một khi bị áp liền mười năm bị áp!"

PS: Chết cười với chế Ngưng =)))))))) Cô Tiếu đâu lo hốt ẻm về dùm đi chứ dạy hư "cục cưng" của Phong tổng quá :(=))) Nói chung là nếu Tiểu Thảo xấu xa thì không cần nghĩ Phong tổng cũng quy hết cho Dạ quân sư :))) Phong tổng sau khi xem xuân cung đồ cũng sắc tình dữ dằn con thằn lằn, giữa chốn đông người hôn con người ta rồi tỉnh bơ rủ đi khách sạn :"> chương sau vào khách sạn nha =)))))))))

Phong công đảng đâu :"> hú hú vào đây đi, nhiều khi chỉ muốn Thảo khoai tây bị ép gắt gao không xuống được giường cho chế Ngưng tức chết :)))

Sắp Hoàn rồi, còn 20 chương nữa nha, cố gắng tháng này xong, cố gắng tháng này xong, cuộc chiến này phải kiên trì và nỗ lực hơn nữa!!!

làm mặt quyết tâm

Thôi ngủ cái, hy vọng duy trì được quyết tâm này đến sáng mai :3 =)))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 87 Vào khách sạn

"Điện thoại của ai vậy?"

Phong Uyển Nhu kéo ghế ra ngồi xuống nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo chột dạ khụ một tiếng.

"Không có ai hết."

"Dạ Ngưng?"

Phong Uyển Nhu liếc nhìn Tiểu Thảo, đại khái là từ xa liền thấy nàng ta giấu di động . Chắc chắn là báo với Dạ Ngưng việc mình vừa hôn nàng, xem ra là phải dạy dỗ lại hài tử học hư này.

Tiểu Thảo mặt đỏ hồng , cúi đầu ăn canh không dám ngẩng đầu. Nàng vốn không biết nói dối, huống chi là đối với Phong tổng, nàng cũng không nguyện ý lừa gạt. Mà mấu chốt là lừa gạt cũng vô dụng. Phong Uyển Nhu thấy Tiểu Thảo quẫn bách liền cười cười, không hề truy vấn nữa, tiếp tục uống cà phê.

Một bữa cơm, không ai nói một câu, nhưng hai người đều có thể cảm giác được có một sợi dây liên kết giữa hai người. Mà lúc này đây, Phong Uyển Nhu đã hiểu được, Tiểu Thảo cuối cùng cũng thông suốt .

Phong Uyển Nhu thường thường ngắm Tiểu Thảo nhìn một cái, trên mặt biểu tình tựa tiếu phi tiếu. Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhìn đến toàn

https://thuviensach.vn

thân không thoải mái, phía sau lưng xuất hiện một tầng rồi một tầng mồ hôi mỏng. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a, chẳng lẽ Uyển Uyển có thuật đọc tâm? Chỉ cần nhìn chằm chằm mình là có thể hiểu rõ suy nghĩ của mình?

"Ăn xong rồi sao?"

"Nga, ăn xong rồi....."

Tiểu Thảo buông chiếc đũa, không được tự nhiên nhìn Phong Uyển Nhu. Khó có thể thích ứng với không khí xấu hổ này, trong lòng chờ mong chuyện kế tiếp..... Bất quá, lúc sau rốt cuộc có chuyện gì a?

"Đi thôi."

Phong Uyển Nhu phất tay, gọi tính tiền. Tiểu Thảo ở một bên nhìn nàng, nghĩ nghĩ.

"Em có lương mà."

Không thể để Uyển Uyển tính tiền a, mình cũng có tiền mà. Trong khoảng thời gian này Tiểu Thảo cũng không nhàn rỗi, rảnh là lên mạng tìm tòi về [T, P, H] (Bạn nào không biết đây là gì xin vui lòng đọc bộ Ngự tỷ và Ngự tỷ dạ dạ tình mình đã Edit full để biết thêm về các thuật ngữ =))))))), những thuật ngữ chuyên nghiệp, tuy nói rằng lúc mới đầu như lọt vào trong sương mù.

Cảm giác T là một người mạnh mẽ trong truyền thuyết, khi dễ gắt gao P. Tiểu Thảo cũng có chút phiền muộn, nàng cùng Phong tổng, ai mạnh ai yếu nhìn một cái là ra. Bị Phong Uyển Nhu áp cũng không thành vấn đề, nhưng nàng thấy mình mới là công, cụ thể vì cái gì nghĩ như vậy, Tiểu Thảo cũng không biết. Dù sao liền cảm thấy hẳn là như vậy. Muốn làm công quân, đầu tiên phải có phong độ, ví dụ như hiện tại, phải trả tiền ăn.

Phong Uyển Nhu nhìn nàng một cái, gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Tôi biết."

"Ờh, hôm nay em mời khách."

Tiểu Thảo vui vẻ, không nghĩ tới Uyển Uyển hôm nay cấp cho nàng chút mặt mũi. Phong Uyển Nhu mặt không chút thay đổi nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, thản nhiên hỏi.

"Tiền lương của em là ai phát ?"

"....."

Lòng tự trọng của Tiểu Thảo bị thương tổn thật lớn. Lên xe taxi, nàng liền đem mình lui vào một góc, ưu thương nhìn ngoài cửa sổ, không để ý tới Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu thấy nàng như vậy biết tính tình tiểu hài tử của Tiểu Thảo lại bắt đầu nổi dậy, thở dài, nhéo nhéo khuôn mặt bánh bao của Tiểu Thảo.

"Em làm sao vậy? Không phải chỉ là một bữa cơm thôi sao?"

Phong Uyển Nhu có chút không rõ Tiểu Thảo hôm nay vì cái gì so đo ai tính tiền. Tiểu Thảo vẫn không để ý tới nàng, thậm chí gạt tay Phong Uyển Nhu ra. Trên trán Phong Uyển Nhu hiện lên mấy vạch hắc tuyến, lạnh lùng nhìn Tiểu Thảo.

"Em nháo cái gì?"

Tiểu Thảo thật ủy khuất, miệng chu lên, nói.

"Em cảm thấy mình như là một tiểu bạch kiểm."

Phong Uyển Nhu ngây ra một lúc, bất khả tư nghị nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bĩu môi, ủy khuất đến hốc mắt đều đỏ.

"Chính là cảm giác bị người giàu có bao dưỡng, là tiểu bạch kiểm."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, thấy hốc mắt hồng hồng của nàng ta, cũng không nói chuyện, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Tiểu Thảo vốn đã khổ sở, nhìn thấy Phong Uyển Nhu như vậy nghĩ nàng ta giận mình. Xoa xoa ánh mắt, nàng xoay người nhìn Phong Uyển Nhu, muốn thừa nhận sai lầm. Nhưng Tiểu Thảo nhìn chằm chằm sau lưng Phong Uyển Nhu một hồi, phát hiện có chút không đúng, bả vai kia như thế nào lại đang run run?

Tiểu Thảo cắn môi, lấy tay níu bả vai Phong Uyển Nhu kéo về phía mình, liền thấy Phong Uyển Nhu nghẹn cười nghẹn đến vẻ mặt đỏ bừng, bả vai nhịn không được run rẩy.

"Chị đây là làm gì? Em còn đang thương tâm đây nè !"

Tiểu Thảo tức muốn chết rồi, nàng khổ sở như vậy, Phong Uyển Nhu cư nhiên cười đến đỏ mặt. Phong Uyển Nhu hít sâu mấy hơi thở, cố gắng đè nén ý cười, ôm Tiểu Thảo vào trong lòng.

"Tốt rồi, không thương tâm nữa."

Một câu ôn nhu khiến Tiểu Thảo nhanh chóng vui vẻ, nàng cọ cọ đầu vào hai má Phong Uyển Nhu. Vừa muốn nói lại bị Phong Uyển Nhu nói trước.

"Em chỗ nào giống tiểu bạch kiểm a. Người ta là tiểu bạch kiểm đều có tâm cơ, em một chút cũng không có."

"......Chị khi dễ em."

Tiểu Thảo dán mặt vào ngực Phong Uyển Nhu, cắn kên xương quai xanh một ngụm, cũng không quản phía trước còn tài xế. Phong Uyển Nhu ôm Tiểu Thảo, tâm tình rất tốt.

https://thuviensach.vn

"Còn không cho tôi nói? Chính em nói đi, em chỗ nào giống là tiểu bạch kiểm."

Tiểu Thảo là một hài tử trung thực đôn hậu, vừa nghe Phong Uyển Nhu nói như vậy, hoàn toàn đã quên ai vừa rồi khóc lóc kể lể. Nàng thực thà nói.

"Em có làm da trắng a, hơn nữa cũng rất mịn màng, bộ dạng cũng xinh xắn, bộ ngực cũng vừa phải."

Phong Uyển Nhu nghe xong cười không ngừng, nhéo nhéo mặt Tiểu Thảo ôn nhu nói.

"Nguyên lai em tốt như vậy à."

"Đúng vậy."

Tiểu Thảo cười rất là vui vẻ, Phong Uyển Nhu gật gật đầu.

"Ân, nói như vậy, em hoàn toàn xứng đáng làm tiểu bạch kiểm a."

"..... Uyển Uyển."

Tiểu Thảo phản ứng lại, lui vào trong lòng Phong Uyển Nhu, ngửa đầu u oán nhìn nàng. Phong Uyển Nhu cười cười, xoa xoa đầu Tiểu Thảo.

"Tốt lắm, tôi nói chơi thôi, em nào giống tiểu bạch kiểm."

"Đúng vậy."

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, nhếch miệng ngây ngô cười.

"Em chính là tiểu cô nương thuần khiết, không phải kẻ trăng hoa tiểu bạch kiểm."

"....."

https://thuviensach.vn

Đến phiên Phong Uyển Nhu hết chỗ nói, nói như vậy nửa ngày nay Tiểu Thảo chỉ quan tâm đến điểm này thôi sao. Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, đỏ mặt, rồi ngẩng đầu hôn hôn lên cằm của nàng.

Hai má Phong Uyển Nhu đỏ hồng, bất khả tư nghị nhìn tiểu hài tử ở trong lòng mình đang cười e thẹn. Tiểu Thảo mới mặc kệ, đầu tiên nàng trừng mắt nhìn lái xe. Thẳng đến khi tài xế không dám ngẩng đầu, lúc này mới lại làm nũng ôm cổ Phong Uyển Nhu.

"Uyển Uyển, Uyển Uyển."

Phong Uyển Nhu trợn trắng mắt, từ Phong tổng tiến hóa thành Uyển Uyển, thật đúng là không dễ dàng.

"Có gì sao?"

"Chị mang em đi đến chỗ nào?"

Tiểu Thảo hỏi thực thuần khiết, còn Phong Uyển Nhu đã có chút nóng người, bị Tiểu Thảo ôm nên thân thể cũng có chút khó chịu.

"Em muốn đi đâu thì đi đó."

Vốn là một câu nói vu vơ, nhưng Phong Uyển Nhu sợ Tiểu Thảo này nói muốn đi chơi trò chơi linh tinh, làm mất hết sắc tình vì vậy nhanh chóng bổ sung.

"Đừng quá đáng là được."

Tiểu Thảo vẫn nhìn Phong Uyển Nhu, ở chung lâu như vậy rồi, không phải chỉ có Phong Uyển Nhu mới nhìn thấu lòng của nàng, đồng dạng, nàng cũng ít nhiều có thể đọc hiểu tâm tư của Phong Uyển Nhu.

"Em nghĩ đi ngủ."

https://thuviensach.vn

"..... Nga, mệt mỏi sao? Ép buộc một ngày cũng nên hảo hảo nghỉ ngơi ."

Phong Uyển Nhu không dám nhìn Tiểu Thảo, nhiệt độ trên mặt lại gia tăng. Tiểu Thảo yêu chết loại cảm giác này, nàng hiện tại khắc sâu câu nói của Dạ Ngưng 'Nhát gan thì đói chết'. Nguyên lai muốn Uyển Uyển e thẹn, biện pháp tốt nhất chính là trong lòng muốn cái gì thì nói cái đó a, rất đơn giản!

"Không phải mệt mỏi, mà là em muốn ngủ với chị."

Phong Uyển Nhu mạnh mẽ nhìn về phía Tiểu Thảo, vẻ mặt kinh ngạc, không tin nàng ta sẽ nói ra lời này. Tiểu Thảo cười cười nhìn Phong Uyển Nhu, không né không tránh. Nàng hiện tại có chút hối hận vừa rồi tại nhà hàng không khí tốt như vậy, làm gì cần trốn tránh. Dù sao đối với Phong tổng, nàng ngượng ngùng nhiều lần rồi a.

"Ừm....."

Phong Uyển Nhu lên tiếng, liền cúi đầu. Tiểu Thảo nhìn thấy thật vui vẻ, vừa định ôm lấy người đối diện thì xe đã dừng lại.

"Hai mươi đồng, cám ơn."

Tài xế rất không biết điều mở hòm phiếu lấy tiền, Tiểu Thảo hung tợn trừng mắt nhìn hắn một cái. Phong Uyển Nhu lại như được giải thoát, một phen đẩy Tiểu Thảo ra, trả tiền rồi xuống xe.

Xuống xe, Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu vội vã bước đi, gắt gao chạy theo sau.

Lúc thuê phòng, trả tiền, đã nhìn thấy khách sạn này có một tầng ái muội. Vừa vào phòng, Tiểu Thảo nhìn nhìn chung quanh, không sai, toàn

https://thuviensach.vn

bộ phòng đều ảo ảo, có cảm giác lãng mạn. Trọng điểm là chiếc giường lớn giữa phòng kia, thoạt nhìn thật thoải mái a!

"Mệt mỏi thì nghỉ ngơi."

Phong Uyển Nhu vào phòng đem hành lý để xuống hoàn hảo. Nàng có thể dự cảm sẽ phát sinh cái gì làm tim đập kịch liệt. Nhưng chuyện đó, tuy rằng nàng khát vọng đã lâu, cũng đã gần đến trước mặt, lại có chút khó có thể mở miệng. Tiểu Thảo cũng không phải là người chỉ cần nàng muốn là có thể quyết định.

Kéo bức màn vào làm cho trong phòng có chút u ám, liếm liếm môi, Tiểu Thảo hướng về phía Phong Uyển Nhu. Mà ánh mắt của Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu lại giống như ngọn lửa rực sáng, tràn ngập dục vọng.

Phong Uyển Nhu vừa đem hành lý lấy ra muốn sửa sang lại thì đã bị kéo lấy, cả người bị một cỗ khí lực rất lớn cưỡng chế. Phong Uyển Nhu thở nhẹ một tiếng, ngẩng đầu nhìn, liền thấy Tiểu Thảo đối diện cùng mình, mà thân thể của mình lại cùng thân thể Tiểu Thảo dán vào nhau. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới Tiểu Thảo có lá gan lớn như vậy, hai mắt tràn ngập dục vọng nhìn mình chăm chú. Phong Uyển Nhu cắn cắn môi, không biết làm sao.

"Đi giày cao như vậy làm gì, tháo ra."

Tiểu Thảo rất bất mãn với giầy cao gót của Phong Uyển Nhu, bắt đầu ra lệnh. Phong Uyển Nhu ngẩn người một hồi, ngẩng đầu, bất khả tư nghị chống lại ánh mắt của Tiểu Thảo.

Này - vẫn là Tiểu Thảo sao?

"Nếu không để em giúp chị tháo ra?"

https://thuviensach.vn

Cực kỳ giống như thái độ của lãnh đạo, Tiểu Thảo khiến Phong Uyển Nhu cảm giác xa lạ. Nàng nhíu nhíu mày, muốn nói cái gì đó. Nhưng vừa mở miệng thì miệng đã bị ngăn lại, chưa kịp phản ứng thì cái lưỡi ẩm ướt kia đã chui vào khoang miệng nàng, náo loạn bên trong.

"Ngô....."

Phong Uyển Nhu theo bản năng lui về phía sau, Tiểu Thảo cũng lui về phía sau theo nàng, thân thể như đứa trẻ quấn quít lấy Phong Uyển Nhu. Hô hấp của Phong Uyển Nhu bắt đầu hỗn loạn, hai chân vô lực lui về phía sau muốn né tránh. Nhưng Tiểu Thảo vẫn quấn quít lấy nàng, mãi cho đến thân thể bị đặt ở trên tường băng lãnh. Này còn chưa đủ, bàn tay nóng rực của Tiểu Thảo không an phận chui vào trong áo Phong Uyển Nhu, cách một lớp nội y, một phen cầm lấy khỏa mềm mại trước ngực.

"Tiểu, Tiểu Thảo....."

Phong Uyển Nhu bối rối bắt lấy tay Tiểu Thảo. Tiểu Thảo không quan tâm, vẫn tiếp tục hôn môi, đều đến nước này, nàng như thế nào có thể buông tha. Vừa rồi thật vất vả học tập Ngưng Ngưng xem công quân phải làm những gì, bây giờ có thể buông tay sao, bồ câu tới tay còn thả cho bay chắc?

Theo lý thuyết, Tiểu Thảo kia chỉ ăn khoai tây thì không thể khống chế được Phong Uyển Nhu. Nhưng nàng lại ra tay bất ngờ và chơi chiêu liên hoàn hôn, hôn cho đến khi Phong Uyển Nhu không còn khí lực. Cho nên, cuối cùng vẫn có thể áp Phong Uyển Nhu lên giường lớn, thắng lợi hoàn toàn.

PS: Rồi rồi đã vào khách sạn =)))))))) Tiểu Thảo này chơi kì ghê, hôn liên tục không cho Phong tổng phản kháng, cường công quá *chấm nước mắt* Không hổ danh đệ tử ruột của chế Ngưng :"> Đi ăn cũng đòi trả tiền

https://thuviensach.vn

mà không nghĩ tới tiền của mình cũng do Phong Uyển Nhu phát =))) Quá phũ cho đội bán mũ :">

Mấy nay bận quá, hi vọng mấy tuần sau sẽ nhanh nhanh hơn, hiuhiu cuối cùng cũng lê lết tới chương H :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 88 Tiểu Thảo muốn ở mặt trên

Phong Uyển Nhu hô hấp dồn dập mang theo run rẩy, bàn tay ngày thường lạnh lẽo giờ phút này cũng nóng cực kỳ. Hai chân vô lực khép kín lại, nàng như cũ nỗ lực khắc chế dục vọng, giãy dụa bắt lấy tay Tiểu Thảo, mặt mày nhăn lại gắt gao.

Tiểu Thảo không rõ vì cái gì đến lúc này Phong Uyển Nhu còn khống chế chính mình. Nàng muốn tiếp tục động tác, nhưng chung quy vẫn không đành lòng, vì thế, hành động hôn môi cùng vuốt ve liền dừng lại, tâm tình trong nháy mắt cũng lạnh xuống.

Uyển Uyển, không thích nàng sao?

Phong Uyển Nhu vẫn là cau mày, hai má phiếm hồng, hai mắt hẹp dài nheo lại nhìn Tiểu Thảo. Phong Uyển Nhu nằm ở trên giường, mà mình lại từ trên cao nhìn xuống khiến Tiểu Thảo bắt đầu hưng phấn, tim đập lại bắt đầu đập nhanh không ngừng.

"Tiểu Thảo, không cần như vậy."

Thanh âm của Phong Uyển Nhu không còn thanh lãnh, hơn một phần bị những hành động vừa rồi tác động lên vì vậy nghe có vẻ nhu nhược. Nguyên bản Tiểu Thảo vẫn còn đắm chìm trong dục vọng không có thoát ra, nghe xong lời này giống như là bị tạt một chậu nước lạnh, nàng kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, liếm liếm môi.

https://thuviensach.vn

"Chị không vui sao?"

Chẳng lẽ là nàng hiểu sai ý của Phong Uyển Nhu? Phong Uyển Nhu nhìn nàng, trên trán còn có một vài cọng tóc dài rũ xuống, váy dài đã sớm bị Tiểu Thảo rút đi, lộ ra hai chân thon dài tuyết trắng, đẹp đến mức người nào cũng muốn vuốt ve hôn lên.

"Tiểu Thảo, tôi không thích em như vậy."

Thanh âm Phong Uyển Nhu có chút áp lực, lời này nàng nghẹn ở trong lòng đã lâu. Tiểu Thảo bị nàng nói có chút mơ hồ, ngơ ngác nhìn nàng.

Hơi hơi cúi đầu không nhìn tới ánh mắt Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng mà thở dài.

"Tôi biết em cùng Dạ Ngưng là hảo bằng hữu, nhưng là bằng hữu không nhất định phải học tập bắt chước nàng ta. Tôi yêu là Dương Tiểu Thảo vô cùng đơn giản, chứ không phải phiên bản của Dạ Ngưng."

"Em....."

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nói làm cho mặt có chút hồng, nàng nhỏ giọng biện giải.

"Em không có."

"Còn nói không có? Em vừa rồi muốn làm gì?"

Nói một hồi, Phong Uyển Nhu khôi phục khí lực, ánh mắt nhìn Tiểu Thảo mang theo một tia chế nhạo. Tiểu Thảo bĩu môi nghĩ nghĩ, nhỏ giọng nói.

"Em chỉ là sợ chị nói em vô dụng."

"Tôi khi nào nói em vô dụng?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhíu mày, nàng nói qua Tiểu Thảo ngơ ngơ ngẩn ngẩn, nhưng cho tới bây giờ chưa nói nàng ta vô dụng a. Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, trên mặt đầy vẻ ủy khuất.

"Ai bảo các phương diện chị đều vĩ đại như vậy, Ngưng Ngưng nói, nếu tại phương diện này không áp được chị, về sau đều không có biện pháp xoay người."

Phong Uyển Nhu nghe xong Tiểu Thảo nói liền cười không ngừng. Bàn tay đưa lên vén tóc dài trên trán, nghiêng mắt nhìn nàng, thanh âm pha mang theo một chút cảm giác làm nũng.

"Em muốn xoay người như thế nào?"

"Ngạch....."

Lời này hỏi khó Tiểu Thảo, nàng muốn xoay người như thế nào? Nàng thật đúng là chưa nghĩ tới.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo ngây ngốc thì cười cười, tay bắt lấy cánh tay của nàng, dùng sức lôi kéo, Tiểu Thảo liền ngã xuống trong lòng của nàng. Phong Uyển Nhu hôn lên trán Tiểu Thảo, ôn nhu nói nhỏ.

"Tiểu Thảo, cảm tình không thể đối lập, có chút việc, thích hợp người khác không nhất định thích hợp với mình. Tôi yêu em, chính là em vô cùng đơn giản, em có thể đừng làm cho tôi cảm thấy xa lạ được không?"

"Nhưng là, nhưng là....."

Tiểu Thảo bị hơi thở bên tai ấm áp làm cho cả người run lên cơ hồ sắp tước vũ khí đầu hàng, nhưng trong não tự động xuất hiện từ 'công quân' không ngừng nhắc nhở nàng không thể ngã xuống.

"Nhưng em muốn ở mặt trên."

https://thuviensach.vn

Nhỏ giọng nói một câu trong lòng. Tiểu Thảo kỳ thật cũng không yêu cầu cao, nàng muốn làm công quân cũng không phải muốn khoe khoang gì, chỉ là muốn ở trong lòng có chút an ủi, chỉ là nàng muốn ở phương diện này có thể chiếu cố Phong Uyển Nhu. Nếu không, ở bên cạnh Phong Uyển Nhu, nàng thực sự có chút cảm giác giống tiểu bạch kiểm, nàng tựa hồ cái gì cũng không có.

Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng cười, tay không ngừng nhéo nhéo mặt bánh bao của Tiểu Thảo.

"Ở mặt trên có cái gì khác nhau sao?"

Đứa nhỏ này trong óc rốt cuộc đang nghĩ cái gì.

"Đương nhiên là có....."

Thanh âm của Tiểu Thảo thanh càng ngày càng bực bội, mặt bị Phong Uyển Nhu nhéo đến đau luôn.

"Em muốn về sau chiếu cố chị, mà không phải tránh ở dưới thân chị."

"Tránh ở dưới thân tôi?"

Phong Uyển Nhu tựa tiếu phi tiếu nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo mặt đỏ lên, nàng vừa thẹn lại vừa quẫn nhìn Phong Uyển Nhu, cắn cắn môi, chị còn hỏi? Không phải chính chị cũng muốn ở trên sao?

"Tốt lắm, không cho em nghĩ bậy nữa."

Phong Uyển Nhu hôn lên tai Tiểu Thảo, ôm nàng thật chặt. Cũng không biết Tiểu Thảo bình thường tắm bằng cái gì, trên người vừa thơm thơm lại mềm mềm, khiến Phong Uyển Nhu rất muốn một ngụm nuốt nàng vào bụng.

"Nhưng là..... Nhưng chị không nghĩ sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo không được tự nhiên nhìn Phong Uyển Nhu. Nói đến dục vọng, nàng còn chưa đến 25 đã muốn như vậy, kia Phong tổng thì sao? Đều nhanh ba mươi, không nghĩ đến sao?

Phong Uyển Nhu vừa thấy Tiểu Thảo như vậy liền biết nàng ta đang suy nghĩ cái gì, trong lòng vụng trộm cười cười, trên mặt lại bất động thanh sắc .

"Như thế nào, em chê tôi già hả?"

"Mới không có!"

Tiểu Thảo sốt ruột phủ nhận, nàng như thế nào ngại Phong Uyển Nhu già đâu? Nàng thích Phong Uyển Nhu còn không hết nữa.

"Tiểu Thảo."

Bàn tay Phong Uyển Nhu chậm rãi đi xuống, đặt ở trên xương quai xanh của Tiểu Thảo, chậm rãi vuốt ve.

"Tôi nói rồi, tôi thích em, cũng không phải bởi em có bao nhiêu vĩ đại, chỉ vì đó là em, rất đơn giản."

"Em cảm thấy cái gì em cũng không thể giúp chị....."

Tiểu Thảo rối rắm cầm lấy áo Phong Uyển Nhu, trong lòng có chút khổ, nàng nghĩ muốn tại thời điểm Phong Uyển Nhu bận rộn sẽ giúp nàng ta một phen. Nụ hôn nhẹ nhàng như lông vũ dừng ở trên gương mặt Tiểu Thảo, phất đi vẻ ưu sầu của nàng, phất đi tự ti của nàng. Phong Uyển Nhu nhìn nàng, trong mắt là chỉ có chân thành.

"Tiểu Thảo, em mang đến cho tôi niềm vui mà bất luận kẻ nào cũng không thể mang đến. Em biết không? Trước khi quen em, công ty và nhà căn bản không có gì bất đồng, đều là nơi làm việc, bất quá là trên danh

https://thuviensach.vn

nghĩa khác nhau mà thôi. Nhưng sau khi quen em, tôi bắt đầu chờ mong, chờ mong mỗi ngày trở về nhà."

Phong Uyển Nhu nói những lời này thực nhu hòa, nhìn Tiểu Thảo bằng ánh mắt tha thiết, khiến Tiểu Thảo nhịn không được chìm đắm trong đó.

"Bởi vì tôi biết, mỗi ngày mở cửa đều có thể nhìn thấy em, đều có thể nghe thấy em ngây ngốc gọi tôi, đều có thể nhìn em đùa giỡn nói cho tôi biết hôm nay em làm món ngon gì. Tôi tuy rằng từ trước đến nay chưa từng nói -"

Nói đến đây, Phong Uyển Nhu tạm dừng lại, hai má hơi hơi phiếm hồng, lời tâm tình, nàng cũng không biết nói sao cho phải. Trước kia nàng vẫn nghĩ đến cảm tình này chỉ lưu lại đáy lòng một mình yên lặng thủ hộ. Nhưng Tiểu Thảo lại bất an càng ngày càng nặng, đặt ở đáy lòng, nàng muốn Tiểu Thảo hạnh phúc, muốn Tiểu Thảo vô ưu vô lự cùng nàng ở một chỗ, không muốn có bất cứ gánh nặng nào đè lên vai Tiểu Thảo.

"Trong lòng tôi, em thật sự thật sự rất quan trọng."

Tiểu Thảo hốc mắt hồng hồng nhìn Phong Uyển Nhu, nàng chưa bao giờ biết Phong Uyển Nhu sẽ nghĩ như vậy, sẽ nói nhiều lời ấm lòng như vậy. Không phải nói cái gì tôi yêu em, nhưng những lời từ đáy lòng Uyển Uyển lại áp chế được nỗi bất an bấy lâu của Tiểu Thảo. Tiểu Thảo dùng sức ôm Phong Uyển Nhu, đem mặt chôn vào trong lòng Phong Uyển Nhu. Nàng đã sớm nên biết, Uyển Uyển của nàng, nhất định sẽ không ghét bỏ nàng, đều do chính nàng lập trường không kiên định, luôn miên man suy nghĩ.

"Tốt lắm, đừng trẻ con nữa ha?"

Phong Uyển Nhu cười nhìn Tiểu Thảo đang thẹn thùng nằm trong lòng mình. Tiểu Thảo từ trong lòng đi ra, cái mũi và ánh mắt đều hồng hồng, nàng hít sâu vài cái, nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu một hồi, nói.

https://thuviensach.vn

"Em đã biết."

Phong Uyển Nhu thở dài một hơi, cuối cùng cũng ổn thỏa.

"Nhưng mấy chuyện này có liên quan đến chuyện em ở mặt trên sao?"

"....."

Phong Uyển Nhu hận không thể một ngụm cắn chết người trong lòng. Tiểu Thảo lại sớm cười nham hiểm, bị những lời này của Phong Uyển Nhu thổi tan hết âm trầm trong lòng. Trước khi Uyển Uyển phát giận đã dùng sức ôm lấy nàng, hôn liên tiếp lên mặt đối phương.

"Em biết, em đã biết. Em sẽ không suy nghĩ lung tung nữa, làm chính mình, làm Tiểu Thảo mà chị yêu nhất."

"Ai yêu em?"

Phong Uyển Nhu dùng sức niết cái mũi của Tiểu Thảo, Tiểu Thảo si ngốc cười, gương mặt bánh bao rạng ngời, quấn quít lấy Phong Uyển Nhu.

"Uyển Uyển, Uyển Uyển."

"Làm gì?"

Phong Uyển Nhu tức giận nhìn Tiểu Thảo, kêu ngọt ngào như vậy, khẳng định không phải chuyện tốt.

"Hahaha."

Tiểu Thảo hướng bên người nàng cọ cọ, nhỏ giọng nói.

"Nên nói đều nói xong rồi, em có phải hay không có thể ở mặt trên?"

"....."

https://thuviensach.vn

Đặt ở trên người Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo tinh tế hôn lên mỗi một tấc da thịt của nàng, lần này hôn không mang theo dục vọng, chỉ là đơn thuần hôn môi. Phong Uyển Nhu sủng nịch nàng, bao dung với nàng, Tiểu Thảo vẫn đều biết. Nàng biết rất rõ, hiện tại, nàng muốn hảo hảo yêu Phong Uyển Nhu, hảo hảo yêu nữ nhân cao cao tại thượng này.

Tóc dài đen nhánh, lông mi thanh tú, hai mắt nhắm chặt, lông mi đang run rẩy, cái mũi cao cao, đôi môi đỏ mọng, thậm chí từng chiếc răng Tiểu Thảo cũng sẽ không buông tha, một chút lại một chút hạ xuống hôn môi. Phong Uyển Nhu trước những nụ hôn của nàng từ từ mềm nhũn xuống, không có khí lực suy nghĩ bất cứ chuyện gì, cũng không có khí lực giãy dụa, trong lòng đều là Tiểu Thảo, còn để ý ai trước ai sau sao? Tiểu Thảo vui vẻ thì được rồi.

Tuy rằng đã nghĩ thông suốt, nhưng tay Tiểu Thảo vẫn run rẩy khi cởi nội y. Phong Uyển Nhu cũng có chút khẩn trương đè tay của nàng lại. Tiểu Thảo nhìn nàng, nhìn thấy trong mắt Phong Uyển Nhu có một tia khiếp đảm, đau lòng không được, nàng cúi đầu, hôn lên môi của người dưới thân.

"Yên tâm, em không dùng lực mạnh đâu."

"....."

Được rồi, này thật đúng là học theo sắc lang, một chút cũng không sai, Phong Uyển Nhu cũng không muốn nói cùng Tiểu Thảo, sợ nhịn không được một cước đạp nàng ta xuống giường.

Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu không từ chối, vội vàng cởi bỏ nội y của nàng ném xuống. Lúc bộ ngực trắng noãn run rẩy lọt vào trong tầm mắt, Tiểu Thảo cảm giác hô hấp đều đình chỉ, ánh mắt nàng đăm đăm, ngơ ngác nhìn, vẫn không nhúc nhích. Phong Uyển Nhu vốn đã khẩn trương, đợi nửa ngày cũng không thấy Tiểu Thảo nhúc nhích, đỏ mặt lên, lấy chăn

https://thuviensach.vn

che lại. Tiểu Thảo phục hồi tinh thần lại, một phen đè tay nàng lại, cúi đầu, cắn lên đỉnh núi hồng hồng kia, dùng sức mút lấy mút để.

Vì cái gì của nàng cùng của mình không giống nhau như vậy? Của Uyển Uyển lớn hơn a!

Vốn đáp ứng Phong Uyển Nhu chuyên tâm làm việc, nhưng đến thời điểm trọng yếu Tiểu Thảo vẫn là nhịn không được oán thầm. Phong Uyển Nhu gắt gao cắn môi dưới, thân mình không chịu được khống chế liền cong lên, thanh ngâm từ trong miệng tràn ra, nàng vươn tay ôm lấy cổ Tiểu Thảo.

PS: Dù nói ngang nói dọc gì thì tâm trí của Tiểu Thảo vẫn là xoay quang chuyện muốn ở mặt trên =)))))) Thời khắc quan trọng còn không quên GATO với Phong tổng vì của chỉ bự hơn của ẻm =)))))) Dạo này gọi Uyển Uyển quen miệng ròi nên lúc nào cũng Uyển Uyển, nghe rợn da gà =)))

Chương sau cúi cùng cũng được gắn chữ [H] iu thích của mình, huhu chờ mãi chờ mãi :(Mà đáng buồn là tới đây hơi bận nên chưa edit gì hết, chắc cúi tuần mới có chương mới =)))) Chờ đợi là hạnh phúc <= Câu nói quen thuộc của mình nè hihi :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 89 Lăn giường [H]

"Khó chịu sao?"

Tiểu Thảo có thể cảm giác tay của Phong Uyển Nhu đang dùng sức quấn lấy cổ của mình, làm nàng có chút thở hổn hển. Mà độ ấm từ đầu ngón tay truyền đến cũng nóng kinh người, làm gia tăng nhiệt độ cả cơ thể.

"Không....."

Phong Uyển Nhu than nhẹ một tiếng, hai chân cuộn tròn, không ngừng cọ vào người Tiểu Thảo. Lông mày xinh đẹp tuyệt trần nhíu lại gắt gao, toàn bộ thân mình như bị lửa thiêu đốt đến khó nhịn.

Giờ khắc này nàng nghĩ tới thật lâu trước kia, đến hôm nay đã trở thành sự thật, thế nhưng cảm giác khó có thể mở miệng kêu lại tra tấn nàng khiến cả người khó chịu. Mà Tiểu Thảo đang áp trên người nàng lại không biết nặng nhẹ tùy tiện phóng hỏa còn dám hỏi nàng 'Khó chịu sao?'. Đợi đổi lại là nàng ta thử xem rồi sẽ biết!

Không khó chịu thì tốt, Tiểu Thảo nghe xong an tâm tiếp tục làm bậy, hôn liên tiếp lên hai khỏa no đủ tuyết trắng. Tiểu Thảo lúc trước cũng xem qua H văn, người ta hay bảo khi hôn lên bộ ngực đều sẽ cảm nhận được mùi sữa. Nhưng vì cái gì nàng đã cố gắng mút hết sức vẫn không thấy mùi sữa đâu? Bất quá vẫn hoàn hảo, vẫn là có mùi hương, là mùi của quả vải quen thuộc trên người Phong Uyển Nhu. Không nồng đậm, cũng rất mê

https://thuviensach.vn

người, không thể kém mùi sữa bao nhiêu. [Nếu Phong tổng mà biết hắn là sẽ bóp chết ngay Tiện Thảo =))))]

"Rất thơm."

Tiểu Thảo vốn là hài tử thành thật, ngày thường ngoại trừ hay nói dối với Phong Uyển Nhu, nàng không bao giờ giấu diếm ai cái gì. Hiện tại người nàng thích đang ở dưới thân, dùng sức ôm lấy nàng, thân thể cùng tâm lý đều hưng phấn cao độ, có cái gì thì nói cái đó. Cũng không quản Phong Uyển Nhu có bao nhiêu mong ước muốn đá chết nàng.

"Em, sao em nhiều lời vô nghĩa như thế....."

Phong Uyển Nhu run rẩy lợi hại, ngực bị Tiểu Thảo mút đến phát đau. Nhưng cảm giác đau này lại không giống bình thường, mà từng đợt từng vòng tê dại từ ngực lan tràn ra toàn thân, khiến nàng nhộn nhạo khó chịu khắp cả người. Tay của Phong Uyển Nhu từ cổ Tiểu Thảo trượt xuống, xốc áo lên rồi trực tiếp xoa lên lưng Tiểu Thảo.

Bị giật mình một cái, Tiểu Thảo run run, động tác ở miệng cũng không ngừng, xoay tay lại đè tay Phong Uyển Nhu xuống.

"Làm gì?"

Không phải nói cho nàng làm công sao? Tiểu Thảo thầm nghĩ bụng.

Phong Uyển Nhu cắn môi, cố gắng chịu đựng cảm giác tê dại trước ngực.

"Cởi ra, em muốn mặc quần áo luôn hả?"

Rất là bất mãn nói ra một câu, Phong Uyển Nhu vừa ngượng ngùng vừa oán hận. Tiểu Thảo bị điện giật nói không nên lời, này là Phong Uyển Nhu tự đi tìm cái chết, nàng cũng sẽ không thể không có đạo nghĩa mà chùn

https://thuviensach.vn

bước. Vội vàng gật đầu, không nói hai lời, tự mình cởi áo. Bởi vì không muốn dừng lại động tác liếm mút ở miệng, cho nên nàng cởi áo rất vất vả. Phong Uyển Nhu muốn giúp nàng nhưng chỉ cần nàng vừa động đậy, cái miệng nhỏ của Tiểu Thảo liền tác quái, một tia khí lực cuối cùng của nàng đều bị Tiểu Thảo làm mất đi hết. Phong Uyển Nhu híp mắt, vô lực oán giận.

"Ngu ngốc."

Thật vất vả đem áo cởi ra rồi lại bị hai chữ ngu ngốc này dằn mặt, Tiểu Thảo thật sự buồn bực. Sợ Phong Uyển Nhu lại có ý kiến, nên động tác trên tay cũng không ngừng, hai chân bắt đầu dùng sức đem quần cởi xuống, lõa thể nhào vào người Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu vỗ về tấm lưng trơn nhẵn của Tiểu Thảo bóng loáng, gương mặt đỏ hồng. Nàng chỉ nói Tiểu Thảo cởi áo, không nghĩ tới nàng ta chấp hành mệnh lệnh triệt để như vậy, quần cũng cởi luôn.

Tiểu Thảo cởi sạch sẽ thân mình xong, liền cởi hết của Phong Uyển Nhu. Cởi đến khi chỉ còn lại quần lót mỏng màu tím, nàng có chút ngượng ngùng, mặt đỏ hồng nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu trắng mắt liếc nhìn Tiểu Thảo. Nàng vốn đã bị châm ngòi sắp nhịn không được, mà Tiểu Thảo lúc cởi quần áo của nàng ta cũng cấp tốc không chút chậm trễ, nhưng thế nào đến khi giúp nàng cởi quần áo lại toàn tâm toàn ý như vậy, động tác trên tay trên miệng cũng ngừng lại hết?

Tiểu Thảo căn bản là một chút kinh nghiệm đều không có. Vừa mới bắt đầu sở dĩ sung sức như vậy do muốn chứng minh cho Phong Uyển Nhu thấy nàng cũng không phải dạng vừa đâu. Điện ảnh tiểu thuyết cái gì cũng xem hết rồi, nhưng lúc đến một tầng chắn cuối cùng này, nàng lại bắt đầu thẹn thùng. Nàng đã thấy Phong Uyển Nhu mặc tây trang, mặc đồ ở nhà,

https://thuviensach.vn

mặc áo ngủ nhưng chỉ mặc nội y như bây giờ vẫn là lần đầu tiên thấy qua. Thật sự đẹp a, tay cùng mặt của Uyển Uyển đều trắng nõn, không nghĩ tới trên người còn trắng hơn. Cái loại trong suốt thuần trắng như vậy khiến Tiểu Thảo nhìn phát thèm đến mức miệng khô lưỡi khô.

"Em nhìn cái gì?"

Phong Uyển Nhu tức giận trừng Tiểu Thảo. Nàng đã bị lột quần áo, Tiểu Thảo lại chỉ nhìn chằm chằm. Nàng từng nói Tiểu Thảo rất tốt, nói nàng ta thuần khiết. Vậy muốn ở mặt trên là chuyện gì? Nói nàng ta tà ác, vậy lúc này lại ngây ngốc như vậy là sao?

"Chị đừng rống em, la em hoài làm em sợ hãi nha."

Tiểu Thảo thực kiên nhẫn cùng Phong Uyển Nhu giảng giải, nàng ta hẳn phải dùng thái độ ôn nhu đối xử với mình. Phong Uyển Nhu thật sự là không muốn cãi với Tiểu Thảo, bắt lấy chăn muốn che mình lại. Tiểu Thảo vừa thấy vậy liền đè cổ tay Phong Uyển Nhu, cúi đầu, hôn lên ngực Phong Uyển Nhu.

"So với của em lớn hơn rất nhiều."

"....."

Phong Uyển Nhu không muốn nhìn nữa. Tiểu Thảo cũng không nói thêm nữa, môi nhích lên một chút, đến xương quai xanh hoàn mĩ kia, dùng sức cắn xuống. Phong Uyển Nhu cau mày, thân mình cong lên, tay thoát ra khỏi sự khống chế của Tiểu Thảo, nắm chặt sàng đan.

Chân cũng dài và trắng nữa. Tiểu Thảo ở trong lòng thầm cảm thán, cũng không dám nói ra sợ Phong Uyển Nhu sinh khí. Tay chậm rãi đi xuống phía dưới, Tiểu Thảo vuốt ve chân Phong Uyển Nhu, vuốt mãi không biết chán. Bên trong bắp đùi so với các bộ phận khác càng thêm trắng nõn, Tiểu Thảo sờ mà lưu luyến không muốn rời đi, không biết mệt mỏi, có vẻ muốn sờ lên

https://thuviensach.vn

đó cả ngày cả đêm. Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo sờ đến cả người nóng lên, lại như trước cắn môi dưới, cố gắng khống chế không cho bản thân phát ra tiếng.

Không phải sợ mất mặt, nàng chỉ là sợ Tiểu Thảo sau khi nghe được sẽ nói vài câu giết chết thời khắc lãng mạn này. Lúc đó có lẽ nàng sẽ thật sự bóp chết Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo cũng không biết Phong Uyển Nhu đang nghĩ gì. Tuy nàng không có kinh nghiệm thực tế, nhưng vô luận xem bất cứ thể loại nào, đều cho nàng hiểu được thời điểm Make Love nếu thật sự vui vẻ thật sự thoải mái khẳng định sẽ hừ hừ, mặc kệ lớn tiếng hay nhỏ giọng cũng nhất định phải hừ hừ. Nhưng vì cái gì Phong Uyển Nhu không như vậy? Khẳng định vẫn là phương pháp của mình không đúng.

Nghĩ vậy, Tiểu Thảo bắt đầu thay đổi chiến lược, không đơn thuần vuốt ve nữa, mà dùng thân thể của mình không ngừng cọ vào thân thể Phong Uyển Nhu. Da thịt trắng mịn kia khiến nàng cả người nàng như nhũn ra, ánh mắt nhẹ nhàng nhắm lại, hai tay xoa lên bộ ngực của Phong Uyển Nhu, thân thể nhanh chóng ma sát qua lại.

Rốt cục, nàng được như ý nguyện lấy nghe được tiếng rên rỉ của Phong Uyển Nhu. Mà Phong Uyển Nhu tuy rằng cái gì cũng không làm, lại nghe Tiểu Thảo rên so với nàng còn muốn mê người hơn, như tiếng mèo nhỏ đứt quãng, liên miên không dứt, hơn nữa âm điệu thập phần yêu mị. Phong Uyển Nhu từng ngụm từng ngụm thở phì phò, nỗ lực khắc chế suy nghĩ muốn đem Tiểu Thảo đặt ở dưới thân dùng sức khi dễ nàng ta.

Tiểu Thảo cũng không tự giác, nàng chỉ cảm thấy cọ cọ vào người Phong Uyển Nhu thực thoải mái. Thoải mái thì phải kêu thôi, còn kêu ra cái gì thì chính nàng cũng nghe không được. Nàng nghe được đều là tiếng ngâm của Phong Uyển Nhu, thực câu nhân, thực tiêu hồn. Muốn thanh âm này lớn

https://thuviensach.vn

hơn nữa chút, Tiểu Thảo liền di chuyển bàn tay, bắt đầu tìm đến quần lót của Phong Uyển Nhu.

Không cởi ra hoàn toàn, mà chỉ nhẹ nhàng sờ mó, bàn tay không tập trung vào bất cứ trọng điểm nào, cũng không có bất cứ thủ pháp nào nhưng càng là như vậy lại càng khiến người ta không chịu nổi. Phong Uyển Nhu bị châm ngòi cả người run lên, thân mình nổi lên màu hồng phấn, tóc dài tán loạn, ánh mắt gắt gao nhắm lại, lông mi run đến lợi hại.

PS: Cuối cùng cũng lăn rồi, huhu chờ đã 88 chương, tưởng thanh thuần văn lun rồi chứ :v Hội chị em bạn dì đâu mau mau vào vote và cmt dả lả nhiệt tình đi =)))))))))))) Đắng lòng nhất là mấy chương H lượt xem nhìu hơn mấy chương trước nó mới chết chứ :3

Chương nài hơi ngắn, chương sau sẽ dài thiệt dài và hai chị í còn lật qua lật lại nữa, ai cũng có cơ hội làm cường công hết, chuẩn bị khăn giấy và điện thoại sẵn sàng gọi xe cấp cứu đi mấy chế :"> Nghiêm cấm đổ thừa cho Editor, tất cả tại Lá xanh thui hí hí :"> Mà nói thiệt chứ edit H của truyện này mình chỉ cảm thấy cười muốn rớt hàm răng giả vì Tiện Thảo thoi à =)))))))))))) Chính Phong tổng còn cảm thấy có lẽ nếu không phải chị ấy nhẫn nhịn thì đã đá chết Tiểu Thảo xuống giường rồi :"> =)) Chờ vòng quay đến bộ này tiếp nha, nếu các bạn theo dõi các truyện mình edit sẽ thấy mình edit truyện xoay vòng và luân phiên từng truyện =)))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 90 Phong tổng quá phúc hắc [H]

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, trong lòng tràn đầy yêu thương. Một tay ôm eo Phong Uyển Nhu, tay kia sớm đã ở địa phương tư mật của người dưới thân không ngừng châm ngòi. Miệng cũng không nhàn rỗi, như là trẻ con mới sinh mút lấy ngực Phong Uyển Nhu, từng đợt từng đợt, dần dần tiếng rên rỉ từ miệng Phong Uyển Nhu tràn ra ngày càng nhiều.Tiểu Thảo thấy vậy liền gia tăng lực, rất dụng tâm cảm thụ hô hấp, nhiệt độ cơ thể của Phong Uyển Nhu, muốn cấp cho nàng ta thật nhiều khoái cảm.

"Tiểu Thảo....."

Phong Uyển Nhu như là có chút chịu không nổi, hai chân kẹp chặt tay Tiểu Thảo, chân mày xinh đẹp tuyệt trần nhíu lại gắt gao. Tiểu Thảo nghe nàng hô hấp dồn dập liền cảm thấy dục hỏa như đang thiêu đốt bản thân, miệng và trong lòng đều bị lửa đốt đến không chịu được. Nàng tra tấn Phong Uyển Nhu lại như tra tấn chính mình, Tiểu Thảo nuốt nước miếng, tay chậm rãi rút đi quần lót của Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu vẫn có chút thẹn thùng, để cho Tiểu Thảo ôm eo của nàng, rồi ngại ngùng nâng eo lên rút đi trói buộc cuối cùng kia.

Khi một tầng ngăn cản cuối cùng kia bị rút đi, Tiểu Thảo nửa quỳ giữa hai chân Phong Uyển Nhu, có chút giật mình nhìn cảnh đẹp trước mắt. Chân mày Phong Uyển Nhu nhíu chặt, ánh mắt gắt gao nhắm lại, cắn môi dưới, không dám nhìn Tiểu Thảo.

https://thuviensach.vn

Thẳng đến khi ngắm đã không còn đủ để thỏa mãn bản thân, Tiểu Thảo mới như một đứa bé không hiểu chuyện, thử vươn tay, chạm nhẹ vào vùng đất mẫn cảm kia. Thực tùy ý chạm một cái, lại vừa lúc đánh ngay vào trung tâm, Phong Uyển Nhu than nhẹ một tiếng, bắt lấy sàng đan, một phen ôm chặt eo Tiểu Thảo. Tiểu Thảo vốn đã bị thanh âm của Phong Uyển Nhu kích thích cả người run lên, hiện tại lại bị thân thể bóng loáng ôm lấy, chỉ cảm thấy toàn thân bốc hỏa, bụng dưới trào ra một dòng nước ấm, kích thích nàng nhịn không được rên một tiếng giống như Phong Uyển Nhu. Toàn bộ thân mình đặt ở trên người Phong Uyển Nhu, tay phải đi xuống chỗ bí ẩn, hít sâu một hơi, không hề có ý tốt nhu lộng tán loạn.

"Ân - Tiểu Thảo....."

Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo trêu chọc sắp hư mất, một tầng điện lưu chạy qua bản thân. Bị Tiểu Thảo vuốt ve lung tung có chút đau lại có một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời phát ra từ bộ vị bí ẩn bộ kia, nhộn nhạo lan tràn khắp toàn thân.

Vô luận là xem phim hay xem tiểu thuyết, Tiểu Thảo đều chỉ đặt trọng tâm vào biểu tình và tiếng kêu của nữ chính. Nàng biết bộ vị bí ẩn kia là nhược điểm lớn nhất của nữ nhân, cũng hiểu được đó là biểu hiện của một người không hề che dấu gì trước mặt người mình yêu, cho nên tâm tình vui vẻ cùng dục vọng cuồn cuộn khiến Tiểu Thảo có cảm giác muốn bùng nổ. Nàng cố gắng nghe Phong Uyển Nhu than nhẹ, không ngừng đẩy nhanh động tác trên tay. Rốt cục, sau một tiếng rên thật dài, Phong Uyển Nhu co rút thân mình, ôm chặt lấy Tiểu Thảo.

Cứ như vậy là được rồi sao? Tuy rằng Tiểu Thảo có chút bất mãn, nhưng nhìn thấy Phong Uyển Nhu mệt mỏi nằm ở trên giường, nàng vẫn không thể không ngăn chặn dục hỏa trong lòng. Thân mình đi về phía trước cọ cọ, ôm lấy cổ Phong Uyển Nhu, đem nàng ôm vào trong lòng, tinh tế hôn nhẹ lên cái trán cùng khóe môi của nàng.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhắm mắt lại, vô lực tựa vào lòng Tiểu Thảo, cảm thụ được nụ hôn cùng vuốt ve của Tiểu Thảo. Một lát sau, Tiểu Thảo hôn lên hai má Phong Uyển Nhu, nhẹ giọng hỏi:

"Đau không?"

Tiểu Thảo đau lòng nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu sửng sốt một chút, chậm rãi mở to mắt, nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu không nói lời nào, nghĩ nàng ta đang thẹn thùng, vui vẻ ôm chặt rồi dùng sức cắn lên mặt Phong Uyển Nhu một ngụm.

"Xem ra cũng không đau như trong truyền thuyết a."

Ngưng Ngưng thực gạt người. Nói cái gì đau đến mức nước mắt đều chảy ra, sao mình cũng không thấy được Uyển Uyển khó chịu a, biểu tình vẫn thực thoải mái. Hahaha, nhất định là do thủ pháp của mình chuẩn không cần chỉnh. Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, tự khen mình mà nở nụ cười.

"....."

Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, nhìn biểu tình của nàng ta dương dương tự đắc. Ngẫm lại lời Tiểu Thảo vừa rồi nói, liền cứ như vậy nhìn chằm chằm nàng rồi nở nụ cười.

"Cười cái gì?"

Tiểu Thảo không còn hứng thú cười nữa mà có chút buồn bực nhìn Phong Uyển Nhu, như thế nào, nàng nói sai rồi sao? Phong Uyển Nhu không nói lời nào, chỉ nhìn nàng cười, hơn nữa nụ cười ngày càng có xu thế lan rộng ra. Đến cuối cùng, Phong Uyển Nhu cười đến mức cả người run rẩy, một tay lại ôm lấy Tiểu Thảo bắt gọn vào trong lòng mình.

https://thuviensach.vn

Bị kéo vào trong lòng, hai má cọ vào hai khỏa no đủ trước ngực Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo rất vui, cũng không quản Phong Uyển Nhu rốt cuộc là vì cái gì mà cười mình, rất là thỏa mãn hưởng thụ nhắm mắt lại. Nhân sinh, nếu có thể như vậy mãi mãi, thật hạnh phúc a, nàng thật muốn dán mặt mình vào hai khỏa mềm mại này mãi mãi.

"Tiểu Thảo."

Cố gắng áp đi ý cười, Phong Uyển Nhu cúi đầu nhìn Tiểu Thảo đang híp mắt cười, tay nhéo nhéo khuôn mặt bánh bao của Tiểu Thảo.

"Ờh, sao vậy?"

Tiểu Thảo lên tiếng, cái mũi giật giật, dùng sức ngửi mùi hương trên người Phong Uyển Nhu. Bởi vì ra mồ hôi, trên người Phong Uyển Nhu tỏa ra hương khí càng nộng đậm, để người khác ngửi cảm thấy thật thoải mái. Nguyên bản tay chân có chút mỏi dần phục hồi khiến Tiểu Thảo lại muốn làm chuyện xấu. Nàng giống như lại muốn nhìn thấy Phong Uyển Nhu trong lúc rên lên đầy thống khổ và hưởng thụ một lần nữa.

"Em sẽ không nghĩ như vậy là xong chứ?"

Phong Uyển Nhu nói chuyện mang theo một tia nhịn cười không được. Điều này làm cho Tiểu Thảo mở choàng mắt, nghi hoặc nhìn Phong Uyển Nhu.

"Có ý gì?"

Cái gì gọi là cứ như vậy là xong? Chẳng lẽ Uyển Uyển đối với biểu hiện của nàng không hài lòng? Sẽ không a, nàng đã thực cố gắng mà! Hơn nữa Phong Uyển Nhu cũng không giống như không hài lòng a.

"A ~"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo mặt đầy ủy khuất cộng thêm vẻ mặt mê mang vô tội, tình yêu lập tức trào ra, dục vọng nhẫn nhịn từ trước đến giờ khiến nàng lập tức cắn vào má Tiểu Thảo.

Ân, rất thơm, như là ăn váng sữa.

"Đau -"

Tiểu Thảo đau đến nhíu mày, nhìn Phong Uyển Nhu với ánh mắt u oán. Phong Uyển Nhu cũng không nói gì, cứ như vậy nhìn nàng, trong mắt là lửa dục hừng hực thiêu đốt.

"Ách, Phong tổng, chị đói sao? Em đi nấu cơm nha."

Tiểu Thảo bị Phong Uyển Nhu nhìn đến mức đáy lòng sinh ra sợ hãi, nhất thời sốt ruột nên xưng hô lộn. Vừa nói xong nàng liền phản ứng lại, khẩn trương nhìn nhìn Phong Uyển Nhu, xách mông muốn đi ngay.

Phong Uyển Nhu như trước cười cười nhìn Tiểu Thảo, một tay ôm eo Tiểu Thảo, kéo lại, đem nàng ta đặt trên giường, ánh mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thảo. Dùng ngón tay của mình chậm rãi di chuyển, rốt cuộc dừng ở ngực Tiểu Thảo, như có như không vuốt ve xương quai xanh của nàng.

"Em bảo tôi là gì?"

"Hả....."

Tiểu Thảo rụt cổ, đè tay Phong Uyển Nhu lại.

"Chị làm cái gì vậy a."

"Em nói xem tôi muốn làm gì?"

Phong Uyển Nhu rút tay về, một cái xoay người đem Tiểu Thảo đặt ở dưới thân, hai tay ôm lấy eo Tiểu Thảo, không cho nàng ta giãy dụa. Tiểu

https://thuviensach.vn

Thảo trừng mắt nhìn Phong Uyển Nhu, kinh ngạc hỏi.

"Chị không thấy mệt sao?"

"Tôi vì cái gì mà mệt?"

Phong Uyển Nhu cười hỏi lại, tóc dài xõa trên cổ Tiểu Thảo, làm cho Tiểu Thảo từ trong lòng đến thân thể đều thấy ngứa ngứa.

"Không phải nói..... Làm yêu xong sẽ mệt chết sao....."

Thấy Phong Uyển Nhu như vậy, Tiểu Thảo bắt đầu mơ hồ đoán ra mình vừa rồi hình như làm thiếu cái gì đó. Phong Uyển Nhu nhìn nàng nhẹ nhàng cười. Nụ cười không giống ngày thường, mà mang theo một chút quyến rũ, chỉ cần nhìn thôi đã khiến Tiểu Thảo sửng sốt, ánh mắt không thể dời đi.

"Em là tiểu ngu ngốc."

Phong Uyển Nhu liếm liếm cái mũi Tiểu Thảo, rồi cắn nhẹ lên vành tai và nói nhỏ. Tiểu Thảo cảm thấy thực nhột, ôm lấy Phong Uyển Nhu, thanh âm run rẩy đến lợi hại.

"Lại mắng em ngốc."

Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng Tiểu Thảo lại rất vui vẻ vì ba chữ 'Tiểu ngu ngốc' này. Lúc trước Phong tổng không ít lần mắng nàng ngu ngốc hay lo chuyện tào lao, nhưng mọi khi không có chữ "Tiểu" phía trước a. Cảm giác cũng không giống nhau, hôm nay là có cảm giác thực ngọt ngào cùng thân mật. Hắn là một cách làm nũng của tình nhân?

"Người xấu."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo làm nũng cũng cắn Phong Uyển Nhu một ngụm, hơn nữa này một ngụm này còn không nhẹ, làm cho trên cổ trắng nõn của Phong Uyển Nhu có một dấu ô mai đỏ tươi. Phong Uyển Nhu vẫn mang theo ý cười, nụ cười kia làm cả người Tiểu Thảo run lên, vô lực nằm trên giường, bày ra một bộ dáng dụ dỗ người đến khi dễ, không chút phản kháng.

"Vừa nãy có người làm gì với tôi à?"

Phong Uyển Nhu vừa nói tay vừa như vô ý hạ xuống, ở trước ngực Tiểu Thảo xoa nắn. Tiểu Thảo đỏ mặt, không được tự nhiên nhìn Phong Uyển Nhu, muốn bắt lấy tay người xấu kia nhưng lại bị Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng tránh được .

"Như thế nào, em không vui sao?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, tay phải nhẹ nhàng nắm lấy tiểu hồng đậu kia, vừa ấn vừa xoa, có lúc lại dùng lực mạnh, lúc lại xẹt qua như có như không. Trước ngực Tiểu Thảo phập phồng, hô hấp bắt đầu không có quy luật. Nàng nhìn Phong Uyển Nhu rồi lắc đầu thở hổn hển.

"Không có, em chỉ là -"

"Như thế nào?" [Phong tổng quá phúc hắc >__< Tội Tiện Thảo quá]

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, cực lực áp chế suy nghĩ muốn một ngụm ăn luôn nàng ta vào bụng từ tận đáy lòng. Dù sao có một số việc nhất định phải nói rõ ràng rồi mới thực hiện được, bằng không lưu lại đáy lòng lâu ngày sẽ thành mâu thuẫn, nàng không cho phép chuyện như vậy phát sinh trên người mình và Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo không được tự nhiên nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn nét mặt chăm chú của Phong Uyển Nhu mà mặt càng ngày càng phát hồng. Đợi nửa ngày, nàng nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Uyển Uyển, chị có bao giờ ghét bỏ em không?"

"Em nói cái gì?"

Phong Uyển Nhu cực nhanh hỏi lại, kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo, ghét bỏ? Tiểu Thảo như thế nào có ý nghĩ như vậy? Nàng đối với Tiểu Thảo là 'yêu đến tận xương tủy', chẳng lẽ nàng ta không cảm giác được, hay là đang hiểu lầm cái gì?

Tiểu Thảo ủy khuất bĩu môi. Cúi đầu nhìn nhìn đôi tiểu màn thầu nhỏ nhắn trước ngực mình, lại ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu với bộ ngực vĩ đại của nàng ta, cắn môi, không nói nữa.

"Em đang suy nghĩ cái gì a."

Phong Uyển Nhu dùng sức lấy ngón tay chọt chọt vào trán Tiểu Thảo. Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn nàng, nhỏ giọng nói.

"Nhưng khác biệt lớn như vậy a."

"A ~ tôi đây hỏi em. Nếu chúng ta đổi với nhau, em có còn thích tôi không?"

Phong Uyển Nhu không trả lời mà thông minh hỏi lại, quả nhiên Tiểu Thảo lập tức không hề nghĩ ngợi, lắc đầu liên tục.

"Đương nhiên là không, em cũng không phải sắc lang !"

"Nói như vậy trong lòng em tôi là sắc lang?"

Phong Uyển Nhu cố ý trêu chọc Tiểu Thảo, nghĩ Tiểu Thảo khẳng định sẽ lập tức phủ nhận. Ai biết Tiểu Thảo người ta thực rối rắm cúi đầu, cau mày suy nghĩ, nửa ngày cũng không ngẩng đầu. Qua thật lâu, mới dám nói nhỏ.

https://thuviensach.vn

"Vâng."

PS: Chắc chớt quá =)))))))))) Phong tổng mà là sắc lang ko biết Tiểu Thảo gọi là gì nữa :"> Chắc mấy bộ phim hay tiểu thuyết Tiểu Thảo coi đã là bản cut mất mấy cảnh H nóng bỏng rồi nên mới làm thiếu nghiêm trọng như vậy =)))))))))) Bởi vại các bạn nhớ phải coi H văn BH để biết thêm thông tin chi tiết, đỡ mất mặt như Tiện Thảo :"> Đọc mà thấy tọi Phong tổng quá hèn chi khúc sau chỉ phúc hắc dữ dằn, thôi cho Phong tổng làm mẫu để Tiện Thảo làm theo đê Lá Xanh :">

Chương sau chắc H tiếp và chuẩn bị xuất quỹ ròi nha, chuẩn bị khăn lau mũi và lau mặt đi các nàng :)))) Chuẩn bị phải dốc toán lực để edit cho hết bộ nài, lết lâu quá ngại ghê hihihi :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 91 Ăn sạch Tiểu Thảo [H]

Wattpad điên khùng post tiếng Việt mà ra Anh Việt từa lưa nên phải post lại

"A ~Hahaha"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo thẹn thùng trả lời, liền cười không ngừng, cúi đầu, hôn hôn lên cằm của Tiểu Thảo, nhẹ giọng nói

"Em đã cho là như vậy thì tôi sẽ không khách khí nữa."

"Ưm....."

Chỉ một câu, dù cái gì cũng chưa làm nhưng thân thể mẫn cảm của Tiểu Thảo đã bắt đầu nổi lên phản ứng, nàng vặn vẹo eo, tay vuốt ve tấm lưng trắng mịn của Phong Uyển Nhu, cảm thụ được da thịt như tơ lụa hảo hạng. Nguyên bản đã động tình, Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo sờ như vậy thì càng thêm khó nhịn, nàng nhíu mày, giảm bớt thủ tục rườm rà, tay trực tiếp hướng về phía đôi màn thầu bé nhỏ của Tiểu Thảo sờ soạng.

"Đừng mà-"

Tiểu Thảo thở nhẹ một tiếng, thân mình nâng lên mạnh mẽ, trên mặt đã ửng hồng một mảnh. Phong Uyển Nhu nằm phía trên nàng, một tay chống bên giường, tóc dài xõa ở trên cổ Tiểu Thảo, nàng nhìn Tiểu Thảo, trong mắt mang theo một tia ái muội.

https://thuviensach.vn

"Vì cái gì đừng mà?"

Tiểu Thảo không nói, gắt gao cắn môi dưới, nàng cảm thấy mình đang bị khi dễ, rất nặng rất nặng. Vì cái gì Uyển Uyển cùng mình nói chuyện lại dùng ánh mắt xấu xa này? Khiến nàng thật thẹn thùng a.

"Chỉ cần là em, mặc kệ như thế nào tôi đều thích."

Phong Uyển Nhu biết Tiểu Thảo đang suy nghĩ cái gì, môi hôn nhẹ lên cổ nàng, ôn nhu nói. Lâu như vậy, Tiểu Thảo còn nhìn không thấu lòng của mình sao, trong lòng của Phong Uyển Nhu này, trừ bỏ Dương Tiểu Thảo ra đã không còn chứa nổi bất luận kẻ nào.

Phong Uyển Nhu nói vậy khiến Tiểu Thảo nhanh chóng thất thần, thân thể mềm mại giống như nước, ở trên giường thở dốc, lúc tay của Phong Uyển Nhu chậm rãi tách bộ vị tư mật kia ra , Tiểu Thảo nhịn không được kẹp lấy tay nàng.

"Em sợ....."

Tiểu Thảo mở to mắt nhìn Phong Uyển Nhu, trong mắt không có tiêu cự, một mảnh mê ly. Nàng cảm giác được, Phong Uyển Nhu sẽ đi xa hơn nhưng việc nàng vừa làm với nàng ta, hơn nữa thân thể của nàng lúc này giống như là không phải là chính mình , loại này cảm giác mê loạn này khiến Tiểu Thảo vừa chờ mong lại vừa sợ hãi, theo bản năng nuốt nước miếng, khiếp hãi nhìn Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu biết rằng động tác của mình quá nhanh đã dọa đến Tiểu Thảo, nàng liền giảm dần tốc độ, một tay xoa vùng đùi non của Tiểu Thảo, một tay ở trước ngực nàng ta qua lại châm ngòi, môi mỏng lại ở vành tai của Tiểu Thảo nhẹ giọng nỉ non

"Tiểu Thảo, Tiểu Thảo, Tiểu Thảo....."

https://thuviensach.vn

Lời nói của Phong Uyển Nhu như một loại bùa chú, đuổi đi hết thảy sợ hãi của Tiểu Thảo, thân thể mẫn cảm run rẩy không ngừng, cả người nóng bỏng nổi lên màu phấn hồng, tràn đầy mồ hôi, như là đóa hoa mùa hạ khiến người ta thèm nhỏ dãi lại không đành lòng hái, Phong Uyển Nhu tiếp tục hôn ôn nhu, tay cũng không hề thành thật, chậm rãi trượt đi xuống.

"Uyển Uyển....."

Tiểu Thảo từng ngụm từng ngụm thở phì phò, cảm thụ được bàn tay kia điên cuồng châm ngòi, đây là những gì nàng vừa rồi làm với Phong Uyển Nhu, lúc đó nhìn thấy Uyển Uyển dưới thân mình thật trầm luân nên trong lòng Tiểu Thảo đầy tự hào và hưng phấn , không nghĩ tới lúc việc này xảy ra trên người mình, cư nhiên lại tra tấn như vậy.

Phong Uyển Nhu không lên tiếng, biết đóa hoa kia đã mở ra, chỉ chờ nàng hái, nên không nghĩ nhiều, ở nơi mẫn cảm yếu ớt kia, một ngón tay đã đi vào.

"Đau -"

Tiểu Thảo mơ hồ rống lên một tiếng, toàn bộ thân mình đều cong lên, chỗ mẫn cảm như bị xé rách khiến nàng không tự giác được mà chảy nước mắt, động tác trên tay Phong Uyển Nhu không dừng lại, thong thả đẩy mạnh, nhẹ nhàng hôn lên nước mắt của Tiểu Thảo, chất lỏng chua xót này cũng khiến hốc mắt Phong Uyển Nhu đỏ lên.

Dần dần đau đớn do xé rách cũng yếu bớt, trong không khí tản ra hương vị dục vọng, Phong Uyển Nhu cũng đẩy nhanh tốc độ khiến thân mình Tiểu Thảo không ngừng vặn vẹo, tiếng ngâm cũng dần dần biến thành tiếng thét đứt quãng, lúc mồ hôi cùng nước mắt giao hợp tại một chỗ, Tiểu Thảo run rẩy cuộn tròn người lại, bị Phong Uyển Nhu ôm vào trong ngực.

Dùng sức ôm lấy Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu không ngừng hôn cái trán của nàng, ôn nhu trấn an

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, tốt lắm, không đau ."

Trong đầu Tiểu Thảo vẫn trống rỗng, ánh mắt có chút hoa lên, nàng cuộn lại trong lòng Phong Uyển Nhu, hừ cũng chưa hừ một tiếng đã nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Phong Uyển Nhu không ngủ, mà vẫn nhìn Tiểu Thảo, nhẹ tay vỗ về khuôn mặt bánh bao của nàng, nhìn nhiều thế nào cũng không đủ. Nàng mong đợi, yêu lâu như vậy, người trong lòng rốt cục đã hoàn toàn thuộc về nàng. Nàng phải thật sự quý trọng người này, vết máu trên đầu ngón tay cũng nhắc nhở nàng, giờ khắc này Tiểu Thảo đã hoàn toàn thuộc về nàng, cả thân thể lẫn trái tim, Phong Uyển Nhu rốt cục có thể vui vẻ nở nụ cười, nhưng nước mắt cũng không tự giác chảy xuống dưới.

****

Tiểu Thảo vẫn ngủ rất say sưa, nàng thật lâu cũng chưa ngủ say như vậy, thân thể chưa bao giờ cảm thụ sung sướng mãnh liệt như vậy, thế cho nên ngày hôm sau lúc nàng tỉnh ngủ thì trời đã gần tối.

Xoa xoa ánh mắt, Tiểu Thảo hô một tiếng

"Uyển Uyển"

Đợi nửa ngày không thấy có ai đáp lại nàng, nàng bĩu môi, mặc tạm áo ngủ của Phong Uyển Nhu, đi dép lê ra ngoài. Ngủ lâu như vậy có chút khát, Tiểu Thảo hỗn loạn đi về hướng phòng khách, vừa mới tiến lại gần đã thấy một người ngồi ở kia, Tiểu Thảo trừng mắt nhìn, lúc nhìn rõ, tâm tình đã rơi xuống vực sâu.

"Ai u, tỉnh rồi a."

Thanh âm tràn ngập địch ý, Tiểu Thảo nhíu mày, trừng mắt, hỏi

https://thuviensach.vn

"Cô ở đây làm gì?"

"Cô có thể ở nơi này, tôi đây lại không được sao?"

Phong Uyển Tư tức giận nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo chu miệng, quay đầu nhìn chung quanh, muốn tìm Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Tư nhìn nàng nhíu mày nói

"Tìm cái gì, tỷ tỷ đi ra ngoài mua này nọ cho con heo mập là cô rồi, nói cái gì mà sợ cô tỉnh lại tìm không thấy tỷ tỷ, nội tâm yếu ớt cực độ sẽ rơi nước mắt."

"....."

Tiểu Thảo quẫn bách nhìn Phong Uyển Tư, cảm thán rằng Uyển Uyển thật sự là rất hiểu biết mình a.

Phong Uyển Tư một thân váy dài đen tuyền, tóc không câu nệ tiểu tiết xõa trên vai, cổ đeo vòng cổ mạ vàng tinh tế, cả người so với lần đầu tiên Tiểu Thảo gặp thành thục hơn gấp trăm lần. Tiểu Thảo nhìn chằm chằm nàng một hồi, càng nhìn càng sinh khí.

"Cô làm gì mà nhìn tôi như vậy? Chẳng lẽ muốn hồng hạnh ra tường?"

Phong Uyển Tư chế nhạo nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo dùng sức trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, hung tợn nói

"Tôi không có hứng thú đối với loại người vô tâm vô phế đùa bỡn cảm tình người khác, dù là cho không cũng không có hứng thú !"

"....."

Tốt lắm, quan hệ mới tốt lên một chút đã bị Tiểu Thảo đập nát hết, Tiểu Thảo tức giận nhìn Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư nhìn nàng, ánh mắt

https://thuviensach.vn

lúc đầu là kinh ngạc đến lúc sau lại thành sáng tỏ rồi bây giờ là bi thương, cả quá trình không đến một phút đồng hồ.

"Cô thì biết cái gì."

Không phải như trong tưởng tượng của Tiểu Thảo là sẽ nổi giận, Phong Uyển Tư thản nhiên nhìn nàng một cái, ngữ khí trầm thấp như ngày thường. Tiểu Thảo vừa nghĩ đến Lăng Sương trong lòng liền khó chịu, nguyên bản còn sợ Phong Uyển Tư một chút cũng không còn, nàng nắm chặt tay, nhìn Phong Uyển Tư nói

"Tôi biết cái gì? Tôi tuy rằng ngốc, nhưng sẽ không đùa với cảm tình của ai. Tôi thích Uyển Uyển, liền nhất định sẽ hảo hảo đối tốt với nàng. Khẳng định sẽ không như cô, liền đem người yêu mình đuổi đi."

Phong Uyển Tư như trước không nói chuyện, tay cầm lấy bật lửa bên cạnh bàn, lấy một điếu thuốc, để ở trong tay. Tiểu Thảo nói những lời này, như mũi tên sắc bén đâm vào lòng của nàng, khiến áp lực cố chôn giấu dưới đáy lòng nàng lại bị đào lên, đau đến mức nàng khó có thể hô hấp, đau đến mức nàng muốn lớn tiếng khóc.

"Làm sao vậy?"

Không khí đang căng thẳng, cửa phòng khách đã bị mở ra , Phong Uyển Nhu mang theo túi to túi nhỏ từ bên ngoài đi đến, kinh ngạc nhìn Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Tư. Này lại làm sao vậy? Chẳng lẽ Uyển Tư lại cãi nhau với Tiểu Thảo sao?

"Không có việc gì."

Tiểu Thảo bĩu môi, đi đến bên cạnh Phong Uyển Nhu tiếp nhận túi to trên tay nàng. Phong Uyển Nhu nhìn nhìn nàng, lại quay đầu nhìn người đang phun ra nuốt vào sương khói ~ Phong Uyển Tư, dường như hiểu được cái gì đó, thở dài, nàng xoa xoa mái tóc của Tiểu Thảo, lắc đầu

https://thuviensach.vn

"Em nha."

Tiểu Thảo bĩu môi nhìn Phong Uyển Nhu, có chút ủy khuất. Kỳ thật nàng cũng biết không nên nói như vậy với Phong Uyển Tư, nhưng những lời này giấu ở trong lòng đã lâu, nàng thật sự nhịn không được. Nàng đã nhìn thấy vài lần Sương Sương một mình trong quán bar uống rượu say như chết, còn nhìn thấy vài lần nàng ta trốn ở góc phòng vụng trộm nhìn Phong Uyển Tư rồi lau nước mắt, vừa nhìn nàng đã biết, Phong Uyển Tư có thể không biết sao? Người này không khỏi quá nhẫn tâm đi.

"Đi ăn cơm thôi."

Phong Uyển Nhu vỗ vỗ mông Tiểu Thảo, Tiểu Thảo gật gật đầu, mang theo túi to trong tay hướng vào bên trong phòng, chỉ là dáng đi có chút không xong, hai chân cũng có chút không được tự nhiên. Phong Uyển Nhu thấy nàng như vậy, trong mắt dâng lên tiếu ý, lắc lắc đầu, thật đúng là hài tử ngốc.

Phong Uyển Nhu đi đến trước mặt Phong Uyển Tư, lấy điếu thuốc trong tay, dật tắt lửa đỏ, Phong Uyển Tư nhìn chằm chằm nàng, một câu cũng không nói, ánh mắt dại ra, không dám cùng tỷ tỷ đối diện.

"Uyển Tư."

"Dạ....."

Thanh âm ôn nhu của tỷ tỷ khiến Phong Uyển Tư xúc động muốn khóc, kỳ thật nàng cũng nhớ Lăng Sương, rất muốn rất muốn gặp, nhưng nhớ rồi thì sao, gặp rồi thì sao, nàng đã quyết định tới Phong Đằng giúp tỷ tỷ, nàng còn lý do gì lại đi trêu chọc Sương Sương?

Phong Uyển Nhu ôm lấy Phong Uyển Tư, nhẹ nhàng vỗ vai của nàng, ôn nhu nói

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, tỷ tỷ đều biết. Không cần ủy khuất, ha?"

Phong Uyển Tư mạnh ngẩng đầu, bất khả tư nghị nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm ánh mắt thất thần của nàng, cười cười nói

"Ngốc nghếch, em rốt cuộc là nghĩ như thế nào a. Vì chị mà buông tha bạn gái tốt như vậy sao?"

"Em....."

Phong Uyển Nhu nói khiến Phong Uyển Tư có chút mơ hồ, nàng không rõ, tỷ tỷ là làm sao mà biết được hết thảy chuyện này.

"Em là em gái của chị a."

Phong Uyển Nhu đọc được ý nghĩ của Phong Uyển Tư, nhẹ giọng nói. Phong Uyển Tư ngẩn người, như trước nhìn chằm chằm tỷ tỷ không biết nói gì.

Phong Uyển Nhu cười cười, hôn lên trán Phong Uyển Tư.

"Uyển Tư, em cho là tỷ tỷ đến Phong Đằng là vì cái gì?"

"Em....."

Phong Uyển Tư có chút nói năng lộn xộn, đúng vậy, lâu như vậy, nàng chưa bao giờ hỏi qua tỷ tỷ vì cái gì ẩn nhẫn tiếp nhận Phong Đằng.

"Lúc trước là vì em, mà hiện tại -"

Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư rồi cười cười, Phong Uyển Tư ngây ngốc nhìn tỷ tỷ, nhìn thấy trong mắt tỷ tỷ tràn đầy hạnh phúc, dường như hiểu được chút gì đó.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại chị đã có Tiểu Thảo, mà em cũng lớn rồi , Phong Đằng đối với chị mà nói bất quá chỉ là vật ngoài thân, ba ba muốn nó, có thể uy hiếp được ai?"

Phong Uyển Nhu chọt chọt lên trán Phong Uyển Tư nói tiếp

"Em đó, gạt chị rồi làm tổn thương Lăng Sương, Uyển Tư, em không sợ về sau sẽ hối hận sao?"

Em không sợ về sau sẽ hối hận sao? Một câu hỏi khiến Phong Uyển Tư rơi nước mắt, nàng ngửa đầu nhìn Phong Uyển Nhu, hai hàng nước mắt theo hai má rơi xuống. Về sau sẽ hối hận sao? Kỳ thật từ lúc nàng làm Lăng Sương rời đi thì Phong Uyển Tư nàng đã bắt đầu hối hận rồi.

PS: Từ tuần này truyện sẽ post đều vào 3,5,7 nha các bạn, nếu mình rảnh và vui thì thêm chủ nhật nữa =))) Tiểu Thảo mất mặt ghê, đến tận miệng rồi mà còn bị Phong tổng ăn sạch =))) Giờ mới thấy ai mới là Cường công :"> Còn Tư Tư và Tiểu Thảo gặp nhau không sớm thì muộn cũng cãi, chỉ khổ Phong tổng đụng phải 2 chế trẻ trâu, mà cả 2 cục cưng đều nhạy cảm nữa mới mệt :">

Nếu bạn là fans của Sương Sương thì chuẩn bị ăn mừng đi nha, sắp tới Tư Tư sẽ phải dụ dỗ theo đuổi lại Lạnh lùng Thụ nài :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 92 Uyển Tư là 'Tra công'?

Edit: mitatam (Đây là Editor mới mình mới dụ dỗ thành công)

Beta: girl_sms

"Tỷ....."

Phong Uyển Tư nói không ra lời, cắn cắn môi dưới nhìn Phong Uyển Nhu, cặp mắt đỏ bừng kia khiến Phong Uyển Nhu cảm thấy có chút đau lòng. Thở dài, nàng đưa tay vuốt vuốt mái tóc dài của Phong Uyển Tư, dịu dàng nói

"Uyển Tư, nếu đã biết là mình làm sai rồi, vì sao còn không cứu vãn?"

"Tỷ, em tổn thương Sương Sương quá nhiều"

Phong Uyển Tư nghẹn ngào, giọng nói khàn khàn, nói mỗi câu đều rất cố sức. Cho tới nay, nàng đều đem nỗi đau chôn thật sâu trong lòng, nàng nghĩ chính mình che dấu rất tốt, không nghĩ tới Phong Uyển Nhu chuyện gì cũng biết. Biết suy nghĩ của nàng, biết nỗi đau của nàng.

"Được rồi, đừng khóc nữa, như thế nào còn giống hồi nhỏ, mãi không trưởng thành."

Phong Uyển Nhu yêu thương hôn lên trán Phong Uyển Tư, lấy tay lau đi nước mắt trên mặt nàng. Cho dù mấy năm qua, Uyển Tư thay đổi bao nhiêu, nhưng cuối cùng vẫn chỉ là muội muội của nàng. Trong lòng nàng,

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư vĩnh viễn là muội muội mà nàng yêu thương nhất, sẽ không bởi vì bất cứ kẻ nào, bất cứ việc gì mà thay đổi. Đối với việc của Lăng Sương, Phong Uyển Nhu biết Phong Uyển Tư rất yêu nàng ấy, như thế nào không muốn cùng nàng ấy làm lành lại.

Không nên đem vấn đề đơn giản làm phức tạp hoá lên. Lăng Sương là một cô gái tốt, lại bị làm cho tổn thương đến vậy, Phong Uyển Nhu ngẫm lại đều cảm thấy đáng tiếc. Hơn nữa những loại người có tính cách như Lăng Sương, Phong Uyển Nhu đã tiếp xúc qua rất nhiều, càng yêu sâu đậm thì càng tổn thương sâu đậm. Thương tổn sâu như vậy thường rất khó có thể quay lại như lúc đầu, dù gì chuyện cũng tới nước này, trừ bỏ khuyên Uyển Tư cố gắng, may ra còn có cơ hội. Phong Uyển Tư khóc đến nỗi cả người run rẩy, tay dùng sức kéo áo Phong Uyển Nhu, nức nở không ngừng.

"Tỷ, nàng còn có thể, còn có thể tha thứ em sao?"

Phong Uyển Tư quên không được lúc nàng khiến cho Lăng Sương rời đi, lần cuối cùng nàng ấy nhìn nàng, ánh mắt tổn thương kia, chỉ toàn là oán hận cùng lưu luyến không thôi. Trong mộng vô số lần mơ thấy vậy, câu "thực xin lỗi" đến bên miệng lại nuốt trở về. Đến cả trong mơ nàng cũng không có dũng khí nói với Lăng Sương câu "Thực xin lỗi", nếu thật sự gặp mặt, nàng có thể can đảm nói ra sao?

"Tại sao lại hỏi như vậy?"

Phong Uyển Nhu thật sự đau lòng nhìn Phong Uyển Tư, tuy rằng nàng cũng không rõ mọi chuyện giữa hai người rốt cuộc là thế nào, nhưng rõ ràng Uyển Tư đột nhiên trở nên không tự tin, nhìn muội muội thành như vậy, nàng thật khó chịu. Phong Uyển Tư dựa vào trong lòng Phong Uyển Nhu mà nức nở, giọng nói có chút đứt quãng.

"Tỷ, thật ra, thật ra em đã sớm hối hận, không phải không nghĩ tới việc đi tìm nàng, nhưng từ trung học đến bây giờ lâu như vậy, nàng đợi lâu như

https://thuviensach.vn

vậy, em lại tổn thương nàng nặng như vậy, nàng chắc hẳn phải hận em nhiều lắm. Em thật sự không còn mặt mũi nào đi tìm nàng."

Lăng Sương vì nàng mà trả giá nhiều như vậy, trừ tỷ tỷ, sẽ không có người nào đối với nàng tốt như vậy. Nhưng khi lựa chọn tình thân cùng tình yêu, nếu được chọn một lần nữa, Phong Uyển Tư vẫn sẽ lựa chọn tỷ tỷ. Không còn cách nào nữa, trên thế giới này, Phong Uyển Nhu vĩnh viễn là người nàng yêu thương nhất.

"Chưa thử qua, làm sao em biết được. Có một số việc có thể nghĩ nhiều, nhưng có một số việc nghĩ đơn giản chút nhưng thật ra tốt hơn."

Phong Uyển Nhu nhẹ giọng an ủi Phong Uyển Tư. Nàng tuy rằng không quen Lăng Sương lâu lắm, nhưng qua nhiều lần cùng Tiểu Thảo nói chuyện, cũng có thể biết Lăng Sương si tình cỡ nào. Càng để ý, sẽ càng tổn thương sâu sắc. Cũng bởi vì vậy mà sợ hãi, vì sợ hãi nên không dám đi cứu vãn. Tình cảm một khi đã bỏ qua sẽ tiếc thương cả đời, nàng không hy vọng nhìn thấy muội muội mình như vậy.

"Uyển Tư, nghe tỷ tỷ, nha? Đừng lo lắng nữa, trở về tìm Lăng Sương đi. Dù sao cũng là em không đúng, cúi đầu nhận sai, nói thật nhẹ nhàng, đừng làm bộ độc miệng nữa."

Phong Uyển Nhu giữ chặt bả vai Phong Uyển Tư, nhìn vào mắt nàng nói. Nàng biết muội muội nói chuyện rất độc, muốn nàng ta nói nhẹ nhàng, so với giết nàng còn khó khăn hơn. Tuy nhiên, không nói chuyện nhẹ nhàng với Lăng Sương, nàng ấy làm sao hết giận được. Phong Uyển Tư ngoan ngoãn tựa đầu vào bả vai Phong Uyển Nhu, nước mắt còn vương trên mi, hiện tại cũng chỉ có lời nói của Phong Uyển Nhu mới có thể đi vào lòng nàng. Vẫn đứng nhìn lén ở cửa phòng, Tiểu Thảo thấy hai người như vậy cũng không nói gì, chầm chậm đi ra, cầm miếng khoai tây đang ăn dở trong tay, mặt đầy vẻ lấy lòng nhìn Phong Uyển Nhu.

https://thuviensach.vn

"Uyển Uyển, ăn cơm thôi"

Phong Uyển Tư oán giận liếc mắt nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo bĩu môi, hâm mộ nhìn Phong Uyển Tư đang nằm trong lòng Phong Uyển Nhu. Tình máu mủ rốt cuộc vẫn là thân thương nhất, Viên thuốc tuyệt tình với Lăng Sương như vậy, nhưng xem ra ở trong lòng Phong Uyển Nhu, nàng ta vĩnh viễn là muội muội tốt. Nàng vừa khóc, Phong Uyển Nhu liền đau lòng không thôi. Nếu chính mình làm ra việc này... Tiểu Thảo rùng mình, không nói đâu xa, khẳng định trước tiên sẽ bị Viên thuốc giết chết.

Phong Uyển Tư khóc một hồi, cảm xúc tốt lên rất nhiều. Nàng nheo nheo mắt, chui ra khỏi lòng Phong Uyển Nhu.

"Tỷ, em nghe lời chị, quyết dụ nàng trở về".

Tuy rằng cái mũi và ánh mắt của nàng đều hồng hồng, giọng nói cũng chưa khôi phục bình thường, nhưng là rõ ràng đã bị thuyết phục.

"Ừ"

Phong Uyển Nhu vui mừng gật gật đầu, cuối cùng cũng chịu nghe lời khuyên rồi. Phong Uyển Tư nghiêng mắt nhìn Tiểu Thảo đứng ở một bên.

"Đúng rồi, Tiêu tổng bảo em nói lại với hai người, nàng nói" Không quấy rầy hai người ăn thịt, việc công ty, trước tiên tạm thời để đó, vài ngày sau nàng ta sẽ cho người đi Phong Đằng. Không cần cảm kích nàng ta, lần sau hợp tác sẽ phân chia lợi nhuận rõ ràng."

Phong Uyển Nhu còn chưa phản ứng, mà Tiểu Thảo đứng ở một bên lại tức khắc đỏ mặt, ăn thịt? Là nói các nàng làm chuyện đó sao? Tiêu tổng này thật hiểu lòng người a, bất quá như vậy cũng thật thẹn. Phong Uyển Nhu tức giận nhìn Tiểu Thảo, xem xét bộ dáng mơ màng của nàng, trừng mắt liếc nàng

https://thuviensach.vn

"Em suy nghĩ cái gì? Em cho là Tiêu Mạc Ngôn sẽ có lòng tốt như vậy sao? Lợi nhuận một phần đó tượng trưng cho cái gì em biết không?"

Tiểu Thảo bĩu môi không dám nói tiếp nữa, làm gì mà đối với Viên thuốc dịu dàng như vậy, đối với nàng liền nóng nảy như vậy. Hừ, không phải là đem người ta ăn sạch rồi luôn sao, kiêu ngạo như vậy làm gì. Sớm muộn gì nàng cũng phải ăn Uyển Uyển vào bụng.

Phong Uyển Tư ở một bên phối hợp gật đầu, nói

" Đúng vậy, đúng vậy, nàng ta sẽ không có lòng tốt như vây, sáng hôm nay em còn nghe thấy nàng bàn bạc cùng Hạ Hạ ra nước ngoài chơi, cụ thể đi chỗ nào thì em nghe không rõ."

"Òh"

Tiểu Thảo căn bản không để tâm đến lời nói của hai người. Theo nàng xem xét, Tiêu tổng này tuyệt đối là một người tốt, nhưng vì sao Uyển Nhu vẫn cứ cho rằng nàng ta không phải là người tốt? Bất kể nàng ta làm vậy vì cái gì, vẫn là công thần giúp hai người hoàn thành đại nghiệp mà.

"Không nói chuyện với hai người nữa, em đi đây."

Phong Uyển Tư thuộc thể loại hành động, nếu đã bị tỷ tỷ lay động và đã hạ quyết tâm, thì sẽ không trì hoãn lâu. Nàng lau nước mắt trên mặt, mang theo túi xách liền đi ra ngoài.

Phong Uyển Nhu cười nhìn nàng lắc lắc đầu. Tiểu Thảo cắn khoai tây nhìn Phong Uyển Tư vui vẻ, trong lòng cũng tự nhiên vui vẻ theo. Thật ra mà nói vui vẻ vì nàng ta không bằng nói là vui vẻ thay cho Lăng Sương. Mặc kệ như thế nào, Sương Sương cuối cùng cũng sắp được giải thoát rồi, không phải sao? Viên thuốc nếu nói những lời mật ngọt, mặc kệ Sương Sương có bao nhiêu đau thương, cũng nhất định bị dỗ dành đến vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Tư vừa đi khỏi, Tiểu Thảo như nhớ ra cái gì đó, lập tức có chút không được tự nhiên, đỏ mặt ngại ngùng nhìn Phong Uyển Nhu, trong đầu tất cả đều là hình ảnh hỗn độn tối hôm qua, tim đập thật nhanh. Thật thẹn thùng a, Tiểu Thảo ngẩng đầu, không được tự nhiên liếc mắt nhìn Phong Uyển Nhu một cái. Nhìn thấy nàng ta cũng đang nhìn mình, lại càng thêm xấu hổ.

"Lại đây"

Phong Uyển Nhu vỗ vỗ sô pha bên cạnh, buồn cười nhìn Tiểu Thảo, như thế nào tự nhiên lại ngượng ngùng? Tối hôm qua là ai ép buộc ai à?

Tiểu Thảo chậm rãi đi đến bên người Phong Uyển Nhu, thời điểm cách sô pha vài bước, Phong Uyển Nhu không còn kiên nhẫn, nàng vươn cánh tay dùng sức kéo Tiểu Thảo lại. Tiểu Thảo bất ngờ không kịp phòng bị, ngã ngồi ở trên người Phong Uyển Nhu, mùi hương quả vải cùng với nhiệt độ cơ thể ấm áp của Uyển Uyển làm trái tim Tiểu Thảo như muốn lao ra khỏi ngực.

"Em thẹn thùng cái gì?"

Phong Uyển Nhu cười nhìn Tiểu Thảo, lúc này Tiểu Thảo đỏ mặt lên so với bình thường càng dễ thương hơn. Hơn nữa, trải qua chuyện tối hôm qua, Tiểu Thảo dường như có một chút không giống với thường ngày. Tóm lại, nàng càng ngày càng thích Tiểu Thảo.

"Chị không thẹn thùng một chút nào sao?"

Tiểu Thảo hỏi lại Phong Uyển Nhu, mặt vẫn là hồng giống như như đít khỉ, âm thanh cũng nhỏ đến cơ hồ nghe không được. Phong Uyển Nhu nhếch nhếch khoé môi, dường như có chút hiểu được vì sao Tiểu Thảo từ trước tới nay đều muốn làm cường công như vậy, bất quá chắc chắn chính là bị Dạ Ngưng xúi giục. Nghĩ vậy, tâm tình của Phong Uyển Nhu cũng tốt lên, nói với Tiểu Thảo

https://thuviensach.vn

"Sao phải thẹn thùng, tối hôm qua là em bị ăn, cũng không phải là tôi."

Tiểu Thảo đem mặt chôn vào trong ngực Phong Uyển Nhu, hương vị thật thơm a. Phong Uyển Nhu cười xoa tóc Tiểu Thảo, hỏi

"Em còn xấu hổ nữa không?"

"Mới không có, em cũng không còn lo lắng nữa"

Tiểu Thảo ngẩng đầu lên, cười hì hì nhìn Phong Uyển Nhu, một bộ dạng rất là thoả mãn. Phong Uyển Nhu giật mình

"Lo lắng cái gì cơ?"

Sao lại vậy? Tiểu Thảo đến nay còn lo lắng chuyện gì nữa?

Tiểu Thảo nhìn ánh mắt của nàng, thật thà trả lời

" Ngưng Ngưng nói, hiện tại ở trong giới Bách hợp lưu hành phong cách Tra công, chính là cái loại giống Uyển Tư."

[Tra công là mấy bạn công độc ác, gian manh, xảo quyệt, thủ đoạn, lừa dối...v.v. Bao nhiêu tính xấu có đủ. Đi cặp với tra công thì chỉ có "thánh mẫu thụ, tiện thụ" mới yêu nổi mấy anh này. Bởi vì dù có bị đối xử tệ bạc, bị lợi dụng bị lừa dối thì vẫn cứ yêu như thường =))), ở đây Tiểu Thảo chắc cũng không nghĩ nếu Tư Tư là Tra công thì Sương Sương sẽ là gì :">)

"Ai nói Uyển Tư là tra công?"

Sắc mặt Phong Uyển Nhu thay đổi bất thường, vừa rồi còn cười như gió xuân, nay liền nghiêm mặt. Phong Uyển Tư là bảo bối trong lòng nàng, nàng nói gì, mắng gì đều được, nhưng người khác không được mắng nửa phần. Tiểu Thảo vừa thấy Phong Uyển Nhu tức giận, liền lập tức giải thích

"Không, em chỉ là ví dụ thôi"

https://thuviensach.vn

"Ví dụ cũng không được lấy Uyển Tư ra nói"

"Được rồi...."

Tiểu Thảo bĩu môi, buồn bã ỉu xìu gật gật đầu. Phong Uyển Nhu nhìn nàng cười cười, dùng tay nhéo nhéo vành tai của nàng

"Em lo lắng cái này sao?"

"Đúng vậy, nhưng cũng không phải"

Tiểu Thào thành thực gật gật đầu, hai tay ôm chặt eo của Phong Uyển Nhu, nói tiếp.

"Không phải có rất nhiều người thích nhau, sau khi lấy được lần đầu tiên của người ta, sau đó sẽ thành người xa lạ sao? Nghe nói người như thế cũng nhiều lắm nha"

"...."

"Em là xem tiểu thuyết sao? Cái đó mà cũng gọi là thích?"

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo nhíu nhíu mày, nhìn nàng, nói

"Đúng thật là trong tiểu thuyết, nhưng không phải người ta cũng đều nói tiểu thuyết là lấy từ cuộc sống ra sao? Khẳng định là có căn cứ. Uyển Uyển, chẳng lẽ bên cạnh người xinh đẹp có tiền, có thân phận địa vị như chị sẽ không có mấy chuyện như vậy sao?"

Những lời này là hỏi khó Phong Uyển Nhu. Đúng vậy, bên người nàng thật đúng là có. Không cần nói đâu xa, chỉ nhìn Tiêu Mạc Ngôn cùng Hạ Linh Doanh hai người kia, đã có thể thấy loại cảm giác càng khó càng yêu.

https://thuviensach.vn

"Thôi được rồi, không nói chuyện người khác, em nói xem, em lo lắng tôi việc gì?"

Phong Uyển Nhu không muốn cùng Tiểu Thảo bàn luận về vấn đề này nữa, phương diện này nàng cũng không am hiểu lắm, không thể để Tiểu Thảo bị nhiễu loạn lòng mình. Tiểu Thảo gật gật đầu, dùng đầu cọ cọ vào ngực của Phong Uyển Nhu

"Em làm sao lại lo lắng chị được, chị tốt với em ra sao, ai cũng có thể nhìn thấy mà."

"Miệng lưỡi trơn tru"

Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo cọ làm thân mình có chút nóng lên, hô hấp cũng không còn bình thường nữa. Nàng lui lui về phía sau, cố gắng làm cho chính mình xem nhẹ việc cọ xát của Tiểu Thảo.

"Sao chị lại trốn em?"

Tiểu Thảo cảm giác ra Phong Uyển Nhu có chút lui về phía sau, uỷ khuất chu miệng, có chút không bằng lòng nhìn nàng.

PS: Chắc kiếp trước Tiểu Thảo với Uyển Tư có thù không đội trời chung nên kiếp này phải trả lại cho hết =))) Ví dụ xấu xa gì cũng lấy chế Tư ra làm ví dụ, ngày xưa còn tưởng bả là Tiểu tam nữa mới chết chứ :3 2 chị em họ Phong này thân nhau ghê, nếu không có Tiện Thảo và Lăng Sương hẳn đây sẽ là câu chuyện về hai chị em nài từ nhỏ đến lớn =)))))))))))) Thể loại: BHTT, hiện đại, tâm linh tương thông, incest chị em, cường x cường :">

Nay là lần đầu tiên bé mitatam edit nên mấy bạn coi như nể mặt mốc của mình mà vote và động viên ẻm để ẻm cố gắng edit nhanh nhanh cho hoàn :">, nếu muốn khuyến mãi thêm thì có thể động viên mình , mình cũng không cấm cản các bạn thể hiện tình cảm đối với mình :"> =))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 93 Lẩn tránh

"Em nha~."

Phong Uyển Nhu chọt chọt ngón tay vào đầu Tiểu Thảo, đem nàng ôm vào trong ngực, hôn lên trán của nàng, nhẹ giọng nói.

"Tiểu Thảo, chúng ta phải hảo hảo. Vô luận phát sinh chuyện gì, cũng không thể nói lời chia tay, biết không?"

Tiểu Thảo gật gật đầu, lại ngẩng đầu, chóp mũi chạm vào môi Phong Uyển Nhu hỏi.

"Vì cái gì đột nhiên chị nói như vậy?"

Tối hôm qua vừa mới làm cái kia xong, nàng mới không muốn chia tay. Nàng đã chuẩn bị tinh thần cả một đời một kiếp ở cùng một chỗ với Phong Uyển Nhu, dù mẹ nàng đem nàng đánh chết, nàng cũng không buông tay.

Phong Uyển Nhu thở dài, đem cằm để lên đỉnh đầu Tiểu Thảo, nhẹ giọng nói.

"Tình cảm sợ nhất chính là không đủ kiên định, Uyển Tư cùng Lăng Sương, em cũng tận mắt nhìn thấy mà."

"Hừ, việc này cùng Sương Sương không có quan hệ gì hết, đều là do Viên thuốc mà."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo nhắc tới điều này liền sôi máu, Phong Uyển Nhu thấy nàng như vậy liền lắc đầu cười cười.

"Tốt lắm, không nói về chuyện của các nàng nữa. Em cảm thấy tốt hơn chưa?"

"Cái gì?"

Tiểu Thảo nói theo bản năng, sau đó lại lập tức suy nghĩ cẩn thận xem Phong Uyển Nhu đang ám chỉ cái gì. Lúc hiểu ra mặt liền đỏ lên, hai chân không tự giác khép lại. Nàng không được tự nhiên lui vào lòng Phong Uyển Nhu e thẹn nói.

"Làm gì hỏi người ta như vậy, mất mặt quá à."

Phong Uyển Nhu nhéo nhéo mặt bánh bao của Tiểu Thảo, cười nói.

"Có cái gì mất mặt? Em đều là của tôi rồi, còn để ý tùm lum làm gì nữa?"

"..... Chị như thế nào....."

Tiểu Thảo còn chưa nói xong, Phong Uyển Nhu liền đem nàng từ trong lòng lấy ra. Nhẹ nhàng nắm lấy cằm của nàng để thực hiện một nụ hôn dài, hôn cho đến khi cả người Tiểu Thảo như nhũn ra, thẳng cho đến khi Tiểu Thảo quên mất tự ti cùng xấu hổ.

Hai người hôn thật lâu, Phong Uyển Nhu mới vừa lòng buông Tiểu Thảo ra, nhìn mặt nàng hồng hồng, tâm tình không hiểu sao lại trở lên vui vẻ. Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu, có chút ngượng ngùng cúi đầu. Uyển Uyển biến hóa lớn quá a. Nguyên lai bình thường rất ít cười, hiện tại lại không chỉ cười rực rỡ còn cả người cũng trở nên thật cường thế và háo sắc.

"Còn xấu hổ sao?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu chế nhạo nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo mạnh miệng đáp lại.

"Em làm gì phải xấu hổ."

"Vậy em đang nghĩ cái gì? Mặt lại hồng như vậy."

"Em suy nghĩ khi nào thì ăn chị!"

Tiểu Thảo nóng nảy nói, cổ họng rống lên một tiếng. 'Nghĩ cái gì nói cái đấy', đây chính là Phong Uyển Nhu dạy cho nàng.

"..... Ân, tôi đi đặt vé máy bay, em thu thập đồ đạc đi."

Mặt Phong Uyển Nhu có chút hồng, đứng dậy liền đi ra ngoài, cũng không trêu chọc Tiểu Thảo nữa. Tiểu Thảo nhìn nàng, chống tay vào eo, vụng trộm nói thầm.

"Còn nói mình nữa chứ, chị ta không phải cũng xấu hổ sao. Gấp gáp trở về làm gì, Viên thuốc cũng không phải tiểu hài tử, còn không yên lòng. Thật là, mẹ già."

"Em nói đâu đâu vậy, nhanh thu thập."

Lỗ tai bị nói đến mắc mệt, Phong Uyển Nhu quay lại nhéo má Tiểu Thảo. Tiểu Thảo đau đến hít khí lạnh, trừng mắt nhìn Phong Uyển Nhu nói.

"Nhìn xem, vẫn là Ngưng Ngưng nói đúng, chiếm được sẽ không quý trọng, đều bắt đầu bạo lực gia đình với người ta."

"Em còn nói?"

Phong Uyển Nhu tăng thêm cường độ trên tay, hơi hơi có chút phẫn nộ. Người này, như thế nào vẫn như vậy, đem lời Dạ Ngưng nói coi như là thánh chỉ.

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, không náo loạn, em đã biết, không nói thì không nói nữa. Em đi thu thập. Ai da, cũng không biết Sương Sương bên kia thế nào rồi, nàng sẽ tha thứ cho Viên thuốc sao?"

****

Phong Uyển Tư vừa xuống máy bay liền không ngừng nghỉ, trực tiếp đánh xe về nhà, tắm rửa một cái rồi lấy xe trực tiếp đi tìm Lăng Sương. Mục đích thực rõ ràng, đó là đi đến tiểu khu Lăng Sương ở. Phong Uyển Tư lúc trước đã tới vài lần, tuy rằng đều là uống say, nhưng với trí nhớ tốt, nàng vẫn đi thẳng một đường đến đây. Đến cửa tiểu khu, Phong Uyển Tư bắt đầu hồi hộp, đi xe sang chảnh chậm rì rì, so một bên bác gái lái xe đạp bên cạnh còn chậm hơn.

Lăng Sương có thể tha thứ cho mình hay không? Đây là vấn đề Phong Uyển Tư luôn luôn suy nghĩ. Vẫn đang rối rắm giãy dụa thì đã đến dưới lầu nhà Lăng Sương. Ngồi ở trong xe hút điếu thuốc, Phong Uyển Tư thở dài một hơi, mở cửa xe đi xuống. Mặc kệ thôi, phải liều mạng, cùng lắm thì không cần mặt mũi ôm nàng ta cầu xin tha thứ.

Vốn vẫn luôn lười biếng, Phong Uyển Tư hôm nay lại không dùng thang máy, mà lựa chọn đi thang bộ. Nàng muốn cho chính mình một đoạn thời gian để bình tĩnh, nghĩ ngợi phải làm như thế nào để Lăng Sương tha thứ cho mình. Nàng đã chuẩn bị sẵn sàng tâm lý nghe chửi, nàng tổn thương Lăng Sương quá sâu, vô luận Lăng Sương đối với nàng làm cái gì thì nàng sẽ đều cúi đầu. Chỉ cần đạt được mục đích, việc gì cũng chịu làm, lúc Phong Uyển Tư giơ tay lên gõ cửa, nàng có thể rõ ràng nghe được tiếng tim đập của mình.

"Cốc, cốc, cốc"

Ba cái gõ cửa không nhẹ không nặng tựa hồ đã dùng hết toàn bộ khí lực của Phong Uyển Tư. Nàng nín thở chờ đợi Lăng Sương mở cửa, tim đập

https://thuviensach.vn

như sắp lao ra khỏi lồng ngực.

Mười giây trôi qua, lại mười giây tiếp theo. Mười giây tiếp tiếp nữa.....

Phong Uyển Tư từ bối rối đến bất an rồi lại thất vọng, bây giờ tâm nàng đã lạnh. Nửa giờ qua, nàng thủy chung đứng ở cửa chưa từng rời đi. Hàng xóm nhà đối diện trở về nhìn thấy Phong Uyển Tư đứng ở kia nhìn chằm chằm cánh cửa đến ngây người, có hảo tâm nhắc nhở nàng.

"Cô là bạn của tiểu cô nương kia sao? Nàng đi được một tuần rồi, đừng đợi."

"Ngài biết nàng đi đâu sao?"

Phong Uyển Tư nhìn hàng xóm hỏi. Hàng xóm nhìn ánh mắt đỏ bừng của nàng mà hoảng sợ, có chút vô thố nói.

"Không biết, nàng đi đột ngột quá."

"Cám ơn."

Phong Uyển Tư ngẩng đầu lên, cố gắng không để giọt lệ trong mắt rơi xuống. Đi rồi, Lăng Sương, cô cứ như vậy mà đi, là hận tôi tuyệt tình cho nên mới trừng phạt tôi như vậy sao?

Thất hồn lạc phách đem xe lái ra khỏi tiểu khu, chạy trên đường cao tốc, Phong Uyển Tư không mục đích lái xe, trong đầu toàn là hình ảnh của Lăng Sương. Lăng Sương cười, Lăng Sương khóc, Lăng Sương đối tốt với mình. Mất đi mới biết quý trọng, Phong Uyển Tư biết sai rồi, nhưng nàng thật sự không muốn mất Lăng Sương.

Đem xe dừng lại bên đường, Phong Uyển Tư lấy di động ra, gọi đến một số điện thoại.

https://thuviensach.vn

"Alô, giúp tôi tra một người. Ừh, kêu là Lăng Sương, tôi mặc kệ ông dùng biện pháp gì, nhất định phải tra ra nàng ở đâu."

Đem điện thoại di động ném qua một bên, đem cửa sổ xe mở ra. Phong Uyển Tư tựa vào ghế, ngửa đầu nhìn trời, thật lâu sau đó, nước mắt từ khóe mắt chậm rãi chảy xuống. Lăng Sương, Lăng Sương, Lăng Sương..... Tôi mới biết được Người đối tôi quan trọng như vậy, trở về đi, trở về được không? Muốn giận sao cũng được, nhưng đừng biến mất không thấy như vậy.

Di động bất chợt vang lên, Phong Uyển Tư lau nước mắt, bối rối bắt lấy di động vừa bị ném qua một bên.

"Alô, tìm được rồi?"

"Không biết địa chỉ cụ thể, chỉ biết là nàng ta đã đổi số điện thoại di động, nàng hẳn là cố ý che dấu địa chỉ."

Thanh âm bên kia truyền tới, Phong Uyển Tư trầm mặc một lát, nói.

"Được rồi, đem dãy số gửi cho tôi."

Cúp điện thoại, Phong Uyển Tư nắm chặt di động, nhìn dãy số mới được gửi đến, chậm chạp không dám gọi. Tra không được địa chỉ, nhất định là Lăng Sương không muốn thấy nàng, một khi đã như vậy, điện thoại nàng gọi còn ý nghĩa gì? Tâm đã bị tổn thương, hiện tại chỉ sợ Lăng Sương không hề muốn thấy nàng, chỉ muốn trốn đi một nơi yên lặng để chữa vết thương, không hề muốn nàng đến quấy rầy.

Di động bị nắm đến phát nóng, một chuỗi con số cũng đã sớm bị nhìn đến phát thuộc. Phong Uyển Tư nhìn chằm chằm số điện thoại, rối rắm thật lâu, rốt cuộc, nàng quyết định tắt máy.

****

https://thuviensach.vn

"Nói như vậy, em vẫn chưa tìm được Lăng Sương?"

Phong Uyển Nhu cau mày, nhìn người đang dựa vào giường nằm vật vã do say rượu~ Phong Uyển Tư. Xuống máy bay, nàng mặc kệ Tiểu Thảo bằng lòng hay không bằng lòng liền hướng về nhà mình. Sau khi trở về liền thấy Phong Uyển Tư sống không ra sống chết không ra chết như vậy, không cần hỏi cũng biết là không tìm được Lăng Sương. Phong Uyển Tư quay người lại, hai chân kẹp lấy chăn, mượn rượu làm càn ồn ào nói.

"Tỷ, nàng không muốn gặp em. Nàng là không muốn thấy em."

"Em như thế nào lại đi uống rượu? Em xem em như vậy giống cái gì? Là ai nói phải theo đuổi Lăng Sương? Uyển Tư, em có thể thành thục chút hay không?"

Phong Uyển Nhu thật sự bị chọc tức, tiến lên hất chăn của Phong Uyển Tư. Cầm lấy nước bên cạnh bàn, ngữ khí không vừa lòng nói.

"Đứng lên, uống nước đi."

Cố gắng ngồi dậy, Phong Uyển Tư ngửa đầu, đem nước Phong Uyển Nhu đưa cho mình uống hết, rồi lại ảo não nằm ở trên giường như tượng. Một câu cũng không nói, chỉ rơi lệ.

"Em khóc cái gì? Gọi hay không gọi đây?"

"Em có gọi, nàng không tiếp."

Phong Uyển Tư thất thần nói, nàng vẫn không nhịn được ấn điện thoại gọi, nhưng bên kia vẫn không có người nghe. Phong Uyển Tư biết Lăng Sương khẳng định hận thấu mình.

"Vậy em chuẩn bị làm gì? Không đi tìm nữa?"

https://thuviensach.vn

Giận thì giận nhưng Phong Uyển Nhu vẫn là đau lòng vì Phong Uyển Tư. Nhẹ tay ấn lên huyệt Thái Dương của em gái, xoa đầu cho nàng.

Phong Uyển Tư thủy chung cau mày, trên mặt là nước mắt chưa khô, nàng mở to đôi mắt sưng đỏ, nhìn Phong Uyển Nhu.

"Tỷ, nàng có tâm trốn em, em như thế nào tìm được nàng."

Phong Uyển Nhu không nói gì. Đối với thân thế của Lăng Sương, nàng cũng biết chút ít, xác thực nếu nàng ta không muốn Uyển Tư tìm được liền nhất định tìm không thấy.

"Em sẽ không buông tha. Tỷ, chỉ là tạm thời không đi tìm nàng, hy vọng nàng có thể bớt giận."

Đôi mắt do khóc quá nhiều của Phong Uyển Tư có chút đau, nói chuyện mang theo nồng đậm giọng mũi. Phong Uyển Nhu thở dài, nhìn nàng.

"Em không sợ nàng không cần em sao?"

Trong mắt Phong Uyển Tư chợt lóe ra một tia đau thương, nàng dùng sức lắc đầu, nói.

"Sẽ không. Nàng đợi em lâu như vậy, trả giá nhiều như vậy, sẽ không dễ dàng không cần em."

"Là em phụ nàng trước."

Phong Uyển Nhu chạm thẳng vào nỗi đau của Phong Uyển Tư, Phong Uyển Tư không nói chuyện, nhắm hai mắt lại, nước mắt lại thành hàng chảy xuống. Phong Uyển Nhu chỉ biết thở dài, lấy tay lau nước mắt của nàng an ủi.

"Đừng khóc, chị cũng nghĩ biện pháp đi tìm nàng, em cũng phải cố gắng, cuối cùng sẽ có biện pháp. Thánh Hoàng phái người tới, chị phải đi tiếp

https://thuviensach.vn

đón, em ở nhà, không cho lại uống rượu."

"Vâng."

Phong Uyển Tư nhỏ giọng lên tiếng, tự nói với bản thân không được chảy nước mắt, nàng biết mình bị vậy là xứng đáng, biết mình là tự làm tự chịu, nhưng trong lòng vẫn rất khổ sở. Lăng Sương yêu nàng như vậy, sao có thể nhẫn tâm rời đi, sẽ không. Nhất định là tạm thời tức giận, mới có thể như thế.

Phong Uyển Nhu nhìn Phong Uyển Tư khẽ lắc lắc đầu, đắp chăn cho nàng rồi đứng dậy, tắt đèn đi ra ngoài. Trong bóng tối, Phong Uyển Tư kéo chăn, đem đầu đi vào trong chăn, phát ra tiếng khóc. Lăng Sương, tôi sai lầm rồi, tôi biết sai rồi, Người tha thứ cho tôi đi, tha thứ cho tôi được không?

PS: Mới bắt đầu ngược thôi, ngược tiếp đi Sương ơi, cho Tư Tư hối hận vì hành động thời trẻ trâu đi Sương :"> Hihi thấy cũng tọi mà thôi cũng kệ, ai kêu Tư Tư tra công quá làm chi, tổn thương Sương tỷ quá nhiều, cũng vừa, giờ lo mà theo đuổi băng sương lạnh lùng thụ đi :"> Chương sau hấp dẫn lắm nha, liên quan đến hạnh phúc nửa đời sau của Tiểu Thảo và Uyển Uyển, nói vại chắc các bạn cũng hiểu, mình cũng không nên nói toạc móng heo ra làm gì, cứ để mấy bạn chờ cho dui :">

Mấy hôm nai có mấy bạn khen phần About của mình, thấy ngại ghê, đừng hỏi mình phần About mình ghi cái gì, mấy bạn tự tìm hiểu đi *kiêu ngạo* =))) Bạn nào muốn khen cứ thẳng thắn khen đi, mình cũng không ngăn cản mất bạn, ai chê thì giữ trong lòng giùm mình cái, nói ra rồi đừng trách sao mình đẹp mà ác ôn :(=))))))))))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 94 Xuất quỹ

Xuất quỹ = Come out ~ Thừa nhận với gia đình về xu hướng giới tính, Ai come out rồi vào tư vấn cho hội chị em bạn dì cái coi =))))

Edit: mitatam

Beta: girl_sms

Lúc Tiểu Thảo về nhà, cả người giống như kiệt sức. Đem một đống hành lý để trong phòng khách, cái gì cũng không quan tâm, đi vào phòng ngủ làm một giấc ngon lành. Cỏ mẹ đứng ở phòng khách nhìn chằm chằm hành lý của Tiểu Thảo nửa ngày. Thở dài, một ngày đi máy bay đến hai lần, lấy tính cách biếc nhác của Tiểu Thảo lại chịu đi như vậy, không phải là đang yêu thì còn là cái gì?

Ở trong phòng, Tiểu Thảo nằm trên giường, lòng tràn đầy hương vị ngọt ngào, ngủ thẳng đến bốn giờ sáng mới tỉnh lại. Nói tỉnh lại cho đỡ xấu hổ chứ thật ra là bị đói quá nên mới tỉnh. Nàng đi chiếc dép lê, dụi dụi mắt đi vào phòng bếp, muốn tìm đồ ăn. Nhưng mới vừa đi đến phòng khách, liền thấy Cỏ mẹ bình tĩnh ngồi ở trên sô pha, ngây người nhìn TV. Tiểu Thảo sửng sốt, kinh ngạc hỏi

"Mẹ, mẹ làm gì còn chưa ngủ?" Trong TV có ai lại hấp dẫn mẹ đến vậy a?

"Chờ con"

https://thuviensach.vn

Mặt Cỏ mẹ không chút thay đổi nói, giọng không giống như đang nói đùa, rất là nghiêm túc. Tiểu Thảo hơi ngẩn ra, theo bản năng hỏi lại

"Chờ con? Chờ con làm gì?"

"Mẹ muốn hỏi một chút, mấy ngày nay con đi đâu, tìm ai mà lại mệt đến như vậy?"

Mẹ Tiểu Thảo nhanh chóng nắm lấy điều khiển từ xa chuyển kênh TV, hiển nhiên là đang nỗ lực kiềm chế cảm xúc. Tiểu Thảo cũng thấy được như vậy, trong lòng căng thẳng không thôi, cơn buồn ngủ hoàn toàn tan biến hết.

"A.... Con đi tìm bạn học. Đã lâu không gặp..."

"Con còn dám gạt mẹ!"

"Ba" một tiếng, điều khiển từ xa trong tay Cỏ mẹ bị quăng ra xa. Tiểu Thảo bị doạ đến run run lên, phía sau lưng bắt đầu có chút mồ hôi lạnh.

"Mẹ, mẹ làm sao vậy a...."

Sẽ không phải là bị phát hiện rồi chứ? Trái tim Tiểu Thảo đập loạn nhịp. Bị Cỏ mẹ phát hiện chuyện của nàng cùng Phong Uyển Nhu vẫn luôn là việc Tiểu Thảo lo lắng, sợ hãi nhất. Không nghĩ tới ngày này đã đến, ngay cả như vậy, Tiểu Thảo vẫn ôm một tia hy vọng mong rằng Cỏ mẹ không phải bởi vì việc này mà tức giận nàng.

Cỏ mẹ đứng lên, xoay người, nhìn Tiểu Thảo, sắc mặt rất không tốt.

"Tiểu Thảo, mẹ quản không được con có phải hay không? Con đủ lông đủ cánh rồi muốn ra ngoài bay cao phải không?"

"Con không có..."

https://thuviensach.vn

Hốc mắt Tiểu Thảo đỏ lên, thấy Cỏ mẹ như vậy, trong lòng nàng rất khó chịu. Từ nhỏ đến lớn, Cỏ ba vẫn luôn bận rộn đi công tác, thường xuyên xa nhà. Những lúc như vậy, vẫn luôn là Cỏ mẹ vất vả chăm sóc cho nàng. Từ nhỏ tới lớn, nàng luôn phản ứng chậm hơn con nhà người ta, thường xuyên bị bạn bè cười nhạo. Vẫn luôn là Cỏ mẹ bảo vệ nàng, an ủi nàng. Nàng không muốn tổn thương Cỏ mẹ, thật sự không muốn.

"Con lại đây!"

Mẹ Tiểu Thảo nhìn chằm chằm người Tiểu Thảo. Tiểu Thảo bị nhìn như vậy, trong lòng có phần sợ hãi, còn là không dám làm trái lời mẹ, chậm rãi bước đến phía trước. Đừng thấy nàng bình thường cùng Cỏ mẹ đùa giỡn cái gì cũng nói cũng cãi, nhưng thật ra đến lúc quan trọng, nàng sợ nhất vẫn là Cỏ mẹ.

Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo, nhìn đứa con mà mình một tay nuôi lớn đang đi từng bước đến trước mặt, nước mắt tự dưng lã chã rơi xuống. Tiểu Thảo bị nước mắt của mẹ làm cho sợ hãi, kinh hoàng nhìn Cỏ mẹ

"Mẹ, mẹ làm sao vậy a? Đừng khóc nữa a..."

Tiểu Thảo lấy tay lau đi nước mắt trên mặt Cỏ mẹ, lại bị đẩy tay ra. Cỏ mẹ hít vào thật sâu, chỉ vào cổ Tiểu Thảo nói

"Con xem đi, chính con tự xem đi!"

Tiểu Thảo chột dạ, không dám cúi đầu xem, mà lấy tay dùng sức kéo kéo áo, muốn che khuất mấy dấu hôn trên cổ. Cỏ mẹ bị hành động của nàng chọc cho tức giận, lấy tay ngăn lại rồi hét lên

"Tiểu Thảo, mẹ hỏi con, việc này là sao? Có phải chính là Phong tổng kia lưu lại hay không?"

"Mẹ...mẹ..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo khóc, cầm áo của mình không chịu buông, trong lòng đột nhiên mất hết can đảm. Vẫn là bị phát hiện, phải làm sao bây giờ?

"Nói, con nói đi!"

Cỏ mẹ có chút cuồng loạn, tay vẫn dùng sức kéo áo Tiểu Thảo xuống, trên cổ một vùng dấu ấn đỏ tươi phá huỷ hi vọng cuối cùng của nàng. Không phải chưa từng nghĩ đến, chỉ là Cỏ mẹ vẫn không thể tin được, không thể tin đứa con mình một tay nuôi lớn, so với mèo con còn nhát gan hơn, Tiểu Thảo cư nhiên lại yêu một nữ nhân, lại còn là giám đốc của nàng, cái này rốt cuộc là chuyện gì?

Tiểu Thảo khóc nức nở, tay dùng sức kéo áo không chịu buông. Lòng của nàng thật loạn, không biết nên giải thích với mẹ như thế nào, không biết nên nói với Cỏ mẹ chuyện của hai người như thế nào. Cỏ mẹ tuy rằng ngày thường rất vui vẻ, hoà đồng, đối với những việc mới mẻ cũng đã tiếp xúc qua rất nhiều, nhưng tình yêu giữa hai nữ nhân... Mẹ nàng khẳng định không thể chấp nhận được.

Cỏ mẹ cũng khóc rất nhiều, nhưng dù sao cũng là con của mình, nhìn Tiểu Thảo khóc đến nỗi sắc mặt trắng bệch, lòng của nàng đau giống như bị cắt ra từng khúc. Cho tới nay, nàng đều đem Tiểu Thảo coi là bảo bối, là mọi thứ của mình, chỉ cần Tiểu Thảo vui vẻ, muốn mình làm cái gì cũng được. Chuyện đại sự cả đời của Tiểu Thảo cũng là việc mà Cỏmẹ vẫn luôn lo lắng, sợ nàng yếu đuối, về sau gả cho người ta sẽ bị khi dễ. Vì vậy muốn tìm cho Tiểu Thảo một người chồng thích hợp, quả thực lo lắng đến phiền lòng. Nhưng hiện tại tất cả đều đổ bể, người yêu thì đã tìm được, nhưng quan trọng lại là một nữ nhân!

"Tiểu Thảo, con nói cho mẹ nghe, các con tại sao lại thành thế này? Có phải hay không chỉ là yêu thích nhất thời? Phải không?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo khóc run lên, lắc đầu liên tục, nhất thời? Như thế nào là như vậy, nàng muốn cùng Phong Uyển Nhu nắm tay nhau cả đời, như thế nào chỉ là yêu thích nhất thời?

"Vậy con nói đi, các con rốt cuộc sao lại thành thế này? Bình thường con có cùng mẹ nói về việc này sao? Nhưng con tại sao có thể phạm một sai lầm lớn như vậy? Nàng ta là một đứa con gái a, các con, các con như vậy không phải là đồng tính luyến ái sao?"

Đôi mắt Cỏ mẹ đầy tơ máu, giọng nói cũng có chút khàn khàn. Tiểu Thảo bị câu nói "đồng tính luyến ái" của mẹ làm cho đau lòng. Lời này ai nói ra cũng được, với tính cách củaTiểu Thảo đều có thể làm bộ như không nghe thấy, nhưng giờ đây lại là mẹ của nàng a, mẹ của nàng nói nàng như vậy.

Lau nước mắt trên mặt, Tiểu Thảo hít sâu một hơi, nhìn thẳng vào mắt Cỏ mẹ

"Mẹ, con thích nàng, chỉ đơn giản là thích nàng"

"Con thích ai?"

Mẹ Tiểu Thảo rất nhanh hỏi lại, ánh mắt hung dữ, khiến Tiểu Thảo đột nhiên có chút sợ hãi, giọng nói của nàng run lên trả lời

"Mẹ, mẹ đừng đánh con được không?"

"Mẹ đánh con? Mẹ bóp chết con cũng được!"

Mẹ Tiểu Thảo đối với Tiểu Thảo thật sự là thất vọng đến cực điểm. Nàng không thể nào giải thích được, hai nữ nhân làm sao có thể yêu nhau được. Nếu không may bị truyền ra ngoài, chẳng phải là sẽ bị người ta chỉ trỏ cả đời sao. Với tính tình yếu đuối của Tiểu Thảo, làm sao có thể sống nổi.

https://thuviensach.vn

"Con chỉ là thích nàng...."

Tiểu Thảo vừa khóc vừa quệt nước mắt, trong đầu đều là hình ảnh của Phong Uyển Nhu, còn trong lòng thì thật đau. Cỏ mẹ thấy nàng như vậy, thật sự là tức giận đến cực điểm, lấy tay đẩy tay Tiểu Thảo ra, quát lớn

"Khóc? Con khóc cái gì, đem mọi chuyện nói rõ cho mẹ ngay."

"Mẹ muốn con nói cái gì con đều đã nói hết, đúng vậy, con thích nàng, con thích nữ nhân, con là đồng tính luyến ái, được chưa?"

Tức nước vỡ bờ, Tiểu Thảo đem tất cả mọi chuyện đều nói ra hết. Nàng ngẩng đầu, cắn môi nhìn mẹ, tay bởi vì lo lắng mà run lên. Mẹ Tiểu Thảo nghe xong lời nói của Tiểu Thảo, đầu như muốn nổ tung. Giống như có hàng trăm chiếc tàu hỏa chạy vù vù bên cạnh, ngực nàng nhanh chóng đau nhói, mọi vật trước mắt đều biến thành màu đen.

"Mẹ, mẹ làm sao vậy a?"

Tiểu Thảo khóc lớn, lấy tay đỡ Cỏ mẹ, nhưng Cỏ mẹ lại gạt tay nàng ra, khóc nói

"Tôi không cần cô đỡ, đúng là tội lỗi của tôi, làm sao lại có thể sinh ra một đứa con như vậy. Cô muốn mẹ cô làm sao sống nổi đây? Cô muốn tôi làm sao có thể nói với ba cô, hay nói rằng là tôi đã dạy con gái mình thành như vậy?"

"Mẹ..."

Mặt Tiểu Thảo đầy nước mắt, khóc liên tục đến không thở nổi. Nàng nên nói như thế nào, nên giải thích như thế nào? Mẹ nàng căn bản không ủng hộ loại tình cảm này, nàng nói cái gì cũng sẽ chỉ làm cho Cỏ mẹ càng thêm tức giận.

https://thuviensach.vn

"Chia tay đi, con không được liên lạc với cô ta nữa!"

Cỏ mẹ lau hết nước mắt nói. Tiểu Thảo hoảng hồn, dùng sức lắc đầu

"Không được, con với nàng vẫn luôn ở cùng một chỗ mà."

"Ở cùng một chỗ cũng phải tách ra"

Giọng nói của Cỏ mẹ kiên định. Không thể nghi ngờ, đây là kết quả mà Tiểu Thảo sợ nhất. Kết quả đó đã đến, Tiểu Thảo dùng sức lắc đầu, nước mắt chảy giàn giụa, năn nỉ nhìn Cỏ mẹ.

"Mẹ, đừng bắt tụi con tách ra được không? Con không thể xa nàng, con thật sự thật sự rất yêu nàng..."

"Yêu? Con thì biết cái gì gọi là yêu?"

Cỏ mẹ nắm bả vai Tiểu Thảo, cắn răng nhìn nàng. Vai của Tiểu Thảo bị nắm đến phát đau. Nàng nhìn Cỏ mẹ, biết cửa ải này là không thể qua được. Hít hít cái mũi, nhìn vào mắt Cỏ mẹ lần nữa

"Mẹ, mẹ thật sự giữ lời?"

"Mẹ làm sao mà không giữ lời?"

"Mẹ lúc trước đã từng nói hy vọng con có thể tìm được một người thật sự yêu con, đau lòng vì con, một người đối xử tốt với con, quan tâm con cả đời. Hiện tại con tìm được rồi, vì sao lại không để cho con cùng nàng ở cùng một chỗ?"

"Nàng ta là một đứa con gái!"

Cỏ mẹ lặp lại một lần nữa vấn đề này, Tiểu Thảo mạnh mẽ nhìn vào mắt nàng

https://thuviensach.vn

"Nàng không hề thua kém bất kì nam nhân nào!"

"Mẹ thấy con điên lắm rồi!"

Ở trong mắt Cỏ mẹ, Tiểu Thảo hiện tại tuyệt đối là bị tình yêu làm mờ mắt. Từ nhỏ đến lớn, một khi nàng tức giận, Tiểu Thảo sẽ lập tức ngoan ngoãn, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh. Làm gì lại giống như bây giờ, dám cãi nhau với nàng.

"Con mặc kệ, con sẽ ở cùng một chỗ với nàng"

Tiểu Thảo ngẩng đầu lên, cắn chặt răng nói, bộ dáng bất chấp tất cả. Nàng nghĩ hết rồi, bị đánh thì sẽ chịu đòn, nếu có bị mẹ đánh chết nàng cũng sẽ không bỏ cuộc.

Cỏ mẹ bị Tiểu Thảo nói một câu đó làm cho tức giận đến đau đầu, nàng lấy tay đè ngực, không nói nổi lời nào. Tiểu Thảo lúc đầu còn đang ương ngạnh, vừa thấy mẹ mình như vậy, nước mắt lại rơi lã chã. Nàng nhìn mẹ, cầu xin thảm thiết

"Mẹ, mẹ đừng tức giận nữa"

"Các con tách ra đi."

Giọng nói thật sắc bén, rõ ràng không có vẻ lao lực như lúc nãy. Tiểu Thảo nghe xong dùng sức lắc đầu

"Mẹ, con không thể, con đã hứa sẽ cùng nàng ở một chỗ cả đời, hơn nữa...hơn nữa con đã là người của nàng, con như vậy, sẽ không có người nào chịu chấp nhận con."

Cỏ mẹ mạnh mẽ ngẩng đầu, trừng mắt nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo nhìn vào mắt nàng, gật gật đầu nói to

"Ngày hôm qua con đã bị nàng 'làm' rồi".

https://thuviensach.vn

PS: Cỏ mẹ tính tình tưng tửng vại mà cũng dữ dằn quá :(Mà cũng phải thôi, cha mẹ nào chẳng muốn con mình có một cuộc sống hạnh phúc, giống người thường :(Nhưng mình rất thích biểu hiện của Tiểu Thảo hôm nay, tuy sợ hãi nhưng không hề lùi bước, thẳng thắn với bản thân, con người chỉ khi chịu đựng qua gian khổ mới có thể trưởng thành, nói chung là mình chỉ muốn khuyên các bạn một khi đã đi theo con đường cong nài là khổ lắm, bởi vại nếu đã chọn ròi thì đừng bao dờ way đầu lại tiếc núi, níu năm xưa chị lọ lem tiếc của way lại lụm chiếc giày thủy tinh thì chĩ đã ko bao giờ cưới dc anh wàng tử! (Cũng chia bùn lun với bạn nào ship chị Lem và chị kế của chỉ =)))))

Nay nói về vấn đề nhạy cảm nên lảm nhảm hơi nhiều :(Có gì không nên không phải mấy bạn cũng nhắm mắt xuôi tay í lộn nhắm mắt bỏ qua dùm mình =))) Mấy nai thấy có thêm nhiều bạn nhảy vào hố nài thấy mừng ghê *chấm nước mắt*

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 95 Giam lỏng

Edit: girl_sms

Beta: DuaG

"..... Con hôm qua bay qua đó là vì lý do này sao?"

Cỏ mẹ không thể tin nổi hỏi lại, tâm như là bị bới móc ra, đau nhói vô cùng. Tiểu Thảo gật gật đầu, mặt cư nhiên còn đỏ lên.

"Con như thế nào lại không biết xấu hổ!"

Cỏ mẹ giận dữ, mặt bởi vì phẫn nộ mà đỏ lên một mảnh. Tiểu Thảo sợ hãi nhìn mẹ, thấy Cỏ mẹ giống như muốn ăn thịt người, nàng run cầm cập nói.

"Là mẹ đã nói qua, có cái gì đều phải nói cho mẹ nghe a."

"Con !!!"

Cỏ mẹ bị Tiểu Thảo chọc đến mức nói không ra lời, nàng nhìn Tiểu Thảo, nhìn dấu hôn ngân đỏ chói trên cổ con gái, thực sự là muốn đem Tiểu Thảo bóp chết.

"Con lớn như vậy rồi, còn không hiểu chuyện sao. Con không biết cái gì quan trọng nhất đối với một nữ nhân sao?"

https://thuviensach.vn

Cỏ mẹ lớn tiếng thét lên. Tiểu Thảo nhìn nàng, khiếp đảm nói.

"Con biết, cho nên con mới nói với mẹ là con thật sự yêu nàng, không thể rời bỏ nàng."

"....."

Cỏ mẹ cơ hồ bị tức chết, nàng chưa bao giờ biết Tiểu Thảo có thể biện luận giỏi như vậy! Cư nhiên cãi tay đôi với mình. Nàng nhìn Tiểu Thảo, thấy ánh mắt cố chấp của con gái, hít sâu một hơi, sự tình đã xảy ra rồi, giận dữ cũng vô dụng. Trừ phi nàng không muốn nhận đứa con gái này, hiện tại có thể làm là nghĩ ra biện pháp vãn hồi. Nếu cùng Tiểu Thảo la hét, với tính tình của Tiểu Thảo, rất có khả năng bỏ nhà trốn đi.

"Tiểu Thảo, mẹ hỏi con, hai người ở cùng một chỗ bao lâu rồi?"

Cỏ mẹ tận lực làm dịu đi cảm xúc, hạ giọng hỏi. Tiểu Thảo đối với người ngoài đều không có tâm cơ, huống chi là mẹ của mình. Nàng vừa nghe Cỏ mẹ dịu giọng đi, sao còn dám nói dối, liền ăn ngay nói thật.

"Cùng một chỗ cũng chưa lâu."

"Ai yêu ai trước?"

Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo hỏi, vấn đề này rất trọng yếu, tuy rằng nàng không rõ Phong tổng vì cái gì cùng con gái nhà mình dây dưa, có thể nói trong mắt cha mẹ đều chỉ có con mình, vô luận hài tử có khuyết điểm nhiều thế nào cũng đều là hài tử tốt nhất. Cỏ mẹ thấy Tiểu Thảo chỉ ngốc một chút, còn lại không có khuyết điểm gì. Rất có thể là Phong tổng yêu Tiểu Thảo trước, nhưng nghĩ lại, Cỏ mẹ lúc trước có gặp qua Phong Uyển Nhu một lần, người ta là nữ nhân hoàn mỹ không tìm ra được một hạt cát. Nếu nói nàng yêu con gái mình trước quả thật là vô lí. Ai da, sợ là không có người tin.

https://thuviensach.vn

"Ai yêu ai trước....."

Tiểu Thảo nói thầm, bắt đầu từ khi nào nhỉ? Nàng vào Phong Đằng làm ngày đầu tiên sao? Kỳ thật nàng cũng không biết bản thân đã yêu Phong Uyển Nhu từ lúc nào, tóm lại chỉ là bất tri bất giác bị hấp dẫn. Hắn là nàng yêu trước đi, là nàng bắt đầu quấn quít lấy Phong Uyển Nhu trước, sau đó người ta bị nàng làm phiền thành thói quen rồi mới yêu nàng. Tiểu Thảo nghĩ thông suốt, nhìn Cỏ mẹ trả lời.

"Là con yêu trước ."

Trong lòng thở dài, Cỏ mẹ nản lòng thoái chí lắc lắc đầu, cảm giác trên người không có khí lực, nàng chậm rãi đi đến sô pha, ngồi xuống. Tiểu Thảo ở phía sau nàng, nhìn Cỏ mẹ đi lại tập tễnh, trong lòng thực khó chịu.

Có ai hiểu con bằng mẹ, Tiểu Thảo có tính cách ra sao Cỏ mẹ là người hiểu nhất. Đừng nhìn thấy nàng ta nghe lời như vậy mà khi dễ, khi nào gặp được thứ mình thích sẽ đòi cho bằng được. Trước đây Tiểu Thảo còn nhỏ đi vào siêu thị cứ ôm mãi một con thỏ bông, cứ thế ôm vào trong ngực mặc kệ nói như thế nào cũng không buông tay, ai cũng không cướp được. Cỏ ba tức giận, nói không thể để con gái có tật xấu này, vì vậy không cho mua. Nàng liền ôm thỏ bông vào trong ngực gắt gao, khóc to đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ bừng, cuối cùng là Cỏ mẹ cũng phải mua cho nàng. Người ta nói năm tuổi đã định tính cách, đó là trời sinh, thay đổi không được.

"Mẹ, đừng tức giận, con....."

Tiểu Thảo cũng không biết giải thích như thế nào cùng Cỏ mẹ, nàng cũng biết Cỏ mẹ đem nàng nuôi lớn không dễ dàng, nhưng còn Phong Uyển Nhu thì làm sao đây? Phong Uyển Nhu cũng vì nàng trả giá nhiều như vậy, nàng thật sự không thể thương tổn Uyển Uyển. Đây là bảo bối lớn nhất ông trời dành tặng cho nàng, nàng nhất định không thể để mất.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thảo, con có hay không nghĩ tới, Phong tổng vừa có tiền vừa có thân phận vì cái gì lại coi trọng con, một hài tử vừa tốt nghiệp đại học một năm?"

Cỏ mẹ chuẩn bị áp dụng chiêu thức dụ dỗ, nàng biết con gái mình có khuynh hướng tự ti. Vấn đề này Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Nhu đã thảo luận qua vô số lần, cho nên Tiểu Thảo hoàn toàn sẽ không đi trên con đường mà Cỏ mẹ muốn hướng đến. Nàng nhìn Cỏ mẹ, cảm thấy không hổ là mẹ của mình, cư nhiên cùng mình nghĩ chung một chuyện, nàng cười ngốc hề hề nói với Cỏ mẹ.

"Mẹ, điều này con đã sớm hỏi qua, nàng nói thích một người chính là không cần lý do. Nàng còn nói -"

Mặt Tiểu Thảo hơi hơi hồng, nàng cúi đầu, ngại ngùng thẹn thùng nói tiếp.

"Nàng còn nói phàm là thứ gì thuộc về con, nàng đều thích."

Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo thẹn thùng e thẹn trả lời, tay nắm chặt, gân xanh trên trán nổi lên. Này là cái gì a? Nàng hỏi cái gì, Tiểu Thảo trả lời cái gì! Nàng còn chưa bao giờ thấy Tiểu Thảo cười ngọt ngào như vậy nữa!

"Mẹ, đáp ứng với con đừng nóng giận nữa được không?"

Tiểu Thảo cũng cảm giác ra bản thân có chút quá phận, vội ngẩng đầu làm nũng nhìn Cỏ mẹ. Cỏ mẹ nhìn nàng, hơn nữa nàng cũng hiểu tính tình của Tiểu Thảo, biết là mạnh bạo khẳng định không thông được con gái, nghĩ nghĩ rồi nói.

"Từ bây giờ bắt đầu, con không được liên hệ cùng nàng. Một tháng, con phải hứa một tháng không dùng điện thoại."

"Vì cái gì ?!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo cực nhanh hỏi lại. Nói trở mặt liền trở mặt, nếu thật sự không báo trước mà biến mất, Uyển Uyển có lẽ sốt ruột chết mất?

Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo, chậm rãi nói.

"Con không phải nói hai người sẽ cùng một chỗ cả đời sao, như vậy một tháng tính là gì đâu?"

"Nhưng nếu con mất liên lạc như vậy, nàng sẽ sốt ruột."

Tiểu Thảo nói chuyện mang theo tiếng khóc nức nở, Cỏ mẹ không phải đang cầm tù nàng sao. Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo, nhăn mày.

"Mẹ sẽ gọi điện thoại đến Phong Đằng xin phép cho con, việc này không cần con sốt ruột. Trước đó vài ngày không phải còn ồn ào than mệt sao, một tháng này con liền thành thật ở nhà đợi cho mẹ."

"Nhưng là -"

"Con còn muốn cái gì?!"

Cỏ mẹ trừng mắt nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo rụt cổ, tay cầm chặt di động trong túi quần.

"Đưa cho mẹ."

Cỏ mẹ vươn tay, Tiểu Thảo nhìn nàng muốn nói cái gì đó, nhưng thấy Cỏ mẹ có vẻ sắp nổi giận, vẫn ngoan ngoãn từ trong túi lấy ra điện thoại di động đưa cho Cỏ mẹ. Nhìn di động bị Cỏ mẹ tích thu, Tiểu Thảo cúi đầu, cắn môi không nói gì. Chỉ chốc lát, nước mắt lại lăn dài trên khuôn mặt đáng yêu. Nàng nhớ Phong Uyển Nhu, nếu Phong Uyển Nhu ở đây, nhất định sẽ ôm lấy nàng, nhất định sẽ không để nàng chịu ủy khuất.

Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo rơi nước mắt mà đau lòng, nhưng rốt cuộc cũng không an ủi một câu. Nàng không nên mềm lòng, đồng tính luyến ái nàng

https://thuviensach.vn

không tiếp thụ nổi, nhưng nếu con gái sống chết muốn như vậy, nàng cũng không thể nói gì hơn. Nếu không thể dùng ngoại lực tách ra, nàng sẽ khiến các nàng tự mình sinh ra mâu thuẫn mà chia tay. Một tháng, nói dài cũng không dài lắm bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nhưng nói như thế nào cũng nhìn ra chút hi vọng có thể chia tay yên bình. Cỏ mẹ vốn muốn nói thành một năm, nhưng nếu là một năm, Tiểu Thảo chắc chắn sẽ không chịu.

"Mẹ đi ngủ."

Tiểu Thảo cũng biết Cỏ mẹ không muốn nàng cùng Phong Uyển Nhu liên hệ với nhau, vì vậy liền nản lòng thoái chí không nhìn Cỏ mẹ mà trực tiếp về phòng ngủ ngã quỵ trên giường ôm chăn khóc. Có chút sợ hãi, có chút lo lắng, lại có chút ủy khuất nói không nên lời. Trong đầu lại nghĩ Phong Uyển Nhu một tháng không thấy mình sẽ sốt ruột ra sao, tâm tình Tiểu Thảo giống như là bị hung hăng chà xát. Đối với Phong Uyển Nhu, nàng hoàn toàn tín nhiệm, nàng tin tưởng. Bất luận là một tháng, hay một năm, hoặc là lâu hơn, Phong Uyển Nhu vĩnh viễn là bảo bối nàng hứng trong lòng bàn tay, vô luận như thế nào đi nữa cũng sẽ không thay đổi.

Vô tri vô giác đi vào giấc ngủ, buổi sáng ngày hôm sau, Tiểu Thảo với đôi mắt gấu trúc bước ra khỏi phòng ăn sáng.

"Ăn đi, mẹ cố ý đi siêu thị mua cho con đó ."

Chung quy vẫn là con gái của mình nên vẫn đau lòng, Cỏ mẹ hạ giọng nói.

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn nàng, nhìn nàng sau một đêm trong mắt cũng phủ đầy tơ máu, trong lòng đau xót, nhỏ giọng "Dạ" một tiếng.

"Di động của con mẹ đã tắt rồi."

Cỏ mẹ nhìn Tiểu Thảo chậm rãi nói, Tiểu Thảo cúi đầu không lên tiếng, nước mắt lại chảy ra.

https://thuviensach.vn

"Một hồi mẹ đi làm, con ở nhà tùy tiện làm chút gì đó đi. Tiểu Thảo, mẹ không bức con, chỉ là muốn nhìn một chút người kia đối với con rốt cuộc có phải thật lòng hay không. Nếu một tháng này nàng chờ đợi không được, mẹ sẽ không đồng ý để hai người ở cùng một chỗ."

"Nếu nàng đợi được?"

Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Cỏ mẹ, trong mắt là hy vọng ngập tràn. Cỏ mẹ thấy nàng như vậy liền thở dài một hơi.

"Mẹ sẽ không nói trước điều gì."

Chưa nói đồng ý, nhưng chỉ cần không phản đối, điều này làm cho hy vọng của Tiểu Thảo lóe lên, nàng nhìn Cỏ mẹ hỏi tiếp.

"Mẹ, con cam đoan một tháng này sẽ không cùng nàng liên hệ. Vậy mẹ có thể cam đoan giữ lời không?"

"Tiểu Thảo chết tiệt, mẹ khi nào thì nói chuyện không giữ lời ?!"

Cỏ mẹ rống lên một tiếng, Tiểu Thảo lập tức thư thái rất nhiều. Nói như vậy, nàng cùng Uyển Uyển vẫn có hi vọng. Ân, không phải chỉ là một tháng thôi sao, khẽ cắn môi, nàng nhất định phải kiên trì. Uyển Uyển, chị nhất định phải tin tưởng em, nhất định phải chờ em.

Suốt một ngày, Cỏ mẹ cũng không ra khỏi nhà, chuyên tâm ở nhà trông chừng Tiểu Thảo. Tiểu Thảo đi lại không ngừng, Cỏ mẹ thì an vị ở sô pha một câu cũng không nói, mặt lạnh nhìn TV. Tiểu Thảo vài lần muốn cùng mẹ nói chuyện nhưng đều nuốt trở về trong bụng. Kỳ thật nàng muốn hỏi một chút Cỏ mẹ vì cái gì còn chưa đi Phong Đằng xin phép cho mình, nhưng thấy khuôn mặt đầy sát khí của Cỏ mẹ thì nàng cũng không dám nói.

Đến buổi tối, Cỏ mẹ chuẩn bị ra siêu thị mua đồ ăn về làm bữa chiều cho Tiểu Thảo. Tuy rằng nàng ăn cũng ăn không vô, ngủ cũng ngủ không được,

https://thuviensach.vn

nhưng Tiểu Thảo không thể không lo. Nàng thật là đời trước có nghiệp chướng nên đời này mới sinh ra con gái tra tấn nàng như vậy a.

Cỏ mẹ cúi người đi giầy, bởi vì giấc ngủ không đủ nên thân thể có chút mệt mỏi, nàng thở phì phò đỡ tường đứng lên, vừa định mở cửa đi ra ngoài thì chuông cửa liền vang. Cỏ mẹ giật mình, mở cửa ra, ở buồng trong Tiểu Thảo nghe thấy động tĩnh liền mặc áo ngủ chui ra. Nàng vừa nhìn thấy người đứng ngoài cửa thì hốc mắt đã có chút ướt, ủy khuất tích góp từng tí một suốt một ngày một đêm trong nháy mắt trút ra hết.

PS: Cuối cùng nữ vương đã đến để giải cứu công túa :(Thảo bánh bèo bồng bột bé bỏng sắp được dịp trút hết nỗi lòng ủy khuất hai ngày nai =))) Mình thì chẳng trách Cỏ mẹ vì ai trong trường hợp này cũng phản ứng vại thoi, chỉ có điều Cỏ mẹ đứng ngoài cuộc nên không hiểu được nỗi lòng của những người trong cuộc khi rơi vào cái vòng luẩn quẩn mà xã hội gọi là "đồng tính luyến ái", bản thân mình thì quan niệm mỗi người có 1 cục đời riêng ko ai dóng ai, níu ko sống dùm cục đời của người ta thì làm mơn đừng đứng ở ngoài phán xét dùm :))) Mình thì chỉ quan tâm đến suy nghĩ của gia đình, cha mẹ, còn mấy người vu vơ mình chả bao giờ thèm nhiều ngó, vại mà thấy xã hội giờ nhiều bà tám, ông tám thích moi móc chuyện đời của người khác ra nói quá :(Tính mình thà dành thời gian đi coi chị má, anh ba có muốn ăn thứ gì ko để đi mua cho ảnh chỉ còn hơn là ngồi lê đôi mách cùng mấy chế hàng xóm =))))))))))

Nay tự nhiên lảm nhảm ngoài lề nhìu ghê,tự nhiên thấy Cỏ mẹ đối xử với Tiểu Thảo vại mà bức xúc nên nói ra hết nỗi lòng =)))) Òh, giờ hết chuyện nói ròi, chúc các bé ngủ ngon =))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 96 Mỹ nhân cứu Thảo

Edit: mitatam

Beta: girl_sms

"Con dám lén dùng điện thoại?"

Phản ứng đầu tiên của Cỏ mẹ là quay đầu trừng mắt với Tiểu Thảo. Mắt Tiểu Thảo có chút ướt át, lắc đầu liên tục. Nàng không nhìn Cỏ mẹ, chỉ trông mong nhìn Phong Uyển Nhu đang đứng ở cửa. Đến lúc này, nàng đã hiểu, Uyển Uyển của nàng sẽ không để nàng phải chịu một chút uỷ khuất nào.

"Dì, dì đừng trách nàng, là cháu một ngày không nhìn thấy nàng, lo lắng nên mới đến xem"

Phong Uyên Nhu vừa nói xong, hai hàng nước mắt của Tiểu Thảo chảy xuống như mưa. Nàng cắn môi nhìn Phong Uyển Nhu, khóc đến cả người run rẩy. Cả một ngày chỉ toàn buồn bực, uỷ khuất, lo lắng, sợ hãi, nhưng hiện tại nhìn thấy Phong Uyển Nhu tất cả đều tan thành mây khói. Nếu không phải còn Cỏ mẹ đứng ở bên cạnh, nàng nhất định xông lên ôm lấy Phong Uyển Nhu, đem mình vùi vào trong lòng Uyển Uyển, kể hết ra đau lòng trong một ngày này.

"Ngoan, đừng khóc nữa"

https://thuviensach.vn

Đứng sau Cỏ mẹ, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo mà đau lòng. Tiểu Thảo nghe lời nói của Phong Uyển Nhu xong, trong lòng đau xót không thôi, dùng sức lắc đầu, nước mắt lại càng chảy xuống nhiều hơn.

Tiểu Thảo không đi làm, cũng không xin phép, một ngày nay, Phong Uyển Nhu làm cái gì cũng không tập trung được. Hiểu biết tính tình của Tiểu Thảo, biết nàng ta như vậy nhất định là xảy ra chuyện không may rồi. Đem mọi trường hợp tốt xấu đều tính toán kỹ lưỡng, Phong Uyển Nhu vẫn không ngừng lo lắng, không quan tâm có đường đột hay không, lập tức lái xe thẳng đến nhà Tiểu Thảo. Vào cửa, vừa nhìn thấy Tiểu Thảo đứng đó, lo lắng trong lòng nàng mới tiêu tan. Tuy rằng việc xuất quỹ khiến nàng có chút trở tay không kịp, nhưng chỉ cần Tiểu Thảo không xảy ra chuyện thì mọi thứ đều có thể bỏ qua.

Cỏ mẹ không nói nên lời, nhìn hai người kia, nhìn Tiểu Thảo khóc đến sưng mắt, nhìn khuôn mặt Phong Uyển Nhu đau lòng không thôi, trong lòng không biết xử lý như thế nào. Từ nhỏ đến lớn, nàng vẫn đem Tiểu Thảo nâng niu trong lòng bàn tay, không để bất cứ ai khi dễ con gái mình, hiện tại xem ra chính mình mới giống người khi dễ Tiểu Thảo, mà Phong Uyển Nhu lại biến thành người bảo vệ Tiểu Thảo.

"Đây là chút quà tặng dì."

Phong Uyển Nhu không có xem nhẹ sự hiện diện của Cỏ mẹ, kính cẩn nâng hai tay, đặt đồ bổ nàng mới mua vào tay Cỏ mẹ. Cỏ mẹ nhìn nàng, như cũ vẫn không nói chuyện, chỉ lẳng lặng đánh giá Phong Uyển Nhu, trong mắt có chút kinh ngạc. Tóc dài đen nhánh buông xoã trên áo khoác vàng nhạt, đứng dưới ngọn đèn lại mang theo một chút nhàn nhạt và an tĩnh. Bộ đồ màu tím sẫm lại càng tôn lên nước da trắng như tuyết, dáng người cao gầy, trang điểm đơn giản mà tinh xảo, Phong Uyển Nhu cứ an tĩnh như vậy đứng ở cửa, mỉm cười lễ phép nhìn Cỏ mẹ, khí chất thanh lịch mà đoan trang. Cỏ mẹ cảm giác trước mắt như có một đạo ánh sáng rực rỡ, chói đến mức mắt nàng muốn nheo lại.

https://thuviensach.vn

"Mẹ...."

Tiểu Thảo có chút sợ hãi kêu Cỏ mẹ một tiếng, nàng thấy Cỏ mẹ trừng mắt nhìn Phong Uyển Nhu, một bộ dáng như sắp đi đánh ghen. Cỏ mẹ giật mình, lập tức hoàn hồn, quay đầu trừng mắt liếc Tiểu Thảo.

"Con ngoan ngoãn đứng đợi ở một bên cho mẹ"

Tiểu Thảo bị mắng nên bĩu môi, ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu. Cỏ mẹ vừa thấy nàng như vậy, tức giận đến điên người, chỉ thiếu điều nhấc tay đi đến đánh nàng. Đứa con này thật sự là uổng công nuôi dạy, hiện tại chỉ cần Phong Uyển Nhu vẫy vẫy tay một cái, Tiểu Thảo khẳng định lập tức không cần suy nghĩ liền theo nàng ta rời đi. Đừng nói ngăn lại, đến lúc đó có lẽ ngay cả lời của mình, Tiểu Thảo cũng không thèm nghe.

"Chưa ăn phải không? Tôi có mua khoai tây cho em đây.."

Phong Uyển Nhu cười cười nói với Tiểu Thảo, biểu tình rất tự nhiên, giống như mọi ngày, không có một chút ngại ngần nào. Xuất quỹ, không được ở cùng Tiểu Thảo một thời gian, tất cả những chuyện này Phong Uyển Nhu đã từng nghĩ đến. Tuy rằng trong lòng luôn tự nhủ phải bình tĩnh, tuy rằng lần này có chút trở tay không kịp, nhưng mọi chuyện đều nằm trong dự liệu của nàng. Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu hơi lạnh lùng, cũng không khóc lóc như nàng liền làm bộ kiên cường lau nước mắt trên mặt, chạy như điên đến trước mặt Phong Uyển Nhu, đỡ lấy túi đồ trong tay Phong Uyển Nhu, cúi đầu nhìn.

"KFC sao?"

"Không phải, em không nên ăn mấy loại thức ăn nhanh đó"

Phong Uyển Nhu vừa nói vừa lau nước mắt trên mặt Tiểu Thảo, ngón tay mang theo hơi lạnh lướt qua, lạnh lạnh mát mát thật thoải mái. Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn nàng

https://thuviensach.vn

"Bên ngoài rất lạnh sao? Sao chị không mặc thêm nhiều áo một chút"

"Lo lắng cho em quá nên liền chạy đến đây"

"Thì cũng phải mặc áo lạnh vào chứ, bị cảm thì biết làm sao bây giờ?"

"...."

Cỏ mẹ đứng như tượng ở một bên lắng nghe hai người nói chuyện, có chút im lặng. Dù thế nào thì đây đúng là hành động trắng trợn xem nhẹ sự tồn tại của nàng. Cái này có khác gì chồng của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu đến đây không phải muốn nhận nàng làm mẹ vợ sao? Vậy mà cứ tự nhiên như vậy không nhìn đến nàng sao.

"Ngoan, đi ăn cơm đi, tôi cùng mẹ em nói chuyện một chút, nha?"

"Vậy em đi ăn đây"

Tiểu Thảo gật đầu đáp lời, nghiêng đầu nhìn Phong Uyển Nhu, trên mặt có chút tiếu ý. Nàng cầm lấy túi đồ trong tay, nghe lời đi vào phòng bếp. Ở trong lòng nàng, chỉ cần có Phong Uyển Nhu, tất cả các vấn đề đều được giải quyết. Hôm nay cả một ngày lo lắng sợ hãi, nàng gần như cái gì cũng chưa ăn. Bởi vì sợ hãi Phong Uyển Nhu lo lắng, nên cũng không cảm thấy đói. Cho đến khi Phong Uyển Nhu đến, mới cảm giác trong bụng mình trống trơn, nhìn đồ ăn Uyển Uyển mang đến lại càng thèm ăn hơn nữa.

Phong Uyển Nhu nhìn theo bóng dáng Tiểu Thảo, trong mắt thoáng hiện lên chút đau lòng. Đứa ngốc này, khóc nhiều như vậy, vẫn là tại mình không tốt, lúc Tiểu Thảo ở gặp khó khăn, nàng đã không ở bên cạnh an ủi Tiểu Thảo

"Phong tổng!"

https://thuviensach.vn

Cỏ mẹ nhìn Phong Uyển Nhu, lạnh lùng mở miệng, mặc kệ thân phận của đối phương ra sao, nhưng so về khí thế nàng cũng không hề thua kém Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu gật đầu, xoay người nhìn Cỏ mẹ, hơi hơi cười

"Dì, gọi cháu là Uyển Nhu là được rồi ạ."

Cỏ mẹ gật gật đầu, nhìn vào mắt Phong Uyển Nhu

"Tôi không biết cô là vì mục đích gì mà cùng Tiểu Thảo có loại quan hệ này, chỉ là muốn nói với cô một câu, "không được", tôi còn ở đây, tuyệt đối sẽ không cho cô cùng Tiểu Thảo ở cùng một chỗ."

Giọng nói của Cỏ mẹ vô cùng mạnh mẽ, ánh mắt cũng tràn ngập sát khí như muốn giết người. Nếu Phong Uyển Nhu không phải nữ nhân, khi Tiểu Thảo nói ra những lời này nàng nhất định sẽ đi tìm Phong Uyển Nhu liều mạng, nhưng cố tình Phong Uyển Nhu lại là một cô gái, còn là một nữ nhân thoạt nhìn khí chất bất phàm. Nếu là nam nhân, các nàng ở cùng một chỗ, haizz... Cũng chỉ là nếu mà thôi.

Phong Uyển Nhu vẫn nhìn Cỏ mẹ, nhìn thấy được sự do dự trong mắt Cỏ mẹ, nàng mới chậm rãi nói

"Cháu và Tiểu Thảo không thể chia tay"

Không có bất cứ giải thích nào, không có bất cứ tìm dối trá quanh co nào, chỉ là một câu không thể chia tay để đánh trả lời nói của Cỏ mẹ. Cỏ mẹ nhìn Phong Uyển Nhu, hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng không bác bỏ với ý kiến của nàng.

"Dì, dì không đồng ý cháu với Tiểu Thảo ở cùng một chỗ, là vì cháu không đủ vĩ đại sao?"

"Không phải"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu còn chưa đủ vĩ đại? Cỏ mẹ thở dài, theo lý thuyết, Tiểu Thảo có thể tìm được Phong Uyển Nhu, kiếp trước chắc chắn đã phải dâng hương bái phật rất nhiều rồi.

"Hay là bởi vì cháu đối xử với nàng không tốt?"

"Không phải"

Chỉ một ngày không gặp là trực tiếp chạy đến nhà tìm người, còn có thể nói là không tốt sao?

"Nói như vậy, chỉ là bởi vì cháu là con gái?"

"..."

Cỏ mẹ không biết nói gì, thật là một nữ nhân khôn ngoan, trách không được tuổi còn trẻ mà đã có sự nghiệp đã lớn như vậy. Hỏi đáp về vấn đề sắc bén như vậy, nàng ta lại thẳng thắn không hề ngượng ngùng.

Phong Uyển Nhu nhìn Cỏ mẹ gật gật đầu

"Cháu biết dì nhất thời không chấp nhận được, cũng không nghĩ ép dì phải chấp nhận chuyện chúng cháu yêu nhau là sự thật, cháu sẽ dùng thời gian để chứng minh cho dì thấy."

"Tiểu Thảo đã nói gì với cô?"

Cỏ mẹ nhíu mày, rất nghi ngờ Tiểu Thảo đã mật báo trước cho Phong Uyển Nhu. Phong Uyên Nhu nhìn nàng lắc đầu.

"Nàng một ngày không đi làm, một tiếng xin nghỉ phép cũng không có, nếu là nàng, tuyệt đối sẽ không làm như vậy"

Cỏ mẹ nhìn Phong Uyển Nhu, nửa ngày không nói chuyện. Phong Uyển Nhu rất thông mình, nhanh nhẹn, nếu cứ biện luận như vậy, nàng nhất định

https://thuviensach.vn

nói không lại Phong Uyển Nhu. Bị nàng ta nói mấy câu như vậy liền đem Tiểu Thảo giao ra, Cỏ mẹ không cam tâm.

"Tóm lại, hai người không được ở với nhau, tôi không thể để cho con gái mình sống với một đứa con gái khác cả đời được"

Cỏ mẹ nói thật quyết liệt, làm cho Tiểu Thảo đang ăn ở phòng bếp nghe được liền buông đũa xuống chạy ra ngoài, tức giận nhìn Cỏ mẹ. Làm cái gì vậy, nói như vậy cũng nói được sao? Phong Uyển Nhu nhìn thấy Tiểu Thảo nóng giận, lắc đầu nhìn nàng, ý bảo nàng đừng hành động thiếu suy nghĩ như vậy.

"Tôi không thể để cho Tiểu Thảo bị người khác chỉ trỏ cả đời, nàng phải có một gia đình bình thường"

Cỏ mẹ nhìn vào mắt Phong Uyển Nhu nói, giọng nói không còn sắc bén nhưng rất kiên định. Phong Uyển Nhu không tức giận, vẫn nhìn thẳng vào mắt của Cỏ mẹ, đợi Cỏ mẹ nói xong, nàng mới chậm rãi nói

"Ngoại trừ cháu, Tiểu Thảo sẽ không yêu một ai khác"

Một câu nói làm Cỏ mẹ nghẹn họng nhìn trân trối, Tiểu Thảo ở một bên lại cảm động không hết lời. Phong Uyển Nhu lại không có phản ứng gì lắm, biểu tình vẫn như thường.

"Dì, Tiểu Thảo là dì sinh ra, dì chẳng phải rất hiểu nàng sao?"

Phong Uyển Nhu biết Cỏ mẹ không phải là người cãi chày cãi cối mà không biết lẽ phải, đối với Cỏ mẹ, phải nói thật, nói trực tiếp mới có hiệu quả. Dù sao, người trước mắt cũng là mẹ của Tiểu Thảo, cũng chính là người thân duy nhất của nàng về sau, nàng không muốn đem không khí biến thành ngượng ngùng như vậy. Cùng Tiểu Thảo cả đời ở chung, Phong Uyển Nhu cũng không muốn Tiểu Thảo chịu uỷ khuất, càng không muốn

https://thuviensach.vn

trong lòng nàng ta có nửa phần không vui. Tình yêu, tình thân, đều rất quan trọng, phải qua cửa ải này mới có thể trọn vẹn.

Lời nói của Phong Uyển Nhu trực tiếp đánh vào lòng Cỏ mẹ. Đúng vậy, con là do nàng sinh, tất cả mọi thứ của Tiểu Thảo, nàng đều hiểu như lòng bàn tay. Tính tình ương ngạnh, một khi đã yêu ai sẽ không thay đổi. Nếu cứ mạnh mẽ tách các nàng ra, Tiểu Thảo nhất định sẽ buồn bực không vui, tính tình trở nên tiêu cực, nhưng nếu để các nàng ở cùng một chỗ....

"Cháu thích Tiểu Thảo, cháu sẽ dùng tất cả mọi thứ của cháu làm cho nàng hạnh phúc, nên cũng mong dì không cần cướp đi quyền lợi đó của cháu."

Phong Uyển Nhu không có để cho Cỏ mẹ có nhiều thời gian do dự, không có bất cứ giấu diếm nào, đem suy nghĩ trong lòng nói ra hết. Cỏ mẹ vẫn không nói lời nào, nàng nhìn Phong Uyển Nhu, không thể tưởng tượng nổi người con gái trước mắt này có thể thản nhiên đem tình cảm của nàng đối với con gái mình nói ra tự nhiên và thẳng thắn như vậy.

"Uyển Uyển"

Tiểu Thảo khóc, cũng không quan tâm Cỏ mẹ còn đang ở trước mặt, rốt cuộc vẫn không nhịn được, xông lên ôm lấy eo của Phong Uyển Nhu, dùng sức ôm lấy nàng. Ban đầu nàng chỉ cảm thấy chỉ có mình bị Cỏ mẹ làm cho uỷ khuất, nhưng so với việc Phong Uyển Nhu làm nãy giờ, nàng thật không bằng một phần. Phong Uyển Nhu là một người cao quý cỡ nào, nhưng vì nàng, vì muốn cùng nàng ở chung một chỗ, mà phải hèn mọn cầu xin. Tiểu Thảo khổ sở, đau lòng đến mức trái tim đều muốn vỡ nát.

Phong Uyển Nhu giơ tay ôm lấy Tiểu Thảo, cũng không nói bất cứ điều gì, chỉ nhẹ nhàng vỗ vai nàng, trong mắt đều là yêu thương, sủng nịch. Nàng một chút cũng không thấy bản thân mình uỷ khuất, nàng chỉ là đang vì bản thân đi giành lại Tiểu Thảo, giành lại người con gái mình yêu. Chỉ

https://thuviensach.vn

cần có thể cả đời được ở cùng Tiểu Thảo, những cái khác đều không quan trọng.

"Hai người...."

Cỏ mẹ thở dài rồi lắc đầu, không biết nên nói cái gì. Tiểu Thảo khóc lóc như mưa, tay ôm eo Phong Uyển Nhu, nàng quay đầu nhìn Cỏ mẹ

"Mẹ, con sẽ ở cùng nàng cả đời, người khác nói gì con cũng không quan tâm"

Nói xong, nàng hít hít cái mũi, uỷ khuất nhìn Cỏ mẹ

"Mẹ rốt cuộc vì sao không để cho chúng con ở cùng nhau? Đàn ông có cái gì tốt? Bọn họ có gì, Uyển Uyển cũng có, thậm chí còn tốt hơn. Mẹ không phải muốn con có một gia đình hạnh phúc sao? Muốn con khi già thì có con cái nuôi dưỡng, không sợ chết đói, con cũng muốn như vậy. Về sau khi chúng con sống cùng nhau, sẽ đi ra nước ngoài đăng kí kết hôn, sau đó chuyển gen cho cháu ngoại của mẹ, lấy luôn họ Dương, tên là Dương Mộ Phong! Mẹ xem xem, làm gì có bà ngoại nào sướng như mẹ a"

"..."

"..."

Cỏ mẹ cùng Phong Uyển Nhu đồng thời im lặng. Hai mắt Cỏ mẹ mở to, không nói gì chỉ nhìn chằm chằm Tiểu Thảo, còn Phong Uyển Nhu đang cố gắng nhịn cười đến nỗi cả mặt đỏ lên như cà chua.

Giải thích về tên Dương Mộ Phong 1 chút ha, Dương là họ của Tiểu Thảo, đương nhiên ai cũng biết rồi, còn từ "Mộ" ở đây là 慕, tức là tưởng niệm nhung nhớ, nghĩa là Tiểu Thảo luôn luôn nhung nhớ về Phong (Chỉ Phong Uyển Nhu), tên cũng ý nghĩa ha Chương trình bổ trợ xóa mù chữ

https://thuviensach.vn

cho sắc nữ đến đây là hết, lần sau cô giáo SM sẽ chỉ tiếp cho mấy bạn nha =)))))

PS: Thấy lo xa ghê ko, tên con cũng đặt luôn rồi, Phong tổng còn không rước Thảo là không được nhen =)))))))))))) Tọi Cỏ mẹ ghê, thường xuyên bị coi là người vô hình trong cuộc tình Dương Phong =)))) Chương sau còn dở khóc dở cười hơn, nghiêm cấm các bạn vừa đọc truyện vừa ăn hay làm các động tác mạnh bạo khác, dễ bị rớt răng giả :)))))

Huhu hôm trước mới lừa được 1 em edit phụ bộ nài mà em ấy phải học thi chuyển cấp rồi, bạn nào thương tình edit cùng mình đi, còn có vài chương a nên đang ráng nhanh nhanh, chỉ cần có tâm và có máy tính là thành editor được rồi nha, ai có nhu cầu và nguyện vọng nhớ inbox mình :"> Nếu hợp tác vui vẻ thì xong bộ nài mình và bạn editor bí ẩn đang tìm sẽ edit chung Nữ vương x Nữ vương lun, song kiếm hợp bích :">

Ròi, ko lải nhải nữa, ngủ đi mấy bé :*

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 97 Vui vẻ

Edit: girl_sms

Beta: Chưa beta mà ghi luôn girl_sms cho oách :">

Cỏ mẹ nhìn chằm chằm Tiểu Thảo chừng một phút đồng hồ, một câu cũng chưa nói ra, Tiểu Thảo ngửa cổ lên cao nhìn nàng, một bộ dạng như ta chỉ đang nói sự thật.

"Tốt lắm, đừng cãi lời mẹ em nữa, ngoan."

Phong Uyển Nhu cố gắng nén cười khuyên Tiểu Thảo, đừng nhìn bộ dạng hiện tại của Tiểu Thảo ương bướng cứng đầu mà bị lừa tình, nhưng vừa nghe Phong Uyển Nhu nói vậy nàng liền dịu ngay. Nàng ngửa đầu nhìn Phong Uyển Nhu

"Chị ăn cơm chưa?"

Phong Uyển Nhu cười lắc lắc đầu, Tiểu Thảo vừa nghe vừa đau lòng không chịu được, nhìn vào mắt Phong Uyển Nhu hỏi tiếp

"Lo lắng cả một ngày sao?"

"Khụ khụ -"

Bị xem là không khí, Cỏ mẹ chịu không nổi bèn nhẹ giọng ho khan, nhắc nhở hai người nên thu liễm một chút. Tiểu Thảo nghe được thanh âm của

https://thuviensach.vn

mẹ mình, quay đầu nhìn nàng, lấy lòng nói

"Mẹ, Uyển Uyển còn chưa ăn cơm đâu, mẹ làm chút đồ ăn ngon cho nàng ăn đi."

"....."

Được, Cỏ mẹ thật sự là giận đến không còn lời nào để nói, nàng vốn nghĩ nghiêm túc cùng Phong Uyển Nhu nói chuyện, khiến nàng ta biết khó mà lui, như thế nào kết quả là bị Tiểu Thảo càn quấy như vậy. Một chút tình thân cũng không có, nuôi không! Đứa con gái này thật sự là nuôi không mà!

"Được không mẹ a ~"

Tiểu Thảo làm nũng đòi hỏi, hiện tại trong lòng trong mắt nàng cũng chỉ có một mình Phong Uyển Nhu, chỗ nào còn có thể nhìn ra Cỏ mẹ sinh đang tức giận. Phong Uyển Nhu cười cười, giữ chặt tay Tiểu Thảo, lắc đầu.

"Không làm thì thôi, em đi nấu cho chị."

Tiểu Thảo hừ một tiếng, trừng mắt nhìn Cỏ mẹ một cái, trực tiếp xoay người tiến vào phòng bếp . Cỏ mẹ cương cứng tại chỗ, nhìn Tiểu Thảo mà nghiến răng nghiến lợi. Thật sự là muốn bóp chết đứa con này mà!

Tiểu Thảo vừa đi, Phong Uyển Nhu cùng Cỏ mẹ đứng tại chỗ không khỏi có chút xấu hổ, hai người không nói gì trong một lát, sau đó Cỏ mẹ lại thở dài, nhìn Phong Uyển Nhu

"Vào ngồi đi."

Nàng bây giờ còn có thể nói gì? Nguyên bản Cỏ mẹ đang nghĩ đến Tiểu Thảo đơn thuần, khẳng định là bị Phong Uyển Nhu dùng phương pháp câu dẫn tới tay, nhưng hiện tại xem ra, là con gái mình nhất sương tình nguyện.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo ngay cả tên con trong tương lai cũng nghĩ xong rồi, Dương Mộ Phong, Dương Mộ Phong, thể hiện bao nhiêu tình yêu và thành ý trong đó!

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, không quá khiêm nhượng, cúi đầu, lễ phép thay giày. Trên giá để giày dép không dép lê, Phong Uyển Nhu cúi đầu nhìn thoáng qua, chọn một đôi dép lê màu nâu đi vào chân. Cỏ mẹ đứng một bên nhìn thấy vậy liền hỏi

"Như thế nào cháu lại biết đó là của Tiểu Thảo?"

Phong Uyển Nhu ngẩng đầu nhìn Cỏ mẹ, cười cười

"Nàng thích nhất là khoai tây."

"....."

Cỏ mẹ nghe xong một câu này cũng không nói nên lời, thích khoai tây, ngay cả dép lê cũng là màu của khoai tây, đứa con ngây thơ này, có thể có chút tiền đồ không đây!

Vào phòng khách, Phong Uyển Nhu ngồi ở sô pha, mỉm cười nhìn Cỏ mẹ. Mặc kệ Cỏ mẹ không đồng ý hai người ở cùng một chỗ, Phong Uyển Nhu vẫn như trước thực thích Cỏ mẹ, bất luận là dáng người hay vẻ mặt, thậm chí ngay cả ánh mắt đánh giá người khác của Tiểu Thảo cũng giống Cỏ mẹ cực kỳ, yêu ai yêu cả đường đi lối về, Phong Uyển Nhu từ đáy lòng mong muốn có thể thân thiết với Cỏ mẹ.

"Cháu cùng Tiểu Thảo quen nhau sau khi nàng đến Phong Đằng làm việc?"

Cỏ mẹ vừa rót trà cho Phong Uyển Nhu vừa hỏi, thái độ so với lúc ban đầu tốt hơn nhiều. Phong Uyển Nhu gật gật đầu, trả lời

"Dạ."

https://thuviensach.vn

"Ai, trách không được, bác nói nàng như thế nào lại thích đi làm như vậy."

Cỏ mẹ cảm thán lắc đầu, nàng từng một lần nghĩ đến Tiểu Thảo đã thông suốt , quyết chí tự cường cố gắng trong công tác, không nghĩ tới kết quả là vẫn là vì Phong Uyển Nhu, thật là sắc lang mà.

"Tiểu Thảo khi làm việc thực cố gắng."

Phong Uyển Nhu nhẹ nhàng nói, trong mắt đều là sủng nịch, có lẽ chính nàng không cảm giác ra được hiện tại mình có bao nhiêu ôn nhu, nhưng Cỏ mẹ lại thấy tất cả, nàng sống đến từng này tuổi cũng nhìn qua vô số người, thích một người hay không tuy ngôn ngữ cùng biểu tình đều có thể che dấu, nhưng ánh mắt này - không phải rất yêu, tuyệt không thể biểu lộ như thế, nghĩ vậy, Cỏ mẹ nhất thời cảm thấy thật ngổn ngang.

"Cháu cùng Tiểu Thảo như vậy, người trong nhà biết không?"

Phong Uyển Nhu nghe Cỏ mẹ hỏi như vậy đã biết Cỏ mẹ đã có chút mềm lòng, cười gật đầu nói

"Đã biết ạ."

"Ừm."

Cỏ mẹ nắm chén trà gật gật đầu, nhìn xem con người ta đi, thích ai cũng biết cùng người trong nhà nói một tiếng, nhìn nhìn lại con gái của mình, ngay cả cái rắm cũng không phóng để chuẩn bị tâm lý.

"Cháu..... Cháu cùng Tiểu Thảo ở chung có quen không?"

Cỏ mẹ biết nàng không nên hỏi như vậy, là mẹ thì sao có thể làm mất mặt con gái mình, nhưng nàng không phải người có chuyện có thể giấu ở trong lòng . Tiểu Thảo là dạng gì nàng biết rõ, bình thường đều bất thường

https://thuviensach.vn

đến khó đỡ, chỉ khi nào bao dung lắm mới có thể rộng lòng đối đãi với nàng, nhất định không nhiều người có thể chịu được.

Đối với vấn đề của Cỏ mẹ, Phong Uyển Nhu cũng không giấu diếm, ăn ngay nói thật.

"Vừa mới bắt đầu làm chung có chút không tiếp thu được, không ít lần vì nàng tức giận, lâu dần cũng thành thói quen."

"Nga, vậy là vừa mới bắt đầu cũng không ít lần cãi nhau đi."

"Dạ phải, nhưng không nhiều lắm."

"Như thế nào lại thế?"

Cỏ mẹ không tin Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo dở hơi như vậy, nàng đôi khi hận không thể lấy đạp nàng, Phong Uyển Nhu sao có thể chịu được. Phong Uyển Nhu nhìn bộ dáng của Cỏ mẹ, trong lòng có chút buồn cười, nàng cảm thấy tính cách của Tiểu Thảo nhất định là di truyền từ Cỏ mẹ, vốn tới nơi này chỉ muốn nhìn thấy Tiểu Thảo, ai biết hiện tại lại có đến hai phiên bản Tiểu Thảo .

"Rất ít khi cãi lớn ạ."

Nếu Cỏ mẹ muốn nghe, Phong Uyển Nhu đương nhiên không keo kiệt giải thích, nàng có thể nhìn ra, Cỏ mẹ đã có thể tiếp nhận tình cảm của hai người.

"Vì cái gì?"

Cỏ mẹ hiếu kì nhìn Phong Uyển Nhu, cãi nhau còn có kiểm chế không cãi lớn sao? Phong Uyển Nhu cười cười

"Bình thường vừa cãi nhau đã bị Tiểu Thảo làm cho cười đến mệt."

https://thuviensach.vn

"....."

Cỏ mẹ không nói gì hết, một bộ dạng như ta đã biết.

"Làm tốt rồi, Uyển Uyển, nhìn xem, em tự tay nấu đó, thế nào?"

Vừa dứt lời, Tiểu Thảo nâng một chén thức ăn nóng hôi hổi đi ra, ánh mắt nhìn Phong Uyển Nhu, vẻ mặt tươi cười.

"Nếm thử đi, chị thấy thế nào?"

Tiểu Thảo đến bên cạnh Phong Uyển Nhu, tràn ngập chờ mong nhìn nàng. Phong Uyển Nhu nhìn chén đồ ăn, mì nấu với trứng gà cà chua xào, hình dáng và hương vị xem như cũng tạm ổn .

"Đây đây."

Tiểu Thảo phục vụ thực chu đáo, đem chiếc đũa đưa cho Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu cười tiếp nhận, gắp một miếng, hút một ngụm, nói

"Không tệ, so với lần trước tốt hơn nhiều."

Ăn vào thực ngon miệng, rất có hương vị, so với lúc trước tiến bộ không ít.

Lúc trước cũng làm qua sao, Cỏ mẹ ngồi một bên mà hết hồn, bình thường ở nhà, Tiểu Thảo lười đến mức nào, ngay cả đụng chân đụng tay cũng lười đụng, như thế nào ở bên Phong Uyển Nhu lại trở nên nhu thuận khả ái như vậy?

"Mẹ, mẹ cũng muốn ăn?"

Hoàn hảo, Tiểu Thảo cuối cùng cũng phát hiện người đang ở một bên trừng nàng cả nửa ngày ~ Cỏ mẹ , trong lòng băn khoăn, xác thực mình có chút trọng sắc khinh mẹ, thấy vợ quên mẹ.

https://thuviensach.vn

"Hừ."

Cỏ mẹ trắng mắt liếc Tiểu Thảo, tức giận nói

"Không ăn !"

Nàng không thể hạ giá như vậy, người ta mời ăn thì liền ăn, dù thế nào cũng phải giả bộ làm dáng, khiến Tiểu Thảo phải xuống nước, cũng thị uy trước mặt Phong Uyển Nhu luôn thể.

"Hihi, vừa lúc con cũng không nấu phần của mẹ."

"....."

Đáng tiếc Cỏ mẹ đối với Tiểu Thảo vẫn là quá mức tự tin, nàng đen mặt nhìn Tiểu Thảo, tay nắm thành quyền, đang ăn mì Phong Uyển Nhu thiếu chút nữa bật cười, nàng cố gắng nín nhịn, nhìn Tiểu Thảo nói

"Đi nấu cho mẹ em một phần đi."

"Em đã sớm nấu phần cho mẹ rồi, hí hí."

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu cười xấu xa, một chút cũng không đáng thương như vừa nãy mới gặp, có Phong Uyển Nhu ở đây, trên người nàng khí lực tuôn trào không hết, đừng nói nấu ăn, hiện tại bắt nàng dùng đầu làm xiếc, nàng cũng có thể lăn lộn mấy vòng.

Ba bát mì tiếp theo được bưng lên đi lên, nóng hầm hập, thơm nức mũi, Cỏ mẹ ăn xong, trong lòng cũng thư thái không ít. Tuy rằng nàng vẫn chưa tiếp nhận được việc nữ nhân yêu nữ nhân, nhưng nhìn thấy Phong Uyển Nhu dạy dỗ Tiểu Thảo như vậy, trong lòng cũng an ủi không ít. Chỉ khi thật sự yêu một người, mới nguyện ý vì người đó thay đổi, Tiểu Thảo yêu Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu yêu Tiểu Thảo, hiện tại xem ra tách cũng không ra .

https://thuviensach.vn

Ăn xong, Tiểu Thảo thực ngoan ngoãn cầm chén bát đi rửa, rồi lấy ra hai trái táo, một đưa cho Cỏ mẹ, một cắt thành hai miếng, nàng cùng Phong Uyển Nhu mỗi người một miếng.

"Hai con định tiếp tục như vậy sao?"

Cỏ mẹ vừa ăn táo, vừa nhìn mắt chẩm Phong Uyển Nhu và Tiểu Thảo. Tiểu Thảo cười ha hả gật gật đầu, trong lòng tràn ngập đắc ú, quả nhiên vẫn là Uyển Uyển lợi hại, mới một hồi nói chuyện đã khiến mẹ mình thay đổi, không chỉ nhẹ nhàng nói chuyện, hành động cũng tốt lên nhiều như vậy.

"Giống như Tiểu Thảo nói, qua mấy ngày nữa, để mọi chuyện yên ổn, cháu sẽ dẫn nàng ra nước ngoài đăng kí kết hôn."

Phong Uyển Nhu xoa xoa mái tóc của Tiểu Thảo, việc này nàng đã sớm để ở trong lòng, không nói với Tiểu Thảo, nghĩ nàng ta vẫn là hài tử, có lẽ không có vội chuẩn bị, huống chi cũng không chưa công khai bên nhà Tiểu Thảo. Không nghĩ tới chỉ một ngày, Tiểu Thảo liền đem hết thảy nói với Cỏ mẹ, hơn nữa xem ra, Tiểu Thảo cũng dự tính tốt lắm rồi.

Tiểu Thảo ôm eo Phong Uyển Nhu, nhìn nàng ngây ngô cười, xem ra, nàng cùng Uyển Uyển sẽ hạnh phúc bên nhau.

"Nhưng miệng lưỡi thế gian đáng sợ -"

Cỏ mẹ nói ra lời này thực vất vả, đây chính là lo lắng của nàng.

Phong Uyển Nhu cười cười, không có chút do dự

"Cháu sẽ không để nàng chịu bất cứ thương tổn nào."

Nghe vậy Cỏ mẹ không nói gì, nếu lời này là từ miệng của Tiểu Thảo nói ra, nàng khẳng định nói nàng không biết tự lượng sức mình, nhưng bây giờ lại do Phong Uyển Nhu nói ra , nàng liền tin ngay không hề nghi ngờ. Nàng

https://thuviensach.vn

nhìn nhìn Tiểu Thảo đang dính lấy Phong Uyển Nhu, trong lòng chỉ biết thở dài, mà thôi mà thôi, chuyện tình cảm, tùy ý con cái đi.

"Mẹ, biểu tình của mẹ là đồng ý ?"

Tiểu Thảo phản ứng rất nhanh, Cỏ mẹ trừng mắt nhìn nàng, nói

"Mẹ mặc kệ, nhưng ba con thì thế nào?"

"Được."

Tiểu Thảo không cho là đúng cười cười

"Không có việc gì, mẹ đáp ứng là ok rồi, ba con là điển hình cho kiểu thê nô mà."

"....."

Cỏ mẹ cắn răng nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo thấy nàng như vậy, nhanh chóng giải thích

"Mẹ, đừng tức giận, một hồi nữa con đi ra ngoài mua hạch đào mẹ thích ăn nhất."

Còn biết nói một câu giống tiếng người, sắc mặt Cỏ mẹ có chút dịu đi, trong lòng cũng vui mừng không ít. Cuối cùng cũng biết nói lời hay, không phải chỉ hướng về Phong Uyển Nhu .

"Lúc ăn hạch đào, Uyển Uyển sẽ làm cho con ăn, baba sẽ làm cho mẹ ăn."

Tiểu Thảo vừa nói vừa cười, hoàn toàn sa vào tình trạng tự kỉ cao độ, hết thảy sự vật bên cạnh đều không quan hệ đến nàng.

https://thuviensach.vn

"Con thấy baba có mắt thẩm mỹ cũng không tồi, phỏng chừng vừa thấy Uyển Uyển đẹp như vậy sẽ bất động luôn a ."

"....."

PS: Có đứa con như Tiểu Thảo ko lo nhà cửa vắng vẻ =))) Nhưng dễ dàng bị kích động đến trụy tym mà chết =)))))))))))) cuối cùng sau cơn mưa trời lại sáng ròi nha, vui vẻ hòa thuận ăn mì do Tiện Thảo nấu :"> Quả là 1 bức trang gia đình tuyệt vời :">

Nay không có gì ngoài lề nói hết, do đã nói quá nhìu bên bộ Thiếu nữ ngây thơ ròi nên bên đây tạm tha cho mắt của các chế 1 ngày bình yên :"> Cảm thấy tự hào vì nay năng suất quá xá, 2 truyện cùng post lên, người đẹp mà tính nết cũng đẹp nữa hi hi :"> Thôi khỏi khen mình làm mình ngại nha =)))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 98 Hạnh phúc đến rồi

Edit kiêm Beta: girl_sms

"Dương Tiểu Thảo!"

Cỏ mẹ hoàn toàn bạo phát, tay nhéo má Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cuống quít trốn sau lưng Phong Uyển Nhu, lè lưỡi chọc quê Cỏ mẹ.

"Làm gì nổi giận với con, con chỉ lời nói thật, Uyển Uyển xinh đẹp như vậy, ai mà không thích."

Mấy lời này của Tiểu Thảo khiến mặt Phong Uyển Nhu có chút đỏ lên, nàng nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Tiểu Thảo

"Được rồi, đừng nháo."

Tiểu Thảo không lên tiếng, như trước tránh ở sau lưng Phong Uyển Nhu, Cỏ mẹ mắt trợn trắng, bị con gái yêu làm giận đến nói không ra lời, chỉ còn có thể trừng mắt nhìn

"Có bản lĩnh con đừng đi đây."

"Mẹ không đồng ý con sẽ không ra."

"....."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ bóp trán nhìn một già một trẻ ầm ĩ. Từ nhỏ nàng đều ở cùng cha, mà cha nàng lúc nào cũng luôn chú tâm đến công việc, đối với tình cảm gia đình, nàng luôn cảm thấy mất mát, nàng có thể nhìn ra, tuy rằng Cỏ mẹ thực tức giận, nhưng vẫn là đau lòng vì Tiểu Thảo, ánh mắt kia, ai cũng có thể hiểu được, mà Tiểu Thảo.....

"Thôi thôi, đừng cãi nữa, bình tĩnh nói chuyện được không?"

Phong Uyển Nhu xoay người vỗ vỗ đầu Tiểu Thảo, Tiểu Thảo rất nghe lời Uyển Uyển, thấy nàng nói như vậy cũng không tiếp tục cãi nhau với Cỏ mẹ nữa, xấu hổ bước ra, ngồi xuống ghế.

"Mẹ, đã như vậy, mẹ cũng đừng chia rẽ con với Uyển Uyển nữa không?"

Vẻ mặt tội nghiệp nói ra một câu, Phong Uyển Nhu còn đang xót xa cõi lòng, nhưng Cỏ mẹ là ai, liếc mắt một cái liền nhìn ra Tiểu Thảo đang làm bộ đáng thương, tức giận nói

"Con thôi đi, giả bộ biến thành đáng thương như vậy, con làm như vậy nửa ngày không phải là muốn mẹ biết hai người có bao nhiêu ân ân ái ái sao, muốn mẹ biết con không muốn rời xa "Uyển Uyển" của con bao nhiêu sao?"

"Éc....."

Tiểu Thảo bị nói trúng tim đen, nàng tự cảm thấy mình biểu diễn rất tốt, như thế nào vẫn bị Cỏ mẹ liếc mắt một cái liền nhìn ra.

Ngược lại là Phong Uyển Nhu, nghe xong Cỏ mẹ nói thì trong lòng run lên, cắn cắn môi, cầm lấy tay Tiểu Thảo, trong lòng vẫn đau lòng vì người yêu dại khờ.

Cỏ mẹ nhìn hai người rồi thở dài, nàng cũng biết, hai người này không thể tách ra, nhưng hai nữ nhân yêu nhau, chung quy nàng vẫn không yên

https://thuviensach.vn

lòng a.

"Không phải mẹ không đáp ứng, chỉ là sợ cuộc sống của các con không thuận lợi, ngoại trừ cha mẹ, về sau còn có thể gặp được rất nhiều chuyện phức tạp, mẹ biết Uyển Nhu không phải nữ nhân bình thường, nhưng còn con ~ Tiểu Thảo....."

"Mẹ....."

Tiểu Thảo không bằng lòng, tuy nàng luôn luôn tự biết bản thân mình vô số khuyết điểm, nhưng khi nghe được mẹ mình nói như vậy trong lòng vẫn có chút không thoải mái. Nàng có gì không tốt sao, tuy rằng hơi bánh bèo một chút, nhưng trong chuyện tình cảm, vô luận phát sinh bất cứ cái gì, nàng tuyệt đối sẽ không nhượng bộ .

"Dì, dì yên tâm. Chúng con sẽ chiếu cố lẫn nhau ."

Chúng con sẽ chiếu cố lẫn nhau, lời này của Phong Uyển Nhu như là một liều thuốc an thần khảm vào tâm tư của Cỏ mẹ, tuy rằng chỉ tiếp xúc trong thời gian ngắn ngủn, nhưng từ biểu hiện của Phong Uyển Nhu cùng Tiểu Thảo thì Cỏ mẹ vẫn có thể nhìn ra, trong chuyện tình này, Phong Uyển Nhu chiếm vị trí chủ đạo, đảm đương vai trò của người bảo vệ. Cỏ mẹ thực vui mừng vì có người sẵn lòng bảo vệ con gái mình, Phong Uyển Nhu nói như vậy, trong lòng nàng cũng dễ chịu rất nhiều.

"Uyển Nhu, Tiểu Thảo nhà dì từ nhỏ đã khác với hài tử nhà người ta, nàng bình thường nhìn có vẻ dễ chịu không có yêu cầu gì, nhưng khi nào thích cái gì thì sẽ đứng lên đấu tranh đến cùng làm mọi người trong nhà tức chết. Dì chỉ hy vọng cháu - hy vọng cháu về sau bất luận cho dù phát sinh chuyện gì cũng đừng rời xa nàng."

Cỏ mẹ nói có chút xúc động, ánh mắt đều đỏ lên, có cảm giác giống như một người mẹ sắp gả con gái đến nhà chồng. Phong Uyển Nhu đứng ở một

https://thuviensach.vn

bên thành thực nghe, thỉnh thoảng lại gật đầu, còn Tiểu Thảo vẫn cúi đầu nãy giờ, ai cũng không nhìn, trong lòng thật khó chịu.

"Dì không biết cháu cùng Tiểu Thảo đến tột cùng vì sao lại yêu nhau, nhưng dì thật sự hy vọng hai người một khi đã xác định muốn ở cùng một chỗ, thì không nếu tách ra."

Cỏ mẹ nói chuyện ngữ khí rất chậm, từng câu từng chữ đều như thấm vào tâm của hai người đang im lặng lắng nghe, nàng tuy không hy vọng con gái mình cả đời sống cùng với một nữ nhân, nhưng nàng rốt cuộc cũng là mẹ của Tiểu Thảo, là người hiểu biết nhất con gái mình là người ra sao. Còn về phần tính cách của Phong Uyển Nhu, nàng không biết nhiều, nhưng nàng dám cam đoan, Tiểu Thảo đối với Phong Uyển Nhu, nhất định sẽ mười năm như một, không xa không rời, nếu có một ngày, Phong Uyển Nhu chán ghét Tiểu Thảo, như vậy, Tiểu Thảo sẽ rất đau lòng, chỉ sợ là cả đời cũng không thể vực dậy .

"Mẹ....."

Khoang mũi chua xót, Tiểu Thảo tiến lên vài bước, ôm lấy Cỏ mẹ, nàng tự trách chính mình, vì muốn cùng Phong Uyển Nhu sống chung cả đời, nàng đã cãi lại Cỏ mẹ, khi nghe Cỏ mẹ nói ra những lời này, nàng thật sự xấu hổ và khó chịu tới cực điểm. Trước tình yêu thương vô bờ bến của cha mẹ, con gái luôn là người ích kỷ , nhưng trong lòng nàng như thế nào lại khó có thể tha thứ cho mình như vậy?

"Ổn rồi, đừng khóc , mẹ không phải đã đồng ý cho hai con ở cùng một chỗ sao?"

Cỏ mẹ nhẹ nhàng mà vỗ vỗ bả vai Tiểu Thảo, an ủi con gái như vậy nhưng không hiểu sao nước mắt nàng lại chảy xuống dưới nhiều hơn trước. Hôm nay, nàng đồng ý với quyết định của Tiểu Thảo, về sau, vô luận con đường phía trước của Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Nhu có bao nhiêu khó

https://thuviensach.vn

đi, Cỏ mẹ đều sẽ giữ vững lời hứa của mình, bảo vệ con đường ấy tới cùng, ai da, về phần bà con chòm xóm, họ hàng gần xa tào lao gì đó, trước hết cứ mặc kệ đi.

"Được rồi, bao lớn rồi mà còn khóc, con cũng thật là, về sau không được tiếp tục tùy hứng, phải biết tự chiếu cố, biết chưa?"

Cỏ mẹ nhìn vào đôi mắt đỏ hồng như chú thỏ con của Tiểu Thảo căn dặn , Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, xoa xoa nước mắt

"Con biết rồi mẹ."

"Nói không thì có ích lợi gì, phải hành động ngay, con phải bắt đầu làm việc nhà, Uyển Nhu bình thường công tác bận rộn, về sau các con cũng phải có gia đình nhỏ của riêng mình, bên cạnh sẽ không có người chiếu cố con, về sau hết thảy đều phải tự sinh tự diệt, con không thể trẻ con như bây giờ nữa."

"Mẹ không cần con nữa sao?"

Đôi mắt Tiểu Thảo lại ươn ướt nhìn Cỏ mẹ, nàng không nghĩ tới rời xa Cỏ mẹ, nàng yêu Phong Uyển Nhu, nhưng còn Cỏ mẹ, là máu mủ tình thâm thân, như thế nào có thể nói dứt bỏ liền dứt bỏ.

Cỏ mẹ lau nước mắt cho Tiểu Thảo, tay nàng đã không còn trắng nõn mịn màng như hồi trẻ, đã có vết nhăn theo năm tháng, Tiểu Thảo cảm nhận được điều này, thực xót xa. Cỏ mẹ nhìn con gái cười cười, trong nụ cười này lại có chút chua xót

"Hài tử ngốc, mẹ sao có thể cùng con sống cả đời, hôm nay mẹ đồng ý chuyện của con cùng Uyển Nhu , con đường về sau phải tự dựa vào sức các con mà đi."

"Con -"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo còn muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng đều nuốt vào bụng, nàng tuy rằng không muốn xa Cỏ mẹ, muốn tiếp tục ở chung với Cỏ mẹ, nhưng trong tâm lý nàng cũng biết, Phong Uyển Nhu lạnh lùng như vậy nhất định sẽ không quen với việc bên cạnh nhiều thêm hai người già, nếu nàng muốn ở chung với Cỏ mẹ và Cỏ ba, Phong Uyển Nhu có thể sẽ không thoải mái, đến lúc đó nếu vì vậy mà cãi nhau thì -

"Dì à, con cũng có suy tính hết rồi ạ."

Luôn luôn ở một bên không lên tiếng, Phong Uyển Nhu mở miệng khi nhìn thấy hai mẹ con Tiểu Thảo ôm nhau khóc rống, việc này nàng đã sớm nghĩ đến rồi, nếu giống như Tiểu Thảo không suy nghĩ chu toàn thì làm sao có thể làm an lòng má vợ.

"Cái gì?"

Tiểu Thảo lau khô nước mắt, quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu cười cười, nhẹ giọng nói

"Nhà bên kia đã cho Uyển Tư rồi."

"Cho viên thuốc?"

Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn Phong Uyển Nhu, như thế nào lại cho viên thuốc đáng ghét? Cỏ mẹ dùng sức nhéo Tiểu Thảo một cái, hung tợn trừng mắt nhìn nàng. Tiểu Thảo đau đến hít phải khí lạnh, ủy khuất nhìn Cỏ mẹ, làm gì lại nhéo con đau điếng vậy? Cỏ mẹ liếc mắt nhìn nàng một cái nữa, rồi quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, hai mắt vừa rồi còn hồng hồng lập tức lóe ra ánh sáng, cả người như trẻ ra mười tuổi, tinh thần sáng lạn.

"Kỳ thật vừa nãy dì cũng nghĩ tới chuyện này, chỉ là sợ cháu ghét bỏ nơi nhỏ hẹp này, dì -"

"Sẽ không đâu, chúng ta là người một nhà mà dì."

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu đáp lời Cỏ mẹ khiến những băn khoăn lo lắng của nàng tan biến hết, Cỏ mẹ nhìn Phong Uyển Nhu nở nụ cười, các nếp nhăn trên mặt đều đã giãn ra.

Tiểu Thảo ở bên cạnh xoa cánh tay nhìn nàng, khuôn mặt nhăn lại đăm chiêu suy nghĩ. Vừa rồi, dù có đánh chết mẹ nàng cũng không cho hai người ở cùng một chỗ, hận không thể nuốt sống Uyển Uyển. Hiện tại nhìn xem, tốt lắm, vừa thấy Uyển Uyển nói như vậy đã vui vẻ đến mức quên luôn ai mới là con gái ruột.

Cuối cùng thì nỗi lo lắng của Cỏ mẹ đã không còn nữa, tâm tình của nàng lúc này thật tốt, Cỏ mẹ đứng lên, nhìn Phong Uyển Nhu cười tủm tỉm

"Vừa rồi món ăn kia của Tiểu Thảo thật sự làm rất ghê, khó mà ăn nổi. Chờ dì đi làm cho cháu một phần điểm tâm ngon tuyệt nha."

Nói xong, Cỏ mẹ xoay bước đi, miệng còn ngân nga giai điệu của một bài hát

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo cười. Tiểu Thảo đang đứng ở một bên nghẹn họng nhìn trân trối, không tin được.

"Em làm đồ ăn rất ghê sao? Vừa rồi là ai đã ăn sạch cả chén vậy?"

"Đứa ngốc"

Phong Uyển Nhu nhéo nhéo lỗ tai Tiểu Thảo, nhìn khuôn mặt thật thà, ngây ngốc của nàng, trong lòng cảm thấy ấm áp, ôm lấy Tiểu Thảo vào lòng. Chỉ cần Tiểu Thảo vui vẻ, thì tất cả đều xứng đáng, hạnh phúc nàng chờ mong, rốt cuộc cũng tới rồi...

Tài nghệ nấu ăn của Cỏ mẹ quả nhiên giỏi hơn nhiêu so với Tiểu Thảo, không đến một giờ thì cả bàn ăn phong phú như đại tiệc đã được bày lên.

https://thuviensach.vn

Có rau có thịt, sáu món, một canh, thấy đồ ăn ở trước mắt, Tiểu Thảo cười đến không biết trời đất.

Phong Uyển Nhu ngày thường tuy rằng ăn không nhiều lắm, nhưng hôm nay đồ ăn là do Cỏ mẹ đích thân làm, vì vậy cũng nể mặt mà ăn không ít.

Cỏ mẹ càng vui vẻ khi nghĩ đến cô gái này có thể nắm tay Tiểu Thảo trọn đời, chiếu cố con gái cưng của mình, người làm mẹ như nàng còn có cái gì phải lo lắng nữa.

Một chai rượu ngũ lương được mở ra, mùi rượu xộc thẳng vào mũi nồng đậm.

"Con không uống."

Tiểu Thảo nhìn chai rượu liền cúi thấp mặt xuống bàn trốn tránh, Cỏ mẹ liếc Tiểu Thảo một cái, thản nhiên nói

"Cũng đâu ai mời con uống, Uyển Nhu này, hai ta cùng uống."

"Chị ấy càng không thể uống!"

Tiểu Thảo nôn nóng, mẹ mình là người gì đây, tự mình uống rượu thì thôi đi còn bắt Uyển uyển của nàng cũng phải uống

Phong Uyển Nhu ngồi một bên nhìn Tiểu Thảo cười cười

"Hôm nay vui vẻ, cùng dì uống một chút cũng không sao."

Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu như vậy cũng không biết nói gì hơn, chỉ hơi mím môi rồi lại vui vẻ ăn món cá yêu thích. Cỏ mẹ cảm thấy Phong Uyển Nhu sảng khoái tốt tính, trong lòng càng thêm vui vẻ, vài lần chúc rượu nhau, hai người đều có chút uống quá .

"Đều đã thấy đáy, không còn gì nữa hết."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo khiếp hãi nhìn hai người, tửu lượng của Cỏ mẹ thế nào nàng biết rõ, nhưng còn Uyển Uyển.....

Phong Uyển Nhu rõ ràng có chút quá chén, hai má lúc này đều hồng hồng, ánh mắt luôn luôn bình tĩnh tự tin cũng bị một tầng hơi nước phủ kín, hai tay chống cằm, nhìn Tiểu Thảo, cười nói

"Vui quá."

"....."

Tiểu Thảo bị câu nói này làm cho cảm động, lúc này Phong Uyển Nhu do uống say nên mất đi vài phần lãnh diễm của ngày thường, lại tăng thêm vẻ quyến rũ của nữ nhân, chỉ bằng ánh mắt cười như không cười kia đã làm trái tim nhỏ bé bồng bột củaTiểu Thảo loạn nhịp.

"Được rồi, không chậm trễ hai con nghỉ ngơi. Hôm nay cũng đã muộn ".

Cỏ mẹ cũng không phải dạng vừa, uống nhiều vậy vẫn chưa xi nhê gì, nàng nhìn ra Phong Uyển Nhu thật sự đã say lắm rồi, cân nhắc đến việc ngày mai nàng ta còn phải đi làm sớm, không nên nghỉ trễ, cũng đến lúc buông tha rồi. Tiểu Thảo trừng mắt nhìn Cỏ mẹ, rồi tiến đến bên người Phong Uyển Nhu

"Uyển Uyển, đi nghỉ thôi."

"Nghỉ ở nơi nào a?"

Phong Uyển Nhu dựa nửa thân mình vào người đối diện, lười biếng đặt câu hỏi, chóp mũi của Tiểu Thảo lúc này đều là hương thơm thanh khiết trên người Phong Uyển Nhu, nàng khẽ lau mồ hôi trên trán, liếc mắt thì thấy Cỏ mẹ đang dùng ánh mắt xấu xa nhìn mình.

https://thuviensach.vn

Đi nơi nào nghỉ , cái này còn phải hỏi sao? Đương nhiên là phòng của mình rồi, cớ gì mẹ già lại dùng ánh mắt ghê tởm như vậy à, già rồi còn không nên nết, ánh mắt vẫn xấu xa như vậy, ta khinh.

PS: Rồi rồi, Tiểu Thảo và Cỏ mẹ không hổ là thân sinh, xấu xa và đen tối y chang nhau =))) Có mỗi một câu nói thôi mà hai mẹ con đã nhìn nhau bằng ánh mắt khinh thường =))) Chắc Phong tổng sẽ có những ngày tháng vui vẻ và khó quên khi sống chung với hai Tiểu Thảo =))))

Mấy chương nài ngọt quá, đã quá, không như mấy chương trước gay cấn thấy sợ :)))) Mình cũng tự thấy mình ác, mùa thi của các em nhỏ cũng post truyện làm mấy em ko học hành được gì :(Đúng là nhân vật phản diện, đầy khả ái và ngây ngất lòng người mà :"> Meooooooooo~~~

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 99 Áo ngủ dễ thương

Edit: Vlcfox7

Beta: girl_sms

"Khụ..... Vào phòng thôi."

Tiểu Thảo buồn bực, nàng chỉ đơn thuần muốn đỡ Phong Uyển Nhu vào phòng nghỉ ngơi, như thế nào lại khiến Cỏ mẹ vừa thấy liền suy nghĩ quá lên vậy chứ.

Phong Uyển Nhu cười gật đầu, hai tay ôm lấy cổ của Tiểu Thảo, vẫn nhìn vào ánh mắt của nàng, mùi rượu và mùi thơm của cơ thể hòa quyện vào nhau bay vào khoang mũi Tiểu Thảo, hơn nữa nụ cười rực rỡ cùng ánh mắt ôn nhu kia làm hai chân Tiểu Thảo mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã ngay tại chỗ.

"Ai nha, Uyển Nhu không phải cần nghỉ ngơi sao? Con còn đứng thất thần làm gì?"

Cỏ mẹ thở dài, sinh ra đứa con vô dụng này là sai lầm lớn nhất đời nàng. Về sau có thời gian phải giáo huấn lại Tiểu Thảo, không thể để con gái đánh mất người có điều kiện tốt như Phong Uyển Nhu được.

Tiểu Thảo cũng nhìn ra Cỏ mẹ đang khinh bỉ mình, nàng nhanh chóng ôm eo Phong Uyển Nhu, vừa đỡ nàng hướng về phía phòng ngủ, vừa nhẹ

https://thuviensach.vn

giọng dỗ dành

"Cẩn thận một chút, coi chừng ngã."

"Tôi không sợ, ngã trên người em mà."

"....."

Tiểu Thảo không thể nói nên lời, nàng chưa từng nghĩ đến Phong tổng ngày thường luôn nghiêm chỉnh khi uống vào lại thành bộ dạng này, Phong Uyển Nhu ngược lại không có biểu hiện gì, chỉ có ánh mắt nhìn chằm chằm vào người Tiểu Thảo, luôn luôn nở nụ cười, cười đến mức làm cả người Tiểu Thảo nóng lên, cười đến mức Tiểu Thảo phải lấy tay tự nhéo đùi mình để kiềm chế.

Bình tĩnh, Tiểu Thảo, nhất định phải bình tĩnh, Uyển Uyển toàn tâm toàn ý tin tưởng mình như vậy, mình nhất định không thể làm ra chuyện cầm thú được! Tiểu Thảo tự an ủi bản thân, hít thở thật sâu, vất vả mang Phong Uyển Nhu vào phòng ngủ, đỡ nàng nằm xuống giường.

"Tôi muốn tắm!"

Phong Uyển Nhu vừa nằm trên giường liền than thở, bởi vì uống khá nhiều nên hai má đã hồng hồng, mái tóc dài hỗn độn trước trán, hai mắt nhắm chặt. Có thể vì không quen với ánh sáng từ bóng đèn nên đang dùng tay phải che trước mắt, lông mày nhíu lại gắt gao. Tác dụng phụ của rượu đang bắt đầu làm Phong Uyển Nhu khó chịu

"Tắm, đi tắm a....."

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu nuốt nuốt nước miếng, thuận tiện lấy cuốn tạp chí trên bàn cầm lên quạt quạt, nóng quá, sao lại thấy nóng như vậy.

https://thuviensach.vn

"Bẩn..."

Phong Uyển Nhu mơ màng than thở, tay theo bản năng muốn cởi áo, chân cũng không thành thật, bắt đầu cọ quậy muốn cởi váy dài dưới thân, Tiểu Thảo lập tức mở to hai mắt, hô hấp nháy mắt liền rối loạn. Đây là -

Trong phòng im ắng, không có một âm thanh nào, ngọn đèn chiếu vào người Phong Uyển Nhu, áo đã bị nàng kéo lên, lộ ra nội y, hai ngực tuyết trắng theo hô hấp của nàng mà phập phồng, váy dài cũng bị rút đi, hai chân thon dài càng ngày càng lộ ra câu dẫn người, Tiểu Thảo ngơ ngác đứng ở một bên, nhìn không dời mắt nhìn, đầu óc trống rỗng.

Phong Uyển Nhu tuy rằng uống nhiều, nhưng vẫn biết Tiểu Thảo đang ở bên cạnh mình, nàng không rõ vì cái gì bản thân mình nóng như vậy mà Tiểu Thảo còn không mau giúp nàng tắm rửa, mơ hồ lèm bèm vài câu, Phong Uyển Nhu cố gắng mở mắt, muốn nhìn xem Tiểu Thảo rốt cục đang làm cái gì.

"Em..... Đang làm gì?"

Đầu truyền tới từng trận đau nhức, Phong Uyển Nhu có chút không rõ tình huống hiện tại, Tiểu Thảo làm sao vậy, lại bị Cỏ mẹ mắng sao? Như thế nào ánh mắt lại đăm đăm đứng ở bên giường, như người mất hồn vậy.

"Hả, hả... ?"

Tiểu Thảo phục hồi tinh thần lại, tim đập nhanh liên hồi, nàng cuống quít xoay người, vội vàng hấp tấp đi ra ngoài, vừa đến gần cửa thì

"Ai da, đau chết mất... !"

Tiểu Thảo che đầu, tức giận nhìn Cỏ mẹ

"Mẹ làm gì vậy, muốn đụng chết con sao?"

https://thuviensach.vn

Cỏ mẹ cũng ôm đầu, căm giận nhìn nàng, chỉ chỉ vào thau nước và khăn mặt bên trong.

"Tiểu thảo chết tiệt, làm việc tốt còn bị còn mắng, mẹ mang nước đến cho con giúp Uyển Nhu lau người !"

"Sao bỗng dưng mẹ tốt vậy?"

Tiểu Thảo trừng mắt nhìn Cỏ mẹ, Cỏ mẹ trợn trắng mắt, dùng tay đẩy Tiểu Thảo vào phòng, nhân tiện cũng muốn tiến vào.

"Cũng uống khá nhiều nên mẹ đến xem Uyển Nhu có sao không?."

"Gì đây? Mẹ muốn làm gì?"

Tiểu Thảo nóng nảy, dùng sức đẩy Cỏ mẹ ra ngoài đem cửa đóng lại thật chặt , nàng làm sao có thể để Cỏ mẹ nhìn thấy bộ dáng hiện tại của Phong Uyển Nhu. Nếu để Cỏ mẹ thấy thì nàng biết nói sao đây...

Cỏ mẹ cũng biết vào phòng ngủ của "vợ vợ son" thật không tiện, tuy rằng không cam lòng nhưng cũng không thể lặp lại hành động này lần nữa, chỉ là trước khi đi còn có chút không yên tâm căn dặn

"Nhớ phải lau người cho Uyển Nhu đó."

"Con biết mà, sắc lang!"

Tiểu Thảo hét lên một tiếng, Cỏ mẹ bị nhốt bên ngoài khó hiểu, mình như thế nào lại biến thành sắc lang? Lau người không phải là việc rất bình thường sao? Rốt cuộc ai mới là sắc lang.

Thật vất vả đem Cỏ mẹ đuổi đi, Tiểu Thảo mang thau nước đi tới bên giường, nàng thấy Phong Uyển Nhu nhíu mày thật chặt liền biết trong người Uyển Uyển nhà mình đang khó chịu, nghĩ nghĩ, Tiểu Thảo lại đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, cho con chén canh giải rượu, Uyển Uyển khó chịu."

"Đã nấu rồi, mẹ để trên bàn, lúc nãy quên không đưa cho con."

Giọng Cỏ mẹ từ phòng tắm truyền ra nghe không được rõ lắm, Tiểu Thảo chạy nhanh đi lấy chén canh tỉnh rượu sau đó mang về phòng. Đem chén canh đặt ở một bên rồi ôm eo Phong Uyển Nhu đem nàng nâng dậy

"Uyển Uyển, uống canh giải rượu đi."

Phong Uyển Nhu gật gật đầu, uống hết chén canh Tiểu Thảo cầm rồi lập tức nằm xuống giường, đầu đau muốn chết, thật khó chịu.

Tiểu Thảo đem chén canh đã uống hết đặt ở một bên, cầm khăn lau cánh tay của Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu lúc này lại không vui, không chịu phối hợp, miệng than thở không ngừng, Tiểu Thảo hỏi vài lần cũng không thèm quan tâm nàng, sau đó Phong Uyển Nhu nói cái gì Tiểu Thảo cũng không để ý nàng nữa, đem những chỗ có thể lau đều lau hết, còn những chỗ khác lại không dám lau.

Sau một hồi bận rộn, Tiểu Thảo cũng toát mồ hôi hột, nàng đem thau nước ra ngoài, kéo ghế nhỏ ngồi ở bên giường nhìn Phong Uyển Nhu.

Uống nhiều như vậy chắc chắn Uyển Uyển rất khó chịu.

Phong Uyển Nhu đã ngủ, hô hấp nặng nề khiến lông mi của nàng hơi run run, Tiểu Thảo nhìn chằm chằm một hồi, nhịn không được giơ tay chạm vào. Thật mềm a. Uyển Uyển nhà nàng thật xinh đẹp, khi ngủ nhìn cũng giống như tiên nữ vậy.

Phong Uyển Nhu ngủ không sâu lắm, trong lúc mơ màng nàng cảm giác trên mặt có cái gì đó đang chuyển động vòng quanh, như là bị muỗi cắn, ngứa ngáy khó chịu, cho dù nàng xua thế nào cũng không chịu đi.

https://thuviensach.vn

Nửa đêm, Phong Uyển Nhu tỉnh lại, vừa tỉnh liền muốn uống nước. Luôn luôn ở bên cạnh, Tiểu Thảo cũng lúc mê lúc tỉnh, vừa thấy Phong Uyển Nhu tỉnh lại, cả dép lê cũng không đi vào, chân trần chạy lại bàn mang đến cho Phong Uyển Nhu ly nước, nhìn chăm chú Uyển Uyển uống nước.

"Dép lê đâu? Như thế nào không mang vào? !"

"....."

Tốt rồi, Phong Uyển Nhu vừa tỉnh lại đã bắt đầu phát uy, tuy rằng đã tỉnh táo rất nhiều, nhưng lại nóng nảy hơn vừa nãy a, Tiểu Thảo cúi đầu đi dép lê vào chân. Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, có cảm giác không đúng lắm, nhăn mày lại cúi đầu nhìn nhìn bản thân, đầu óc lại muốn hôn mê.

"Không phải em làm ....."

Tiểu Thảo đứng ở một bên nhỏ giọng giải thích, việc cởi đồ này nàng không hề liên quan. Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm bản thân một hồi, càng nhìn mặt càng đen, Tiểu Thảo cảm thấy trái tim mình bị dọa đến sắp vỡ ra rồi.

"Đem dép lê cho tôi!"

Phong Uyển Nhu sửa sang lại trang phục, ngẩng đầu nhìn Tiểu Thảo, ngữ khí không vui, hiển nhiên nàng không tin quần áo kia là do mình tự cởi.

Tiểu Thảo cũng không dám giải thích, vội vàng mang dép lê đến, Phong Uyển Nhu thấy Tiểu Thảo ân cần như vậy lại càng thêm chắc chắn Tiểu Thảo đã làm chuyện xấu hổ này, mặt nàng càng tối sầm hơn ban nãy, đi dép lê vào, chỉnh lại tóc tai, Phong Uyển Nhu đem áo ngủ Tiểu Thảo mang đến cầm lấy, trực tiếp vào phòng tắm.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu đã đi, Tiểu Thảo thế nhưng vẫn còn ngơ ngác đứng tại chỗ, biểu tình có chút rối rắm, như là muốn cười nhưng lại không dám cười, Phong Uyển Nhu cầm áo ngủ đó là bộ mấy ngày hôm trước Cỏ mẹ mua cho nàng, là váy ngủ dài, trước ngực in hình một con heo chảy nước miếng thật lớn, Phong Uyển Nhu nếu mặc vào -

Tiểu Thảo bắt đầu liên tưởng, ngồi ở trên giường, một bên cười tủm tỉm một bên lắc lư chân. Đi ra ngoài uống một miếng nước, trờ vào giường nàng lại bắt đầu cười, lăn qua lăn lại suy nghĩ, mãi cho đến lúc Phong Uyển Nhu tắm xong , đẩy cửa ra vẫn còn thấy Tiểu Thảo đang lăn lộn, trên trán nàng nhiều ra thêm mấy vạch đen.

"Em đang là gì?"

"Sao?"

Tiểu Thảo thật nhanh quay đầu, liếc mắt một cái liền thấy Phong Uyển Nhu. Tóc chưa sấy qua, còn ướt sũng xõa lên vai, từng giọt từng giọt nước đang chảy xuống theo xương quai xanh rơi vào khe rãnh mê người trước ngực, nhưng chính giữa áo ngủ lại là một cái đầu heo thật lớn a, Tiểu Thảo không nhịn được cười vang thành tiếng.

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, lại cúi đầu nhìn nhìn áo ngủ mình đang mặc, hiểu được là chuyện gì xảy ra , nàng cười cười, tay cầm khăn mặt ném qua một bên, chậm rãi bước đến chỗ Tiểu Thảo.

Tiểu Thảo vừa thấy như vậy lập tức ngưng cười, hoảng sợ nhìn Phong Uyển Nhu, nàng biết Phong Uyển Nhu khẳng định còn chưa tỉnh rượu hoàn toàn, tính tình lúc này nhất định sẽ táo bạo, mà Tiểu Thảo vừa rồi còn cười nhạo nàng nữa.

Nhìn Phong Uyển Nhu tiến tới, trái tim Tiểu Thảo ngày càng đập nhanh như muốn bay ra khỏi lồng ngực, Phong Uyển Nhu vừa xoa tóc, vừa mỉm

https://thuviensach.vn

cười nhìn Tiểu Thảo, tiến đến ngồi lên đùi Tiểu Thảo, hai tay ôm cổ nàng, cười tủm tỉm.

"Tiểu Thảo ~ em đang cười cái gì vậy?"

Mùi rượu nhè nhẹ thoáng qua, Phong Uyển Nhu thổi nhẹ vào lỗ tai mẫn cảm của người đối diện, Tiểu Thảo giật mình, nổi da gà, cả tóc gáy cũng đều dựng lên.

"Áo ngủ, có vẻ..... Có vẻ rất dễ thương."

Tiểu Thảo lúc này làm sao có thể nói thật, đầu cũng không dám xoay, từng dòng nước ấm từ bụng truyền xuống, tản ra toàn thân, khiến nàng có cảm giác muốn đem Phong Uyển Nhu đặt ở trên giường hung hăng chà đạp.

"A ~"

Phong Uyển Nhu cười cười, biểu tình quyến rũ chưa từng có, với người ngoài, nàng vẫn luôn giữ đúng lễ nghĩa, không vượt qua giới hạn lịch sự nửa bước , nhưng đối với Tiểu Thảo, nàng muốn thế nào thì làm thế đó.

Một tay ôm cổ Tiểu Thảo để giữ thăng bằng, Phong Uyển Nhu hơi hơi nghiêng mình về phía trước, Tiểu Thảo ngưng thở, nàng dự đoán Phong Uyển Nhu sẽ hôn mình, bởi vậy cả thân thể đều nhộn nhạo, từng bước từng bước tới gần, khi còn cách mặt Tiểu Thảo vài centimet, Phong Uyển Nhu dừng lại, nhìn Tiểu Thảo cười nói

"Em khẩn trương cái gì?"

"Hả?"

Tiểu Thảo còn chưa kịp phản ứng lại, Phong Uyển Nhu liền với tay tắt đèn, sau đó ôm cổ Tiểu Thảo, môi đặt trên môi nàng, cũng không hôn, mà

https://thuviensach.vn

chỉ nhẹ nhàng hỏi

"Tiểu Thảo, tôi như vậy, em có thích không?"

PS: Đọc bộ này cười chết mất, rớt mấy hàm răng giả của mình ròi :(=)))) Cái đoạn Phong tổng nghi ngờ Tiểu Thảo thấy ẻm cũng tội ghê, chỉ nhìn thôi không làm gì cũng bị liếc =))) Dám đưa cho ngự tỷ áo ngủ hoạt hình, hỏng hình tượng ghê :(Mấy chương sau sẽ có khúc liên quan đến mấy cái váy ngủ nài, đảm bảo lấy hết mấy hàm răng giả của mấy bạn, không cười không lấy tiền mà nếu mấy bạn có có cười mình cũng ko lấy tiền đâu hihi :">

Chương nài Phong tổng hiếm khi hiến thân làm dụ thụ :)))) Chương sau mà ko có H nữa là phải xem lại năng lực của Tiện Thảo ròi =)))))))))) Bời vại sẽ có H nha, có nhanh hay chậm tùy thuộc vào sự ủng hộ cuồng nhiệt của mái bạn :"> Nay là lần đầu của bạn Editor mới nài, cùng ủng hộ con nhà người ta đi nha :3 Cũng nhớ ủng hộ và khen ngợi mình, mình cũng không lỡ từ chối đao :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 100 Tiểu Thảo trở mình [H]

Edit: girl_sms (Yên tâm đi, cứ chương H mình sẽ xung phong ra trận giết giặc :">)

Beta: DuaG

Môi kề môi, nụ hôn dài ái muội dưới ngọn đèn mờ ảo, chóp mũi đều là mùi hương nhàn nhạt trên người Phong Uyển Nhu. Thân thể mềm mại của người đối diện gắt gao dựa vào Tiểu Thảo khiến đầu óc nàng choáng váng, nàng dùng sức nuốt nuốt nước miếng, nói không ra lời.

"Hôm nay tôi thực vui vẻ."

Một tay ôm eo Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu cúi đầu nói xong, môi lại dán lên môi Tiểu Thảo, cảm giác tê dại và tốt đẹp khiến Tiểu Thảo không ngừng run rẩy. Phong Uyển Nhu cảm giác được sự biến hóa này, nàng nhìn Tiểu Thảo nhẹ nhàng cười, cầm chặt lấy tay của nàng ta.

"Tôi biết, tôi từ trước đến giờ đều biết, em làm hết thảy đều vì tôi. Hôm nay em làm như vậy với mẹ em cũng là vì tôi, đúng không?"

Cái tốt của Tiểu Thảo, chỉ có một mình nàng ~ Phong Uyển Nhu biết được. Thái độ cực đoan gần như là bất hiếu, Tiểu Thảo tuy không nói, nhưng Phong Uyển Nhu đều biết. Tiểu Thảo làm vậy bất quá là muốn dùng hành động nói cho Cỏ mẹ biết nàng rất yêu Phong Uyển Nhu, đã yêu đến tận xương tủy, đã yêu đến không còn lý trí, nếu ai bắt hai người tách ra, là

https://thuviensach.vn

muốn lấy mạng của nàng. Ai dám khi dễ Phong Uyển Nhu, nàng sẽ liều mạng với người đó.

"Uyển Uyển....."

Tiểu Thảo chỉ cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, nàng thích cảm giác như vậy, thích Phong Uyển Nhu ngồi trên người nàng như vậy. Lúc này cùng ngày thường, Phong Uyển Nhu thực khác biệt, khiến tim nàng đập lợi hại. Nhưng lại có một cảm giác nói không nên lời dày vò nàng, nàng sợ hãi, sợ hãi nếu mình có hành vi đường đột sẽ phá hư khung cảnh tốt đẹp này. Uyển Uyển hiểu nàng, nàng vẫn biết điều này, và chỉ vậy thôi cũng đủ khiến nàng hạnh phúc, chính điều này mà nàng có dũng khí để bảo vệ mối tình này.

Phong Uyển Nhu chỉ nhìn Tiểu Thảo bằng ánh mắt dịu dàng biết cười, dịu dàng đến mức Tiểu Thảo cảm thấy mình đang nằm mơ. Nhẹ nhàng hôn lên môi Tiểu Thảo, thân thể Phong Uyển Nhu hơi lui về phía sau, cầm lấy tay Tiểu Thảo không buông ra, mắt phượng hẹp dài nhìn nàng, phong tình vạn chủng.

Nàng cầm tay Tiểu Thảo di chuyển, đặt lên cổ của mình, cách bộ vị mẫn cảm của nữ nhân chỉ vài cm. Tiểu Thảo hô hấp dồn dập, tay cũng hơi hơi run run, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, vẻ mặt điềm tĩnh, thanh âm lại ôn nhu khiến Tiểu Thảo chìm đắm trong đó.

"Thích không?"

"Thích....."

Tiểu Thảo ngại ngùng đáp, nói không nên lời, Phong Uyển Nhu như trước nhìn vào ánh mắt của nàng, cười như không cười, tiếp tục hỏi.

"Vậy vì cái gì không dám?"

https://thuviensach.vn

Một câu hỏi khiến đầu Tiểu Thảo như là bị nổ tung, không dám? Nàng không dám cái gì? Uyển Uyển đang ám chỉ cái gì?

"Tôi đang nghĩ, nếu tôi không nói, em vĩnh viễn cũng sẽ không chủ động."

Chân mày xinh đẹp tuyệt trần nhíu lại, Phong Uyển Nhu chế nhạo nhìn Tiểu Thảo. Tiểu Thảo liếm liếm môi, nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu một hồi lâu mới nói.

"Hiện tại có thể sao?"

Phong Uyển Nhu không nói lời nào, vẫn nở nụ cười, đèn ánh vào khuôn mặt tin xảo của nàng khiến Tiểu Thảo có chút ý loạn tình mê. Một tay ôm eo Phong Uyển Nhu, đem nàng kéo vào trong lòng mình, Tiểu Thảo nhẹ nhàng hôn lên.

Phong Uyển Nhu nhắm mắt, lẳng lặng nhận nụ hôn của Tiểu Thảo, nàng có thể cảm giác độ ấm của nụ hôn này, cảm thụ được tình yêu cùng trái tim của Tiểu Thảo. Phong Uyển Nhu ôn hòa như vậy càng kích thích đến tâm tình Tiểu Thảo, nụ hôn của nàng cứ thế tiếp nối, hôn lên mắt Phong Uyển Nhu, hôn lên miệng của nàng, thẳng đến khi hôn đến trước ngực.

Không khí có chút thay đổi, Phong Uyển Nhu như trước khóa ngồi trên đùi Tiểu Thảo, tuy rằng Tiểu Thảo vẫn ôm eo của nàng, nhưng phía sau không có đồ vật chống đỡ khiến nàng không chịu nổi nụ hôn dồn dập của Tiểu Thảo. Ngón tay mảnh khảnh bám chặt vào lưng Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu gắt gao nhíu mày, biểu tình có chút thống khổ.

Tiểu Thảo không có kinh nghiệm, nên cũng không biết Phong Uyển Nhu hiện tại đang bị dày vò ra sao, nàng chỉ không ngừng tập trung vào nụ hôn sâu của mình, da thịt mềm mại khiến nàng nghĩ mình đang ăn kẹo đường như hồi bé, cắn một miếng, liếm một cái rồi lại một cái, rất là vui vẻ. Lông

https://thuviensach.vn

mày Phong Uyển Nhu càng lúc càng nhíu chặt, hô hấp cũng có chút dồn dập.

"Tiểu Thảo -"

Nhịn không được, cuối cùng vẫn nhịn không được kêu ra. Hoàn hảo là Tiểu Thảo cũng không làm khó nàng, Tiểu Thảo ôm lấy eo nhỏ của Phong Uyển Nhu xoay người một cái đem nàng đặt lên giường. Nói Tiểu Thảo thông minh đột xuất không bằng nói nàng ta đang hành động theo bản năng cho rồi, có giường làm điểm tựa, Tiểu Thảo càng không kiêng nể gì.

Được sự ủng hộ của Cỏ mẹ, Tiểu Thảo không còn mang theo lo lắng trong lòng nữa, lúc hôn môi Phong Uyển Nhu, trên mặt cũng mang theo ý cười. Nụ cười kia cùng với từng trận hôn môi, từng thứ từng thứ nhộn nhạo quanh thân, như ngọn gió mùa xuân thổi lên người Phong Uyển Nhu, khiến toàn thân nàng nhột nhột, ngứa ngứa, rất thoải mái.

"Ngày đó, em chưa làm xong, rất khó chịu."

Áo ngủ in ảnh phim hoạt hình bị cởi ra, Tiểu Thảo thì thào nói nhỏ. Phong Uyển Nhu bị nàng trêu chọc đến ý loạn tình mê, căn bản không nghe được Tiểu Thảo đang nói cái gì. Phong Uyển Nhu cố nén cảm giác tê dại hỏi lại bằng giọng nói khàn khàn.

"Chuyện gì?"

Cúi đầu, ngậm lấy tiểu hồng đậu trước ngực Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo mơ hồ trả lời không rõ thanh âm.

"Chính là ngày đó, em tìm chị."

Vừa dứt lời, Tiểu Thảo hút mạnh một ngụm, thân thể Phong Uyển Nhu run rẩy lợi hại, tiếng rên từ miệng tràn ra. Ngón tay đang bám lấy lưng Tiểu Thảo cũng dùng sức, gắt gao khảm lên lưng nàng.

https://thuviensach.vn

"Bây giờ đến lúc trở mình."

Tiểu Thảo tiếp tục nói, động tác ở miệng cũng không ngừng, mà bàn tay xấu xa cũng chậm rãi đi xuống, dần dần đã đến vùng đất tư mật dưới thân. Từng dây thần kinh của Phong Uyển Nhu đều bị mỗi một hành động của Tiểu Thảo khống chế, xúc giác trở nên vô cùng mẫn cảm. Đầu ngón tay của Tiểu Thảo mỗi lần hoạt động đều khiến nàng run rẩy không ngừng.

"Em đã coi hết cảnh nóng rồi, học được thật nhiều."

Tiểu Thảo vừa nói, vừa cắn lấy tiểu hồng đậu đã có chút sưng đỏ, Phong Uyển Nhu bị hành hạ nói không lên lời.

"Em..... Em thành thật..."

"Không, hiện tại em làm chủ."

Tiểu Thảo đã thay đổi rồi, khí thế cũng không nhỏ, căn bản không nghe lời nói của Phong Uyển Nhu, tiếp tục lải nhải.

"Chị nói em không dám, kỳ thật, Uyển Uyển, em vẫn luôn suy nghĩ, khi cởi hết quần áo ra chị sẽ thành dạng gì, nghĩ tới thật nhiều thứ muốn làm với chị."

"....."

Nghe mấy lời đáng khinh này, Phong Uyển Nhu không do dự cắn lên bả vai của Tiểu Thảo. Tuy rằng rất đáng khinh, nhưng thân thể của nàng lại có phản ứng với mấy lời này, cảm giác được một dòng nước ấm đang tràn ra khiến nàng xấu hổ không chịu nổi. Tiểu Thảo tự nhiên cũng cảm giác được, tiếp tục chậm rãi châm ngòi, ngoài miệng vẫn nói những lời tán tỉnh háo sắc khiến người nghe đỏ mặt. Nhưng Tiểu Thảo lại cảm thấy đây chính là lời thật tâm của mình.

https://thuviensach.vn

"Em muốn cho chị vui vẻ, muốn nhìn chị thoải mái, vụng trộm lên mạng học, còn tìm phim HD xem. Nhưng muốn xem mấy thứ đó phải đăng kí hội viên, thực phiền toái mà."

"Em....."

Móng tay Phong Uyển Nhu khảm sâu vào lưng Tiểu Thảo, nàng hận không thể một cái cắn chết người trước mắt. Tiểu Thảo đau đến nhíu mày, vì muốn giảm bớt cảm giác đau đớn này, nàng thuận theo suy nghĩ của mình, không do dự, trực tiếp đột phá lớp màn mỏng ở đầu ngón tay, tiến thẳng vào trong thông đạo.

Phong Uyển Nhu không còn sức phát ra tiếng, thân thể run rẩy mãnh liệt, dùng hết khí lực ôm lấy Tiểu Thảo. Tiểu Thảo nhẹ nhàng hôn lên cổ nàng, chậm rãi chuyển động.

Rất thong thả rất nhu hòa, nhưng vẫn khiến Phong Uyển Nhu có chút khó tiếp nhận. Nàng nhíu mày, buông một cánh tay đang ôm Tiểu Thảo ra, đặt lên eo của mình, thừa nhận hết thảy động tác Tiểu Thảo.

Nhìn thân thể bị mồ hôi làm cho ướt nhẹp kia, nhìn đường cong mê người kia, Tiểu Thảo cảm giác thần kinh như bị kích thích. Động tác nhẹ nhàng lúc này không hề thỏa mãn được nàng, miệng cũng không nói gì thêm, Tiểu Thảo mạnh mẽ gia nhập chiến trường. Phong Uyển Nhu cắn môi, nỗ lực khắc chế không rên ra tiếng, mặc kệ như thế nào, đây cũng là nhà của Tiểu Thảo, còn có Cỏ mẹ ở nhà, nàng không thể không cố kỵ. Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu như vậy rất bất mãn, nghĩ đến mình làm không tốt, vì vậy hít sâu một hơi, đem sức lực chạy thi tám trăm mét dùng hết, cũng không quản Phong Uyển Nhu có thể chịu nổi hay không. Tiểu Thảo muốn nghe, nàng muốn nghe thanh âm rên rỉ của Uyển Uyển nhà nàng.

Chưa thấy tiếng rên rỉ đâu, chỉ thấy thanh âm đứt quãng cùng tiếng khóc rấm rức. Tiểu Thảo nhìn vào mắt Phong Uyển Nhu, nhìn nàng nhắm chặt

https://thuviensach.vn

hai mắt, nhìn thân thể trắng nõn trong suốt như ngọc của nàng phập phồng hô hấp, biết Uyển Uyển không phải khổ sở mà đang vui vẻ... Tiểu Thảo cười cười, bắt đầu tiến công thần tốc.

Xúc cảm ấm nóng dần dần truyền đến bao quanh ngón tay khiến Tiểu Thảo hưng phấn đến kích động, động tác cũng nhanh hơn. Toàn thân Phong Uyển Nhu đều đang run rẩy, hai tay nắm chặt sàng đan, ngăn không được thế tiến công như vũ bão của Tiểu Thảo, thân thể có cảm giác lơ lửng khiến nàng không có chỗ nào dựa vào. Nàng hối hận rồi, hối hận đã dùng cớ say rượu câu dẫn người này, hối hận vì đã biến tiểu bằng hữu thành sắc lang. Nhưng Tiểu Thảo sao có thể cho nàng thuốc hối hận cơ chứ?

Cao trào nhanh chóng ập đến, tiếng la thất thanh cùng với thân thể co rút của người đối diện khiến Tiểu Thảo rất thỏa mãn. Nhìn Phong Uyển Nhu không thể hoạt động, nằm trên giường mơ màng,Tiểu Thảo liếm liếm môi, lắc lắc tay.

"Cũng không quá khó a."

"Dương Tiểu Thảo -"

Phong Uyển Nhu hữu khí vô lực hét lên, muốn đá Tiểu Thảo ra xa một chút. Nhưng năng lực lý giải của Tiểu Thảo không mạnh lắm, luôn hiểu ngược lại với suy nghĩ của người bình thường, vừa nghe Uyển Uyển lên tiếng, đã bất chấp thân thể mỏi mệt, lại tiếp tục ra trận đánh tiếp. Đây là đương nhiên, Uyển Uyển còn muốn, còn to giọng gọi tên mình như vậy, nàng đâu thể chối từ a.

Vì thế, một lần lại một lần, Tiểu Thảo ở trên người Phong Uyển Nhu làm đủ hành động, vui vẻ thỏa mãn ý dâm nửa năm tích tụ. Thẳng đến khi Phong Uyển Nhu không còn tri giác nặng nề đi vào ngủ, nàng mới nghỉ ngơi. Cũng không quan tâm cả người đều là mồ hôi, ôm lấy Phong Uyển

https://thuviensach.vn

Nhu, hôn lên đôi môi đã sưng đỏ của người đang mê man trong giấc ngủ, nở nụ cười đắc ý.

Phong Uyển Nhu ngủ thật sâu, Tiểu Thảo cũng ngủ rất ngon, Cỏ mẹ là người từng trải, thấy hai người không dạy cũng không đi gõ cửa, mà xách túi đi làm luôn, trước khi đi còn làm cơm đặt trong tủ lạnh cho Tiểu Thảo và Phong Uyển Nhu. Đến giữa trưa mười hai giờ, Tiểu Thảo tỉnh trước, nàng xoa xoa mắt, mơ mơ màng màng nhìn Phong Uyển Nhu, nghĩ nghĩ, lập tức ngồi dậy, xốc chăn mình lên, lại nhìn chằm chằm thân thể của mình, lúc này mới cười lớn reo hò.

"Không phải mơ, không phải mơ."

Phong Uyển Nhu ngủ ở một bên bị tiếng reo này đánh thức. Vốn đã bị Tiểu Thảo ép buộc cả đêm khiến thân mình khó chịu, hiện tại vừa tỉnh dậy lại nghe thấy mấy lời này, Phong Uyển Nhu nhíu mày, tức giận nhìn nàng.

"Cái gì mơ với không mơ? Tôi đói bụng, đi làm cơm nhanh."

"Ờh ờh."

Tiểu Thảo nhấc mông đứng lên, Phong Uyển Nhu thấy vậy mặt đỏ lên, Tiểu Thảo không quản nhiều như thế, nhanh nhẹn đem quần áo mặc vào rồi vọt ra phòng bếp. Là nàng không tốt, Uyển Uyển tối hôm qua uống nhiều rượu, lại bị nàng như vậy khi dễ cả đêm, khẳng định muốn chết đói rồi.

Vào phòng bếp, nhìn trên tủ lạnh có tờ giấy Cỏ mẹ để lại, Tiểu Thảo cảm thấy thật xúc động, vẫn là mẹ già thân yêu tốt nhất. Đem cháo thịt nạc trứng muối trong tủ lạnh ra nấu lại cho nóng, Tiểu Thảo luộc thêm trứng gà, mang ra phòng khách. Phong Uyển Nhu cũng tắm rửa xong từ phòng ngủ đi ra, nàng vừa lau tóc vừa đi ra phòng khách, Tiểu Thảo lấy nước trái cây ra nhìn thấy Phong Uyển Nhu đi lại có chút không ổn, cẩn thận nói.

"Vẫn khó chịu à? Hay em giúp chị mát xa nha?"

https://thuviensach.vn

"Không cần!"

Phong Uyển Nhu trả lời cực nhanh, mặt lại đỏ lên. Tiểu Thảo nhìn thấy liền vui vẻ, ăn một miếng cháo, cười cười nói.

"Ai nha, rượu tỉnh rồi, bắt đầu ngượng ngùng mà."

"Dương Tiểu Thảo !"

Phong Uyển Nhu nóng nảy, lấy chiếc đũa đập mạnh lên bàn, căm tức nhìn Tiểu Thảo, trên mặt đã đỏ lên một mảnh. Tiểu Thảo cũng không sợ hãi, không biết đông tây nam bắc tiếp tục dỗ dành.

"Ăn đi, ăn đi."

Còn ngượng ngùng gì nữa, nên xem đều xem qua hết rồi, còn muốn hối hận sao? Hahaha, tối hôm qua Uyển Uyển thật đẹp, về sau còn phải nói mẹ già cùng nàng uống rượu nhiều hơn nữa.

"Em lại nghĩ cái gì nữa?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, mắt nheo lại, vừa thấy nàng ta như vậy đã biết không phải nghĩ đến chuyện tốt lành gì rồi. Tiểu Thảo thật thẳng thắn thật thà thánh thiện ngẩng đầu nhìn Phong Uyển Nhu.

"Em rất thích bộ dạng tối qua của chị."

PS: Tiện quá mức =)))) Đang làm đại sự mà mẻ cũng ráng bon chen xã hội đen kể lể muốn xem phim phải đăng kí thành viên ra sao =)))) Đảm bảo link coi là do chế Ngưng gửi =)))) Ai có link gì hay share liền đi để mai mốt hội chị em bạn dì ra trận đỡ mất mặt như Tiểu Thảo lần trước, gửi link ngay nhận tiền liền tay =)))))))))))) Chắc phải tạo page "Like để Tiện Thảo không tào lao khi làm đại sự" Khẳng định Phong Uyển Nhu mà có FB sẽ like điên cuồng :(=)))

https://thuviensach.vn

Nói ra cũng ngại mấy chế nói mình nịnh rồi ATSM về chế Nhu chứ chương này chế Nhu thụ bà thím, thụ hết nói, còn phải kêu là dụ thụ :(=)))))))))))))) Bởi vậy bạn nào ao ước Phong tổng thụ đã thỏa ước ao bao ngày rồi nha :"> Trước khi xách mông đi ngủ hãy để lại 1 dấu răng chứng tỏ bạn đã chứng kiến sự trưởng thành của Tiện Thảo =))))))))))))))

Nai PS hơi dài, ai mắc mệt thì đọc hết truyện ròi ngủ đi =))))))))))))))) Đừng nghe mình tán dóc :(=)))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 101 Ma nhập

Edit: Trammeg

Beta: girl_sms

Đừng bị tựa chương nài lừa tềnh nhoa mấy chế

Một ngụm nước bọt ở cổ họng muốn nuốt mà nuốt không trôi, Phong Uyển Nhu cắn môi, hung hăng nhìn Tiểu Thảo. Mới là buổi sáng, có phải Tiểu Thảo đã muốn ăn đòn rồi hay không?

"..... Ngạch, em chỉ ăn ngay nói thật."

Nhận thấy bất thường, Tiểu Thảo nhẹ giọng mở miệng, cẩn thận xem xét tâm tình của Phong Uyển Nhu. Vốn đây đều là lời trong lòng của nàng, ở cùng Phong Uyển Nhu lâu như vậy , nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Uyển Uyển như vậy, ôn nhu đa tình, còn mang theo một cảm giác câu nhân, có thể không thích sao?

"Em đáng ghét!!!!"

Phong Uyển Nhu như oán như giận mắng ra một câu, ánh mắt thẹn thùng khiến nhiệt huyết của Tiểu Thảo lại sôi trào hừng hực, Tiểu Thảo nhìn người đối diện liếm liếm môi, lại muốn làm chuyện xấu. Loại sự tình này thật sự giống như hút thuốc phiện, có một lần thì sẽ muốn có lần thứ hai, nghiện muốn chết.

https://thuviensach.vn

"Làm gì? !"

Phong Uyển Nhu cảnh giác nhìn Tiểu Thảo, buông tay Tiểu Thảo ra. Tiểu Thảo dùng ánh mắt trông mong nhìn nàng, nhẹ giọng nói

"Uyển Uyển....."

"Em không cần nói,nghiêm túc ngồi xuống cho tôi."

Phong Uyển Nhu hung hăng nhìn Tiểu Thảo, lúc trước tại sao không nhìn ra Tiểu Thảo là một đại sắc lang, suy nghĩ của nàng ta sao có thể đen tối như vậy? Tối hôm qua, tư thế đó..... Nghĩ đến tối hôm qua, Phong Uyển Nhu lại đỏ mặt, nơi tư mật vẫn còn cảm giác hơi hơi đau.

"Em bị nóng trong người"

Tiểu Thảo nhìn chằm chằm vào Phong Uyển Nhu, nhìn thấy nét mặt Phong tổng đột nhiên đỏ bừng, có lẽ không nguyện ý cùng mình làm chuyện xấu.

Phong Uyển Nhu nghe Tiểu Thảo nói xong, thân người như có phản xạ tự nhiên lùi về phía sau, hai tay ôm trước ngực, híp mắt nhìn nàng.

"..... Thật ra cũng không nóng lắm."

Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu dùng tư thế né tránh khoa trương như thế sao còn dám xằng bậy, vội vàng sửa lại lời nói, nào ngờ Phong Uyển Nhu cũng không trách tội nàng, mà còn cười cười thật ôn nhu hỏi

"Nóng hả?"

"Vâng!"

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu, trong mắt tràn ngập hy vọng. Phong Uyển Nhu lại cười càng tươi hơn, nhìn nàng nói

https://thuviensach.vn

"Trong cơ thể có hỏa khí quá lớn, hẳn là nên vận động mạnh."

"Đúng vậy đúng vậy !"

Tiểu Thảo vui vẻ cực độ, Uyển Uyển thật biết săn sóc mình a, biết mình muốn làm cái gì, cố ý cấp cho mình bậc thang để leo lên.

"Như vậy, em khiêu vũ cho tôi xem."

"A?"

Tiểu Thảo sửng sốt, miệng đang tươi cười há to không kịp khép lại, ngơ ngác nhìn Phong Uyển Nhu. Phong Uyển Nhu không đổi sắc, cười nhìn nàng

"Em không phải đang nóng sao? Vận động là tốt nhất, đem khí nóng thoát ra hết thì ổn rồi."

"Nhưng là -"

Tiểu Thảo muốn giải thích, Phong Uyển Nhu biến sắc, lớn tiếng hỏi

"Em gạt tôi?"

"Không có không có."

Tiểu Thảo vội vàng giải thích, vụng trộm quan sát sắc mặt của Phong Uyển Nhu, nhận thấy nàng ta không giống đang nói đùa, liền bĩu môi

"Nhưng em không biết khiêu vũ hiện đại."

"Tôi thích nhất là múa dân tộc."

Phong Uyển Nhu ở một bên thản nhiên nói, bây giờ trong lòng nàng đang rất tức giận, tối hôm qua Tiểu Thảo ép buộc nàng cả đêm không nói đi, buổi sáng hôm nay còn nói những lời kích thích như vậy, phải dạy dỗ

https://thuviensach.vn

một chút, nếu không qua vài ngày sau không biết nàng sẽ bị ép buộc thành cái gì.

"Nhưng là -"

Tiểu Thảo còn muốn giải thích, nhưng nhìn thấy Phong Uyển Nhu đang nhíu mày cũng không dám giải thích gì nữa, không được tự nhiên đứng lên, nàng quay đầu, quay qua bốn phía nhìn nhìn, lại quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, nhỏ giọng hỏi

"Bây giờ tại nơi này múa sao?"

Trong phòng khách múa dân tộc, thật xấu hổ a.

"Đi ra quảng trường được không?"

"..... Vẫn là ở đây tốt hơn."

Tiểu Thảo đã nhìn ra, Phong Uyển Nhu đang tức giận thật sự, một chút cũng không thể lay chuyển. Lúc này muốn cùng Phong Uyển Nhu phân rõ phải trái tuyệt đối là không muốn sống nữa, vì vậy bạn học Tiểu Thảo của chúng ta thật ngoan ngoãn nghe lời, Uyển Uyển nói cái gì thì làm cái đó đi.

Tiểu Thảo lúc trước cũng có học qua múa dân tộc, hồi đó nàng bám lấy Dì Lưu ở dưới lầu học, vừa lúc cùng Dì Lưu kết bạn, múa tuy rằng cũng không phải xuất sắc, nhưng tuyệt đối đủ dùng. Bây giờ trước mặt Phong Uyển Nhu, nàng cũng không còn ngượng ngùng, bởi vậy đem áo ngủ trên người kéo xuống, mạnh mẽ nhảy người lên, xoay người, làm tư thế thiếu nữ ngây thơ.

"Phong đại gia, tiểu nữ tử đến đây ~"

Nói xong, Tiểu Thảo liền ngồi trên mặt đất, nâng tay phải lên, dùng tay áo che khuất nửa bên mặt, nũng nịu nhìn Phong Uyển Nhu, giả bộ thẹn

https://thuviensach.vn

thùng, Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo, không nói được lời nào, đã hoàn toàn hóa đá.

"Tiểu nữ tử đã lâu không luyện tập, cũng không biết có thể hợp ý đại gia hay không? Tạm thời đi vài bước, nếu có xấu, đại gia không được cười nga, a a a ~"

Tiểu Thảo đã sắp hoàn toàn tiến vào trạng thái tự kỉ cao độ, khắp người của nàng, ngay cả cái áo ngủ trên người cũng cảm thấy nhộn nhạo, đi đến chỗ Phong Uyển Nhu, nhìn thấy Phong Uyển Nhu trợn mắt há hốc mồm không nói được lời nào.

"A a a ~ xem đại gia ngây ngốc kìa."

Tiểu Thảo vừa nói vừa phất phất tay áo trước mặt Phong Uyển Nhu, điển hình cho phong cách tú bà. Phong Uyển Nhu dần dần phục hồi tinh thần, không thể nhịn được, liền cười ra tiếng.

"Làm gì vậy?"

Tiểu Thảo không bằng lòng, lại xoay xoay phất phất tay áo, nàng cảm thấy mình múa thập toàn thập mỹ, đẹp hoàn hảo mà, tư thế rất chính xác, biểu tình cũng không tệ, Uyển Uyển sao có thể cười như vậy. Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo nói không nên lời, chỉ cười không ngừng, vừa cười vừa lấy tay ôm bụng, nước mắt chảy ra .

"Cười cái gì..... Đại gia không thấy đẹp sao?"

Tiểu Thảo còn đang biểu diễn, nàng vốn có chút thẹn thùng, nhưng vừa thấy Phong Uyển Nhu cười vui vẻ như vậy, trong lòng cũng thỏa mãn hơn, vì vậy càng thêm nhập vai, thay đổi động tác liên tục, sau đó xoay người một cái thật mạnh, eo hạ xuống chín mươi độ ngay lập tức.

"Ai da -"

https://thuviensach.vn

Chỗ eo đau nhói khiến Tiểu Thảo biến sắc, kêu to một tiếng.

"Được rồi, tốt lắm, đến đây đại gia thưởng."

Phong Uyển Nhu xoa xoa nước mắt do cười quá nhiều, nàng chưa bao giờ biết tiểu bảo bối nhà mình còn có tài nghệ này à, ở cổ đại chắc chắn sẽ thành hoa khôi ở Lệ Xuân Viện, nếu không phải hiện tại tóc rối tung còn thêm cái áo ngủ trắng xóa nhìn rất giống Sadako, thì tuyệt đối là một Tú bà tài năng mà.

Sadako: Google để làm gì, còn không mao sợt =))), nói chung là 1 chị ma đó mấy bạn, ai rảnh coi phim nài đêm khuya cho đỡ buồn

"Mau tới đây nhận thưởng."

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo còn ngồi trên mặt đất, ôm eo nhìn mình, lắc lắc đầu, Tiểu Thảo thật quá chuyên nghiệp a.

Ai biết Tiểu Thảo vẫn không nhúc nhích, một tay chống trên eo, thống khổ nhìn Phong Uyển Nhu, nhe răng nói

"Sốc hông rồi."

"Cái gì? !"

Phong Uyển Nhu đứng dậy ngay lập tức, bước vài bước đi đến bên ngườiTiểu Thảo, đỡ lấy eo của nàng.

"Đau chết mất."

Tiểu Thảo đau đến hít một hơi khí lạnh, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, Phong Uyển Nhu đỡ eo của nàng, dìu Tiểu Thảo đứng lên, nhịn không được mắng nàng

"Em nói xem, không có việc gì tự nhiên lắc eo làm chi?"

https://thuviensach.vn

"Là chị nói phải vận động mạnh a."

Tiểu Thảo bĩu môi, ủy khuất trả lời, trên eo lại truyền đến cảm giác đau nhức, khiến nàng nhịn không được nhe răng hít khí lạnh.

"Xem ra về sau muốn phải rèn luyện sức chịu đựng của vùng eo, mới như vậy đã hỏng, tôi còn không thấy đủ à."

"....."

Tiểu Thảo đen mặt nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu mặt không đổi sắc nhìn nàng, trong mắt còn mang theo một tia chế nhạo.

"Chị đang bỏ đá xuống giếng."

"Tôi như thế nào bỏ đá xuống giếng?"

Phong Uyển Nhu kỳ quái nhìn Tiểu Thảo, nàng nói đều là lời thật tâm à, tuổi còn trẻ mà chỉ khiêu vũ thôi đã làm eo bị thương, còn không nên rèn luyện nhiều hơn sao?

"Chị nói rèn luyện vùng eo..... Háo sắc quá mà....."

Tiểu Thảo vừa đỡ eo vừa nói, Phong Uyển Nhu ngẩn người, không chớp mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thảo một hồi, cả nửa ngày mới phản ứng lại, mặt nàng đỏ lên, cắn răng dùng sức vỗ một cái vào eo Tiểu Thảo.

"Tôi thấy em chưa đau lắm đâu !"

"Đau quá, mưu sát chồng bà con ơi!"

Tiểu Thảo đau đến nhe răng nhếch miệng, Phong Uyển Nhu cũng không buông tay, nàng từ trước đến nay không nghĩ tới Tiểu Thảo có thể sắc đến trình độ này, làm chuyện gì cũng có thể nghĩ đến vận động trên giường.

https://thuviensach.vn

"Về sau em tránh xa Dạ Ngưng cho tôi!"

Phong Uyển Nhu căm giận nói, Tiểu Thảo xoa eo, quay đầu, kỳ quái nhìn nàng

"Làm sao vậy? Như thế nào lại trút giận lên người Ngưng Ngưng?"

"Cô ấy dạy em những gì?"

Phong Uyển Nhu nghiến răng nghiến lợi nói, lúc trước Tiểu Thảo thật đơn thuần, từ khi học theo Dạ Ngưng, càng ngày càng háo sắc.

Tiểu Thảo nhẹ nhàng xoa nắn vùng eo, cảm giác đã đỡ hơn không còn đau như lúc nãy, vẻ mặt thả lỏng hơn rất nhiều, nhìn Phong Uyển Nhu, có thể cười cười.

"Không liên quan đến Ngưng Ngưng, cô ấy chỉ gợi ý cho em, là do emcó ngộ tính cao."

"Dương Tiểu Thảo!"

"..... Đau !"

"Tôi còn chưa thấy đủ đau đâu, em tiếp tục múa cho tôi! Không cho ngừng lại, đi đến phòng tắm lấy hai cái khăn mặt ra đây, nếu múa không tốt đừng mong tôi để ý đến em."

"Uyển Uyển....."

Tiểu Thảo đau khổ nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu không thèm để ý đến Tiểu Thảo, lạnh lùng nhìn nàng. Tiểu Thảo vừa thấy nàng như vậy đã biết lại sắp tức giận, cũng không dám nói gì, tay đỡ eo chống đỡ thân mình chạy vào phòng tắm chạy, Tiểu Thảo ngoan ngoãn cầm hai cái khăn mặt đi ra, cố gắng nặn ra vẻ mặt cười cười nhìn Phong Uyển Nhu

https://thuviensach.vn

"Đại gia, tiểu nữ tử đến đây."

Nói xong, Tiểu Thảo đứng tại chỗ làm động tác, bắt đầu múa diệu nhảy dân tộc dành riêng cho Phong Uyển Nhu xem, hạ eo giang chân, động tác không tệ lắm, nhìn sang thì thấy Phong Uyển Nhu vẫn ghét bỏ nhìn mình, Tiểu Thảo cắn răng, rõ ràng đã ra đòn quyết định vậy mà cũng chưa xi nhê gì, nàng bèn cầm hai cái khăn mặt vung lên, nở nụ cười vẫy khăn về phía Phong Uyển Nhu.

Phong Uyển Nhu tuy ngoài mặt không có biểu tình gì, nhưng trong lòng đã sớm cười đến nở hoa rồi, nhìn Tiểu Thảo chạy lại gần mình, độ cong của khóe miệng cũng càng lúc càng lớn, lúc này hai người còn cách nhau vài bước chân, đột nhiên có tiếng mở cửa. Tiểu Thảo nhanh chóng biến sắc, thân mình cứng đờ. Phong Uyển Nhu cũng đứng hình, rất nhanh xoay người, cầm lấy ly nước trên bàn, cúi đầu uống.

"Tổ tông ơi, con lại làm trò gì đây?"

Cỏ mẹ vừa vào nhà liền bị cảnh tượng kinh hoàng đập vào mắt, con gái nhà mình đang nhảy tư thế múa dân tộc, đã thế còn cầm hai cái khăn mặt, trên người mặc áo ngủ màu trắng, tóc tai bù xù đứng gần Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu thì chuyên tâm cúi đầu uống nước, nhìn cũng không nhìn nàng một cái, nói chung rất là bình tĩnh.

"Có phải mẹ đã phá hỏng cuộc vui của hai người không?"

Cỏ mẹ thả đồ ăn trong tay xuống, đi đến chỗ Tiểu Thảo sờ sờ đầu nàng. Tiểu Thảo cười cười như búp bê bị hư, tầm mắt vẫn dừng lại trên người Phong Uyển Nhu đang uống nước.

"A, thời gian không còn sớm, cháu cũng nên đi làm , chào dì, cháu đi."

"Ách, chào cháu."

https://thuviensach.vn

Cỏ mẹ lên tiếng, thái độ rất nhu hòa, hiện tại đối với Phong Uyển Nhu, một chút địch ý cũng không có, ngẫm lại đứa nhỏ này cũng không dễ dàng gì để chịu đựng con gái mình, lúc sáng sớm đã phải chịu màn động kinh của Tiểu Thảo, người bình thường thật đúng là làm không được.

"Em cũng chuẩn bị một chút đi, chút nữa đến công ty, hôm nay có người quan trọng đến, em tốt nhất nên chăm sóc tốt bạn thân Dạ Ngưng của em."

Phong Uyển Nhu cố ý đem cụm từ "Dạ Ngưng của em" đọc rất nặng, cười như không cười nhìn Tiểu Thảo, rồi đi đến sô pha, cầm lấy túi xách, thay giày đi ra ngoài, trong quá trình đó, Tiểu Thảo vẫn nắm chặt khăn mặt trong tay, cắn răng nhìn Phong Uyển Nhu. Người xấu! Uyển Uyển là người xấu, cực kì xấu!

"Mới buổi sáng sao đã bị ma nhập?"

Cỏ mẹ nhìn Phong Uyển Nhu đi rồi mới tức giận hỏi Tiểu Thảo, Tiểu Thảo ngẩn người

"Con không có bị ma nhập."

"Đầu của con rối tung như là bà điên kia."

"..... Mẹ, chúng con đang chơi trò chơi, mẹ đừng hiểu lầm."

Cỏ mẹ trắng mắt, nhìn Tiểu Thảo, hỏi

"Trò chơi? Trò chơi gì, sao mẹ không thấy Uyển Uyển vui vẻ?"

Tiểu Thảo bị Cỏ mẹ chất vấn, đứng tại chỗ sửng sốt một hồi, hừ một tiếng, xoay người đi đánh răng rửa mặt thay quần áo, lại mất thêm gần nửa tiếng, lúc này Tiểu Thảo mang theo túi xách rời khỏi nhà, vừa ra đến trước cửa thì quay lại nhìn Thảo mẹ, cười cười thần bí.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, con vừa rồi chưa trả lời, chúng con chơi trò chơi tình thú, mẹ hiểu không? Mẹ không hiểu đâu, mẹ già yêu dấu !"

Nói xong, Tiểu Thảo lại hừ thêm một tiếng, lắc đầu một cái rồi vọt ngay khỏi cửa.

PS: Nai tính PS nhìu mà mấy bạn cmt làm mình tỏn thương quá nên nai hết dám PS, hẹn gặp lại vào ngày nào rảnh rang sẽ làm 1 cái PS dài cho mấy bạn đọc chơi =))) Thiệt ra là nai mắc mệt nên ko muốn type nhìu nên lấy lí do dả lả đổ lỗi cho mấy bạn tự trách thoi :"> =)))))) Nay mình cũng nóng trong người như Tiện Thảo mà may không có Phong Uyển Nhu nên chưa phải làm vận động mạnh =)))))))))))) Đúng là Tiện Thảo Ý dâm tích tụ nửa năm nai xả hết :">

Từ sau mình onl ngày nào sẽ ráng post ngày đó, nói chung 106 chương đã xong và giờ mình đang muốn hành hạ mấy bạn nên cứ post từ từ thôi =)))))))))) Gạch đá đâu bơi vào đây, mình nhận hết :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 102 Múa cột

Edit: Tiểu Thiên Thanh (Edit lần đầu nha ^0^ Nhớ vote và cmt động viên cho bản để bạn còn phụ mình :">)

Beta: Còn ai ngoài mình girl_sms :">

Vừa ra khỏi cửa, Tiểu Thảo đón xe buýt, nàng chọn chỗ ngồi gần cửa sổ. Lấy điện thoại gọi cho Phong Uyển Nhu.

"Uyển Uyển, chị đến chưa?"

"Vừa đến."

Phong Uyển Nhu cầm di động đi đến văn phòng. Sau lần ở nhà Tiểu Thảo, nàng thấy Tiểu Thảo cùng Cỏ mẹ đã vui vẻ trở lại, nhịn không được bèn trộm cười. Vương Oánh Oánh ôm văn kiện đi qua, thấy bộ dáng Phong Uyển Nhu tay cầm di động miệng cười tủm tỉm. Kinh ngạc há to miệng. Không phải chứ, Phong tổng đang yêu? Sao vậy được, chưa từng thấy nàng thân thiết với ai. Nhưng nếu không có ai thì sao nàng lại có biểu tình như vậy?

"Văn kiện rớt kìa"

Phong Uyển Nhu chỉ vào đống văn kiện. Vương Oánh Oánh đỏ mặt, thu hồi tầm mắt, bận rộn cúi đầu nhặt đống văn kiện lên. Sau đó đứng dậy không dám nhìn nữa liền chạy đi.

https://thuviensach.vn

"Ai vậy?"

Tiểu Thảo lười biếng hỏi, cư nhiên có người dám rình coi Uyển Uyển nhà nàng.

"Là Oánh Oánh tỷ của em."

"Hừ, hôm nay chị khi dễ em, để em phải một mình đối phó với mẹ già. Chị không xem em khiêu vũ, bỏ lại mình em bơ vơ."

"Tôi bắt em khiêu vũ sao?"

"Chị ghét bỏ em - huhu em thật là đáng thương mà."

Tiểu Thảo nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, tâm tình phi thường vui vẻ giả bộ than khóc.

Phong Uyển Nhu mở máy tính, bất đắc dĩ lắc đầu

"Rồi rồi, đừng giả vờ đáng thương nữa..."

"Nga, em phải đi liền đây. Ah đúng rồi, Uyển Uyển, trước lúc chị đi bảo em chiếu cố Ngưng Ngưng là vì cái gì?"

Ở đầu dây diện thoại bên kia của Tiểu Thảo truyền đến thanh âm tiếng xe bus báo đã tới trạm. Phong Uyển Nhu nhíu nhíu mày, không nói gì. Nàng đau lòng, không muốn Tiểu Thảo trễ giờ. Nàng tôn trọng Tiểu Thảo, cũng tôn trọng sinh hoạt của nàng và không muốn chuyện tiền bạc làm thương tổn đến tình cảm của hai người.

"Sao mà nhiều vấn đề như vậy, em đến đây đi rồi sẽ biết."

"Hung dữ quá à, không để ý đến chị nữa, em vào công ty đây."

https://thuviensach.vn

Cúp điện thoại, Tiểu Thảo vọt vào Phong Đẳng. Như một con gió lao vào thang máy rồi vội vàng pha cà phê như thường lệ. Phong Uyển Nhu ngồi ở văn phòng, vừa uống ly cà phê mà Tiểu Thảo đem đến vừa nhìn bản hợp đồng trong tay.

"Sắp có người từ bên Bắc Kinh đến, ước chừng có năm người đi, em mau đi chuẩn bị."

"Òh."

Tiểu Thảo gật đầu, xoay người đi ra ngoài. Mặc kệ quan hệ của hai người có thân mật ra sao, tại công ty Tiểu Thảo đều rất quy củ. Không cần ôm một cái cũng chẳng đòi Uyển Uyển hôn một cái, theo như lời Dạ Ngưng nói, là tiểu cô nương nhu thuận hiểu ý người a.

Phong Uyển Nhu chuẩn bị đồ đạc. Sau đó không lâu, bên ngoài truyền đến tiếng động cơ ô tô.

Tiểu Thảo nhìn nhìn bĩu môi nhìn chiếc xe hoành tráng bên ngoài đường lớn, thật là, người nào vậy, rầm rộ và phô trương quá chừng. Chẳng lẽ là Tiêu Tổng? Mà cũng mặc kệ đi, Tiểu Thảo chuyên tâm pha cà phê, pha xong liền đem đến phòng họp.

Bày cà phê ra bàn, Tiểu Thảo lén nhìn trộm nữ nhân đang ngồi. Lặp tức trợn tròn mắt, cảm thấy rất quen mặt? Giống như đã gặp qua ở đâu rồi. Nữ nhân kia cũng phát hiện Tiểu Thảo đang nhìn mình, nàng cầm ly cà phê nhấp một ngụm, cười cười.

...

Tiểu Thảo đỏ mặt, nữ nhân này có khuôn mặt tươi cười, nhìn rất xinh đẹp, chân mày lá liễu. So với Uyển Uyển nhà nàng thì người kia có một loại khí chất cổ điển của nữ nhân. Nếu nói Phong Uyển Nhu mĩ nữ lạnh lùng cao quý, thì cô gái này lại là mĩ nữ ôn nhu thân thiện, nụ cười kia quả

https://thuviensach.vn

thực đã hòa tan tâm hồn thiếu nữ bánh bèo bé bỏng bồng bột của Tiểu Thảo.

Nhìn bộ dạng ngây ngốc của Tiểu Thảo, Phong Uyển Nhu cũng không nói gì chỉ chớp chớp mi mắt, nhịn cười nhìn nàng. Tiểu Thảo phát hiện bản thân có chút thất thố, khuôn mặt đỏ bừng lên, nàng cắm khay cúi đầu vội vàng ra ngoài. Trong phòng họp, nữ nhân kia lại nhìn Phong Uyển Nhu cười tươi, Phong Uyển Nhu cũng nở một nụ cười đáp lễ.

"Nè, Tiểu Thảo sao bồ đi nhanh vậy? Chút nữa là đụng trúng mình rồi"

Từ phòng họp đi ra, Dạ Ngưng bị tiểu Thảo vừa vặn đụng phải. Cũng may là Dạ Ngưng nhanh nhẹn lùi lại trừng mắt nhìn Tiểu Thảo. Như thế nào mà sáng sớm đã chạy loạn thế này, Tiểu Thảo nhìn Dạ Ngưng nói nhỏ

"Ngưng Ngưng, trong phòng có mỹ nữ, đẹp lắm, đẹp hết mức."

"Mình biết, là Uyển Uyển của bồ chứ gì!"

Dạ Ngưng tức giận, tôi biết hai người các ngươi rất ngọt ngào thân mật, nhưng không cần phải lồ lộ ra như vậy a, không có ý tứ gì hết.

"Không phải a....."

Tiểu Thảo run rẩy nói, vì kích động nên thanh âm có chút thay đổi.

"Mỹ nhân kia hình như là Tiếu tỷ tỷ, tổng giám của..."

Không đợi Tiểu Thảo nói hết lời, Dạ Ngưng đã đi vào phòng họp. Tiểu Thảo nhìn theo bóng dáng của đồng bọn có chút không yên lòng, xoa xoa tay ngồi ở văn phòng tiếp tục làm việc.

Nhớ lại lúc trước Dạ Ngưng đã từng cho nàng xem qua ảnh chụp của nàng ta cùng với một nữ nhân, mà mỹ nhân vừa rồi ngồi trong phòng kia rất giống nhau a. Tuy rằng Dạ Ngưng chưa nói qua, nhưng Tiểu Thảo cũng

https://thuviensach.vn

có thể cảm giác ra được tình cảm của Dạ Ngưng đối với người này lớn ra sao, hôm nay nhìn thấy mỹ nữ tỷ tỷ kia, không biết có thể xảy ra xung đột trái đất đụng địa cầu không nữa. Tiểu Thảo vừa chờ mong lại vừa lo lắng, kết quả chờ cả nửa ngày, Dạ Ngưng thì chưa thấy đâu, ngược lại chỉ có Uyển Uyển nhà nàng đến.

"Phong tổng, sao chị lại tới đây?"

"Như thế nào, em sợ tôi đến?"

Thanh âm của Phong Uyển Nhu có chút lãnh đạm. Biểu tình cũng không vui cho lắm. Tiểu Thảo có chút kỳ quái hỏi lại

"Sao vậy? Chị giận em à?

"Ha~ Tôi giận làm gì chứ?

Tức giận sao? Phong Uyển Nhu thực sự tức chết mà, nàng nghĩ rằng Tiểu Thảo nhà nàng vĩnh viễn coi nàng là độc nhất vô nhị, trừ mình ra sẽ không liếc mắt với người khác. Nhưng bây giờ thì sao? Nhìn thấy Tiếu Vũ Hàm là mất hồn ngay, thiếu chút nữa đem cà phê đổ lên đầu người ta rồi, còn nói cái gì là độc nhất vô nhị!

Tiểu Thảo thấy Phong Uyển Nhu như vậy có chút kinh hãi, không biết mình đã chọc giận gì Uyển Uyển.

Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn Tiểu Thảo đang ngẩn ngơ, không nói gì liền xoay người đi. Tiểu Thảo sửng sốt, đứng tại chỗ. Suy nghĩ cả nửa ngày cũng không biết đã đắc tội lúc nào. Nhìn Phong Uyển Nhu đi khỏi mà trong lòng Tiểu Thảo khó chịu đến điên lên. Nàng nhất định phải chạy theo hỏi cho rõ đã xảy ra chuyện gì.

Nói là làm, Tiểu Thảo đẩy cửa phòng tổng giám đốc đi vào, nhìn một hồi không thấy ai, lại hướng về phía phòng họp tìm. Cuối cùng, nàng cũng tìm

https://thuviensach.vn

được người kia.

Phong Uyển Nhu đứng trước khung cửa sổ, ánh mắt nhìn ra bên ngoài. Thấy bóng lưng gầy yếu của nàng, Tiểu Thảo cảm thấy vô cùng đau lòng. Bước lên phía trước, Tiểu Thảo ôm lấy Phong Uyển Nhu .

"Chị sao thế, Uyển Uyển?"

Tiểu Thảo dùng mặt cọ cọ vào cổ nàng, thanh âm mềm mềm, mang theo một chút giọng mũi. Phong Uyển Nhu để cho Tiểu Thảo ôm mình, vẫn không nói gì.

"Rốt cuộc làm sao vậy, em chọc chị sao?"

Cùng Phong Uyển Nhu chiến tranh lạnh khiến Tiểu Thảo không chịu nổi. Biết được cảm xúc của Tiểu Thảo hay suy nghĩ buồn bã vu vơ, Phong Uyển Nhu vỗ vỗ tay của nàng

"Tôi không sao, chỉ là cảm giác bản thân mình ngày càng ích kẻ hẹp hòi, nhìn thấy em liếc mắt nhìn người khác một cái cũng làm tôi khổ sở."

Tiểu Thảo hít hít mũi, nghĩ nghĩ nói:

"Em nhìn ai? Dạ Ngưng hay Oánh Oánh?"

"....."

Phong Uyển Nhu hết chỗ nói. Đúng là Tiểu Thảo không đem chuyện vừa rồi để trong lòng. Nhớ lại chuyện lúc nãy quả thật mình quá hẹp hòi.

"Chị đừng giận a, em khiêu vũ cho chị xem được không?"

Tiểu Thảo nhìn Phong UYển Nhu nửa ngày cũng không nói chuyện, nàng bắt đầu lo lắng, thật cẩn thận hỏi.

https://thuviensach.vn

"Òh, em khiêu vũ cho tôi xem đi."

Phong Uyển Nhu xoay người, cười cười nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cũng nhìn thẳng vào mắt nàng

"Chị không giận à?"

"Tôi có nói mình giận sao?"

"Vậy em đây không khiêu vũ nữa....."

"Tốt, vậy tôi giận em."

Choáng! Tiểu Thảo chuẩn bị tiến vào trạng thái hôn mê. Nàng cảm thấy Uyển Uyển nhà nàng quả là bá đạo trên từng hạt gạo. Không có biện pháp khác, nhưng cò kè mặc cả là không thể thiếu a.

"Khiêu vũ cổ điển nha? Mấy màn khiêu vũ nóng bỏng không....."

"Không, mấy thứ cổ điển tôi đều xem qua rồi."

Phong Uyển Nhu liếc Tiểu Thảo một cái, ánh mắt còn mang theo vẻ khinh bỉ

"Em thật đúng là giống với lời nói của má em, suốt ngày nhảy mấy bài cổ điển già dặn, làm như mình là đội trưởng dẫn dắt hội người cao tuổi của khu phố đi thi đấu không bằng."

"Mẹ em như thế nào có thể như vậy, cái gì cũng nói với chị hết!"

Tiểu Thảo nổi giận, bí mật động trời kia đã bị mẹ già của nàng nói cho Phong Uyển Nhu biết, mất mặt, thất là mất mặt!

"Được rồi, mau nhảy đi"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu làm bộ dạng không còn kiên nhẫn. Tiểu Thảo thấy nàng như vậy cũng không dám nói nhiều nữa, nuốt nước miếng gật đầu.

"Vậy được, em thử nhảy điệu hôm trước mới xem trên TV nha."

Nói xong, Tiểu Thảo hơi hơi nhắm mắt lại, tưởng tượng mình đang ở một buổi dạ tiệc, xung quanh đều là các mỹ nữ đang lắc lư cái mông nhảy múa. Sức tưởng tượng của Tiểu Thảo hết sức cường đại. Sau khi tưởng tượng, cảm giác rõ ràng lên rất nhiều. Nàng cúi đầu, đem ống quần kéo kéo lên, tay áo cũng kéo hết xuống dưới. Tưởng tượng mình đang mặc lễ phục dạ hội, tay đong đưa qua lại, động tác giống như thiếu nữ đang tung hoa trên màn ảnh, trước mặt nàng là Phong Uyển Nhu ~ đang nhìn nàng bằng ánh mắt chan chứa tình cảm.

"Em yêu yêu yêu chị không nói lên lời-"

.....

Trên mặt Phong Uyển Nhu tràn đầy hắc tuyến nhìn Tiểu Thảo

"Cái này là vũ điệu nóng bỏng em coi trên TV hả?"

Tiểu Thảo mở to mắt, bĩu môi nhìn Phong Uyển Nhu, nàng đã cố gắng hết sức . Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo im lặng đối mặt, cứ như vậy sau vài hiệp, Tiểu Thảo đã bại trận

"Được rồi, em làm thiệt nè!"

Tiểu Thảo hít một hơi, nhìn xung quanh không thấy ai liền lấy ra điện thoại, mở lên một bài nhảy, theo điệu nhạc, nàng nhún chân, ôm lấy cổ Phong Uyển Nhu,lấy điểm tựa để thân thể ở giữa không trung xoay tròn.

Phong Uyển Nhu thiếu chút nữa bị Tiểu Thảo bóp cổ đến nghẹn chết, nàng có thể nhìn ra Tiểu Thảo đang muốn múa cột, nhưng múa cột là múa

https://thuviensach.vn

như vậy sao? Tiểu Thảo chớp mắt đưa tình nhìn Phong Uyển Nhu, còn không quên khêu gợi liếm liếm môi dưới, thuận tiện kéo cổ áo xuống lộ ra bả vai. Ai da, bán nghệ không bán thân thật sự khó khăn a, còn phải giữ quần áo cho chừng mực.

"Vị khách quan này ~"

Tiểu Thảo hoàn toàn nhập tâm, phong tình vạn chủng mười phần, Phong Uyển Nhu hít sâu một hơi, có cảm giác muốn tát chết con ruồi Tiểu Thảo đang bu quanh mình, Tiểu Thảo cũng nhìn ra sự đấu tranh nội tâm gay gắt của Phong Uyển Nhu, nhưng nàng lại nghĩ rằng Uyển Uyển đã bị vẻ đẹp mĩ lệ của mình mê hoặc, trong lòng liền vui vẻ không ngừng. Vì vậy càng ra sức cố gắng, hai chân giáp muốn kẹp lên người Phong Uyển Nhu, cả người như con cua uốn éo. Trong lúc Phong Uyển Nhu đang xanh mặt muốn hành động đạp chết con cua này, cửa phòng họp lại bị đẩy ra, tiếng hét của Dạ Ngưng lập tức truyền vào.

"Tiểu Vũ Hàm, cô có ý gì? Đừng đi theo em nữa, em muốn đi tìm nhân tình Tiểu Thảo của mình, Tiểu Thảo, Dương Tiểu Thảo! Bồ đi ra -"

PS: Tiểu Thảo đa tài ghê, đàn nhạc múa may gì cũng tinh thông hết =)))))))) Chương sau tứ đại mỹ nhân sẽ tụ hợp trong 1 tình huống vô cùng éo le, bạn nào là thành viên của hội Cô Tiếu cô Tiếu chúng em yêu cô thì vào điểm danh ngay, chờ mãi chờ mãi đến mòn cả quần :(=))) Chương sau hai vợ chồng Ngưng Thảo lại tái hợp =))) LChỉ có Dạ Ngưng mới nghĩ ra cách rởm nài :))) Nhớ diễn đàn fan boy của Dạ Ngưng ghê "Dạ sắc ngưng tụ, vô dâm năng địch" =)))

Mấy ngày lễ nghỉ không biết có rảnh post truyện ko, hên xui đi ha =))) Sau lễ sẽ có 1 tin bất ngờ muốn dành cho các bạn ^0^

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 103 Đi rình trộm

Edit: Vlcfox7

Beta: girl_sms

Nhân tình của Dạ Ngưng xuất hiện, nhưng không ngờ lại rơi vào tình huống éo le này.

Dạ Ngưng méo miệng nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo cũng méo miệng nhìn nàng, hai người đối diện mười giây. "Ạch" một cái...

Thời gian dài quấn lên người Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo bủn rủn, tay chân không có khí lực từ người Phong uyển Nhu rơi xuống đất...

Trên trán Phong Uyển Nhu xuất hiện vài đường hắc tuyến, Tiếu Vũ Hàm cố nhịn cười nhìn ba người

"Đây là người yêu của em sao? Như thế nào lại ở cùng Phong tổng? !"

Tính cách của Dạ Ngưng cho dù có việc gì xảy ra thì đánh chết nàng cũng không muốn bị lật tẩy, ngay lập tức xông lên phía trước kéo Tiểu Thảo đang mơ màng nằm ngã dưới đất dậy, hung tợn nhìn nàng

"Mình mới đi vắng một lúc bồ liền cùng người khác, bồ là nữ nhân không tuân thủ nữ tắc!"

https://thuviensach.vn

"Làm gì a, ô - người yêu hồi nào?! Bồ đừng hủy hoại thanh danh của mình, người yêu của bồ không phải Tiếu tỷ tỷ sao?"

Tiểu Thảo tức giận nhìn Dạ Ngưng, phá hỏng việc của nàng chưa đủ còn nhận bậy nàng là người yêu này nọ, yêu đường cái quái gì chứ?! Không thể nhận bừa à, Chết người à...

"Tiểu Thảo, bồ nói cái gì?"

Dạ Ngưng trừng mắt nhìn Tiểu Thảo, tay dùng sức nắm lấy cổ tay nàng, Tiểu Thảo bị siết đau, ngẩng đầu liền nhìn thấy ánh mắt đỏ bừng của Dạ Ngưng.

"Ách, phải phải, bồ nhẹ tay một chút, làm đau mình quá ....."

Ai da, Tiểu Thảo bĩu môi, không cần nhìn cũng biết, Ngưng Ngưng với Tiếu tỷ tỷ còn chưa có làm lành, Dạ Ngưng thấy Tiểu Thảo cuối cùng đã hiểu ra, sắc mặt cũng dịu lại, cầm lấy tay nàng lắc lắc.

Phong Uyển Nhu không chút biến sắc nhìn hai bóng đèn đột nhiên xuất hiện này thì đã hiểu buổi chiều tốt đẹp của nàng và Tiểu Thảo đã bay mất rồi.

Tiếu Vũ Hàm khoanh tay trước ngực nhìn hai người kia đang nắm tay nhau, biểu tình trên mặt biến hóa liên tục. Cái gì? Người yêu? Dạ Ngưng em muốn gạt tôi cũng nên tìm người thích hợp một chút chứ? Như thế nào có thể tùy tiện vơ đại một con búp bê rơi từ trên người Phong Tổng xuống giả làm người yêu, em nghĩ tôi ngốc vậy sao?

Ba người không ngừng suy nghĩ, chỉ có Tiểu Thảo ngốc ngếch liếc nhìn Phong Uyển Nhu, thấy Uyển Uyển nhà mình cũng không tức giận, vì vậy cắn môi ủy khuất nhìn về phía Phong Uyển Nhu. Ánh mắt khát cầu kia mang ý nghĩa rất rõ ràng, Tiếu tỷ tỷ sẽ mau chóng hốt Ngưng Ngưng đi, em là dân lành vô tội, không phải nhân tình gì hết!

https://thuviensach.vn

"Đi thôi, đi ăn cơm."

Dạ Ngưng kéo Tiểu Thảo ra ngoài, Tiểu Thảo bị nàng làm cho lảo đảo choáng vàng, quay đầu cầu xin nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhìn nàng, trong mắt chợt lóe ra một tia không vui. Dạ Ngưng làm gì vậy, không thể nhẹ tay một chút sao?

"Đúng lúc quá, Phong tổng, tôi cũng mệt mỏi, chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi đi."

Tiếu Vũ Hàm không quan tâm cười cười, nhìn cũng không nhìn Dạ ngưng và Tiểu Thảo, quay đầu nói với Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu cùng nàng nhìn nhau, gật đầu

"Cũng tốt."

"....."

Dạ Ngưng tìm người yêu giả cũng không giải quyết được vấn đề gì, không làm Tiếu Vũ Hàm tức giận không nói, còn khiến nàng ta ra ngoài ăn cơm với một mỹ nhân khác. Cái này cũng chưa tính, Phong Uyển Nhu vừa đi, Tiểu Thảo hoàn toàn bùng cháy, hất tay Dạ Ngưng, trừng mắt nhìn nàng

"Bồ bị bệnh a !"

Tiếu Vũ Hàm vừa đi, Dạ Ngưng cũng lười đóng kịch, lắc lắc đầu

"Phải, mình có bệnh."

Tiểu Thảo vừa nghe vừa lấy tay chống vào thắt lưng, ra dáng giáo viên nói.

"Có bệnh thì mau mau uống thuốc đi!"

"....."

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng trực tiếp đá một cước vào mông Tiểu Thảo, Tiểu Thảo kêu lên một tiếng, che mông lui về phía sau vài bước

"Bồ không phải có bệnh sao, như thế nào lại hổ báo vậy?!"

Dạ Ngưng bất lực nhìn Tiểu Thảo một cái, thở dài

"Ai da, bồ đừng động đến nỗi đau của mình nữa."

Tiểu Thảo vừa nghe xong liền nở nụ cười

"Vừa lúc, gần đây mình đang muốn cố gắng phấn đấu trở thành nữ nhân hoàn mỹ, mình cũng không chấp với bồ."

"..... Dương Tiểu Thảo, bồ muốn chết hả?"

"Tất cả không phải tại bồ sao, Tiếu tỷ tỷ của bồ đã đến, tuy so với Uyển Uyển của mình có kém hơn một chút nhưng cũng là một đại mỹ nhân, bồ như thế nào còn chưa thỏa mãn a?"

Tiểu Thảo bĩu môi, khó hiểu nhìn Dạ Ngưng, nửa năm qua nàng cùng Dạ Ngưng dính nhau như hình với bóng , Dạ Ngưng nghĩ cái gì, nàng so với ai khác đều hiểu rất rõ, trông ngày trông đêm mong Tiếu tỷ tỷ đến đây, như thế nào lúc này lại trở mặt không nhận người?

"Ai da, có một số việc, cái đầu khoai tây của bồ không hiểu được đâu."

Dạ Ngưng cảm thán lắc đầu, Tiểu Thảo nhe răng, hung tợn trừng mắt

"Phải, mình là đầu khoai tây, bồ có hơn củ khoai tây này không? Hiện tại Uyển Uyển đã bị Tiếu tỷ tỷ mang đi, bồ không sợ hai ngự tỷ gặp nhau, hợp nhau, cuối cùng bỏ cả mình và bồ sao?"

Tiểu Thảo nói đúng điểm mấu chốt khiến Dạ Ngưng sửng sốt một hồi, nhìn nàng hỏi

https://thuviensach.vn

"Bồ hôm nay ăn trúng cái gì, đầu óc thông mình đột xuất, mồm miệng lanh lẹ?"

Tiểu Thảo vừa nghe đã cảm thấy tự hào, cười như không cười

"Này không phải nhờ diễm phúc làm người yêu của bồ nên dính chút tiên khí sao?"

"..... Dương Tiểu Thảo, bồ muốn chết hả?"

Đến cuối cùng, hai người vẫn mặt mày xám xịt theo đuôi Tiếu Vũ Hàm cùng Phong Uyển Nhu đến nhà hàng, co đầu rụt cổ ẩn nấp.

"Bồ cúi đầu thấp xuống, đừng để các nàng nhìn thấy!"

Dạ Ngưng tức giận nhìn Tiểu Thảo, chẳng được tích sự gì!

Tiểu Thảo nhìn Phong Uyển Nhu và Tiếu Vũ Hàm mà ê ẩm trong lòng, lầm bầm lầu bầu

"Uyển Uyển cười cái gì đây? Vui vẻ vậy làm gì?"

Dạ Ngưng cũng không thoải mái, lắc đầu

"Ai mà biết, còn Vũ Hàm nữa, bồ xem chị ấy cư nhiên còn cười được, mình còn đang tức sôi máu nè!"

Tiểu Thảo bĩu môi, trừng mắt nhìn Dạ Ngưng

"Đều tại bồ, nếu không hôm nay Uyển Uyển sẽ là của mình."

"Ai da, dám dùng từ 'của mình' luôn, nói như vậy hai ngươi đã làm cái kia...?"

Dạ Ngưng không hổ là thánh sắc, đến lúc này còn nghĩ đến chuyện..., Tiểu Thảo bị nàng ta nói trúng tim đen liền đỏ mặt, ngượng ngùng áp úng.

https://thuviensach.vn

"Ân, thì là hôm đi tìm chị ấy đó."

"Là bồ bị ăn hay là nàng ta bị ăn?"

Dạ Ngưng luôn quan tâm đến vấn đề trọng điểm, ai áp ai mới quan trọng, Tiểu Thảo ngượng ngùng cúi mặt xuống, vô cùng e thẹn như con gái nhà lành

"Cả hai."

"....."

Điều này khiến Dạ Ngưng thật buồn bực, ngay cả Tiểu Thảo còn có thể áp người, còn mình thì sao, thịt mỡ đến bên miệng còn không được ăn, thật khó chịu a! Không được, phải lừa tiểu ngốc nghếch này, vậy mới có chuyện vui để xem.

"Tiểu Thảo a ~"

Dạ Ngưng cười tủm tỉm, Tiểu Thảo đang chìm đắm trong hồi tưởng, hoàn toàn không phát hiện trong mắt đồng bọn của mình đang tràn đầy tà ác, nàng dựa vào ghế, nhìn Phong Uyển Nhu cách đó không xa, ngây ngô cười. Uyển Uyển của mình thật đẹp.

"Hoàn hồn ngay, mình với bồ nói chuyện chính sự."

"Chuyện gì?"

Tiểu Thảo không vừa lòng, khinh bỉ nhìn Dạ Ngưng, chính sự? Bồ thì có chính sự gì? Dạ Ngưng là một người thông minh, đương nhiên nhìn ra Tiểu Thảo đang khinh bỉ nhìn mình, trong lòng càng tức giận, nhưng vẫn làm như bình thường

"Đừng nói mình là bạn không suy nghĩ chuyện sau này, mình chỉ nhắc nhở bồ, cảm giác này chỉ là mới mẻ nhất thời mà thôi ."

https://thuviensach.vn

"Cái gì?"

Tiểu Thảo sửng sốt, cảm giác mới mẻ? Đây là ý gì?

Dạ Ngưng cười xấu xa, nhìn Tiểu Thảo nói

"Nói đúng là rất có khả năng Phong tổng của bồ một ngày nào đó sẽ ghét bỏ bồ, dù sao nữ nhân giống bồ, suốt ngày mặc quần lót in hình heo con, rất dễ chán a."

"Bồ dám nhìn lén mình thay quần lót!!"

Tiểu Thảo nổi giận, Ngưng Ngưng thật đáng khinh ! Dạ Ngưng bất đắc dĩ lắc đầu

"Cho mình xin đi,Thảo tỷ tỷ, bồ có thể khác người như thế sao, lúc nào cũng không chú ý đúng trọng tâm vậy? Mình đang nói chính sự, bồ lại nghĩ cái gì đâu không? Nhìn bồ Cup A như vậy đã bị mình loại từ vòng gửi xe rồi."

Tiểu Thảo vòng tay ôm trước ngực mình, đỏ mặt nhìn Dạ Ngưng

"Uyển Uyển nói, chị ấy không thèm để ý điều đó."

Dạ Ngưng nhìn Tiểu Thảo, làm như hiểu biết nói tiếp

"Đương nhiên , nàng hiện tại còn cảm thấy bồ mới mẻ, đương nhiên sẽ không để ý."

Đắm chìm trong tình yêu, chỉ số thông minh của nữ nhân luôn dừng lại ở số 0, Dạ Ngưng nói mấy câu này khiến Tiểu Thảo run rẩy, nàng nhìn về phía xa xa thấy Phong Uyển Nhu đang trò chuyện vui vẻ với mỹ nhân khác, thì thào hỏi

https://thuviensach.vn

"Cảm giác đó thường tồn tại trong bao lâu? Nếu thấy chán, sẽ rút lui sao?"

Dạ Ngưng nhìn Tiểu Thảo bi thương như vậy vừa không đành lòng vừa mắc cười, nàng khụ một tiếng

"Rút lui là còn đỡ, không chừng còn chia tay trong chiến tranh nữa."

Đây là Dạ Ngưng thuận miệng nói, không nghĩ tới Tiểu Thảo phản ứng lại rất mạnh, lặp lại

"Còn chiến tranh sao?"

Dạ Ngưng dùng sức nắm chặt tay, sợ mình cười thành tiếng, ai da, Tiểu Thảo này thiệt dễ lừa mà .

"Cho nên trước khi nàng ta chán bồ, bồ phải có chiến lược rõ ràng?"

"Chiến lược gì?"

Tiểu Thảo phục hồi tinh thần, khẩn trương nhìn Dạ Ngưng, Dạ Ngưng vừa thấy cá đã mắc câu, liền tỏ vẻ chuyên nghiệp nhíu mày

"Bồ phải khiến cho Phong tổng thay đổi cách nhìn về mình, hơn nữa còn phải đổi tạo hình , phải ăn mặc gợi cảm hơn, đừng giống con nít ngây thơ như vậy nữa."

"Gợi cảm?"

Tiểu Thảo uống một ngụm cà phê, trông mong nhìn Dạ Ngưng, rõ ràng có chút không yên lòng. Tuy nhiên Dạ Ngưng cũng tin tưởng khả năng tư duy của Tiểu Thảo, Tiểu Thảo giờ đây hoàn toàn không cần Dạ lão sư chỉ điểm nữa rồi, thành tinh rồi.

https://thuviensach.vn

Giải quyết xong Tiểu Thảo, Dạ Ngưng giơ ổ bánh mỳ lên, che lấy khuôn mặt mình, vụng trộm nhìn Tiếu Vũ Hàm cùng Phong Uyển Nhu, có chút buồn bực , cười cái gì mà cười? Vui lắm chắc?

******

"Ha ha, thật sự là khiến cô thêm phiền toái, tôi không nghĩ tới trong khoảng thời gian này, Dạ Ngưng mang đến cho Phong tổng nhiều phiền toái đến vậy."

Tiếu Vũ Hàm uống cà phê, mỉm cười nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu lắc lắc đầu

"Tôi thì không sao, chỉ cần nàng ta không dạy hư Tiểu Thảo nữa là được."

"Phong tổng, Tiểu Thảo có cô thật sự là hạnh phúc."

Tiếu Vũ Hàm tự đáy lòng cảm thán, Phong Uyển Nhu biết nàng đang suy nghĩ cái gì, cười an ủi

"Các cô cũng vậy mà."

Tiếu Vũ Hàm lắc đầu, thở dài

"Nàng rất cố chấp, Cô xem đi, nàng tình nguyện ở phía đối diện giơ ổ bánh mỳ ra, nghĩ rằng có thể che khuất cả khuôn mặt của mình, cũng không dám đến nói với tôi một câu ."

Phong Uyển Nhu đang nhấp một ngụm cà phê thiếu chút nữa văng lên, nàng chưa từng nghĩ tới Tiếu Vũ Hàm lại tinh mắt như vậy, quả nhiên là không phải dạng vừa mà, đối với Dạ Ngưng, cũng chỉ có người phúc hắc như Tiếu Vũ Hàm có thể thu thập được.

"Cô cũng nhìn thấy các nàng sao?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu cười cười, Tiếu Vũ Hàm nhìn nàng gật đầu

"Vốn không biết, nhưng là vừa nãy thấy Tiểu Thảo của cô đá phải chai bia, còn khẩn trương nhìn về phía cô, tôi mới phát hiện ."

Phong Uyển Nhu cũng có chút bất đắc dĩ, gật đầu

"Đúng vậy, các nàng luôn gây rắc rối vậy đó."

Tiếu Vũ Hàm liếc mắt nhìn phía đối diện, Dạ Ngưng đang ghé sát vào tai nói nhỏ với Tiểu Thảo cái gì đó

"Không sao, tôi sẽ nhanh chóng thu hồi phiền toái, về phần Tiểu Thảo -"

Phong Uyển Nhu nghe xong Tiếu Vũ Hàm nói, làm bộ như vô tình xoay người, nhìn về hai người ngồi ở góc kia lén lút thấp thỏm. Cả khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thảo đều trắng bệch, lại bị Dạ Ngưng giáo huấn tư tưởng gì nữa rồi?

"Ân, làm phiền Tiếu tổng giám mau chóng giải quyết, về phần tiểu ngốc nghếch kia ~"

Phong Uyển Nhu cười cười rồi lắc đầu

"Tôi sẽ tự mình quản tốt."

"Tiểu Thảo, Dương Tiểu Thảo!"

Phong Uyển Nhu đứng dậy, mang theo túi xách nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo vừa nghe Phong Uyển Nhu kêu mình liền hoảng loạn, giật lấy ổ bánh mỳ đang cắn dở trong tay Dạ Ngưng che đầu

"Xong rồi, Ngưng Ngưng, mình bị phát hiện !"

"Đã bị phát hiện rồi, bồ còn che bánh mỳ làm gì?"

https://thuviensach.vn

Dạ Ngưng trợn mắt nhìn Tiểu Thảo, như thế nào lại bị vợ quản nghiêm đến vậy, xí thê nô.

Tiểu Thảo tự an ủi, hỏi lại

"Uyển Uyển sẽ không nhìn thấy mình chứ?"

"Thấy rồi."

Thanh âm lạnh lùng của Phong Uyển Nhu truyền đến, Tiểu Thảo cứng đờ, cảm giác không khí xung quanh đều đóng băng, nàng chậm rãi buông bánh mỳ, khuôn mặt bánh bao vô tội nhìn chằm chằm Phong Uyển Nhu, xấu hổ nhếch miệng cười cười, cắn một miếng bánh mỳ trong tay lấy dũng khí.

"Uyển Uyển..... Chị đừng mắng em cũng đừng đánh em, em về nhà sẽ khiêu vũ cho chị xem."

PS: Tiểu Thảo xứng đáng được phong thành Thánh, con nai vàng ngơ ngác mà toàn đạp chết bác thợ săn không =)))) Không có chuyện gì nên Dạ quân sư cũng ráng ghẹo đồng bọn của bả, chơi không bền gì hết, hi vọng cô Tiếu hốt bả về dạy dỗ ngay và lun, bớt hại nước hại dân, mà cũng nhờ chế Dạ mà chúng ta chuẩn bị có trò vui coi nha =))))) Chương sau đảm bảo cười rụng hàm, không rụng không lấy tiền hihi mà nếu rụng thì yên tâm mình cũng ko lấy tiền của mái bạn đâu =))))

Hôm nai onl nên post truyện luôn, không biết mai có post được ko nữa, nếu không post gì cũng đừng la làng la xóm nhen mình thương**gggggggg** :* Ngàn nụ hôn thân ái để chào mừng ngày Giỗ tổ hùng vương :"> From Litte gơ with LOVE :"> Thoi đọc truyện đi, mình ko tào lao nữa :))) Nay tự thấy hình như PS hơi ngắn nè :((((Đã hết chuyện để nói =.=!

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 104 Tất chân gợi cảm

Edit: Hàn Mạch Tuệ

Beta: girl_sms (Nhớ đọc đến đoạn cúi cùng sẽ thấy bất ngờ tặng kèm :">)

Dạ Ngưng ngồi một bên thiếu chút nữa nghẹn chết, hai mắt mở to nhìn Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Nhu. Về nhà khiêu vũ? Không phải chứ..... Thiệt có tình thú mà!

Phong Uyển Nhu bị Dạ Ngưng nhìn nên có chút không tự nhiên, biết chắc nàng ta đang nghĩ linh tinh bậy bạ, vì vậy giận dữ liếc nhìn Tiểu Thảo, xoay người bước đi. Cái xoay người kia , ánh mắt phong tình kia, trong nháy mắt làm linh hồn của Tiểu thảo bay mất. Tiểu Thảo không nghĩ ngợi nhiều, ném miếng bánh mì đang cầm trên tay, đứng dậy hừng hực chạy theo ra ngoài .

"Uyển Uyển, chờ em với mà."

Tiểu Thảo vừa đuổi theo Phong Uyển Nhu vừa gọi, Phong Uyển Nhu không hề quay đầu lại, biết nàng đang theo phía sau nhưng chỉ lạnh lùng

"Chờ em làm gì? Em cùng Dạ Ngưng không phải đang rất đắc ý sao?"

"Mới không có."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo bĩu môi, chạy vài bước đến bên người Phong Uyển Nhu, vộ vàng giải thích

"Em căn bản không nghĩ cùng nàng ta rình coi, em không giống bạn í, không giận nhau với Tiểu tỷ tỷ, em có thể quang minh chính đại mà nhìn."

".....Em sao có thể mặt dày như vậy."

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thảo, quang minh chính đại mà nhìn sao? Mệt cho Tiểu Thảo có thể nghĩ ra mà. Tiểu Thảo cũng mặc kệ thái độ của Phong Uyển Nhu, vừa thấy Uyển Uyển không còn tức giận liền cười tủm tỉm đi đến cầm lấy tay nàng, bộ dáng như đứa nhỏ mới được cho kẹo, kéo tay Phong Uyển Nhu đi về phía trước .

"Chúng ta về nhà đi."

"Muốn về nhà đến vậy sao?"

Phong Uyển Nhu vui mừng nhìn Tiểu Thảo, cuối cùng cũng có chút lương tâm, không định cùng Dạ Ngưng ở bên ngoài uống rượu. Tiểu Thảo nhảy lên, đẩy tay Phong Uyển Nhu

"Đúng vậy , về nhà có thể đi ngủ."

".....Dương Tiểu Thảo!!!"

Phong Uyển Nhu nhéo tay Tiểu Thảo, làm nàng đau đến nhe răng, khó hiểu nhìn nhìn Phong Uyển Nhu

"Chị làm gì? Sao lại nhéo em?"

"Em nói xem tại sao em bây giờ sao lại sắc lang đến vậy?"

Hai má Phong Uyển Nhu lúc này đã hơi hơi phiếm hồng, Tiểu Thảo nghi hoặc nhìn nàng

https://thuviensach.vn

" Em sắc lang hồi nào?"

"Về nhà ngủ?"

Phong Uyển Nhu nghiến răng nghiến lợi nói, nàng đã sớm biết không nên để Tiểu Thảo cùng Dạ Ngưng ở chung một chỗ ! Tiểu Thảo gật gật đầu, kỳ quái hỏi

"Đúng vậy, không trở về nhà ngủ thì đi chỗ nào đây? Đi khách sạn chắc?"

"....."

Lần này Phong Uyển Nhu thật sự không thèm để ý đến Tiểu Thảo nữa, buông tay nàng ra trực tiếp đi về phía trước. Tiểu Thảo đứng tại chỗ suy nghĩ nửa ngày, đến khi nhìn lại xung quanh không còn thấy bóng dáng Phong Uyển Nhu nữa, nàng mới ngửa đầu nhếch miệng cười, rồi dùng tốc độ chạy nước rút một trăm mét xông lên phía trước ôm lấy Phong Uyển Nhu

"Uyển Uyển đừng giận mà . "

Phong Uyển Nhu vốn là không hề tức giận, hiện tại thấy Tiểu Thảo cuối cùng cũng biết điều, cân nhắc xem lần này nên giáo huấn nàng thế nào đây. Đáng tiếc nàng còn chưa có nghĩ ra biện pháp, Tiểu Thảo lại bồi tiếp một câu khiến nàng tức chết...

"Chị nói xem chị như thế nào lại sắc như vậy, em nói cái gì chị cũng nghĩ bậy hết, haha, thiệt là xấu hổ."

Tiểu Thảo thẹn thùng nhìn Phong Uyển Nhu, hai tiếng "ha ha" kia khiến Phong Uyển Nhu có cảm giác muốn bóp chết ngay người trước mặt. Bị Tiểu Thảo chọc quê, Phong Uyển Nhu hừ lạnh một tiếng , nhìn cũng không

https://thuviensach.vn

nhìn mà trực tiếp đi về phía trước. Tiểu Thảo liền như keo 502 dán lên người Phong Uyển Nhu, cười tủm tỉm nhìn nàng

"Uyển Uyển, chị thật tốt."

"Giờ em mới biết?"

"Ách ....."

Lần này đến lượt Tiểu Thảo không nói nên lời, nàng cảm thấy Uyển Uyển nhà nàng thật sự tức giận rồi, vì cái gì mà bộ dáng Uyển Uyển khi tức giận lại đáng yêu vậy? Tiểu Thảo si mê nhìn Phong Uyển Nhu, nhìn ngọn đèn chiếu lên ngũ quan xinh đẹp của nàng, ánh mắt dần dần ngây dại. Phong Uyển Nhu quay đầu nhìn nàng, chỉ biết thở dài rồi xoa xoa lên tóc Tiểu Thảo.

"Lại sững sờ hả?"

"Uyển Uyển xinh đẹp quá."

Tiểu Thảo ngơ ngác nói ra, tuy bộ dạng còn có chút ngây ngốc, lời nói ra cũng không hoa mỹ, lại làm Phong Uyển Nhu cười đến sáng lạn. Nhìn người đối diện cười tươi như vậy, Tiểu Thảo nhớ tới lời Dạ Ngưng nói lại bắt đầu lo lắng, một người xinh đẹp nhất định sẽ có rất nhiều người thích.

Tiểu Thảo cũng biết bình thường Phong Uyển Nhu sợ nàng lo lắng nên quà tặng này nọ từ người ái mộ đều vứt hết nhưng điều này không có nghĩa là không có ai dám theo đuổi Uyển Uyển, hơn nữa Dạ Ngưng còn khẳng định Phong Uyển Nhu không thích bộ dáng như đứa nhỏ của Tiểu Thảo, nếu ..... Tiểu Thảo hít một hơi , nhìn Phong Uyển Nhu

"Uyển Uyển , chị thích kiểu người như thế nào ?"

"Cái gì?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu bị Tiểu Thảo hỏi bất ngờ nên có chút mơ màng, cái gì mà thích kiểu người nào?

"Ưm...Nói đúng ra là chị thích kiểu người có tính cách thế nào?"

Tiểu Thảo khẩn trương nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu buồn cười nhìn nàng hỏi lại

"Vì cái gì lại hỏi vậy ?"

"Mau nói cho em biết đi."

Tiểu Thảo trông chờ nhìn Phong Uyển Nhu, Phong Uyển Nhu nhéo nhéo cái mũi của nàng , trong lòng âm thầm cười trộm, đây chắc lại là Dạ Ngưng chỉ dạy, thích kiểu người nào? Còn hỏi nữa sao, đương nhiên là thích người ngây ngốc Dương Tiểu Thảo này rồi.

"Kiểu người như thế nào à..."

Phong Uyển Nhu đều đều nói ra, nhìn Tiểu Thảo càng lúc càng khẩn trương mà mắc cười, hôm nay khó có dịp tâm tình không tệ, lên tiếng trêu chọc nàng

"Em cảm thấy tôi thích kiểu người nào?"

Phong Uyển Nhu cười cười nhìn Tiểu Thảo, nghĩ rằng nàng ta sẽ nói là thích kiểu người như nàng, ai biết được Tiểu Thảo lại ủ rũ cúi đầu

"Khẳng định không phải loại người mặc váy ngủ in hình heo mập chảy nước miếng như em."

Phong Uyển Nhu hít sâu một hơi, tay nhéo mạnh đùi của mình, cố gắng khống chế ý cười muốn bộc phát.

https://thuviensach.vn

"Nhưng mặc váy heo mập chảy nước miếng thật sự rất thoải mái , rất dễ ngủ..."

Tiểu Thảo thất thần nhìn phía trước, thì thào tự nói, xem ra thật sự bị Dạ Ngưng đoán trúng rồi, Uyển Uyển không thích loại ngây thơ như nàng .

"Chị hắn là thích kiểu người mặc váy ngủ đen gợi cảm"

Thanh âm của Tiểu Thảo mang theo tuyệt vọng , Phong Uyển Nhu vốn muốn trêu chọc nàng , giờ thấy bộ dáng nàng như vậy lại không nhịn được đau lòng, xoa xoa tóc Tiểu Thảo

"Em đó, đừng nghĩ nhiều nữa, lại nghe Dạ Ngưng bại hoại nói cái gì rồi đúng không?"

"Không có à."

Thanh âm của Tiểu Thảo vẫn rất buồn, Phong Uyển Nhu biết đứa ngốc này lại chìm vào thế giới tự kỉ của mình, đây thói quen của Tiểu Thảo nên Phong Uyển Nhu cũng không nói gì nữa , một đường về nhà, Phong Uyển Nhu đổi giày, trực tiếp đi tắm rửa .

"Buổi tối tôi còn việc phải làm, em nếu mệt thì nghỉ ngơi trước đi."

"Òh...."

Tiểu Thảo lên tiếng, nhìn Phong Uyển Nhu đi vào phòng tắm, nghĩ nghĩ rồi đi đến phòng khách, cầm di động gọi cho Dạ Ngưng. Đợi cả nửa ngày Dạ Ngưng cũng không nghe máy, Tiểu Thảo cầm điện thoại ngơ ngác nhìn . Uyển Uyển thích váy ngủ đen quyến rũ sao.....

Thiệt là ghê tởm mà, không chống được lạnh lại còn không thoải mái .....

Nhưng mà .....

https://thuviensach.vn

———

Ngồi trên sô pha tự mình an ủi bản thân nửa ngày, mãi cho đến khi Phong Uyển Nhu tắm rửa xong, sấy khô tóc đi vào thư phòng. Tiểu Thảo mới nghĩ thông suốt, uống chút nước rồi cầm ví tiền chạy thẳng xuống lầu .

Bởi vì đã hơn mười giờ đêm, trên đường không còn nhiều người, siêu thị dưới lầu cũng đóng cửa, Tiểu Thảo nhếch miệng , trong lòng tuy buồn bực nhưng lại không muốn bỏ cuộc, đành phải tiếp tục bước đi, Tiểu Thảo cân nhắc có lẽ ngoài chợ đêm có thể bán, suy nghĩ suốt đường đi, cuối cùng cũng tới nơi .

"Dì à, tất này bán thế nào?"

Tiểu Thảo đỏ mặt, ngượng ngùng chỉ vào đôi tất chân , bác gái bán hàng ngẩng đầu nhìn cười nói

"Mười đồng một đôi."

"A~~"

Tiểu Thảo kinh ngạc nhìn bác gái, bác gái lại nghĩ Tiểu Thảo chê mắc liền nói lại

"Mười đồng năm đôi."

"Ai da, vậy sao? Cảm ơn ạ."

Tiểu Thảo phất phất tay, trực tiếp bỏ đi , giá rẻ như vậy chắc hẳn chất lượng không tốt, bác gái ở một bên bĩu môi nhìn Tiểu Thảo sớm biết vậy đã nói mười đồng mười đôi cho rồi.

Đi tìm khắp chợ, cuối cùng Tiểu Thảo mua một đôi mà nàng cảm thấy không tệ lắm, cầm lấy chiến lợi phẩm vui vẻ trở về nha. Tiểu Thảo vụng

https://thuviensach.vn

trộm đi vào cửa, thấy đèn trong nhà vẫn sáng, Tiểu Thảo thở dài, may quá, còn chưa đi ngủ .

Rón ra rón rén tiến vào phòng tắm, Tiểu Thảo đem chính mình tắm rửa thơm tho sạnh sẽ, sau đó đứng trước gương vô cùng xấu hổ bắt đầu mang tất chân vào.

Ai nha , thiệt là mắc cỡ mà, nàng không hiểu được vì cái gì mà người ta đều thích loại tất màu đen tuyền này, xem tất của nàng hay mang đi, họa tiết hoạt hình thật là dễ thương nha.

Mặc vào xong xuôi, Tiểu Thảo vẫn còn xấu hổ, tất này lúc nãy mua nàng chỉ nhìn bên ngoài, vốn tưởng nó liền thân, ai mà biết nó lại là hai chiếc tách rời, thật là nhà sản xuất vô lương tâm, lừa gạt người tiêu dùng mà! Không còn cách nào khác, mua cũng đã mua rồi, không có khả năng mang đi đổi lại, đã như vậy thì làm tới luôn đi, nghĩ vậy thôi chứ Tiểu Thảo cũng không có dũng khí, cuối cùng Tiểu Thảo đành phải mặc quần lót của mình thêm vào. Nghĩ nghĩ, nàng lại vụng trộm lấy ra bộ đồ trang điểm của Phong Uyển Nhu, bắt đầu trang điểm.

Ở đây có nghĩa là Tiểu Thảo đi mua tất quần luôn á nhưng lúc mua chắc ngại ko dám coi kĩ hàng nên mua nhầm hai chiếc tất rời rạc, loại tất này làm lộ hết hàng nếu ko mặc nội y à ~~

"Hơn nửa đêm em còn ở trong này làm gì? Đi ra mau, chị muốn rửa mặt."

Ngoài cửa truyền đến giọng nói của Phong Uyển Nhu, Tiểu Thảo bị dọa đến run rẩy, xoay mạnh người muốn mở cửa , ai biết hai chiếc tất không biết tốt xấu, làm hai chân nàng vướng vào nhau. Tiểu Thảo ngã oạch một cái đo sàn .

"Làm sao vậy?!"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu lập tức hốt hoảng , chẳng lẽ do tắm lâu quá nên ngất rồi?

"Ai da.....Uyển Uyển, em...."

Cả người Tiểu Thảo ướt sủng, cú ngã này cũng không nhẹ, làm cho nàng không cách nào cũng không đứng dậy nổi . Phong Uyển Nhu vừa nghe thấy tiếng của Tiểu Thảo liền chạy nhanh đi tìm chìa khóa dự bị, sốt ruột mở cửa.

Nghe tiếng chìa khóa tra vào ổ, tâm tình Tiểu Thảo loạn muốn chết, hiện tại tư thế của nàng đang rất giống với nàng tiên cá trong truyện, nếu bị nhìn thấy... Chưa kịp nghĩ hết, cửa đã mở ra .

.....

"Em....."

Phong Uyển Nhu kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt, mặt Tiểu Thảo lúc này tái mét, chân dài đang đi một đôi vớ da đen tuyền, dưới thân chỉ mặc duy nhất một chiếc quần lót in hình chú heo con, cả người.....

"Chị đừng nhìn mà."

Tiểu Thảo muốn khóc, như thế nào lại để Uyển Uyển nhìn thấy nàng như vậy, Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm nàng một hồi, lại nhìn bộ đồ trang điểm của mình đang bị mở ra, không nhịn nổi ôm bụng cười đến xốc hông.

"Ai u - tôi nói nè, em đang diễn tuồng gì đây?"

"Còn cười người ta....."

Tiểu Thảo rơm rớm nước mắt, vừa lau nước mắt trên mặt vừa tiếp tục khóc, vừa hóa trang xong lại bị nước mắt làm nhòe hết, mặt càng lau lại càng y như nữ quỹ trong phim ma Nhật Bản bị oan ức mà hiện hồn về,

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu cười đến cả người phát run, tay vịn trên cửa, cười ra nước mắt.

"....."

Tiểu Thảo càng khóc dữ dội hơn, Uyển Uyển như thế nào lại đối xử với mình như vậy, mình bị té thê thảm như vậy mà nàng còn cười thành bộ dạng đó? Tiểu Thảo đau thương lên án, Phong Uyển Nhu cố nén cười đi đến đỡ Tiểu Thảo dậy, nhưng vừa nhìn kĩ tất chân Tiểu Thảo đang đi lại cười lớn không ngừng.

Tiểu Thảo quẫn, mặt đỏ bừng như đít khỉ, Phong Uyển Nhu dùng sức hít một hơi , chỉ vào nội y.

"Em nếu thích mấy thứ này thì cứ nói với chị, chị sẽ chọn mua đúng số đo của em, chứ em mặc cái này nhìn thật giống như bó giò, em....."

"Em mặc kệ!"

Tiểu Thảo hết sức phẫn nộ, cúi đầu dùng sức kéo tất chân trên đùi vứt ra, đem nội y gì đó đều cởi xuống hết, cứ lõa thể như vậy lau hết son phấn trên mặt, cắn răng nhìn Phong Uyển Nhu

"Được chưa, như vậy trông gợi cảm chưa?!"

Phong Uyển Nhu nghẹn họng, nhìn trân trối Tiểu Thảo, vội vàng đem cửa phòng đóng lại. Nàng vừa muốn nói gì đó thì một trận gió lạnh tiến đã tiến vào, cửa phòng bị người khác dùng lực kéo ra, liền nghe thấy âm thanh phẫn nộ của Phong Uyển Tư.

"Hai người đang làm gì ?!! Tôi kêu nửa ngày cũng không có ai đáp lại . Chị, chị ...? Ah .....Dương Tiểu Thảo, cô cô cô .....!!!"

https://thuviensach.vn

PS: Chết cười với tất chân của chế Thảo, chế bán tất cũng vui tánh ghê, nói thách vô đối =))) Vì nhìn thấy kinh nghiệm xương máu của Tiện Thảo, mình thành thật khuyên các bạn nên sống thật với bản thân, dù xài quần xì batman hay kitty, mickey gì đó cũng không sao đâu, chỉ giúp cơ miệng của người yêu được hoạt động nhìu hơn thôi, đừng bắt chước tiện Thảo rồi đo sàn trong WC nữa nhen :3 Tiểu Thảo thiệt khổ khi gặp kẻ thù nhìn thấy hình ảnh vô cùng tiện của mình :">

Chương nài lưu sẵn trên watt mà nay mới rảnh nhấn 1 nút post =))) Cả 1 quá trình cố gắng đó nhen :3 Mấy nai onl FB thấy rần rần vụ Quách Bích Đình bị nghi là đồng tính, cái chính là chế Đình không phủ nhận cũng không thừa nhận mà mình nghi cũng sắp nhận ròi (Ai ko biết QBĐ vui lòng sợt ngay gg, sợt xong mê liền :(, vì dụ điển hình là mình nè) Đang tính sau khi vi vu trở về sẽ trans và edit cuộc tình lâm li bi đát sến lụa của chỉ với 1 bé thụ nào đó ;))) Mà ko biết có ai ủng hộ ko nên cũng chưa quyết, thấy ôm nhìu việc quá :"> Chính vì sự ôn nhu và tâm lí của chị ấy (Cường công nhen) đối với bé Thụ của chỉ đã khiến mình muốn trans và edit ^^, sau đây là 1 đoạn nha ^^ Bé thụ là du học sinh, chị ấy là Diễn viên nổi tiếng, quen nhau qua 1 bữa tiệc sinh nhật của 1 người bạn chung ở nước ngoài :))) Ôi giời, thể loại: GL, hiện đại, giới giải trí, tiểu ngược, OE :))) Hi vọng sẽ có HE ^0^ Đoạn mình cảm thấy tỷ tỷ (Theo cách gọi của bạn Thụ) có phong độ nhất =))) Đây là bạn Thụ viết, mình chỉ trans thoi =)))

Nàng gọi ta: Bé con, đem bánh bao và sữa ăn mau.

Ta ngập ngừng một chút, thật lâu không thấy nàng có biểu tình cứng rắn như vậy. Ta yên lặng ăn một miếng bánh bao, tượng trưng uống vài hớp sữa.

Ta nói cho nàng: Ở một diễn đàn em đã viết chuyện tình của chúng ta.

Nàng thờ ơ trả lời: Vậy à, có ai xem không?

https://thuviensach.vn

Ta: Không phải diễn đàn vô danh, rất nhiều người rất nhiều người xem, còn bị lan truyền lên nhiều trang khác .

Nàng tiếp tục thờ ơ: Bé con có viết xấu tỷ tỷ không?

Ta: Tỷ tỷ không tức giận sao? Hai năm trước lúc vừa biết tỷ em đã bắt đầu viết câu chuyện kia, mỗi một sự kiện việc nhỏ đều viết ra hết.

Nàng: Bé con nghĩ tỷ tỷ không biết em viết chuyện tình của hai ta sao?

Ta: Tỷ đã xem ???

Nàng: Òh, một năm trước đã xem rồi.

Ta: Vì cái gì không nói em đừng viết nữa?

Nàng: Tỷ làm sao có thể nhẫn tâm như vậy. Đó là nơi duy nhất để em bộc bạch nỗi lòng mà.

Ta: Vậy bây giờ tỷ còn xem câu chuyện trên đó không?

Nàng: Đã lâu không xem. Lần trước chỉ là vô tình nhìn thấy. Tỷ không muốn xâm phạm riêng tư của bé con.

Trong lòng ta lại có một cảm giác mất mát.

Nàng tiếp tục nói: Tiếp tục viết tiếp chuyện tình của hai ta đi, tỷ cam đoan sẽ không nhìn trộm bé con nữa.

Sau đó nàng nhìn ta bằng ánh mắt câu hồn rồi cười xấu xa.

Đây là lần đầu tiên khi ta trở về nhìn thấy nụ cười này của nàng.

Trời ơi.

Trái tim khô cằn của ta đã nở hoa rồi.

https://thuviensach.vn

Nàng giống như thiên thần, mị lực của nàng khiến ta không thể cưỡng lại.

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 105 Kế hoạch của Tiểu Thảo

Edit: Hàn Mạch Tuệ

Beta: girl_sms

"A~~~~"

Dương Tiểu Thảo hét lên một tiếng, hai tay che ngực, nàng lập tức cảm thấy có chút không đúng, vội vàng lấy tay phải che kín bụng. Trừng mắt nhìn Phong Uyển Tư, gió lạnh thổi vào khiến toàn thân run lên cầm cập.

"Sao cô lại vào đây, SẮC ... LANG! "

"Cô nghĩ tôi thích nhìn cô lắm hả? Xong rồi, ngũ quan của tôi thật sự đã bị thân thể của cô làm đảo điên hết rồi, cô thật ra đã phát dục hay chưa vậy?"

Phong Uyển Tư thật hối hận, sớm biết như vậy nàng sẽ gõ cửa, nhưng ai mà biết được hai người đó trốn vào phòng tắm làm cái gì!

"Chưa phát dục cô còn xem cái gì ? !! Tôi, tôi muốn móc mắt cô ra."

"What? Cô lợi hại vậy sao, đến đây , mau đến a~"

Phong Uyển Tư vừa nói vừa ưỡn ngực tiến tới, Tiểu Thảo toàn thân trống trơn bị nàng ta nhìn hết vốn đang ủy khuất, hiện tại ngôn ngữ cùng hành động của nàng ta lại tỏ ra vũ nhục mình, cả người đều phát điên.

https://thuviensach.vn

".....Hai người , đủ rồi!"

Phong Uyển Nhu bất đắc dĩ đứng ở giữa ngăn cản hai người. Tiểu Thảo không hề do dự hét lên

"Không được, nàng ta đều nhìn thấy hết của em!"

"Cô nghĩ rằng tôi thích lắm chắc!!!!!?"

Phong Uyển Tư cũng bị chọc đến tức điên, tình huống gì đây, làm như mình giống với sắc lang lắm vậy . Cuối cùng vẫn là Phong Uyển Nhu đứng ra chủ trì công đạo, nàng xoay người nhìn Tiểu Thảo

"Em cảm thấy Uyển Tư nhìn em là không công bằng?"

"Đúng."

Tiểu Thảo dùng sức gật đầu , chờ mong Phong Uyển Nhu cho mình một chút công đạo .Phong Uyển Nhu nhìn nàng, ra vẻ đã hiểu gật gật đầu , xoay người nhìn Phong Uyển Tư nói

"Như vậy để công bằng , em cũng cởi hết ra cho Tiểu Thảo nhìn lại đi."

"....."

"....."

Phong Uyển Tư cùng Tiểu Thảo bốn mắt nhìn nhau, một câu cũng không nói nên lời . Phong Uyển Nhu khoanh tay đứng ở một bên , nheo mắt nói

"Cởi ra đi."

"Khoan đã."

Tiểu Thảo đã lên tiếng, nàng thiệt là bại tướng dưới tay Uyển Uyển nhà nàng mà, thật quá phúc hắc à. Ai da, Tiểu Thảo ngẩng đầu nhìn Phong

https://thuviensach.vn

Uyển Tư , đột nhiên cảm thấy nàng ta có một chị gái như vậy, lại phải sống chung từ nhỏ đến lớn cũng thật đáng thương . Phong Uyển Tư cũng nhìn Tiểu Thảo, lần đầu tiên nghĩ đến chuyện Tiểu Thảo làm người yêu của tỷ tỷ cũng chẳng dễ dàng gì!

"Nếu không có việc gì em...."

Phong Uyển Nhu chỉ chỉ vào Phong Uyển Tư

"Xoay người, hướng về phía trước, đem cửa đóng lại. Đi ra ngoài làm cơm tối cho chị."

"Òh....."

Phong Uyển Tư nghe lời , xoay người đi thẳng , Tiểu Thảo đứng phía sau bày ra vẻ mặt thắng lợi , kết quả nàng vui vẻ quá sớm , Phong Uyển Nhu xoay người nhìn nàng , ánh mắt hơi nheo lại .

"Ách ....."

Tiểu Thảo chột dạ cúi đầu, tay còn che trước ngực không chịu buông ra.

"Một hồi nữa tốt nhất là em giải thích rõ ràng cho tôi biết rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra. Hiện tại, đi vào trong phòng lấy quần áo mặc vào."

"Uyển Uyển, em là người bị hại mà."

Tiểu Thảo nước mắt lưng tròng nhìn Phong Uyển Nhu, nàng hận, hận chết Dạ Ngưng xấu xa kia! Nên tìm cách để Tiếu tỷ tỷ mang nàng ta về nhà, đặt trên giường đại chiến ba trăm hiệp cho nàng ta không xuống giường được mới tốt.

"Dạ Ngưng sao không gạt tôi mà đi gạt em?"

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu căn bản không hỏi Tiểu Thảo sao lại thế này, trực tiếp dùng một lời nói đúng trọng điểm. Tiểu Thảo cúi thấp đầu xuống, nhỏ giọng

"Em chỉ muốn cho chị một chút mới mẻ."

"Sao?"

Phong Uyển Nhu nhíu mày, Tiểu Thảo ngửa đầu nhìn nàng , khuôn mặt nhỏ đáng thương ủy khuất nói

"Ngưng Ngưng sắc lang nói với em là chị sẽ không thích em như vậy, ngẫu nhiên cũng nên thay đổi khẩu vị , gợi cảm hơn một chút mới được."

"Em cảm thấy em bây giờ gợi cảm sao?"

Phong Uyển Nhu nhìn Tiểu Thảo từ trên xuống dưới, từ trái sang phải, Tiểu Thảo cắn môi dưới , cúi đầu , hữu khí vô lực nói

"Không."

"Òh ,vậy em trở về phòng lấy quần áo mặc vào. Chờ Uyển Tư đi rồi nói sau ."

"Hả?"

Tiểu Thảo lập tức ngẩng đầu, mở to hai mắt nhìn Phong Uyển Nhu . Phong Uyển Nhu nhìn chằm chằm một hồi, thở dài rồi xoa xoa tóc nàng an ủi

"Ngoan , em đã chủ động ân cần như vậy , tôi sao có thể không biết xấu hổ mà phá hư ý tốt của em , chờ Uyển Tư đi rồi em cứ tiếp tục ha ."

"Em không có mà."

https://thuviensach.vn

"Không cần ngượng, đi thôi."

Tiểu Thảo rốt cuộc bị đuổi từ phòng tắm ra, chờ nàng đem quần lót tiểu trư chảy nước miếng cùng quần áo mặc vào, đi ra phòng khách đã nhìn thấy Phong Uyển Tư đang vui vẻ ăn hoa quả, Tiểu Thảo nhớ đến lời Phong Uyển Nhu nói lúc nãy, tim đập kịch liệt .

"Được rồi a, chị ấy đi thư phòng rồi. Cô có thể thả lỏng."

Lần đầu tiên Phong Uyển Tư hảo tâm an ủi Tiểu Thảo. Nhìn đứa nhỏ này run sợ như vậy cũng biết tỷ tỷ của mình dữ dằn ra sao. Tiểu Thảo liếm liếm môi, cầm một miếng táo trong đĩa trái cây đưa lên miệng cắn

"Sao cô lại tới đây?"

"Tôi vì sao không thể tới?"

Phong Uyển Tư trợn trắng mắt nói tiếp

"Đây là nhà của tôi mà."

"Òh, đây cũng là nhà tôi ."

Tiểu Thảo đáp thật thuận tai, hiện tại nhà của Uyển Uyển cũng là nhà của mình , chẳng có gì khác biệt .

Phong Uyển Tư trừng mắt nhìn Tiểu Thảo chừng mười giây, tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, rồi lại cúi đầu không nói .

"Làm sao vậy?"

Thình lình thấy người không bao giờ buông tha cho ai nhưng lần này lại không đáp trả, Tiểu Thảo có chút không thích ứng . Phong Uyển Tư cúi đầu, trầm mặc một hồi

https://thuviensach.vn

"Không có gì. Chỉ là nhớ đến ngày đó nếu tôi có thể đạt được trình độ mặt dày như cô thì Sương Sương sẽ không rời khỏi."

"Rời khỏi cô. Cô ấy đi đâu vậy?"

Tiểu Thảo ngừng ăn táo, nhìn chằm chằm Phong Uyển Tư, còn chưa làm lành với Lăng Sương sao?

Thở dài, Phong Uyển Tư nhìn Tiểu Thảo

"Cuối tuần trước tôi đến nhà nàng, mẹ nàng nói nàng đã ra nước ngoài, khả năng sẽ không trở về nữa."

"Ra nước ngoài?"

Tiểu Thảo nhíu mày, Phong Uyển Tư gật đầu , hữu khí vô lực đáp lời

"Ừm."

"Không phải đâu. Hôm qua tôi đi tìm Ngưng Ngưng, lúc đó vô tình còn thấy Sương Sương ở dưới lầu ăn lẩu chua cay mà , ăn đến mức vui vẻ a."

"Cái gì .....?"

Phong Uyển Tư trừng mắt thành hình viên đạn, không chớp mắt nhìn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo kiên định gật đầu nói

"Đúng vậy, tôi nhớ rất rõ ràng, một người nàng nhưng ăn thật nhiều nha."

"Cô xác định là nàng?"

"Tôi cũng không bị mù."

Tiểu Thảo không bằng lòng nói, làm sao vậy, nếu không tin người ta thì hỏi làm gì.

https://thuviensach.vn

"Sương Sương gạt tôi ?!"

Phong Uyển Tư cắn răng nhìn Tiểu Thảo, liền nhớ lại một tuần qua Lăng Sương cư nhiên lừa gạt mình, bởi vậy liền giận đến nghiến răng, nữ nhân này ,quá hư hỏng rồi!

"Lừa cô thì làm sao?"

Tiểu Thảo bắc chước theo phong cách của Uyển Uyển nhà mình, bắt chéo chân nhìn Phong Uyển Tư ,tức giận nói

"Cô không lừa nàng sao? Sương Sương trước kia bị cô lừa có bao nhiêu thảm. Vậy theo ý của cô, cô ấy muốn đi đâu cũng phải xin phép cô hả?"

"Chẳng phải sau đó tôi cũng nhận sai rồi mà...."

Phong Uyển Tư có chút vô lực nói, ánh mắt mơ màng, hiện tại nàng thật sự bất lực, không biết nên làm thế nào .

Có bệnh mà dám bốc thuốc bậy là tật xấu của Dương Tiểu Thảo, hiện tại mình cũng phạm phải, hơn nữa nếu tin tưởng Dương Tiểu Thảo thì Phong Uyển Tư nàng cũng là kẻ ngốc thứ hai rồi.

"Ai da, cũng đừng quá khổ sở ~"

Tiểu Thảo hiếm khi an ủi, Phong Uyển Tư lắc lắc đầu

"Cô không biết đâu, hiện tại Sương Sương gặp cũng không chịu gặp, còn làm sao để cùng nàng bày tỏ nỗi lòng đây, làm sao để nàng tha thứ cho tôi đây ."

"Òh, kỳ thật nữ nhân đều muốn được dỗ dành ."

Tiểu Thảo vừa nói vừa cười cười , Phong Uyển Tư nhìn nàng như vậy liền nhíu nhíu mày

https://thuviensach.vn

"Cô lại lấy tỷ tỷ của tôi cùng Lăng Sương so sánh?"

"Đều là băng sơn nữ nhân mà"

Tiểu Thảo đáp lại rất hợp tình hợp lý, Phong Uyển Tư nghe xong nghĩ nghĩ thấy cũng đúng

"Bình thường cô làm thế nào để dỗ dành tỷ tỷ tôi? Muốn Lăng Sương hết giận có lẽ còn khó hơn."

Nói đến điều này, Tiểu Thảo tỏ ra rất am hiểu, không hề nghĩ ngợi liền an ủi

"Thật đáng thương!"

Mười lăm phút sau .....

Phong Uyển Tư nằm vật vờ trên sô pha,Tiểu Thảo đem một chiếc khăn ấm đắp lên mặt nàng, nghiêng đầu nhìn

"Như vậy tốt hơn chứ?"

"Yên tâm đi!"

Tiểu Thảo gật gật đầu, dặn dò

"Cô đừng lên tiếng nha, chuẩn bị tốt vào, thành bại đều do lần này quyết định, bây giờ tôi gọi cho Sương Sương."

"OK."

Phong Uyển Tư vừa nghe Tiểu Thảo nói như vậy liền cầm chăn đắp lên người mình, Tiểu Thảo đứng một bên cũng đem điện thoại nhấn phím gọi.

"Sương Sương hả, tôi là Tiểu Thảo , cô nhanh tới đây đi , Viên thuốc phát sốt rồi , bốn mươi độ đó . Nếu cô không tới thì coi như xong, cả mặt

https://thuviensach.vn

đều đỏ bừng hết rồi!"

"Tôi lập tức tới ngay!"

Lăng Sương bên kia cũng thật sốt ruột , nói ra một câu làm Tiểu Thảo cười tít mắt, nàng cúp điện thoại , quay đầu nhìn Phong Uyển Tư reo hò

"Thế nào? Lão tướng đã xuất binh, tất cả đều hoàn hảo."

"Rất tốt!"

Phong Uyển Tư trợn tròn mắt, hận không thể một quyền đánh lên mặt Tiểu Thảo

"Bốn mươi độ? Đỏ bừng? Cô đang luộc cua sao ?"

"Ách ..... này chẳng phải để cô ấy sốt ruột mà nhanh tới đây sao . Tôi định nói cô ba mươi tám độ, đã uống thuốc hạ sốt rồi nhưng nói vậy thì không có hiệu quả ."

"Nhưng cũng mạnh miệng quá rồi."

Phong Uyển Tư có chút lo lắng, nhìn Tiểu Thảo hỏi tiếp

"Cô nghĩ xem Lăng Sương tinh ý như vậy, sẽ không bị nàng phát hiện chứ?"

"Yên tâm đi, không đâu."

Tiểu Thảo vỗ vỗ chăn trên người Phong Uyển Tư, tràn đầy tự tin nói

"Lúc trước tôi phát sốt, Uyển Uyển cũng rất sốt ruột, cái này gọi là càng quan tâm sẽ càng dễ bị chi phối . Đừng nói là rất tinh ý, dù có mắt thần chiếu yêu như Tôn Ngộ Không cũng không nhìn ra đâu."

"Dương Tiểu Thảo!"

https://thuviensach.vn

"Đừng nóng, tôi sợ cô khẩn trương quá nên mới nói đùa làm dịu không khí mà."

Tiểu Thảo cùng Phong Uyển Tư đang sang sảng đấu võ mồm, thì chuông cửa lại reng lên , hai người lập tức ngừng nói chuyện , mắt to trừng mắt nhỏ .

"Hơ ~~"

Vẫn là Tiểu Thảo phản ứng nhanh, lập tức đứng dậy đi mở cửa , còn không quên quay đầu dặn nhỏ

"Nhớ làm cho giống nha."

"Cái gì?"

Tiếng nói quá nhỏ , Phong Uyển Tư không nghe thấy, khẩn trương nhìn Tiểu Thảo

"Tôi nói cô diễn cho giống một chút!"

Tiếng nói quá lớn làm Phong Uyển Tư bị dọa đến hú hồn, cắn răng nhìn Tiểu Thảo, cô muốn cả xóm đều biết sao? Tiểu Thảo khụ một tiếng , liếc mắt nhìn tỏ vẻ xin lỗi Phong Uyển Tư , rồi rón rén đi mở cửa , cửa vừa hé ra, Lăng Sương đã dùng lực đẩy mạnh rồi vội vã tiến vào , Tiểu Thảo đứng sau cửa thiếu chút bị ép thành bánh tráng.

"Làm sao vậy, nàng bị sao vậy ?"

"Phát sốt."

Tiểu Thảo xoa xoa đầu, chậm rãi đi tới .

"Để tôi xem!"

https://thuviensach.vn

Lòng như lửa đốt, Lăng Sương nhanh chóng đi vào trong , căn bản là không quan tâm đến việc mình đang giận Phong Uyển Tư, khi nghe Tiểu Thảo nói trong điện thoại nàng như tức điên, người này , làm sao lại không lo lắng tự chăm sóc bản thân cho tốt , hiện nay lại làm mình lo lắng !

"Ai u, đau quá, đau chết mất !"

Phong Uyển Tư cũng không phụ lòng Tiểu Thảo , lấy tay ôm chân, miệng không ngừng kêu , cả người vô lực nằm trên sô pha , bộ dạng như sắp chết tới nơi . Tiểu Thảo đứng sau Lăng Sương dùng sức cắn môi nín cười

"Không phải phát sốt sao? "

Lăng Sương thình lình quay đầu lớn tiếng hỏi dọa Tiểu Thảo giật nảy mình , mờ mịt nhìn nàng

"Đúng vậy a."

"Vậy sao chân lại đau?"

Lăng Sương chỉ vào vị trí tay của Phong Uyển Tư, Tiểu Thảo cắn môi dưới, bước đến bên người Phong Uyển Tư, cầm lấy tay đang đặt trên đùi của nàng mang để lên trán , vẻ mặt buồn thảm nói

"Xong rồi, Sương Sương , cô xem , sốt đến hồ đồ rồi."

PS: Ừa, mình thừa nhận nay tới tháng nên post 2 truyện đó, không còn cơ hội thắc mắc nhen mấy chế =)))))))))) Ai là fans của nữ vương băng sương lạnh lùng Sương sương còn không mao vote và cmt lại dấu răng để điểm ranh, thấy hỏi về Sương sương woài, lúc tui post mà ko ủng hộ đi =)))))

https://thuviensach.vn

Chế Tư chắc uống lộn thuốc mới tin chế Thảo, đúng là không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn :)) Tiểu Thảo chắc phải coi phim Quỳnh Dao nhìu quá nên bả nhiễm hết mấy tình tiết kinh điển, hồi chưa đăng kí tài khoản coi phim cấp 3 hẳn Thảo slến là fan cuồng của phim Đài loan =))) :"> Đạo diễn Thảo quá tài tình + tài lanh, chỉ tiếc diễn viên Uyển Tư quá tệ, bị sốt mà ôm chân kêu la :))) Chương sau sẽ có tình huống khiến Tư Tư nhục muốn ôm quần đội lên đầu, chờ chương cuối nhen :"> hihi

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Chương 106 Kết thúc đại đoàn viên

Edit: Tiểu Thiên Thanh

Beta: girl_sms

Chế nào hay đọc chùa thì vote or cmt 1 cái đi =))) Để tui coi có bao nhiêu chế xấu xa như vậy =))))

Tâm tư của Lăng Sương giờ đây chỉ đặt trên người Phong Uyển Tư, nên khi nghe Tiểu Thảo nói Uyển Tư sốt cao đến mức không phân biệt rõ ràng nữa nàng cũng không để ý, chỉ bước nhanh đi đến bên Phong Uyển Tư, khẩn trương nhìn nàng.

Viên thuốc tuyệt đối không phải hổ danh là Viên thuốc, hành động kia có thể so với ảnh hậu Kim kê mới đăng quang năm nay, nàng ấn tay vào trán, đè lên khăn mặt mà Tiểu Thảo đắp lên, miệng ồn ào kêu rên "Khó chịu quá", đã thế còn nắm lấy tay Lăng Sương không thả ra.

Lăng Sương đau lòng nhìn nàng, vội vàng hỏi:

"Rất khó chịu sao? Tôi đưa cô đi bệnh viện."

"Không cần !"

Dứt khoát cự tuyệt , Phong Uyển Tư lắc đầu lia lịa, đánh chết nàng cũng không đi bệnh viện. Động tác này của Phong Uyển Tư khiến Lăng Sương

https://thuviensach.vn

hơi giật mình, nheo nheo ánh mắt. Phát sốt không phải đau đầu sao? Như thế nào lại lắc đầu lia lịa như uống thuốc lắc vậy???

"Vì sao lại sốt?"

Lăng Sương nhìn Phong Uyển Tư, ngữ khí tràn đầy hoài nghi. Phong Uyển Tư còn chưa nói gì, đứng ở một bên Tiểu Thảo đã sốt ruột nói thay

"Vì nhớ cô đó !"

"....."

Phong Uyển Tư thật sự muốn đem Tiểu Thảo đá bay cho rồi, Dương đại tỷ a, ngươi xem quá nhiều phim của Quỳnh Dao rồi đó. Nhớ người yêu đến phát sốt, đó là điều tôi có thể làm ra sao?

Tiểu Thảo cũng ý thức được bản thân có chút nói quá, nàng khẩn trương nhìn Lăng Sương. Lăng Sương nhìn Tiểu Thảo, lại nhìn Phong Uyển Tư, cười nói:

"Nhiệt đô cơ thể bây giờ bao nhiêu rồi?"

"A....."

Tiểu Thảo mờ mịt nhìn Lăng Sương, Phong Uyển Tư cũng không phản ứng kịp, Lăng Sương tiếp tục cười, lấy trong túi xách ra một chiếc nhiệt kế

"Đây, để tôi đo nhiệt độ cơ thể thử xem, tôi thấy cô hiện tại cũng có sức rồi đó, chắc cũng không còn sốt cao nữa."

"Được thôi..."

Phong Uyển Tư đồng ý, chỉ là đo nhiệt độ cơ thể thôi mà, cũng không phải uống thuốc hay chích gì đó. Nàng đưa cánh tay lên kẹp lấy nhiệt kê, nhưng Lăng Sương liền tránh né.

https://thuviensach.vn

"Sao vậy?"

Phong Uyển Tư mờ mịt nhìn Lăng Sương, không phải muốn đo nhiệt độ cơ thể sao?

Lăng Sương nhìn nàng, cười đến ôn nhu

"Nhiệt kế này không phải kẹp vào nách."

"Vậy là gì?"

Tiểu Thảo kỳ quái nhìn Lăng Sương, chẳng lẽ ngậm vào miệng , không được vệ sinh lắm nha.

"Đây là loại nhiệt kế nhét vào hậu môn"

"....."

"....."

Hai người nhìn nhau không nói thành lời, Phong Uyển Tư hoảng sợ nhìn Lăng Sương, theo bản năng lui ra sau, Tiểu Thảo đứng ở một bên sợ hãi, còn Lăng Sương tiếp tục cười, cười rất xinh đẹp.

"Đừng khẩn trương, trước sau gì cũng phải đo nhiệt độ, nếu không được chúng ta phải đi bệnh viện chích thuốc, truyền nước biển a."

"Sao? Không cần mà!"

Phong Uyển Tư đã chết lặng rồi , nàng thật sự là hối hận khi nghe lời Dương Tiểu Thảo ngu ngốc kia, biết là sẽ không có kết cục tốt mà.

"Tại sao lại không? Chẳng lẽ cô gạt tôi? !"

Khuôn mặt liền biến sắc, một tia phẫn uất trong mắt xẹt qua. Một tháng không gặp, cả người Lăng Sương đều lão luyện cùng thành thục không ít,

https://thuviensach.vn

khi tức giận cũng không cần la hét nhưng vẫn khiến người khác hoảng sợ.

Phong Uyển Tư đương nhiên là biết kết cục khi lừa gạt người khác là như thế nào, nhưng chỉ có thể khóc than trong bụng, nàng xoay người, quay mông ra ngoài, tay ôm lấy thành ghế sô pha.

Lăng Sương cũng không khách khí, ngồi xổm bên cạnh Phong Uyển Tư, giống như thay đồ cho con nít, nhanh chóng kéo váy ngủ và quần lót của Phong Uyển Tư ra, nhìn cái mông tuyết trắng lại tràn ngập nhục cảm kia, Lăng Sương cũng không biến sắc, thậm chí có suy nghĩ muốn nhéo cái mông hư đốn này một phen.

Tiểu Thảo ngừng hô hấp, hai tay không tự giác che kín ánh mắt nhưng thực chất vẫn lén lút nhìn qua khe hở giữa bàn tay, nhìn cái nhiệt kế thon dài kia một chút một chút lại gần cái mông của Phong Uyển Tư, cả người đều khẩn trương cực kì. Nghe người ta nói, bạo cúc rất đau a!

Lăng Sương cảm thấy Phong Uyển Tư run nhè nhẹ, nàng vừa buồn cười vừa muốn khóc, người này vì sao luôn lừa gạt mình, kết quả còn bắt mình thu dọn cục diện rối rắm này. Hít sâu một hơi, Lăng Sương bắt buộc chính mình phải quyết tâm, nàng cầm nhiệt kế, cố ý tại ở cúc huyệt của Phong Uyển Tư nhẹ nhàng ấn ấn. Phong Uyển Tư đỏ mặt lên, nhiệt kế lạnh như băng khiến lòng của nàng muốn chết ngất. Cắn chặt răng lại, thật sự muốn Lăng Sương mau một chút, cho mình chết trong vinh dự cho rồi!

"Mấy người đang làm gì?"

Phong Uyển Nhu đứng ở phòng khách cười như không cười nhìn ba người, nhẹ giọng lên tiếng.

"Ách....."

Lúc này Phong Uyển Tư bất chấp Lăng Sương có giận haykhông , một cảm giác xấu hổ chưa từng có dồn lên não, mặt nàng đỏ lên, chỉ dám cúi

https://thuviensach.vn

đầu, hận không thể tìm cái lỗ chui vào.

Lăng Sương thu hồi nhiệt kế, quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu.

"Tỷ....."

Phong Uyển Tư yếu ớt kêu lên, khuôn mặt còn đỏ bừng một mảnh, Phong Uyển Nhu chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nàng, không nể tình nói

"Uyển Tư, em đã phạm sai lầm thì nên nhận lỗi. Em xem, em đang làm cái gì?"

"Là do em -"

"Em im lặng !"

Một câu của Phong Uyển Nhu khiến Tiểu Thảo không dám ngọ ngậy đuôi, chỉ còn cách cúi đầu, bĩu môi tỏ vẻ ủy khuất.

"Tiểu Thảo, em đi theo tôi."

Phong Uyển Nhu biết Lăng Sương cùng Phong Uyển Tư cần một không gian yên tĩnh nói chuyện, Tiểu Thảo đứng một bên như bóng đèn giữa hai người họ, không thấy phiền cũng thấy mệt. Uyển Nhu thấy vậy liền kêu nàng đi.

"Nhưng mà -"

Tiểu Thảo muốn nói lại thôi, nàng nhìn nhìn Phong Uyển Nhu, cứ như vậy mà đi, đem Viên thuốc để lại đây cũng có chút không có nghĩa khí a.

Phong Uyển Nhu không nói chuyện, ánh mắt hơi hơi nheo lại, Tiểu Thảo hơi run run, ngay lập tức đi đến bên cạnh Phong Uyển Nhu, một câu dư thừa cũng không dám nói. Phong Uyển Tư vốn đã nói dối Lăng Sương rất

https://thuviensach.vn

nhiều, thình lình thấy mọi người đều muốn đi, lại càng cảm thấy khẩn trương.

"Hai người đi đâu vậy?"

Dưới tình thế cấp bách, Phong Uyển Tư chỉ biết cầu xin, nhìn tỷ tỷ bằng ánh mắt da diết, không muốn tỷ tỷ đi, đừng đi mà.

Phong Uyển Nhu nhíu mày nhìn nàng, kéo tay Tiểu Thảo bước đi. Uyển Tư, như thế nào càng sống càng nhát gan ! Hoàn toàn không như lúc trước, có lẽ là do chơi nhiều với Tiểu Thảo rồi.

Người nên đi đều đã đi, phòng khách to như vậy chỉ còn lại có hai người, ánh mắt Phong Uyển Tư trốn tránh không dám nhìn Lăng Sương, mà Lăng Sương thì ngược lại, nhìn người đối diện không chớp mắt, hốc mắt dần dần phiếm hồng. Trước mắt là nữ nhân nàng vừa yêu vừa hận và vì nàng ta mà chịu tổn thương trong nhiều năm, vốn định tránh né nhưng lòng nàng đã yêu người này như một thói quen, vô luận cố gắng như thế nào, thống khổ ra sao, kết quả nàng cũng không trốn tránh nổi, lại không thể quên được. Phong Uyển Tư như là sợi dây bền chắc, đem Lăng Sương trói vào trong đó, không thể hô hấp, chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng ta đem trái tim của mình một chút rồi một chút bóp nát.

"Sương Sương....."

Chỉ là một tiếng kêu, Phong Uyển Tư đã cảm giác lấy hết can đảm của mình ra dùng, nàng muốn nói thật nhiều với Lăng Sương nhưng biểu tình băng lạnh lạnh nhạt kia lại khiến nàng kcảm thấy sợ hãi, tất cả lời nói đều mắc tại cổ họng. Lăng Sương hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

"Tôi biết tôi sai rồi, em tha thứ cho tôi đi."

Phong Uyển Tư trực tiếp nói ra một câu, thậm chí không có một câu giải thích. Ủy khuất cùng bất mãn trong mắt Lăng Sương đã bùng nổ. Nàng cắn

https://thuviensach.vn

răng, cầm gối ôm trên sô pha ném vào người Phong Uyển Tư.

"Diễn kịch này, cô tiếp tục diễn đi, có phải muốn dùng bản thân để uy hiếp tôi không, cô đúng là không chút tiền đồ."

Lời vừa ra khỏi miệng, nước mắt Lăng Sương đã không ngừng tuôn rơi, Phong Uyển Tư ngồi ở một bên, tim đập nhanh lợi hại, nàng đứng lên đi đến trước mặt Lăng Sương, kéo lấy thân hình mảnh mai gầy yếu ôm vào trong lòng.

"Đừng đụng vào tôi, đừng đụng vào !"

Lăng Sương giãy dụa kịch liệt, không để Phong Uyển Tư chạm vào mình, từng giọt nước mắt nóng bỏng rơi xuống, rớt vào mu bàn tay của Phong Uyển Tư, nóng đến đau lòng.

Phong Uyển Tư không chịu buông tay, dùng hết sức lực toàn thân hung hăng ôm lấy lăng Sương, miệng không ngừng lặp lại

"Tôi xin lỗi, tôi xin lỗi, thực xin lỗi....."

"Xin lỗi? Tôi không dám nhận, cô là đại tiểu thư, thích thì ở không thích thì bỏ đi không một lý do."

Lăng Sương ủy khuất nói, Phong Uyển Tư nghe xong hối hận đến lòng đau như cắt, tất cả giải thích đều trở nên vô lực, nàng đem lăng Sương kéo vào lòng ngực mình.

Nhiệt độ ấm áp khiến Lăng Sương giãy dụa yếu ớt, vòng tay Phong Uyển Tư ôm càng chặt, nàng cúi đầu, mặc kệ Lăng Sương giãy dụa, hôn lên môi của nàng.

Hương vị máu tươi tràn ra khắp khoang miệng .....

https://thuviensach.vn

Lăng Sương hung hăng cắn lên môi Phong Uyển Tư, nàng hận, vì sao khi trở về lại không có bất cứ lời giải thích nào với nàng, thật sự nghĩ nàng là một con rối sao?

Mặc kệ có bao nhiêu đau đớn, mặc kệ máu tươi giàn giụa, Phong Uyển Tư vẫn tiếp tục hôn, nàng biết chắc chắc, chỉ cần Lăng Sương còn yêu mình, cho dù là một phần nhỏ thì cuối cùng sẽ tha thứ cho mình.

Yêu một người, làm sao có thể nhẫn tâm để người mình yêu chịu tổn thương? Lúc trước có lẽ bản thân bị mù nên mới làm cho Sương Sương đau khổ đến vậy...

Cuối cùng, không phải mùi máu tươi, cũng không phải đau đớn khiến Lăng Sương dừng giãy dụa, mà do thứ gì đó mằn mặn, Lăng Sương cứng đờ, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn Phong Uyển Tư.

"Cô khóc cái gì?"

Máu tươi cùng nước mắt dây dưa cùng một chỗ, Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương, không nói lời nào, chỉ là dùng sức ôm lấy nàng.

Lăng Sương ngừng giãy dụa, mặc cho Phong Uyển Tư ôm, mãi cho đến khi Phong Uyển Tư ôm đủ, mới chịu buông nàng ra, Lăng Sương nhìn nàng, ánh mắt có chút mê ly, nhẹ nhàng nói

"Uyển Tư, chúng ta không còn nhiều thời gian để lãng phí ."

Phong Uyển Tư hít hít mũi, nghẹn ngào trả lời

"Tôi biết, về sau tôi sẽ hảo hảo chăm sóc em."

Lăng Sương quay đầu, đem ánh mắt dừng lại trên người Phong Uyển Tư, si ngốc nhìn Phong Uyển Tư hồi lâu, đến lúc Phong Uyển Tư đã nghĩ Lăng

https://thuviensach.vn

Sương sẽ tha thứ cho mình, Lăng Sương lại nâng cằm nàng lên, chậm rãi xoa hai má của nàng

"Tôi yêu cô, đã trở thành một thói quen, mà cô cũng quen được yêu, thật sự không ngang hàng với nhau nên tôi không nghĩ yêu thêm lần nữa."

"Sương Sương, cô! -"

Đôi mắt đỏ ngầu của Phong Uyển Tư nhìn Lăng Sương, Lăng Sương đưa tay đặt trên người nàng nhẹ giọng nói

"Suỵt - hãy nghe tôi nói hết đã."

Hiện tại, Phong Uyển Tư căn bản không thể tỉnh táo, Lăng cũng nhìn ra lời nói của mình đã làm cho Uyển Tư sợ hãi.

"Ba năm, tôi muốn ba năm để bình tĩnh, mà cô cũng cần ba năm để trưởng thành."

Nói xong, Lăng Sương nhìn sâu vào mắt Phong Uyển Tư, ánh mắt của nàng chậm rãi lướt quakhắp khuôn mặt , mang theo một tia da diết không muốn buông tay, càng nhiều hơn là đau đớn nồng đậm.

Phong Uyển Tư lắc đầu, trên mặt không biết khi nào đã tràn đầy nước mắt, nàng không cần thân phận, không cần tự tôn, cái gì cũng không muốn nữa.

"Cô nói chúng ta không thể lãng phí thời gian, vì cái gì còn muốn rời khỏi tôi?"

Lăng Sương không trả lời, lẳng lặng nhìn vào đôi mắt Phong Uyển Tư , một lát sau, hai tay vòng lấy nàng, hôn lên quyết liệt.

Nước mắt tuôn rơi, lòng đau nhức nhối, hơi thở như nghẽn lại, Lăng Sương thì thào nói nhỏ một câu "Tôi yêu cô" càng khiến cho Phong Uyển

https://thuviensach.vn

Tư vốn đã tan nát cõi lòng nay lại thành một cánh hoa cô đơn rơi trên mặt đất.

****

Ba năm, không dài không ngắn, lại có thể thay đổi rất nhiều.

Ba năm qua, Dương Tiểu Thảo đã được Phong Uyển Nhu vỗ béo, chiều chuộng đến mức sắp thành một chú mèo trắng mập mạp, còn Phong Uyển Nhu càng ngày càng ra dáng nữ nhân thành thục.

Phong Uyển Tư cũng điềm đạm hơn rất nhiều, nàng ở Phong Đằng giúp tỷ tỷ chia sẻ rất nhiều việc, cách đối xử với mọi người cũng trưởng thành hơn, chỉ là nàng rất ít cười.

"Uyển Uyển, chị nói Sương Sương trở về hai người họ có thể làm hòa không? Em thực sợ Viên thuốc bị thêm kích thích này nữa sẽ biến thành sát nhân điên cuồng, đem hai chúng ta giết hết, sau đó bắt vào bệnh viện tâm thần, lúc được thả ra lại phát hiện mình đã giết tỷ tỷ ruột cùng với bảo bối yêu quý của tỷ tỷ, sau đó nhịn không được nên nhảy sông tự sát, còn Sương Sương cũng bởi vì hối hận tự trách nên tự sát, sau đó hai người -"

"Tiểu Thảo... đủ rồi !"

Phong Uyển Nhu không thể nhịn được nữa, Tiểu Thảo thè lưỡi, thở dài nói

"Ai da, vẫn là hy vọng bọn họ có kết cục như ý."

"Vậy còn không mau chóng thu thập, lỡ mất máy bay là khỏi có chuyện xem ."

"Đúng ha."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo vừa nói vừa ra sức mặc áo lông lên người, đợi hai người đều chuẩn bị xong hết, đi xuống lầu đã thấy Phong Uyển Tư nhàn nhã ngồi trong xe nghe nhạc, biểu tình thực bình thản, nhìn không đang vui hay buồn.

"Chị xem, em đã nói nàng bị kích thích mà, tinh thần phân liệt, đây là biểu hiện của tinh thần phân liệt."

Tiểu Thảovụng trộm nhỏ giọng nói, thình lình lại bị Phong Uyển Nhu nhéo một cái sau lưng.

Dọc đường đi, không ai nói chuyện với ai, Phong Uyển Nhu liếc mắt nhìn Phong Uyển Tư , Phong Uyển Tư chỉ nhìn nàng cười cười. Lắc lắc đầu, trên mặt Phong Uyển Nhu nở một nụ cười thỏa mãn. Tiểu Thảo ở một bên nhìn thấy mà buồn bực, không biết hai tỷ muội nhà này đang giấu mình chuyện gì đây.

Không lo lắng bởi vi tin tưởng người kia đã yêu mình mười năm...

Đến sân bay, bởi vì cuối năm , người đến người đi rất nhiều, Tiểu Thảo hưng phấn thỉnh thoảng lại ồn ào la lên

"Người kia, người mặc áo màu hồng phải không? "

"....."

"Ai da, như thế nào là nam à, thật đáng ghét."

Phong Uyển Nhu chọt chọt lên ót của Tiểu Thảo, sủng nịnh tươi cười.

Chờ đợi lâu như vậy mà Phong Uyển Tư cũng không một chút sốt ruột, ba năm nàng cũng có thể chịu được, chờ thêm chút cũng không sao.

"A a a a a a ! ! !"

https://thuviensach.vn

Theo tiếng hô của Tiểu Thảo, ánh mắt Phong Uyển Tư sáng rực, không chớp mắt nhìn chằm chằm một mỹ nữ đang đi tới. Tóc dài, da trắng nõn, hương thơm nhàn nhàn xông vào khoang mũi, Phong Uyển Tư cố gắng bình tĩnh nhìn người trước mặt.

Thời gian ba năm, đã ba năm, nàng đã thay đổi, càng ngày càng mê người, trở nên thành thục không ít. Lăng Sương đứng trước mặt Phong Uyển Tư, ôn nhu lau đi những giọt lệ trên khuôn mặt tinh xảo của người này, nhẹ nhàng nói

"Sao giống trẻ con vậy, đừng khóc nữa."

"Em đã trở về?"

Phong Uyển Tư nỗ lực khắc chế thanh âm run rẩy vì hạnh phúc vỡ òa, Lăng Sương nhìn nàng thản nhiên cười

"Em đã trở về, sẽ không bao giờ rời đi."

~~Toàn văn hoàn~~

PS: Mém chút chế Tư bị bạo cúc cái một. Thương chế :(Chế Thảo vẫn baby cute hồn nhiên thánh thiện như đầu truyện, Sương Sương và Uyển Uyển vẫn là mĩ nhơn vạn người mê =))) Chế Tư bề ngoài đã thay đổi nhưng vẫn ko che lấp được bản chất bánh bèo bên trong chế. Thương chế lần 2 :(

Sau chương này còn 1 chương phiên ngoại, nói về đối thoại của các nhân vật với chủ đề là những vấn đề nóng bỏng tay trong cục sống, như coi phim cấp 3 HD cảm thấy sao, lúc lăn giường giường có êm không..v.v.. =)))))))))) Ngoài ra do truyện ko có phiên ngoại nên mình sẽ edit vài chương cuối cuối của Đệ nhất phu nhân (Nói về cuộc sống của Tiêu tổng và Hạ Hạ sau kết hôn, có sự góp mặt của nguyên dàn mỹ nhân Thảo khoai tây, Ngưng quân sư, cô Tiếu, Uyển Uyển...), hi vọng các bạn cũng có thể theo dõi hihi

https://thuviensach.vn

:"> Mình vẫn post trong đây nhen, edit do cảm thấy Tiêu tổng khá là giống tính mình, đều là ôn nhu công :"> *e thẹn*

Về bản word của truyện, mình không post ở đâu khác và cũng ko giữ hết các bản word, vậy nên coi như ko có đi, nếu rảnh mình sẽ nhờ bạn là Ebook gì đó giùm, nói thiệt mình mù công nghệ lắm :(Chỉ biết post lên wattpad, mấy trang khác tạo acc là cả 1 vấn đề :'(

Quên nữa, chương cuối roy vote và cmt cho tui dui cái coi :(Mặc dù là ảo nhưng có còn hơn không :(*Thanh niên sống ảo*

Kí tên

Little Gơ (Chữ kí rất đẹp :">)

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

Phiên ngoại

Sẽ có 4 buổi phỏng vấn và 2 cảnh review Đệ nhất phu nhân :) Đọc chùa nhớ cmt để mình nhớ mặt =)))))))))))) Hôm trước đã có mấy chế tự khai nhận roy à =))))

Có 4 buổi phỏng vấn

Buổi 1

Vấn đề 1: Lúc làm yêu muốn đối phương nói cái gì?

Tiểu Thảo: A?

Người chủ trì: Ta lặp lại một lần nữa, thích nói cái gì?

Tiểu Thảo: A? Ông như thế nào còn ngốc hơn ta à, ta nói ta thích nàng a (- thích Uyển Uyển nói A -)

Phong Uyển Nhu: Ân.

Người chủ trì: Ân?

Phong Uyển Nhu: Ân.

Người chủ trì:.....

Vấn đề 2: Thời điểm hai người làm yêu thích cởi cái gì của nhau ra trước?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo *mặt đỏ*: Nội y đi, thiệt thỏa mãn~

Phong Uyển Nhu *thực bình tĩnh*: Không có thói quen cởi, đều là là Tiểu Thảo cởi ra.

Tiểu Thảo:T___T *khóc thành 1 dòng sông*

Người chủ trì:.....

***

Vấn đề 3: Một tuần có cố định số lần làm yêu không?

Tiểu Thảo *giơ ngón tay ra đếm đếm*: Không đếm được nha, môn toán ta học không giỏi.

Phong Uyển Nhu *không nhìn người chủ trì*: Một ngày thôi.

Tiểu Thảo: Òh, làm bảy lần.

Người chủ trì: Một ngày sao.....

Tiểu Thảo mắt trợn trắng: Chẳng lẽ là một năm, Uyển Uyển, người chủ trì này thật sự còn ngốc hơn em.

Phong Uyển Nhu: Òh.

Người chủ trì:.....

***

Vấn đề 4: Lúc làm yêu, xấu hổ nhất là chuyện gì?

Tiểu Thảo: Làm được một nửa thì ngón tay muốn gãy.

Phong Uyển Nhu: Một bên chỉ biết ăn chay, một bên lại mê ăn thịt.

https://thuviensach.vn

Người chủ trì:[⊙ o ⊙].....

****

Vấn đề 5: Hai người có cùng nhau học tập tinh túy của H văn Bách hợp không?

Tiểu Thảo *mặt đỏ*: Ta tự học tự đọc.

Phong Uyển Nhu *mắt lạnh nhìn người chủ trì*: Học? Ngươi cảm thấy ta cần phải học sao?

Người chủ trì:.....

Buổi 2

Người chủ trì: Thực vui khi Dạ Ngưng có thể thay thế Phong tổng để cùng bạn thân Tiểu Thảo tới tham gia buổi họp mặt hôm nay, mọi người xin vỗ tay hoan nghênh.

Dạ Ngưng *mỉm cười phất tay theo kiểu minh tinh khi lên nhận giải*: Đừng khách khí, có vấn đề gì cứ việc hỏi.

***

Người chủ trì: Mọi người đều biết, hai người đều xem qua không ít phim cấp 3 Bách hợp, xin hỏi, khi xem một bộ phim không chỉ có sắc tình mà có kích tình, trong lòng sẽ có cảm giác gì?

Tiểu Thảo *mặt đỏ*: Muốn tìm Uyển Uyển để nghiên cứu thực tiễn.

Dạ Ngưng *không kiên nhẫn*: Save ngay save ngay, chỉ tiếc là kích tình hiện nay quá ngắn a, ai da, đạo diễn cũng không còn nhiều ý tưởng như xưa.

https://thuviensach.vn

Người chủ trì:.....

****

Người chủ trì: Mọi người đều nói hai người các bạn bị vợ quản rất nghiêm, đối với vấn đề này, các bạn có ý kiến gì không?

Tiểu Thảo: Bị vợ quản nghiêm là truyền thống tốt đẹp của Trung Hoa.

Dạ Ngưng *nhún vai*: Chỉ cần ở trên giường tôi làm chủ, vợ thích quản nghiêm thì quản nghiêm đi.

Người chủ trì:.....

****

Buổi 3

Người chủ trì: Về chuyện múa dân tộc, ta muốn phỏng vấn bạn học Tiểu Thảo. Cô nhìn thật có chút ngốc nhưng vì cái gì khiêu vũ lại hương diễm như vậy?

Tiểu Thảo: Thật thẹn thùng a, kỳ thật mọi người không phát hiện sao, ta một chút cũng không ngốc, đặc biệt là trong mấy chuyện hoạt sắc sinh hương này lại có thiên phú rất mạnh, không tin ngươi cứ hỏi Uyển Uyển đi, ai nha, thật sự là ngại quá.

Phong Uyển Nhu:.....

Người chủ trì:.....

**

Người chủ trì: Mọi người đều nói ngươi theo Dạ Ngưng học thói xấu , đối với việc này, ngươi cảm thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo *thực nghi hoặc*: Việc này sao có thể học a? Vật thí nghiệm của hai người chúng ta không giống nhau à.

Phong Uyển Nhu: Tôi là vật thí nghiệm sao?

Tiểu Thảo:.....

**

Người chủ trì: Đến vấn đề nhạy cảm, lúc ở trên giường, bạn là thích ở dưới hay ở trên?

Tiểu Thảo *lắc đầu, nhìn nhìn Phong Uyển Nhu*: Người chủ trì này rất bạo à.

Phong Uyển Nhu:.....

Tiểu Thảo *khinh bỉ*: Muốn ta trả lời thật sao?

Người chủ trì:..... Ta chỉ là vì độc giả, ngươi là thuộc tính gì.

Tiểu Thảo *thẹn thùng*: Ta a, vừa P vừa T, vừa trên vừa dưới, nói chung là do Uyển Uyển quyết định.

Phong Uyển Nhu: Ngoan.

Người chủ trì:.....

**

Người chủ trì: Đối với chuyện xuất quỹ, ngươi cảm thấy thế nào?

Tiểu Thảo *quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, nuốt một ngụm nước miếng*: Xuất quỹ sao..... Không dám làm lại lần nữa, giống như bị xe lửa áp chết.

https://thuviensach.vn

Phong Uyển Nhu *cười*.

Người chủ trì:.....

**

Người chủ trì: Phong tổng hình như không thích nói chuyện a, đều là Tiểu Thảo trả lời phỏng vấn.

Tiểu Thảo *quay đầu lại nhìn Phong Uyển Nhu*: Người chủ trì đang hỏi chị kìa.

Phong Uyển Nhu *gật đầu*: Tôi không bị câm điếc.

Người chủ trì *rơi lệ*:..... Lần sau có thể đổi người chủ trì không?

Buổi 4

Người chủ trì: Xuân đi thu đến đông lại về, Diệp tử rốt cục cũng lết đến giai đoạn kết thúc, vài vị nhân vật chính thật vất vả .

Tiểu Thảo *bĩu môi*: Vì cái gì mỗi lần tôi đều thất bại như vậy, gợi cảm quyến rũ một lần cũng chưa thành công.

Phong Uyển Nhu *cười*: Gợi cảm của em chỉ có thể cho tôi xem đâu thể cho mọi người thưởng thức.

Dạ Ngưng: Vấn đề là lần nào cũng không thành a.

Người chủ trì: Cho qua đi.....

***

Người chủ trì: Sắp kết thúc rồi, mọi người có lời gì muốn nói không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo: Có! Chúc mọi người làm việc thành công, cuộc sống vui vẻ, mỗi ngày đều có khoai tây ăn !

Phong Uyển Nhu: Chúc mọi người đều thành đôi thành cặp.

Dạ Ngưng: Chúc mọi người có thể xem phim cấp 3 miễn phí, vĩnh viễn không cần đăng kí hội viên cũng xem được!

Người chủ trì:.....

***

Người chủ trì: Nếu tác giả không viết bách hợp .....

Tiểu Thảo: Tào lao, cả người của Lá xanh toán mùi bách hợp a.

Phong Uyển Nhu *thở dài*: Uổng phí một đôi tay linh hoạt.

Diệp tử: Đúng vậy, uổng phí đôi tay của một cường công như ta!

Người chủ trì: Ngạch..... Phỏng vấn có thể chấm dứt được chưa?

Phần 2: Review Đệ nhất phu nhân ~ Tiêu tổng có thai nha =)))))))

Cảnh tượng 1:

Nếu như nói lần hội tụ trước đó Tiêu Mạc Ngôn bị mất mặt, vậy thì lần này chính là cơ hội rửa sạch hổ thẹn lần trước.

Trong bàn ăn, không người nào dám nói với Tiêu Tổng chữ không, nhất là Dạ Ngưng cùng Tiểu Thảo, trước kia châm chọc Tiêu tổng rất hăng hái, nay lập tức biến thành nịnh hót, a dua.

Tiêu tổng: "Ai nha, các cô biết không, mang thai thật không dễ dàng, mỗi ngày đều bị trông coi"

https://thuviensach.vn

Tiểu Thảo: "Đúng vậy a đúng vậy a, Tiêu tổng trăm công nghìn việc, còn phải mang thai hài tử, quả thực là phụ nữ mẫu mực điển hình năm tốt!"

Dạ Ngưng: "Tiểu Thảo, bồ nói gì thế? Cái gì gọi là phụ nữ mẫu mực, đừng đem Tiêu tổng nói đến già vậy, mình thấy Tiêu tổng có làn da rất săn chắc, từ khi có Bảo Bảo, quả thực càng nhìn càng đẹp mắt, hiện tại phải nói là thiếu nữ động lòng người a."

Tiêu Mạc Ngôn thẹn thùng: "Nói quá rồi, cũng đã bao nhiêu tuổi rồi còn nói cái gì mà thiếu nữ động lòng người."

Tiểu Thảo: "Không có nha, Tiêu tổng nhìn thật trẻ mà, đi lẫn vào mấy bạn sinh viên cũng chẳng ai nghi ngờ."

Dạ Ngưng: "Bậy bậy, coi bồ nói kia, cái gì gọi là không ai nghi ngờ? Đi cùng học sinh cấp 3 cũng có người tin đó."

A Đan: "Đúng đúng, đoán chừng vào trong nhà trẻ mẫu giáo cũng có người tin a."

Tiêu tổng: "..."

Cảnh tượng 2:

Phong tổng sờ lên mặt Tiểu Thảo, cười dịu dàng.

"Tốt, sanh con a, sanh xong một đứa rồi sanh một đứa nữa, gom lại được một đội bóng."

Tiểu Thảo nhíu mày

"Chị sao có thể qua loa như vậy, tập trung một chút đi."

"Được được được, em muốn có bảo bảo ha, vậy từ sau vị trí đại bảo bảo ở nhà của em sẽ bị rớt hạng, muốn sinh bao nhiêu cũng được."

https://thuviensach.vn

Thanh âm của Phong tổng như mây trôi nước chảy mà đánh trúng vào hồng tâm, Tiểu Thảo bĩu môi, bị nói trúng điểm lo lắng nên không thể lên tiếng, nàng chỉ cần nhìn Tiêu Mạc Ngôn hiện giờ đang có thai được đối đãi cưng chiều hết mực ra sao nàng cũng muốn rồi, nhưng nếu sinh đứa bé ra vẫn có thể được Phong Uyển Nhu cưng chiều như vậy thật là hạnh phúc...

Lời nói vô tình này lại rơi vào tai Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn nhìn về phía Hạ Linh Doanh, về sau nếu bảo bảo sinh ra, nàng có phải hay không sẽ không còn địa vị nữa? Hiện tại nàng được đối đãi như Hoàng Thái Hậu, đoán chừng về sau không phải trực tiếp bị đày vào lãnh cung chứ? Hạ Linh Doanh biết rõ Tiêu Mạc Ngôn đang lo lắng cái gì, nhu hòa nhìn nàng

"Đừng suy nghĩ lung tung, Tiêu vĩnh viễn là đệ nhất trong lòng em."

Mọi người đều thở mạnh, đối với sự phô trương của hai lão phu thê này cảm thấy buồn nôn vô cùng. Ngược lại là Dạ Ngưng uống một chén rượu, nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn

"Tiêu tổng, hai người có đặt tên cho em bé chưa?"

"Tạm thời thì chưa có, nhưng mà tên gọi ở nhà thì đã nghĩ ra rồi."

Tiêu Mạc Ngôn vung tay lên, rất là dương dương đắc ý, như thế lại để cho Hạ Linh Doanh có chút khiếp sợ, nàng nhìn về phía Tiêu Mạc Ngôn, chuyện này quyết định khi nào nhỉ, sao nàng lại không biết.

"A, nói nghe một chút đi."

Mấy người ồn ào, Tiêu Mạc Ngôn tâm tình đang tốt, hơn nữa đều là gia quyến nên cũng không khách khí

"Gọi là Tiêu Mỹ Nhân, mọi người thấy thế nào? Đơn giản lại khái quát, có thể đem tính chất đặc biệt của mommy cùng baby đều hình dung ra hết, quả thực là tuyệt diệu a."

https://thuviensach.vn

"..."

"..."

Một bữa cơm, mấy người ăn rất sung sướng, Tiêu Mạc Ngôn rút cuộc đang có thai, không thể giày vò quá lâu, khi nàng nói muốn ca hát liền bị Hạ Linh Doanh hung hăng trợn mắt liếc xéo, chứng kiến phu nhân tức giận, Tiêu tổng của chúng ta cũng không dám manh động nhiều nữa. Mọi người thấy vậy cũng đều rút quân từ từ...

PS: Hi vọng các bạn sẽ ủng hộ tiếp tục bộ Đệ nhất phu nhân ^^ Bởi mình rất thích Tiêu tổng, đều ôn nhu giống y chang mình =)))))))))))))

Mấy phần phỏng vấn cười đau bụng quá =)))))))))) Lá xanh đúng là hài mà không lố :)))) Đưa mấy chuyện tế nhị vào nói rất tự nhiên :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 1 Có thai

Edit: Tiểu Thiên Thanh

Beta: girl_sms

Nhiều bạn hỏi Tiêu vì sao mang thai thì hiện tại mình sẽ chỉ trả lời là do sức khỏe của Hạ Hạ yếu thôi nha, còn nguyên nhân thực sự hi vọng các bạn sẽ đọc để biết :">

Hạ Linh Doanh vội vội vàng vàng chạy vào WC, tay phải của Tiêu Mạc Ngôn vịn bồn rửa mặt, tay trái cầm que thử thai, như một tượng đá không nhúc nhích, ánh mắt nàng nhìn chằm chằm vào que thử thai, trong mắt như có một làn hơi nước, toàn thân choáng vàng, ngây ngốc ra đó. Trái tim Hạ Linh Doanh đập cuồng loạn, nàng tiến về phía Tiêu Mạc Ngôn giành lấy que thử thai, nhìn hai đường gạch hồng xuất hiện, Hạ Linh Doanh che miệng lại nhìn về phía Tiêu Mạc Ngôn, nước mắt từng giọt một chảy xuống.

"Tiêu xem -- xem là hai gạch a. Không phải em nhìn lầm chứ?"

Tiêu Mạc Ngôn lấy lại tinh thần, có chút không xác định nhìn Hạ Linh Doanh, tuy rằng nước mắt của Hạ Linh Doanh đã nói rõ hết thảy, nhưng nàng vẫn sợ hãi, sợ hãi đây chỉ là ảo giác.

Hạ Linh Doanh ôm cổ Tiêu Mạc Ngôn, ôm thật chặt không buông tay, Tiêu Mạc Ngôn bị nàng ôm vào trong ngực, cảm giác được Hạ Linh Doanh

https://thuviensach.vn

nhẹ nhàng run rẩy, trên mặt nở một nụ cười, chuyện này là thật, nàng lấy tay nhẹ nhàng vỗ lưng Hạ Linh Doanh

"Tốt rồi tốt rồi, chúng ta có con rồi, sao vậy nè? Có con của chúng ta rồi, đừng khóc nữa a"

Tuy rằng đang khích lệ Hạ Linh Doanh, nhưng nước mắt của Tiêu Mạc Ngôn cũng chảy xuống.

Chỉ có hai người biết rõ, những năm vừa qua các nàng đã trải qua chuyện gì, đã mất đi cái gì, lại trằn trọc tra tấn đau khổ bao lâu mới đi tới hôm nay, đứa bé này là kết tinh tình yêu của hai người. Là niềm hy vọng vào tương lai của hai người, một khi đã có con, phải chuẩn bị kế hoạch thật chu đáo. Hạ Linh Doanh lại tìm đến bác sĩ riêng để kiểm tra cho Tiêu Mạc Ngôn, sau khi xác định nàng mang thai, Hạ Linh Doanh tươi cười nhìn Tiêu Mạc Ngôn, một khuôn mặt tươi cười thật sáng lạn.

Ban đêm, Tiêu Mạc Ngôn nằm ở trên giường vuốt bụng của mình, nghĩ tới đứa nhỏ sau này lớn lên, làm nàng cảm thấy vui vẻ lên rất nhiều.

Hạ Linh Doanh đem hoa quả rửa sạch sẽ, gọt vỏ, cắt thành nhiều hình dạng, đưa đến bên miệng Tiêu Mạc Ngôn.

Tiêu Mạc Ngôn nhếch miệng.

"Ai ôi!!! Em nói tôi phải làm sao đây, đột nhiên không còn khí lực ăn nữa, làm sao bây giờ, Bảo Bảo nói muốn ăn hoa quả a ~ "

Hạ Linh Doanh buồn cười liếc nàng một cái, đi qua, cầm lấy chiếc dĩa đút từng miếng trái cây cho nàng. Ai mà ngờ Tiêu tổng của chúng ta miệng khép lại, ngẹo đầu, không ăn.

"Làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm của Hạ Linh Doanh rất ôn nhu như muốn làm tan chảy lòng người, Tiêu Mạc Ngôn nhìn nàng

"Bảo Bảo nói, bé muốn nhìn chúng ta yêu thương nhau a."

...

Hạ Linh Doanh thoáng cái liền đỏ mặt, nàng không nghĩ tới Tiêu Mạc Ngôn sẽ lấy cớ này để đưa ra yêu cầu vô sỉ như vậy. Tiêu Mạc Ngôn cũng không nói giỡn, nàng trơ mắt nhìn Hạ Linh Doanh, tràn đầy chờ mong.

Hạ Linh Doanh nhìn chằm chằm nàng một hồi, nhìn đôi mắt đẹp của nàng, cặp môi đỏ mọng cong lên, đột nhiên nàng nghĩ đến con của các nàng sẽ không phải thành tiểu Tiêu chứ? Cũng đáng yêu và tinh nghịch thế này.

"Này này này."

Tiêu Mạc Ngôn hiện tại vừa nhìn thấy vẻ mặt này của Hạ Linh Doanh liền mất hứng, nàng không cần nghĩ cũng biết Hạ Hạ chỉ quan tâm em bé trong bụng mình. Lần đầu tiên trong đời bị làm thế thân của người khác, cảm giác thật không vui. Nghĩ như vậy, Tiêu Mạc Ngôn thò tay vỗ nhẹ lên bụng, Hạ Linh Doanh trừng nàng.

"Cẩn thận một chút."

"Vậy em còn không mau cho tôi ăn a?"

Nhìn người trước mặt đang nhõng nhẽo, giả vờ như mất sức lao động. Hạ Linh Doanh không còn cách nào khác ngoài việc dỗ dành, trong nháy mắt nhìn Tiêu Mạc Ngôn liếc một cái rồi miễn cưỡng dùng miệng ngậm lấy hoa quả, thân thể nghiêng về phía trước, một tay chống đầu giường, một tay ôm lấy eo Tiêu Mạc Ngôn, môi kề môi... đút cho nàng ta ăn. (thật là hạnh phúc hết biết ~_~)

https://thuviensach.vn

Cách ăn hoa quả này của Tiêu tổng thật mang nhiều hương vị a, thỉnh thoảng cắn nhẹ vài cái lên cánh môi của người kia, Hạ Linh Doanh cưng chiều nhìn nàng. Tiêu Mạc Ngôn vui thích, chân bắt chéo, mình thật giống lão phật gia mà. Tựa hồ những ngày bị ủy khuất cùng cừu hận tích góp đều gom lại thành một đám tính toán rõ ràng.

******

Cừu hận hàng đầu chính là Tiểu Thảo.

Sáng sớm, Phong tổng cùng Tiểu Thảo lên xe chạy đến Thánh Hoàng. Trên xe, Phong tổng dặn dò Tiểu Thảo

"Tôi nghe Hạ Hạ nói Tiêu tổng mang bầu, đến lúc đó em ít nói chuyện thôi, nàng có khi dễ em thì cũng chịu đựng biết không?"

"Vì cái gì?"

Tiểu Thảo buồn bực nhìn xem Phong tổng,

"Em không làm gì sai, sao phải để nàng khi dễ em?"

Phong tổng liếc mắt, bất đắc dĩ nói

"Em nghe lời tôi nói một chút được không? Em cũng biết là lúc trước nàng ta đã chịu nhiều uất ức. Hiện tại lại đang mang thai, nàng ta sẽ như là nhà giàu mới nổi, không biết sẽ đắc ý thế nào đây."

"Òh."

"Nhớ lấy nha, nếu không thì em sẽ chết rất thê thảm."

Phong tổng lo lắng dặn dò, Tiểu Thảo cái hiểu cái không cũng ra sức gật đầu, đáng sợ như vậy sao, không phải chỉ là mang thai sao? Đến phòng Tổng tài của Thánh Hoàng, Tiểu Thảo liền ngồi đàng hoàng lên ghế sa lon,

https://thuviensach.vn

nhìn thấy Tiêu tổng được Hạ Linh Doanh đang ra sức năng nỉ nịnh nọt uống Tổ Yến.

"Tôi không uống đâu, không có hương vị gì hết!"

"Ngoan nào, bỏ đường vào rồi, ngọt lắm."

Hạ Linh Doanh rất nhẫn nại, Phong tổng cũng không có biểu hiện gì, Tiểu Thảo đều nhìn chằm chằm một màn trước mắt, nàng đặc biệt muốn hỏi một chút 'Tiêu tổng, Bảo Bảo con của hai người họ, hay Bảo Bảo đã nhập vào người chị rồi? Nữ nhân ỏn ẻn lại nhõng nhẽo này thật là Tiêu tổng trong truyền thuyết sao?

"Cô nhìn cái gì?"

Tiêu Mạc Ngôn uống xong Tổ yến bắt đầu đùa giỡn Tiểu Thảo, Tiểu Thảo rất muốn phản kháng, lại nhớ tới lời dặn dò trên xe của Phong Uyển Nhu, nàng nhếch miệng bĩu môi, không lên tiếng.

"Làm gì? Cô vì cái gì không nói lời nào? Cô không biết như vậy rất không lễ phép và làm người khác đau đớn sao? Cô như vậy đã làm tổn thương tôi, lòng tôi không vui nè."

Tiêu Mạc Ngôn vừa mới dứt lời, Hạ Linh Doanh đã nhìn về phía Tiểu Thảo, Tiểu Thảo nhìn nàng một cái, nho nhỏ nói

"Tôi không chấp nhất với phụ nữ đang mang thai."

"YAA.A.A..!"

Tiêu tổng rất phẫn nộ, vỗ một cái lên bàn, nhìn Hạ Linh Doanh

"Hạ Hạ, nàng kỳ thị phụ nữ có thai, kỳ thị con của chúng ta!"

"Tiểu Thảo, sao em lại nói như vậy?"

https://thuviensach.vn

Câu này không cần Hạ Linh Doanh nói ra, Phong tổng vỗ đầu Tiểu Thảo một cái, thật sự là dặn dò cũng như không. Tiểu Thảo ủy khuất chu môi, nàng nhìn Tiêu Mạc Ngôn đang dương dương đắc ý, đứng dậy đi tủ lạnh kiếm gì đó để ăn, có gì đặc biệt đâu a, muốn nói thì nói, chúng ta nước giếng không phạm nước sông mà.

"Đừng mở tủ lạnh a, cô ăn cái gì cũng khiến tôi thèm ăn, phu nhân hiện tại quản tôi rất nghiêm. Mấy đồ lạnh kia, không thể ăn."

Tiểu Thảo tay vừa đụng vào tủ lạnh. Tiêu Mạc Ngôn liền lên tiếng, khí thế hiên ngang, Tiểu Thảo quay đầu nhìn Phong Uyển Nhu, Phong tổng nâng trán, thở dài

"Em lại đây ngồi đi, Tiêu tổng hiện tại so với gấu trúc đều quý giá hơn, em đừng gây với nàng nữa."

"Gấu trúc? Có ý gì a? Phong tổng."

Tiêu Mạc Ngôn lớn giọng hỏi, Phong Uyển Nhu híp mắt nhìn nàng, bốn mắt nhìn nhau.

"Uyển Nhu."

Trong lúc hai người đối mặt, Hạ Linh Doanh nhẹ nhàng mở miệng, Phong Uyển Nhu quay đầu, không nói lời nào. Nàng xem như đã nhìn ra, Tiêu tổng thật đúng là cáo mượn oai hùm, biết rõ rằng nàng mang thai một nhóc con, nhưng nếu ai không biết còn cho rằng nàng đang ấp một quả trứng vàng a.

"Ơ, mấy người cũng tới hả?"

A Đan phong trần mệt mỏi đi đến, trông thấy Tiểu Thảo cùng Phong tổng liền nhiệt tình hỏi thăm, Tiểu Thảo nhìn nàng một cái rồi ghé vào tai Phong Uyển Nhu nhỏ giọng nói

https://thuviensach.vn

"Chị coi, lại sắp có một người bị mắng đấy."

"Tôi hôm nay làm món thịt hầm cách thủy bằng nước suối, ăn ngon lắm."

A Đan cười tủm tỉm đem đồ ăn đặt trước mặt Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn nhìn nhìn, ghét bỏ nhíu mày

"Tôi nói này A Đan, cô là sợ tôi là phụ nữ có thai mỡ trong máu không cao phải không, cô sợ về sau Bảo bảo của tôi sinh ra không phải cái đầu heo trắng chắc?"

"Đầu heo trắng?"

A Đan ngẩng đầu nhìn Tiêu Mạc Ngôn, cho rằng nàng ta đang trêu ghẹo mình liền nở nụ cười

"Làm sao được, cô cùng phu nhân đều gầy như vậy, nếu sinh cũng chỉ sinh một con khỉ trắng thôi."

"..."

Ở một bên xem cuộc vui, Tiểu Thảo cùng Phong tổng đều cười phun ra. Hạ Linh Doanh cũng nhịn không được, Tiêu Mạc Ngôn nhìn xem A Đan, thật sâu hít vào một hơi.

"Mau tới ăn đi, tôi nấu rất lâu đây."

A Đan không hổ là đầu bếp nữ thiên tài, thịt này nấu lửa nhỏ, xốp mà không dính răng, thật xa cũng có thể ngửi thấy mùi. Tiêu tổng nhìn Hạ Linh Doanh, không lên tiếng. Hạ Linh Doanh cũng minh bạch ý của nàng, cầm lấy chiếc đũa, đút cho Tiêu tổng.

"Trước đó hai người có biểu diễn rồi hả?"

https://thuviensach.vn

A Đan hứng thú nhìn phu nhân và Tiêu tổng, Tiêu tổng quét mắt liếc nàng một cái

"Biểu diễn cái gì?"

"Phu nhân có phải đang tham gia khóa học đút ăn cho ăn em bé sao? Đáng tiếc, lúc mới ra đời em bé không có thể ăn thịt, răng dài mới có thể ăn, đoán chừng còn lâu cũng không dùng tới khóa học này."

Tiểu Thảo: ~(^o^)~

Phong tổng: ^o^

Hạ Linh Doanh: 0. 0

"A Đan, cô mau đi thông báo cho Tiếu Vũ Hàm, Dạ Ngưng cùng Đằng Diêm, buổi tối chúng ta đi ăn mừng."

Hạ Linh Doanh lần này là thực sợ làm cho Tiêu Mạc Ngôn tức giận, ảnh hưởng đến em bé nên đuổi A Đan đi ngay. A Đan cười gật đầu ứng.

"Vậy hai người cứ luyện tập tiếp, tôi đi một chút sẽ trở lại."

A Đan chạy như một làn khói, Tiêu Mạc Ngôn giận đến đen mặt,

"Nàng xem, phu nhân, tôi đã nói với em rồi, nàng ta là hỗn đản, giả heo ăn thịt hổ, em còn không tin."

"Được rồi a."

Hạ Linh Doanh chọt một cái trên trán Tiêu tổng, Tiêu Mạc Ngôn đỡ bụng.

"Ai ôi!!! Tôi đau bụng quá..."

"..."

https://thuviensach.vn

******

Nếu như nói lần hội tụ trước đó Tiêu Mạc Ngôn bị mất mặt, vậy thì lần này chính là cơ hội rửa sạch hổ thẹn lần trước.

Trong bàn ăn, không người nào dám nói với Tiêu Tổng chữ không, nhất là Dạ Ngưng cùng Tiểu Thảo, trước kia châm chọc Tiêu tổng rất hăng hái, nay lập tức biến thành nịnh hót, a dua.

Tiêu tổng: "Ai nha, các cô biết không, mang thai thật không dễ dàng, mỗi ngày đều bị trông coi"

Tiểu Thảo: "Đúng vậy a đúng vậy a, Tiêu tổng trăm công nghìn việc, còn phải mang thai hài tử, quả thực là phụ nữ mẫu mực điển hình năm tốt!"

Dạ Ngưng: "Tiểu Thảo, bồ nói gì thế? Cái gì gọi là phụ nữ mẫu mực, đừng đem Tiêu tổng nói đến già vậy, mình thấy Tiêu tổng có làn da rất săn chắc, từ khi có Bảo Bảo, quả thực càng nhìn càng đẹp mắt, hiện tại phải nói là thiếu nữ động lòng người a."

Tiêu Mạc Ngôn thẹn thùng: "Nói quá rồi, cũng đã bao nhiêu tuổi rồi còn nói cái gì mà thiếu nữ động lòng người."

Tiểu Thảo: "Không có nha, Tiêu tổng nhìn thật trẻ mà, đi lẫn vào mấy bạn sinh viên cũng chẳng ai nghi ngờ."

Dạ Ngưng: "Bậy bậy, coi bồ nói kia, cái gì gọi là không ai nghi ngờ? Đi cùng học sinh cấp 3 cũng có người tin đó."

A Đan: "Đúng đúng, đoán chừng vào trong nhà trẻ mẫu giáo cũng có người tin a."

Tiêu tổng: "..."

https://thuviensach.vn

Đằng Diêm nén cười đến mức đỏ bừng cả khuôn mặt, thống khoái, nàng lần đầu tiên cảm giác A Đan nói chuyện rất có lực. Hạ Linh Doanh ho khan một tiếng, nhìn A Đan

"A Đan, gần đây chắc cô cũng hao tâm tổn trí không ít, thật vất vả."

A Đan lắc đầu, rất nghiêm túc nói:

"Không khổ cực, Tiêu tổng mới hao tổn cả về tinh thần cùng thể lực."

Tiêu Mạc Ngôn híp mắt nhìn A Đan, được a, đội ngũ cách mạng rõ ràng đầu hàng quân địch phản quốc, A Đan thật đúng là muốn khi dễ mình mà.

"Đằng tổng giám."

Tiêu tổng lên tiếng, Đằng Diêm ngồi thẳng thân mình, có chút khẩn trương nhìn nàng. Đêm nay đao kiếm tung bay tán loạn, nàng cũng sợ chính mình sẽ gánh lấy một thân đầy máu.

"Tôi vừa tuyển một Phó quản lý bộ phận thiết kế, vậy mà anh ta cứ quấn quít không rời tôi hỏi tôi về cô, không biết tôi nên nói cô vẫn độc thân hay trong lòng đã có người thương đây?"

Tiêu Mạc Ngôn lườm A Đan một cái, quả nhiên mới vừa rồi còn lơ đễnh không quan tâm, A Đan nghe xong thoáng cái liền khẩn trương.

Đằng Diêm không nói gì chỉ trộm nhìn lén A Đan. Trong mắt A Đan lúc này tràn đầy lửa giận, con mắt cũng không chớp, nếu bình thường thì Hạ Linh Doanh nhất định sẽ ngăn cản trò đùa dai của Tiêu tổng, nhưng vì Tiêu tiêu đang mang thai, Hạ Linh Doanh đã không còn giữ vững nguyên tắc, nàng trở nên vô điều kiện ủng hộ Tiêu tổng.

"Thẹn thùng sao? Còn chưa biết trả lời hả?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn ôn nhu cười cười, nội tâm ác độc, ai da! Chỉ một tiểu nha đầu miệng còn hôi sữa mà dám cùng Tiêu Mạc Ngôn này đối nghịch?

"Như vậy đi, tôi giúp cô điều tra một chút bối cảnh của hắn, nếu tin cậy liền làm mai cho hai người gặp mặt chính thức, phải biết giúp đỡ người khác, cô thấy đúng không, A Đan?"

Tiêu Mạc Ngôn thay đổi chiến trường nhanh như chớp, đem mũi nhọn chỉa vào người A Đan, ánh mắt mọi người thoáng cái chuyển tới A Đan, nàng ta cúi thấp đầu trầm mặc nửa ngày, nhìn về hướng Tiêu Mạc Ngôn, khuôn mặt cười tươi

"Tiêu tổng, chị biết không? Tôi phát hiện từ khi chị mang thai, trên người liền có một đạo ánh sáng tràn ngập tình thương của Đức mẹ, hiện tại chị giống như là Thánh Mẫu Maria, làm chói mắt người thường, thiện lương lại thuần phác, muôn ngàn ánh sáng đều chiếu vào người chị, không cách nào che lấp được!"

Nhân vật thần thánh cũng bị A Đan lôi vào để ca ngợi Tiêu tổng. Tiểu Thảo vụng trộm giật giật tay áo Phong tổng, nho nhỏ nói

"Uyển Uyển, người ta cũng muốn làm phụ nữ có thai, sinh bảo bảo cho chị a."

PS: Sau bao năm Tiểu Thảo và Dạ Ngưng vẫn ăn ý như xưa, nay còn thêm chế A Đan phụ wạ, đè chết Tiêu tổng :)))) con nai vàng ngơ ngác đạp chết bác thợ săn =)))))))))))))))) Tiêu tổng vẫn 'ôn nhu' (nhấn mạnh lần nữa là rất giống mình hihi :">) Hạ Hạ thì chịu đựng và thiên vị hết sức :)))) Chắc cũng chỉ có Hạ Hạ dung túng cho chế Tiêu =))))))))))))))

Về cách xưng hô, mình thích để em tôi cho hiện đại xíu, ai không thích thì cũng phải ráng thích, ai kêu mình đẹp mình có quyền =)))))))))))))) chừng nào có ai đẹp hơn mình mình sẽ giết chết chế đó và lại trở thành

https://thuviensach.vn

người đẹp nhất :"> Nhân vật phản diện đầy khả ái và ngây ngất lòng người :))))

Chế nào vào đây chỉ để đọc vài dòng PS lải nhải của mình để dễ ngủ thì mao mao đi ngủ ngay =))) cấm cmt mình vào đây đôc PS của bạn giải khoây :'((((Nói là táng xái hàm liền nhen :3 Nhớ cmt về cảm nhận của bạn sau khi đọc xong chương nài, chế nào có ý phá game thì bỏ đi nha, tánh kì quá :((

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 2 Tiêu Mỹ Nhân

Edit: Tiểu Thiên Thanh

Beta: girl_sms

Phong tổng sờ lên mặt Tiểu Thảo, cười dịu dàng.

"Tốt, sanh con a, sanh xong một đứa rồi sanh một đứa nữa, gom lại được một đội bóng."

Tiểu Thảo nhíu mày

"Chị sao có thể qua loa như vậy, tập trung một chút đi."

"Được được được, em muốn có bảo bảo ha, vậy từ sau vị trí đại bảo bảo ở nhà của em sẽ bị rớt hạng, muốn sinh bao nhiêu cũng được."

Thanh âm của Phong tổng như mây trôi nước chảy mà đánh trúng vào hồng tâm, Tiểu Thảo bĩu môi, bị nói trúng điểm lo lắng nên không thể lên tiếng, nàng chỉ cần nhìn Tiêu Mạc Ngôn hiện giờ đang có thai được đối đãi cưng chiều hết mực ra sao nàng cũng muốn rồi, nhưng nếu sinh đứa bé ra vẫn có thể được Phong Uyển Nhu cưng chiều như vậy thật là hạnh phúc...

Lời nói vô tình này lại rơi vào tai Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn nhìn về phía Hạ Linh Doanh, về sau nếu bảo bảo sinh ra, nàng có phải hay không sẽ không còn địa vị nữa? Hiện tại nàng được đối đãi như Hoàng Thái

https://thuviensach.vn

Hậu, đoán chừng về sau không phải trực tiếp bị đày vào lãnh cung chứ? Hạ Linh Doanh biết rõ Tiêu Mạc Ngôn đang lo lắng cái gì, nhu hòa nhìn nàng

"Đừng suy nghĩ lung tung, Tiêu vĩnh viễn là đệ nhất trong lòng em."

Mọi người đều thở mạnh, đối với sự phô trương của hai lão phu thê này cảm thấy buồn nôn vô cùng. Ngược lại là Dạ Ngưng uống một chén rượu, nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn

"Tiêu tổng, hai người có đặt tên cho em bé chưa?"

"Tạm thời thì chưa có, nhưng mà tên gọi ở nhà thì đã nghĩ ra rồi."

Tiêu Mạc Ngôn vung tay lên, rất là dương dương đắc ý, như thế lại để cho Hạ Linh Doanh có chút khiếp sợ, nàng nhìn về phía Tiêu Mạc Ngôn, chuyện này quyết định khi nào nhỉ, sao nàng lại không biết.

"A, nói nghe một chút đi."

Mấy người ồn ào, Tiêu Mạc Ngôn tâm tình đang tốt, hơn nữa đều là gia quyến nên cũng không khách khí

"Gọi là Tiêu Mỹ Nhân, mọi người thấy thế nào? Đơn giản lại khái quát, có thể đem tính chất đặc biệt của mommy cùng baby đều hình dung ra hết, quả thực là tuyệt diệu a."

"..."

"..."

Một bữa cơm, mấy người ăn rất sung sướng, Tiêu Mạc Ngôn rút cuộc đang có thai, không thể giày vò quá lâu, khi nàng nói muốn ca hát liền bị Hạ Linh Doanh hung hăng trợn mắt liếc xéo, chứng kiến phu nhân tức giận, Tiêu tổng của chúng ta cũng không dám manh động nhiều nữa. Mọi người thấy vậy cũng đều rút quân từ từ...

https://thuviensach.vn

******

Đối với phụ nữ có thai, cuộc sống thật sự rất mệt mỏi, rất đau lòng.

Mang thai được bốn tháng. Một buổi sáng, Tiêu Mạc Ngôn nhìn con số thể trên cái cân, sắc mặt xanh mét.

"Làm sao vậy?"

Hạ Linh Doanh đi sang nhìn, Tiêu Mạc Ngôn nhíu mày, mặt mếu máo muốn khóc

"Ta rõ ràng đã nặng năm mươi cân, xong rồi, béo chết ta rồi."

"Không sao mà, Tiêu như vậy là bình thường, đừng buồn bực. Đối với Mỹ Nhân sẽ không tốt."

Từ khi Bảo Bảo đã có tên, hai bà mẹ vì muốn cho bảo bảo nhanh chóng tiếp nhận, mặc dù vẫn còn trong bụng mẹ nhưng cũng bắt đầu gọi lên. Tiêu Mạc Ngôn bởi vì thể trọng tăng lên mà ủy khuất vô cùng, tuy rằng thân thể của nàng cao ráo, năm mươi cân không tính là nặng, thậm chí vẫn yểu điệu như cũ, nhưng tại ngành giải trí, mỹ nữ không quá năm mươi, đây là luật rồi. Mà Hạ Linh Doanh hiện tại nói phải coi đứa bé làm trọng điểm lại làm cho nàng càng không thoải mái, chưa sinh ra đã vậy rồi, nếu sinh xong thì Hạ Hạ còn để mình trong mắt nàng ta nữa sao?

A Đan theo thường lệ tới đón Tiêu Mạc Ngôn, vừa ra đến trước cửa, Hạ Linh Doanh giữ chặt nàng, nhỏ giọng dặn dò

"Tiêu gần đây tâm tình không tốt, cô nên nhẫn nhịn nàng một chút."

"Yên tâm, phu nhân."

A Đan đối với sự hỉ nộ vô thường của Tiêu tổng đã thành thói quen, nói thật, nàng cũng đau lòng, bụng Tiêu Mạc Ngôn bây giờ đã có chút to ra, tuy

https://thuviensach.vn

nói nàng cùng Hạ Linh Doanh chung sống sớm đã không còn là chuyện bí mật nữa, nhưng luôn có chút tin đồn, Tiêu Mạc Ngôn ngược lại luôn làm ngơ, nhưng A Đan nghe xong lại khó chịu, càng không hi vọng Tiêu Mạc Ngôn nghe thấy, phải biết rằng lúc này Tiêu tổng đang trong thời kì mang thai nên tình tình sẽ nổi nóng thất thường và yếu đuối bất chợt.

Vừa đến cửa lớn của Thánh Hoàng, Tiêu Mạc Ngôn mới xuống xe đã bị chào đón bằng một loạt đèn flash, A Đan vội vàng che chắn, Tiêu Mạc Ngôn thật hoảng hồn, tay có ý thức bảo vệ phần bụng.

Bảo vệ của Thánh Hoàng chạy đến xua tan đám đông, sắc mặt Tiêu Mạc Ngôn đã rất khó coi, nàng lạnh lùng nhìn quản lý Bộ phận an ninh. Trên trán quản lý này đã đổ đầy mồ hôi, không dám ngẩng đầu nhìn nàng.

Hít sâu một hơi, Tiêu Mạc Ngôn tiến vào phòng Tổng tài, A Đan vội vàng đi vào theo, rót một chén nước ấm đưa cho Tiêu Mạc Ngôn

"Tiêu tổng, uống chút đi."

Tiêu Mạc Ngôn tiếp nhận ly nước, không lên tiếng, kỳ thật A Đan hiểu nàng đang ủy khuất, Tiêu tổng thích chưng diện là có nguyên nhân, Thánh Hoàng là công ty giải trí hàng đầu cả nước, mà nàng tựa như viên Long Châu, hấp dẫn ngàn vạn cái nhìn.

Nếu lúc trước thì nàng sẽ tha hồ mang giày cao gót mà giẫm đạp lên hết đám phóng viên, nhưng hiện tại nàng đã có thai nên ăn mặc cùng đi đứng phải hết sức cần trọng, chỉ có thể mang dép lê, quần áo cũng phải kín đáo, che chắn phần bụng. Con mắt thẩm mỹ của A Đan cảm thấy Tiểu tổng lúc trước xinh đẹp hơn, nhưng hiện tại Tiêu tổng quả thực phải hi sinh thật lớn, cứ nhìn bộ dạng lúc này thì biết nàng ta đang nhục nhã ra sao a.

"Việc xảy ra lúc nãy không được nói với Hạ Hạ."

https://thuviensach.vn

A Đan không nghĩ tới Tiêu Mạc Ngôn im lặng cả buổi cuối mà chỉ nói ra một câu như vậy, nàng vốn cho là Tiêu tổng sẽ trách mắng mình không bảo vệ thận trọng.

Tiêu Mạc Ngôn cúi đầu, vuốt bụng, trong mắt đều là ôn nhu, nhỏ giọng nói

"Mỹ Nhân a, trông thấy chưa? Mẹ vì con mà chịu thật nhiều vất vả."

A Đan nhìn thấy mà cảm động cực kỳ, giờ khắc này, toàn thân Tiêu tổng đều tản ra tình thương nồng đậm của mẹ.

Nhưng kế tiếp, Tiêu Mạc Ngôn bổ sung thêm một câu kia lại làm cho A Đan lảo đảo thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

"Biết rõ Mẹ sinh con không dễ dàng, về sau con sinh ra rồi, cũng không thể cùng mẹ tranh giành sự sủng ái của Hạ Hạ nha."

Tiêu Mạc Ngôn nói rất chính nghĩa, biểu cmả như đang đàm phán với khách hàng. A Đan suy nghĩ một chút, nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn, nhỏ giọng hỏi

"Tiêu tổng, tôi thấy cô thật sự không thích em bé."

Chưa sinh ra bảo bảo mà Tiêu tổng đã tranh giành tình nhân rồi, A Đan có chút lo lắng thay cho tương lai của Tiêu Mỹ Nhân.

Tiêu Mạc Ngôn liếc mắt nhìn nàng

"Ngươi cảm thấy ta thích em bé sao?"

A Đan nhìn phần bụng nhô lên của Tiêu Mạc Ngôn, bĩu môi

"Nếu cô không thích thì tạo sao lại còn vất vả mang thai?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn theo thói quen vuốt bụng, nhẹ nói:

"Bởi vì phu nhân muốn a."

...

Không nói tiếp, A Đan lặng lẽ lui ra, ra đến bên ngoài, nàng ngửa đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, trong lòng có chút chua xót. Nàng nghĩ nếu như Từ nãi trên trời có linh, nhất định sẽ được yên nghỉ a. Tiểu thư đã thật sự biết vì cái nhà này rồi.

******

Buổi tối về nhà, tâm tình Tiêu Mạc Ngôn không hiểu sao rất xấu, nàng muốn ở một mình, đến cuối cùng đã đuổi Hạ Linh Doanh đi ra ngoài, muốn ngủ riêng.

"Tiêu nói cái gì?"

Hạ Linh Doanh bất khả tư nghị nhìn Tiêu Mạc Ngôn, ánh mắt Tiêu Mạc Ngôn có chút né tránh, nhưng như trước không chịu mở miệng.

"Tôi nằm rất khó chịu, em sang phòng khác ngủ đi, sợ buổi tối ngủ không ngon lại đánh thức em."

"Không được."

Hạ Linh Doanh lắc đầu cự tuyệt,

"Em phải chăm sóc Tiêu cùng Mỹ Nhân."

"Mỹ Nhân Mỹ Nhân, trong mắt em chỉ có Mỹ Nhân, tôi phiền lắm, em có thể hay không để cho tôi thanh tĩnh một hồi!"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn thật sự kích động, bắt đầu lấy tay che lỗ tai lại, Hạ Linh Doanh nhìn nàng như vậy cũng sốt ruột hỏi

"Tiêu, sao vậy? Khó chịu sao? Nói cho em nghe một chút."

"Em mới khó chịu, tôi chỉ đang buồn phiền, ai nha, em có thể hay không im lặng một chút, mỗi ngày ở bên ngày bên tai tôi đều nghe thấy ông ô...ô...n...g, đều phiền chết tôi rồi, để tôi yên tĩnh một ngày được không? Hạ phu nhân, Hạ mama, tôi xin em đó, để cho tôi một mình yên lặng một chút đi."

Khí sắc Tiêu Mạc Ngôn có vẻ không tốt, vừa rồi lại la hét một trận làm sắc mặt lại thêm trắng bệch, Hạ Linh Doanh cũng không dám cùng nàng nhiều lời, chỉ nhìn chằm chằm một hồi, rồi quay người rời đi.

Nàng biết rõ phụ nữ khi có thai sẽ không thoải mái, nhưng Tiêu Mạc Ngôn đem nàng đẩy ra như vậy khiến Hạ Linh Doanh cũng thật khó chịu. Kìm nén bực bội đi đến phòng ngủ bên cạnh, Hạ Linh Doanh ngồi ở bên giường im lặng, kỳ thật những ngày này nàng cũng không chịu nổi.

Tiêu Mạc Ngôn khi mang thai ba tháng tính tình khá tốt, tháng thứ tư không biết làm sao, có phản ứng rất lớn, luôn nôn mửa ăn không vô. Mỗi lần Hạ Linh Doanh chứng kiến cảnh này thì nội tâm cũng không tốt được, Tiêu Mạc Ngôn trái lại luôn khích lệ nàng, nhưng càng khích lệ nàng lại càng khó chịu.

Thân thể Tiêu Mạc Ngôn cảm thấy khó chịu, mà Hạ Linh Doanh lại có thấy cả thân thể cùng tinh thần của mình cũng không thoải mái nên trong đêm nàng căn bản ngủ không yên.Luôn đứng dậy đi nhìn Tiêu Mạc Ngôn, nếu Tiêu Mạc Ngôn còn thức, nàng cũng thức cùng, trong khoảng thời gian này, thể trọng của Hạ Linh Doanh giảm ba cân, dùng ngôn ngữ của Tiêu Mạc Ngôn mà nói là "gầy đến mức cái cằm đã thành cái dùi rồi".

https://thuviensach.vn

Một mình ngồi trong căn phòng vắng vẻ lại càng khó chịu, Hạ Linh Doanh bực bội đứng dậy, nàng đi đến tủ đầu giường ngồi xổm xuống lật ngăn kéo, muốn tìm điều khiển từ xa mở TV. Nhưng không có điều khiển từ xa, ngược lại nàng thấy Báo Cáo Kiểm Tra Sức Khỏe đập vào mắt, Hạ Linh Doanh ngây ra một lúc, nàng nhận ra cái Báo Cáo này là nàng cùng Tiêu Mạc Ngôn đi kiểm tra sức khỏe trước lúc mang thai, chẳng qua là cái hai phần báo cáo kia đã nàng đã cất rồi, nơi đây như thế nào còn có cái thứ ba?

Mang theo chút ít nghi hoặc, Hạ Linh Doanh liếc nhìn Báo Cáo, lật xem từng trang, lòng của nàng thoáng chốc thắt lại, hàng chữ Thân thể khỏe mạnh, thích hợp mang thai khắc sâu vào tầm mắt nàng. Đôi mắt ướt nhòe, Hạ Linh Doanh run rẩy đem báo cáo để lại vào trong tủ, nàng ngửa đầu nhìn trần nhà, cố gắng áp chế từng giọt nước mắt, đứng dậy, bước nhanh hướng về phòng ngủ chính.

Bên trong phòng ngủ chính, trên mặt giường lớn cũng không có người, chăn màn bị chồng chất ở một bên, ngược lại là trong toilet truyền đến từng đợt thanh âm kỳ quái, Hạ Linh Doanh bước chân đi đến buồng vệ sinh, nàng đem cửa mở một khe hở, nhìn vào trong phòng.

Tiêu Mạc Ngôn đang ngồi trên sàn không ngừng nôn mửa, biểu lộ hết sức thống khổ, chờ ói ra rồi, nàng đỡ eo, toàn thân vô lực đứng dậy, đi đến bên cạnh chậu nước muốn rửa mặt, thình lình nhìn thấy Hạ Linh Doanh đang nhìn chằm chằm vào mình, làm Tiêu tổng của chúng ta sợ muốn chết.

"Phu nhân, em làm tôi sợ quá!"

Rất nhanh, Tiêu Mạc Ngôn đã phát hiện Hạ Linh Doanh có chút khác thường, nhìn phu nhân nước mắt ràn rụa, trong lòng nàng tê rần, nàng biết rõ là mình không đúng, cẩn thận từng li từng tí hỏi

https://thuviensach.vn

"Em còn giận tôi? Tốt rồi tốt rồi, về sau tôi không nổi nóng với em nữa. Hôm nay là tôi không đúng."

Hạ Linh Doanh không chớp mắt nhìn chằm chằm vào Tiêu Mạc Ngôn, nước mắt khống chế không nổi mà chảy ra. Người đứng trước mặt nàng là một mỹ nhân cao cao tại thượng, nay nguyện ý vì nàng mà hi sinh, giấu giếm, dùng biểu hiện không quan tâm để che dấu nội tâm.

Tiêu Mạc Ngôn chưa từng nói với ai về chuyện này, bất quá là không muốn cho Hạ Linh Doanh mang gánh nặng trong lòng. Rốt cuộc khống chế không nổi, Hạ Linh Doanh tiến lên một bước ôm lấy Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn bị nàng ôm cùng nước mắt thấm vào áo làm cho sững sờ, theo bản năng nàng vòng tay ôm nữ nhân này vào lòng.

"Cái này, cái này đến cùng là thế nào?"

"Tiêu..."

Thanh âm run rẩy, Hạ Linh Doanh thút thít nỉ non làm cho Tiêu Mạc Ngôn hoảng hốt, nàng ôm thật chặt Hạ Linh Doanh, không biết đã có chuyện gì xảy ra.

Từng giọt nước mắt ấm áp rơi xuống, thân thể của Hạ Linh Doanh run rẩy, nàng đau lòng, Tiêu Mạc Ngôn nhìn vậy cũng đau lòng muốn chết rồi, nắm chặt cánh tay Tiêu mạc Ngôn, Hạ Linh Doanh ngửa đầu, nước mắt ràn rụa

"Tiêu, đừng quá mạnh mẽ như vậy được không? Đừng để cho lòng em đau như vậy được không...?"

PS: Thương Tiêu tổng ghê, hi sinh vì Hạ Hạ sinh baby, không muốn Hạ Hạ chịu khổ nên giả bộ kết quả xét nghiệm giành phần khổ về bản thân :(Thương Tiêu, mai mốt mấy bạn Công cũng phải phong độ như chế nha :"> Khuyên vậy thôi chứ mình thấy ai mang cũng được, ai tiện thì mang =)))

https://thuviensach.vn

Cũng là con chung mà :"> Còn về cái tên của con gái tương lai cũng đủ thấy độ tự kỉ của chế Tiêu rồi :))) Cái tên nói lên tất cả, chương sau là kể về quá trình sinh con của Tiêu tổng, đảm bảo cười đau bụng =)))))))))) Muốn coi nhanh thì mau mau vote và cmt động viên cho mấy bạn Editor đi, lại có thêm 1 chế Editor bỏ mình mà đi :(Đang tuyển thêm Editor nha :(

Dạo này không có tinh thần Edit, các bạn thông cảm nha nên mình sẽ không hứa khi nào có chương mới, chờ thời đi mấy chế :))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 3 Sinh con

Edit: Vlcfox7

Beta: girl_sms

Ngày Tiêu Mạc Ngôn sinh baby, nhân viên bệnh viện cùng với các bác sĩ, hộ sinh tỏ vẻ vô cùng khẩn trương.

Hôm nay coi như họ được dịp mở rộng tầm mắt rồi, vừa mở cửa đã thấy cả rừng mỹ nữ đẹp giống như minh tinh đứng trước phòng sinh, mắt liền hoa cả lên... Định thần lại lên tiếng nói với họ, Tiêu tổng yêu cầu chỉ có một mình Hạ tiểu thư được vào trong.

Tiếng la hét thất thanh của Tiêu tổng truyền từ phòng sinh ra làm cả người Tiểu Thảo đều run rẩy. Phong tổng nhìn đại bổi bối của mình mỉm cười

"Như thế nào, em còn muốn sinh nữa không?"

"Có chỗ nào giống sinh em bé chứ, là cực hình thì có, người không biết còn tưởng Tiêu tổng đang bị tùng xẻo nữa."

Tiểu Thảo có chút đau lòng giùm Tiêu Mạc Ngôn.

Tuy rằng Tiêu Mạc Ngôn không có việc gì thường xuyên trêu chọc nàng, nhưng thời khắc mấu chốt nàng ta đều giúp Uyển Uyển, hơn nữa có Tiêu

https://thuviensach.vn

tổng nên tất cả mọi người sẽ rất đoàn kết, liên thủ nhất trí khi dễ nàng ta, nhìn khuôn mặt xám xịt của nàng ta cũng thật sự rất vui vẻ nha.

Dạ Ngưng cũng sốt ruột, dậm chân đi qua đi lại, nghe Tiêu Mạc Ngôn la ngày càng lớn, nàng cũng nhíu mày lại

"Tiêu tổng không đi luyện âm thật đáng tiếc ."

"Bây giờ là lúc để cô bỏ đá xuống giếng hả?"

A Đan không vui, sao có thể nói Tiêu tổng nhà nàng như vậy, thời khắc mấu chốt cũng nói ra một câu khiến mọi người bật ngửa

"Nói vậy chứ tôi cũng thấy âm thanh Tiêu tổng phát ra có thiên phú tiềm tàng ah."

...

Mấy người ở ngoài cửa bàn luận sôi nổi, còn bên trong phòng sinh, tay của Tiêu Mạc Ngôn cầm lấy tay của Hạ Linh Doanh, bụng đau đến mức cả người đầy mồ hôi, thiếu chút nữa cắn lưỡi tự vẫn.

"Quả trứng con này, lúc ... lúc trong bụng cũng giày vò tôi... Lúc sinh ra... Còn... Còn tiếp tục giày vò tôi, nếu sinh ra không phải là đại mỹ nhân, tôi sẽ đem nó nhét trở vào..."

Hạ Linh Doanh dở khóc dở cười, nắm thật chặt tay Tiêu Mạc ngôn nhằm xoa dịu tâm tình

"Được được, Tiêu Tiêu của chúng ta sinh con nhất định là đại mỹ nữ, đại đại mỹ nữ."

Đến lúc này còn quan tâm tướng mạo của đứa trẻ thì cũng chỉ có Tiêu tổng mà thôi, tiểu hộ sinh bên cạnh nhìn Tiêu tổng sinh có vẻ quá thống khổ, cũng có chút sốt ruột

https://thuviensach.vn

"Tiêu tổng dùng sức a, dùng sức."

Tiêu Mạc Ngôn hít lấy một hơi, đầu tóc rối bời, trên mặt đều ửng hồng

"Tôi đang dùng sức a... Tôi dùng hết sức cho ra..."

...

Tiêu Mạc Ngôn lúc này đều nói lời thật lòng, nàng làm gì còn sức mà đùa giỡn nữa chứ, Hạ Linh Doanh không ngừng giúp Tiêu Mạc ngôn lau mồ hôi trên trán, nhìn bộ dạng thống khổ của Tiêu nhà mình, lòng đều đau thắt lại.

Sau bốn giờ thì từ phòng sinh phát ra tiếng khóc oa oa của đứa bé, từng giọt từng giọt nước mắt của Hạ Linh Doanh thi nhau chảy xuống.

Đây là thời khắc khổ tận cam lai, là giây phút cảm động nhất của người làm mẹ.

"Sinh rồi, sinh rồi!"

Mọi người chung quanh đều vui vẻ, Tiêu Mạc Ngôn thì sức cùng lực kiệt, nhắm mắt lại, Hạ Linh Doanh hôn lên trán của nàng một cái

"Mẹ Tiêu, cực khổ rồi."

Ngoài phòng bắt đầu náo động, muốn hướng bên trong tiến vào, bác sĩ ôm đứa bé hướng về phía Hạ Linh Doanh vẫy tay

"Mau đến nhìn đi."

Hạ Linh Doanh có chút khẩn trương lấy tay chà xát vào quần, đi đến trước mặt bác sĩ, nhìn thấy cánh tay bắp chân của em bé thật nhỏ nên có chút không dám ôm.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn buồn cười nhìn nàng, chịu đựng lâu như vậy, thống khổ toàn bộ đều hóa thành một hàng lệ nơi khóe mắt.

Chờ lúc mọi người vào thăm em bé thì Hạ Linh Doanh đã có thể thuần thục ôm tiểu mỹ nhân, bé sinh đủ tháng, bồn cân hai, bác sĩ nói là tiểu mỹ nhân rất béo tròn, mọi người đều vây quanh nhìn, nhưng chỉ có A Đan phát hiện Tiêu Mạc Ngôn đang dị thường. Tiêu Mạc Ngôn nghiêng đầu, khuôn mặt không có kiên nhẫn, miệng cũng vểnh lên, tỏ rõ vẻ không vui.

"Phu nhân, Tiêu tổng bị làm sao vậy?"

A Đan buồn bực nhìn Hạ Linh Doanh hỏi, người ta sinh con đều thật vui vẻ, còn Tiêu tổng như thế nào ngược lại thế này.

Hạ Linh Doanh ôm tiểu Mỹ Nhân không ngừng cười, hướng về phía Tiêu Mạc Ngôn chép miệng

"Cô tự hỏi nàng đi"

"Tiêu tổng, nhìn Tiểu mỹ nhân thật đẹp ah."

A Đan nịnh nọt nói, Tiêu Mạc Ngôn nhìn cũng không nhìn nàng, la hét om sòm

"Xấu chết đi được!"

Sao lại có đứa con xấu như vậy? Nàng sinh cực khổ, đau đớn như vậy sao lại ra một con heo con đỏ chót chứ? Không phải nàng rất trắng sao? Còn da thì nhăn nhăn nhúm nhúm so với Từ nãi còn kém hơn, ai ôi!!! Nếu không phải nàng nhìn thấy, nàng thật không tin nàng Tiêu Mạc Ngôn mình có thể sinh ra đứa con xấu xí như vậy.

Mọi người đều cười thành tiếng, Hạ Linh Doanh cũng bất đắc dĩ lắc đầu, con mắt Tiểu Thảo lóe sáng nhìn tiểu mỹ nhân, nhỏ giọng nói

https://thuviensach.vn

"Hình dáng có vẻ rất giống Tiêu tổng, nhưng mà chỉnh thể lại giống Hạ Hạ hơn a, nhất là cái miệng, quả thực giống như đúc, thật đúng là nghĩ đến người nào nhiều thì giống người đó a."

"Ai nói giống phu nhân chứ, miệng nàng không có xấu như vậy!!!"

Tiêu Mạc Ngôn một chút cũng không giống vừa mới sanh xong, tinh thần vô cùng tốt, có thể lập tức cùng mọi người đại chiến ba trăm hiệp, Hạ Linh Doanh cưng chiều cười cười

"Rồi rồi, giống Tiêu, giống Tiêu."

Tiêu Mạc Ngôn: "..."

Trong ngực ôm lấy tiểu mỹ nhân, là con cùa nàng cùng Tiêu Mạc Ngôn, giờ khắc này, Hạ Linh Doanh không biết hình dung cảm xúc trong lòng của mình như thế nào

Ngẫm lại trước kia cùng Tiêu Mạc Ngôn ầm ĩ đòi chia tay giờ đều tan thành mây khói, toàn thân Hạ Linh Doanh phát ra hào quang của người làm mẹ, nhìn con trên tay, trong mắt đều là thâm tình.

Dạ Ngưng vụng trộm chạy đến bên cạnh Tiêu Mạc Ngôn, kề tai nói nhỏ

"Nhìn đi, phu nhân của chị từ khi nào thì bắt đầu dùng loại ánh mắt chỉ dành cho chị để nhìn người khác đây?"

Tiêu Mạc Ngôn thoáng cái đã bị nói trúng tim đen liền nhíu mày.

Xong rồi, xong rồi, chuyện nàng lo lắng nhất đã xảy ra. Con heo nhỏ này nhất định sẽ cùng nàng tranh giành tình cảm của Hạ hạ ah.

"Dạ Ngưng, em làm gì vậy, đến đây!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Vũ Hàm lên tiếng, nàng vừa thấy Dạ Ngưng tươi cười xấu xa thì biết cục cưng nhà nàng sẽ không làm chuyện gì tốt mà. Hạ Linh Doanh ôm Tiểu mỹ nhân một lúc thì chuyển cho A Đan, nàng đi đến bên cạnh giường bệnh, vuốt tóc Tiêu Mạc Ngôn

"Tiểu Mỹ Nhân về sau nhất định sẽ thành một cái đại Mỹ Nhân, Tiêu muốn con vừa sinh ra liền thành đại mỹ nhân, dáng người thon thả, tóc dài tha thướt sao? Lúc đó sẽ hù chết mọi người mất."

"Nhưng sao lại mập như vậy chứ, đứa nhỏ này như thế nào không có nửa điểm giống chúng ta, em nhìn xem nó mập như heo vậy."

Về điểm này, Tiêu Mạc Ngôn quyết định gọi ngay con gái mới sinh là Heo con, dưới đáy lòng nàng cảm thấy đứa bé này không xứng với danh hiệu Mỹ Nhân. Hạ Linh Doanh đang muốn an ủi, A Đan vội vàng vào báo

"Phu nhân, chuyên gia nắn sữa đã đến."

Ai không biết nắn sữa là gì ko cần hỏi google, gọi điện cho chị mẹ ngay và lun =)))

.....

Lần này, tất cả mọi người đều cười trộm, vì hài tử, phải tìm một người nắn sữa đem sữa bóp ra là không thể thiếu . A Sâm đã có con, đối với đều này biết rất rõ. Vì thế vừa đến liền lập tức tìm Hạ Linh Doanh, khi nắn sữa độ mạnh yếu cũng không nhỏ, nhất định sẽ rất trướng và đau nhức, Tiêu tổng bị đau như vậy tính tình nhất định bạo phát, chỉ có thể mang Hạ Linh Doanh ra dọa nàng ta. Trong lúc bất tri bất giác, tất cả mọi người đã tìm được nhược điểm của Tiêu tổng, lúc này có thể một quyền đánh gục, không để cho nàng ta phản kháng.

Vượt quá tất cả dự kiến của mọi người, lần này Hạ Linh Doanh gọn gàng thẳng thắn cự tuyệt

https://thuviensach.vn

"Không cần."

Tiêu Mạc Ngôn vừa mừng vừa bực nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ hạ em đổi tính rồi sao?

"Đây là việc không thể không làm a..."

A Đan cũng bu lại, lúc nhỏ nàng cũng giúp đỡ không ít hàng xóm bên cạnh chăm sóc trẻ con, nên biết rõ tầm quan trọng của việc này. Hạ Linh Doanh lắc đầu, kiên định nói

"Không cần, tôi tự mình làm là được rồi."

"Phu nhân làm?"

A Sâm kinh ngạc hỏi, ánh mắt mọi người đều đồng loạt hướng về phía Hạ Linh Doanh. mặt có chút hồng, Hạ Linh Doanh nhẹ gật đầu. Biết được Tiêu Mạc Ngôn sắp sanh, nàng đã sớm hỏi bạn bè thân thích rõ ràng mọi việc rồi, lúc ấy vừa nghe thấy chữ chuyên gia nắn sữa thì lông mày nàng đã nhăn lại rồi.

Hạ Linh Doanh cắn môi dưới, vụng trộm nhìn Tiêu Mạc Ngôn, thoáng cái đã nhìn thấy khuôn mặt mất nết của Tiêu Mạc Ngôn mang theo một tia cười xấu xa, trong lòng rõ ràng hết thảy, không tự giác Hạ Linh Doanh liền run run.

"Mọi người ở đây nhìn cũng nhìn đủ rồi, giải tán đi, còn Tiểu mỹ nhân mang về phòng trẻ em chăm sóc, khục khục.., giải tán a."

A Đan tức thời triển khai công việc giải tán mọi người, Tiểu Thảo cứ nhìn nhìn Tiểu mỹ nhân mãi không muốn đi, A Đan nhíu mày

"Đi mau a, phu nhân còn phải bóp sữa cho Tiêu tổng."

"..."

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt đoan trang của Hạ Linh Doanh đỏ lên một mảnh, tính tình vốn đã nội liễm, lại có Phong tổng cùng Tiếu Vũ Hàm tại đây, những người khác vẫn còn tốt, nhưng hai người này tuyệt đối là lão hồ ly, họ mà mở miệng thì Hạ Linh Doanh cũng phái đầu hàng.

"Được rồi, Tiểu Thảo, đừng quấy rầy họ nữa."

Phong tổng nhịn cười đem hài tử nhà mình xách đi, chờ cửa đóng lại, Hạ Linh Doanh cả buổi cũng không dám ngẩng đầu.

"Phu nhân a... ~ "

Tiêu Mạc Ngôn dịu dàng kêu, Hạ Linh Doanh nhìn nàng

"Sao?"

"Không nghĩ tới em còn có như vậy một mặt như vậy, người ta vừa sinh con xong em liền gấp đến mức này rồi."

Tiêu Mạc Ngôn cười giảo hoạt như cáo già, nàng bảo dưỡng thật tốt, sanh xong hài tử còn có sinh khí dồi dào, người được như vậy thật sự không nhiều lắm.

Hạ Linh Doanh giận dữ liếc xéo

"Đừng giỡn nữa, sẽ rất đau."

"Vậy cũng phải xem ai xoa đã."

Tiêu tổng là ai? Nàng là thiên hạ đệ nhất vô sỉ không biết xấu hổ, nói nàng lưu manh hạng hai, không ai dám xưng nhất nha.

"Chỗ đó người xa lạ bóp đương nhiên đau gần chết, nhưng em bóp thì khác ~ "

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn nhìn Hạ Linh Doanh đang xấu hổ đỏ mặt thì thoải mái cười to, Hạ Linh Doanh vội vàng dùng tay che miệng của nàng lại

"Tiêu nhỏ giọng một chút, đừng làm cho mọi người nghe thấy."

Tiêu Mạc Ngôn mượn cơ hội liếm lấy tay Hạ Linh Doanh một cái, trong mắt là lửa tình rực cháy, trên mặt Hạ Linh Doanh nóng lên, lập tức rút tay về.

"Bẩn lắm."

"Là em thì không bẩn."

Tiêu Mạc Ngôn trong khoảng thời gian mang thai con heo con, nhất là sau mấy tháng, quả thực có thể dùng từ "Tàn tật" để hình dung.

Rất nhiều người mang thai thì linh hoạt muôn phần, nhưng nàng hết lần này tới lần khác như đang mang cục tạ thật lớn vậy, dưới chân không có sức, đến lúc gần sinh, ngay cả trở mình cũng cần Hạ Linh Doanh giúp đỡ , mỗi ngày thắt lưng đều đau, sau lưng khi ngủ phải kê một cái gối đầu, hít thở đều khó khăn, sớm biết sẽ sinh ra một con heo đỏ chót mập ú như vậy thì nói cái gì nàng cũng không sinh, nghĩ như vậy, Tiêu Mạc Ngôn cười nhìn Hạ Linh Doanh

"Phu nhân, sinh một đứa như vậy là đủ rồi, không sinh nữa, em cũng không được sinh."

Tiêu Mạc Ngôn hiểu rõ Hạ Linh Doanh, biết rõ nàng luôn muốn tự mình sinh một đứa, Hạ Linh Doanh nhìn nàng một cái, cười khẽ

"Thân thể của em không được?"

"Ân, đúng vậy a, kiểm tra sức khoẻ không phải nói rất rõ ràng sao."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn có chút chột dạ, nhưng trên mặt vẫn bất động thanh sắc. Hạ Linh Doanh lắc đầu, không cùng nàng chấp nhất

"Tốt rồi, Tiêu nằm xuống đi, em đi rửa tay, sữa này nhất định phải bóp."

"Được được"

Bình thường phụ nữ mới sinh nghe đến bóp sữa đều sợ hãi, nhưng Tiêu tổng lại vô cùng thành thành thật thật nằm trên giường, nếu không phải thân thể suy yếu dậy không nổi, nàng khẳng định sẽ ở bệnh viện treo một giàn pháo thật lớn để ăn mừng.

PS: Quả không hổ danh là Tiêu tổng, đến lúc sinh mà vẫn mạnh mẽ và độc miệng như thường =)))))))))))) Tội Mỹ Nhân ghê, bị nói như con đẻ ko bằng í :(Ê mà hình như ẻm con đẻ thiệt =)))))))))))) Lên chức mẹ Tiêu rồi vẫn trẻ trai như ngày nào :)))) Chương này còn đang hớn lắm, chương sau vắt sữa bò nha =)))))))) Hắn là chế đang nghĩ đến mấy chuyện xấu xa nên mới phởn như vậy =))))

Từ này mình hơi bận rồi nên không rảnh rỗi sinh nông nổi như trước nữa, vì vậy lịch post truyện sẽ cho xoay vòng quanh 3 bộ Thiếu nữ ngây thơ, Nữ vương x Nữ vương và bộ nài :)))) Chắc sẽ post đều đặn mỗi tối :"> mà đa phần thứ 6 sẽ ko post do thứ 6 ko đi học thì cũng đi xà lẹo ghẹo trai ngoài phố =)))))))))))) Các bạn cứ yên tâm, lúc nào tới tháng hay điên điên lên mình cũng post thêm ngoài dự kiến a :"> Hi vọng mấy bạn không cmt mong chế editor tới tháng và điên điên thường xuyên :(Nói đi ăn táng liền =))))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 4 Vắt sữa bò

Edit: girl_sms

Beta: mấy chế đọc thấy có lỗi nhớ nói ;)))

Bóp sữa tuyệt đối được xem như một việc làm thần thánh và vĩ đại.

Trong nội tâm của Tiêu Mạc Ngôn, việc bóp sữa nha, đầu tiên là phải ôn nhu, thứ nhì là phải nắm giữ tiết tấu, thứ ba là phải nắm giữ tư tưởng, do phu nhân thực hiện, thật là lựa chọn tốt nhất. Nhưng khi Hạ Linh Doanh thật sự hành động thì Tiêu Mạc Ngôn vẫn bị đau đến tê liệt

"Phu, phu nhân, em chậm một chút được không a?"

"Không được."

Hạ Linh Doanh tuyệt tình lắc đầu, rất nghiêm túc nói

"Tiêu lớn vậy mà còn ngại đau sao? Người bóp sữa chuyên nghiệp so với em còn dùng sức nhiều hơn, không dùng sức căn bản bóp không đều được."

Tiêu Mạc Ngôn đau đến hấp khí, nàng không nghĩ tới phu nhân nhẫn tâm như vậy

"Hí...iiiiii -- đau chết! Em nhẹ một chút, tôi cũng không phải bò sữa mà!"

https://thuviensach.vn

Tiêu tổng bùng cháy rồi, nàng thò tay ra sức chống cự, Hạ Linh Doanh một tay bắt lấy tay của nàng, nhìn thẳng vào ánh mắt của nàng

"Tiêu, vì Mỹ Nhân, liền nhịn một chút, nhỏ như vậy mà bắt con uống sữa không no, Tiêu nhẫn tâm sao?"

"Em làm sao sẽ biết nhóc đó uống không no? Tôi thấy vậy được rồi."

Tiêu Mạc Ngôn sợ nhất là đau, Hạ Linh Doanh nhìn chằm chằm vào ánh mắt của nàng

"Chính Tiêu sinh đấy, Tiêu cảm thấy dáng người của con như vậy mà chỉ có từng này sữa sẽ đủ sao?"

...

Hít một hơi thật sâu, Tiêu Mạc Ngôn hai tay kéo lấy ga giường, vẫn phải buông tha chống cự, nàng nhắm mắt lại, trong nội tâm thầm hận. Nàng kiếp trước gây nghiệt rồi, khiến cho nàng đời này sinh ra một con heo đỏ thẫm, trong bụng đã tra tấn nàng, lúc sinh ra vẫn tiếp tục tra tấn, hiện tại vừa ra sinh lại còn tra tấn dữ dằn hơn, chẳng lẽ bát tự hai mẹ con không hợp nhau sao? !

******

Việc Hạ phu nhân lo lắng vẫn xảy ra.

Chút ít sữa của Tiêu tổng rõ ràng không đủ cho Mỹ Nhân ăn, Mỹ Nhân ăn không đủ no, quệt mồm bắt đầu khóc, khóc đến kinh thiên động địa, hơn cả quỷ sầu, A Đan ôm Mỹ Nhân ở trong phòng đi đi lại lại

"A a a, Mỹ Nhân đừng khóc. Ôi chao, Tiêu tổng, giọng của đứa nhỏ với người giống như đúc a, khiến cho đầu tôi nhảy dựng lên a."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn bị dùng cách thực vắt sữa bò làm cho sợ hãi, hiện tại nàng sợ nhất là hài tử không no.

Hạ Linh Doanh ưu sầu, nhìn thấy ánh mắt sợ hãi của Tiêu Mạc Ngôn cùng bộ dạng liên tục co lại vào chăn của nàng ta thì vừa buồn cười lại vừa đau lòng, nàng tiến lên muốn sờ vào mặt người này nhưng Tiêu Mạc Ngôn lại giống như bị điện giật tránh xa ra, khẩn trương lo lắng nhìn nàng

"Em muốn làm gì?"

"..."

Hạ Linh Doanh kinh ngạc nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn không chớp mắt nhìn nàng, một bộ như cừu non sắp bị làm thịt đang chuẩn bị đòn phản kích cuối cùng. Nhìn đôi phu thê này, A Đan nở nụ cười

"Tiêu tổng, thật sự cũng có thể cho bé bú sữa bột mà."

Hạ Linh Doanh nhẹ gật đầu, ôn nhu nói

"Vậy liền bú sữa bột a, Mỹ Nhân cũng có thể bú mà."

"Không nên không nên."

Ngược lại là ngoài ý muốn, Tiêu Mạc Ngôn không vui nói

"A Đan, cô đi ra ngoài, đưa tiểu hỗn đản kia lại đây tôi cho hút mấy cái, con của tôi còn nhỏ sao có thể cho ăn sữa bột a."

Hạ Linh Doanh cùng A Đan thầm vui mừng, thiếu chút nữa cho Tiêu tổng một bằng khen để ca ngợi tình thương vô biên của người làm mẹ a.

Tiêu Mạc Ngôn nhìn thấy bộ dạng của Mỹ Nhân liền bĩu môi

https://thuviensach.vn

"Vốn còn nhỏ mà đã xấu như vậy rồi, về sau càng lớn chắc càng tệ hơn a. Tôi có thể nói tốt lắm rồi a, baby lớn lớn lên mà xấu, hai người làm chứng dùm tôi, tôi tuyệt đối giữ gìn đủ tháng mới sinh nàng ta ra a, tuyệt đối không c giở thủ đoạn. Ai nha, không được, một hồi nữa tôi cũng phải làm kiểm tra toàn bộ dung mạo để làm báo cáo xác thực, về sau Mỹ Nhân vạn nhất cảm thấy nàng quá xấu so với hai mommy thì sẽ lấy ra, nếu không lại nói mẹ Tiêu xinh đẹp là giả, thực chất là phẩu thuật thẩm mỹ, lúc đó tôi có nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch a, không được, phải tranh thủ thời gian làm ngay mới ổn."

A Đan há miệng sửng sốt cả buổi, nhìn Hạ Linh Doanh bên cạnh cũng có chút ngây người

"Phu nhân, người ta đều nói sau khi sinh xong sản phụ sẽ mắc chứng buồn bực sao? Tôi thấy thế nào mà Tiêu tổng lại có chút phấn khởi hậu sản a? Hơn nữa mặt của Mỹ Nhân mà xấu sao?"

Hạ Linh Doanh: ...

"Ai nha, Tiêu tổng, nghiêm chỉnh mà nói, hôm qua tôi gọi cho mẹ hỏi cái này về việc cho em bé bú sữa rồi."

A Đan cầm không ngừng nói tiếp

"Mẹ tôi nói a, nếu bóp sữa mà chưa đủ thì có thể cho người khác hấp khẽ để kích thích ra sữa a."

A Đan nhìn Hạ Linh Doanh chép miệng

"Phu nhân, hấp khẽ đi."

Tiêu Mạc Ngôn đã núp sẵn ở trong chăn, vẻ mặt cười xấu xa chờ đợi được sủng hạnh, còn Hạ Linh Doanh thì đỏ mặt như cà chua, nửa ngày mới phản ứng lại A Đan, nhàn nhạt nói

https://thuviensach.vn

"A Đan."

"Có mặt!"

A Đan ôm Mỹ Nhân đứng nghiêm như chào cờ, nguyên bản Mỹ Nhân đang khóc hăng hái cũng bị sợ đến run rẩy, ngưng khóc ngay.

Hạ Linh Doanh nhìn nàng một cái

"Cô cũng nhiều chuyện quá rồi."

"..."

A Đan đem Mỹ Nhân giao cho Hạ Linh Doanh rồi xám xịt mặt ra ngoài, đến cuối cùng vẫn không quên trở tay khóa cửa lại.

Tiêu Mạc Ngôn nằm ở trong chăn híp mắt, nàng đột nhiên cảm thấy A Đan là một nhân tài, đôi khi a có thể đi guốc trong bụng mình a.

Hạ Linh Doanh ôm Mỹ Nhân hướng về phía Tiêu Mạc Ngôn, không biết làm sao, tuy rằng hai người đã là lão phu lão thê rồi, nhưng bầu không khí này vẫn có chút lúng túng a.

"Tiêu, trước hết để cho Mỹ Nhân bú một chút đã."

Tiêu Mạc Ngôn gật đầu, chập choạng cởi bỏ nút thắt lộ ra bầu ngực, nguyên bản Tiêu tổng vốn đã rất đầy đặn, nay có thêm hài tử nên càng quyến rũ hơn, Hạ Linh Doanh mặt nóng lên, cúi đầu.

"Làm gì vậy? Phu nhân, đem Mỹ Nhân ôm tới a."

Tiêu Mạc Ngôn thúc giục, nàng cảm thấy phu nhân của mình thật sự rất đáng yêu, mấy tuổi rồi mà da mặt còn mỏng như vậy. Hạ Linh Doanh gật đầu, đem Mỹ Nhân đưa vào trong ngực Tiêu Mạc Ngôn.

https://thuviensach.vn

Mỹ Nhân rất giống sói con, nguyên bản còn rộng miệng muốn gào thét nhưng thoáng cái được đưa vào ngực của Tiêu Mạc Ngôn, ngửi thấy mùi sữa đã nhanh chóng há miệng một cái hút lấy hút để, đừng nhìn nàng ta còn nhỏ không có răng, nhưng do bản tính hung hăng giống ai đó nên chỉ trong chốc lát đã khiến Tiêu Mạc Ngôn đau đến nhíu mày.

Hạ Linh Doanh có chút không đành lòng, thò tay muốn lấy Mỹ Nhân ra, nhưng Mỹ Nhân vừa ăn chút xíu như thế nào cũng không chịu thả ra, chết sống cắn lấy Tiêu Mạc Ngôn không tha, Hạ Linh Doanh có chút sốt ruột, sói con nhiệt tình mười phần, Hạ Linh Doanh có chút sốt ruột, dỗ dành liên tục cả buổi mới đem Mỹ Nhân giật ra được.

"Nàng... Là sói đói đầu thai sao?"

Hạ Linh Doanh có chút kinh ngạc, Tiêu Mạc Ngôn bĩu môi, nàng cũng không dám nói cho Phu nhân biết Từ nãi đã từng nói qua, nàng khi còn bé cũng như vậy, ngã theo chiều gió, thấy ăn đánh chết cũng không buông miệng.

"Đúng vậy a, đứa nhỏ này cũng không biết giống người nào."

Tiêu tổng ưu thương nhìn Hạ Linh Doanh, ánh mắt toát lên vẻ hoài nghi, Hạ Linh Doanh lắc đầu

"Khi còn bé, em cũng không như vậy, không thích bú sữa, luôn bị ép buộc mới ăn. Còn Tiêu, khi còn bé bú sữa mẹ như thế nào đây?"

Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn giơ tay lên thề

"Thề với trời, tôi tuyệt đối là bảo bảo điềm đạm nho nhã, y chang bé ngoan vậy."

Nếu như Mỹ Nhân không hấp được thì...

https://thuviensach.vn

Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn liếc, mặt có chút hồng, Tiêu Mạc Ngôn ho một tiếng, đột nhiên cảm thấy vô cùng tà ác.

"Phu nhân."

"Ân, sao vậy?"

"Nếu bé nhỏ không làm được, vậy người lớn tới thử xem?"

Hạ Linh Doanh giận dữ nhìn Tiêu Mạc Ngôn liếc, lúc này Tiêu tổng sóng mắt lưu động, sáng rọi rạng rỡ, mang theo một tia thẹn thùng cùng mị hoặc. Nàng cảm giác ở phần bụng có một cỗ dòng nước ấm tuôn ra, liếm liếm môi, nhắm mắt lại. Đã xong, cái hoóc-môn kích dục lại bắt đầu bài tiết ra ngoài rồi.

Mang theo một chút do dự, Hạ Linh Doanh cũng bắt đầu hành động, Tiêu Mạc Ngôn nhìn nàng, tim đập lợi hại.

Khuôn mặt Hạ Linh Doanh càng ngày càng gần bầu ngực của Tiêu Mạc Ngôn, tâm tình của Tiêu tổng cũng bị xao động rồi, thời gian như lập tức ngưng lại, lúc Hạ Linh Doanh áp mặt vào ngực Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn đã có thể ngửi thấy được mùi thơm trên người Hạ Hạ, nàng muốn nhắm mắt lại cảm thụ một chút, thình lình lúc đấy, bị xem là vô hình ở một bên, Mỹ Nhân một cước tung chân đá ngay vào mặt Hạ Linh Doanh, ngay sau đó là một tiếng khóc tê tâm liệt phế. Hai người lớn đang làm chuyện xấu bị sợ đến run lên, như bị giật điện tách ra ngay.

"Oa -- "

Hạ Linh Doanh:...

Tiêu Mạc Ngôn: ? ? ? ! ! !

******

https://thuviensach.vn

Năm thứ nhất gian nan, Tiêu tổng cùng Hạ phu nhân không biết như thế nào đã vượt qua.

Tiêu Mỹ Nhân giống như một tiểu yêu đến đòi nợ, vô cùng xấu tính, tham ăn lại hay ăn vạ.

Khái quát lại cũng rất đơn giản, ăn không ngon, khóc, ngủ không ngon, khóc, không ai ôm, cũng khóc luôn.

Tiêu tổng cảm thấy mình bị suy nhược tinh thần rồi, mà Hạ Linh Doanh cũng vì lao lực quá độ mà không còn hơi sức.

Thật vất vả mới hết một tuổi, tiệc thôi nôi được Tiêu gia tổ chức linh đình, Tiêu tổng như cũ kêu mấy người bạn thân thiết tới đây.

Đối với hài tử, nàng rất quan tâm bảo hộ, Mỹ Nhân lúc được nửa tuổi, A Đan mang theo bé đi ra ngoài phơi nắng thì bị một nhà báo chụp được đăng lên tạp chí, cùng ngày, Tiêu tổng nổi trận lôi đình, chỉ một cái nháy mắt, tòa soạn kia đã bị thủ tiêu, ảnh chụp cũng bị gở xuống hết. Hạ Linh Doanh trấn an Tiêu Mạc Ngôn cả một tuần Tiêu tổng nhà ta mới hạ hỏa, Hạ Linh Doanh biết rõ Tiêu Tiêu rất thương con, nhưng lại mạnh miệng, lúc nào cũng nói Mỹ Nhân quá xấu, làm mất mặt mình.

Một tuổi Mỹ Nhân đã không phụ sự mong đợi của mọi người, bé thoát ly khỏi biệt danh heo hồng mập mạp, lúc này có thể nhìn ra hình dáng cơ bản.

Mỹ Nhân có ngũ quan rất giống Hạ Linh Doanh, thanh tú lại mang theo một chút bướng bỉnh, mà linh hồn của khuôn mặt là hai con ngươi lại y hệt Tiêu Mạc Ngôn, sâu sắc mà vụt sáng.

Bé từ nhỏ đã ăn sữa của Tiêu tổng nên cũng không phụ sự mong đợi của mọi người hóa thành một cục thịt mỡ nhỏ, thoạt nhìn đáng yêu cực kỳ. Hạ Linh Doanh đối với nàng từ đầu đến cuối như một, mỗi ngày đều ôm vào

https://thuviensach.vn

trong ngực hiếm khi buông ra, còn Tiêu tổng chính là điển hình cho câu "Đẹp gái, ta liền ưa thích, không đẹp, ta không thèm nhìn".

Mỹ Nhân lớn lên rất dễ thương, thanh tú, Tiêu tổng vui vẻ ra mặt, lúc nào cũng cười tươi như hoa.

Tiệc thôi nôi, tất cả mọi người chờ có chút sốt ruột, dù sao em bé đã ra đời lâu như vậy, Tiêu Mạc Ngôn bảo hộ vô cùng tốt, cả đến bạn bè thân thiết cũng chưa thấy qua baby. Nhất là Tiểu Thảo, rất nhớ Mỹ Nhân dù chỉ mới gặp lần đầu lúc mới sinh ở bệnh viện, nàng liên tiếp đòi xem em bé.

Hạ Linh Doanh đi xuống, mấy người nhìn thấy thoáng cái xông lên, Phong tổng ngày thường bình tĩnh cũng có chút nóng nảy

"Hạ Hạ, Tiêu tổng cố làm ra vẻ huyền bí làm gì đây? Em bé đâu, ôm ra đi."

Hạ Linh Doanh cười cười

"Tiêu bảo hôm nay nhiều người, sợ nhóc con làm ầm ĩ, trước tiên phải cho uống sữa đã."

"Ai ôi!!! Thật sự có mẫu tính."

Dạ Ngưng trêu ghẹo nói, Tiếu Vũ Hàm chọt chọt vào trán của nàng

"Em thì biết cái gì, đừng nhìn Tiêu tổng bình thường cà lơ phất phơ nhưng nàng ta tuyệt đối là một người mẹ tốt."

"Sao chị biết?"

Tiểu Thảo tò mò nhìn Tiếu Vũ Hàm, Phong Uyển Nhu cười như không cười, thay Vũ Hàm trả lời

"Mọi người đã bao giờ thấy ảnh của Mỹ Nhân chưa? Giống ai a?"

https://thuviensach.vn

Một câu, đem tầm mắt mọi người đều chuyển dời lên người Hạ Linh Doanh, khuôn mặt Hạ Linh Doanh có chút hồng, tuy nói đây là một sự thật không cần tranh cãi, nhưng cứ như vậy thừa nhận, cũng có chút mắc cỡ a...

"Các vị tỷ tỷ, Mỹ Nhân của chúng ta đã ra sân, mời mọi người vỗ tay nhiệt liệt hoan nghênh!"

A Đan bắt đầu màn ra mắt hoành tráng, mà phía sau nàng ~ Tiêu tổng lại đang phẫn nộ, tay trái cầm bình sữa, tay phải nắm một bịch tã, dưới cánh tay kẹp Mỹ Nhân, khuôn mặt chật vật vô cùng

"A Đan, cô đắc chí cái gì? Phu nhân, phu nhân đâu! Tên oắt con này lại bắt nạt tôi!"

Tình cảnh này khiến cho một đám người nguyên bản đang tràn ngập chờ mong muốn xem tình thương mẫu tử lập tức bị hình tượng hiện tại của Tiêu Mạc Ngôn cuốn theo gió mất tiêu...

PS: Edit mấy chương này cười mà muốn tuột wừn =)))))))))) Tiêu Mỹ Nhân dự đoán là cũng hổ báo ngang ngửa Tiêu tổng a =))) Đọc đoạn 2 người suy đoán bé háu ăn giống ai rồi tưởng tượng ra cái mặt thảo mai của Tiêu tổng là cười như điên, rồi còn đòi người lớn phụ người nhỏ nữa chứ, thiệt mặt dày mà (điểm này không giống mình nhen :3) =)))))))))) Còn đoạn vắt sữa bò chắc chỉ có Diệp sáp mới viết được, không thô thiển mà chỉ thấy vui hihi, nói chung mình rất thích :">

Nay tạm tha cho mấy bạn, mình không tự kỷ để mấy bạn khỏi ói ra nhiều dòng sông =))))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 5 Mỹ Nhân đáng yêu

Edit: girl_sms

Beta: Thấy sai thì nói nhen mấy chế :">

"Sao vậy, đưa Mỹ Nhân cho em."

Hạ Linh Doanh giận dữ nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn cũng rất ủy khuất

"Mấy người ở dưới lầu tám chuyện tùm lum, tôi không phải chỉ muốn xuống tham gia náo nhiệt sao, ai biết tên oắt con này lại hư đốn như vậy, thời khắc mấu chốt lại dở chứng."

Hai người đang khi nói chuyện thì Hạ Linh Doanh đã ôm lấy Mỹ Nhân, dụ dỗ bé con cởi bỏ cái tã đã tè ra, động tác thành thạo, biểu lộ nhu hòa. Tiêu Mạc Ngôn vừa nhìn thấy Mỹ Nhân đã có người chăm sóc liền lập tức rộng mở vòng tay, khuôn mặt rạng rỡ mỉm cười nhìn mọi người

"Chuchoa, lâu như vậy không thấy mọi người đến thăm, đến đây đi, để cho tôi ôm mỗi người một cái ôm tha thiết a."

Nghe thấy âm thanh rộn ràng trò chuyện của hội chị em bạn dì, Tiêu Mạc Ngôn đã đợi không kịp, lâu lắm không gặp, nàng nhớ muốn chết mấy lão bằng hữu này, Tiêu Mạc Ngôn nhiệt tình mở rộng vòng tay ôm ôm, nhưng mọi người nhìn cũng không thèm nhìn nàng, lướt qua nàng trực tiếp đi nhìn

https://thuviensach.vn

Mỹ Nhân, thậm chí khi Tiểu Thảo đi ngang qua bởi vì bị Tiêu Mạc Ngôn chặn đường còn đẩy Tiểu tổng ra cái một

"Ai nha, Tiêu tổng, tránh đường đi."

Tiêu Mạc Ngôn:...

"Ai ôi!!! Thật đáng yêu, nhìn xem khuôn mặt nhỏ nhắn mập mạp ục ục thịt nè."

Tiểu Thảo thò tay muốn nhéo má em bé lại bị Phong tổng ngăn lại

"Đừng đụng vào, không vệ sinh."

"A."

Tiểu Thảo ủy khuất thu tay về, không vệ sinh sao? Thật sự không vệ sinh sao? Không vệ sinh hồi nào, trước khi đến đây người ta đã cố ý rửa tay rồi a.

Mỹ Nhân một chút cũng không luống cuống, đổi xong tã, bé ngậm bình sữa con mắt to tròn liếc xung quanh, tò mò nhìn mọi người.

"Tốt rồi, đều tán tản ra, nên bốc thăm đồ vật rồi."

A Đan thật xứng với vị trí dẫn chương trình, nàng từ sớm đã thu dọn mọi việc ổn thỏa.

Tiêu Mạc Ngôn bị lạnh nhạt cả buổi, không ai thèm đếm xỉa, nhân cơ hội dả lả nói

"Mỹ Nhân, con xem mấy thứ kia con thích gì a?"

Mọi người quay người nhìn, trên mặt đất trải ra một tấm thảm đỏ, phía trên thả bút lông, bàn tính, sách, kiếm nhựa, tiền, quần áo mới và đủ loại

https://thuviensach.vn

vật dụng đại biểu cho nghề nghiệp. Hạ Linh Doanh ôm Mỹ Nhân tới thảm đỏ, đem bé buông xuống. Mọi người thoáng cái bao vây xung quanh, nhìn không dời mắt vào Mỹ Nhân.

Mỹ Nhân bò lên vài bước, quay đầu lại nhìn nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh cười thúc giục

"Đi đi con."

"Ai cha, nhìn Mỹ Nhân tuy nhỏ, nhưng bộ dạng thuỳ mị đã có chút khí thế của Tiêu tổng, nhìn cái mông uốn éo kia là biết rồi."

Dạ Ngưng tấm tắc khen ngợi, Tiêu Mạc Ngôn liếc mắt

"Cô nói gì thế, tôi có cái mông lớn vậy à?"

"Tiêu tổng, từ góc độ giáo dục mà nói, cô nói như vậy gây bất lợi cho việc bồi dưỡng cảm tình với con cái, nếu không dừng cương trước bờ vực, tức thời sửa sai, về sau Mỹ Nhân nhất định sẽ không thương cô."

Tiếu Vũ Hàm bắt đầu kéo tri thức chuyên nghiệp ra nói, Tiêu Mạc Ngôn ngược coi như không sao cả, ti tiện cười hề hề nhìn Hạ Linh Doanh

"Có phu nhân là được rồi."

Phong tổng cười như mây trôi nước chảy, chém một đao không để lại dấu vết

"Cô xem phu nhân có để ý đến cô sao?"

Tiêu Mạc Ngôn ho một tiếng, lực chú ý của Hạ Linh Doanh đều tập trung trên người Mỹ Nhân, căn bản nhìn cũng chưa từng nhìn nàng.

Mấy người đưa ánh mắt một lần nữa đặt trên người Mỹ Nhân, Mỹ Nhân bò vài bước quay đầu lại nhìn, Tiêu Mạc Ngôn khiêu mi

https://thuviensach.vn

"Tôi cảm thấy được khuê nữ của mình sẽ cầm cọc tiền kia."

Tiểu Thảo nhíu mày

"Tiêu tổng, cô thật sự là người làm ăn, tôi cảm thấy được Mỹ Nhân sẽ cầm sách."

A Đan nhếch miệng cười

"Cầm kiếm a, cầm đi về sau cùng tôi học công phu."

Mọi người còn đang phỏng đoán, Mỹ Nhân bò lên vài bước rồi bắt đầu quay trở về, hơn nữa tốc độ không còn chậm chạp như trước nữa, hầu như bắt kịp với tốc độ của sói con, tựa hồ đã có mục tiêu rõ rệt.

Hạ Linh Doanh cùng Tiêu Mạc Ngôn liếc nhau, còn chưa kịp câu thông đã nhìn thấy Mỹ Nhân giống cái bánh bao lớn ôm lấy đùi Phong tổng, ngửa đầu nhìn nàng cười không ngừng, con mắt lóe sáng lấp lánh, khuôn mặt mập mạp tròn vo co thành một nắm.

Tiểu Thảo:... Làm cái gì vậy?

Thân thể Phong tổng có chút cương cứng, Mỹ Nhân cứ như vậy trắng trợn ôm đùi nàng, áp lực của nàng thật có chút lớn. Phong tổng nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh cũng giật mình, lại nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn tức thì bày ra nụ cười xấu xa.

Theo bản năng nàng đem Mỹ Nhân bế lên, cánh tay Phong tổng trầm xuống không nghĩ tới đứa nhỏ này nặng như vậy, được ôm lấy nên Mỹ Nhân rất vui vẻ, cánh tay mập mạp ôm cổ Phong tổng, ngửa đầu nhìn nàng, bĩu môi muốn hôn lên.

Ở đây tất cả mọi người đều sợ hãi ngây người, đây là chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Huyết thống thật đúng là cường đại a, ứng câu rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, con chuột đào hang. Huyết thống phong lưu của Tiêu tổng cứ như vậy không hề giữ lại mà di truyền cho Tiêu Mỹ Nhân, nhìn như vậy, tựa hồ rất có phong cách Trường Giang sóng sau xô sóng trước, một lớp hơn một lớp.

Phong tổng quay đầu nhìn Tiểu Thảo, mặt Tiểu Thảo đều co thành một nắm rồi, Tiêu Mạc Ngôn ở một bên cười vui vẻ

"Phong a di, nhanh tiếp nhận nụ hôn đầu tiên của Mỹ Nhân nhà chúng ta đi."

Tuy có chút lúng túng, dù sao cũng chỉ là hài tử còn mặc tã, hơn nữa hôm nay lại là thôi nôi của Mỹ Nhân, Phong tổng bị mọi người nhìn chăm chú, cũng phải hôn một cái lên miệng nhỏ nhắn đang chu chu của Mỹ Nhân, trong lúc nhất thời, mặt nàng có chút hồng. Ở bên cạnh, Tiểu Thảo đã xoắn xuýt chết rồi, âm thầm may mắn, may mắn không sinh hài tử.

Tất cả mọi người cho rằng Mỹ Nhân hôn một cái sẽ hài lòng, ai biết Mỹ Nhân lại tiếp tục cọ cọ, hướng về phía trước ngực Phong Uyển Nhu chui vào

"Bú, sữa, sữa..."

Hạ Linh Doanh thấy vậy không thể đứng yên nữa, liền vội vàng tiến lên từ trong ngực của Phong tổng ~ đang đỏ mặt, đem Mỹ Nhân đoạt lại, Dạ Ngưng cùng Tiếu Vũ Hàm đều buồn cười, A Đan yên lặng xoay người cười trộm, Hạ Linh Doanh vẻ mặt lúng túng, còn Tiêu Mạc Ngôn cười rất tùy ý

"Ai nha nha, cái này thật đúng là con gái ruột của tôi a."

"Tiêu chưa cho con ăn?"

https://thuviensach.vn

Hạ Linh Doanh hỏi Tiêu Mạc Ngôn, nàng vẫn tin tưởng Mỹ Nhân nhà mình rất thuần khiết.

Tiêu Mạc Ngôn nhún vai, một bộ dạng người vô tội

"Tôi đã dựa theo lời phu nhân phân phó, cho ăn no, mà thằng nhãi con này còn muốn nữa, chưa ăn no chắc?"

Tiêu Mạc Ngôn bẩm sinh có da mặt dày nên cảm thấy không sao cả, thậm chí đối với Mỹ Nhân nhà mình có chút thói hư tật xấu còn có chút đắc chí.

"Theo tôi thấy, về sau Mỹ Nhân nhà mình khẳng định sẽ ưa thích mẫu người như Phong tổng."

Tiêu Mạc Ngôn vừa nói vừa cười, híp mắt đánh giá Phong Uyển Nhu, Phong tổng là người nào, ăn một lần thiệt thòi còn có thể để cho người ta lại cưỡi lên đầu nữa sao? Nàng trừng mắt nhìn Tiêu Mạc Ngôn

"Tôi thì sao? Tiểu Thảo."

"A."

Tiểu Thảo ỉu xìu đáp lời, Phong Uyển Nhu nhìn nàng liền buồn cười

"Em nói ở đây ai có khí chất giống tôi không?"

"Còn phải nói gì nữa sao? Hạ Hạ đó."

Đây cũng là nguyên nhân Tiểu Thảo rất ưa thích Hạ Linh Doanh, bất quá Uyển Uyển nhà nàng bị Mỹ Nhân chiếm tiện nghi, về sau phải đề phòng thôi. Phong Uyển Nhu bất động thanh sắc nhìn Tiêu Mạc Ngôn, quả nhiên, Tiêu Mạc Ngôn bắt đầu biến sắc, quay người, lập tức hiện ra bộ dạng từ mẫu giáo dục Mỹ Nhân

https://thuviensach.vn

"Mỹ Nhân a, không phải mẹ nói với con rồi sao, con đã có hai người mẹ thuần khiết như vậy, sao có thể làm ra loại chuyện không thỏa đáng này chứ, trẻ con Tiêu gia chúng ta a, từ nhỏ liền giữ khuôn phép đấy, về sau đừng làm vậy nữa biết không?"

"Oa -- "

Nguyên bản nằm trong ngực Hạ Linh Doanh ngoan ngoãn, Mỹ Nhân thoáng cái khóc lên, Hạ Linh Doanh thẹn quá hoá giận, mặc kệ còn có nhiều người như vậy ở đây, vươn một tay ra nhéo vào eo Tiêu Mạc Ngôn

"Nói hưu nói vượn khi dễ Mỹ Nhân, em cho Tiêu thấy hậu quả của việc nói hưu nói vượn!"

Tiêu Mạc Ngôn: T^T

******

Qua sinh nhật tuổi ba mươi, Tiêu tổng cảm giác mình có chút già rồi, mà khi nàng trải qua sinh nhật ba mươi lăm tuổi, không có Từ nãi bên cạnh, bên người lại nhiều ra một Little Girl mập mạp, nét mặt của nàng lại càng đầy cảm xúc.

"Thổi nến đi, Đại Tiêu."

Bốn tuổi rưỡi, Tiêu Mỹ Nhân đã trổ mã thành một tiểu Mỹ Nhân chân chính rồi, vầng trán cao, mắt to long lanh, đôi má hồng hồng, còn có mái tóc đen xõa ngang vai, hơn nữa Tiêu tổng chọn cho bé một phong cách ăn mặc thời thượng, thường xuyên có người muốn ngăn đón chụp ảnh.

Tiêu Mỹ Nhân lúc không nói chuyện, cái phong cách đó cực kỳ giống Hạ Linh Doanh, lạnh như băng đấy, nhưng một khi đã nói chuyện, nhất là nói mấy móc họng người khác, cùng Tiêu tổng không có khác gì, nhất là ánh

https://thuviensach.vn

mắt vụt sáng to tròn, như là từ trên mặt Tiêu Mạc Ngôn vẽ theo y chang. Ai nhìn thấy cũng đều muốn nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn này một cái.

Tiêu Mạc Ngôn bĩu môi, nhìn Mỹ Nhân

"Trẻ con biết gì, mới tí tuổi mà quản nhiều rồi."

Tiêu Mỹ Nhân không để ý tới nàng, quay người nhìn Hạ Linh Doanh

"Mẹ, Đại Tiêu bao nhiêu tuổi a?"

Tiêu Mạc Ngôn:...

Hạ Linh Doanh cười đem bảo bối phiền phức khó chịu ôm sát vào ngực, hôn một cái lên trán của nàng, Tiêu Mỹ Nhân rất vui vẻ, nhắm mắt lại ôm cổ mẹ. Tiêu Mạc Ngôn thảm thương nhìn Hạ Linh Doanh, chỉ chỉ vào mặt của mình, hôm nay là sinh nhật của mình, nụ hôn này hẳn là của mình mà?

Hạ Linh Doanh cười cười, muốn đứng dậy đi hôn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mỹ Nhân đứng lên, rất khí thế nhìn Hạ Linh Doanh

"Mẹ, mẹ ngồi a, con đến hôn thay mẹ."

Nói xong, Tiêu Mỹ Nhân nhanh chân đi đến bên cạnh Tiêu Mạc Ngôn, chu miệng nhỏ lên.

Tiêu Mạc Ngôn:...

"Ai bảo con tới, ta gọi Mẹ con mà."

Mỹ Nhân tiểu bằng hữu lại khiến cho Tiêu tổng chịu tổn thương, bát tự của đứa nhỏ này thật đúng là cùng nàng không hợp nhau, từ năm ba tuổi đã bắt đầu khắc, thật vất vả để bé nói năng lưu loát, rồi dần dần bắt đầu hiểu chuyện.

https://thuviensach.vn

Khó có khi hai người có thể nghỉ ngơi, nhưng mà ai biết Mỹ Nhân tiểu bằng hữu không biết điểm dừng, Tiêu tổng còn chưa cùng bé so đo thì bé đã bắt đầu học cách tranh giành tình nhân rồi, dụ dỗ sao cũng không chịu gọi Tiêu Mạc Ngôn là Mẹ, mở miệng là một tiếng "Đại Tiêu" rất lưu loát, hơn nữa đối với vị trí Đại Tiêu này còn tỏ vẻ địch ý rất rõ ràng.

Nhìn thấy Tiêu Mạc Ngôn không để ý tới mình, Tiêu Mỹ Nhân nhếch miệng, nhìn về phía Hạ Linh Doanh, cái gì cũng không nói mà "Oa" một tiếng mở miệng gào thét lên.

"Ai ôi!!! Tiểu tổ tông của tôi a."

Tiêu Mạc Ngôn ôm cổ Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu, dùng sức kéo vào trong ngực mình, một bên hôn lên gương mặt của bé một bên dỗ dành

"Thực xin lỗi a, Mỹ Nhân, thực xin lỗi a, Mỹ Nhân, là Đại Tiêu không đúng, không nên khi dễ cục cưng."

Tiêu Mỹ Nhân vẫn không chịu nể mặt, nước mắt bắt đầu từng giọt từng giọt chảy xuống, Hạ Linh Doanh nhìn hằm hằm Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn vội vàng tiếp tục đổi lại phương pháp dỗ dành

"Là Đại Tiêu không đúng, không nên hôn Mẹ con a, không nên hơn Mẹ con..."

Lúc này, tiếng khóc đã ngừng lại, Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu lau khuôn mặt nhỏ nhắn nức nở nhìn Tiêu Mạc Ngôn, hỏi

"Thật sao?"

Tiêu Mạc Ngôn:...

Tiêu tổng phẫn nộ rồi, hài tử cũng không ôm nữa, trực tiếp ném cục thịt cho Hạ Linh Doanh, còn mình thì cúi đầu ăn cơm. Tên oắt con này đã

https://thuviensach.vn

thành tinh rồi sao?

Hạ Linh Doanh ôm Tiêu Mỹ Nhân, buồn cười nhìn xem người đang nộ khí ngập trời ~ Tiêu tổng, cúi đầu xoa xoa khuôn mặt Mỹ Nhân còn chưa khô nước mắt

"Mỹ Nhân ngoan, hôm nay là sinh nhật mẹ Tiêu, con không thể khi dễ mẹ Tiêu."

"Là Đại Tiêu khi dễ Mẹ trước."

Tiêu Mỹ Nhân còn được di truyền từ Tiêu Mạc Ngôn cái tính hay nói trúng tim đen, hơn nữa hài tử căn bản sẽ không tô son trát phấn vào lời nói, nên chỉ một câu nói đã làm cho hai đại nhân ở đây đều có chút sững sờ.

Tiêu Mạc Ngôn nuốt nuốt đồ ăn trong miệng cho khỏi nghẹn chết, nhìn chằm chằm Tiêu Mỹ Nhân

"Mẹ khi dễ mẹ con sao?"

Hạ Linh Doanh không biết đang nghĩ tới điều gì, mặt lại có chút hồng.

Tiêu Mỹ Nhân hướng về phía nàng lắc lắc đầu, không chút luống cuống trả lời

"Ngày đó con nhìn thấy Đại Tiêu tóm lấy Mẹ vào nhà, Mẹ không vui muốn đẩy ra nhưng mà Đại Tiêu vẫn kéo Mẹ, tóm Mẹ, còn đánh Mẹ, Mẹ lúc đó mặt đều giận đến đỏ lên."

"Ta kéo nàng, tóm nàng, đánh nàng?"

Tiêu Mạc Ngôn buồn bực nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh mặt đỏ lên giận dữ liếc nàng, người nào đó làm chuyện tốt mà nhanh như vậy đã quên sao? Cái này, Tiêu Mạc Ngôn cũng suy nghĩ minh bạch, thoáng cái

https://thuviensach.vn

cắn nhầm đầu lưỡi, mặt cũng đỏ lên, cúi đầu xuống đất. Việc này như thế nào lại để cho nhãi con chết tiệt này nhìn thấy chứ?

Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu vừa nhìn thấy Đại Tiêu cúi đầu, liền nhận thức suy đoán của mình đúng rồi, nàng quay người lại dùng sức ôm cổ Hạ Linh Doanh, nói ra lời thề son sắt

"Mẹ, mẹ yên tâm, khi con trưởng thành, tuyệt đối sẽ không để cho người xấu khi dễ mẹ nữa!"

PS: Chính thức đầu quân về #teammynhan =)))))))) Mới nhỏ mà đã bá đạo quá mức :))) Dự đoán trong tương lai Đại Tiêu sẽ bị áp bức bóc lột nặng nề bởi Tiểu Tiêu =))) Mai mốt mà chế nào lỡ sanh ra baby như vậy chắc cũng ăn chay dài dài =))) Suy nghĩ kĩ trước khi lựa chọn ai sanh nhe :"> Phong tổng đúng là mỹ nhân vạn người mê, đến cả con nít 1 tuổi cũng dụ được =))) Hắn là sau vụ nài Tiểu Thảo sẽ ghi tên Mỹ Nhân vào black list của chỉ =))))))))))

Nay đi học, gặp chế giảng viên mới dạy thay, trẻ ơi là trẻ, nhìn hiền cực kì, lại còn ôn nhu nữa, đi từng bàn chỉ bài, đi dạy mà thắt tóc bím rất đẹp, nhìn sến gơ vô cùng =)))))) :"> Chỉ nói vại thôi chứ tui ko có ý gì với chế giảng viên đâu nha, mấy người ko được nghĩ và nói bậy bạ :(Lâu lâu mới gặp 1 người tâm đắc nên chia sẻ cho mấy bạn GATO thoi =)))) Ôi, giờ chỉ mong học tối thứ 2 để gặp chế giảng viên =)))))))))) Thiệt dại gái :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 6 Cãi nhau

Edit: Tiểu Thiên Thanh

Beta: girl_sms

Bị bảo bối nhà mình kỳ thị như vậy, Tiêu Mạc Ngôn cũng không buồn rầu gì, rốt cuộc cũng là con gái chung của hai người, thương ai hay kì thị ai cũng đều giống nhau mà. Hơn nữa nhiều người thương phu nhân, Tiêu Mạc Ngôn cũng rất vui, nhưng thử hỏi có một ngày, Tiêu Mạc Ngôn cùng phu nhân cãi nhau, Tiêu Mỹ Nhân sẽ theo phe ai đây, trong nội tâm Tiêu tổng thật đúng là không có đáp án.

Mấy năm nay sự nghiệp làm đạo diễn của Hạ Linh Doanh dần dần nổi lên, cũng được chút ít giải thưởng, gần đây nàng hợp tác cùng đạo diễn lớn Ngô Thiên Thành, Hạ Linh Doanh rất coi trọng lần hợp tác này vì nàng có thể học hỏi được nhiều điều từ tiền bối.

Với thái độ cần cù chăm chỉ, đoạn thời gian Hạ Linh Doanh này luôn đặt tâm trí của mình vào công việc. Tiêu Mạc Ngôn tuy rằng không vui, nhưng nhìn thấy vết sẹo trên cổ tay Hạ Linh Doanh do mình gây ra ngày xưa, cả đời cũng không cách nào xóa đi vết sẹo này, nên cho dù trong lòng nàng có bao nhiêu bất mãn cũng đều nuốt vào trong bụng.

Tiêu Mạc Ngôn đối với Ngô Thiên Thành không có chút thiện cảm nào, bốn mươi tuổi mà chưa kết hôn, , khuôn mặt lại mang vẻ gay gay nữa. Tóm lại người này chưa lập gia đình mà lại tiếp cận với nữ nhân của mình như

https://thuviensach.vn

vậy, Tiêu Mạc Ngôn thập phần không vui. Nhất là từ khi có Mỹ Nhân, đôi khi nàng ở nhà làm ngựa cho Mỹ Nhân cưỡi, cùng chơi đùa với con gái, Tiêu Mạc Ngôn lại có cảm giác như mình đã trở thành bà nội trợ .

Vì che giấu tâm tình bất an, Tiêu Mạc Ngôn vụng trộm đi theo dõi, đương nhiên, nàng không dám một thân một mình hành động, nếu một người đi thì hơi kì, bởi vậy nàng ôm theo tiểu bằng hữu Tiêu Mỹ Nhân đi đến studio.

"Mỹ Nhân a, một hồi Mẹ Hạ quay phim, con không thể nói chuyện a, ta và con chỉ được nhìn trộm từ xa thôi biết không.

"Dạ."

Mỹ Nhân một tay ôm lấy cổ Tiêu Mạc Ngôn, một tay cầm Haagen-Dazs ăn dính đầy trên miệng, Tiêu Mạc Ngôn nhìn con gái cưng đáng yêu như vậy, lại không thấy bẩn chút nào mà còn hôn lên cái miệng nhỏ nhắn một cái.

"Đại Tiêu, sao chúng ta lại phải vụng trôm nhìn mẹ Hạ vậy?"

Bạn nhỏ Tiêu Mỹ Nhân chăm chú nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn có chút cứng đờ, hít sâu một hơi, hỗn đản A Đan, không biết dạy tốt cho trẻ con. Trẻ con mà biết nói lời này sao?

"Ta là sợ quấy rầy công việc của nàng."

Tiêu Mạc Ngôn giải thích đầy lý lẽ, rốt cuộc bạn nhỏ cũng mau chóng ăn xong kem để có thể vụng trộm nhìn Mẹ, Mỹ Nhân cũng không hỏi nhiều nữa, ngoan ngoãn ôm cổ Tiêu Mạc Ngôn cùng nàng rình coi.

Ngô Thiên Thành cùng Hạ Linh Doanh đang thảo luận kịch bản, nhìn từ góc độ của Tiêu Mạc Ngôn thì thấy "thân mật khăng khít". Hơn nữa khóe miệng Hạ Linh Doanh lại mang theo nụ cười, hai người tựa hồ đang thảo

https://thuviensach.vn

luận cái gì đó rất vui vẻ, Ngô Thiên Thành cũng cười không ngừng, Tiêu Mạc Ngôn nhếch miệng, nắm thật chặt tay Mỹ Nhân .

"Thúc thúc kia nhìn đẹp trai a."

Bạn nhỏ Tiêu Mỹ Nhân của chúng ta không nhìn ra trong nội tâm của ĐạiTiêu nhà mình đang khó chịu, Thành thực chỉ vào Ngô Thiên Thành tán thưởng. Ngô Thiên Thành tuyệt đối là trẻ mãi không già, nhanh bốn mươi tuổi, nhưng nhìn không ra dấu vết của năm tháng, mày rậm mắt to, ngũ quan rõ ràng, khí chất phi phàm... Quả là già trẻ đều ăn thông.

Tiêu Mạc Ngôn nhíu mày, không vui nhìn Mỹ Nhân

"Con gọi hắn cái gì? Thúc thúc? Mẹ Hạ dạy con sao, hừ, lão nam nhân đó mà đẹp trai? Da mặt dầy thì có."

Tiêu Mạc Ngôn không vui lẩm bẩm, kỳ thật nàng là người hiểu rõ nhất con gái của mình, ánh mắt nhìn người của Mỹ Nhân so với sói lang còn chuẩn hơn, cả đứa bé cũng khen hắn ta đẹp trai, còn phu nhân ...

Bệnh cũ của Tiêu tổng lại tái phát, ở trước mặt người ngoài luôn rất có tự tin, nhưng khi đối mặt với các sự việc liên quan đến vợ yêu, nàng liền khẩn trương, không còn là chính mình nữa. Tiêu Mỹ Nhân thật sự không biết Đại Tiêu làm sao vậy, không nói tiếng nào liền ôm mình lên xe, rầu rĩ không vui.

"Mẹ Hạ đi ra rồi kìa!"

Chờ hơn nửa ngày, Tiêu Mỹ Nhân trông thấy Hạ Linh Doanh đi ra khuôn mặt liền hưng phấn, nàng tuy rằng bình thường hay cùng Tiêu Mạc Ngôn làm ầm ĩ, nhưng vẫn luôn ngoan ngoãn nghe lời Đại Tiêu khi ra ngoài. Nhàm chán đợi đến trưa, cuối cùng trông thấy Mẹ ra, Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu có một loại cảm giác như trút được gánh nặng, thoải mái vô cùng.

https://thuviensach.vn

"Đừng ồn."

Tiêu Mạc Ngôn như thám tử Holmes tựa vào trong xe nhìn lén Hạ Linh Doanh cùng một nhóm người bước ra như là muốn đi ra ngoài liên hoan, Ngô Thiên Thành lái xe rồi mở cửa, Hạ Linh Doanh mỉm cười ngồi lên, lập tức cái chiếc xe màu lam Ferrari lái đi, Tiêu Mạc Ngôn nắm tay lái, buồn bực không nói lời nào.

Tiêu Mỹ Nhân cũng ngồi đàng hoàng trên ghế, nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn không dám lên tiếng.

Hai mẹ con đều trầm mặt, lúc này Hạ Linh Doanh lại gọi điện tới, Tiêu Mạc Ngôn nhìn Tiêu Mỹ Nhân rồi cầm điện thoại bấm nút trả lời.

"Tiêu, đêm nay Tiêu cùng Mỹ Nhân ăn cơm đi, trong nhóm hôm nay có liên hoan."

"Òh"

Tiêu Mạc Ngôn rầu rĩ đáp lời, Hạ Linh Doanh có chút kỳ quái,

"Làm sao vậy? Lại cùng Mỹ Nhân cãi nhau hả? Tiêu lớn như vậy rồi đừng khi dễ con nữa."

"Òh."

Tiêu Mạc Ngôn trả lời qua loa, bên phía Hạ Linh Doanh có chút ầm ĩ, tựa hồ có người gọi nàng

"Em cúp a, Tiêu đừng cho con ăn đồ ngọt, nhớ kĩ nha!"

Nói xong, Hạ Linh Doanh cúp điện thoại, Tiêu Mạc Ngôn nghiêng đầu nhìn thấy Mỹ Nhân đang ăn kẹo, trong bụng khí nóng đang không có chỗ xả, nàng đoạt lại cây kẹo

https://thuviensach.vn

"Mẹ Hạ không cho ăn, không nghe thấy sao? !"

Gần đây Tiêu Mỹ Nhân đang cùng A Đan học đặt câu, vừa nhìn Tiêu Mạc Ngôn như vậy cũng biết nàng tâm tình không tốt, bĩu môi nói

"Khi dễ con hả, a di nói, Đại Tiêu hiện tại như bà nội trợ, không có việc gì làm chỉ biết khi dễ tiểu hài tử thôi."

Bà nội trợ? Hai mắt Tiêu Mạc Ngôn bốc hỏa nhìn Tiêu Mỹ Nhân, Tiêu Mỹ Nhân vừa nhìn thấy điệu bộ này, lập tức lui về phía sau sử dụng chiêu Sát thủ của tiểu hài tử, không nói hai lời, nhếch miệng mà bắt đầu gào thét.

******

Về đến nhà, Mỹ Nhân vẫn nức nở khóc, Tiêu Mạc Ngôn trấn an cả buổi cũng vô dụng, nàng dứt khoát xuất ra đòn sát thủ tiến vào phòng bếp tự tay làm váng sữa cho Mỹ Nhân. Váng sữa là món ăn mà bạn nhỏ Mỹ Nhân rất thích, bé ngồi ở trên ghế sa lon khóc một hồi, trông thấy Tiêu Mạc Ngôn đem váng sữa bưng ra, liền nhếch miệng cười.

"Nhìn cái mặt của con kìa, háo ăn quá, ăn chậm thôi."

Tiêu Mạc Ngôn vừa nói vừa nhìn ra ngoài, kim đồng hồ chỉ hướng mười một giờ, trong nội tâm nàng đã có chút nóng lòng

"Ăn xong liền đánh răng ngủ, nghe thấy chưa?"

"Dạ."

Tiêu Mỹ Nhân vụng trộm nhìn Tiêu Mạc Ngôn, đột nhiên có chút yêu thương người mẹ dở hơi này, Mẹ cũng thật là, làm Đại Tiêu đợi lâu như vậy vẫn không trở về.

Thật vất vả đem Tiêu Mỹ Nhân dỗ ngủ, Tiêu Mạc Ngôn nhìn đồng hồ, đã mười hai giờ, nàng hừ lạnh một tiếng, đi đến phòng khách mở đèn nhìn ra

https://thuviensach.vn

ngoài.

Mãi cho đến 12:30, nghe tiếng xe dưới nhà, Tiêu Mạc Ngôn lập tức đứng người lên đi đến bên cửa sổ, Hạ Linh Doanh từ chiếc màu lam Ferrari đi xuống, nàng tựa hồ đã uống chút rượu, đôi má hồng hồng, Ngô Thiên Thành đem cửa xe mở ra cùng nàng nói chuyện, cuối cùng, còn hôn lên trán nàng một cái. Hạ Linh Doanh né không kịp, thân thể hướng về phía sau rồi thoáng lắc đầu, bất đắc dĩ cười.

Tiêu Mạc Ngôn nắm chặt bàn tay thành nắm đấm, hai tay ôm ở trước ngực.

Vừa mở cửa Hạ Linh Doanh liền thấy Tiêu Mạc Ngôn đứng ở trước cửa sổ, nàng sững sờ trong giây lát

"Sao Tiêu còn chưa ngủ?"

"Em chưa về tôi có thể ngủ được sao?"

Tiêu Mạc Ngôn âm trầm nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh nhíu nhíu mày

"Làm sao vậy, lại cùng Mỹ Nhân cãi nhau?"

"Em còn biết Mỹ Nhân hả? Em làm mẹ như vậy sao? Em xem bây giờ là mấy giờ rồi???"

Trong thanh âm mang theo giận dỗi không nhỏ, Hạ Linh Doanh không nghĩ tới nàng sẽ phát hỏa lớn như vậy, nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn, lại liên tưởng đến chuyện vừa rồi, phục hồi tinh thần lại, Hạ Linh Doanh tranh thủ thời gian giải thích

"Tiêu, Ngô đạo điễn từ nhỏ lớn lên ở Pháp, vừa rồi chỉ là lễ tiết thông thường, Tiêu đừng suy nghĩ nhiều."

https://thuviensach.vn

"Tôi biết rõ, không cần em phải giải thích."

Tiêu Mạc Ngôn thật sự nổi giận, nhíu mày nhìn Hạ Linh Doanh. Hạ Linh Doanh đi đến bên cạnh Tiêu Mạc Ngôn muốn ôm nàng, lại bị Tiêu Mạc Ngôn tránh né.

"Sao vậy? Đều có Mỹ Nhân rồi mà còn nóng nảy như trẻ con"

Hạ Linh Doanh có chút không kiên nhẫn, nàng gần đây bề bộn công việc, đối với mấy vụ cãi nhau vu vơ, nàng cũng không quá am hiểu, hao phí tinh lực mà không giải quyết được vấn đề.

Tiêu Mạc Ngôn nhìn nàng, mặt không biểu tình nói

"Thật đúng là có Mỹ Nhân rồi nên không giống như trước, tôi chỉ hỏi một chút em cũng sẽ phát giận, tôi trước kia nếu trở về muộn như vậy, em không phải luôn truy vấn ngọn nguồn sao?"

"Tiêu còn không biết xấu hổ nói trước kia?"

Hạ Linh Doanh nhìn chằm chằm vào Tiêu Mạc Ngôn, nàng không rõ tiêu hôm nay là ngày gì, không phải chỉ là một nụ hôn xã giao thôi sao? Trước kia nàng ta cùng những nữ nhân khác chưa làm qua như vậy chắc? Như thế nào đến lúc mình gặp phải trường hợp này lại phát hỏa?

"Ý của em là sao?"

Tiêu Mạc Ngôn lạnh lùng nhìn Hạ Linh Doanh, nhất thời bầu không khí như sắp có chiến tranh, Hạ Linh Doanh có chút mệt mỏi nhìn nàng một cái, lắc đầu

"Đừng làm rộn, em rất mệt a."

Tiêu Mạc Ngôn tức giận, nhìn chằm chằm vào Hạ Linh Doanh rồi phất tay áo quay người rời đi. Hạ Linh Doanh đứng nguyên tai chỗ, thở dài, vào

https://thuviensach.vn

nhà tắm tắm rửa.

Lúc và phòng ngủ liền nhìn thấy Mỹ Nhân, Hạ Linh Doanh biết rõ Tiêu Mạc Ngôn lúc hờn dỗi sẽ ngủ ở phòng khách, nàng nhẹ nhàng tiêu sái đến bên giường, vén chăn lên, không nghĩ là sẽ đánh thức Mỹ Nhân, Mỹ Nhân dụi dụi con mắt, nhìn Hạ Linh Doanh, nháy mắt cười

"Mẹ đã về, ôm một cái."

Hạ Linh Doanh ôm lấy Mỹ Nhân, vuốt lấy thân thể mềm mại của con gái, tâm tình đã khá lên nhiều, nàng xoa đầu nhìn Mỹ Nhân hỏi

"Có nhớ Mẹ không?"

Tiêu Mỹ Nhân dùng sức gật gật cái đầu mập mạp, mỉm cười ngọt ngào:

"Đại Tiêu cũng đặc biệt đặc biệt nhớ mẹ nữa, hôm nay Mẹ không về, Đại Tiêu luôn không vui."

"Sao, thật không?"

Trong mắt Hạ Linh Doanh hiện lên một tia ảm đạm, nàng vỗ vỗ lưng Tiêu Mỹ Nhân, nhẹ nói

"Ngoan, ngủ đi, Mẹ dỗ."

"Dạ."

Tiêu Mỹ Nhân lẩm bẩm chui vào cái lòng mẹ, suy nghĩ một chút, nàng cảm thấy có điểm gì đó là lạ, ngửa đầu hỏi Hạ Linh Doanh:

"Mẹ, hôm nay con không phải cùng Đại Tiêu giành ôm mẹ nữa hả?"

"Ngủ đi."

https://thuviensach.vn

Hạ Linh Doanh hôn một cái lên trán của nàng nói, bình thường Tiêu Mỹ Nhân rất nghe nàng nói, nhưng lúc này lại không biết làm sao, thân thể mập mạp đẩy người Hạ Linh Doanh ra, quay người nhìn bên kia giường lớn, rất muốn truy rõ ngọn nguồn

"Mẹ, Đại Tiêu đâu?"

PS: Mỹ Nhân tuy cà chớn như mẹ Tiêu nhưng lúc cần cũng rất chính nghĩa nha :))) Không bao giờ quyên Đại Tiêu nhà mình =))) Nay hai mẹ con họ Tiêu không cùng nhau giành Hạ Hạ nữa, nói vậy chứ muốn có gia đình kiểu mẫu như gia đình nài ghê :"> Không biết khi nào mới có hiuhiu, Diệp Sáp cũng kì ghê, cuối cuối rồi mà còn muốn hai người cãi nhau vì lão nam nhân gay gay =))))

Dạo này edit và beta không nhanh nhẹn như xưa nữa, cũng chẳng rảnh để ôm lap nhìu, chắc triệu chứng của sắp rút lui khỏi sân khấu :(Nói vậy chứ còn lâu mới rút nổi, còn 2 bộ trường thiên nữa, hi vọng sắp tới có bộ nào hay hay để níu chưn mình lại giới Bách hợp =)))) sợ bay qua đam mỹ quá :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 7 Không khí căng thẳng

Edit: Tiểu Thiên Thanh

Beta: girl_sms

Bình thường giờ này Mỹ Nhân sẽ cùng Tiêu Mạc Ngôn huyên náo hăng say, hai người sẽ từ đầu giường leo đến cuối giường, ai bò nhanh sẽ được ôm Hạ Linh Doanh ngủ, Mỹ Nhân rất có cốt khí, tuy rằng luôn thua, nhưng là tình nguyện làm người chịu thua, đem Hạ Linh Doanh hiến cho Tiêu Mạc Ngôn, thân thể Mỹ Nhân so với những đứa bé bình thường khác khỏe mạnh hơn rất nhiều, nhất là thi bò, với tốc độ của bé tuyệt đối có thể bắt kịp động vật bốn chân.

Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mỹ Nhân thở dài, giải thích

"Đại Tiêu có công việc, phải ngủ ở phòng khách, nàng sợ làm con thức giấc."

"Không được."

Tiêu Mỹ Nhân vừa nói vừa bò đi, Hạ Linh Doanh tranh thủ thời gian đè con lại

"Con làm gì?"

"Con muốn đi tìm Đại Tiêu."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mỹ Nhân có chút không vui, khuôn mặt nhiều thịt nhăn thành một khối, Hạ Linh Doanh ôm lấy bé lại bị Tiêu Mỹ Nhân đẩy ra

"Mẹ đi cùng lão nam nhân đẹp trai kia đi, ta chỉ cần Đại Tiêu thôi."

"Con nói cái gì?"

Hạ Linh Doanh nhíu mày, tâm tình nhảy dựng lên, Tiêu Mạc Ngôn dám nói mấy lời này với con gái sao?

Vừa nghĩ tới những việc phát sinh buổi chiều, Tiêu Mỹ Nhân lập tức cảm thấy Đại Tiêu nhà mình đã phải chịu ủy khuất, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, mắt muốn khóc

"Mẹ, có phải mẹ không cần con cùng Đại Tiêu nữa không? Vì cái gì mấy ngày nay đều trở về nhà muộn như vậy? Con cùng Đại Tiêu mấy lần đến nhìn mẹ, mẹ đều cùng lão nam nhân kia ở cùng một chỗ, Đại Tiêu mỗi lần nhìn thấy đều rất khổ sở."

Nghe xong Tiêu Mỹ Nhân nói, Hạ Linh Doanh có chút sững sờ, thừa dịp Hạ Linh Doanh ngây người, Tiêu Mỹ Nhân nhanh như chớp như bánh xe lăn xuống giường, cũng không mang dép lê, trực tiếp chạy đến phòng Tiêu mạc Ngôn.

"Mở cửa a, Đại Tiêu."

Tiêu Mỹ Nhân với không tới tay nắm cửa, dùng bàn tay nhỏ bé ra sức gõ cửa, trong phòng khách Tiêu Mạc Ngôn nghe được Mỹ Nhân đập cửa liền sững sờ, nàng từ trên giường bò lên, bước nhanh đi tới mở cửa ra.

"Đại Tiêu."

Thân thể Mỹ Nhân béo ục ịch, trên mặt còn vương hai giọt nước mắt, vừa nhìn thấy Tiêu Mạc Ngôn liền vươn cánh tay chắc nịch ra, Tiêu Mạc

https://thuviensach.vn

Ngôn vội vàng ôm lấy con, liếc bên cạnh nhìn nhìn, không nhìn thấy Hạ Linh Doanh đâu

"Làm sao vậy? Ai khi dễ con hả?"

Hai tay Tiêu Mỹ Nhân dùng sức ôm cổ Tiêu Mạc Ngôn, dùng đôi mắt như hạt bồ đào nhìn nàng rơm rớm

"Đại Tiêu, không cần sợ, Mẹ Hạ không ở với mẹ, con ở cùng mẹ."

Tiêu Mạc Ngôn vốn không có thấy gì đặc biệt, mà hiện nay được nữ nhi bảo bối nhà mình an ủi như vậy, cảm giác ủy khuất cuồn cuộn kéo tới, nàng ôm lấy Tiêu Mỹ Nhân, đột nhiên cảm thấy mình sinh đứa con này thật không uổng phí mà.

Ban đêm, Tiêu Mỹ Nhân ngủ rất ngon, còn Tiêu Mạc Ngôn cơ hồ là một đêm không ngủ, mà bên cạnh Hạ Linh Doanh cũng không khá hơn, trằn trọc thở dài đầy tâm sự, phải biết rằng lão phu lão thê một khi cãi nhau, sự im lặng còn đáng sợ hơn lời qua tiếng lại.

Mãi cho đến sáng ngày thứ hai, lúc ăn cơm, Tiêu Mạc Ngôn cùng Hạ Linh Doanh đều tương đối im lặng ngồi ở trước bàn ăn, trên cổ Tiêu Mỹ Nhân quàng khăn ăn, nhìn Tiêu Mạc Ngôn rồi lại nhìn Hạ Linh Doanh, tâm tình không vui cho lắm.

Tiêu Mạc Ngôn trầm mặc im lặng ăn cơm, Hạ Linh Doanh thỉnh thoảng nhìn nàng, muốn nói gì đó, tuy nhiên lại bị khối băng trên mặt Tiêu tổng của chúng ta làm cho đông lạnh. Tiêu Mỹ Nhân lúc này mới được chứng kiến bầu không khí như vậy giữa hai Mẹ, bình thường buổi sáng ăn cơm nàng vui vẻ tươi cười, Mẹ Hạ từng miếng từng miếng đút cho nàng, Đại Tiêu thì cùng nàng nói chuyện vui vẻ, kể chuyện ngày xưa cho nàng, tiểu bằng hữu Tiêu Mỹ Nhân cảm thấy hai mẹ của mình như vậy thật không tốt, không được tự nhiên.

https://thuviensach.vn

"Đại -- "

"Câm miệng, ăn cơm."

Tiêu Mạc Ngôn lạnh như băng cắt ngang lời Tiêu Mỹ Nhân, tiểu bằng hữu nhếch miệng, Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn, không lên tiếng, đem Tiêu Mỹ Nhân ôm lấy. Đáng thương núp ở trong ngực Hạ Linh Doanh, Tiêu Mỹ Nhân không chớp mắt nhìn Tiêu Mạc Ngôn, nàng hiện tại có chút mơ hồ, ngày hôm qua nàng rõ ràng cảm thấy là Mẹ không đúng, Đại Tiêu thật đáng thương, nhưng làm sao sau khi cùng Đại Tiêu ngủ cả đêm, cảm giác này liền trái ngược như vậy?

"Ai nha, nhìn xem Mỹ Nhân của chúng ta tại sao lại ỉu xìu như vậy nè!"

A Đan cười tươi hết sức, nguyên bản còn rất úy khuất Tiêu Mỹ Nhân trông thấy A Đan liền nở nụ cười, vươn hai tay ra muốn ôm một cái

"Đản Đản a di!"

"..."

A Đan bất đắc dĩ ôm lấy Tiêu Mỹ Nhân, nắm cái mũi Tiêu Mỹ Nhân cười nói

"Dì nói với con bao nhiêu lần rồi, là Đan Đan a di, không phải Đản Đản a di."

Tiêu Mỹ Nhân gật đầu,

"A, Đản Đản a di, Đông Đông a di như thế nào không tới nhà con?"

Tiêu Mỹ Nhân không chỉ thừa hưởng vẻ đẹp từ hai mẹ, mà còn có di truyền tính sắc bén trong lời nói của Tiêu Mạc Ngôn, A Đan không biết từ khi nào mà mình cùng Đằng Diêm nổi lên với biệt danh "Đản đông a di"

https://thuviensach.vn

một tiếng Đản Đản, Đông Đông a di gọi thật vui sướng, A Đan thì cảm thấy không sao cả, ngược lại là Đăng Diêm, mỗi lần nghe thấy đều đen mặt.

"A, không phải Ngô đạo diễn trở về rồi sao? Đông Đông a di đi đón thúc thúc ấy rồi."

A Đan nói một câu làm thương tổn đến cả ba người, Tiêu Mạc Ngôn sắc mặt vốn không tốt, nay càng thêm âm trầm, Hạ Linh Doanh nhìn nàng cắn môi dưới, mà Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu thì lại cau mày, không vui nói

"Không thích hắn, không đẹp bằng Đại Tiêu."

Nha! A Đan kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Mạc Ngôn cùng Hạ Linh Doanh, không sai đâu, biết ngay là có biến mà.

******

Tiêu Mạc Ngôn cảm thấy mình cần phải điều chỉnh sinh hoạt, không thể cứ như vậy biến thành bà nội trợ. Nàng cùng Hạ Linh Doanh bởi vì cái tên Ngô Thiên Thành mà gây gổ như vậy, phu nhân đối với nàng không còn kiên nhẫn nữa, đây chẳng phải là mị lực của nàng ngày càng giảm xuống sao, chuyện này nếu không kịp ngăn lại, thì về sau nhà cửa sẽ không yên a.

Ngồi ở Thánh Hoàng, Tiêu Mạc Ngôn âm thầm nghĩ, mà đối diện với nàng, người mẫu chờ đợi đã lâu ~ Hàn Linh lại đang mỉm cười nhìn nàng

"Xem ra em đến không phải lúc, Tiêu tổng xem ra tâm tình không tốt a."

Sáu năm trôi qua, Hàn Linh đã từ một người mẫu chập chững vào nghề nay đã là người mẫu quốc tế, đúng là thời gian thay đổi không chỉ là danh tiếng mà còn đổi luôn tâm tính cùng khí chất. Từ một người non nớt, mà nay lại có một phong thái kiêu sa như đại tướng.

https://thuviensach.vn

Hiện tại nàng ta được xem như con gà đẻ trứng vàng của Thánh Hoàng, bất luận là ai cũng phải liếc mắt nhìn. Cuộc sống của một minh tinh làm khí chất khinh người của nàng càng ngày càng tăng, nàng rất thích tìm đến Tiêu Mạc Ngôn tâm sự, một là để báo cáo công tác, hai là coi như truy hồi một ít tiếc nuối thời trẻ. Lúc còn trẻ cái gì nàng cũng không hiểu, đơn thuần bụng dạ thẳng thắn, mà những năm này rèn luyện trong giới đã làm cho nàng minh bạch rất nhiều điều, cũng hiểu được rất nhiều chuyện, có vài con đường, tuy rằng đều đi được, nhưng nếu như lượn rẽ vào một ngõ nhỏ, có lẽ sẽ có thu hoạch không tưởng tượng được.

Hàn Linh cảm thấy Tiêu Mạc Ngôn bây giờ so với sáu năm trước có thêm một loại khí chất ổn trọng, không còn như trước kia là nữ hoàng ong bướm, hiện nay vẫn xinh đẹp nhưng lại mang theo một phần lắng đọng, trong lòng Hàn Linh rất rõ ràng, phần lắng đọng này cực kỳ giống với Hạ Linh Doanh, chỉ cần như vậy cũng biết địa vị của Hạ Linh Doanh trong lòng Tiêu Mạc Ngôn. Nhưng Hàn Linh cũng không thèm để ý đến những thứ này, hết thảy tất cả cũng không thể che lấp ánh hào quang do Tiêu Mạc Ngôn tỏa ra.

Tiêu Mạc Ngôn thở dài, nhìn Hàn Linh

"A Linh, cô nói tôi già rồi phải không?"

Cũng chỉ có Tiêu tổng mới dám đem Hàn Linh gọi bằng cái tên A Linh quê mùa như vậy, Hàn Linh không thèm để ý chỉ cười cười

"Sao vậy, Tiêu tổng, có chuyện phiền muộn phải không, thật không giống với Tiêu Tổng tràn đầy tự tin ngày trước."

Tiêu Mạc Ngôn phất phất tay, tựa ở trên ghế không nói thêm gì nữa. Kỳ thật nàng cũng hiểu rõ, lo được lo mất hoàn toàn không phải là tính cách của mình.

https://thuviensach.vn

"Rất lâu không cùng cô nói chuyện, hay tối nay chúng ta ra ngoài chút đi."

Hàn Linh đề nghị như vậy thật khiến Tiêu Mạc Ngôn bị lay động, nhưng trong đầu lại một lần hiện ra hình ảnh Mỹ Nhân béo ục ục cùng với khuôn mặt của Hạ Linh Doanh, nàng hít sâu một hơi, không lên tiếng.

"Đi đi, coi như thư giãn một tí, yên tâm, tôi sẽ không rót rượu là một phần trong cuộc sống, nhưng không thể coi là toàn bộ. Nàng còn lề mề lôi thôi như vậy, liền ngay cả chính nàng cũng sẽ xem thường bản thân mình a.

******

Ban đêm, bị Hạ Linh Doanh ôm đi ăn cơm, Tiêu Mỹ Nhân vẫn thở dài như đang suy ngẫm, thỉnh thoảng lại nhìn ra ngoài cửa.

"Ăn ngoan nào Mỹ Nhân."

Hạ Linh Doanh vỗ vai Mỹ Nhân, hôm nay Mỹ Nhân ăn cơm rõ ràng không như mọi ngày. Hạ Linh Doanh biết rõ Mỹ Nhân vì sao lại như vậy, tâm tình của nàng cũng không tốt, trải qua đêm qua cùng cả ngày hôm nay nghĩ lại, nàng có chút đã hối hận, phải biết rằng với tính tình của Tiêu Mạc Ngôn có thể thành thành thật thật như vậy, ở nhà trông con đã là giới hạn cao nhất rồi. Những lời hôm qua, sợ là đã đả thương đến một người vốn luôn kiêu ngạo như nàng.

"Mẹ, Đại Tiêu sẽ trở về sao?"

Mỹ Nhân quay đầu nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh nhìn con, nhìn ánh mắt tràn ngập mong chờ đó, trong lòng có chút đau

"Con ăn xong, ngoan ngoãn đi ngủ, tỉnh ngủ Mẹ Tiêu sẽ về."

"Thật không?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt cùng khuôn mặt biểu hiện sự chờ mong. Hạ Linh Doanh gật đầu

"Thật."

"Vậy tốt quá, tối nay con không cùng Đại Tiêu giành nhau ôm mẹ rồi, ăn xong sẽ đi ngủ ngay."

Tuy rằng bình thường Mỹ Nhân cùng Tiêu Mạc Ngôn rất hay náo loạn, nhưng ở trong lòng tiểu cô nương vẫn rất yêu thương Đại Tiêu nhà mình, nhất là rất thích ngửi hương bạc hà cùng cái ôm ấm áp của Đại Tiêu.

PS: Có đứa con như Mỹ Nhân cũng không uổng, hiểu chuyện dễ sợ, chương nài tuy hơi buồn vì Tiêu Hạ chưa làm lành nhưng mấy hành động của Mỹ Nhân cũng khiến fan gơ như mình hú hét =))) Cute gì mà cute hết phần của editor :(((Hỏi câu Có phải mẹ ko cần con và Đại tiêu nữa ko nghe xong thấy chỉ muốn ôm bé mà hun hun thui =)))))))) Lại còn không giành nhau ôm mẹ nữa, nhường cho Đại Tiêu :"> #teammynhan điểm ranh cái coi =))))

Nay post 2 bộ là bộ nài và Thiếu nữ ngây thơ, giờ wifi nhà chập chờn nên ko biết lúc nào mới post truyện được =.= Chắc sắp thành nông rân vì ko có wifi =)))) Bữa nào ghi nhật kí nông rân cho mấy bạn coi hihi =))))))))))))

Truyện nài có 10 chương phiên ngoại về A Đan nữa mà h thiếu nhân lực mới cả cũng ế quá nên chắc mình ko edit nhen :3

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 8 Hồ li tinh

Edit: Tiểu Thiên Thanh

Beta: girl_sms

Cơm nước xong xuôi, Mỹ Nhân bước từng bước chân nhỏ nhỏ con con ngoan ngoãn đi vào phòng ngủ, Hạ Linh Doanh nhìn đồng hồ có chút lo lắng. Loại chờ đợi này cũng không phải nàng chưa từng trải qua, chẳng qua là không giống như những lần trước, lần này có thêm cảm giác dày vò, nàng muốn nói lời xin lỗi với Tiêu Mạc Ngôn, nhưng lại không biết nên nói như thế nào. Tiêu Mạc Ngôn nóng nảy ra sao, nàng rất rõ, nếu nàng ta đang nổi nóng, chỉ cần hơi không cẩn thận một chút, bầu không khí có thể sẽ càng căng thẳng hơn.

Mười một giờ, bên ngoài đã có động tĩnh, tựa hồ còn không phải chỉ có một người, Hạ Linh Doanh đứng ở phía trước cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

Tiêu Mạc Ngôn uống hơi nhiều, Hàn Linh đỡ nàng xuống xe, nhìn nàng cười

"Tiêu tổng, hôm nay có chuyện vui sao?"

"Nói bậy."

Mặt của Tiêu Mạc Ngôn hầm hầm, tâm trạng phiền muộn muốn chết, có chuyện vui? Đêm nay nàng lấy điện thoại ra xem mấy lần, rõ ràng một cuộc

https://thuviensach.vn

gọi hay tin nhắn của Hạ Linh Doanh đều không có, thật đúng là đối với nàng yên tâm a.

Hàn Linh một tay ôm lấy eo Tiêu Mạc Ngôn, cười quyến rũ nhìn nàng. Nàng là người mẫu, lại mang giày cao gót hơn 10 phân, bởi vậy nàng cao hơn Tiêu Mạc Ngôn đến một cái đầu, còn Tiêu Mạc Ngôn lại say khướt rúc đầu vào trong ngực nàng, y như chim non nép vào người yêu, Hàn Linh nhìn nữ nhân trong ngực mình, cười cười

"Tiêu tổng, cô có biết cái gì có thể khiến cho một người một lần nữa toả ra sức trẻ thanh xuân không?"

Tiêu Mạc Ngôn nhíu mày nhìn nàng, không lên tiếng. Hàn Linh cúi đầu, đem hơi thở mập mờ phun ở bên tai người đối diện

"Tình yêu, có lẽ cô cần một cuộc tình mới."

Tiêu Mạc Ngôn cười nhẹ, lui về phía sau vài bước, có ý thức cùng Hàn Linh kéo ra khoảng cách, môi lạnh hé mở, nàng cười nói

"A Linh, ta muốn lấy lại thanh xuân, nhưng ta không muốn chết. Phu nhân nhà ta cô chưa phải chưa thấy qua, ta nếu phát sinh một cuộc tình mới, đây tuyệt đối là việc đầu người máu chảy, vụ mua bán này ta không dại mà làm."

Hàn Linh sửng sốt một chút, rồi nhìn chằm chằm vào Tiêu Mạc Ngôn một hồi, vén tóc qua một bên, nhõng nhẽo cười

"Ha ha, cô quả là ba xạo, Tiêu tổng, có ai dám khi dễ cô, cô trở về đi, nếu có -- cần, thì hãy gọi điện thoại cho tôi, tôi đợi."

Tiêu Mạc Ngôn cười lắc đầu, nhìn Hàn Linh phất phất tay rồi quay người hướng vào nhà. Nàng không nhịn được ở trong lòng thầm cảm thán, rõ ràng

https://thuviensach.vn

vài năm trong giới giải trí đã khiến một tiểu cô nương ngoan hiền biến thành một nữ nhân khôn khéo, rành đời, ai da thiệt đáng tiếc.

Mở cửa vào nhà, trong phòng đèn đuốc sáng trưng, Tiêu Mạc Ngôn cũng không lên tiếng, đem giày cởi ra. Nàng quay người lại, đã nhìn thấy Hạ Linh Doanh ôm cánh tay nhìn mình.

Tiêu Mạc Ngôn ở trong lòng cười lạnh một tiếng, nàng nhìn Hạ Linh Doanh, không nói lời nào, quay người hướng về phía phòng ngủ, lúc hai người lướt qua nhau, ngửi thấy trên người Tiêu Mạc Ngôn có mùi nước hoa của người khác , Hạ Linh Doanh nhịn không được nhíu mày lại.

Chờ Tiêu Mạc Ngôn tắm rửa xong, Hạ Linh Doanh đang ngồi trên giường chờ nàng.

"Tiêu."

"Có việc gì thế?"

Đôi má Tiêu Mạc Ngôn bị hơi nước làm cho có chút hồng, làn da như trứng gà lột bóng loáng, thời gian tựa hồ đối với nàng đặc biệt khai ân, năm tháng không lưu lại một chút dấu vết trên người nàng.

Hạ Linh Doanh nhìn ra sự lạnh lùng của nàng, nguyên bản lời xin lỗi đã chuẩn bị tốt thoáng cái bị chèn ép quay trở về, mở miệng ra liền biến thành

"Tiêu hôm nay đi đâu vậy?"

Nghe xong Hạ Linh Doanh hỏi, Tiêu Mạc Ngôn nở nụ cười, nụ cười kia mang theo một tia rét lạnh

"Tôi làm gì Hạ đạo diễn sao phải quan tâm, khó có thời gian rảnh lại cùng tôi trò chuyện, thì ra là muốn truy hỏi tôi a."

https://thuviensach.vn

Trầm mặc một hồi, Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn, trong mắt hiện lên một tia đau lòng

"Tiêu, đừng như vậy. Em biết rõ gần đây không để ý đến Tiêu và Mỹ Nhân, nhưng bởi vì vậy mà náo loạn đùa giỡn-- "

"Được rồi, Hạ đại đạo diễn, em có công tác của em, tôi cũng không phải mỗi ngày đều ở trong nhà ăn không ngồi rồi, em bận rộn công việc, hai ta ai cũng đừng chậm trễ ai, còn việc gì sao? Không có việc gì thì tôi ngủ."

Tiêu Mạc Ngôn cố gắng kiềm chế lửa giận, còn dám nói nàng đùa giỡn sao, nhắc tới là muốn bùng cháy mà. Hạ Linh Doanh đứng lên đi đến bênh cạnh Tiêu Mạc Ngôn muốn nắm lấy tay của đối phương, Tiêu Mạc Ngôn rất nhanh tránh thoát, nàng đi đến bên giường ngồi xuống làm bộ vuốt tóc, lông mày nhăn lại. Lúc sinh xong Mỹ Nhân, tháng đầu tiên nàng không nghỉ ngơi tốt, vì vậy sau này thường xuyên bị đau đầu, đoạn thời gian này vùng đầu luôn luôn đau đớn, nếu là lúc trước, Hạ Linh Doanh nhất định sẽ phát hiện ra, nhưng nay đã hơn một tuần lễ, vì cái tên Ngô đại đạo diễn kia, nàng ta ngay cả nhà cũng không muốn về, vậy thì làm sao phát hiện ra chuyện này, bây giờ lại còn muốn cùng mình lý luận là tại sao về nhà trễ?

Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn dứt khoát như vậy, biết rõ hôm nay là nói không được, nàng lặng lẽ thở dài, từ trong phòng khách đi ra ngoài. Ngồi trong phòng, Tiêu Mạc Ngôn cũng không thèm sấy khô tóc, chỉ lẳng lặng nhìn chằm chằm vào tấm ảnh chụp chung đặt trên đầu giường, có chút ngây người ngẩn ra thật lâu.

******

Sáng sớm hôm sau, sau giấc mộng đẹp Tiêu Mỹ Nhân thỏa mãn rời giường, nàng ngoan ngoãn tự mình rửa mặt, vệ sinh cá nhân sau đó ngồi chờ Đại Tiêu.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn bởi vì giận nhau với Hạ Linh Doanh nên đã sớm đi Thánh Hoàng rồi, Hạ Linh Doanh nhìn vẻ mặt tràn đầy chờ mong của Tiêu Mỹ Nhân, bờ môi mấp máy, ngập ngừng

"Mỹ Nhân, Đại Tiêu nàng -- "

Mỹ Nhân liếc nhìn Hạ Linh Doanh, bé luôn rất nghe lời Mẹ Hạ nói, luôn luôn tín nhiệm Hạ Linh Doanh hơnTiêu Mạc Ngôn. Hạ Linh Doanh thở dài, đi đến bên người con gái đem con ôm vào lòng.

"Mẹ, Đại Tiêu đâu?"

Trẻ con mặc dù tuổi nhỏ, nhưng luôn luôn mẫn cảm, Tiêu Mỹ Nhân có một loại dự cảm hôm nay nàng sẽ lại không được thấy Đại Tiêu nữa rồi. Nàng nhếch miệng muốn khóc, nhưng nhìn lại thấy Mẹ tựa hồ cũng rất khó chịu, vì vậy nén nước mắt rầm rì vài câu.

"Hai người lại cãi nhau?"

Hạ Linh Doanh ôm thật chặt Tiêu Mỹ Nhân không nói lời nào, Tiêu Mỹ Nhân nhìn Hạ Linh Doanh, ngọt ngào nói

"Chúng ta đi tìm Đại Tiêu được không, nàng rất yêu con, trông thấy con sẽ không tức giận nữa."

Mỹ Nhân thật tốt, không chỉ có tính tình vui vẻ lạc quan của Tiêu tổng, cũng di truyền luôn phong thái coi mình là nhất, là số một của Tiêu Mạc Ngôn. Dựa theo tính cách của Hạ Linh Doanh, nàng chắc chắn sẽ không đi đến Thánh Hoàng tìm Tiêu Mạc Ngôn, nhưng nhìn ra trong mắt bảo bối nhà mình sự mong chờ, nàng chỉ biết cắn nhẹ môi dưới, khẽ gật đầu.

***

[Thánh Hoàng]

https://thuviensach.vn

Bên trong phòng tổng tài, Hàn Linh đang cầm một ly cà phê cùng Tiêu Mạc Ngôn nói chuyện phiếm.

Tiêu Mạc Ngôn rõ ràng ngủ không đủ giấc, tay không ngừng xoa trán, Hàn Linh nhìn nàng nhõng nhẽo cười

"Như thế nào, Tiêu tổng, xem ra ngày hôm qua ngài chưa thả lỏng tâm tình triệt để a, hôm nay mới có vẻ mặt tức chết thế này ha."

Tiêu Mạc Ngôn liếc mắt một cái, không mặn không nhạt trả lời

"Lúc ta cùng phu nhân cãi nhau sẽ có cảm giác sống không bằng chết như vậy."

Sự thẳng thắn của Tiêu Mạc Ngôn làm cho thân thể Hàn Linh cứng đờ, nàng đối với Tiêu Mạc Ngôn là vừa yêu vừa hận, tin tưởng rằng vô luận nữ nhân nào khi nói chuyện với người mình yêu sẽ vô cùng vui vẻ, thế nhưng đối với nàng, khi Tiêu Mạc Ngôn nhắc đến phu nhân của nàng ta không thể nghi ngờ đây là chuyện mất hứng đến cực điểm. Hàn Linh sớm đã hình thành thói quen phải chịu đựng sự mất hứng này, một tay vuốt cằm, một tay chơi đùa với mái tóc dài của mình, không chớp mắt nhìn chằm chằm Tiêu Mạc Ngôn.

Nếu như ngay cả ánh mắt phóng điện đưa tình của Hàn Linh cũng không nhận ra, Tiêu Mạc Ngôn thật đúng là uổng công lăn lộn trong giới giải trí mấy năm qua, nàng hừ lạnh một cái, cảm thấy cần phải cùng cùng Hàn Linh thảo luận một chút về việc trung trinh của nữ nhân đã kết hôn trong xã hội ngày nay.

"Đại Tiêu."

Không đợi nàng mở miệng, thanh âm quen thuộc đã vang lên, Tiêu Mạc Ngôn sững sờ, vội vàng quay đầu nhìn, ở cửa ra vào thấy Hạ Linh Doanh đang ôm Mỹ Nhân đứng ở đó, mặt không cảm xúc nhìn nàng. Cuộc nói

https://thuviensach.vn

chuyện của nàng cùng Hàn Linh không biết bị hai mẹ con này nghe được bao nhiêu rồi.

Đối với Tiêu Mạc Ngôn mà nói, bị phu nhân bắt tại trận mặc dù có chút quẫn bách, nhưng không bằng bị nữ nhi bảo bối của mình chứng kiến cảnh mình bị nữ nhân khác phóng điện, nàng đứng lên, nhìn Tiêu Mỹ Nhân không biết nên mở miệng như thế nào, Mỹ Nhân tiểu bằng hữu trượt khỏi người Hạ linh Doanh, nàng chạy đến bên người Tiêu Mạc Ngôn, giang rộng hai tay mập mạp ra

"Mẹ, ôm một cái."

Một tiếng "Mẹ" làm cho cả Hạ Linh Doanh cùng Tiêu Mạc Ngôn đều là run lên một cái, phải biết rằng Tiêu Mỹ Nhân từ lúc bắt đầu tập nói đã không chịu gọi Tiêu Mạc Ngôn là Mẹ, mà hôm nay lại kêu ngọt ngào và thành thạo đến vậy, quả thật là khác lạ...

Tiêu Mạc Ngôn bế Tiêu Mỹ Nhân lên, Tiêu Mỹ Nhân thoải mái ôm lấy cổ mẹ Tiêu, dùng sức hôn nàng một cái, cuối cùng, Tiêu Mỹ Nhân ôm cổ Tiêu Mạc Ngôn, dùng ánh mắt tràn ngập địch ý nhìn Hàn Linh.

Tiêu Mạc Ngôn ôm Tiêu Mỹ Nhân nhịn cười không được, đứa nhỏ này là tới để tuyên bố chủ quyền đấy sao? Xem ra sau này không nên cho cục cưng nhà nàng xem các loại phim truyền hình tình cảm bừa bãi nữa mới được. Tiêu Mỹ Nhân chăm chú nhìn Hàn Linh

"A di."

"Ha ha, thật đáng yêu."

Hàn Linh có chút lúng túng, mở miệng nói tiếp

"Bé gọi ta là tỷ tỷ là được rồi."

https://thuviensach.vn

"A di."

Tiêu Mỹ Nhân thập phần không nể tình lặp lại lần nữa, Hàn Linh lúc này càng quẫn bách, Tiêu Mạc Ngôn cũng không nói lời nào, nàng vốn rất cưng chiều bảo bối nhà mình, rất muốn nhìn xem bảo bối đến cùng muốn làm trò gì đây.

"Mẹ đến đây đi."

Tiêu Mỹ Nhân hướng về phía Hạ Linh Doanh còn đứng ở ngoài cửa phất phất tay, Hạ Linh Doanh trầm mặc đi đến, Tiêu Mỹ Nhân không vui nói tiếp

"Mẹ, tới đây mau lên, lại gần con thêm chút nữa."

Hạ Linh Doanh liếc nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn cũng nhìn nàng, cảm thấy Tiêu Mỹ Nhân không ngớt lời thúc giục mình lại gần, Hạ Linh Doanh đành phải đi đến bên người Tiêu Mạc Ngôn.

Tiêu Mỹ Nhân lúc này rất vui vẻ, nàng nhìn Hàn Linh kiêu ngạo nói

"A di thật xinh đẹp."

"Ha ha, thật không?"

Hàn Linh đã bởi vì thấy Hạ Linh Doanh đến mà cảm thấy rất bất an, hơn nữa còn có thái độ lúc nãy của Tiêu Mỹ Nhân, nàng hết sức lo lắng. Nhưng nghe lời khen này, Hàn Linh cảm thấy hài tử này cũng không tệ a...

Tiêu Mỹ Nhân tiếp tục cùng Hàn Linh trò chuyện rất chân thành, đặc biệt dùng sức thật lớn gật gật đầu

"A di, thật sự rất đẹp, tựa như hồ ly tinh trong mấy bộ phim con hay xem trên TV."

https://thuviensach.vn

PS: Xác định Mỹ Nhân đúng là con ruột của Tiêu tổng rồi =)))))))))) Ta nói nó lanh gì đâu không, không coi ai ra gì hết, vào thay mẹ Hạ dằn mặt hồ li tinh :))) Cho người ngoài thấy cảnh tượng 1 nhà 3 người hạnh phúc =)))) Trước khi đánh người ta một đòn còn biết cho người ta một chút ngọt ngào, chiến thuật y chang má Tiêu :">

Mấy chương này tuy ngược nhưng được cái thấy Mỹ Nhân là vui liền :"> Chương sau nhóc con này còn cute hơn, nhất là khi nói chuyện với chế A Đan =))) Chương sau cũng làm lành nha :3 Yên tâm, Lá Xanh giống mình, ngược nhưng vẫn có chút ngọt, không đến mức xé tâm =))))

Nay nói ít lại để làm 1 nữ nhân kiệm lời lạnh lùng băng lãnh =))) :"> vì vậy nên mình xin phép hết PS =))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 9 Nụ hôn nồng nhiệt

Edit: girl_sms

Beta: Don Sociuu :"> (Beta mới tuyển về cũng bị mị lực mãnh liệt của mình dụ lun :">)

Đối với những lời nói củaTiêu Mỹ Nhân, ba người lớn ở đây xuất hiện ba loại tâm tư khác nhau, Hàn Linh là lúng túng xen lẫn một chút căm tức, Hạ Linh Doanh nhìn Hàn Linh, đối với nàng ta cũng có một chút ấn tượng, không ngờ chớp mắt đã trở thành người mẫu. Hàn Linh nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn, cho rằng Tiêu Mạc Ngôn có thể vì mình mà lên tiếng, ít nhất là cho mình chút mặt mũi mà trách cứ Tiêu Mỹ Nhân, thật không nghĩ đến tâm tư của Tiêu mama đặt hết lên cô bé nhỏ, ôm Tiêu Mỹ Nhân hôn một cái thật kêu, hết sức vui vẻ, cái miệng nhỏ nhắn của bảo bối nhà họ Tiêu tựa hồ có thể "giết người không cần dao", giết người không thấy máu...

Mang theo một tia không cam lòng và cô đơn, Hàn Linh rời khỏi. Tiêu Mỹ Nhân nhìn nàng ta rời đi, vui vẻ mà ôm cổ Tiêu Mạc Ngôn, đối với Tiêu mama cũng chu chu cái mỏ lại gần muốn hôn.

Hạ Linh Doanh trầm mặc đứng ở một bên, nhìn hai mẹ con nhà họ Tiêu

"Mỹ Nhân, con xuống lầu tìm dì Đản Đản chơi một lát đi, mẹ có chuyện muốn nói với mẹ Hạ "

https://thuviensach.vn

Cuối cùng vẫn là Tiêu Mạc Ngôn tìm được cách đuổi khéo bóng đèn, Tiêu Mỹ Nhân bình thường nhất định sẽ không để hai mẹ ở chung còn mình bị ra rìa, nhưng lúc này lại rất nghe lời, bỏ cánh tay nhỏ nhắn ra khỏi cổ Tiêu Mạc Ngôn, vẫn không quên đóng cửa cho hai mẹ lúc ra ngoài...

Lúc Mỹ Nhân còn ở đây thì không có cảm giác gì, nhưng đợi bảo bối vừa đi, chỉ còn lại mình và Tiêu Mạc Ngôn, Hạ Linh Doanh lại có chút bất an

Tiêu Mạc Ngôn nhìn Hạ Linh Doanh, năm tháng trôi qua, cải biến quá nhiều nhân tình thế thái, nhưng nữ nhân trước mắt vẫn như trước, lúc bất an mặt sẽ hồng lên. Tiêu Mạc Ngôn ôm hai tay lắc đầu muốn cười.

Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn ôm lấy hai tay lại nhìn mình lắc đầu, nàng cắn cắn môi dưới, ngập ngừng mở miệng

"Tiêu..."

Tựa hồ lúc hai người ở cùng một chỗ, khi cãi nhau phần lớn đều là Hạ Linh Doanh mở miệng nói, vấn đề này hai người đã từng cùng nhau nghiên cứu thảo luận qua, Tiêu Mạc Ngôn cho rằng mỗi lần cãi nhau đều là phu nhân mình cố tình gây sự, cho nên mới phải mở miệng muốn hòa hoãn làm lành trước.

Hạ Linh Doanh cười cười không cùng Tiêu Mạc Ngôn chấp nhặt, chỉ có đáy lòng biết rõ vì sao nàng làm như vậy. Vô luận thế sự biến hóa như thế nào, Tiêu Mạc Ngôn ở trong mắt nàng vẫn luôn là người chói lọi rực rỡ nhất, nàng vẫn luôn lo lắng sợ hãi một ngày sẽ bị người khác cướp đi, vì vậy nàng phải đem Tiêu Mạc Ngôn nắm trong lòng bàn tay mới có thể an tâm được.

Nhìn chằm chằm vào đối phương một hồi, Tiêu Mạc Ngôn tiến lên một bước đi đến bên cạnh Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh theo bản năng lui về sau một bước, phải tựa vào mặt bàn. Hai tay vượt qua thân thể Hạ Linh

https://thuviensach.vn

Doanh đặt trên hai cạnh bàn, Tiêu Mạc Ngôn nhìn chằm chằm vào ánh mắt của phu nhân nhà mình, Hạ Linh Doanh khẩn trương cúi đầu, hô hấp có chút rối loạn.

"Xem ra là ta nghĩ lầm rồi."

Tiêu Mạc Ngôn lầm bầm lầu bầu mấy câu, Hạ Linh Doanh ngẩng đầu nhìn nàng, một tay không tự giác đặt ở trước ngực như muốn đẩy Tiêu Mạc Ngôn ra, Tiêu Mạc Ngôn lại bắt lấy tay nàng đặt lên trên bàn, bảo trì tuyệt đối quyền khống chế.

"Thành thói quen?"

Làm như nhớ tới ngày đó, Tiêu Mạc Ngôn kiều mị cười cười, không sợ khoảng cách đã gần đến mức hô hấp cũng có thể nghe thấy, nàng đem môi mỏng dán vào bên tai đã phiếm hồng của Hạ Linh Doanh

"Ngô đạo có thói quen như vậy sao? Hắn làm vậy với em?"

"Tiêu..."

Đã thật lâu không có thấy Tiêu Mạc Ngôn như vậy, Hạ Linh Doanh mang theo một tia quẫn bách, tim đập như sắp lao ra khỏi lồng ngực. Tiêu Mạc Ngôn tất nhiên là cảm thấy được, tay kia phủ lên ngực của Hạ Linh Doanh

"Tim em cũng có thể đập mạnh vậy sao?"

Hạ Linh Doanh cảm giác môi mình hơi khô, nàng cúi thấp đầu không dám nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn cười cười, tay đặt ở trên ngực dời đi, nắm lấy cằm của người đối diện

"Phu nhân, em nói mị lực của ta có phải giảm mạnh theo thời gian rồi phải không? Em rõ ràng cũng không muốn nhìn ta."

https://thuviensach.vn

Thanh âm vô tội, mang theo một tia mị hoặc quen thuộc, Hạ Linh Doanh bị ép phải ngẩng đầu nhìn Tiêu Mạc Ngôn, nhìn thấy trong mắt nàng thần thái câu nhân quen thuộc, Hạ Linh Doanh có chút thất thần. Tiêu Mạc Ngôn nhìn chằm chằm vào khuôn mặt tinh xảo của Hạ Linh Doanh gần trong gang tấc đến nửa ngày, môi liền không hề báo trước dán lên môi đối phương.

Thân thể Hạ Linh Doanh khẽ run lên, hô hấp lập tức hỗn loạn, nhưng chỉ trong một cái chớp mắt, đôi môi của Tiêu Mạc Ngôn liền rời đi, như chuồn chuồn lướt nước, lại càng giống như hành vi ác ý khiêu khích.

"Tiêu --"

Hạ Linh Doanh cuối cùng cũng không mở miệng, trong mắt mang theo một tia cầu khẩn. Tiêu Mạc Ngôn nhìn thấy, nhịn không được nhếch miệng lên, không do dự nữa, nàng cúi người một tay ôm lấy eo nhỏ của Hạ Linh Doanh, thật sâu hôn xuống.

Hai người đã bao lâu không có nụ hôn nồng cháy như vậy rồi, quá nhiều người quá nhiều việc kẹp giữa hai nàng, tình yêu theo thời gian dần dần biến thành rồi tình thân, lửa nóng trong tình yêu đều bị cuộc sống vùi lấp, Tiêu Mạc Ngôn ôm Hạ Linh Doanh hôn nồng nhiệt, trong thoáng chốc, tựa hồ quay trở lại lúc hai người mới quen, những năm tháng của tuổi trẻ.

Nụ hôn chấm dứt, Hạ Linh Doanh tựa ở trong ngực Tiêu Mạc Ngôn thở gấp, Tiêu Mạc Ngôn một tay ôm lấy eo của nàng, tay kia khẽ vuốt lưng.

"Phu nhân."

"Sao?"

Hạ Linh Doanh nhìn nàng, trong mắt còn mang theo vẻ mông lung động tình, Tiêu Mạc Ngôn nhìn ánh mắt của nàng

https://thuviensach.vn

"Ta cảm thấy đã đến lúc cần phải điều chỉnh một chút về cuộc sống bây giờ của chúng ta rồi."

Tiêu Mạc Ngôn nói ra khiến cho Hạ Linh Doanh cũng lâm vào trầm mặc, hoàn toàn chính xác, bởi vì Mỹ Nhân, bởi vì công tác, bởi vì nhiều việc vặt vãnh phức tạp... hai người đã thật lâu không có khoảng không gian riêng rồi, thời gian nói chuyện bị giảm bớt nên tất yếu sẽ gia tăng sự hiểu lầm, Tiêu Mạc Ngôn đúng là đã nói ra trọng điểm của vấn đề.

"Em vẫn luôn một mực lo lắng tìm bảo mẫu, em cảm thấy A Đan thế nào? Mỹ Nhân cũng sẽ nhanh chóng đi học, lúc đó sẽ đỡ hơn."

Tiêu Mạc Ngôn ôm Hạ Linh Doanh nói nhỏ, nhớ tới A Đan, Hạ Linh Doanh cười cười

"Cô ấy trông Mỹ Nhân em rất yên tâm, Đằng Diêm cũng ưa thích hài tử, không có việc gì làm thì muốn đến chơi cùng Mỹ Nhân. Nhưng như thế hai nàng sẽ không có nhiều thời gian riêng tư, chúng ta không thể vì lợi ích bản thân mà đẩy trách nhiệm cho người khác. Hơn nữa Tiêu không cảm thấy từ khi cùng ở chung với A Đan, Mỹ Nhân nói chuyện rất người lớn sao?"

Tiêu Mạc Ngôn nghe xong cũng nhíu mày

"Em lo lắng về cách giáo dục trẻ con của A Đan? Được rồi, đi thôi, xuống lầu, chúng ta đi xuống xem một chút rồi hãy nói tiếp, được hay không, nhìn xong sẽ cùng nhau thương lượng lại."

Hai chữ "Thương lượng" khiến cho Hạ Linh Doanh mỉm cười, nàng nhẹ gật đầu, muốn thoát ra khỏi vòng ôm của Tiêu Mạc Ngôn để đi ra ngoài, nhưng đi chưa được hai bước, đã bị Tiêu Mạc Ngôn nắm trở về, nàng sửng sốt nhìn về phía Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn cười cười, bắt lấy tay của nàng, mười ngón tay đan xen vào nhau, ôn nhu nói

"Đi thôi."

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, tâm như là đắm chìm trong ánh mặt trời rực rỡ, Hạ Linh Doanh nhìn Tiêu Mạc Ngôn nhẹ gật đầu, bước chân tựa hồ cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

******

A Đan hiện tại đã không còn là vệ sĩ cận thân của Tiêu Mạc Ngôn hay Hạ Linh Doanh nữa rồi, nàng đã có văn phòng riêng, lúc không có chuyện gì làm sẽ tới Thánh Hoàng đi dạo, đại đa số thời gian vẫn là ở Tiêu gia làm việc, từ khi có nàng, A Sâm cảm thấy áp lực bớt đi rất nhiều.

Trong phòng, Tiêu Mỹ Nhân đang ngồi ở trên ghế sa lon xem phim hoạt hình, A Đan đưa cho bé quả táo mới gọt xong

"Mỹ Nhân, con phải ăn nhiều hoa quả một chút, dì nghe nói Đại Tiêu nhà con khi còn bé rất thích ăn trái cây, bởi vậy lớn lên mới thông minh như vậy, quản một công ty lớn như vậy a."

Tiêu Mỹ Nhân nhận lấy quả táo, chăm chú nhìn A Đan

"Đản Đản a di, ý của dì là Đại Tiêu thông minh là vì ăn quả táo sao?"

A Đan bị nghẹn ở họng, nàng cảm giác được đứa nhỏ này là Tôn ngộ không chuyển thế, cứ để phát triển như vậy, sợ là trong nhà không ai có thể quản được nhóc con này. Ho khan một tiếng, A Đan nói sang chuyện khác

"Hai mẹ của con thế nào rồi? Còn cãi nhau sao?"

Nhắc tới chuyện này, hứng thú xem phim hoạt hình tựa hồ cũng có chút suy yếu, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiêu Mỹ Nhân nhăn lại, cắn một miếng táo

"Đản Đản a di, vì cái gì con chưa thấy dì cùng Đông Đông a di cãi nhau?"

https://thuviensach.vn

"Đó là bởi vì dì là người yêu tốt. Hai mẹ của con vẫn tiếp tục cuộc chiến hả?"

"Không có, thế nhưng hai mẹ không nói lời nào, Đại Tiêu cũng không cùng con chơi đùa nữa."

Tiêu Mỹ Nhân rất không vui, bé hiện tại chẳng có bụng dạ nào nói chuyện, bởi vì hai mẹ đối với bé đều quan trọng như nhau, thiếu một người cũng không được, bé không cần mẹ Hạ ôn nhu chăm sóc mình nữa, cũng không cần Đại Tiêu chọc cười mình, bạn nhỏ Mỹ Nhân chỉ muốn một nhà ba người hòa thuận vui vẻ như xưa mà thôi.

"Haizzz, chuyện của người lớn thiếu nhi không hiểu đâu, dì không phải đã nói với con rồi sao? Cái này kêu là 'Không cần lo lắng', Đại Tiêu nhà con am hiểu nhất mấy chuyện này a."

Dù sao Tiêu Mạc Ngôn cùng Hạ Linh Doanh cũng không ở đây, đối với một đứa bé, A Đan có thể nói thoải mái, Mỹ Nhân nghe rất chăm chú, quả táo đút vào miệng, khuôn mặt mập mạp phồng lên

"Thế nhưng là Đại Tiêu nói lúc trước không có con, nàng ta cùng Mẹ Hạ sống rất vui."

"Tốt? Con tin lời Đại Tiêu hả."

A Đan gọt nhanh quả táo rồi thả vào miệng, vừa nhai vừa nói

"Đại Tiêu nhà con năm đó với mẹ Hạ của con huyên náo chết đi sống lại đấy, thiếu chút nữa phơi thây ở Thánh Hoàng, a, cái gọi là phơi thây chính là nằm ở cửa ra vào của Thánh Hoàng giả chết. Cũng nhờ mẹ Hạ của con tốt tính, thương yêu nàng ta, nếu xấu tính thì đã sớm đem Đại Tiêu nhà con ném đi rồi. May mắn là con không di truyền tính xấu của Đại tiêu..."

https://thuviensach.vn

PS: Hôn nồng cháy nha, đúng như tính cách nóng như lửa của Tiêu tổng =)))Làm lành rồi nha, thấy cũng tọi chế hồ ly tinh mà thoi cũng kệ, ai kiu cứ muốn câu dẫn bông đã có chủ =)))) Bị Mỹ Nhân dằn mặt cho :))) A Đan nói xấu Tiêu tổng dễ sợ :(Tiêu Tiêu chỉ hơi vô lại 1 chút thôi chứ ôn nhu, thánh thiện, hiền lành y chang mình :(Con nai vàng ngơ ngác, đạp trên lá dàng rơi :"> =))) Mỹ Nhân vẫn quá cute ^0^ Ăn táo cũng toát ra khí chất mĩ miều :">

Chương nài dành tặng đặc biệt cho bạn N :"> Nói chung là bạn nào thì bạn đó tự hiểu trong lòng nha :"> Mấy bạn tên N khác cũng có thể nghĩ mình dành tặng cho các bạn hehe mình ko thu phí ATSM đao =)))

Dạo này thiếu ngủ, xuống sắc trầm trọng, make up thế nào cũng bị nhìn ra là ít tóc và bọng mắt :(Kiểu này chắc chưa 30 đã hói đầu =.= Hi vọng trước khi bị hốt vẫn còn 1 chút tóc =)))) Dạo này nhìn vào gương khi tỉnh dậy lúc nào cũng bị hú hồn chym đại bàng :(

Lải nhải hơi nhìu các bạn thông cảm, từ sau sẽ lải nhải tiếp =)))))))))))

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 10 Dùng nồi sinh em bé

Edit: girl_sms

Beta: Người tình giấu tên của mình =))

"Không phải bình thường dì vẫn hay khen Đại Tiêu sao?"

Tiêu Mỹ Nhân không hiểu rõ điều này, Đản Đản a di luôn nói với bé Đại Tiêu tốt thế này, Đại Tiêu tốt thế kia, nhưng hôm nay tại sao nói Đại Tiêu như vậy a.

A Đan đứng dậy đi lấy hộp sữa

"Con là trẻ em thì biết cái gì, người ở dưới mái hiên nhà khác không thể không cúi đầu, a, ý tứ của dì chính là Đại Tiêu nhà con chịu trách nhiệm phát cơm phát gạo cho dì cho nên dì phải nghe lời nàng ta."

"Đại Tiêu phát cơm cho dì? Đại Tiêu là đầu bếp sao?"

Tiêu Mỹ Nhân nghe đến ăn uống liền khẩn trương hẳn lên, A Đan nghẹn họng, bưng sữa đi đến bên cạnh Tiêu Mỹ Nhân

"Uống sữa đi, đem một miệng đầy táo nuốt xuống mau."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mỹ Nhân nhận lấy sữa, rất nghiêm túc uống, nhìn khóe môi nàng dính bọt sữa cùng với hai má béo ục ục, A Đan nhịn không được dùng sức hôn một cái lên bé.

"Đại Tiêu nhà con không phải đầu bếp, nàng nếu là đầu bếp thì không ai dám ăn cơm nàng làm a. Ai, kỳ thật nói dì rất đồng tình với mẹ Hạ của con, mỗi ngày phải dỗ dành một tiểu bảo bảo là con cũng đủ mệt rồi, còn phải dỗ dành thêm một đại bảo bảo nữa, vậy mà mẹ con còn thấy không đủ phiền toái, còn muốn sinh thêm một tiểu bảo bảo thứ ba nữa."

"Thế nhưng là Mẹ nói nếu lại có một tiểu muội muội nữa thì có thể cùng con chơi đùa a."

Tiêu Mỹ Nhân cảm thấy làm con một rất cô đơn, làm chuyện xấu cũng không có người giúp bé cầu xin, nếu lại có một người muội muội xinh xắn thì thật tốt biết bao.

A Đan xoa xoa vết sữa trên miệng của bé

"Con ngàn vạn lần đừng nghĩ như vậy, nếu con thật sự có thêm một muội muội, phỏng chừng Đại Tiêu nhà con sẽ vui vẻ đến chết, mỗi ngày lôi mẹ Hạ đi chơi khắp nơi, trực tiếp cho con trông giữ muội muội."

"Đi chơi khắp nơi?"

Nhắc tới chơi, ánh mắt Tiêu Mỹ Nhân phát ra ánh sáng, trực tiếp xem nhẹ việc có thêm một muội muội

"Con cũng muốn đi."

"Người ta đi có đôi có cặp dắt theo một đứa bé như con làm gì?"

A Đan lại đút vào miệng Mỹ Nhân một miếng trái cây, Mỹ Nhân bình thường không thích ăn trái cây chỉ thích ăn đồ ngọt, chỉ có cách kể chuyện

https://thuviensach.vn

cho bé nghe, lúc đó cho cái gì bé cũng ăn cái đó. Mỹ Nhân không vui bĩu môi

"Hai mẹ đi chơi được thì vì cái gì con không thể đi cùng."

A Đan nhìn động tác bĩu môi của Tiêu Mỹ Nhân, không thể không cảm thán, quả thực cùng điệu bộ của Tiêu tổng giống nhau như đúc a, sức mạnh của huyết thống thật quá cường đại.

"Con còn nhỏ, dì không nên giải thích cho con, con chỉ cần biết hai mẹ của con cũng cần không gian riêng, hiểu không? Chính là con để hai Mẹ có thể ở cạnh nhau, còn con thì phải tự lập hơn. Con sắp năm tuổi rồi, phải học cách tự lập đi. Học tập dì của con đây này, dì ngay từ khi còn nhỏ đã phụ giúp làm việc nhà rồi đấy."

"Vì cái gì con không thể cùng hai mẹ chơi đùa?"

Tinh thần truy vấn ngọn nguồn của Tiêu Mỹ Nhân tiếp tục phát huy, bé luôn luôn bụng dạ thẳng thắn, người khác nói cái gì nếu bé không hiểu thì sẽ không chịu nghe theo. A Đan nhíu mày suy nghĩ một chút để tìm từ ngữ thích hợp, ho một tiếng nói

"Hiện tại có phải con hay phát hiện khi...khi con tỉnh lại trên giường chỉ còn một mình thôi phải không???"

Mỹ Nhân suy nghĩ một chút, gật đầu

"Đúng vậy a, Đại Tiêu cùng Mẹ đi chuẩn bị cơm cho con."

A Đan trợn trắng mắt, cái cớ ăn uống này lừa gạt hài tử được nhưng không thể lừa gạt tôi a.

"Dì nói nhỏ cho con biết nha, kỳ thật mỗi lần hai mẹ con nói đi nấu cơm chính là muốn đi sinh muội muội cho con đó."

https://thuviensach.vn

A Đan giảm thấp thanh âm, bộ dạng lấm la lấm lét như ăn trộm, Tiêu Mỹ Nhân nghe xong trợn tròn đôi mắt, không hiểu hỏi lại

"Đi phòng bếp có thể sinh muội muội sao? Dùng cái gì sinh, nồi sao?"

"Ách..."

Đang gọt hoa quả, A Đan thiếu chút nữa bị vấn đề của Mỹ Nhân làm cả kinh, tay run lên thiếu chút nữa cắt vào ngón tay, nàng ngẩng đầu nhìn Tiêu Mỹ Nhân, thì nhìn thấy hai mắt ánh ra khát vọng tri thức hừng hực của bé, Mỹ Nhân nhìn chằm chằm vào nàng, điệu bộ này có vẻ như nhất định phải hỏi ra cái gì đó mới cam tâm.

A Đan có chút lúng túng ho khan một tiếng, nàng cho là mình cần phải giải thích với Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu một chút về vấn đề thâm sâu này. Nhưng còn chưa đến phiên nàng giải thích, hai người mẹ ở ngoài cửa nghe ngóng cả nửa ngày đã không thể nhịn được nữa, đẩy cửa vào phòng.

"Đại Tiêu? Mẹ!"

Tiêu Mỹ Nhân vừa nhìn thấy hai Mẹ nắm tay nhau bước vào liền vui vẻ không thôi, đem miếng hoa quả vừa mới cầm quăng ra, bé từ trên ghế salon bò xuống, hưng phấn hướng về phía hai người chạy tới. Hạ Linh Doanh buông tay Tiêu Mạc Ngôn ra ôm bé lên, ấp vào trong ngực, cuối cùng, nàng còn nhìn A Đan liếc một cái, ánh mắt kia giống như cười mà không phải cười, bao hàm đầy thâm ý.

"A Đan."

Tiêu tổng lên tiếng, A Đan lập tức để dao xuống, đứng vững

"Có mặt!"

Đã xong, lần này bị bắt tại trận, xem ra nàng không chết cũng tàn phế.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn đi đến bên người A Đan dạo quanh một vòng, bắt đầu đánh giá, A Đan như gặp phải quân địch, dáng đứng so với chào cờ còn thẳng hơn. Nàng không biết Tiêu tổng cùng phu nhân đến cùng đã nghe qua bao nhiêu, cũng không dám tự tiện giải thích, mấy việc ăn trộm gà bất thành mà còn mất nắm gạo nàng ~ A Đan không rảnh để làm. Địch bất động ta bất động, đây là chiến thuật mà A Đan luôn áp dụng.

Tiêu Mỹ Nhân ở trong lòng Hạ Linh Doanh nhìn thấy điệu bộ này của A Đan liền vỗ tay cười "khanh khách", chuẩn bị xem trò hay. Bé cùng Tiêu Mạc Ngôn chơi đã quen, bình thường sẽ chơi trò sắm vai nhân vật gì gì đó, ví dụ như bé đóng vai siêu nhân, Tiêu Mạc Ngôn đóng vai yêu quái lưu manh, bé sắm vai ngôi sao ca nhạc, Tiêu Mạc Ngôn sắm vai fan cuồng, bé sắm vai hổ, Tiêu Mạc Ngôn sắm vai thỏ trắng, dù sao mỗi lần Tiêu Mỹ Nhân đều đùa rất vui vẻ, bé con cũng không phụ sự mong đợi của mọi người luôn luôn phát ngôn ra những câu nói gây chấn động.

"Chơi trò lãnh đạo kiểm tra công tác a!"

Tiêu Mỹ Nhân vỗ tay rầm rộ, Hạ Linh Doanh xoa trán, đứa nhỏ này, cái tư thế xem trò vui, ôi trời, quả thực cùng Tiêu nhà nàng giống nhau như đúc.

Biểu hiện của Tiêu Mạc Ngôn rất nghiêm túc, nàng cảm thấy đây tuyệt đối không phải vấn đề để đùa giỡn, trẻ nhỏ làm sao có thể tùy tiện lừa gạt, bản thân nàng là người thiện lương, chưa bao giờ tùy tiện lừa gạt hài tử. Đó là một vấn đề trọng yếu, nàng phải ở trước mặt Mỹ Nhân chứng minh sự trong sạch của mình.

"A Đan, cô vừa nói ta thế nào, lặp lại một lần nữa coi. Ta làm sao lại lừa gạt Mỹ Nhân tiểu bảo bối cơ chứ?"

Phía sau lưng A Đan bắt đầu đổ mồ hôi, nàng lắc đầu, chết cũng không thể thừa nhận

https://thuviensach.vn

"Báo cáo Tiêu tổng, cái gì tôi cũng chưa nói!"

Tiêu Mỹ Nhân tuy lanh lợi nhưng lại là một tiểu cô nương thành thật chất phác, khuôn mặt bánh bao mập mạp cười tươi, bắt đầu vạch trần

"Đản Đản a di nói Đại Tiêu thông minh là vì ăn táo, thích nhất chính là ăn táo, không có việc gì làm thì ở cửa trước của Thánh Hoàng giả chết, là Mẹ tốt bụng cứu giúp, hiện tại mỗi ngày đều gạt con nói là đi làm cơm, nhưng thật ra là lôi kéo Mẹ đi vào phòng bếp sinh muội muội cho con."

A Đan mém nữa rơi lệ, Hạ Linh Doanh ôm khuê nữ của mình, nét mặt đầy vẻ kinh ngạc, nàng thật không ngờ Mỹ Nhân lại có trí nhớ siêu phàm cùng năng lực tổng hợp câu chuyện như vậy.

Tiêu Mạc Ngôn cũng kinh ngạc nhìn Mỹ Nhân, đáy lòng đột nhiên muốn tiểu bại hoại này sớm lớn lên, như vậy nàng có thể an tâm đem Thánh Hoàng giao cho con, còn mình mang theo phu nhân đi tiêu diêu tự tại, tiểu gia hỏa này khẩu khí cùng cách đối nhân xử thế không hề thua kém nàng hồi bé.

Nhìn A Đan khẩn trương, Tiêu Mạc Ngôn chỉ biết ngao ngán thở dài, lắc đầu

"Thật không ngờ cô lại như vậy, ta còn muốn cô giúp ta trông coi Mỹ Nhân, nếu giao cho cô, một đứa bé tốt bụng thánh thiện trong sáng có lẽ sẽ trở thành bà tám nhí."

"Ưm... Tôi cảm thấy Mỹ Nhân tư chất thông minh, không cần tôi dạy cũng sẽ bước lên con đường phát triển trở thành nữ vương, một đi không trở lại a..."

Khí thế của A Đan ngày càng yếu đi, ỉu xìu nhìn thoáng qua Tiêu Mỹ Nhân, xong rồi, tiền thưởng tiền lương tháng này khẳng định là đi tong, thật là tiểu hỗn đản e sợ thiên hạ không loạn.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mỹ Nhân nhìn A Đan cúi đầu ảo não, vội vàng từ trên người Hạ Linh Doanh trượt xuống, chạy đến bên người A Đan, vươn cánh tay mập mạp ra vỗ vỗ

"Đản Đản a di, con ôm nè, không khóc, Đại Tiêu khi dễ dì, con thươnggg."

Âm thanh và hơi thở của trẻ con như một liều thuốc kích thích đến trái tim của A Đan, hơn nữa còn là trước mặt Tiêu tổng cùng phu nhân, A Đan vui vẻ ôm lấy Mỹ Nhân, hôn một chút lên khuôn mặt đáng yêu bụ bẫm kia, Mỹ Nhân ở trong ngực nàng cười khánh khách vui vẻ, biết rõ Đản Đản a di đã vui vẻ trở lại, bé mới nói tiếp

"Chính dì cũng nói mà, Đại Tiêu đặc biệt rất thích khi dễ người khác, nhất là thích khi dễ xong người kia ỉu xìu a, dì không thể ỉu xìu, phải giữ vững tinh thần, học tập giống con nè, chúng ta tạo thành một nhóm, phải cùng nhau tiến lên."

Nói xong, Tiêu Mỹ Nhân học điệu bộ an ủi mà bình thường A Đan hay làm với mình, sờ lên mặt A Đan xoa xoa

"Ngoan, con thương."

A Đan: (⊙o⊙)...

Tiêu Mạc Ngôn:??? ! ! !

Hạ Linh Doanh:...

PS: Tiểu Tiêu đáng yêu quá mức quy định :(((Câu nài nói hàng mấy lần mà vẫn phải nói =))) Tiếc là Dương Mộ Phong chưa thấy tung tích đâu, nếu không là mình tác thành cho Tiêu Mỹ Nhân và ẻm rồi =))) Thể loại: BH, hiện đại, hoan hỉ oan gia, phúc hắc nữ vương công x lạnh lùng ngự tỷ thụ =)))))))))))))) Ai công, ai thụ mấy bạn tự suy đoán :"> Ấn tượng với Mỹ

https://thuviensach.vn

Nhân ghê, sanh em bé bằng nồi =))) Còn nhỏ mà lanh thấy thương luôn, Tiêu tổng vẫn mất nết và ham vui như ngày nào, chỉ mong con lớn nhanh để bả sớm bay nhảy với vợ iu =)))

Dạo này thấy có cái trào lưu ngưng ngược đãi gì đó , tuy tên vậy mà mình thấy cái trào lưu này đang bị ngược đãi dữ dằn bởi mấy bạn thích chế ảnh bị ngược đãi =)))))))))))) Để cho bằng trị bằng em, chắc mình cũng phải chế 1 tấm quá :"> Caption chắc ghi Cô gái thánh thiện, trong sáng, ngây thơ các bạn luôn trêu chọc (Là mình đó hihi) Cô ấy đang ngồi đây mỗi tối type điên cuồng mấy dòng ps chọc mấy bạn cười hở mười cái răng =))))))))))))

Thôi nay PS chỉ vậy thoi :">

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 11 Lễ tình nhân

Edit: girl_sms, nainguyen96

Beta: girl_sms

Ngày 14/2, Lễ tình nhân.

Vào dịp lễ tình nhân, Tiêu Mạc Ngôn vẫn như cũ, kiên trì lôi kéo Hạ Linh Doanh muốn chuồn đi chơi riêng, nhưng lại bị bạn nhỏ Tiêu Mỹ Nhân sắp năm tuổi mà vẫn như em bé trong thời kì bú sữa mẹ quấy phá, bé con cả ngày đều dán vào người Hạ Linh Doanh không chịu buông tay, Tiêu Mạc Ngôn ở một bên nhìn thấy mà lo lắng bồn chồn, tất cả đều lọt vào mắt Hạ Linh Doanh.

"Đại Tiêu."

"Hả?"

Tiêu Mạc Ngôn cảm thấy nàng là tự gây nghiệt, mất đi khí lực lớn như vậy lại sinh ra một oắt con rắc rối, bình thường thì khi dễ nàng, thời khắc mấu chốt thì chiếm lấy vợ yêu của nàng, không có việc gì thì cùng Đản Đản a di ở cùng một chỗ chửi bới nàng, chờ Tiêu Mỹ Nhân trưởng thành, Tiêu Mạc Ngôn cảm thấy mình cần phải cùng nhóc con này so chiêu mới được.

"Đản Đản a di bảo hôm nay là lễ tình nhân."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mỹ Nhân ôm cổ Hạ Linh Doanh, liếc nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Hạ Linh Doanh cũng có chút bất đắc dĩ nhìn Tiêu Mạc Ngôn, kỳ thật nàng cũng biết lễ tình nhân hẳn là hai vợ chồng già các nàng phải ở cùng một chỗ, nhưng nàng lại không muốn bỏ rơi Tiêu Mỹ Nhân. Mỹ Nhân rất mẫn cảm, mỗi lần hai người muốn bỏ bé đi chơi riêng, bé con giống như là có dự cảm, sử dụng ra các loại lý do dán lấy nàng, làm cho người ta vừa tức lại vừa yêu.

Tiêu Mạc Ngôn híp mắt nhìn Tiêu Mỹ Nhân, không biết nhóc này lại giở trò gì.

"Đản đản a di của con còn nói gì không?"

"Nàng nói lễ tình nhân phải cùng người yêu ở cùng một chỗ mới có ý nghĩa."

Tiêu tổng sững sờ, phòng bị nãy giờ đều như gió thổi mây bay tan hết, mặt của nàng lập tức cười tươi nở hoa

"Đúng vậy a, Đản Đản a di của con lần này rất hiểu chuyện, cho nên --"

Nếu như Tiêu Mỹ Nhân tiểu bằng hữu khó có khi hiểu lí lẽ như vậy, có phải nhóc con đáng yêu nên buông cổ phu nhân của nàng ra để cả hai nàng có thể đi ôn lại kỉ niệm hay không?

Tiêu Mỹ Nhân ngọt ngào nhìn Tiêu Mạc Ngôn cười cười, dùng sức ôm cổ Hạ Linh Doanh

"Cho nên, Đại Tiêu đi đi, con muốn cùng Mẹ trải qua thời gian ngọt ngào này."

"..."

Một mực ôm riết đến tối, người hầu trong nhà đem bữa tối dọn xong, Tiêu Mỹ Nhân còn ngồi trên đùi Hạ Linh Doanh không chịu đi xuống, Hạ

https://thuviensach.vn

Linh Doanh buồn cười nhìn Tiêu Mạc Ngôn ngồi phía đối diện, khuôn mặt tràn đầy uất ức, nàng vươn tay, an ủi sờ lên tay của Tiêu Mạc Ngôn

"Tốt rồi, cùng con nít tức giận cái gì."

"Con nít?"

Tiêu Mạc Ngôn nhìn Tiêu Mỹ Nhân, Tiêu Mỹ Nhân rất ăn ý liếm liến sốt cà chua dính bên miệng, tâm tình rất sảng khoái.

"Hôm nay là lễ tình nhân."

Thanh âm của Tiêu Mạc Ngôn mang theo một tia bất mãn, lễ tình nhân mà có cái bóng đèn như vậy thì làm được gì?

"Mẹ, con muốn ăn tôm."

Tiêu Mỹ Nhân chỉ chỉ cái đĩa cách đó không xa, Hạ Linh Doanh không lên tiếng, rút tay đang nắm tay Tiêu Mạc Ngôn về, lấy tôm cho con.

Tiêu Mỹ Nhân ăn rất vui vẻ, thỉnh thoảng còn giống như khoe khoang liếc mắt trêu tức Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn uống một ngụm cà phê, híp mắt mắt nhìn bé, trời ơi, nàng còn không đấu lại một đứa con nít lên 5 sao? Coi như là hao tổn thanh danh, nàng cũng phải chiến thắng.

Tiêu Mỹ Nhân ăn hải sản rồi lại ăn một chén súp, khuya khuya còn vui vẻ ăn một cây kem Haagen-Dazs, cơm nước xong xuôi tắm rửa rồi lại ôm gấu nghe mẹ kể chuyện, ly cà phê của Tiêu tổng đều đã nguội lạnh.

Hạ Linh Doanh đắp chăn cho Tiêu Mỹ Nhân, hôn một cái lên khuôn mặt béo ục ục của bé, an ủi người nhỏ xong, nàng lại xoay người sang chỗ khác an ủi người lớn.

"Thế nào?"

https://thuviensach.vn

Hạ Linh Doanh chui vào lòng Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn quay đầu nhìn người ngủ ở bên cạnh Hạ Linh Doanh, nhỏ giọng hỏi

"Ngủ rồi a?"

"Ò."

Nhớ tới đêm nay Tiêu Mạc Ngôn cùng Tiêu Mỹ Nhân tranh thủ tình cảm đủ loại, Hạ Linh Doanh núp ở trong ngực Tiêu Mạc Ngôn cười cười, Tiêu Mạc Ngôn như thế nào lại không biết tiếng cười của vợ yêu, nàng cúi đầu tức giận cắn môi Hạ Linh Doanh

"Em cười cái gì? Khuê nữ của em sắp thành tinh rồi đó."

Hạ Linh Doanh mỉm cười nhìn nàng

"Giống ai vậy?"

"..."

Tiêu tổng kinh ngạc, nàng phát hiện mọi người trong nhà đều bị Mỹ Nhân huấn luyện trở thành thần kinh thép hết cả rồi. Nhìn ánh mắt sáng ngời của phu nhân, Tiêu Mạc Ngôn chống tay ngồi dậy trộm nhìn lén Tiêu Mỹ Nhân, nhìn thấy bên miệng Mỹ Nhân chảy ra hàng nước miếng, lúc này mới an tâm làm việc.

Trông thấy nụ cười gian xảo không có ý tốt kia của Tiêu Mạc Ngôn, Hạ Linh Doanh nắm chặt vạt áo của mình, mặt có chút nóng lên

"Không được lộn xộn, Mỹ Nhân ở bên..."

"Hứ, ngày nào nhóc con đó không có ở đây, nếu nhóc con này biết điều một chút, ta cũng không bị chết đói như giờ."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn liếm môi, cười tủm tỉm nhìn Hạ Linh Doanh đang xấu hổ

"Phu nhân, ta đã đói bụng vài ngày rồi, hôm nay là ngày đặc biệt, em phải đền bù tổn thất cho ta, phải sống chết một phen mới được."

Tiêu tổng luôn đi theo trường phái nói là làm, vừa nói xong cũng không hề quản ánh mắt hờn dỗi của Hạ Linh Doanh, hôn một cái lên trán của đối phương, cảm giác được thân thể mềm mại trong ngực mình đang bất an mà cuộn lại, Tiêu Mạc Ngôn nở nụ cười, nàng biết rõ đây là dấu hiệu động tình của phu nhân, tay của nàng không phụ lòng vợ yêu, đưa xuống phía dưới tìm kiếm.

Hô hấp của Hạ Linh Doanh bắt đầu trở nên dồn dập, nàng cắn môi ẩn nhẫn khắc chế tâm tình của mình, mỗi lần Mỹ Nhân ở bên cạnh lúc hai người thân mật, nàng đều có cảm giác lo lắng, nhưng suy nghĩ này tựa hồ cũng xen lẫn với một chút hưng phấn.

Tiêu Mạc Ngôn đối với thân thể của Hạ Linh Doanh đã rõ như lòng bàn tay, từng chút biến hóa đều làm cho dục vọng của nàng tăng lên không ngừng, hai người hôn như lửa nóng, nhóc con nằm một bên vừa mới ngủ say ~ Tiêu Mỹ Nhân đột nhiên không hề báo hiệu mà khóc ré lên.

Tiếng khóc này đem hai người hù đến run rẩy, Tiêu Mạc Ngôn từ trên người Hạ Linh Doanh đi xuống, Hạ Linh Doanh cũng dùng chăn che khuất thân thể của mình, khẩn trương nhìn về phía Tiêu Mỹ Nhân

"Làm sao vậy, Mỹ Nhân, Mẹ đây, không khóc nữa nha."

Lúc đầu Tiêu Mạc Ngôn còn cho rằng Mỹ Nhân chỉ là tỉnh lại chứng kiến hai người đang 'vui vẻ' với nhau nên nổi giận, thế nhưng lần này Mỹ Nhân lại khóc không ngừng, không ngừng kêu "Mẹ" như đang gặp phải ác mộng, nhưng thanh âm lại có chút không đúng. Tiêu Mạc Ngôn cũng gấp lắm rồi, không để ý đến thân thể mình còn chưa mặc đồ đàng hoàng, vội

https://thuviensach.vn

vàng mở đèn đầu giường, chờ đèn vừa mở ra, nhìn thấy rõ tình huống của Mỹ Nhân, Hạ Linh Doanh cùng nàng đều hoảng hồn.

Mỹ Nhân nhắm nghiền hai mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch ra, Hạ Linh Doanh bối rối sờ trán của bé thì chỉ cảm thấy mu bàn tay mình lạnh buốt.

Tiêu Mạc Ngôn vội vàng mặc quần áo, một tay mặc vào người, một tay gọi điện

"A Sâm, Mỹ Nhân bị bệnh, tôi phải mang con đi bệnh viện, anh liên hệ với bác sĩ Tôn, chúng tôi lập tức đến!"

Mỹ Nhân từ khi sinh ra đến giờ đều do bác sĩ Tôn một tay chăm sóc, đối với tình trạng thân thể của bé, vị bác sĩ này hiểu rất rõ.

"Phu nhân, em tranh thủ mặc quần áo cho Mỹ Nhân, chúng ta đi bệnh viện"

Giọng nói của Tiêu Mạc Ngôn vẫn còn giữ được bình tĩnh, không như Hạ Linh Doanh, vừa thấy con gái mình như vậy đã rối loạn tâm trí, lúc này nàng vội vàng thay quần áo cho Mỹ Nhân, còn bản thân thì tùy tiện mặc một bộ.

Mỹ Nhân mở mắt, nhìn Hạ Linh Doanh, nước mắt bắt đầu chảy xuống

"Mẹ, con đau, khó chịu quá, muốn ói."

Nói xong, Mỹ Nhân bắt đầu nôn ọe, thân thể mềm nhũn trên tay Hạ Linh Doanh, không chút khí lực. Hạ Linh Doanh run lên, Tiêu Mạc Ngôn vội vàng ôm lấy Mỹ Nhân, nhẹ nắm bả vai của vợ

"Đừng sợ, chắc chỉ ngộ độc thức ăn thôi."

"Ân..."

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa, A Sâm đã lái xe đến, đầu đầy mồ hôi chạy vào

"Tôi đã nói với bác sĩ Tôn, ông ấy sẽ tới ngay, chúng ta hãy đi trước."

Tiêu Mạc Ngôn nhẹ gật đầu, không có thời gian nói nhiều, ba người lập tức mang Mỹ Nhân đến bệnh viện.

Đến bệnh viện, Mỹ Nhân lại nôn ọe một hồi, kết quả chẩn đoán giống như lời Tiêu Mạc Ngôn đã nói, ngộ độc thức ăn, bác sĩ Tôn nhìn kết quả xét nghiệm, nói

"Không có gì nghiêm trọng, chỉ là ăn quá nhiều hải sản nên bị ngộ độc, truyền một ít nước muối sinh lý nữa là ổn, vừa rồi nôn ra có chút mất nước."

Hạ Linh Doanh ôm lấy Mỹ Nhân, y tá ở bên cạnh đưa cho nàng cái ghim kim ống truyền.

" A A, mẹ, con không tiêm, đau đau mà..."

Mỹ Nhân không nghe lời vùng vẫy tay chân, trên mặt tràn đầy nước mắt, cuộn tròn lại, Hạ Linh Doanh yêu thương, ôm lấy con an ủi

"Ngoan nào, Mỹ Nhân, truyền nước xong sẽ hết khó chịu."

Mỹ Nhân ngúc ngoắc cái đầu nhỏ bé

"Không tiêm, mẹ, con không tiêm đâu, con hết khó chịu rồi."

Hạ Linh Doanh cắn môi, nhìn khuôn mặt của Mỹ Nhân đã tái xanh cùng với ánh mắt đầy nước, hốc mắt nàng cũng phiếm hồng, Tiêu Mạc Ngôn đi tới, không nói câu nào liền nhìn Mỹ Nhân.

"Được rồi, kiên cường lên nào Mỹ Nhân, là con gái của ta mà chút xíu đau đớn ấy còn không chịu được sao?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn lau nước mắt cho Mỹ Nhân, Mỹ Nhân chôn đầu trong ngực Hạ Linh Doanh, không cho mẹ Tiêu đụng vào. Khoảnh khắc kim tiêm chạm vào da thịt non mịn của bé, Hạ Linh Doanh có thể cảm nhận rõ ràng Mỹ Nhân đang run lên, lòng của nàng cũng đau như cắt, mẹ con liền tâm, nàng nguyện ý người sinh bệnh chính là mình.

Từng chút một run lên, Hạ Linh Doanh một mực ôm lấy Tiêu Mỹ Nhân, thỉnh thoảng hôn lên hai má trắng hồng của con, Tiêu Mạc Ngôn sợ vợ vất vả, nhỏ giọng nói

"Một chút nữa sẽ hết đau thôi, em nghỉ một lát đi."

Hạ Linh Doanh mệt mỏi lắc đầu, Tiêu Mỹ Nhân như cũ không có chút tinh thần, có vẻ không vui nhìn nhìn Đại Tiêu nhà mình

"Đại Tiêu, tránh ra, về sau con không làm con của Đại Tiêu nữa đâu."

Tiêu Mạc Ngôn buồn cười nhìn con gái bảo bối của mình

"Tại sao, bởi vì bệnh sao? Con vẫn không đủ kiên cường, bao nhiêu người xếp hàng mong Đại Tiêu của con làm mẹ nuôi, con bị bệnh một cái thì liền chối bỏ ta?"

"Hứ."

Tiêu Mỹ Nhân hứ một tiếng, dụi đầu vào trong ngực Hạ Linh Doanh

"Làm con của Đại Tiêu thật vất vả, lại phải chơi một mình, chích cũng không được khóc, bình thường cũng không được ở quấn quýt bên Mẹ Hạ, còn bắt cái gì cũng phải tự lập, mai sau phải tiếp quản công ty. Con vẫn chưa tới năm tuổi đâu, làm con một cũng đủ buồn rồi, Đại Tiêu tự đẻ tiếp đi, con không làm con Người nữa đâu"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mỹ Nhân lại làm cho Tiêu Mạc Ngôn ngạc nhiên, có chút kinh ngạc nhìn Mỹ Nhân, không nghĩ tới một đứa bé có thể nói ra những lời như vậy. Hạ Linh Doanh nhìn sắc mặt của Tiêu Mạc Ngôn không tốt, liền vội vàng nói

"Được rồi, Tiêu, Tiêu bận rộn cả ngày chắc đã mệt mỏi rồi, nghỉ ngơi một lát đi."

Ánh mắt của Tiêu Mạc Ngôn vẫn như cũ dán vào người Tiêu Mỹ Nhân, không thể phủ nhận, những lời kia đã lay động nội tâm của nàng, Tiêu Mạc Ngôn ngồi bên cạnh Mỹ Nhân, sờ lên bàn tay nhỏ bé lạnh buốt của con gái, im lặng trầm mặc.

PS: Nay Mỹ Nhân bị bệnh, tội bé cưng quá à :(((Cũng tại ham hố ăn để dằn mặt Đại Tiêu làm chi =))) Tiêu Mạc Ngôn đúng là gặp đối thủ, ngày xưa toàn lừa gạt người khác, giờ bị con gái bảo bối lừa cho, mắc cười nhất là đoạn Đại Tiêu đi đi, con và mẹ ở bên nhao trong Lễ tình nhân =)))))))))))))) Tọi 2 vợ vợ già, đêm xuân đang nồng cháy bị con gái cưng phá vỡ :"> Hẳn là sắp phải sanh em cho Mỹ Nhân chăm rồi nha :">

Hôm nay đáng ra phải post bộ Nữ vương x Nữ vương luôn mà thoi để dành tối mai :)))) Nay tạm coi 1 truyện đi mấy chế :"> Chưa thấy editor nào thánh thiện như mình, post 1 truyện cũng phải cáo lỗi với bạn đọc :"> Tự iu bản thân quá hihi

https://thuviensach.vn

XUÂN THIÊN LAI LIỄU TỰU ĐÃNG DẠNG

Diệp Sáp

dtv-ebook.com

[ĐNPN] Chương 12 Một nhà đoàn tụ

Edit: nainguyen96 ~~ Em gái 10x bị mị lực của mình quyến rũ =))))

Beta: girl_sms

Rút cuộc cũng là con nít, chưa tới một tuần, Tiêu Mỹ Nhân lại vui vẻ như xưa. Mới đầu bé không cảm thấy gì, vẫn như cũ vui đùa rong chơi, nhưng một tháng sau, Mỹ Nhân cảm giác được có gì đó không bình thường, một buổi xế chiều, bé chui vào trong lòng Hạ Linh Doanh, cuộn mình lại.

"Mẹ, Đại Tiêu đâu?"

"Sao vậy? Đang là giờ làm mà, mẹ Tiêu đang đi làm a."

Gần đây Hạ Linh Doanh cố ý giảm bớt thời gian dành cho công việc, mỗi ngày đều dành rất nhiều thời gian ở cùng Mỹ Nhân, Mỹ Nhân mới đầu còn thật vui vẻ, nhưng thời gian dần trôi qua, nàng phát hiện từ khi Mẹ Hạ có thời gian ở cùng mình, tựa hồ như công việc của Đại Tiêu đã ngập đầu lên rồi. Tiêu Mỹ Nhân không nói lời nào, từ trong lòng Hạ Linh Doanh chui ra, bé cầm lấy gấu bông Đại Tiêu mua cho mình bên cạnh ghế sô pha, quệt quệt gấu vào miệng.

"Làm sao vậy, Mỹ Nhân? Nhớ Đại Tiêu rồi sao?"

Hạ Linh Doanh buồn cười nhìn Tiêu Mỹ Nhân

"Trước đây không phải có người nói không muốn làm con của nàng sao?

https://thuviensach.vn

Tiêu Mỹ Nhân không lên tiếng, quyệt miệng cúi đầu, rất là không vui.

"Được rồi."

Hạ Linh Doanh nhéo nhéo khuôn mặt ục ục thịt của con gái

"Hôm nay là ngày giỗ của Từ nãi, nàng đi nghĩa trang bái tế nãi nãi rồi, con còn quá nhỏ, vẫn chưa thể đến đó, một hồi nữa nàng sẽ trở lại, ok chưa?"

"Từ nãi sao?"

Mỹ Nhân ngẩng đầu nhìn Hạ Linh Doanh, tuy rằng nàng vẫn chưa bao giờ được thấy người nãi nãi này, nhưng lại nghe Mẹ nói như vậy khiến bé rất thích người nãi nãi này, nếu nãi nãi còn sống, nhất định sẽ đối đãi với bé rất tốt, không để Đại Tiêu khi dễ bé như bây giờ.

"Ừh."

Hạ Linh Doanh đứng dậy, nhìn đồng hồ đeo tay một cái lại nhìn ra ngoài cửa sổ, giờ này Tiêu Mạc Ngôn đã sắp trở về.

Quả nhiên không đến năm phút sau, trong sân liền truyền đến tiếng động cơ, Tiêu Mỹ Nhân nghe được, lập tức từ trên ghế salon bò xuống.

Tiêu Mạc Ngôn vừa mở cửa ra, Tiêu Mỹ Nhân liền ôm lấy bắp đùi của nàng

" Đại Tiêu."

Cái mặt béo tròn xinh xắn ngẩng lên nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn, trong đôi mắt bồ đào của Tiêu Mỹ Nhân nay đã ngân ngấn nước mắt, còn mang theo một tia ủy khuất. Tiêu Mạc Ngôn liền vội vàng khom lưng ôm lấy con, hôn hôn lên khuôn mặt bánh bao

https://thuviensach.vn

"Làm sao vậy, ai dám khi dễ Mỹ Nhân nhà chúng ta?"

"Còn không phải vì nhớ Tiêu sao, vừa rồi còn hỏi em ầm ĩ kìa."

Hạ Linh Doanh nhận lấy túi đồ trong tay Tiêu Mạc Ngôn

"Như thế nào rồi?"

Tiêu Mạc Ngôn nhẹ gật đầu, lại hôn một chút lên mặt Mỹ Nhân

"Khá tốt, tôi đi thăm Từ nãi, không phải là bụng của em vẫn không có động tĩnh gì sao, tôi cùng nàng hàn huyên một chút, sẵn tiện nhờ vả Từ nãi giúp đỡ một chút, nếu thật sự không được, nàng đầu thai vào bụng của em cũng được, tôi không ngại a."

"Không đứng đắn."

Hạ Linh Doanh giận dữ liếc người đối diện, Tiêu Mỹ Nhân trợn tròn mắt nhìn Hạ Linh Doanh

"Mẹ, bụng mẹ làm sao vậy?"

"Mỹ Nhân lại đây, Đại Tiêu mới về, con đừng bắt nàng bế mệt."

Hạ Linh Doanh không trả lời trực tiếp, Tiêu Mỹ Nhân cũng rất là nghe lời, vươn tay đi tới chỗ Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh bất đắc dĩ cười cười, ôm lấy nàng.

"THánh Hoàng giải quyết sao rồi?"

"À, tôi đã an bài mọi thứ, bận rộn như vậy cũng do chuyện này, tôi cũng phân chia quyền hành hết rồi, coi như cũng được đi, tuy rằng mới bắt đầu sẽ có chút khó khăn, nhưng tốt xấu gì thì cũng có chi viện a."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc Ngôn nhìn về phía Hạ Linh Doanh, từ lần Mỹ Nhân sinh bệnh rồi sau khi kết thúc chiến tranh lạnh, hai người đều rất nhượng bộ đối phương.

Hạ Linh Doanh đã dần giảm bớt số lượng phim nhận hàng năm, một năm chỉ làm một bộ và phải trong sáng, không quan tâm là đạo diễn hay phó đạo diễn. Tiêu Mạc Ngôn cũng đồng ý không ôm đồm mọi thứ nữa, chủ yếu là nàng đã yên lòng vì lần này Nhan Sinh rút cuộc cũng chịu nhượng bộ rồi, Nhan Tư Tư đã thay thế vị trí của hắn, thủ hạ này của Tiêu Mạc Ngôn đã được tôi luyện trong những năm này, Nhan Tư Tư sớm đã không còn là cô nương trẻ tuổi nữa, tuy rằng còn cần rèn luyện, nhưng vùng phía Nam cuối cùng cũng đi vào quỹ đạo.

Hạ Linh Doanh nhìn nàng cười như không cười

"A? Tiêu tổng đã già mà mị lực vẫn không giảm, vẫn còn chi viện nữa sao?"

"Này, Mỹ Nhân, mau tới nhìn mẹ con đi, lại ghen đây này."

Tiêu Mạc Ngôn kéo Tiêu Mỹ Nhân ra, Tiêu Mỹ Nhân bĩu môi, nàng học Tiêu Mạc Ngôn vẻ mặt lúc vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của mình

"Đó là chuyện của người lớn, con là con nít, không thể biết quá nhiều, lớn lên hẵng hay."

Tiêu Mỹ Nhân từ nhỏ đã được Tiêu Mạc Ngôn bồi dưỡng lòng yêu cái đẹp, con gái của nàng về sau phải là một đại mỹ nữ, đây là ước mơ mà Tiêu Mạc Ngôn hằng hướng tới, lời nói của Mỹ Nhân tuy ác độc và tư duy thì càng đi càng lệch, nhưng ít ra vẫn chưa ra khỏi dự tính của Tiêu Mạc Ngôn.

"Được rồi, ăn cơm đi."

https://thuviensach.vn

Hạ Linh Doanh bất đắc dĩ nở nụ cười, một lớn một nhỏ, không thấy mặt thì nhớ, vừa thấy mặt thì đã đối chọi qua lại không ngừng, Tiêu Mạc Ngôn đúng thật là người mẹ tốt, cho Mỹ Nhân quyền dân chủ đầy đủ, bởi vậy chuyện gì Mỹ Nhân cũng lôi ra nói được. Lúc ăn cơm, Tiêu Mạc Ngôn nhìn thấy vẻ xanh xao của con gái, liền mở lời dặn dò

"Ăn hải sản ít một chút, đừng quên lần trước sinh bệnh nha."

"Lại bắt đầu giáo dục công dân."

Tiêu Mỹ Nhân bắt đầu ghét Đại Tiêu rồi, Tiêu Mạc Ngôn trừng mắt, Hạ Linh Doanh vui vẻ nhìn hai người kia "hòa thuận", cầm đôi đũa, nàng vừa muốn gắp cho Mỹ Nhân thêm một khối thịt kho tàu nữa, thì lông mi nhíu lại một cái, nàng vội bịt miệng.

"Làm sao vậy?"

Tiêu Mạc Ngôn giật mình, nàng vứa nói Mỹ Nhân xong, không phải là tới lượt phu nhân chứ?

Hạ Linh Doanh lắc đầu không nói lời nào, từng đợt buồn nôn kéo đến, nàng đẩy ghế ra, chạy vào WC, Tiêu Mạc Ngôn tranh thủ vào theo, Hạ Linh Doanh nửa ngồi nửa quỳ đang nôn ọe liên tục, Tiêu Mạc Ngôn vuốt lưng của nàng, nhíu mày

"Đi bệnh viện khám thôi, không phải em ăn phải đồ ôi chứ?"

Hạ Linh Doanh lắc đầu, biểu tình có chút thống khổ

" Không có gì, mới nãy còn tốt mà, không biết tại sao lại vậy, có thể là do quá dầu mỡ."

Giằng co một hồi, Hạ Linh Doanh đánh răng súc miệng rồi mới từ WC đi ra, Tiêu Mỹ Nhân ngồi ở trên ghế, vui vẻ nhìn nàng

https://thuviensach.vn

"Mỹ Nhân, con mới nhặt được vàng sao? Mẹ con khó chịu như vậy, con lại có thể cười vui vẻ như vậy sao?"

Tiêu Mạc Ngôn nhíu mày, đứa nhỏ này sao lại không biết đau lòng vậy. Hạ Linh Doanh véo yêu Tiêu Mạc Ngôn một cái

"Tiêu đừng có giận cá chém thớt."

Tiêu Mạc Ngôn hừ một tiếng, cái này sao có thể gọi là giận cá chém thớt, cái này rõ ràng là đang dạy con từ thuở còn thơ mà.

"Mẹ, mẹ có phải sắp sinh em cho con rồi không?"

Tiêu Mỹ Nhân vốn không để ý tới Đại Tiêu, bé chỉ nhìn chằm chằm vào bụng Hạ Linh Doanh, đôi mắt vui sướng.

Thân thể Hạ Linh Doanh cứng đờ, giật giật mình, như diễn động tác quay chậm nhìn nhìn Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn cũng sững sờ, bất khả tư nghị nhìn nàng.

"Bà đã đến..."

Tiêu Mỹ Nhân vừa nhìn hai người như vậy bắt đầu vỗ tay

"Nhất định là thế, không phải Đại Tiêu đã nói rồi sao? Để cho Từ nãi nãi đầu thai trong bụng mẹ, Đại Tiêu không phải hôm nay đi thăm Từ nãi nãi sao? Nhất định là Từ nãi nãi nghe hiểu được rồi, thật tốt, Đại Tiêu, Mẹ, hai người không phải là luôn nhớ Từ nãi nãi sao, nãi nãi đã đến."

"Bà đã đến..."

Tiêu Mạc Ngôn hít sâu một hôi, bỗng cảm thấy lành lạnh phía sau, liếc nhìn Tiêu Mỹ Nhân, nàng ổn định lại tinh thần, nhìn về phía Hạ Linh Doanh

https://thuviensach.vn

"Phu nhân, buổi sáng em có thử chưa?"

Hạ Linh Doanh lắc đầu, trong mắt mang theo một tia bất ổn, nói chuyện có chút hoảng hốt

"Vậy em đi thử một chút."

"Òh, nhanh đi!"

Tiêu Mạc Ngôn thúc giục, Hạ Linh Doanh gật đầu một lần nữa rồi đi, chờ Hạ Linh Doanh thử thai, Tiêu Mạc Ngôn tranh thủ thời gian đi thắp cho Từ nãi một nén nhang.

"Ai ôi!!! Nè, lão thái thái sẽ không thật sự làm như vậy chứ, ta chỉ khách khí với người một chút thôi mà, người cũng không thể vừa mời đã tới, phải hiểu được thế nào là vui đùa dả lả, thế nào là thật lòng chứ, thân thể kia của phu nhân sẽ không chịu nổi sự giày vò của người đâu, ta là muốn nàng hết hi vọng, người ngàn vạn lần đừng khiến cho ta lo lắng a."

Tiêu Mạc Ngôn vừa lải nhải vừa than thở, Tiêu Mỹ Nhân đứng ở một bên làm trò vui, bé cầm lấy khăn tay nhỏ lau mũi của mình, ở trên không trung hất lên hất xuống, vẫy qua vẫy lại, vui vẻ tạo dáng Thiên Nữ Tán Hoa

"A, mình có muội muội rồi!"

Bé lại hất khăn lên,nhún nhảy, hướng Tiêu Mạc Ngôn nháy mắt cười cười

"A, một nhà đoàn tụ ~ "

Tiêu Mạc Ngôn xoay người hung hăng nhìn nhìn Tiêu Mỹ Nhân, thật muốn đem miệng của nhóc con này quấn băng keo.

Lúc này , Hạ Linh Doanh từ toa lét đi ra, nét mặt của nàng rất kỳ quái, mắt nhìn chằm chằm vào Tiêu Mạc Ngôn, Tiêu Mạc Ngôn bị nàng nhìn nên

https://thuviensach.vn

có chút khẩn trương

"Thế nào, phu nhân?"

"Mẹ, như thế nào rồi?"

Tiêu Mỹ Nhân cũng bu lại hóng chuyện, Hạ Linh Doanh không nói gì, mấp máy môi, ngẩng đầu nhìn ảnh của Từ nãi.

"Ai nha, đến cùng làm sao vậy a, phu nhân, sao em không nói câu nào, sốt ruột chết ta rồi!"

Tiêu tổng không giữ nổi bình tĩnh, sốt ruột nhìn Hạ Linh Doanh, Hạ Linh Doanh thò tay đồng thời ôm lấy Tiêu Mạc Ngôn cùng Tiêu Mỹ Nhân, nàng nhìn ảnh chụp của Từ nãi, chậm rãi nói

"Tiêu, em nghĩ -- sợ là để cho Mỹ Nhân nói trúng rồi, chúng ta có thể một nhà đoàn tụ."

Tiêu Mạc Ngôn: ! ! !

Tiêu Mỹ Nhân: \(^o^)/

PS: Cuối cùng cũng xong hehe =)) Còn phiên ngoại của A Đan nữa :))) Quá trình biến đổi từ 1 cô gái nông rân trở thành bà tám như hiện giờ và cả giai đoạn quen biết Đăng Diêm (Tiêu tổng là bà mai bất đắc dĩ đó :">) Nhưng mình chưa rảnh nên có lẽ ko Edit :">

Còn về tác phẩm tiếp theo edit tạm thời mình vẫn chưa chọn được và cũng đang làm biếng nên các bạn cố gắng dõi theo dấu chưn của mình để hóng nhen =))) Không biết khi nào mới rảnh và siêng năng hihi Mà chắc cũng lâu đó =)))) Nhưng giờ có nhìu editor BH lắm nên thiếu mình chắc cũng ko sao :)))) Vắng mợ chợ vẫn đông mà =)))))) Mình thì ko ATSM đao :">

https://thuviensach.vn

Kí tên

Little Gơ

(Chữ kí vẫn rất đẹp)

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Giới thiệu và Văn án
Chương 1. Thù này nhất định phải trả...
Chương 2 Thù này luôn ghi nhớ!
Chương 3 Chuyện chính là hiểu lầm như vậy...
Chương 4 Sinh khí
Chương 5 Có áp bức thì sẽ có phản kháng...
Chương 6 Thề độc..
Chương 7 Cừu hận chính là như vậy chất chứa cho nhiều...
Chương 8 Chậm rãi tra tấn...
Chương 9 Cười lên sẽ rất đẹp...
Chương 10 Tiểu Thảo muốn dùng lực...
Chương 11 Mê hoặc lòng người
Chương 12 Bộc phát
Chương 13 Tiểu ô quy
Chương 14. Khả năng tiềm tàng
Chương 15. Sống chung với nhau...
Chương 16 Để ý rồi...
Chương 17 Trong lòng thấy đau...
Chương 18 Thất sủng
Chương 19 'Hai vợ chồng'...
Chương 20 Tiểu Thảo trả thù
Chương 21 Lắng nghe tâm động!
Chương 22 "Cô nhớ kỹ, tôi không có bạn trai!"
Chương 23 Một chút ấm áp..
Chương 24 "Cô cứ như vậy mà đi sao?"
Chương 25 Cho ngươi tâm động
Chương 26 Đã khoa trương thì cứ khoa trương đi..

https://thuviensach.vn

Chương 27 Không che dấu
Chương 28 Nhịn không được...
Chương 29 Mâu thuẫn.. ngọt ngào!
Chương 30 Động tình a...
Chương 31 Lộ ra sơ hở...
Chương 32. Tiểu Thảo cũng chỉ muốn quyến rũ một chút thôi...
Chương 33 Hạ bài đi! Cô muốn gì?
Chương 34. Phong tổng, thật đáng sợ quá đi!
Chương 35 Năm mới vui vẻ!
Chương 36 Quỷ tha ma bắt... thật là ái muội mà...
Chương 37 Asss... cạnh tranh công bằng!!!
Chương 38 Chỉ muốn cùng với em...
Chương 39 Một khắc lãng mạn...
Chương 40 Là tiểu tam sao?
Chương 41 Đi từ chức
Chương 42 Ly biệt
Chương 43 Cưỡng hôn
Chương 44 Nghiên cứu thảo luận về một vấn đề sâu sắc
Chương 45 Một chút thử thách
Chương 46 Dạy cô như thế nào là quyến rũ
Chương 47 Xong rồi đi
Chương 48 Đi công tác
Chương 49 Nói thật cho tôi biết
Chương 50 Chung một cảm giác
Chương 51 Tiểu Thảo, bắt đầu tà ác
Chương 52 Muốn hôn chị
Chương 53 Thời gian để suy nghĩ
Chương 54 Khoai tây chiên!
Chương 55 Càng ngày nói chuyện càng láu lỉnh
Chương 56 Gặp lại tình địch
Chương 57 Cãi nhau
Chương 58 Đúng và Sai!

https://thuviensach.vn

Chương 59 Từ bỏ
Chương 60 Xem kịch vui
Chương 61 Không buông tha
Chương 62 Nữ cường nhân
Chương 63 Nghĩ thông suốt
Chương 64 Rốt cuộc ai với ai
Chương 65 Cảm tình thuần tuý
Chương 66 Say rượu liền biến thành cầm thú
Chương 67 Phong tổng khả ái
Chương 68 Trong sáng nhất thế giới
Chương 69 Vạn năm thụ
Chương 70 Oan gia đáng chết
Chương 71 Dùng sức
Chương 72 Mắc bẫy
Chương 73 Xem phim
Chương 74 Không để chị bị đói
Chương 75 Ôn lại chuyện cũ
Chương 76 Bắt gian
Chương 77 Ủy khuất
Chương 78 Tranh cãi
Chương 79 Nguyện ý [H]
Chương 80 Có tỷ tỷ ở đây
Chương 81 Nhớ nhung
Chương 82 Nhìn lén cảnh xuân
Chương 83 Dập tắt lửa tình
Chương 84 Tin nhắn
Chương 85 Gặp mặt
Chương 86 Muốn cùng lên giường
Chương 87 Vào khách sạn
Chương 88 Tiểu Thảo muốn ở mặt trên
Chương 89 Lăn giường [H]
Chương 90 Phong tổng quá phúc hắc [H]

https://thuviensach.vn

Chương 91 Ăn sạch Tiểu Thảo [H]
Chương 92 Uyển Tư là 'Tra công'?
Chương 93 Lẩn tránh
Chương 94 Xuất quỹ
Chương 95 Giam lỏng
Chương 96 Mỹ nhân cứu Thảo
Chương 97 Vui vẻ
Chương 98 Hạnh phúc đến rồi
Chương 99 Áo ngủ dễ thương
Chương 100 Tiểu Thảo trở mình [H]
Chương 101 Ma nhập
Chương 102 Múa cột
Chương 103 Đi rình trộm
Chương 104 Tất chân gợi cảm
Chương 105 Kế hoạch của Tiểu Thảo
Chương 106 Kết thúc đại đoàn viên
Phiên ngoại
[ĐNPN] Chương 1 Có thai
[ĐNPN] Chương 2 Tiêu Mỹ Nhân
[ĐNPN] Chương 3 Sinh con
[ĐNPN] Chương 4 Vắt sữa bò
[ĐNPN] Chương 5 Mỹ Nhân đáng yêu
[ĐNPN] Chương 6 Cãi nhau
[ĐNPN] Chương 7 Không khí căng thẳng
[ĐNPN] Chương 8 Hồ li tinh
[ĐNPN] Chương 9 Nụ hôn nồng nhiệt
[ĐNPN] Chương 10 Dùng nồi sinh em bé
[ĐNPN] Chương 11 Lễ tình nhân
[ĐNPN] Chương 12 Một nhà đoàn tụ

https://thuviensach.vn